Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

PARŒMIOGRAPHI GRÆCI

QUORUM

PARS NUNC PRIMUM

EX CODICIBUS MANUSCRIPTIS

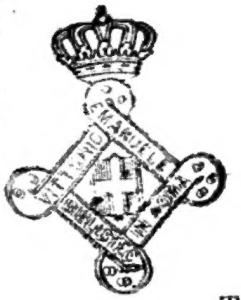

VULGATUR.

EDIDIT

THOMAS GAISFORD, S. T. P.
ÆDIS CHRISTI DECANUS,
NECNON LINGUÆ GRÆCÆ PROFESSOR REGIUS.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.
MDCCCXXXVI.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRÆFATIO.

NOVA hæc parœmiographorum editio e partibus constat quatuor: quarum prima complectitur *Anonymi collectanea e codice Bodleiano descripta:* secunda, *Anonymi collectanea e codice Coisliniano eruta:* tertia, *Diogeniani syllogen:* quarta denique, *Zenobii epitomen proverbiorum Didymi et Tarrhæi:* de quibus singulis nunc breviter dicendum.

1. Inter codices manuscriptos qui a. 1764. ex bibliotheca Jesuitarum Parisiensium in Meermannianam, deinde a. 1824. ex Meermanniana in Bodleianam immigrarunt, exstat libellus, chartaceus, sæculo XV ut videtur vergente exaratus, auctoris aut compilatoris titulo carens, licet a tergo Zenobii nomen præscriptum gerat, bibliopego ni fallor facem præferente catalogi conditore. Hunc igitur libellum quum nuper cum Zenobio conferrem, statim vidi opus cum isto grammatico multa quidem habere communia, nec pauca tamen continere quorum hodie apud eundem nullum comparet vestigium. Nec longe progressus pro certo intellexi codicem hunc ejusdem esse familiæ atque is ex quo appendicem Vaticanam edidit Schottus. Scilicet a Schotto ita res peracta est: eorum proverbiorum, quæ magna ex parte cum Zenobianis convenire repererat, lectiones excerptas annotationibus in istum parœmiographum intertexuit, cetera adagia in appendicem conjecit: ego contra diversam prorsus viam inire satius

Digitized by Google

duxi: integra nempe proverbia, sicut in codice exstant, nec mutato eorum ordine, repræsentavi; et quum in fine haud pauca desiderentur, plagulæ enim una atque altera e calce libelli avulsæ sunt, defectum hunc utcunque supplevi e persimili codice Parisiensi 1773, quem diligenter[a] cum Schotti editione contulit Frid. Jac. Bastius, lectionesque inde depromptas adversariis suis consignavit haud ita pridem in tabulario Delegatorum preli Academici repositis. Parisiensem hunc codicem litera A notare soleo, Bodleianum autem litera B.

2. Codicis Coisliniani (n. 177. bombycini, sæc. XIV. ff. 284.) notitiam satis amplam dedit Montfauconus in Bibl. Coislin. p. 230. unde huc transferemus quæ in usum nostrum sint: "Lexicon sat amplum. Desinit "in literam π, cujus partem solum continet, licet nihil "in fine codicis desideretur. Ceteras autem literas "alter tomus haud dubie complectebatur. Initio mu- "tilum est. Est quasi compendium Suidæ, nec pauca "tamen refert quæ apud Suidam non exstant." De eodem MS. F. J. Bastius Epist. Crit. p. 39. n. 15. "Hocce vocabularium re vera nihil est aliud quam "epitome e lexico Suidæ composita, in qua præter- "missa sunt omnia fere loca historica. Continet tamen "nonnulla quæ in nostris edd. frustra quæruntur ad "grammaticam pertinentia et imprimis ad proverbia. "Hæc tam egregie tractata sunt, ut paræmiographi "Schotti non nisi collatis hujus MS. proverbiis denuo

[a] Suspicor Bastium pauca subinde omisisse, sed ea fortasse levioris momenti.

Digitized by Google

" edendi videantur." Omnia adagia ex hoc codice sedulo excerpsit Bastius, cujus apographo usi, editionem nunc demum concinnavimus.

3. Diogenianum[b] primus edidit A. Schottus Ant-

[b] Excerpsit sequentia Bastius ex Cod. Regio 1773.

Διογενιανοῦ περὶ παροιμιῶν.

Τὴν παροιμίαν ὀνομάζεσθαί φασί τινες ἀπὸ τῶν οἴμων· οὕτω δὲ αἱ ὁδοὶ ἐκαλοῦντο. Οἱ δ' ἄνθρωποι, ὅσα κοινωφελῆ εὕρισκον, ταῦτα κατὰ λεωφόρους ὁδοὺς ἀνέγραφον ὑπὲρ τοῦ πλείονας ἐντυγχάνοντας τῆς ὠφελείας μεταλαμβάνειν, οὕτω καὶ τὰ τῶν σοφῶν ἀποφθέγματα γνωθῆναί φασι, καὶ τὰ Πυθαγορικὰ παραγγέλματα. Ἔνιοι δέ φασι προσηγορεῦσθαι τὰς παροιμίας ἀπὸ τοῦ ὅμοιόν τι ἐφ' οἷς λέγονται δηλοῦν παροιμίας τυγχανούσας. Ἔστι δὲ ἡ παροιμία τρόπος καὶ τῆς καλουμένης ἀλληγορίας· παράκειται δὲ αὐτῇ λόγος αἶνος Αἰσώπειος Καρικὸς αἶνος Συβαριτικὸς λόγος Κύπριος Λιβυκὸς αἶνος Μαισωνικὴ παροιμία μάρσιπος. Αἶνος μὲν οὖν ἐστι κατ' ἀνάπλασιν μυθικὴν ἀναφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν ἐπὶ ἀνθρώπων παραίνεσιν. Καὶ ἀπὸ ζώων μέν, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ, " Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε 'Ως ἄρ' ἀλώ- " πηξ καὶ αἰετὸς Ξυνωνίην ἔμιξαν." ἀπὸ δὲ φυτῶν, "'Ακουε δὴ τὸν αἶνον· " ἔγκοτε Τμώλῳ Δάφνην ἐλαίη νεῖκος " οἱ παλαιοὶ (πάλαι) Λυδοὶ Λέγουσι " θέσθαι." Εἰκὸς δὲ καταχρηστικώτερον παρ' Ὁμήρῳ αἶνος, ὁ μηδετέρου τούτων μετέχων, ὅτε ἐνδεικνυμένου Ὀδυσσέως χλαίνης ὡς χρῄζει ὁ Εὔμαιός φησι, "'Ω γέρον (γέρον) αἶνος μέντοι " ἀμύμων οἱ (ὃν) κατέλεξας." Οἱ δ' ἄλλοι τῶν κατειλυγμένων (κατειλεγμένων) ὀνόματι μὲν διαφέρειν, δυνάμει δ' εἰσὶν ἐμφερεῖς. Αἰσώπειος μὲν γὰρ λέγεται ὁ ἀπὸ ἀνδρὸς Αἰσώπου πλεονάσαντος ἐν τῷ τοιούτῳ εἴδει τοῦ μύθου, οὐχ εὑρόντος ὡς ἐν ποιητικῇ μέτρον ἄρχεο βούλειον ('Αρχεβούλειον) ἢ καὶ 'Αριστοφάνειον, ἃ λέγεται οὐχ εὑρημένα ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀλλὰ παρὰ τούτοις κατακορέστερον ἐν τῇ ταγμένα (ἐντεταγμένα). Καρικὸς δὲ αἶνος λέγεται, ὃν ἀναφέρουσιν εἰς γένει Κᾶρα ἄνδρα, τοῦτον γὰρ, ἁλιέα τυγχάνοντα, χειμῶνος θεασάμενον πολύποδα εἰπεῖν, εἰ μὲν ἀποδὺς κολυμβήσαιμι ἐπ' αὐτὸν ῥιγώσω· ἐὰν δὲ μὴ λάβω τὸν πολύποδα, τῷ λιμῷ τὰ παιδί' ἀπολῶ. κέχρηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ Τιμοκρέων ἐν μέλεσι, καὶ Σιμωνίδης δ' αὐτοῦ μνημονεύει ἐν τῷ εἰς 'Οριλλαν 'Επινικίῳ. 'Ο Συβαριτικὸς δὲ λέγεται εἶναι τοιοῦτος ὁποῖον 'Αριστοφάνης ἐν Σφιγξὶν (Σφηξὶν 1418.) ὡς ἀνδρὶ Συβαρίτῃ ἀπείρῳ ἱππικῆς ἐφ' ἅρμα ἀναβάντι συνέβη κατενεχθέντι συντριβῆναι, φίλων δ' αὐτὸν παρόντα φάναι τὸ " ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην." 'Ο δὲ Κύπριος προσηγόρευται διὰ τὸ παρὰ Κυπρίοις λέγεσθαι ὡς ἐπιχώριος. Κέχρηται δὲ καὶ τούτῳ Τιμοκρέων ἐμφαίνων ὡς οἱ ἄδικα πράσσοντες καὶ ἐς ὕστερον τῶν προσηκόντων τυγχάνουσι. Καὶ γὰρ τῷ 'Αδώνιδι ἐν Κύπρῳ τιμηθέντι ὑπὸ τῆς 'Αφροδίτης μετὰ τὴν τελευτὴν οἱ Κύπριοι ζώσας ἐνίεσαν περιστερὰς, αἱ δ' ἀποπτᾶσαι καὶ διαφυγοῦσαι αὖθις ἀδοκήτως εἰς ἄλλην ἐμπεσοῦσαι πυρὰν διεφθάρησαν. Λιβυκὸς δὲ αἶνος ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰρῆσθαι λέγεται ἀπὸ Λίβυός τινος· οἱ δὲ κύβισαν εὑρέτην γενέσθαι τοῦ εἴδους τούτου, ὡς Αἰσχύλος διασαφεῖ, " ὃδ' ἐστὶ μίθων τῶν Λι- " βυκῶν τὸ κλεός." (ὡς δ' ἔστι μ. τ. Λιβυστικῶν λόγος.)

Digitized by Google

verpiæ 1612. e duobus codicibus MSS., altero Palatino, altero Petri Pantini; vide ejus præfationem infra p. xviii. Nos alios tres codices adhibuimus: scilicet,

b. Vatic. 483. a Bastio collatum.
c. Barocc. 219. in Bibliotheca Bodleiana servatum.
g. Grabianum 30. item in Bibliotheca Bodleiana.

4. Zenobius primum typographiæ ope vulgatus est Florentiæ apud Juntam 1497. 4°, qui liber propter eximiam raritatem non Schottum modo fefellit, sed etiam Fabricium. Is nonnunquam in bibliothecis inter codd. MSStos recensetur, veluti in Laurentiana apud Bandinium T. II. p. 358, et in Bodleiana, Catal. MSS. Angliæ et Hiberniæ p. 118. n. 2290, 18. Editionem Aldinam, quæ non simpliciter Zenobium, sed proverbia aliunde, maxime e Suida, congesta exhibens Æsopo subjuncta est Venet. 1505. fol., subinde citat Schottus, v. g. I. 41. p. 241. ego non nisi in locis suspectis consului, idemque dictum sit de ed. Haganoensi 1535; utraque enim pendet ex Florentina, quam, quum codicis manuscripti instar sit, summa cum cura perlustravi, ejusque lectiones litera F distinctas ubique in annotationibus reposui. Conferendum porro curavi codicem Parisiensem (P.) n. 3070[b]. membranaceum, sæc. XII, ipse usurpavi Harleianum Musei Britannici (H.) n. 5663. qui nescio an ex Parisiensi descriptus sit. Ambo certe ex eodem fonte manarunt. Etsi horum librorum ope vitia

[b] Titulus in eo codice sic perscribitur: Ζηνοβίου ἐπιτομὴ ἐκ τῶν Ταρραίου καὶ Διδύμου παροιμιῶν συντεθεῖσα κατὰ στοιχεῖον.

Digitized by Google

nonnulla emendare potui, haud pauca tamen etiamnum restant tollenda. Nec a librariis solum, sed a bibliopego damni nonnihil passus est Zenobius: vid. I. 30. II. 59. VI. 15. Duo priora loca persanavi: quæ post tertium conspicitur lacuna non nisi integrioris codicis ope explenda est.

Integras Schotti annotationes, etsi hodie nonnunquam inutiles, veluti ad B. 278 et alibi, ex Adagiis Antverpiæ 1612. 4° editis, ne quid omissum quererentur lectores, repetii. Vellem etiam emendatiores, nam plurimis eas operarum mendis refertas esse candide confitetur Schottus; sed verebar ne dum alienum opus corrigere studerem, nonnulla forte moverem quæ intacta relinqui præstaret. Itaque in hisce annotationibus nihil mutavi nisi perpauca, eaque admodum levia atque obvia. Hoc unum amplius monere libet, Schottum longe plura, quam quæ ipse agnoscit, Erasmo debere.

ANDREAS SCHOTTUS

LECTORI S.

Ne actum, quod proverbio vetamur, egisse, Lector, videar, consilii nostri reddenda ratio est, (ut otii in negotio constare oportere censuit in Originibus M.Cato,) editis jam a nobis Proverbiis e Græcorum potissimum fontibus, post tot tantosque litterarum heroas, Desiderios, Polydoros, Junios, ac Brassicanos, velut ex equo Trojano prodeuntes: quales vix singulos singulæ ætates ferant. Verum si quis nostri laboris arbiter sedens aliorum forte inspexerit diligenter hoc in genere lucubrationes, nostrum sane conatum, ut spero, non usquequaque fastidiet: quod, quæ primum edi ab illis, qui antecesserunt, oportuit Græca volumina, unde sua magnam partem hauserant, si ea minime jacere ac latere perpetuo sum passus, nemo jure reprehendere queat; favere potius debeat, quod ex abditis ac publicis eruere bibliothecis in lucemque proferre etiam ἀνέκδοτα sum aggressus: Zenobium inquam, seu Zenodotum, Diogenianum, ad hunc diem ineditum: item Vaticanam Appendicem (quam sine argumento, nulloque auctore Erasmus Plutarchi Collectanea passim appellat) typis quoque nondum editam. Tum e Suidæ collectaneis allata ordine omnia: in cujus scholiis ex Hesychio adagia collegimus, (quæ, ut ipse præfando testatur, e brevibus illis Diogeniani, uberius concinnaverat,) et suis quæque locis opportune inseruimus. His accessio facta non pœnitenda Græcorum proverbiorum, cum et Stromateus Jos. Scaligeri Græcis versibus contextus, et tertium jam in Gallia Græce editus, ceteris

subjicitur. Quæ Metrica Proverbia, quo rudioribus obsequerer, moremque typographo gererem, totidem Latinis versibus, eodemque metri genere, epico, iambico, ac trochaico, quoad fieri ejus a me potuit, fideliter post Erasmi ac Fed. Morelli Regii Professoris interpretationem reddere tentavi. Quid sim assecutus, vel secutus potius, tuum erit judicium. Abunde erit si fidem tibi probavero, qui poëtæ nomen numquam affectarim: lampade aliis tradita, lauream invidens nemini. Certe spes est æquiores mihi fore judices, qui nihil hoc interpretandi genere difficilius esse, vel usu animadverterint ipsi, vel in eadem arena decertarint: cum ne Homerum quidem poëtarum principem recentiorum quisquam totidem Latine versibus reddere ad hanc diem voluerit: etsi Hesiodum Ulpius Frisius, et Musæi παίγνια And. Papius tentarint.

Et vero nihil meum hunc conatum, eorum qui ante me proverbia diligenter e Græcis Latinisque auctoribus collegere, infringere debuit industria: quod summum ac perfectum id demum esse videatur, cui addi amplius nihil possit. Proverbiorum vero infinita quædam est atque innumerabilis omnium pæne gentium ratione et oratione utentium copia. Quin itaque crescere hæc indies silva adagiorum legendo commentandoque queat, nemo, nisi admodum in litteris hospes, infitiabitur. At ne Aristotelem quidem (ut Græcos in hoc argumenti genere potissimum, ac parœmiographorum principem nominem) in philosophia deterruit a scribendo Platonis amplitudo; nec ipse Aristoteles admirabili quadam scientia, aureumque dicendi flumen, ceterorum æqualium studia restinxit. Nam in poëtis non uni Homero locus est in heroïcis; aut Sophocli vel Euripidi in tragicis; aut in lyricis Pindaro vel Alcæo; sed horum vel secundis, vel etiam infra secundos. Post Demosthenem vero, ejusque adversarium Æschi-

nem, atque Isocratem, alii multi clari ad decem usque in Græcia oratores exstiterunt antea, nec postea defecerunt. Neque solum ab optimis studiis iisdemque premendis vestigiis excellentes viri deterriti non sunt, sed ne opifices quidem se ab artibus suis removerunt: cum post Apellem, post Parrhasium et Zeuxin, pictores alii exstiterint in suo quique genere insignes: quorum tanta ad hanc diem multitudo, ut cum summos artifices merito admiremur, inferiores tamen non improbemus. Tantum vero abest ut hoc mihi sumam aut arrogem, non vereri me ne quis adagiorum spicas a tergo legat, ut omnes etiam obtester philologos, quæ a nobis in argumento prope infinito sunt relicta, (relicta autem, fateor, plurima,) ea ut pro sua quisque virili studiorum incredibili commodo, bonoque litterarum publico, ornatum indies macteque auctum eat.

Exposui adhuc cur post alios demum hoc proverbiorum argumentum non satis umquam pro dignitate tractatum e Græcis fontibus susceperim illustrandum: venio nunc ad rem ipsam, qua de agitur, propius: de proverbiorum definitione, divisione, atque usu. Hinc ad veteres parœmiographos qui interciderunt: ad eos denique, quos in præsens foras damus.

De proverbiis in genere.

Hebræi, qui in disciplinis omnium sunt antiquissimi, parabolas, ad quas parœmiæ pertinent, primi tractarunt: ut sapientissimus Salomon, primum de tribus opus Proverbia inscripsit, Hebræis משלי *Misle*, a verbo משל *Masal*. Post etiam ex Heb. Rabinis Ben-Siræ quædam exstant proverbia Hebraica, sed e Talmudicis potissimum rei non magnæ scriptis Misna, et Gemara: quæ sententiæ potius sunt acute antithesibus ornatæ, ad vitam moresque formandos utiles, quam adagia, hoc est, vulgo trita dicta. Sunt autem generis vice parabolæ, ut ab allegoria, et tralatione seu metaphora, obscuritatis nomine, derivatæ. Græci Παροιμίας

dixere vulgi sermone usurpata, quæque in ore sint omnium prope gentium, sed sua dialecto utentium. Ea appellant Latini *Proverbia*, et *Adagia*, seu *Adagiones*. Verum *Proverbii* voce magis est Tullius delectatus; *Adagii* M. Varro, togatorum doctissimus; quod *ambagium*, quasi *circumagium* interpretatur. De his etsi ἐν τοῖς προλεγομένοις copiose disseruit Mich. Apostolius, (non ille Basileæ editus, sed hoc duplo amplior typis propediem evulgandus,) et in Chiliadum limine Desiderius; adferam tamen illis intacta, e Græcis potissimum scriptoribus, ad auctores, quos edimus, Græcos parœmiarum. Hi *Paræmiam* definiunt *sermonem obscuritate rem claram tegentem*. Beda Presbyter lib. de Tropis S. Scripturæ, Donatum credo secutus, ita: Παροιμία *est accommodatum rebus temporibusque proverbium*. Adjicit Diomedes alter grammaticus: *Cum aliud significatur, quam dicitur*. Nondum tamen plena definitio. Chiliastes itaque Batavus: *Paræmia*, inquit, *est celebre dictum scita quapiam novitate insigne*. Duplex autem est Christianis hominibus. Parœmiæ enim ἢ δημώδεις (ut Diogenianus suas inscripsit) ἢ ἱεραί. Altera enim externa, popularis, ac vulgaris est; sacra altera, et Ecclesiasticorum propria. Vulgarem quidem parœmiam, seu profanam Basilius, vere Magnus, principio Proverbiorum Salomonis definit ῥῆμα παρόδιον τετριμμένον ἐν τῇ χρήσει τῶν πολλῶν, καὶ ἀπὸ ὀλίγων ἐπὶ πλείονα ὅμοια μεταληφθῆναι δυνάμενον. *Verbum viale, vulgi usu tritum, quod a paucis ad plura similia transferri commode queat*. Respexit nimirum ad parœmiæ etymon. Græcis enim οἶμος via est, ὥσπερ τρίμμα καὶ παροδικὸν, quomodo Varro, ut diximus, *adagium* quasi *ambagium* derivat. Αἶνος vero aliud est Theoni sophistæ in Progymnasmatis, et in Lexico Ammonii, sive Herennii Philonis, pro *Apologo*, quales Phrygii fabulatoris, et Hesiodi de luscinia atque accipitre: quo fabularum

originem M. Fabius retulit. Sacra vero parœmia eidem Basilio definitur, λόγος ὠφέλιμος μετ' ἐπικρύψεως μετρίας ἐκδεδόμενος, πολὺ μὲν τὸ αὐτόθεν χρήσιμον περιέχων, πολλὴν δὲ καὶ ἐν τῷ βάθει τὴν διάνοιαν συγκαλύπτων. *Sermo utilis moderata cum obscuritate editus, multum quidem per se utilitatis continens, multum vero etiam in recessu intelligentiæ recondens.* De qua nihil equidem in præsens agam, sed lectorem ad Proverbiorum Salomonis interpretes priscos recentesque allego, ut ad Catenam Græcorum Patrum Theod. Peltano interprete, typis brevi edendam; quæque copiose, ut omnia, Alph. Salmeron, societatis nostræ insignis theologus, ad Evangelicas Parabolas tomo VII. disseruit, et nuper Mart. Delrio collega quondam et civis, in Adagialia sacra, cœpta edi Lugduni, quo tempore hæc Græcorum Proverbia Latinitate et luce donabam; ipsius enim alterum propediem tomum exspectamus. Clemens autem Alexandrinus, Stromateo sexto [p. 287 = 804.], (ut et Justinus Martyr ac Philosophus, sive quis alius auctor est Quæstionum ac Responsionum, Quæst. LX,) *parabolam* esse ait *orationem ab improprio, sed quod proprii ac veri similitudinem præ se ferat, ad id quod verum ac proprium est, intelligentem deducens.* Quæ descriptio verius est, et apologo etiam conveniat. Addit idem *a barbarica philosophia*, hoc est Hebræis, *prophetiæ speciem subjici parœmiam, itemque parabolam atque ænigma.* Græci vero primum Hebræos *Barbaros*, ut hic, ceterasque adeo gentes nominarunt; ut Amelius, Plotini auditor, philosophus Platonicus, Joannem Evangelistam: quod observatum e Cyrilli lib. VIII. contra Julianum παραβάτην, et Origene lib. contra Celsum, et Iamblicho, a Junio lib. IV. Animadversorum, cap. 25. Post etiam Græcos ipsos bello victos Romani rerum summa potiti, auctore Sex. Pompeio, *Barbaros* pleno ore appellarunt. Quod autem doctus theologus Cle-

mentis hunc locum ita studet interpolare, ut transpositis vocibus *parabolæ paræmia* succedat, nihil necesse est: quandoquidem, quod nec ipse infitiatur, confundi hæc interdum ac permisceri, ut formæ generibus, soleant. Tertius Græcorum testimonium dicet Synesius, Cyrenes in Africa episcopus, Ἐγκωμίῳ φαλάκρας, regiæ Turnebi editionis pag. 59. Ἡ Παροιμία σοφόν. Πῶς δ' οὐχὶ σοφόν; περὶ ὧν Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι παλαιᾶς εἰσι φιλοσοφίας ἐν ταῖς μεγίσταις ἀνθρώπων φθοραῖς ἀπολομένης ἐγκαταλείμματα περισωθέντα διὰ συντομίαν καὶ δεξιότητα. Παροιμία δὴ καὶ τοῦτο καὶ λόγος ἔχων ἀξίωμα τῆς ὅθεν κατηνέχθη φιλοσοφίας τὴν ἀρχαιότητα, ὥστε βόειον ἐπιβλέπειν αὐτῇ. Πάμπολυ γὰρ οἱ πάλαι τῶν νῦν εἰς ἀλήθειαν εὐστοχώτεροι. Sic ille. Quod autem I. Cornarius, extemporalis plerumque interpres, hîc vertit, pervertit potius, ὥστε βόειον ἐπιβλέπειν αὐτῇ, *ut superbe ipsam intueatur*, equidem non assequor. Rectius longe Desiderius hîc Synesium, etsi paraphrastice, sic reddidit: *Nihil aliud esse paræmiam, quam reliquias illius veteris philosophiæ maximis humanarum rerum cladibus exstinctæ: easque servatas esse partim ob compendium brevitatemque, partim ob festivitatem et leporem: ideoque nec segniter nec oscitanter, sed pressius atque penitius inspiciendas. Subesse enim velut igniculos quosdam vetustæ sapientiæ quæ in pervestiganda veritate multo fuerit perspicacior, quam posteriores philosophi fuerunt.* Quod autem in extremo vere Synesius dixit, idem M. Tullio prius in mentem venerat. Sic enim ille Tusculana I. *Antiquitas, quo propius aberat ab ortu et divina progenie, hoc melius, quæ erant vera, cernebat.*

De usu proverbiorum.

Ceterum de usu atque utilitate adagiorum disserit uberius Erasmus: nos duo attigisse contenti, ad alia properamus. Usus enim adagiorum, sed non nimis frequens, cum in sermone enitet familiari, tum in amicorum epistolis, ut Demetrius Phalereus lib. de Elocu-

tione, et Nazianzenus theologus Epist. ad Nicobulum, tradunt. De proverbiorum autem origine, et ad explicandum difficultate, (de qua etiam in adagio ***Herculei labores*** Erasmus disseruit,) sic Eusebius Cæsariensis Episcopus libro I. de tribus contra Marcellum Ancyranum Episc. quos scripsisse Eusebium Socrates testatur Ecclesiasticæ Hist. lib. I. cap. 25. Quod opus cum tribus de Ecclesiastica Theologia ejusdem libris adversus eumdem Marcellum, quia ineditum adhuc delitescit apud Britannos, qua fide[a] accepi, hîc repræsento: *Ὁρᾷς τὸ δυσχερὲς τῆς* Παροιμίας· *ὃ καὶ διὰ τούτων δείκνυται διὰ τὸ μήδε ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑρμηνείας στῆναι τοὺς τὴν* Παροιμίαν *ταύτην ἐξηγήσασθαι βουληθέντας. Οὕτω δυσεύρητόν τι πρᾶγμα τὸ τῆς* Παροιμίας *καὶ παρὰ τοῖς ἔξωθεν εἶναι δοκεῖ. Διὸ καί τις τῶν παρ' αὐτοῖς σοφῶν, συναγαγὼν τὰς ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων λεχθείσας* Παροιμίας *εἰς αὐτὰς γέγραφε βιβλία δύο μὲν τῶν μέτρων* (forte *ἐμμέτρων*, aut *διὰ μέτρων*) *τῶν δὲ ἀμέτρων τέσσαρα. Ταύτας δὲ* Παροιμίας *ὠνόμασαν οἱ ἔξωθεν δι' οὐδὲν ἕτερον, ἐμοὶ δοκεῖ, ἀλλ' ἐπειδὴ ταῖς τοῦ σοφωτάτου* Σολομῶνος Παροιμίαις *ἐντυγχάνοντες, καὶ γινώσκοντες δι' αὐτῶν, ὅτε οὐδέν ἐστιν ἐκ τοῦ προχείρου σαφῶς τῶν ἐν αὐταῖς εἰρημένων μαθεῖν, καὶ αὐτοὶ ζηλῶσαι τὸ* Προφητικὸν *βουληθέντες γράμμα, τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ γεγράφασι τρόπῳ.* Nollem Eusebius sapientis illius nomen silentio texisset, hariolandum ut doctis hominibus idcirco etiam videatur, quia scriptor ille, quisquis est, intercidit. Memini Aristophanem comicum de proverbiis *ἀμέτροις* laudari in Avibus, a Scholiaste Græco pag. nuperæ edit. 601. F, [v. 1292.] ut *ἔμμετρα* etiam scripsisse conjicere liceat, nisi forte comœdias metro scriptas proverbiorum lepide refertas intelligere placet. Horum vicem supplebunt *ἔμμετρα* Scaligeriana hisce addita,

[a] Hunc locum cum Schotto communicaverat Ricardus Montacutius, ipso teste in annot. p. 12. col. b. extr. ed. Paris. 1628. Nos integriorem et emendatiorem paulo e MSS. Bodl. [E 1. 10. et 11.] dabimus sub finem hujus præfationis. Nec pauca aliis corrigenda relinquimus.

et a nobis utcumque explanata. Gemina his Venerabilis Beda: *Hic tropus*, inquit, *adeo late patet, ut liber Solomonis*, (*quem nos secundum Hebræos* Parabolas *dicimus*) *apud Græcos ex eo nomen* Parœmiorum, *hoc est* Proverbiorum, *acceperit.* Quæres fortasse, quid a *gnomis*, atque *apophthegmatis* (quæ sæpe adagiis Apostolius et Erasmus sine delectu admiscent) *parœmiæ* differant? Difficilis sane explicatio. Multa enim, fateor, adagia sunt eadem et sententiæ ad bene beateque vivendum compositæ. Plurima tamen sunt proverbia singula, ut tantum gnomæ longe plures, quæ distinguere judicio oportet; ut suadet elegantissimi vir ingenii Muretus, de Chiliadum opere severe judicans, lib. XII. Variarum Lectionum cap. 16. et 17. Sed cur eadem, inquies, adagia obscuritatem plerumque continent, quæ sit cum apologis, ænigmatis, seu griphis, ac parabolis denique communis? An involucris ac tenebris tecta non statim obvia vulgo esse voluerunt? ut qui nucleum, quod aiunt, esse velit, corticem frangat necesse est. An ut arcana καὶ τὰ ἀπόρρητα velo tegebant: ut symbolis in militia, in conviviis Græci ænigmatis uti consueverunt; ut in philosophia Pythagoras et Plato numeris, Aristoteles acroamaticis, sua involvebant; ut hieroglyphicis Ægyptii sacra tradebant; Hebræi vero Sancto sanctorum velum obtendebant. Initiati denique a sacris profanos hac formula arcebant, Ἔξεστε βέβηλοι. Et, *Odi profanum vulgus et arceo.* Igitur quemadmodum religionem majestas tuetur; sic mysteria obscuritasque philosophiæ adyta custodiunt.

Parœmiographi deperditi.

Nunc parœmiographos per saturam recenseamus: principio quidem eos qui temporum vitio amissi perierunt. De adagiis enim multa olim volumina reliquerant, Aristoteles quidem Peripateticæ princeps scholæ, ejusque auditores Theophrastus et Clearchus

Solensis: scripsere et Chrysippus, Cleanthes, Theætetus, Aristides, Aristophanes, Æschylus, Mylo, Aristarchus: quos, qui citant idemtidem, legisse apparet eos qui ad ætatem nostram perdurarunt. Zenobius certe Stagiritæ de Parœmiis libros advocat, ut et Æschyli ac Mylonis: qui philosophus, cum Ethicis Nicomachiis, tum Rhetoricis ad Theodecten, ceterisque ingenii monumentis, via ac ratione conscriptis, proverbia veluti gemmas ad ornandum persuadendumque bene sentiendi magister frequenter solet adhibere. Clearchum laudat Athenæus Dipnosophista lib. IV. et VII., Suidas etiam Theætetum nominat Cent. XI. adagio 20., ut Æschylum tragicum atque Aristarchum criticorum principem de proverbiis testem laudat Cent. XI. adag. 2., in iisdemque collectaneis sæpius reperitur [b]Demon Proverbiorum auctor. Nam Κλέανδρος, quem Theocriti Græcus non admodum vetus interpres nominat ad illud Idyllii quinti, vers. 21. *οὐδὲν ἱερὸν*, vereor ne corruptum sit nomen e Clearcho, vel potius Cleanthe. Didymum et Tarrhæum parœmiographos legit ac descripsit, ut testatur Ἐπιγραφῇ, Zenobius noster, meminitque Joan. Tzetzes Chiliade VIII. Helladius denique ἐν Χρηστομαθείᾳ apud Photium Bibliothecæ pag. Gall. editionis 1579. *Δίδυμος περὶ Παροιμιῶν δεκατρία βιβλία συντέταχε, καὶ πρὸς τοὺς περὶ Παροιμιῶν συντεταχότας ἐπιγράψας αὐτά*: ut tredecim scripsisse libros Parœmiarum Didymum hinc pateat. De Aristophanis autem *Ἀττικωτάτου ἀμέτροις* Adagiorum supra jam ad Eusebii locum diximus. Latini vero, serius tamen, id argumentum tentarunt verius quam tractarunt. L. Appuleii enim Madaurensis, philosophi Platonici, librum de Proverbiis secundum citat Carisius Sosipater, lib. II. Gramm. quos Carisii libros longe quam hactenus editi sunt

[b] Demon] Vid. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 352.

meliores, locupletioresque Græcis vocibus, penes me asservo.

Parœmiographi superstites.

Hactenus de amissis sive temporum injuria, sive incuria majorum, parœmiographis: transeo ad eos qui in manibus quidem sed perpaucorum, hoc est eruditorum hominum, versantur, et nunc opera nostra Latine utcumque redditi, scholiisque prodeunt illustrati. Zenobium, ut Hadriani Aug. teste Suida æqualem, prima in acie collocavi; itaque nuncupo Suidæ ejusdem secutus auctoritatem: sic enim ille: *Ζηνόβιος σοφιστὴς, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, ἔγραψεν ἐπιτομὴν Παροιμιῶν Διδύμου καὶ Ταρραίου, ἐν βιβλίοις τρισί.* Quem Zenodotum plerumque, rarius Zenobium, Desiderius Chiliastes nominat, Aristophanis, opinor, veterem secutus enarratorem *ἐν Νεφέλαις* [133.], ubi eadem fere, quæ hoc in scriptore, legantur. Certe Ammonius, sive is, ut doctis placet, Herennius Philo est, dict. Οἶδεν, Zenodotum reprehendi ait veterem Grammaticum, quem auctor Etymologici magni, Marcus forte Musurus, Zenobium vocare videtur. Adhæc quod dicendum fuit sæpius, incertum eruditis est hominibus an ex comici illius Scholiaste Gr. plerasque adagiorum explanationes, ut alia ex aliis infinitis auctoribus, Suidas desumserit; an contra e Suida *κατὰ πόδας* mutuatus Scholiastes videatur:

Zenobius.

Sic critici certant, et adhuc sub judice lis est.

Converterat autem Zenobium Gilb. Cognatus, Sequanus, assecla Erasmi; quod primum ex Ludovico Nonio medico insigni, cum jam ipse vertissem, cognovi. Quo inspecto, oleum et operam, nisi me amo, minime perdidisse deprehendi.

Diogenianus.

Excipit hunc Diogenianus Heracleotes, cujus hactenus *ἀνεκδότου* duplex calamo exaratum exemplar, investigando, ut fit, sum consecutus: unum e Palatina Bibliotheca docti viri beneficio; alterum a Pet. Pantino

Decano, heu, natali Christi Domini an. MDCXI. terris denato, cælis autem renato, et immaturo nobis fato ante diem erepto, dum Apostolium Byzantium de Parœmiis, duplo quam Basileæ typis Hervagii ejus sæculi MDXXXVIII. exiit auctiorem, me hortante maxime, emittere cogitat: sed heredum, ut opto et spero, opera, lucem postumus partus aspiciet. Diogeniano autem Suidæ appendimus testimonium, locumque corruptum sanavimus, ut pro *περὶ ποταμῶν* (quod jam antecesserat, putideque denuo inculcabatur) reposuerim *περὶ Παροιμιῶν*: cui conjecturæ eruditi, qui rem propius inspexerint, pollice utroque favebunt; observabuntque Historiarum Suidæ interpretem non recte ibi titulum vertisse, ***Brevis descriptio et collectio.*** Malim ego, ***Compendio scripta Collectanea.*** Hoc enim *συναγωγὴ* sonat, habetque titulus: *Παροιμίαι δημώδεις ἐκ τοῦ Διογενιανοῦ συναγωγῆς.* Hujus Parœmias se sublegisse fatetur Hesychius Lexici sui proœmio, sed copiosius paullo, quæ brevius *ἐν ἐπιτομῇ* Diogenianus collegisset. Cujus quidem Hesychii loca e Diogeniano fere descripta, excuso jam illo, ne quid, lector, desiderares amplius, Suidæ collectaneis proverbiorum, suo quæque loco scholiis inseruimus: quos conferre auctores, itemque Zenobium, Vaticanamque Appendicem, pretium operæ fuerit, et, quod dici solet, una Mycono complecti omnia liceat. Diogenianum autem, sed Pergamenum, non Heracleotam istum, loquentem inducit Plutarchus Symposiacῶν lib. VIII.

Sequitur Diogenianum Vaticana Appendix, lauta sane centuriarum prope IV. accessio, Scip. Cobellucii, Pontifici Max. a secretis et epistolis, singulari liberalitate. Quæ proverbia vidisse ex parte observo Desiderium: sed ea cur Plutarcho, ut diximus, attribuat, nondum compertum. Habet enim illud e primi Regnorum libri cap. 10. *Σαοὺλ ἐν προφήταις*, Centur. III. Vaticana Appendix.

adag. 87. quod Christiani esse hominis, non Chæronensis philosophi, clarum. Certe in censu operum Plutarchi neque Lamprias agnoscit, nec quæ in manibus sunt opera volam aut vestigium præ se ferunt.

Suidas. De Suidæ Collectaneis, ad ea quæ ibi præfatus sum, illud brevi testandum, correxisse non raro interpretis σφάλματα, et Aristophanis loca atque Hesychii diligenter adnotasse, dum quæ nova prodeat editio, sive Junii, sive Porti. Promiserat enim uterque, nec dictis fides satis constitit. Scriptus enim Suidæ codex nostræ Bibliothecæ, non optimæ est notæ, vetustus tamen. Quidquid tamen est præstitum, æquus lector συγγνώμην πρωτοπείρῳ dabit, bonique consulet.

Michael Apostolius. Restabat Mich. Apostolius Byzantius de Parœmiis, ut jam diximus, de quo ejus filius epistola testatur scripsisse parentem Ἰωνιὰν, quasi *Violis consitum hortum* dicas, mistis Græcorum parœmiis, gnomis, et apophthegmatis undique post Suidam collectis. Tale Anthologiæ opus est Athenæi Dipnosophistarum, et Stobæi Sententiæ, aliique racematores Laërtius, Suidas, Photii Bibliotheca, et, nondum, quod sciam, editus, Theodorus Logotheta. Æqualem fuisse Apostolium apparet familiaremque Gemisti Plethonis philosophi, et Cardinalis Bessarionis, Niceni Patriarchæ, et æqualium. Cujus Michaëlis philosophica quædam idem Pantinus calamo exarata habebat, exstatque ejusdem Panegyricus ad Fridericum III. Imp. in Germanicarum rerum tomis.

Scaligeri Stromateus. Hujus interea vicem, dum Apostolium heredes adornant, damus Stromatea Jos. Scaligeri, totidem a nobis versibus redditis metricis proverbiis, notisque aspersis: et copioso Græcorum proverbiorum indice, quem in Chiliadibus hactenus desideramus, addito. Adjicere item erat animus, si otii satis suppeditasset, veterum oracula, versibus fere edita, quod ex his nata esse plu-

rima adagia observassem. Item ex Homero proverbia, atque e poëtarum nartheciis, sed ea Desiderius selegit; ut ex uno Marone ejus æqualis Barlandus.

Post hos autem Græcos qui supersunt, collegit adagia iisdem vestigiis insistendo Desiderius, primum anno ejus sæculi, ut testatur, quingentesimo supra millesimum; quo anno magnus ille Christiani orbis sol, Carolus V. Augustus, æterna, dum posteri exsistent, ob prœlia Dei fortiter pugnata dignus memoria, auram primum hausit vitalem. Quod opus indies lambendo ursarum more, decies amplius edolavit, ut in Chiliades excreverit: inscriptumque postea Paullo Manutio Aldi majoris f. Mureti, ut dixi, ingratiis, quod non satis perpurgarit. Erit fortasse qui falcem in eam messem mittat felicius. Erasmi adagia.

Eadem fere tempestate exiit et Polydorus Virgilius, et Cælius Rhodiginus in Antiquis Lectionibus: post etiam spicas legit, ac racemos a præceptoris vindemia Gilb. Cognatus. Hinc Melchior Neipius et Guil. Gentius Belgæ. Felicius tamen ac doctius H. Junius, itemque Jo. Alexander Brassicanus, et Ulpius Frisius, Græce doctissimi. Denique e criticorum scriptis, Turnebi, Mureti, Canteri, et Hartungi, Victor Giselinus cum delectu selegit, et Christoph. Plantini typographorum coryphæi typis evulgavit. Nam Petrus Godefredus, Polydorus, ac Drusus, sacra potius legunt adagia, quam externa. Mitto nunc cohortem litteratorum, qui Erasmi Chiliadas, cum in tenuiorum, tum eorum gratiam qui otio destituuntur, ἐν ἐπιτομῇ concinnarunt. Barlandus quidem Centuriarum ordine, et de Germanis Tappius, sed locis titulisque distinctis classibus; qua methodo Jos. Langius digerendo ceteros vicit Germanos. Subsecuti non longo intervallo qui popularia adagia selegere, Belgica quidem Tacitus Zegerus, Io. Sartorius et Servilius; plures Gallica: Hiberica, Fre- Alii adagiorum compilatores.

denandus Nonius Pintianus, et cum scholiis Mallara, Hispalensis. Omnium vero circumcirca nationum proverbia, Italica, Hispanica, Gallica, Germanica, Belgica, ac Britannica Io. Gruterus cum Gnomis Græcolatinis a se explicatis duplici fasce nuper colligavit: nihil ut hoc in genere desiderare possis.

Numquid amplius? Orare me atque obtestari typographos, si forte hic noster labor, aut certe conatus, non usquequaque doctis hominibus displiceat, dum spiro vivoque, hanc Proverbiorum Græcorum silvam me inscio, multis operarum mendis refertam extrudere ne audeant, sed nisi monito prius, ut par est, auctore superstite, si quid forte, ut dies diem docet, commentando observandoque addendum, demendum, mutandumve videatur: secus atque in Gallia nuper in Photii nostri Bibliotheca factum doleo. Poterat enim lauta a nobis tempori submitti accessio, in tanta librorum, quos legerat Photius, et nondum exierunt, copia. Hoc te scire, lector erudite, interesse tua meaque existimabam: nunc ad Græcos *ξὺν θεῷ* accedamus.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡ' ΕΛΛΗΣΙ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ.

Οὐδὲν γὰρ ἄτοπον οἶμαι ἐν τῷ παρόντι ὀλίγον τῶν ἔξωθεν ὑπομνῆσαί σε παροιμιῶν· Ἀλλ' Ἣ ΤΕΘΝΗΚΕΝ Ἣ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΓΡΑΜΜΑΤΑ. Ταύτην τὴν παροιμίαν πρὸς μὲν τὸ φαινόμενον τοῦ γράμματος ὑπολάβοι ἄν τις κατὰ τῶν γράμματα διδασκόντων εἰρῆσθαι, ἐπεὶ καὶ ἕτερός τις τῶν παρ' αὐτοῖς " [a] *ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων," ἔφη· τὸ δ' οὐχ οὕτως ἔχειν οἱ τὰ ὑπομνήματα γράψαντες ἔφασαν· ἀλλ' ἐπειδὴ Ἀθηναίους Σικελιῶται φασιν πολέμῳ νικήσαντες μόνους ἔσωζον τοὺς παιδείαν σκηπτομένους, διδασκάλους*

[a] ἐδιδάσκετο MSS. Reposui ἐδίδασκες ex Demosth. pro Cor. p. 315, 7.

αὐτοὺς τοῖς παισὶν ἄγοντες, τοὺς δ' ἄλλους πάντας ἐφονευον, ἐξ αὐτῶν δέ τινας φυγόντας καὶ ἐπανελθόντας ἐρωτωμένους τε ὑπ' Ἀθηναίων περί τινων διαφερόντων αὐτοῖς ἔφασαν εἰρηκέναι "ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα." Τὶ δὲ καὶ τὸ Αἶξ ΤΗΝ ΜΑΧΑΙΡΑΝ νομίσειεν ἄν τις εἰρῆσθαι † μὴν ἃ θεῷ πρότερον τὰ περὶ αὐτῆς λεγόμενα πάντων που, διὰ τὴν θυομένην αἶγα εἰς τὴν μάχαιραν ἀφορᾶν εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν. ἀλλ' οὔ τινες τοῦτ' ἔφασαν οἱ παλαιοί· οὐδὲ γὰρ παροιμία ἦν ἂν ἡ λεχθεῖσα εἴγε τοῦθ' οὕτως εἶχεν, (τοῦτο γὰρ ἀκόλουθον ἦν ἐκ τῶν φαινομένων ἐννοεῖν,) ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ προξενούντων εἰρῆσθαι τοῦτό φασιν. Φασὶ γὰρ Μήδειαν ἐν Κορίνθῳ τὰ τέκνα ἀποκτείνασαν κατακρύψαι τὴν μάχαιραν αὐτόθι· τοὺς δὲ Κορινθίους κατὰ χρησμὸν αὐτοῖς ([b] δοθέντα) αἶγα μέλαιναν ἐναγίζοντας ἀπορεῖν μαχαίρας· τὴν δὲ αἶγα σκάλλουσαν τῷ ποδὶ, τὴν Μηδείας ἀνευρεῖν μάχαιραν, καὶ αὐτῇ τυθῆναι. Τί δὲ τὸ Ἅλις ΑΡΤΟΣ σημαίνει φησί τις; οὐ γὰρ δυνατὸν ἐκ τοῦ προχείρου γιγνώσκειν τὴν παροιμίαν. Οἱ παλαιοὶ, ὡς ἔφασαν, πρὸ τῆς τοῦ σίτου γεωργίας βαλανηφαγοῦντες, ἐπειδὴ ὡς ᾠόντο ὁ καρπὸς οὗτος ὕστερον εὑρέθη, ἐκείνῳ προσέχοντες τὸν νοῦν, καὶ τῇ μεταβολῇ προσχαίροντες, "Ἅλις δρυὸς" ἔλεγον, καὶ τοῦτο τὴν παροιμίαν ἔφασαν εἶναι. Αὐθίς τε ἑτέρας παροιμίας ὑπὸ πλείστων τῶν παρ' αὐτοῖς σοφῶν ἐν πλείστοις καὶ διαφόροις βιβλίοις εἰρημένης τινα περὶ αὐτῆς γεγράφασιν οἱ τὰς παροιμίας ἑρμηνεῦσαι προελόμενοι ἀναγκαῖον ἐν τῷ παρόντι μνημονεῦσαι, ἀλλ' ἵνα ἐλέγξωμεν Ἀστέριον, καὶ ἀπὸ τῶν ἔξωθεν αὐτὸν μαθημάτων, εἰδότα μὲν ἀκριβῶς τὸ τῆς παροιμίας ἐξαίρετον, ἐν δὲ τῷ παρόντι ἄγνοιαν προσποιηθέντα, ἵνα τὸ ἑαυτοῦ βούλημα διὰ τῆς τοῦ παροιμιώδους ῥητοῦ χρήσεως πιθανῶς κατασκευάζειν δόξῃ. Ἔστι δὲ ΓΛΑΥΚΟΥ ΤΕΧΝΗ. Ταύτης οἱ ἔξωθεν σοφοὶ τῆς παροιμίας μνημονεύσαντες διαφόρως αὐτὴν ἐξηγήσαντο· ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν τις ἔφη, Γλαῦκόν τινα ἐπιστήμονα τέχνης τινὸς γεγονότα, † πολλῶν οὖσα θαυμασιωτάτην, ἀπολέσθαι ἅμα ἐκείνῳ κατὰ θάλατταν, μηδενός πω διακηκοότος αὐτῆς. Ἕτερος δὲ, τὴν ἐπ' ἀκρῶν μουσικῆς ἐμπειρίαν μαρτυρήσας τῷ Γλαύκῳ, τοὺς κατασκευασθέντας ὑπ' αὐτοῦ δίσκους χαλκοῦς φησὶ τέσσαρας πρὸς τὸ

[b] δοθέντα om. MSS.

ἐμμελῆ τινὰ τῆς κρούσεως τὴν συμφωνίαν τῶν φθόγγων ἀποτελεῖν, ἔνθεν τε εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν. Ἄλλος δέ τις Ἀλυαττικῶν ἀναθημάτων φησὶν ἀνακεῖσθαι κρατῆρα καὶ ὑποκρατήριον θαυμάσιον, Γλαύκου Χίου ποίημα. Ἕτερος δὲ, Γλαῦκον αὐτὸν ἀναθεῖναι εἰς Δελφοὺς τρίποδα χαλκοῦν, οὕτω δημιουργήσαντα, † τοῖς παχέως τε κρουομένου, τούς τε πόδας, ἐφ' ὧν βέβηκε, καὶ τὸν ἄνω περικείμενοι, καὶ τὴν στεφάνην τὴν ἐπὶ τοῦ λέβητος, καὶ τὰς ῥάβδους διὰ μέσου τεταγμένας φθέγγεσθαι λύρας φωνῇ. Καὶ αὖθις ἕτερος, ἀπὸ Γλαύκου τινος δόξαντός τι πλέον πεποιηκέναι, εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν. Ὁρᾷς ὅπως τὸ δυσχερὲς τῆς παροιμίας καὶ διὰ τούτου δείκνυται, διὰ τοῦ μηδὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑρμηνείας στῆναι τοὺς τὴν παροιμίαν ταύτην ἐξηγήσασθαι βουληθέντας· οὕτω δυσεύρετόν τι πρᾶγμα τὸ τῆς παροιμίας καὶ παρὰ τοῖς ἔξωθεν εἶναι δοκεῖ. Διὸ καί τις τῶν παρ' αὐτοῖς σοφῶν συναγαγὼν τὰς ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρως λεχθείσας παροιμίας εἰς αὐτὰς γεγραφέναι βίβλια δύο μὲν [c] τῶν ἐμμέτρων τῶν δὲ ἀμέτρων τέσσαρα. Ταύτας δὲ παροιμίας ὠνόμασαν οἰδ' ἔξωθεν δι' οὐδὲν ἕτερον, ἐμοὶ δοκεῖν, ἀλλ' ἐπειδὴ ταῖς τοῦ σοφωτάτου Σολομῶνος παροιμίαις ἐντυχόντες, καὶ γνόντες δι' αὐτῶν ὅτι οὐδέν ἐστιν ἐκ τοῦ προχείρου σαφῶς τῶν ἐν αὐταῖς εἰρημένων μαθεῖν, καὶ αὐτοὶ ζηλῶσαι τὸ προφητικὸν βουληθέντες γράμμα, τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ γεγράφασι τρόπον, εἶτα, ὡς μηδὲν ἕτερον ὄνομα κυριώτερον ἐκείνου ἐπινοῆσαι δυνηθέντες, καὶ ταύτας παροιμίας ὠνόμασαν.

[c] τῶν μέτρων MSS.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΔΗΜΩΔΕΙΣ

ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

1 Ἀβδηνὸν ἐπιφόρημα: Ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροιμία. Μέμνηται δὲ αὐτῆς Εὔδοξος ἐν Ὑποβολιμαίῳ. Φησὶ δὲ ὅτι τοῖς Ἀβυδηνοῖς ἔθος ἦν μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς σπονδὰς προσάγειν τοὺς παῖδας μετὰ τῶν τιτθῶν τοῖς [a]εὐωχουμένοις· κεκραγότων δὲ τῶν παίδων, καὶ θορύβου γινομένου διὰ τὰς τίτθας, ἀηδίαν πολλὴν εἶναι τοῖς δαιτυμόσιν. Τινὲς δέ φασι ταύτην ῥηθῆναι ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους. [b]Ὅ Ἔνθεν καὶ Ἀριστοφάνης τὸν συκοφάντην Ἀβυδηνοκόμον εἶπεν. A B

2 Ἄβρωνος βιός: Ἐπὶ τῶν πολυτελῶν ἡ παροιμία. Ἄβρων γάρ τις ἐγένετο πλούσιος καὶ [c]ἁβροδίαιτος. Δύναται δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἀπὸ τοῦ ἁβροῦ γεγονέναι. C

3 Ἀγορὰ Κερκώπων: Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γὰρ ἀπατεῶνές τινες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ, οἵτινες ἀπατῆσαι καὶ τὸν Διὰ πεπείρανται.

4 Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον: Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δεύτερά τισι διδόντων. D

5 Ἀγαμέμνονος θυσία: Ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν. Ἀγαμέμνονος γὰρ θύοντος ἐν Τροίᾳ ἔφυγεν ὁ βοῦς, καὶ μόλις ληφθεὶς εἰσήχθη.

6 Ἀγαμεμνόνεια φρέατα: Ἱστοροῦσι τὸν Ἀγαμέμνονα περὶ τὴν Αὐλίδα καὶ πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος φρέατα ὀρύξαι. E

1. Zen. I. 1.

[a] εὐωχουμένοις] Sic Zen. εὐχομένοις B.

[b] ἔνθεν] Sic Zen. ἔνθα B.

2. Zen. I. 4.

[c] ἁβροδίαιτος] Sic Zen. ἁβροδιαῖται B.

3. Zen. I. 5.

4. Zen. I. 12.

5. Zen. I. 13.

6. Zen. I. 6.

7 Ἀγαθώνειος ἄθλησις: Ἡ μαλθακὴ, καὶ μήτε πικρὰ μήτε A
χλιαρὰ, ἀλλὰ . κρατος καὶ ἡδίστη.

8 Ἀγέλαστος πέτρα: Αὕτη ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐφ' ἧς ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει. Εἴρηται ἐπὶ τῶν λύπης προξένων πραγμάτων.

9 [d]Ἀγραφίοτ δίκη: Ἐπὶ τῶν ἀποδοκιμασθέντων πραγμάτων B
τῷ δημοσίῳ καὶ κατὰ χάριν μὴ εἰσγραφέντων ἐλέγετο.

10 Ἀγαθὰ Κιλίκων: Λείπει τὸ [e]ἔχει. Προδότης γὰρ ὁ Κιλίκων, Μιλήσιος, καὶ προδοὺς Μίλητον [f]εὐπόρησεν.

11 Ἀγαθῶν θάλασσα: Ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν λέγεται.

12 Ἀγαθῶν σωρός· Ἀγαθῶν μτρμηκία: Ἄμφω λέγονται ἐπὶ C
πλήθους εὐδαιμονίας.

13 Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρτες ἄνδρες: Εἴρηται ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἔλεον ῥεπόντων.

14 Ἀγρίοτ βέβρωκας: Οἱονεὶ ζώου ἀγρίου. Εἰώθασι γὰρ οἱ βεβρωκότες χασμᾶσθαι. D

15 Ἄγροτ [g]πτγή: Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς [h]προσκειμένων· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν [i]ὀρνέων. Μαλακώτατα γὰρ τὰ πρὸς τῇ πυγῇ τῶν ὀρνέων.

7. Zen. I. 2.
8. Zen. I. 7.
9. Vat. I. 1.
[d] Ἀγραφίου] Sic reposui pro ἀγράφου, ex Harpocratione, Suida et Hesychio: unde et hiatum explevi καταδικασθέντων χρημάτων, pro quo . . . γραμμάτων scriptum erat in Vaticanis membranis optimis, sed usu, ut fit, ac vetustate attritis, unde obliterata quædam initio legi non poterant. Juris autem hæc est actio, *inscripti* (pro *non scripti*) *maleficii*, eratque declamantium in umbra argumentum, ut patet ex M. Fabio Inst. Orat. VII. 4. et ex M. Seneca rhetore, ut nos pridem ad Epitomes libri IV. Declamationum procœmium notavimus. Sunt et Hesychii Ἄγραφα ἀδικήματα, περὶ ὧν νόμος οὐ γέγραπται. Legendus H. Turnebus Advers. X. 6. Et de *scripto et non scripto jure* præter jurisconsultos veteres Aristot. Rhet. I. c. 13. copiose subtiliterque, ut omnia, disseruit. SCHOTT. Equidem edidi cum B. ubi tamen ἀποδοκισθέντων.
10. Zen. I. 3.
[e] ἔχειν B.
[f] ἀφόρησεν] εὐπόρησεν Zen.
11. Zen. I. 9.
12. Zen. I. 10.
13. Zen. I. 14.
14. Zen. I. 8.
15. Vat. I. 2.
[g] Sic A. πτγὴ Vat. B.
[h] προσκειμένων [τινι ἔργῳ] Vat.
[i] ὀρέων Vat. hic et infra.

16 Ἀγροίκοτ μὴ καταφρόνει ῥήτορος: Ὑποθετικὴ ἡ παροιμία, A ὅτι οὐδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν.

17 Ἀγναμπτότατος βάτος: Ἐπὶ τοῦ [k]ξηροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.

18 Ἀδώνιδος κῆποι: Ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων. B

19 Ἀδμήτου μέλος: Τὸ εἰς Ἄδμητον ᾀδόμενον μέλος, σκολιόν.

20 Ἀδεὲς δέος: Ἐπὶ τῶν μάτην δεδοικότων.

21 [l]Ἄδεις ἔχων: Ἀντὶ τοῦ μάτην λέγεις καὶ ληρεῖς.

22 Ἀηδεσμένον βίον καὶ μεμαγμένον βίον: Ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου καὶ ἀκόπου. C

23 Ἄλλην ἀρτῆν βαλάνισε: Ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς τι αἰτούντων περὶ τῶν αὐτῶν. Ἐπειδὴ γὰρ βαλάνοις ἔζων τὸ παλαιὸν, σκώπτοντο τοὺς παριόντας καὶ περισκοποῦντας τὰς δρῦς, οὓς καὶ βαλάνους ἐκάλουν, ὡς μισθοῦ τοῦτο πράττοντας τὸ παρὸν ἐπεφώνουν οἱ ταύτας ἔχοντες. D

24 Ἄλλος βίος ἄλλη αἰλιτα: Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμείνονα βίον μεταβαλλομένων.

25 Ἄλλας ἄγων καθεύδεις: Ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθευδόντων καὶ ῥαστωνευομένων. Ἐμπόρου γάρ τινος τὴν ναῦν ἁλῶν πληρώσαντος καὶ καθεύδοντος, τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι καὶ τοὺς E ἅλας ἐκτῆξαί φασιν.

26 Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν, καὶ χύραι ἔπεσθαι: Ἀπὸ τῶν πολυπόδων ἡ παροιμία, ἕκαστον ἐξομοιοῦν παραινοῦσα ἑαυτὸν τοῖς ἐν οἷς ἂν γένηται τόποις.

27 Ἄλλα καὶ κύαμον: Ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, οὐκ F

16. Zen. I. 15.
17. Zen. I. 16.
[k] σκληροῦ Zen.
18. Diog. I. 14.
19. Zen. I. 18.
20. Diog. I. 16.
21. Vat. I. 3.
[l] Ἄδεις ἔχων] Attica constructione dici solitum arbitror ἄδεις ἔχων, quemadmodum et ἄδων τυγχάνεις. *Canis* itaque reddidi. Vide et proverbia *Habet* poëtis familiare, Aristophani, Terentio, Senecæ tragico, et Αὐτὸς αὑτὸν αὐλεῖ. SCHOTT. Sed vid. Valcken. ad Herodot. IV. 77. infra n. 100.
22. Zen. I. 21.
23. Zen. II. 41.
24. Zen. I. 22.
25. Zen. I. 23.
26. Zen. I. 24.
27. Zen. I. 25.

εἰδότων δέ. Ἐπεὶ οἱ μάντεις εἰώθασι τιθέναι ἄλα καὶ κύαμον A
ἐπὶ τῶν μαντευμάτων. Ὅθεν καὶ τοὺς τῶν ἀπορρήτων κοινωνοῦντας
λέγεσθαι τοὺς περὶ ἅλα καὶ κύαμον.

28 Αἶξ οὐρανία: Κρατῖνος, ὅτι καθάπερ τοῦ Διὸς αἶγα Ἀμαλ-
θίαν, οὕτω καὶ τῶν "δωροδοκούντων αἶγα οὐρανίαν." Οἱ δὲ τοὺς εἰς
τὸ ἀργυρίζεσθαί τισιν ἀφθόνους ἀφορμὰς παρέχοντας οὕτως εἰώ- B
θασι λέγειν κωμῳδοῦντες, ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς Ἀμαλθίας τὸ κέρας ἔχων
εἶχεν ὅπερ ἠβούλετο πᾶν.

29 Αἶξ τὴν μάχαιραν: Ἐπὶ τῶν κακόν τι ἑαυτοὺς ποιούντων,
ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. Κορίνθου θυσίαν τελοῦντος Ἥρᾳ ἐνιαύσιον
τῇ ὑπὸ [m]Μήδας ἱδρυθείσῃ Ἀκραίᾳ καλουμένῃ, αἶγα τῇ θεῷ ἔθυον. C
Τῶν δὲ κομισάντων μισθωτῶν κρυψαμένων τὴν μάχαιραν, καὶ
σκεπτομένων ἔνθα ἀπέθεντο, ἡ αἶξ τοῖς ποσὶν ἀνασκαλεύουσα
ἀνέφηνε, καὶ τὴν μὲν σκῆψιν αὐτῶν διήλεγξεν, ἑαυτῇ δὲ σφαγῆς
αἰτία ἐγένετο· ὅθεν ἡ παροιμία ἐλέχθη.

30 Ἀδώνιδος κῆποι: Ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυναμένων. D
Μέμνηται καὶ Πλάτων [n]αὐτῆς ἐν [o]Φαίδρῳ. Γίνονται δὲ οὗτοι οἱ
κῆποι [p]ταῖς Ἀδώνισιν εἰς ἀγγεῖα [q]κεράμεα σπειρόμενα ἄχρι χλόης
μόνης. Λέγεται δὲ καὶ [r]ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κῆπος.

31 Ἄδακρυς πόλεμος: Ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου παντὸς τὰ πράγ-
ματα κατορθούντων. Ὁ γὰρ Δωδωναῖος Λακεδαιμονίοις πολεμοῦ- E
σιν Ἀρκάδας προεῖπε μάχην ἄδακρυν ἔσεσθαι, οἳ καὶ συμβαλόντες
ἐνίκησαν μηδενὸς ἀποθανόντος.

32 Ἀδήνατα θηρᾶις: Ἐπὶ τῶν μείζοσιν ἐγχειρούντων ἢ κατ'
αὐτούς.

33 Ἀδραστεία νέμεσις: Τάττεται ἐπὶ τῶν πρότερον εὐδοκιμη- F

28. Zen. I. 26.
29. Zen. I. 27.
[m] Μηδείας Zen.
30. Vat. I. 4.
[n] αὐτῆς om. Vat.
[o] Φαίδωνι] Emendavi Φαίδρῳ, itaque recte Zenobius I. 49. citat. Peccatum sæpe in his duobus nominibus advocandis, sive incuria, sive quod compendio olim φαῖ scriberetur, admonui notis ad lib. II. Claud. Mamerci de statu animæ. SCHOTT.
[p] ταῖς ἀδώνισιν om. Vat.
[q] κεράμεια Vat.
[r] ἀκαρπώτερος A.
31. Zen. I. 28.
32. Zen. I. 29.
33. Zen. I. 30.

σάντων. Τῶν γὰρ συγγόνων ἐπιστρατευσάντων Θήβαις μόνος Αἰ- A
γιαλεὺς ἀπώλετο Ἀδράστου παῖς.

34 Ἄδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων: Ἐπὶ τῶν ἀφροντίστων.

35 Ἀδηφάγον ἅρμα: Ἐπὶ τῶν γαστριμάργων καὶ φιληδονῶν.

36 Ἀετοῦ γῆρας κορύσσοι νεότης: Παρ' ὅσον καὶ γηράσκων
ἀετὸς ἀμεῖνον ἐστὶ παντὸς νεάζοντος ὄρνιθος. Λέγεται δὲ τὸν βίον B
ἀετὸς καταστρέφεσθαι τῆς καμπῆς τοῦ ἄνω χείλους εἰς τὸ κάτω
χρόνῳ συγκαφθείσης.

37 Αἴρειν μασχάλην: Οὕτως εἰώθασι λέγειν ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖ-
σθαι· οἱ δὲ τὸ ἀγροικικὸν ὀρχεῖσθαι.

38 Αἰσώπου γελοῖα: Οὕτως ἔλεγον τοὺς Αἰσώπου μύθους ἐν τοῖς C
δικαστηρίοις.

39 Αἰεί τις ἐν Κύδωνος: Ἐπὶ τῶν φιλοξένων καὶ πρὸς ὑποδο-
χὴν ἑτοίμων· παρ' ὅσον ὁ Κορίνθιος Κύδων φιλοξενώτατος ἐγένετο.

40 Ἀιεὶ γεώμορος εἰς νέωτα πλούσιος: Μείζονα γὰρ τὴν μέλ-
λουσαν [s]εὐπορίαν ἐλπίζει. Ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν ἀεὶ τρεφομένων D
ἀπαλλάττεσθαι τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων.

41 Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται: Ὁ Μίλων Ἰβύκειον τὴν
παροιμίαν ταύτην φησὶν, ὡς πρώτου χρησαμένου τοῦ Ἰβύκου.

42 Ἀκάνθιος κύων: Ταχεῖα ὀνομαστικῶς. Τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν
προπετῶς τι πραττόντων· παρ' ὅσον τυφλὰ τίκτει ἡ κύων. E

43 Ἀκλητὶ κωμάζοτσιν ἐξ φίλων φίλοι: Ὁμοία τῇ,

Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἵενται.

44 Αἰεὶ κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἰζάνει: Ἐπὶ τῶν ὁμοίοις
προσομιλούντων· . . . . . φιλάλληλον καὶ ἀγεληδὸν πετό-
μενον, ἀλλὰ καὶ . . . . . ὁραθεῖσαν καθ' ὕδατος. F

45 Ἄλις ἀρτός: Ἐπὶ τῶν ἐκ φαυλοτέρας διαίτης [t]εἰς ἀμείνονα
μετατεθέντων. Παρ' ὅσον οἱ παλαιοὶ ἐπαύσαντο βαλανηφαγίας,

34. Zen. II. 37.
35. Diog. I. 55.
36. Zen. II. 38.
37. Vid. Hesychius.
38. Vid. Aristoph. Vesp. 564.
39. Zen. II. 42.
40. Zen. II. 43.
[s] ἀπορίαν A.
41. Zen. II. 45.
42. Hesychius: Ἀκαλανθίς. ταχεῖα κύων, ὀνομαστικῶς. Conf. Schol. Aristoph. Pac. 1078. infra n. 585.
43. Zen. II. 46.
44. Zen. II. 47.
45. Zen. II. 40.
[t] ἐπὶ βελτίονα τεθέντων A. Vid. Zen. II. 40.

εὑρεθέντων σίτου καὶ οἴνου, τοῦ μὲν ὑπὸ Δημήτρας, τοῦ δὲ οἴνου A
ὑπὸ Διονύσου.

46 Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς: Ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ καρτερῶν. Φασὶ δὲ ὅτι ἐπὶ Θησεῖ ἐλέγετο δι' ἅπερ καὶ αὐτὸς κατώρθωσεν.

47 Ἀλογίοτ δίκη: Ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον τῆς ἀρχῆς οὐ διδόντες. B

48 Ἀμαλθίας κέρας: Τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν. Ἡ δὲ ἱστορία, ἡ Ῥέα τεκοῦσα τὸν Δία δέδωκεν Ἀμαλθίᾳ τρέφειν· ἡ δὲ οὐκ ἔχουσα γάλα αἰγὶ αὐτὸν ὑπέβαλεν· ἀφ' οὗ καὶ αἰγίοχος κέκληται. Ὁ τοίνυν Ζεὺς τὴν μὲν αἶγα κατηστέρισε, τὸ δ' ἕτερον τῶν κεράτων ἀφελὼν παρέσχε τῇ Ἀμαλθίᾳ, παρασκευάσας ἔχειν ἀπὸ τοῦ κέ- C
ρατος πᾶν ὅπερ ἠβούλετο. Ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνων λέγεται.

49 Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις: Ὁμοία τῇ, δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις. Ἐπὶ τῶν θελόντων διδάσκειν τινα ἃ ἐπίσταται. D

50 Ἀετὸς ἐν νεφελαῖς: Ἐπὶ τῶν δυσαλώτων· καὶ γὰρ καὶ ὁ ἀετὸς ἐν νεφέλαις δυσάλωτος.

51 Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν: Ἐπὶ τῶν ἀεὶ προσεξευρισκόντων τι νεώτερον κακόν.

52 Ἄμτριν μαίνεται: Ἐπὶ τῶν ἐλεούντων τοὺς εἰς τὰς στήλας E
τῶν προγόνων καταφεύγοντας, ἐπὶ δὲ τοὺς θεοὺς οὐκέτι.

53 Ἀεί με τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν: Ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων καὶ μηδενὸς ἀξίων.

54 Ἀετὸς θρίπας ὀρῶν: Ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων καὶ καταφρονούντων τῶν μικρῶν. F

55 Ἀζανέα κακά: Ἐπὶ τῶν κακοῖς προσπαλαιόντων. Σκληρὸς γὰρ τόπος ἡ Ἀζανέα, εἰς ἣν οἱ γεωργοῦντες οὐδὲν ἐκαρποῦντο.

56 Ἀνάγτρον κινεῖν: Παροιμία Κινήσω τὸν Ἀνάγτρον ἐπὶ τῶν κινούντων τινα ἐπὶ κακῷ ἑαυτῶν. Ἀνάγυρος γὰρ Κρὴς ἐπι-

46. Diog. I. 63.
47. Hesych. similiter.
48. Zen. II. 48.
49. Zen. II. 49.
50. Zen. II. 50.
51. Zen. II. 51.
52. Diog. III. 26.
53. Zen. II. 52.
54. Zen. II. 53.
55. Zen. II. 54.
56. Zen. II. 55.

χώριος τοὺς γειτονοῦντας ἐκ βάθρων ἀνέστρεψεν, ἐπειδὴ τὸ ἡρῷον A
αὐτοῦ ὑβρίσαι ἐπεχείρισαν.

57 Ἀντρώνιος ὄνος: Φερεκράτης ἐν [x] Ἀγρίοις ἐν Ἄντρωνι φησὶ μεγάλους ὄνους εἶναι. Καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων.

58 Ἄνω ποταμῶν χοροῖσι πηγαί: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐναντίως B
λεγομένων ἢ πραττομένων· εἰ πόρνος τὸν σώφρονα τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν κάτω ῥέουσιν.

59 Ἀράβιος ἄγγελος, Ἀράβιος αὐλητής: Ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων, ἀπὸ τοῦ Ἀραβίου αὐλητοῦ μετενεχθεῖσα, ὃς ηὔλει δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων. C

60 Ἀρκάδα μιμοῦμενος: Ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούντων. Οἱ γὰρ Ἀρκάδες πολλὰ πολεμήσαντες οὐδεμίαν νίκην ἰδίαν ἔσχον.

61 Ἀρχὴ Σκυρία: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων· παρ' ὅσον λυπρώδης ἡ Σκύρος.

62 Αἴθης πέπλος: Ἐπὶ τῶν ἐκκαιόντων καὶ στάσεις καὶ διαβολὰς ἐγειρόντων· παρ' ὅσον ἡ Δηϊάνειρα πέπλον ἔπεμψε τῷ D
Ἡρακλεῖ, ὑφ' οὗ καυθεὶς διεφθάρη.

63 Αἵματι κλαίειν: Καθ' ὑπερβολήν, οὐ δάκρυσιν.

64 Αἱ Χάριτες γυμναί: Ὅτι [y] ἀφειδώλως καὶ φανερῶς χρὴ χαρίζεσθαι. E

65 Αἱ Ἰβύκου γέρανοι: Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ἀφ' ὧν ἥμαρτον κολαζομένων. Ἴβυκος γὰρ ὑπὸ λῃστῶν ἀναιρούμενος, καὶ γεράνους ὑπερπταμένας ἰδὼν, ἐμαρτύρατο. Χρόνου δὲ προϊόντος οἱ λῃσταὶ ἐν θεάτρῳ θεώμενοι γεράνους περιπταμένας, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Αἱ Ἰβύκου γέρανοι. Εἶτα ἐκ τούτου ἁλόντες ἐκο- F
λάσθησαν.

66 Αἰγιαλῶι λαλεῖς, Ἀνέμοι διαλέγηι: Ἀμφότεραι ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων.

57. Diog. I. 26.
[x] ἀκρίοις B.
58. Zen. II. 56.
59. Zen. II. 58.
60. Zen. II. 59.
61. Zen. I. 32.
62. Zen. I. 33.
63. Zen. I. 34.
64. Zen. I. 36.
[y] ἀφειδόλως A.
65. Zen. I. 37.
66. Zen. I. 38.

67 Αἰθέρα νήνεμον [z]αἰρήσεις: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. A

68 Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος: Ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερὰ δρωμένων. Ἔθος γὰρ ἦν τῇ Ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι.

69 Ἄϊδος κτνῆ: Πρὸς τοὺς ἐπικρύπτοντας ἑαυτοὺς διά τινων μηχανημάτων. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἅδου κυνῆ, ᾗ Περσεὺς ἐχρήσατο, καὶ τὴν Γοργόνην ἐδειροτόμησεν. B

70 Αἶξ οἷπω τέτοκεν ἔριφος ἀ' ἐπὶ δώματος παίζει: Ἐπὶ τῶν οὔπω τεχθέντων ἢ γεγονότων, λεγομένων δέ.

71 Αἰάντειος γέλως: Ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων.

72 Ἄχνη πτρός: Καπνός. Καὶ Ἄχνη ὕπνου. Ὁ δὲ Ἱπποκράτης καὶ Ἄχνη αἱμοῦ· δηλοῖ δὲ καὶ λεπτὸν ξύσμα. Ἄχνη Λτδῆς C κερκίδος: Τὸ ἄκρον. Ἀπὸ τοῦ τὴν ἐργασίαν ἄκρως ἔχειν· ἢ ἀπὸ τῆς θαλαττίας ἄχνης.

73 Ἄχρι κόρου:

74 Ἀνερρίφθω κύβος: Ἐπὶ τῶν ἀνελπίστοις ἑαυτοὺς ἐπιρριπτόντων, ἢ ὑπό τινος βίας συνωθουμένων. D

75 Ἀνίπτοις χερσίν: Ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν τίθεται. Τέλλην γὰρ αὐλητὴς ἐγένετο καὶ μελῶν ποιητὴς, καταλελοιπὼς παίγνια εὐρυθμότατα καὶ σκώμματα κομψότατα. Οἱ δὲ, ὅτι μελῶν ἦν ἀνυποτάκτων ποιητής. Μέμνηται αὐτοῦ Δικαίαρχος ὁ Μεσηναῖος. E

76 Αἰθίοπα σμήχων: Ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνηνύτων. Ὁμοία τῇ Χύτραν ποικίλλεις.

77 Αἰσώπειον αἷμα: Ἐπὶ τῶν δυσαπονίπτοις ὀνείδεσι καὶ κακοῖς συνεχομένων. Ἐπειδὴ τοῖς ἀδίκως τὸν Αἴσωπον ἀνελοῦσιν ὠργίσθη τὸ δαιμόνιον, καὶ διὰ τοῦτο τὴν Πυθίαν ἱλάσκεσθαι ἐπὶ τὸ F Αἰσώπου μύσος. Οὕτω δὲ θεοφιλὴς ἐγένετο ὁ Αἴσωπος, ὡς μυ-

67. Zen. I. 39.
[z] ἐρίσσειν Zen.
68. Zen. I. 40.
69. Zen. I. 41.
70. Zen. I. 42.
71. Zen. I. 43.
72. Similiter Hesychius.
73. Zen. I. 44.
74. Vid. Schol. Aristid. p. 498.
75. Ἀνίπτοις χερσίν] Interciderunt, ni fallor, Ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τοῖς ἱεροῖς ἐγχειρούντων. Ἄειδε τὰ Τέλληνος. Vid. Zenob. I. 45. II. 15. Diogen. I. 43.
76. Zen. I. 46.
77. Zen. I. 47.

θεύεσθαι αὐτὸν ἀναβιῶναι, ὡς Τυνδάρεων καὶ Ἡρακλῆν καὶ Γλαῦκον. A

78 Αἰγαῖαν ἐμβολήν: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν φορτίων.

79 Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων. Οἱ γὰρ Αἰγιεῖς νικήσαντες Αἰτωλοὺς τὴν Πυθίαν ἐξηρώτων τίνες εἰσὶ κρείττονες τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ εἶπεν, Ὑμεῖς δ' Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. Τινὲς δέ φασιν ἐπὶ Μεγαρέων λεχθῆναι. B

80 Ἄκαιρος εὔνοια οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει: Ταύτην φασὶν Ἱππόλυτον εἰπεῖν πρὸς Φαίδραν φάσκουσαν φιλεῖν αὐτὸν καὶ στέργειν παρὰ πάντας ἀνθρώπους. C

81 Ἀκάνθιος τέττιξ: Ἐπὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μάλιστα ἀμούσων, παρ' ὅσον οἱ Ἀκάνθιοι τέττιγες οὐκ ᾄδουσιν. Ὅθεν ἐρεῖς καὶ ἀμοτσότερος Ἀκανθίοτ τέττιγος.

82 Ἀκεσίας ἴασατο: Ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων. Ὅλην δὲ Ἀριστοφάνης ἐν τετραμέτροις τὴν παροιμίαν ἐκφέρει, D

Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο,

λέγων.

83 Ἀκκώ: Ἐπὶ τῶν μωραινόντων. Γέγονεν γὰρ ἡ Ἀκκὼ γυνὴ ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη, ἀφ' οὗ καὶ τὸ Ἀκκίζεσθαι ἤτοι θρύπτεσθαι.

84 Ἄκοτε τοῦ τέτταρα ὦτα ἔχοντος: Ἡ παροιμία παραγγέλλει τῶν ἀληθευόντων ἀκούειν· οὐδεὶς γὰρ ἀψευδέστερος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃν τετράχειρα καὶ τετράωτον ἱδρύσαντο Λακεδαιμόνιοι, ὥς φησι Σωσίβιος, ὅτι τοιοῦτος ἐφάνη τοῖς περὶ Ἀμύκλας. E

85 Ἀκίνητα κινεῖς:

86 Ἀκεσέως καὶ Ἐλικῶνος ἔργα: Ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων. Οὗτοι γὰρ πρῶτοι τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς πέπλον ἐδημιούργησαν. Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἀκεσεὺς γένος Παταρῶν, ὁ δὲ Ἐλικὼν Καρύστιος. F

87 Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἔξεις: Ἐπὶ τῶν δυσφορωτάτων καὶ δυσνοήτων.

78. F. corrupte pro Αἰγιναίαν ἐμπολήν.
79. Zen. I. 48.
80. Zen. I. 50.
81. Zen. I. 51. ubi ἀφώνων.
82. Zen. I. 52.
83. Zen. I. 53.
84. Zen. I. 54.
85. Zen. I. 55.
86. Zen. I. 56.
87. Zen. I. 57.

88 Ἀκόνην σιτίζεις: Ἐπὶ τῶν τροφῇ πολλῇ χρωμένων, καὶ μηδὲν εἰς τὸ σῶμα ἐπιδιδόντων. A

89 Ἀκέφαλος μῦθος: Ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων. Μέμνηται ταύτης Πλάτων, "μῦθον ἀκέφαλον," εἰπών, "καταλίποιμι."

90 Ἄκρῳι ἅψασθαι δακτύλῳι: Ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠσκημένων· οἷον, B

Οὐδὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἄκρῳ ἁψάμενος δακτύλῳ ἠπίστατο.

91 Ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν: Ἐπειδὴ τοῖς κοινωνήσασι τούτων φίλοις χρῆσθαι δεῖ.

92 Ἄλμη οὐκ ἔνεστιν αὐτῷι: Ἐπὶ τοῦ γλυκέος καὶ ἀηδοῦς κατ' εἰρώνειαν εἴρηται. C

93 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο: Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα κληρονομησάντων.

94 Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ παρὰ τὸν νοῦν τὰς ἐπινοίας: Ὅτι μὴ χρὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασι βουλεύεσθαι, ἀλλὰ πρὸ τῶν πραγμάτων· παρ' ὅσον καὶ οἱ τὰ ἱερεῖα προσάγοντες οὐ μετὰ τὸ καλλιερῆσαι βουλεύονται. D

95 Ἀλλ' οὐκ αὖθις ἁλώσῃι: Λείπει τὸ ἁλώσιμος· ἅπαξ γὰρ διαφυγοῦσα δεύτερον οὐχ ἁλώσεται. Ἐπὶ τῶν πονηρίαν καὶ συκοφαντίαν ἐκφυγόντων.

96 Ἀλεκτρτόνων μέμφεσθαι κοιλίαν: Ἐπὶ τῶν περὶ τὸν βίον ἀβροδιαίτων. E

97 Ἄλλο γλαῦξ ἄλλο κορώνη θοέγγεται: Ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσιν ἐριζόντων· ἢ τῶν ἀλλήλοις μὴ συμφωνούντων.

98 Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα: Ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν ἐπιχειρούντων τοὺς ὁμοίους. F

99 Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται: Ἐπὶ τῶν οὐ ῥᾳδίως ἁλισκομένων δώροις.

100 Ἄλλως ἄιδεις: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

88. Zen. I. 58.
89. Zen. I. 59.
90. Zen. I. 61.
91. Zen. I. 62.
92. Zen. I. 63.
93. Zen. I. 65.
94. Zen. I. 66.
95. Zen. I. 67.
96. Zen. I. 68.
97. Zen. I. 69.
98. Zen. I. 70.
99. Zen. I. 71.
100. Zen. I. 72.

101 Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα ἄλλοισι δὲ γομφίοι: Οἱ μὲν γὰρ λαλοὶ, οἱ δὲ φάγοι. A

102 Ἄλλα μὲν Λεύκωνος ὄνος, ἄλλα δὲ Λεύκων φέρει: Ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνως τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις παρεχομένων. Λεύκων γάρ τις γεωργὸς μέλιτος ἀσκοὺς εἰς φορμὸν ἐμβαλὼν ἐκόμιζεν Ἀθήναζε, κριθὰς τοῖς φορμοῖς ἐμβαλών, ὡς ἀπὸ κριθῶν ὀλίγον B εἰσπραχθησόμενος τέλος. Τοῦ δ' ὄνου πεσόντος, οἱ τελῶναι βοηθῆσαι βουλόμενοι, ἔμαθον ὅτι μέλι ἐστὶ, καὶ ἀπηνέγκαντο αὐτὸ ὡς ἀτελώνητον.

103 Ἄλλην μὲν ἐξαντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπεισρέει: Ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ πλέον οὐδὲν ἀνυόντων. C

104 Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν: Ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὸν μεταβαινόντων.

105 Ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον: Ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ἀνυομένων.

106 [Ἄργος γωνία:] Ἐπὶ τῶν ἀργῶς καὶ ῥαθύμως καθημένων. D Ἔστι δὲ . . . . γωνία.

107 Ἀμοτσότερος Λειβηθρίων: Ἐπὶ τῶν ἀμούσων καὶ ἀπαιδεύτων. Λειβήθριοι γὰρ ἔθνος Πιερικὸν ἀμουσότατον, ἐν ᾧ καὶ τοῦ Ὀρφέως φασὶ γενέσθαι τὸν θάνατον.

108 Ἄμμον μετρεῖν: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. E

109 Ἄμ' ἡλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις: Ἐπὶ τῶν εὐεργετουμένων καὶ παραχρῆμα τῆς χάριτος ἐπιλανθανομένων.

110 Ἅμας ἀπήιτοτν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκαφάς: Ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτουμένων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ἀρνουμένων.

111 Ἂν μὴ παρῇ κρέας τάριχος στερκτέον: Ὑποθετικόν. F Παρεγγύα γὰρ ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

112 Ἀνάγκηι οὐδὲ θεοὶ μάχονται:

113 Ἀνδραποδώδης θρίξ: Ἐπὶ τῶν ἠλιθίων. Πλάτων· Ἔχων τὰς ἀνδραποδώδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας ὑπὸ τῆς ἀμουσίας.

101. Zen. I. 73.
102. Zen. I. 74.
103. Zen. I. 75.
104. Zen. I. 76.
105. Zen. I. 77.
106. Vix legenda in B. Vid. Zen. I. 78.
107. Zen. I. 79.
108. Zen. I. 80.
109. Zen. I. 81.
110. Zen. I. 83.
111. Zen. I. 84.
112. Zen. I. 85.
113. Diog. I. 73.

114 Ἀνὴρ δὲ φεύγων οὐ μένει λίθας κτύπον: Ἐπὶ τῶν τα- A
χέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα.

115 Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματ' οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο: Ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων· παρ' ὅσον ὁ Κροῖσος ἑαυτῷ πολέμιον ἐπεσπάσατο Κῦρον.

116 Ἀντὶ πέρκης σκορπίον: Ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων B
τῶν βελτιόνων.

117 Ἀνεῳγμέναι μοτσῶν θύραι: Ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου λαμβα-
νόντων τὰ κάλλιστα ἐν τῇ παιδείᾳ.

118 Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρίαι: Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ
γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων. C

119 Ἀνδρὸς κακῶς πράττοντος ἐκποδὼν φίλοι: Ἐπὶ τῶν ἐν
κακοῖς παρεωρωμένων ὑπὸ τῶν πάλαι φίλων.

120 Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ δαιμόνιον: Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως
ὑπό τινων σωζομένων, ἢ καὶ διά τινων εὐδαιμονούντων.

121 Ἂν οἶνον αἰτῇ κόνδυλον αὐτῷ δίδου: Ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ D
μὲν αἰτούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων. Ἡ δὲ ἱστορία ἀπὸ τοῦ
Κύκλωπος αἰτήσαντος οἶνον τὸν Ὀδυσσέα, καὶ στερηθέντος τοὺς
ὀφθαλμούς.

122 Ἀνέμου πεδίον: Ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων.

123 Ἀντιπελαργεῖν: Ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀποδιδόντων. Λέγε- E
ται γὰρ τρέφειν τοὺς πελαργοὺς γηράσαντας τοὺς γονεῖς.

124 Ἀνίπποις ποσὶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ στέγος: Ἐπὶ τῶν
ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων.

125 Ἀνδρὸς γέροντος ἅσταφὶς τὸ κρανίον: Ἐπὶ τῶν εἰς μη-
δὲν χρησιμευόντων· τὸ γὰρ σῶμα τῶν γερόντων ἀσθενές. F

126 Ἀνταεῖν ἀμφοτέραις: Λείπει τὸ χερσίν. Ἐπὶ τῶν μετὰ
σπουδῆς τι ποιούντων.

127 Ἀνέμοις γεωργεῖς: Πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ μηδενὸς

114. Zen. I. 86.
115. Zen. I. 87.
116. Zen. I. 88.
117. Zen. I. 89.
118. Diog. I. 78.
119. Zen. I. 90.
120. Zen. I. 91.
121. Zen. I. 92.
122. Diog. I. 82.
123. Zen. I. 94.
124. Zen. I. 95.
125. Zen. I. 96.
126. Zen. I. 98.
127. Zen. I. 99.

μεταλαγχάνοντας, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φύει καὶ αὔξει, A
οὐδενὸς δὲ μεταλαγχάνει ἢ μόνης ἄχνης.

128 Ἀντὶ κακοῦ κτηνὸς ἦν ἀπαιτεῖς: Ἐπὶ τῶν κακὰ ἀντὶ τῶν κακῶν ἀποδιδόντων.

129 Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς ἀναπέφηνεν: Ἐπὶ τῶν διαψευσθέντων ἐφ' οἷς ἤλπισαν. Μέμνηται αὐτῆς Λουκιανός· B

Τὸ γοῦν τῶ λόγου [a]ἐκεῖνο ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνε.

Καὶ πάλιν·

Ἀνθρακάς μου τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας.

130 Ἄξιος τοῦ παντός: Ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.

131 Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος: Ἐπὶ τῶν αἰδημόνων καὶ C
εὐγενῶν. Ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐν Ἄργει φέριστοι παῖδες καὶ καθαροὶ
ἀπό τινος νομίμου τὰς ἀσπίδας φοροῦντες πομπεύουσιν.

132 Ἄξιοι τριχός: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων· τοῦτο
γὰρ καὶ ἡ θρίξ.

133 Ἀπὸ βραδυτέλων ἵππων ὄνος ὄροτσεν: Ἐπὶ τῶν ἀπὸ D
τῶν εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μείζω πηδώντων.

134 Ἄπληστος πίθος: Ἐπὶ τῶν γαστριμάργων. Μετενήνεκται
δὲ ἀπὸ τοῦ πίθου τῶν Δαναΐδων.

135 Ἀπὸ Ἵππων ἐπ' ὄνοτς: Ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν εἰς εὐτελῆ
μεταβαινόντων, οἷον ἀπὸ γραμματικῆς εἰς χαλκευτικήν. E

136 Ἀπὸ βαλβῖδος: Ἤτοι ἀπ' ἀρχῆς.

137 Ἀπάντησε κερατνοῦ βολὴ πρὸς ὑπέρτατον ἅταν: Ἐπὶ
τῶν ἄξια πασχόντων ὧν ἔδρασαν.

138 Ἅπαντα τοῖς σοφοῖς οὐκ εὔκολα: Ἐπὶ τῶν διὰ φρονήσεως
καὶ τῶν δυσκόλων περιγινομένων. F

139 Ἅπερ τὴν γλαῦκα θηρᾶν: Ἐπὶ τῶν εὐτελές τι ζητούντων·
παρ' ὅσον ἡ γλαὺξ μικρὰ καὶ γλίσχρα θηρᾷ.

140 Ἀπὸ [b]Ναννάκου: Ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων.

128. Zen. I. 100.
129. Zen. II. 1.
[a] ἐκείνου B.
130. Zen. II. 2.
131. Zen. II. 3.
132. Zen. II. 4.
133. Zen. II. 5.
134. Zen. II. 6.
135. v. Suid.
136. Zen. II. 7.
137. Zen. II. 8.
138. Zen. II. 9.
139.
140. Vat. I. 10.
[b] Νανάκου A. B.

Νάννακον γὰρ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον βασιλέα γενέσθαι Φρυγῶν ἐν A
Πισινοῦντι, καὶ ἔθη αὐτοῖς καταστήσασθαι· καὶ ταῦτα λέγειν αὐ-
τοὺς Τὰ ἀπὸ Ναννάκοτ.

141 Ἁπλοῦν θύλακον πάτει: Ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων.

142 Ἀττικὸς εἰς λιμένα: Ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων. Οἱ γὰρ
Ἀττικοὶ ναῦται ὁπότε καταπλέοιεν ἐπιδεικνύμενοι τοῖς οἰκείοις B
προθυμότερον ἤλαυνον.

143 Ἀντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί: Αὕτη
κατὰ τῶν ἀχαρίστων λέγεται· πεποίηται δὲ ὑπὸ Μέσωνος τοῦ
Μεγαρέως.

144 Ἀλύνητον ἀνδράποδον: Ἴσον τὸ εὐτελές. Οἱ γὰρ ἔμποροι C
εἰς τὴν μεσόγειον ἀναβαίνοντες ἅλας ἐκόμιζον, ἄνθ' ὧν τοὺς οἰκέ-
τας. Ὅθεν καὶ ὁ Κωμικὸς,

Θρῇξ εὐγενὴς εἴ πρὸς ἅλας ἠγορασμένος.

145 Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις: Ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλο-
μένων. Χάρης γὰρ στρατηγὸς Ἀθηναίων προχείρως πολλὰ ἐπαγ- D
γελλόμενος.

146 Ἀργυρᾶν λιμόν: Τοῖς ἀπειθοῦσιν ὁ Ἀπόλλων ἠπείλησε πολ-
λάκις ἀργυρᾶν λιμὸν ἀποπέμπειν, ὡς μέλλουσιν ἀργυρίου σῖτον
ὠνήσεσθαι.

147 Ἁλιεῖ πληγεὶς νοῦν οἴσει: Αὕτη παραπλήσιός ἐστι τῇ E
Παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω. Ἁλιεὺς γάρ, ὥς φασι, τοὺς ἁλισκο-
μένους ἰχθῦς ἀφυλάκτως μεταχειριζόμενος ἐπλήγη ὑπὸ σκορπίου.
Ἔφη τοίνυν νοῦν οἴσω.

148 Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ: Ταύτης μέμνηται Μέναν-
δρος καὶ Ἄλεξις. Λέγεται δὲ ὅτι Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι πόλεμον F
πρὸς Κροτωνιάτας ἔχον, καὶ ἔπεμψαν πρὸς Λακεδαίμονα συμμα-
χίας δεόμενοι. Οἱ δὲ ἀπείπαντο μὲν συμμαχίαν δώσειν, πέμψειν δὲ
τοὺς Διὸς κούρους αὐτοῖς βοηθοὺς ὑπέσχοντο. Μάχης οὖν γενομέ-
νης ἐνίκησαν οἱ Λοκροὶ τῶν Διὸς κούρων συλλαβομένων. Μηδενὸς
δὲ ἀπαγγείλαντος τὴν νίκην εἰς Λακεδαίμονα ἡ φήμη ταύτην τῇ G

141.
142. Zen. II. 10.
143. Zen. II. 11.
144. Zen. II. 12.
145. Zen. II. 13.
146.
147. Zen. II. 14.
148. Zen. II. 17.

ἐν ᾗ γέγονεν ἡμέρᾳ διήγγειλεν. Εἴρηται γοῦν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν A
πάνυ ἀληθῶν. Σάγρα δέ ἐστι τόπος ἐν ᾧ τὰ τῆς νίκης γέγονεν.

149 Αἶξ Σκτρία: Ταύτην εἰρῆσθαι Χρύσιππός φησιν ἐπὶ τῶν τὰς
εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων, ἐπειδὴ καὶ ἡ αἶξ πολλάκις ἀνατρέπει
ἀγγεῖα. Ἄλλοι δέ φασιν ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι διὰ τὸ
τὰς Σκυρίας αἶγας πολὺ γάλα φέρειν. B

150 Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴενται:

151 Ἀλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν ἔνθ' ἔβη: Ἐμπόρων τινῶν
καθευδησάντων εἰς τὴν ναῦν θάλασσα εἰσελθοῦσα τοὺς ἅλας
ἔτηξεν. Ἔνθεν ἡ παροιμία.

152 Ἀ φιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν: Αὕτη C
λέγεται ἐπὶ τῶν ἐξ ἅπαντος κερδαίνειν προαιρουμένων. Γέγονε δὲ
ἀπὸ χρησμοῦ δοθέντος Λακεδαιμονίοις, λέγοντος, ἀπολέσθαι Λακε-
δαιμονίους ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσιν.

153 Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον: Ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων καὶ διὰ
μικρὰν ὁμοιότητα. Ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τοῦ αἰλούρου τοῦτον D
τῇ Ἀθηνᾷ παραβάλοι.

154 Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια: Λείπει τὸ καθ' ἑαυτῶν. Λέγεται δὲ
ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυ . . . τι πραττόντων.

155 Ἀττῶι κανῶι: Κατὰ τῶν ἄρδην ὁτιοῦν λυμαινομένων· ἐπὶ
γὰρ κανῶν τὰ δεῖπνα ἐκομίζετο. Πλάτων· E
Ἀνηρπάκασ' ἅναξ ἅπαντ' αὐτῷ κανῷ.

156 Ἀφὰς πῦρ: Ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων· παρ' ὅσον καὶ
ἡ ἀφὺα τάχιστα ἕψεται.

157 Ἀτρέως ὄμματα: Οἱονεὶ ἄτρεπτα καὶ σκληρά· ἀπὸ τῆς
Ἀτρέως παρανομίας, ὃς ὑπονοήσας τὸν ἀδελφὸν Θυέστην μοιχεύειν F
Ἀερόπην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου συγκόψας
παρέθηκεν αὐτῷ δειπνοῦντι, τελευταῖα τὰ ἄκρα παραθεὶς, ὥστε
αἴσθησιν αὐτῷ δοῦναι τοῦ μύσους.

158 Ἄννας κρίβανος: Ἄνναν Αἰγυπτίαν φασὶν ἐπινενοηκέναι τὸν
κρίβανον εἰς τὴν τῶν ἄρτων ὄπτησιν. Ἀφ' ἧς ἡ παροιμία. G

149. Zen. II. 18.
150. Zen. II. 19.
151. Zen. II. 20.
152. Zen. II. 24.
153. Zen. II. 25.
154. Zen. II. 26.
155. Zen. II. 31.
156. Zen. II. 32.
157. Zen. II. 34.
158. v. Suid. v. Ἄννος.

159 Ἀετὸν κάνθαρος μαιέτεται: Τὰ ὠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζουσιν A
οἱ κάνθαροι, ἐπεὶ οἱ ἀετοὶ τοὺς κανθάρους ἀναλέγουσιν.

160 Αἰάντειος γέλως: Ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων.

161 Ἀπὸ ὄνοτ καταπεσών: Οἱ δὲ ἀπὸ νοῦ φασι. Ἀπὸ τοῦ ζώου
συντέτακται ἐπὶ τῶν μείζονων καὶ ἀδυνάτων· ὡς Ἀριστοφάνης,
Ἀπὸ τύμβου πεσών. B

162 Ἀγόμενος διὰ φρατέρων κύων: Ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ δεῖ εὑ-
ρισκομένων καὶ διὰ τοῦτο τιμωρουμένων. Καὶ κύων γὰρ εὑρισκόμε-
νος ἐν φράτερσι μαστιγοῦται.

Ἀγάλματα Ἑκάτης:

163 Ἀγνὴ γάμων: Ἐπὶ τῶν σωφρόνων γυναικῶν. Ῥηθείη δ' ἂν C
εἰρωνικῶς καὶ ἐπὶ τῶν μὴ τοιούτων.

164 Ἀγρὸς ἡ πόλις: Ἐπὶ τῶν παρανομούντων. Ἐπίχαρμος·
Ἀγρὸν τὴν πόλιν ποιεῖς.

165 Ἀηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι: Ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων.

166 Ἄθως καλύπτει [c] πλατὰ Λημνίας βοός: Ἐπὶ τῶν τινας D
λυπούντων ἢ βλαπτόντων· ἐπειδὴ τὴν ἐν Λήμνῳ βοῦν λευκοῦ πε-
ποιημένην λίθου ὁ Ἄθως τὸ ὄρος ἐπισκιάζει.

167 Ἀγορὰ Λύκειος: Ἐπὶ τῶν τάχεως πιπρασκομένων.

168 Ἀεὶ Λεοντῖνοι περὶ τοῦς κρατῆρας: Οἱ ἐν Σικελίᾳ Λεον-
τῖνοι περὶ πότους ἐσπουδάκεσαν· Φάλαρις δ' αὐτοὺς καταπολε- E
μήσας ἐκέλευσεν ὠμῶς εἰς τοὺς τῆς Αἴτνης ἀπορριφῆναι κρατῆ-
ρας. Ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία.

169 Αἱ Οἰδίποδος ἀραί: Ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστυχούντων. Οἱ
γὰρ περὶ Πολυνείκην ἔθος εἶχον τῷ Οἰδιπόδι ἐξ ἑκάστου ἱερείου
ἐξαίρετόν τι πέμπειν γέρας, τὸν ὦμον· ἐκλαβόμενοι δέ ποτε, ἰσχίον F
ἔπεμψαν. Καὶ ὁ Οἰδίπους νομίσας ἠτιμῶσθαι ἄρας κατ' αὐτῶν
ἔθετο τὰ πατρῷα σιδήρῳ δάσασθαι, ὑφ' ὧν καὶ ἀπώλοντο.

170 Αἱ λαχάνων προσθῆκαι: Ἐπὶ τῶν μηδὲν ὠφελούντων.

159. Zen. I. 20.
160. Zen. I. 43.
161. Zen. II. 57.
162. Diog. II. 45.
163. Diog. II. 46.
164. Diog. II. 47.
165. Diog. II. 48.
166. Suid.
c πλευρὰν B. Vid. Schol. Ven. Il. ξ' 229.
167. Diog. II. 49.
168. Diog. II. 50.
169. Diog. II. 51. Vid. Schol. Sophocl. Œd. Col. 1375.
170. Diog. II. 52.

171 Αἰσχύνομαι μὰ τὴν φιλότητα : A

172 Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς : Ἢ ὅτι οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς κεκομμένοι οὐκ αἰδοῦνται, ἢ ὅτι τοὺς παρόντας αἰδοῦνται μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι ἢ τοὺς ἀπόντας.

173 Αἰδὼς α' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένοι ἀνδρὶ προίκτηι : Ἐπὶ τῶν δι' ἐπιείκειαν βλαπτομένων. B

174 [d] Ἀγνοεῖ α' ἀράχνη παῖδα ἕως παιδεύει, θρέψασα γὰρ τέθνηκεν : Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι διαπραγματευομένων.

175 Ἀεὶ τὰ πέρτσι βελτίω : Κατὰ τὰ Μακεδονικὰ ταπεινουμένων τῶν Ἀθήνησι πραγμάτων ἐν τοῖς Διονυσίοις ἐπεφώνουν τὸ προκείμενον οἱ Ἀθηναῖοι, δηλοῦντες τὴν προλαβοῦσαν εὐδαιμο- C νίαν.

176 Αἰτήτοτ γάμος : Ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς γαμούντων.

177 [Αἰγὶς] περὶ πόλιν : Αἰγὶς λέγεται τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων δίκτυον· [ἡ γοῦν] ἱέρεια τὴν ἱερὰν αἰγίδα Ἀθήνησι φέρουσα ἀγείρει [ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως] ἀρξαμένη πρὸς τὰ ἱερά. τάττεται D ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναίδην περιιόντων.

178 Αἰτῶν ὀνόματα : Οἷον ἄχρηστα πράγματα· ὅμοιαι γὰρ αἱ αἶγες.

179 [e] Ἄλετ' ἀπὸ μείζονος ἀνδρός : Ἤτοι φύλαξαι. Παραινεῖ ἡ παροιμία περιίστασθαι τῆς μετὰ τῶν μειζόνων ἀναστροφῆς. E

171. Diog. II. 53.

172. Suid. ubi κεκακωμένοι.

173. Suid.

174. Vat. I. 9.

[d] Ἀγνοεῖ] Natum videtur proverbium ex his apud Suidam senariis : Ἀγνοεῖ δ' ἀράχνη παῖδας ὡς παιδεύεται, Θρέψασα γὰρ τέθνηκε πρὸς τῶν φιλτάτων. Innuere videtur, tum demum araneam agnoscere se parentem, cum prolem educat, a qua exenteretur. Non dissimile illud B. Augustini tractatu XV. in Joannem, de gallina: *Videtis*, inquit, *quemadmodum gallina infirmetur cum pullis suis? nulla enim alia avis, quod sit mater agnoscitur*, &c. SCHOTT. De prima syllaba v. Ἀγνοεῖ vid. Meineke præf. Menand. p. XXIV.

175. Diog. II. 54.

176. Diog. II. 55.

177. Vid. Suid. pp. 1086. 1087. ibique notata. Verba uncinis inclusa ex A addita sunt.

178.

179. Vat. I. 6.

[e] Ἄλευ'] Tale illud Q. Horatii νόημα ad Lollium Epist. XVIII. v. 86. *Dulcis inexpertis cultura potentis amici, Expertus metuit.* Quia tædii res plena ac fastidii, nec periculis vacans : quo de singulari commentario disseruisse memini Joan. Casam, episc. Beneventanum. SCHOTT.

180 Ἄλλα μαρτυρεῖ τρία καὶ ἄλλα λήψει τρία: Ἐπὶ τῶν παν- A
οτιοῦν ποιούντων κέρδους ἕνεκα.

181 Ἄλλο γένος κώπης: Ἡρακλέα ἱστοροῦσι περαιούμενον ἐν
λέβητι ἐπὶ τὰς ἐν Ἐρυθίᾳ βοῦς χρῆσθαι ἱστίῳ μὲν τῇ λεοντῇ,
ἱστῷ δὲ τῷ ῥοπάλῳ, κώπῃ δὲ τῷ τόξῳ, διὸ καὶ ἐλέχθη ἡ παροιμία.

182 Ἄλλη τορέλλη: Τοὺς γεγηρακότας ἔσκωπτον οἱ περὶ τὴν B
σορὸν σορέλλη καὶ τορέλλη. Ἔστι δὲ κυρίως σορέλλη καὶ τορέλλη
ἐπιφώνημα θρηνητικὸν σὺν αὐλῷ.

183 Ἀλλότρια βάλλειν: Τοῦτο λέγεται ἐπάν τις ἐν τῷ κυβεύειν
ἁμάρτῃ.

184 Ἄκοτε τἀπὸ καρδίας: Ἐπὶ τῶν ἃ φρονοῦσι διεξιόντων. C

185 Ἄκοτε δὴ κακοῦ λόγου: Ἐπὶ τῶν τοὺς μύθους διηγουμένων.

186 Ἀκόλαστα χείλη οὐ στέγει βύσσους: Παρεγγυᾷ ὁ λόγος τοῖς
πράγμασιν ἐρρωμένως χρῆσθαι.

187 Ἀλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες οἵπω τρόπαιον ἔστησαν:
Ἐπὶ τῶν δι' ἀθυμίαν μηδὲν πραττόντων γενναῖον. D

188 Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ: Ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων. Με-
τενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν δικαστηρίῳ ὕδατος.

189 Ἀλλ' εἰ λύκος καλεῖ τὰς αἶγας μολών: Ἐπὶ τῶν ἐν ὑπο-
κρίσει ἐξαπατᾶν πειρωμένων.

190 Ἄλλος ποτ χώρας τρόπος: Ὅτι δεῖ τὰ ἑκάστης χώρας ἔθη E
μιμεῖσθαι τὸν ἐν ἑκάστῃ διατρίβοντα.

191 Ἄλις δὲ ἀρτόχων: Ἐπὶ τῶν πολλάκις ἀρχομένων λόγων καὶ
οὐ περαινόντων.

192 Ἅλμη ἰχθύων, κρεῶν δὲ ζωμός:

193 Ἀκαρπότερος Ἀγρίππου: Ἐπὶ τῶν μάτην πενομένων. Λά- F

180.
181. Diog. II. 57.
182. Diog. II. 58.
183. Diog. II. 60.
184. Diog. II. 59.
185. Respicit f. Platon. Gorg. p. 523 A. ubi καλοῦ.
186. Suid. p. 150 B. ubi Ἀκόλαστα . .
187. Vid. Suidam p. 169 A.
188. Vat. I. 8.
189.
190. Vid. Suid. p. 183 D.
191. Vat. I. 7. ubi Ἅλις δρυός.
f περαινούντων vitiose scriptum mutavi in περαινομένων. itaque converti. SCHOTT. περαινόντων A. B.
192.
193. Zen. I. 60.

κωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν ἀγρίππαν καλοῦσιν, λεπτόφυλλον καὶ πλεῖον αὐξανομένην πηγάνου. A

194 Ἄρτι μῦς πίττης γεύεται: Μῦς ὄνομά ἐστιν, ὥς φασι, Ταραντίνου πύκτου, ὃς ἐνίκησεν ἐν Πίσσῃ πολλὰς πληγὰς λαβὼν κατὰ τὴν ρια Ὀλυμπιάδα. Διηγούμενος δέ τις περὶ αὐτοῦ ἔλεγεν ὅσα ἔπαθεν ὁ Μῦς ἐν τῇ Πίσσῃ. Οἱ δέ φασι τὸ ζῶον ἐμπεσὸν εἰς πίσσαν δεινὰ πάσχειν, καὶ τέλος ἀποθνήσκειν ἀνελθεῖν οὐ δυνάμενον. B

195 Ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν: Ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν λέγεται θρυπτομένων γυναικῶν. Οἱονεὶ ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ διὰ τὸ πλείστας ἑταίρας εἶναι ἐν αὐτῇ. Λέγεται δὲ χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. C

196 Ἄσκοι μορμολύττεσθαι: Ἐπὶ τῶν εἰκῇ φοβούντων.

197 Ἄστροις σημαίνεσθαι: Ἐπὶ τῶν ἐκ μακροῦ τι ὑπονοούντων. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πλοϊζομένων.

198 Ἄτλας τὸν οὐρανόν: Εὐήμερος ἐν ἱερῷ λόγῳ προσέθηκε τὸ ὑπεδέξω. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τινὶ κακῷ περιπεσόντων ἐπιβαλλομέναν μεγάλῳ πράγματι. D

199 Ἁρμοδίου μέλος, Ἁδμήτου μέλος: Ἐπὶ τῶν σκολιῶν· τοιαῦτα γὰρ ἐστὶ τὰ εἰς Ἁρμόδιον καὶ Ἄδμητον μέλη σκολιά. Τινὲς δὲ κατ' ἀντίφρασιν εἰρῆσθαι λέγουσιν ὅτι ῥᾴδια καὶ ὀλιγόστιχα ὡς ἐπιγράμματα. Διὸ καὶ ἐπὶ τῶν ῥᾳδίων εἰρῆσθαι λέγουσιν. E

200 Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς: Ἐπὶ τῶν μέγαλα ἀξιούντων λαβεῖν. γρ. δὲ

Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς, μέγα αἰτεῖς, οὔτι δώσω. F

201 Ἄρκτου παρουσης τὰ ἴχνη ζητεῖς: Ἐπὶ τῶν δήλων ἡ παροιμία. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κυνηγῶν.

202 Ἀροτραία μάντις: Ἀκρίς ἐστι δυσκίνητος. Ταύτης ταῖς κινήσεσιν οἱ ἀγροῖκοι μαντεύονται. Τίθεται τοίνυν ἐπὶ τῶν νωθρῶν

194. Diog. II. 64.
195. Suid. p. 3941 C. Ἀκρωνθία A. B.
196. Diog. II. 65.
197. Diog. II. 66.
198. Diog. II. 67.
199. Diog. II. 68.
200. Diog. II. 69.
201. Zen. II. 36.
202. v. Suid. p. 581 B.

καὶ δυσκινήτων. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰκῆ ταῖς μαντείαις φλυαρούν- A
των.

203 Ἀρχαιότερος Ἰβύκοτ: Ἐπὶ τῶν εὐηθῶν. Ἴβυκος γὰρ τυ-
ραννεῖν πολιτῶν δυνάμενος ἀπεδήμησεν εἰς Ἰωνίαν.

204 Ἀπὸ τῆς κάπης ἐπὶ τὸ βῆμα: Ἐπὶ τῶν ἀθρόως τοῖς μεγί-
στοις ἐγχειρούντων. B

205 Ἀνέμοτ πεδίον: Ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων.

206 Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς ἔστω: Τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ ἐν τῷ
φανερῷ γινόμενα μᾶλλον αἰσχύνονται.

207 ε Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἔξεις: Ἀπελλαῖοι περισωθέντες
ἀπὸ τοῦ περὶ Κλεισθένην πολέμου ἐπυνθάνοντο τοῦ θεοῦ πότερον C
τὴν προτέραν αὐτῶν ἀνοικήσειαν πόλιν, ἢ ἑτέραν ποιήσουσιν. Ἀπε-
κρίνατο δὲ ἡ Πυθία,

Πείθου ἐμοῖσι λόγοισιν· ἄκρον λάβε, καὶ μέσον ἕξεις.

καὶ ἄκραν ἔχουσαν τὴν πόλιν ᾤκησαν καταλαβόμενοι. Ἡ ἱστορία
παρὰ h Ἀλεξάνδρῳ ἐν πρώτῃ περὶ τῶν συληθέντων ἐν Δελφοῖς D
ἀναθημάτων.

208 i Βάκηλος εἶ: Ἐπὶ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάνδρων. Κυρίως δὲ
βάκηλος ὁ k ἀπόκοπος.

209 Βάκτριτ: Ἐπὶ τῶν δικαιότατα κρινόντων. Αἰγύπτιος γὰρ
οὗτος ὢν ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἐπινοίᾳ κρίσεως μνημονεύεται. E

210 l Βυζίνη παρρησία: Ἐπὶ τῶν σφόδρα πεπαρρησιασμένων.

203. Diog. II. 71.
204. Syrian. in Hermog. p. 16.
205. Diog. I. 82.
206.
207. Vat. I. 5.

ε Ἄκρον λάβε] Locus est mutilus, expleri potest Zenobii I. 57. et Apostolii verbis, apud quos eadem est parœmia, adduntque dici ἐπὶ τῶν δυσκινήτων καὶ δυσφράστων. Fragmentum et hîc e vetere historia, ut sæpe in Suida. Anaxandridæ Comœdiæ XXII advocantur ab Athenæo, et Stobæo: historia non item: ut de mendo suspicari liceat, reponendumque affinem Anaximandrum, qui Milesius Ionica dialecto historica scripsit, teste Suida, et heroelegiam ejus citat idem Dipnosophista. SCHOTT.

h Ἀλεξάνδρῳ] Sic A. non Ἀναξανδρίδῃ, ut ex Vat. edidit Schottus, et ut exhibet B. Alexandri ἐν πρώτῳ περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς χρηστηρίου meminit Steph. Byz. v. Παρνασός. Vid. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 324. Clinton. Fast. Hellen. T. III. p. 539.

208. Zen. II. 62.
i Βάκυλος B.
k ἀπρόκοπος A.
209. Vat. I. 13.
210. Zen. II. 63.
l Βυζήνη B. Βυζήνου A. hic et infra.

Ἀπὸ Βυζίνου τοῦ Ποσειδῶνος ἀεὶ μετὰ παρρησίας διαλεγομέ- A
νου.

211 Βίος ἐξηντλημένος: Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων. Ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχρείων αὐλῶν.

212. 213 Βοιώτιον οἶς καὶ βοιωτία ἦς: Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀπαιδεύτων. Ἐς τοῦτο γὰρ ἐσκώπτοντο οἱ Θηβαῖοι. B

214 Βοιώτιος νόμος: Ἡ παροιμία κατὰ τῶν ἀνοήτως διακειμένων.

215 Βέμβικος δίκην: Ῥόμβου τρόπον. Ἀπὸ τοῦ τὸν φεύγοντα μὴ ἐπ' εὐθείας τὴν φυγὴν ποιεῖσθαι, ἀλλ' εἱλεῖσθαι.

216 Βοῦθος περιφοιτᾷ: Ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων· ἀπό τινος Πυθιονίκου Βούθου μετενεχθεῖσα. C

217 Βοίνας δικάζει: Ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ἀναβαλλομένων. Βούνας γὰρ Ἀθηναῖος ἐπιτραπεὶς τὴν δίκην Ἠλείων καὶ Καλυδωνίων, ἐπεὶ ἤκουσε μένειν αὐτοὺς ἕως ἂν ἀποφήναιτο, ἀνεβάλλετο μέχρι τελευτῆς τὴν ἀπόφασιν.

218 Βόσκοτσι τοὺς κάμνοντας: Ἐπὶ τῶν εἰς ἀλλοτρίας βλεπόν- D
των τρυφάς. Παρὰ τὸ

Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν.

219 Βοιώτια αἰνίγματα: Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων· ἐκ μεταφορᾶς τῆς Βοιωτίας Σφιγγός.

220 Βοῦς ἐφ' ἑαυτῷ κονιεῖται: Ἐπὶ τῶν εἰς προῦπτον κίνδυνον E
ἑαυτοὺς ἐμβαλλόντων. Τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν εὐχερῶς ἐπὶ κακῷ κινουμένων. Οἱ γὰρ βόες πρᾷοι ὄντες ῥᾳδίως ὑπείκουσι τοῖς δεσμοῖς.

221 Βοῦς ἐπὶ γλώσσης: Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι, ἤτοι διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ζώου, ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων τὸ νόμισμα βοῦν ἔχειν ἐγκεχαραγμένον, ὅπερ ἐκτίνειν τοὺς πέρα F
τοῦ δέοντος παρρησιαζομένους.

222 Βοῦς Κύπριος εἶ: Ἀντὶ τοῦ [m]σκατοφάγος. Εὔδοξος γὰρ περὶ τούτων ἱστορεῖ ὅτι κοπροφάγοι εἰσίν.

211. Zen. II. 64.
212. Zen. II. 65.
213. Diog. III. 46.
214. Zen. II. 65.
215. Hesych.
216. Zen. II. 66.
217. Zen. II. 67.
218.
219. Zen. II. 68.
220. Zen. II. 69.
221. Zen. II. 70.
222. Vat. I. 11.

[m] σκατοφάγος] Hoc epitheton in Pluto Aristoph. [v. 706] Æ-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA

223 Βοῦς ἕβδομος: Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων ἡ παροιμία. Βοῦν μὲν ἀπὸ τοῦ ζώου ἠλιθίου ὄντος, ἕβδομον δὲ ἐπειδὴ ἓξ ἔθυον οἱ πένητες, πρόβατον, ὖν, αἶγα, ὄρνιν, πετεινὸν, χῆνα, καὶ ἕβδομον τὸν βοῦν. A

224 [n]Βούτην Μήκων ἔγραφεν: Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως ἐπιτελουμένων· πίνακα γὰρ ὁ Μήκων γράψας ἐποίησέ τινα ὑπὲρ ὄρους φαινόμενον, καὶ ἐπέγραψε Βούτης, φαίνεται δὲ αὐτοῦ τὸ κράνος καὶ ὁ ὀφθαλ- B
μός.

225 Βαλὼν φεύξεσθαι οἴει: Ἐπὶ τῶν κακόν τι πραττόντων καὶ ἐκφυγεῖν οἰομένων.

226 Βάλλε εἰς ἅλα: Ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων. Ἀντὶ τοῦ κατα- C
πόντισον.

227 Βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ σταχύν: Ἐπὶ τῶν οὐ δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι καλοῖς, παρ' ὅσον ἀσθενὴς ἄνωθεν ἡ βύβλος.

228 Βῶλος ἄροτραν: Ἐπὶ τῶν τοῖς μεγίστοις τὰ μικρὰ προσ- D
φιλοτιμουμένων· ὡς εἴ τις ἐκ χαράδρας ὕδωρ τῇ θαλάσσῃ [o]προσά-
γων χαρίζεσθαι [p]δοκεῖ.

229 Βοῦς ἐπὶ σαρδῖ: Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων.

230 Βοῦς ὑπὸ στόν: Ἐπὶ τῶν ἀεὶ μοχθούντων.

231 Βορβόρῳ ἅδωρ λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ' ἑρήσεις ποτόν: Ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις μιγνύντων. E

232 Βάλλ' εἰς ὄλεθρον, βάλλ' εἰς κόρακας: Ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.

233 Βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβώνιον: Γρ. καὶ τριώβολον. Τοῦτο ἐπέσκωπτον τοὺς Ἀθηναίους δικαστὰς, ἐπεὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐδίκαζον. F

sculapio ac medicis tribuit. Infra vero in Κύπριος βοῦς, pro eodem legas κοπροφάγος, *excrementis vescens*. SCHOTT.

223. Diog. III. 50.

224. Vat. I. 12.

[n] Βούτην] Historiam sed ἀδήλῳ pictoris nomine Zenobius habet in Θᾶττον ἢ Βούτης: *Citius quam Butes:* ut in eam opinionem hic quoque θᾶττον desiderari facile inducerer, nisi alphabeti servare ordinem observassem. SCHOTT.

225. Zen. II. 71.

226. Zen. II. 72.

227. Zen. II. 73.

228. Zen. II. 74.

[o] προσείων A.

[p] δοκοῖ Coisl.

229. Zen. II. 75.

230. Diog. III. 54.

231. Zen. II. 76.

232. Zen. II. 77.

233. Suid. p. 709 A.

234 Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην: Ἐπὶ τῶν λοιδορούντων A
τοὺς ὁμοτέχνους.

235 Βατράχοις οἰνοχοεῖς: Πρὸς τοὺς ταῦτα παρέχοντας ὧν οὐ
χρῄζουσιν οἱ λαμβάνοντες.

236 Βατράχοι ἔδωρ, καὶ Γαλῆι στέαρ: Ἐπὶ τῶν διδόντων ταῦτα
οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες. B

Βοῦς εἰς ἄμητον: Ἐπὶ τῶν μεγάλα ὠφελουμένων.

237 ¶Βαίττρι καὶ σκινδαφός: Ταῦτα παραπληρώματα λόγων,
εἰσὶ δὲ καὶ παροιμιώδη. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψὸν ὄργανον λέγει
μουσικόν· τὸ δὲ βλίτυρι χορδῆς μίμημα.

238 Βομβύλιος ἄνθρωπος: Ἐπὶ τοῦ ἀκάρπου. Παρ' ὅσον ὁ βομ- C
βύλιος ἐκ [r] πηλοῦ τὰ κηρία συμπλάττει· ἔστι δὲ εἶδος μελίσσης.

239 Βοῦς ἄμητον ἐπιτηροῦντας: Ἐπὶ τῶν μετὰ ἐπιμελείας
καμνόντων.

240 Βοῦς ὁ Μολοττῶν: Ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων πράγ-
ματα καὶ κοπτομένων. Οἱ γὰρ Μολοττοὶ ἀποκόπτοντες εἰς μικρὰ D
τοὺς βοῦς τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο.

234. Diog. III. 56.
235. Zen. II. 78.
236. Zen. II. 79.
237. Vat. I. 14.

¶ Βλίτυρι] De his raris et inusitatis vocibus Suidas, et sic Hesychius: Βλιτύριον, Ἰόβας τὸν σκινδαψὸν, ὄργανον ὂν μουσικὸν ἐπιδίδωσι· τὸ δὲ βλιτυρὶ χορδῆς μίμημα. Repono: Βλίτυρι· Ἰόβας σκινδαψὸν ὄργανον μουσικὸν ἐπιδίδωσι. *Jubas σκινδαψὸν organum esse tradit musicum,* Βλίτυρι *vero chordæ formam.* Tetrachordon itaque instrumentum, ac mulieribus potissimum in usu, cujus ex aurichalco chordæ penna feriri solitæ, qualis nobis Cithara dicta. Vide Athenæum et Eustathium, itemque Is. Casaubonum Animadv. ad Athenæum libro IV. c. 25. Alibi et absque sibilo initio scribitur: Κινδαψὸς, ὄργανον κιθαριστήριον. Phavorinus Camers in Lexico Βλιτυρὶ nihil significantem esse vocem pronuntiat. At pag. 372. Basil. Βλιτυρὶ, χορδῆς μίμημα· βλίτυρι καὶ σκινδαψὸς ἄλογον. Γέγονε καὶ ἤδη παροιμιῶδες, ὡς καταριθμεῖσθαι ἐν καταλόγῳ φαρμάκων. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψὸν ὄργανον μουσικὸν ἀποδίδωσι. Τὸ δὲ βλίτυρι χορδῆς μίμημα, οὐκ εὖ. Mox in Βλίτυρι præpostere Hesychium descripserat; et qui ὁ Ἰόβας, est Jubas Mauritaniæ Rex, cujus historias et Plutarchus advocat in Romulo, [p. 25 E.] et in Sulla; [p. 462 E.] et Euphorbium herbam celebrasse auctor C. Plinius lib. XXV. c. 7. et Theatricam historiam citat Athenæus: plura vero Suidas. SCHOTT.

238. Zen. II. 80.
[r] κηροῦ A.
239. Zen. II. 82.
240. Zen. II. 83.

241 [s]Βοῦς ἐπέβη: [t]Ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης γινομένων ἀφώνων εἴρηται A
ἡ παροιμία· παρ' ὅσον οἱ ἀργυρίῳ ζημιούμενοι ἠναγκάζοντο σιωπᾶν. Βοῦν γὰρ ἐνταῦθα τὸ ἀργύριον, διὰ τὸ [t]τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῷ νομίσματι βοῦν ἐγχαράττειν. Οἱ δὲ βοῦν τὸ ζῶον ἐνταῦθα, ἐπειδὴ [u]μέγιστον τῶν βοσκημάτων.

242 Βάτα Κάρας: [t]Ἐπὶ τῶν παχέων λέγεται τοῦτο. Τινὲς οὖν B
ἐνόμισαν ἓν ὄνομα τοῦτο εἶναι, καὶ ἐχρήσαντο τῇ παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν παχέων. [v]Ἔστι δὲ [x]υἱὸς ὁ Κάρας τοῦ Βάτα, ὡς ἐν τῷ [t]Ἡραίῳ τῷ Σαμίῳ ἐπιγέγραπται.

243 Βοταήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται: [v]Ὅλον κεῖται ἐν
τῷ μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται. C

244 [y]Βοτμήκοτ νῆες: [t]Ἐπὶ τῶν [z]παραλογιζομένων. Φασὶ γὰρ Κυρηναίους οὔσας τὰς ναῦς προσεποιεῖτο ἰδίας ἔχειν.

245 [a]Βάβτος χορός: [t]Ἐπὶ τῶν ἀφυέστερον τῇ μουσικῇ χρωμένων. Μαιάνδρῳ γὰρ τῷ ποταμῷ δύο ἐγενέσθην παῖδε· ὧν ὁ [b]Μαρσύας

241. Vat. I. 15.

[s] Βοῦς] Concise id dictum apud Suidam, Βοῦς ἐπὶ γλώττης. Integre in Agamemnone [v. 36.] Æschylus extulit: Τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώττης μέγας βέβηκεν. Usurpavit Philostratus non raro in Apollonii vita: et notum Pythagoram suis auditoribus bovem imposuisse, hoc est, taciturnitatem quinque annorum, de qua ἐχεμυθίᾳ Agellius lib. I. c. 9. Nota quoque de Demosthene historia, qui argentanginam pati ferebatur, quod pecunia corruptus in judicio pisce magis factus mutus esset. Idem Agellius lib. XI. c. 9. ex Critolao. SCHOTT.

[t] τοὺς Ἀθηναίους] Deliis alios tribuere Julius Pollux lib. IX. [61] docet et Desiderius Adagio, *Bos in lingua*. SCHOTT.

[u] μέγιστον τῶν βοσκημάτων] Hinc et Græci rebus magnis bovis addunt nomen, ut in βουλιμίᾳ, de qua in Symposiacis Plutarchus [p. 694 B.] (Latinis enim *Canina fames:*) et *Bucera sæcla* T. Lucretio libro V. [864.] et *Bucera armenta* Nasoni Metamorph. lib. VI. [v. 395.] SCHOTT.

242. Vat. I. 16.

[x] ὑὸς A. B.

243.

244. Vat. I. 17.

[y] Βουνέμου et mox παροργιζομένων Vat. I. 17. ubi παραλογιζομένων A. B.

[z] παροργιζομένων] Malim παρορίζομένων, una dumtaxat littera demta, si membranæ faverent. SCHOTT.

245. Vat. I. 18.

[a] Βάκνος B.

[b] Μαρσύας] De Marsya cum Apolline tibiis certante nota fabula ex Ovidio Metamorphos. lib. VI. et Apuleio Floridorum initio: itemque de crudeli illo supplicii genere pelle exuendi plura colligit exempla Junius ex Eunapio et Agathia, Adagio Μαρσύου θάνατος Centuria III. Adde his et B. Bartholomæi Apostoli, et Sisam-

μὲν δυσὶ καλάμοις κατὰ τὸν Φρύγιον ηὖλει νόμον, ἐνὶ δὲ μόνῳ ὁ A
Βάβυς. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐπαρθεὶς τοῖς αὐλοῖς καὶ πρὸς ἔριν [c]ἀπονοηθεὶς Ἀπόλλωνος εἰσπράττεται τῆς ἀπονοίας δίκην κατὰ τὴν Φρυγίαν εἰς ἀσκὸν ἀποδαρῆναι· ὁ δὲ Βάβυς ἐρρύσθη τῆς Ἀπόλλωνος ὀργῆς, μήτε ἐπαρθεὶς καὶ ἀφυέστερον αὐλῶν. [d]Ἔνθεν καὶ τὸ Κάκιον [d]Βάβυς αἰεῖ παροιμιῶδες τάττεται ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ B
χεῖρον ἀσκούντων.

246 [e]Βάλλειν μήλοις: Ἐπὶ τῶν τυχόντων ὧν [f]ἐρῶσι. Παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν πεμφθέντων παρ' Ἱππομένους ἐπὶ Ἀταλάντην μήλων. Προὔκειτο μὲν γὰρ ἔπαθλον τῷ νικῶντι τὴν Ἀταλάντην δρόμῳ ὁ ταύτης γάμος. Εἰς ἅμιλλαν γοῦν ὁ Ἱππομένης καταστὰς χρυσᾶ C
μῆλα πρότερον παρὰ τῆς Ἀφροδίτης λαβὼν, καὶ ταῦτα ῥίπτων αὐτῆς περιγέγονεν ἀσχολουμένης περὶ τὴν τῶν μήλων συλλογήν.

247 Βαλανεύς: Ἐπὶ τοῦ περιέργου καὶ πολυπράγμονος. Οὗτοι γὰρ σχολὴν ἄγοντες πολυπραγμονοῦσιν.

248 Βάτραχος Σερίφιος: Ἐπὶ τῶν ἀφώνων. Παρ' ὅσον οἱ ἐν D
Σερίφῳ βάτραχοι οὐ φθέγγονται κομισθέντες εἰς Σκύρον.

249 [g]Βαβαὶ Μῆκος: Ἐπὶ τῶν μεγαλαύχων. Οὗτος γὰρ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἀρτέμιδος ἱερεὺς γέγονεν, ἀστεῖός τε καὶ μεγάλαυχος.

250 [h]Βοτζίτης: Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀρωμένων. Ὁ γὰρ Βουζύγης

nis, qui apud Herodotum lib. V. c. 25. et Valerium VI. c. 3. excoriatus legitur: et insidere in sella pelle instrata jussus filius Otanes a Megabyzo Persa. Nostraque memoria capta ab immani Turca Mustapha Famaugusta urbe Cypri vivus excoriatus est Bragadenus per summam perfidiam: Natalis de Comitib. lib. XXII. Histor. sui temporis. SCHOTT.

[c] ἀπογοηθεὶς Vat. I. 18.

[d] βάβυος Vat.

246. Vat. I. 19.

[e] Βάλλειν μήλοις] Maro in Bucolicis [III. 64.] *Malo me Galatea petit lasciva puella.* Et Aristophanes ἐν Νεφέλαις [993.] μήλῳ βληθείς. De Hippomene autem cum Atalanta cursu certante, et verba faciente, et projectis tribus Veneris pomis, Naso extremo libro X. Metamorph. SCHOTT.

[f] ἐρῶσι B.

247. Diog. III. 64.

248. Diog. III. 44.

249. Vat. I. 20.

[g] Βαβαὶ] Totidem pæne in Collectaneis verbis Suidas. SCHOT.

250. Vat. I. 21. v. Schweigh. ad Herodot. VII. 231. Infra dedi ἄροτον pro ἄροτρον.

[h] Βουζύγης] Hîc tenebræ loco truncato. De eodem Hesychius: e quo nos olim Ausonii Galli Epigramma supplevimus, suggessimusque per epistolam erudito viro Eliæ Vineto Santoni. Primus hic heros aratri usum Athe-

Ἀθήνησιν ὁ τὸν ἱερὸν ἄροτον ἐπιτελῶν ἄλλα τε πολλὰ ἀρᾶται, καὶ τοῖς μὴ κοινωνοῦσι κατὰ τὸν βιὸν ὕδατος ἢ πυρὸς, ἢ μὴ ὑποφαίνουσιν ὁδὸν πλανωμένοις. A

251 [i]Βοτάδρωι νόμωι: Ἐπὶ τῶν ἀξίων τοῦ δαίρεσθαι ὡς οἱ βόες.

252 Βοίδιον Μολοττικόν: Ἐπὶ τῶν καλλίστων· ἐπειδὴ διαφέρουσιν οἱ ἐγ [k]Ἠπείρῳ βόες. B

253 Βολίτου δίκην: Πρὸς τοὺς ἀξίους καὶ ἐπὶ μικροῖς τιμωρίαν ὑπέχειν. Ἐν γὰρ τοῖς Σόλωνος [l]ἄξοσιν ὁ νόμος καὶ τοὺς βόλιτον ὑφελομένους κολάζει.

254 Βοῦς ἐν πόλει: Ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ θαυμαζομένων. [m]Λυσίας γὰρ ἀνέθηκε βοῦν ἐν ἀκροπόλει. C

255 [n]Βήσας ἔστηκας οἷον ἀχανής: Οὗτος ἕστηκεν ἀχανὴς παταγώδης καὶ ὑπόμωρος.

256 Βάλε Μακαρίαν: Οἱ μὲν κατὰ εὐφημισμὸν ἐδέξαντο λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ Βάλε εἰς ἀειλαιότητα. Μακαρίαν γὰρ χωρίον ἐν Ἅιδου διατυποῦσιν. Οἱ δὲ τὴν Μακαρίαν θυγατέρα τοῦ D Ἡρακλέους, καὶ κατὰ χρησμὸν εἰς ἑκούσιον θάνατον ἑαυτὴν ἐπιδοῦναι, κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν. Τὸν οὖν τάφον αὐτῆς ἄνθεσι καὶ στεφάνοις τιμῶντες οἱ Ἀθηναῖοι ὕστερον ἐπέλεγον, Βάλλ' ἐς Μακαρίαν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπὶ τῶν κατ' ἀρετὴν διδόντων ἑαυτοὺς εἰς θάνατον· ὕστερον δὲ καταχρηστι- E κῶς ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως ἡ παροιμία ἐλέγετο.

niensibus bobus junctis ostendit. Hinc et Βουζύγιον Athenis locus, quo de in Connubialibus Plutarchus [p. 144 B.] SCHOTT.

251. Vat. I. 22.

[i] Βουδόρῳ] Utitur Zenobius, Hesychius et Suidas, sed ignota proverbii est origo. Erasmus reddidit *Budarensi more*. *Budorum* vero promontorium est Salamini oppositum, teste Stephano. SCHOTT.

252. Vat. I. 23.

[k] πείρῳ] Pro πείρῳ, ἠπείρῳ tentabam, nisi quid melius alii habent. Aut fort. πείρᾳ. SCHOTT. ἠπείρῳ B.

253. Vat. I. 24.

[l] ἄξοσι] Suidas eadem, nisi quod Σόλωνος, habet diserte, [et A.B.] cujus erant ἄξονες legum Athenis: nisi si exaudiri facile queat. SCHOTT.

254. Vat. I. 25.

[m] Λυσίας] Quis hic Lysias, ut supra Isæus Samius Adag. 16. nondum equidem comperi. Viderint eruditiores, et otio abundantes. SCHOTT. V. supra n. 242. et mirere Schotti oscitantiam.

255. Vat. I. 26.

[n] Βήσας] Habet totidem pæne verbis Mich. Apostolius, typis editus, et calamo exaratus: et Besas nomen est proprium, sed hominis ignoti. SCHOTT.

256. Zen. II. 61.

257 [o]Βατταρίζειs: Ἀπὸ Βάττου τινὸς [p]ἰσχνοφώνου. A

258 Βάτου σίλφιον: Ἐπὶ τῶν τὰς ὑπερβαλλούσας τιμὰς εὑρισκόντων. Μετενήνεκται δὲ [q]ἀπὸ τείχους Κυρηναίου ἐνὶ τῶν Βαττιάδων μεταδοῦναι ἐξαίρετον σίλφιον.

259 [r]Βίος μεμαγμένος: Ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου καὶ ἀπόνως τρεφομένων. Γράφεται καὶ Βίος ἀληλεσμένος, καὶ τίθεται ἐπὶ τῶν B εὐδαιμονίαν ἐμφαινόντων.

260 Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα: Τοῦτο Εὐριπίδου ἐστὶ, ὡς Ἀριστόξενός φησι, ὅτι Εὐριπίδης διορθῶν τὸν Τήλεφον [s]ἐξεῖλε τὴν ([t]πεττείαν.) Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀδιανοήτων.

257. Vat. I. 27.

[o] Βατταρίζειs] Diogenianus [III. 68.] ἀντὶ τοῦ τραυλίζειν pro *balbutire*, ex Herodoto, lib. IV. c. 155. et Cic. libro VI. ad Atticum [Ep. 5.] aliter paullo usurpat: ad quem locum ut et de *ἰσχνοφωνίᾳ*, disputat Desiderius Adag. 76. Cent. VII. Chil. III. Βαττολογία ab eodem derivata vox, ac vitium hæsitantis, exilis, ac blæsæ linguæ. Hesychius locis duobus, Etymologista, et Suidas a Batto vocem derivant. Quæ sequuntur τιμὰς εὑρισκόντων, nisi εὑρίσκοντες legas, mutila sunt, et alterius sunt potius parœmiæ, mireque depravata. Reponenda forte ex Hesychio Βάττου σίλφιον. Παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὑπερβαλλούσας τιμὰς εὑρισκομένων, (vel ut hîc legitur εὑρισκόντων.) Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους (forte ἔθνους) Κυρηναίου (male Hesychius ἀπὸ τοῦ Κυρηναίου) ἐνὶ τῶν Βαττιαδῶν μεταδοῦναι ἐξαίρετον τὸ σίλφιον, claro sensu, quem etiam paucis mutatis in Apostolio et Suida reperias, nisi quod editum in Apostolio est unico τ, ἐνὶ τῶν Βάτων: et in Basil. Hervagii editione anni 1538. in Adag. Βάτου σίλφιον. Ἐπὶ τῶν σπανίως τι μεταλαμβανόντων. Emendo, ἐπὶ τῶν σπανίους τιμὰς λαμβανόντων. Et mox trajecta suo colloco ordine: καὶ τοῦ νομίσματος ἐπὶ μὲν θατέρου Ἄμμωνα, ἐπὶ δὲ θατέρου σίλφιον ἐτύπωσαν. Οἱ δὲ ἐπὶ Λιβύης, &c. Rectius vero Suidas, opinor, Βάττων geminata ταῦ littera præfert. Ita enim Libyes reges suos appellare solitos tradit Herodotus libro IV. [c. 155.] apud quem aliud genus hominum Battiadæ sunt. [c. 202.] SCHOTT.

[p] *Ἰσχνοφώνου*] Nonnulla excidisse putat Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 320. In Schotti ed. scilicet omissa sunt priora verba sequentis proverbii, Βάττου—ὑπερβαλλούσας, quæ integra præbet B.

[q] ἀπὸ τείχους Κυρηναίου] ἀπὸ τοῦ τοὺς Κυρηναίους Hemsterhusius ib.

259. Vat. I. 28.

[r] Βίος μεμ.] Hæc quoque duo conjunxit Suidas, sed explanat aliter paullo: additque continenter tertium βίον ἐξηυλημένον, *Extibiatam vitam*, pro inutili, ducta a detritis tibiis tralatione. SCHOTT.

260. Vat. I. 29.

[s] ἐξεῖλε] Hiatum explevi addita voce τὴν πεττείαν e Zenobio Centuria II. Adag. 85. qui legit καὶ Ἀριστόξενος. Aristophanes autem Comicus ἐν βατράχοις pag. 277. nuperæ editionis [v. 1447.] in ore Bacchi collocat, ut Euripideum; cui tamen falso attribui auctor sit

261 Βοῦς ἐν ἀταίοι γέρων: Ἐπὶ τῶν δι' ἀσθένειαν ἡσυχαζόν- A
των.

262 [u]Βάλλ' εἰς θοῦρον: Ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.

263 Γαλὴ Ταρτησία: [v]Νῆσός ἐστιν ἡ Ταρτησὸς ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ἧς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευεν. Ὡς οὖν ἐκεῖ μεγάλων γενομένων γαλῶν λέγεται ἡ παροιμία. B

264 Γαλὴ ἐν πόλει: Ὑπὸ Φαίδου ἀνετέθη Γλαυξ ἐν ἀκροπόλει.

265 Γαλῆ ἵπταται: Ἡ πτῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης σύμβολον ἐνομίζετο Ἀθηναίοις.

266 [x]Γνῶθι σαυτόν: Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων. [y]Ἐστι δὲ ἀπόφθεγμα ἑνὸς τῶν ἑπτὰ σόφων, ἤτοι Σόλωνος ἢ Θάλου. C

267 [y]Γραῦς [y]Ἔριφος: [y]Ἔριφος γραῦς ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. Οἱ δὲ τὴν ἀρουραίαν ἀκρίδα φασὶν ὑπό τινων μάντιν καλουμένην, κατὰ Σικελίαν δὲ Γραῦν ἔριφον, ἢ Γραῦν ἐρίφων.

gravis censor Aristarchus. Sic enim enarrator Græcus: Ἀρίσταρχός φησιν ἀδεσπότως τοῦτο προφέρεσθαι ὡς Εὐριπίδου πεποιηκότος κυβεύοντας ἐν τῷ Τηλέφῳ, οὓς καὶ περιεῖλε. Euripides quoque in Supplicibus de Cadmo: [v. 330. Ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν Πέπεισθα.] Simile fortasse de talis proverbium Zenobii Centur. IV. Adag. 23. Suidæque et Diogeniani: *Aut ter sex, aut tres tali.* De quo et Eustathius in Hom. Iliad. π. [p. 1083, 64.] SCHOTT.

[t] Deest vox cum lacuna B. et sic Vat.

261.

262. Vat. I. 30.

[u] Βάλλ' εἰς] Talia sunt illa imprecantium: Βάλλ' εἰς κόρακας: *Abi ad corvos*, et κατ' εὐφημισμὸν, Βάλλ' εἰς μακαρίαν: *Aufer te in beatam*, pro *in malam rem.* SCHOTT.

263. Vat. I. 35.

[v] Νῆσος] Suidas totidem pæne verbis, sed πόλις habet. De Tarteso Strabo, [III. p. 199=221.] et nos ad Pomponium Melam [II. 6, 25.] et Ant. Augustinus Dial. VIII. Antiqq. Numismatum. SCHOTT.

264. Vat. I. 36. Φαίδου Hesych.

265. Zen. II. 89.

266. Vat. I. 37.

[x] Γνῶθι σεαυτὸν e cælo descendisse Juvenalis Sat. XI. v. 27. canit, et Cic. libro de Legibus [Ep. ad Quint. Frat. III. 6. Tusc. I. 22.] ac Varronianæ apud Nonium Satyræ hinc sumpta inscriptio. Pro Solone (etsi et hic unus sit septem Græciæ Sapientum) Chilonem id usurpasse Laërtius ait [I. 40.] et Thaletem interrogatum, quid esset difficile, respondisse, *Se nosse.* SCHOTT.

267. Vat. I. 39.

[y] Γραῦς ἔριφος] Suidas ejusque interpres Germanus *Seripha* præferunt, non ab ἐρίφῳ hœdo: ut alio proverbio domi ludere hœdus dicitur pro juvenca. Nam a Seripho insula Seriphia est rana muta derivata. Clarius autem Suidas metaphoram esse dixit ab agresti traductam locusta, quæ et μάντις *vates* sit dicta Siculis. SCHOTT.

268 Γυμνότερος λεβηρίδος: Ἀριστοφάνης Τυλότερος λεβηρίδος. Λέγεται δὲ λεβηρὶς τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως ἀπὸ τῆς λεπίδος. Κυρίως δὲ λεβηρὶς ᾧ περιέχεται τὸ ἔμβρυον τοῦ βοός. Τριχῇ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν, οἱ μὲν γυμνότερον, οἱ δὲ κενώτερον, οἱ δὲ τυλότερον. A

269 Γραῖς [a]βακχεύει: Ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τι διαπραττομένων. Ταῖς γὰρ νέαις πρέπει χορεύειν. B

270 Γυμναῖι σταλακὴν ἐπιτάττεις: Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τὰ τεταγμένα πληροῦν.

271 Γέλως στγκροτσιος: Ἤτοι ἄκοσμος καὶ ἄτακτος· παρ' ὅσον τινες γελῶντες τὰς χεῖρας συγκρούουσιν ἢ τοὺς πόδας. C

272 [b]Γεραναρῖν μεταφυτεύειν: Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. Παρεγγυᾷ δὲ, ὅτι μὴ δεῖ τοὺς παρηβηκότας προάγειν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα.

273 Γόνυ κνήμης ἔγγιον: Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἑτέρων ἀγαπώντων. Φασὶ γὰρ ἐν τῷ κατὰ Χαιρώνειαν πολέμῳ ἰδόντα D τινὰ ἀνεψιὸν καὶ ἀδελφὸν καταπονουμένους βοηθῆσαι τῷ ἀδελφῷ εἰπόντα τὸ προκείμενον.

274 Γηράσκω δ' ἀεὶ πολλὰ διδασκόμενος: Ἐπὶ τῶν διὰ τὸ γῆρας ἐμπειροτέρων.

275 Γραῶν ἕθλοι: Ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων. E

276 Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας: Ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπορίας ἀγόντων· ἐπειδὴ πάνυ ἐγχωριάζει τοῖς Ἀθηναίοις τὸ ζῶον.

277 Γαλῆ χιτώνιον: Ὁμοία τῇ, Οὐ πρέπει γαλῆι κροκωτός. Ἐπειδὴ γαλὴ κατὰ πρόνοιαν Ἀφροδίτης γυνὴ γενομένη ἐν χιτῶνι κροκωτῷ οὖσα ἐπέδραμε μυΐ. F

278 [c]Γέρρα Νάξια: Γέρρα Σικελοὶ λέγουσι τὰ ἀνδρεῖα καὶ γυναι-

268. Zen. II. 95.
[a] *βλακεύει* A.
269. Zen. II. 96.
270. Zen. II. 98.
271. Zen. II. 100.
272. Zen. III. 1.
[b] Γερόδρυον Zen.
273. Zen. III. 2.
274. Zen. III. 4.
275. Zen. III. 5.
276. Zen. III. 6.
277. Zen. II. 93.
278. Vat. I. 40.
[c] *ἁμαξιαῖα*] Quid Maxia adhuc quæro. *Gerras Siculas* etiam Ausonius celebrat et Plautus. SCHOTT. Νάξια et mox Νάξῳ B.

κεῖα αἰδοῖα. [a]Ἦν δὲ ἐν τῇ Σικελικῇ Νάξῳ τέμενος ἐπιθαλάσσιον A
Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ μεγάλα αἰδοῖα ἀνέκειτο.

279 ΓΑΛΗΙ ΣΤΕΑΡ: Πρὸς τοὺς οἷς χαίρουσι ταῦτα λαμβάνοντας.

280 [d]ΓΑΛΛΟΙΣΙ ΤΕ ΤΕΜΕΙΝ: [a]Ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως ἀπαλλαγὴν
πραγμάτων ποιήσασθαι βουλομένων. Γάλλοι γὰρ καλοῦνται οἱ
ἀποτετμημένοι, ἢ ἀπὸ Γάλλου τοῦ ποταμοῦ, ἢ ὅτι μεταπεπτώκα- B
σιν εἰς ἑτέραν φύσιν.

281 ΓΑΣΤΕΡΑ ΜΟΙ ΠΡΟΦΕΡΕΙΣ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ ὌΝΕΙΔΟΣ ἈΠΑΝΤΩΝ· Ἡ
ΠΛΗΘΟΤΣΑ ΜΕΝ ἙΛΑΦΡΑ ΚΕΝΗ ΔΕ ΒΑΡΕΙΑ: [a]Ἐπὶ τῶν γαστρι-
μαργούντων.

282 ΓΗΡΑ ΒΟΙΤΣ, ΤΑ Δ' ἜΡΓΑ ΠΟΛΛΑ ΤΩΙ ΒΟΙ: [a]Ἐπὶ τῶν διὰ τὸ C
γῆρας ἀχρήστων.

283 ΓΈΛΩΣ ἸΩΝΙΚΌΣ: [a]Ἐπὶ τῶν κενοδόξων καὶ ἐκλελυμένων· παρ'
ὅσον οἱ [v]Ἴωνες ἐπὶ τούτοις διαβάλλονται. Γράφεται καὶ ΓΈΛΩΣ
ΧΊΟΣ [e]ἐπὶ τῶν διὰ πλῆθος χρόνου οὐχ ἁμαρτανόντων.

284 ΓΈΡΑΙΡΕ ΣΑΥΤΌΝ: [a]Ἐν ἤθει, ἀντὶ τοῦ εὔφραινε σαυτόν. D

285 ΓΈΛΩΣ ΜΕΓΑΡΙΚΌΣ: [a]Ἐπὶ τῶν ἀώρως θρυπτομένων. [v]Ἠκμασε
γὰρ [f]ἐπὶ χρόνον ἡ Μεγαρικὴ κωμῳδία, ἣν Ἀθηναῖοι καταμωκώμενοι
ἐγέλων.

286 ΓΈΡΟΝΤΙ ΜΗΔΕΝ ΜΗΔΕΠΟΤΕ ΧΡΗΣΤΟΝ ΠΟΙΕΙΝ: [g]Παρεγγυᾷ
μὴ δὲ [h]ἀκαίρως εὐεργετεῖν.

279. Vat. I. 41.

280. Vat. I. 42.

[d] Γαλλοὺς] Galli sacerdotes Cybeles Deæ, exsecti Samia testa. Pleni sunt libri. SCHOTT. Γαλλοὺς Vat. Γαλλισὶ Coisl. Γάλοισι B.

281. Diog. III. 85.

282. Vat. I. 44.

283. Vat. I. 45.

[e] Ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πλῆθος οὐχ ἁμαρτανόντων] Ut assuta neque huc pertinentia asterisco notavi, et alio trajicienda in suum locum. SCHOTT.

284. Suid. p. 812 A.

285. Vat. I. 46.

[f] ἐπὶ χρόνον] Deesse videtur nomen cujus floruit temporibus, loco ἀώρως, quod hîc male geminatum. Suidas ἄωρος habet, et hæc Græce continet, etsi omissa a Germano interprete. SCHOTT.

286. Vat. I. 31.

[g] Παρεγγυᾶ B.

[h] ἀκαίρως] Ἀκρίτως, *sine delectu et judicio*, hîc in Suida est, pro quo noster ἀκαίρως. Aristoteles quoque vulgi dicto jactatum affirmat II. Rhetor. ad Theodectem [I. 15, 14.] Amplius vero Diogenianus hoc proverbium extulit [VI. 61.]: *Ne quis feminæ, puero, cani alterius et garrulo faciat bene.* Senibus quidem et pueris, forte quod cito obliviscantur beneficiorum. Hinc etiam L. Seneca lib. III. de Benef. c. 34. colligit hinc fieri, quod ingratos

287 Γέροντες εἰς ἄχτρον ἀποδεδρακότες: [1]Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς A
ἀσφαλιζομένων. Τοῦ γὰρ Πέρσου κατιόντος εἰς ὄχυρόν τινα τόπον
τοὺς γέροντας οἱ Ἀθηναῖοι κατέστησαν. Οἱ δὲ παρεφθάρθαι
φασὶ τὴν παροιμίαν ἀπὸ τῆς [m]Ονος εἰς ἄχτρα ἐπὶ τοῦ [i]ἑκάστῳ
χρήστου καὶ [k]ἡδέος λεγομένης.

288 Γῆς βάρος: [1]Ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων. B

289 Γῆι θάλατταν στναναμίγνυσιν: [1]Ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζο-
μένων.

290 Γῆς ἕντερα: [1]Ἐπὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίου.

291 [l]Γάλα ὀρνίθων: [1]Ἐπὶ τῶν σπανίων.

292 [m]Γλαὺξ διέπτατο: [1]Ἐπὶ τῶν αἰσίοις χρωμένων οἰωνοῖς. [1]Ἐν C
Σαλαμῖνι γὰρ ταύτῃ διελθούσῃ θαρρήσαντες οἱ [n]Ἕλληνες ἐνί-
κησαν.

293 Γατκὺς ἀπείρωι πόλεμος: [1]Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας ἑαυτοὺς
καθιέντων εἰς κίνδυνον.

294 [n]Γαῦσσα γὰρ οἰκεῖ ὅπου ὁ κοτρεύς: [1]Ἐπὶ τῶν δυναμένων D
σωφρονίζειν τοὺς πέλας.

295 Γατκεῖ ὄπωρα φύλακος ἐκλελοιπότος: [1]Ἐπὶ τῶν ἄνευ
μόχθων τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.

experiantur discipulos magistri, quod pueritiæ memoriam raro recordentur ultimam; ideoque officia illi ætati præstita intercidere. SCHOTT.

287. Vat. I. 47.

i ἑκάστου B.

k ἡδέως A.

288. Diog. III. 90.

289.

290. Diog. III. 91.

291. Vat. I. 43.

l Γάλα] De lacte gallinaceo Suidas, aliter etiam de valde fortunatis et omnia possidentibus dictum ait, allato Aristophanis ex Avibus loco [v. 734.] SCHOTT.

292. Vat. I. 48.

m Γλαὺξ διέπτατο] Suidas sic: *Noctuæ volatus victoriæ signum est.* Plutarch. in Pericle de noctua, quæ concionanti advolavit, ut assensum inde sit. SCHOTT.

293. Diog. III. 94.

294. Vat. I. 49.

n Γλῶσσα] Proverbium depravate scriptum: Γλῶσσα γὰρ οἰκεῖ ὅπου σκούρεις. Tentaveram aliquando, οἱ κουρεῖς. De tonsoribus id experimento est exploratum, cum ibi garruli frequentes, et Plut. lib. περὶ ἀδολεσχίας [Symp. p. 679 A.], ubi et κουρεῖα vocat ἄοινα συμπόσια, *sine temeto compotationes.* Nunc placet magis quod reposui, estque in Diogeniano Cent. III. Adag. 9. item in Zenobio et Suida. SCHOTT.

295. Diog. III. 95.

296 Γλώττης δ' ἔνεστι καὶ παρ' αὐληταῖς φόφος: Ὅτι καὶ οἱ A τυχόντες εἰπεῖν τι καὶ πρᾶξαι δύνανται.

297 [o]Γλαῦκες [p]Λαυριωτικαί: Ἐπὶ τῶν πολλὰ χρήματα ἐχόντων. Ἐν γὰρ Λαυρίῳ τῆς Ἀττικῆς χρύσεια μέταλλα ἦσαν. Ἐπεχάραττον δὲ γλαῦκας ἐν τοῖς νομίσμασιν.

298 Γραίας ἐρείκης ἄφαντες πτρί: Ἐπὶ τῶν [q]ἀχρήστως καὶ B ὀξέως [r]γινομένων. Ἐρείκη γὰρ φυτὸν ἄγριον ὃ γινόμενον αὖον ῥᾳδίως ἐξάπτεται.

299 Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει: Ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.

300 Γυμνότερος παττάλου: Ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων. C

301 Γύγου δακτύλιος: Ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων.

302 Γυπός σκιά: Ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων.

303 Γυναικὸς πτγή: Ἐπὶ τῶν ἀργῶν· ἢ ὅτι οἴκοι γυναῖκας μένειν χρή.

304 [s]Γυνὴ εἰς Ἡρακλέους οὐ φοιτᾶι: Πρὸς τοὺς ἀναξίους τι- D νῶν πράξεων· παρ' ὅσον Ἡρακλῆς ἐδούλευσεν Ὀμφάλῃ.

305 Γυνὴ στρατηγεῖ καὶ γυνὴ στρατεύεται: Ἐπὶ τῶν παραδόξων.

306 Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας: Ἐπὶ τῶν ἀπόρων καὶ παντελῶς μηδὲν ἐχόντων.

307 Γυναικὸς φρένες: Ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου. E

308 [t]Γύργαθον φυσᾶς: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

296. Vat. I. 50.
297. Vat. I. 32.
[o] Γλαῦκες] Affine illi: *Noctuas Athenas.* Hoc utitur in Avibus Aristophanes [v. 1106.] Γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικαί. SCHOTT.
[p] Λαυριωνιτικαὶ B.
298. Vat. I. 52. Æsch. Ag. 286.
[q] ἀχρήστων Vat.
[r] ἠνωμένων A.
299. Diog. III. 97.
300. Diog. III. 98.
301. Diog. III. 99.
302. Vat. I. 51.
303. Suid. p. 856 A.
304. Vat. I. 34.
[s] Γυνὴ] Citatur a Suida. De aliis duobus etiam apud Alexidem titulus Comœdiæ, Γυναικοστρατία. et Maro eodem respexit [Æn. I. 364.] *dux femina facti.* Suidas: *Mulier exercitum ducit.* Quod de re dicitur inopinata. SCHOTT.
305. Diog. IV. 1.
306. Vat. I. 53.
307. Diog. IV. 3.
308. Vat. I. 54.
[t] Γύργαθον] Suidæ interpres non recte *Gurgothum inspiras.* Additque Græcus homo lectum etiam esse, quo dæmoniaci et paralytici jacentes excrucientur. SCHOTT.

309 [u]Γυναικῶν ὄλεθροι: Ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναιρουμένων. Πολ- A
λοὶ γὰρ ὑπὸ γυναικῶν ἀπώλοντο.

310 Γυναικὶ μὴ πίστετε μήδ' ἂν ἀποθάνηι:

311 Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου: Ἐπὶ τῶν διὰ τὸν πλοῦτον εὐ-
γενῶν εἶναι δοκούντων.

312 Γέρων ἀλόπηξ οὐκ ἁλίσκεται πάγηι: Ἐπὶ τῶν διὰ χρό- B
νου πλῆθος οὐχ ἁμαρτανόντων.

313 Γλαύκου τέχνην: Ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως
εἰργασμένων.

314 [x]Γλυκὺς ἀγκών: Κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ δυσχερής.

315 Γλῶσσα ποτ πορεύηι, πόλιν ἀνορθώσουσα καὶ πόλιν κα- C
ταστρέψουσα: Ἐπὶ τῶν βλαπτόντων διὰ λόγου ἢ ὠφελούντων.

316 Γυμνότερος ἰαλέμου: Ἐπίρρημα θρήνου. Τάττεται δὲ ἐπὶ
τῶν οἰκτρῶν.

317 Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισιν: Ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν τε-
λευτησάντων. D

318 Γὺψ κόρακα ἐγγυᾶται: Ἐπὶ τῶν ὁμονοούντων κακίᾳ.

319 Δαΐποτς κρεῶν ἔπιθτμεῖ:

320 Δακτύλου ἡμέρα: Ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. Δάκτυλος γάρ
τις Ἀθήνησι γέγονε μεγίστων λαχὼν τιμῶν.

321 Δάτος [y]ἀγαθῶν: Πόλεως ὄνομα ἣν ἀπῴκησαν Θάσιοι, ἐφ' ᾗ E

309. Vat. I. 33.

[u] Γυναικῶν] Exempla plurima femineæ calamitatis passim suppeditant Historici ac Poëtæ: multaque hic Desiderius colligit Adagio, *Mulierum exitia*. Horat. lib. I. Sat. iii. *Nam fuit ante Helenam*, &c. Suidæ, *Mulier pestis*. SCHOTT.

310. Diog. IV. 4.

311. Diog. IV. 6.

312. Diog. IV. 7.

313. Zen. II. 91.

314. Vat. I. 55.

[x] Γλυκὺς ἀγκών] Contra sentit Suidas in Collectaneis, non per *ἀντίφρασιν*, ut hic ait efferri, sed quasi dicas: *O suaves mores!* idque Platonis Comici in Phaone auctoritate, ut in Græco quidem auctore, non in Germano legas interprete, qui omisit multa, plura invertit. Atque utinam emendatior exiret thesaurus ille Suidæ, olim ab Hadr. Junio, nuper etiam ab Æmilio Porto promissus, næ ille nobis labor in densis hisce tenebris facem præferret aliquam. SCHOTT.

315. Vat. I. 49.

316. Vat. I. 56.

317. Zen. II. 97.

318. Vat. I. 57.

319. Diog. IV. 12.

320. Diog. IV. 13.

321. Zen. III. 11.

[y] ἀγαθὸν B. A.

καὶ ἡ παροιμία ἐλέχθη, ὡς ἐχούσης αὐτῆς χρύσεια μέταλλα καὶ A
εὐδαιμονίαν ἄλλην. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν μεγάλα ἀγαθὰ ἐπαγ-
γελλομένων.

322 ΔΑΦΝΙΝΗΝ ΦΟΡΩ ΒΑΚΤΗΡΙΑΝ: Ἐπὶ τῶν ὑπό τινων ἐπιβου-
λευομένων· παρ' ὅσον ἀλεξιφάρμακον ἡ δάφνη.

323 ΔΕΙΝΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΟΥΔΕΝ ΙΣΧΥΤΕΡΟΝ: Ἀνάγκη γὰρ καὶ B
[z]θεοὺς βιάζεται. Καὶ Πλάτων δὲ, "ἀνάγκην δὲ οὐδὲ θεός ἐστι
δυνατὸς βιάζεσθαι."

324 ΔΕΥΤΕΡΩΝ ΑΜΕΙΝΟΝΩΝ: Ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου ὅταν
αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερὰ μὴ καυθῇ, καὶ ἐπὶ δεύτερα τραπῶσι
λέγοντες ΔΕΥΤΕΡΩΝ ΑΜΕΙΝΟΝΩΝ. C

325 ΔΙ' ΟΞΕΙΑΣ ΔΡΑΜΕΙΝ: Ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. Ὀξεῖαν
γὰρ λέγουσι τὴν λόγχην.

326 ΔΙΚΗΝ ΤΦΕΞΕΙ ΚΑΝ ΟΝΟΣ ΑΚΗΙ ΚΥΝΑ: Ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικροῖς
συκοφαντουμένων.

327 ΔΙΣ ΠΑΙΔΕΣ ΟΙ ΓΕΡΟΝΤΕΣ: Ἐπὶ τῶν [a]πρὸς τὸ γῆρας εὐηθε- D
στέρων δοκούντων.

328 ΔΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΙΣΧΡΟΝ ΠΡΟΣΚΡΟΥΕΙΝ ΛΙΘΟΝ:

329 ΔΙΣ ΚΑΙ ΤΡΙΣ ΤΑ ΚΑΛΑ:

330 ΔΩΡΑ ΘΕΟΥΣ ΤΕΡΠΕΙ ΚΑΙ ΛΙΔΟΙΟΥΣ ΒΑΣΙΛΗΑΣ:

331 ΔΕΙΛΟΝ Ὁ ΠΛΟΥΤΟΣ: Παρ' ὅσον οἱ πλούσιοι τὰς οἰκίας E
ἀσφαλίζονται, καὶ κύνας τρέφουσι, καὶ πολλὰς αὐτοῦ ποιοῦνται
φυλακάς.

332 ΔΕΞΙΟΝ ΕΙΣ ΥΠΟΔΗΜΑ, ΑΡΙΣΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΠΟΔΟΝΙΠΤΡΟΝ: Ἐπὶ
τῶν ἁρμοδίως τοῖς πράγμασι χρωμένων.

333 ΔΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΤΕΡΟΣ: Καθ' ὑπερβολὴν ἐπὶ τοῦ σφόδρα δικαίου. F

334 ΔΟΥΛΟΤΕΡΟΣ ΜΕΣΗΝΗΣ: Πολλάκις ἀποστάντας Μεσηνίους
ἐδουλώσαντο Λακεδαιμόνιοι, καὶ τούτοις ἐχρῶντο χαλεπώτερον ἢ
τοῖς ἄλλοις δούλοις.

322. Zen. III. 12.
323. Zen. III. 9.
[z] θεὸς B.
324. Zen. III. 15.
325. Zen. III. 13.
326. Zen. III. 20.
327. Diog. IV. 18.
328. Zen. III. 29.
329. Zen. III. 33.
330. Diog. IV. 21.
331. Zen. III. 35.
332. Zen. III. 36.
333. Vat. I. 58.
334. Zen. III. 39. ἀποστάντες

[a] ἀπὸ τοῦ γήρους A. ἀπὸ τῶ γήρα B. μεσηνι B.

335 Δαιδάλοτ ποιήματος: Οἱ μὲν ἐπὶ τῶν παραδόξων ἔργων, οἱ A
δὲ ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας εἰρῆσθαι φασίν.

336 Διὸς ἐγκέφαλος: [1]Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων ἡ παροιμία.

337 [a]Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, αἶψει δ' ἀπόλωλεν:
[1]Ἐπεὶ οὗτοι διὰ τὸ ἱερᾶσθαι τῷ θεῷ ἐστεφανώμενοι περιῆσαν, τῶν
δὲ ἐπιτηδείων ἀποροῦντες οὐκ εὖ ἀπαλλάσσουσιν. B

338 Διομήδειος ἀνάγκη: [1]Ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τινὰ πραττόν-
των. Μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. Διομήδους
γὰρ μετὰ [1]Ὀδυσσέως κομίζοντος τὸ Παλλάδιον ἐπὶ τὰς ναῦς, ὁ
[1]Ὀδυσσεὺς βουλόμενος αὐτοῦ μόνου τὸ ἔργον φανῆναι ἐπεχείρησε
τὸν Διομήδην ἀνελεῖν· ὁ δὲ γνοὺς, τοῦτον συλλαβὼν καὶ δήσας C
αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἔτυπτεν ἀκολουθῶν αὐτῷ πλατεῖ τῷ ξίφει.

339 Δειλότερος εἶ τοῦ παρακύπτοντος: Φοβούμενός τις τὸν
Ἡρακλέα κατέδυ εἰς σπηλαῖον, κἀκεῖ ὑπὸ δειλίας ἀπέθανεν. [1]Ἐν-
τετύπωται οὖν τῷ λίθῳ ἀνθρωποειδὴς εἰκών· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀνέχει
τοῦ σπηλαίου, καλεῖται δὲ παρακύπτων. D

340 Δικαιότερος [b]σταχάνης: [1]Ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων.
Σταχάνην γὰρ οἱ Δωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσιν.

341 Δικτῖοι ἄνεμον θηρᾶις: [1]Ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνοήτως τι
ποιούντων.

342 Διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν: [1]Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως τι διαπρατ- E
τομένων.

343 Διὰ μαχαιρῶν [c]προσρίπτει: [1]Ἐπὶ τῶν παραβόλως καὶ ῥιψο-
κινδύνως τι ποιούντων.

344 Διὸς Κόρινθος: [1]Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων.

345 Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πολίποτε [d]πιλούμενος: [1]Ἐπὶ τῶν κο- F
λάσεως ἀξίων. Παρ' ὅσον ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις
πρὸς τὸ πίων γενέσθαι.

335. Zen. III. 7.
336. Zen. III. 41.
[a] Δελφὸς] Totidem Suidas verbis, nisi quod hîc rectius ἀπόλωλεν, quam ibi ἀπόλλυται. SCHOTT.
337. Vat. I. 59.
338. Zen. III. 8.
339. Zen. III. 32.
340. Zen. III. 16.
[b] στεχάνης A. et sic infra.
341. Zen. III. 17.
342. Diog. IV. 31.
343. Zen. III. 19.
[c] καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ Zen.
344. Zen. III. 21.
345. Zen. III. 24.
[d] πηλούμενος A. B.

346 Δόρτ καὶ κηρύκειον: Ἐπὶ τῶν ἅμα παρακολουθούντων, ἀπὸ A
τοῦ δόρυ κατέχειν ἅμα καὶ κηρύκειον.

347 Δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην: Ἐπὶ τῶν φιλοδί-
κων καὶ συκοφάντων βλάβαις βλάβας.

348 Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις: Ἐπὶ τῶν παιδοτριβούντων
ἐκεῖνα ἃ τις ἤσκηται. B

349 Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα: Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὖ πραττ-
όντων.

350 Διωλύγιον κακόν: Ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν ὑφισταμέ-
νων. Διωλύγιον γὰρ τὸ μέγα καὶ πολὺ διῆκον. [e]Καὶ Πλάτων, C
"Οὐ μακρὰ καὶ διωλύγιος φλυαρία."

351 Δεινοὶ πλέκειν δὲ μηχανὰς Αἰγύπτιοι: Ἐπὶ τῶν σφόδρα
κακούργων. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.

352 Δελφῖνα πρὸς τοὐραῖον δεῖς: Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου διὰ τὸ
εὐκίνητον εἶναι.

353 Δύο τοίχοις ἀλείφεις: Ἐπὶ τῶν ἐπαμφοτεριζόντων, καὶ διὰ D
μέσον χωρούντων ἐν μάχαις ἢ φιλίαις.

354 Δρτὸς πεζοτῆς πᾶς ἀνὴρ πταίεται: Γρ. καὶ πτα-
οχίζεται Δωρικῶς.

355 Ἐπὶ βύρσης ἐκαθέζετο: Τοῦτο παρὰ Σκύθαις ἐτελεῖτο.
Ἐπειδάν γάρ ἠδικεῖτό τις πρὸς ἑτέρου ἀμύνασθαι βουλόμενος ἑαυτὸν, E
οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ἑαυτὸν ᾤετο, ὅθεν καὶ βοῦν ἱερεύσας τὰ μὲν
κρέατα κατακόψας ἤψει, ἐκπετάσας δὲ τὴν βύρσαν χαμαὶ, ἐκά-
θητο ἐπ' αὐτῆς εἰς τοὐπίσω παραγαγὼν τὰς χεῖρας. Καὶ τοῦτο
ἔστι Σκύθαις ἡ μεγίστη ἱκετηρία. Τῶν δὲ κρεῶν τοῦ βοὸς ὁ βουλ-
όμενος μοῖραν λαμβάνων, καὶ ἐπιβαίνων τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν F
πόδα, ὑπισχνεῖτο κατὰ δύναμιν συμμαχήσειν. Καὶ ἦν αὐτοῖς
τοῦτο ὅρκων ὁ βεβαιότατος.

356 Ἐν Καρὶ ὁ κίνδυνος: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. Φασὶ γὰρ τοὺς

346. Zen. III. 26.
347. Zen. III. 28.
348. Zen. III. 30.
349. Zen. III. 31.
350. Zen. III. 34.
[e] Καὶ πλαίων οὔ ἡ μ. A. B.
351. Zen. III. 37.
352. Zen. III. 38.
353. Suid.
354.
355. Suid.
356. Zen. III. 59.

Κάρας πρώτους ἀνθρώπων μισθοῦ στρατεύσασθαι. Τοὺς οὖν τὸ A
ἀργύριον διδόντας προτάττειν τοὺς Κάρας ἑαυτῶν, ὡς μέλλοντας
ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τῶν μισθουμένων. Ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν εὐκατα-
φρονήτων τιθέασι τὴν παροιμίαν.

357 [g]Ἔμβαρός εἰμι : Ἐπὶ τῶν παραπαιόντων καὶ μεμηνότων. Λι-
μοῦ γάρ ποτε κατασχόντος τοὺς Ἀθηναίους προεῖπεν αὐτοῖς ὁ θεὸς B
ἔσεσθαι τούτου λύσιν εἰ ἐπιδοίη τις εἰς σφαγὴν τὴν ἑαυτοῦ θυγα-
τέρα τῇ Μουνυχίᾳ Ἀρτέμιδι. Ὁ Ἔμβαρος τοίνυν εἰς [h]ἀμοιβὴν
τὴν ἱερωσύνην τοῦ θεοῦ ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἐγγόνοις αἰτήσας, ὑπέσχετο
δώσειν τὴν θυγατέρα. Ψηφισαμένων δὲ τῶν Ἀθηναίων τοῦτο, αἴγα
ἀντὶ τῆς θυγατρὸς κοσμήσας, εἰς θυσίαν ταύτην τῷ βωμῷ προσή- C
γαγεν. Ἐχρήσαντο γοῦν τῇ παροιμίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν παρα-
παιόντων.

358 [i]Ἐνατμίωνος ὕπνον καθεύδεις : Ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν. Ἐν-
δυμίωνος γάρ τινος παιδὸς ὁ ὕπνος ἐρασθεὶς, ὥς φασι Κάρες, ἔτι
καὶ νῦν αὐτὸν λέγεται κατέχειν. D

359 Ἐν ντκτὶ βοτάν : Παροιμία εἴρηται ἐπειδὴ ἡσυχίαν ἡ νὺξ
ἔχει καὶ δίδωσι τοῖς περὶ τῶν ἀναγκαίων βουλευομένοις σχολήν.

360 Εἰς Μακάρων νήσους : Ἡσίοδος Μακάρων νήσους εἰς τὸν
ὠκεανὸν εἶναι φησὶ ἔνθα τοὺς μακαρίους κατοικεῖν.

361 Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις : Βαρβάρων τι- E
νῶν στρατευομένων ἐπὶ Δελφοὺς, ἐρωτώμενος ὁ θεὸς ταῦτα ἔφη.
Ὕστερον δὲ ἐφάνη μετὰ Ἀθηνᾶς [k]καὶ Ἀρτέμιδος, ὧν καὶ ἱερά
ἐστιν ἐν Δελφοῖς, προσιόντων ὑπαντῶν τοῖς πολεμίοις.

357. Vat. I. 60.

[g] Ἔμβαρος] Comparanda et hæc cum Suidæ Collectaneis, qui plura initio de Piræeo quondam insula, in cujus loco editissimo fanum Dianæ Munychiæ, a Munychio conditum appellatumque. Occisa autem inibi ursa, famis hinc labes exstitit. Hinc etiam ἱερσύνην hîc reponendum censeo, pro δικαιοσύνην: quod mendum natum haud dubie librarii imperiti mala manu, compendia litterarum ignorantis. Sic enim Suidas: Ἔμβαρος δὲ μόνος ὑποσχόμενος, ἐπὶ τῷ τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ τὸ γένος διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ἔθυσεν. SCHOTT.

[h] ἀμοιβὴν τὴν om. B. qui mox τοῦ θεοῦ.

358. Vat. I. 61.

[i] Ἐνδυμίωνος] Suidas eadem, qui et ἔτι καθεύδειν, pro quo hîc κατέχειν. SCHOTT.

359. Zen. III. 97.

360. Zen. III. 86.

361. Vat. I. 62.

[k] καὶ Ἀρτεμίδος] Mutila hæc et

362 Ἑορτὴ πολλὰ ἔχοτσα: Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀνατιθεμένων φορτία. A
Ἐπειδὴ οἱ πρὸς τὰς ἑορτὰς ἐπειγόμενοι φορτία πολλὰ ἐπιφέρονται.

363 [l] Ἔσχατος Μτσῶν: Μέμνηται ταύτης Μένανδρος. Φασὶ γὰρ ὅτι Τήλεφος κτείνας τοὺς τῆς μητρὸς ἀδελφοὺς ἐπύθετο τῆς Πυθίας ποῖ δεῖ σταλῆναι· τὴν δὲ εἰπεῖν, πρὸς ἐσχάτην Μυσῶν. Ἐλθὼν οὖν εἰς Τευθρανίαν τῆς Μυσίας ἐσχάτην, ἐβασίλευσεν. B
Ἀφ' οὗ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῆ ἐπιτασσομένων.

364 Ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον: Ὁ Νικόστρατος τραγικὸς ὑποκριτὴς, δοκῶν κάλλιστα εἰρηκέναι.

365 Ἐν Κέῳ τις ἡμέρα: Ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. Οὐδεὶς γὰρ οἶδεν ἐν Κέῳ τις ἡ ἡμέρα, ὅτι οὐχ ἑστᾶσιν αἱ ἡμέραι, ἀλλ' ὡς C ἕκαστοι θέλουσιν (ἄγουσιν). Ὅθεν λέγεται [m] σαύτοι νοτμηνίαν κηρύσσεις.

366 Ἐς κόρακας: Βοιωτοῖς Ἄρνην διοικοῦσι [n] προείρητο ἐκπεσεῖσθαι τῆς χώρας λευκῶν κοράκων φανέντων. Νεανίσκοι δέ ποτε μεθυσθέντες, καὶ συλλαβόντες κόρακας, γυψώσαντες ἀφῆκαν πέ- D τεσθαι· καὶ οἱ Βοιωτοὶ ἰδόντες ἐταράχθησαν, ὡς τῆς μαντείας τέλος λαβούσης. Οἱ γοῦν νεανίσκοι τὸν θόρυβον φοβηθέντες, ᾤκησαν τινὰ τόπον, Κόρακας καλέσαντες αὐτόν. Μετὰ δὲ ταῦτα Βοιωτοὺς Αἰολεῖς ἐκβαλόντες ἔσχον τὴν Ἄρνην οἰκείαν οὖσαν, καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας μεθίστων εἰς τοὺς Κόρακας καλουμένους. E

367 Ἐνδυμίωνος ὕπνος: Ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν· παρ' ὅσον ὁ Ἐνδυμίων τὰς νύκτας πόνῳ τε καὶ ἀγρυπνίαις τὸν τῆς σελήνης δρόμον ἐξεύρηκε, μεθ' ἡμέραν δὲ καθεύδων ἔσχεν αἰτίαν τῇ σελήνῃ συγκαθεύδειν ἐρασθεῖσαν αὐτοῦ.

truncata: integre vero, quem sæpe laudo, Suidas, ad hunc modum: Ὕστερον δὲ ἐφάνη μετὰ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδος, ὧν καὶ ἱερά εἰσιν ἐν Δελφοῖς, ἁπάντων τοὺς πολεμίους. SCHOTT. Scil. omnia post Ἀρτέμιδος om. Vat.

362. Vat. I. 63.

363. Vat. I. 64.

[l] Ἔσχατος] Aliter paullo Suidas, Telephum sciscitantem, quo loco parentes reperturus esset, hoc tulisse responsum: vel, ut alii referunt, pestilentia laborantibus Græcis hoc datum responsum. SCHOTT.

364. Vat. I. 65.

365. Vat. I. 66. Heysch.

[m] σατωνουμηνίαν κηρύσσεις] Ita scriptus cod. Vatican. Quid si σαυτῷ νουμηνίαν reponas? *Tibi ipsi novilunium indicis:* nempe pro placito dies et tempora ordinas, constituisque. SCHOTT. σάτῳ B. σταυτῷ Hesych.

366. Zen. III. 87.

[n] evanidum B.

367. V. Schol. Apoll. Rh. IV. 57.

368 [o] Ἐς Τροφωνίου μεμάντεται: Ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγελάστων. Οἱ γὰρ εἰς Τροφωνίου κατιόντες ἀγέλαστοι τὸν ἐξῆς διετέλουν χρόνον. Ὁ δὲ Τροφώνιος οὗτος φόβῳ τοῦ [p] Αὐγώου διὰ τὸ τὴν κεφαλὴν [q] Ἀγαπίδους τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔχειν, εὐξάμενος, εἰς χάσμα ἐνέπεσεν· ὃ δὴ μαντεῖον ὕστερον γεγένηται. A

369 Εἰς Μασσαλίαν παιτσειας: Οἱ Μασσαλιῶται θηλύτερον ἔζων, στολαῖς ποικίλαις καὶ ποδήρεσι χρώμενοι. B

370 Ἐν πέντε κριτῶν γοίνασιν: Εἴρηται παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν

Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.

Ἐπειδὴ οἱ κριταὶ πέντε ὄντες τὸ παλαιὸν εἶχον ἃ νῦν γραμματεῖα ἐγγράφεται. C

371 [r] Εἰκῆι τῆι Ἡρακλεῖ: Ἐπὶ τῶν ἀσυκοφάντως τὰ πράγματα ἐπιτελούντων, ἐπειδὴ ὁ Ἡρακλῆς ἦγε καὶ ἔφερε τὰ ἀλλότρια.

372 [s] Ἐκ παντὸς πίλου: Κατ' ἔλλειψιν αὕτη λέγεται· τὸ γὰρ πλῆρες "ἐκ παντὸς ξύλου [t] κύφων ἂν γένοιτο." Τάττεται δὲ ἐπὶ μὲν τῶν τὸ εἶδος εὐκαταφρονήτων, εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίας πιπτόντων. D

368. Vat. I. 67.

o Εἰς Τροφωνίου] De antro Trophonii multi multa stupenda referunt. Parœmiographi quidem Zenobius, Suidas, et Apostolius, item Aristophanis Græcus interpres [Nub. 500.] Lucianus ἐν νεκρικοῖς [III. 1.] Plutarchus De dæmonio Socratis [p. 590 A.] De Latinis M. Tullius III. De natura Deorum, et Tuscul. I. Denique Chiliastes Erasm. partim diversa, partim gemina, quæ non describo, digitum, quod aiunt, ad fontes intendisse contentus. Verum hi *Augæum* et *Agemidem* plerique nominant. Equidem religiose, ut debui, codicis hîc Vaticani fidem retinui. Et vere in fabulis quis aut rei gestæ consensum, aut in nominibus constantiam morose requirat, nisi si fabulas esse perneget? SCHOTT.

p Sic B.

q Ἀγαπείδους A.

369. Suid.

370. Zen. III. 64.

371. Vat. I. 68.

r Εἰκῆ τῷ Ἡρακλεῖ] Forte hîc exaudiendum τὴν διαβολὴν συσκευάσας, *calumniam struas*. Certe proverbii explicatio tale quid exigit. SCHOTT.

372. Vat. I. 69.

s Ἐκ παντὸς ξύλου] Integrum exstat proverbium in Apostolii editis quidem Parœmiis, Ὅτι ἐκ παντὸς ξύλου κύφων ἂν γένοιτο, eademque, quæ hic, ad verbum explanatio. At diversum illud adagium: Οὐκ ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς ἂν γένοιτο. Quod a Pythagora primum profectum auctor est Apuleius Apolog. [T. II. p. 499.] Athenæus lib. V. [p. 187 D.] finitimum huic habet: Ἐκ θύμβρας οὐδεὶς ἂν δύναιτο κατασκευάσαι λόγχην. SCHOTT.

t κοῦφον B.

373 Ἐπὶ σπείρας σχοινίον: Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς πλεοναζόντων εἴρηται. Ἐπεὶ καὶ αἱ σπεῖραι ἐκ τῆς γῆς σύγκεινται, ἐξ ἧς καὶ τὰ σχοινία, ὡς καὶ τὸν λόγον εἶναι τοιοῦτον ἐνδιατρίβειν τοῖς αὐτοῖς. Σπεῖραι δὲ αἱ συστροφαὶ τοῦ σχοινίου. A

374 [u]Ἐπὶ σαττῶι τὴν σελήνην καθαίρεις: Ἀσκληπιάδης φησὶ τὰς Θετταλὰς ἐκμαθούσας τὰς τῆς σελήνης κινήσεις προαγγέλλειν, ὡς ὑπ' αὐτῶν μέλλοι κατάγεσθαι, τοῦτο δὲ πράττειν οὐ χωρὶς τῆς [x]αὐτῶν κακώσεως, ἢ γὰρ καταθύειν τῶν τέκνων, ἢ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἀπολλύειν. Λέγεται γοῦν ἐπὶ τῶν κακὰ ποριζομένων. Δοῦρις δέ φησιν ἀστρολόγον προαγορεύοντα τὰς τῆς σελήνης ἐκλείψεις οὐκ εὖ ἀπαλλάξαι. B C

375 Ἐν ὅλμωι κτένιζε: Οἱ μὲν Ὅλμον μάντιν φασίν· οἱ δὲ μαντικοὺς γίνεσθαι τοὺς ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντας φασίν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησίν, ὡς οἱ ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντες γραμματικοί.

376 Εἶτ' ἐφ' ὕδωρ κακός: Ἐπὶ τῶν δυσκληρούντων ἡ παροιμία. Ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις τὸ φαυλότατον τῶν ἔργων ἦν ὕδωρ μετρεῖν τοῖς δικαζομένοις. Ἐγένετο δὲ ὁ τοιοῦτος ἀπόκληρος. D

377 Εἴ τις περὶ πόλιν Αἰγὶς λέγεται: Τοὺς ἀναίδην περιιόντας καὶ πλανωμένους ἔσκωπτον ταύτῃ τῇ παροιμίᾳ.

378 Ἐν παντὶ μύθωι καὶ τὸ Δαιδάλου μύσος: Πασιφάην ἐρασθεῖσαν ταύρου τὸν Δαίδαλον .. ξυλίνην βοῦν κατασκευάσαι καὶ ταύτην ἐνθεῖναι αὐτήν· ᾗ ἐπιβαίνων ὁ ταῦρος, ἔγκυον ἐποίησεν, ἀφ' ἧς ὁ Μινώταυρος ἐγεννήθη. Μίνωος δὲ διά τινας αἰτίας ὀργιζομένου τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ δασμολογοῦντος ἑπτὰ παρθένους καὶ ἴσους νέους εἰς τροφὴν τοῦ θηρίου, ἐμυσάχθησαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν E F

373. Vat. I. 70.

374. Vat. I. 71.

[u] Ἐπὶ σαυτῷ] Virgilius in Pharmaceutria: *Carmina vel cælo possunt deducere Lunam.* Juvenalis Sat. VI. ver. 343. *Una laboranti potuit succurrere Lunæ.* Et Horatius in Odis, ac Sermonibus; et Adagia, *In tuum malum Lunam deduces:* et, *Lunam detrahere.* Scholiastes Apollonii legendus in lib. IV. [59.] Argonauticῶn de Aglaonice, quæ in eamdem Lunæ incidit calamitatem, et astrologiæ perita est habita, ut hæ Thessalicæ sagæ ex Asclepiade. SCHOTT.

[x] ὑπ' αὐτῶν B.

375. Zen. III. 63.

376. Suid.

377. Vat. I. 72.

378. Zen. IV. 6. Infra l. ταύτῃ vel εἰς ταύτην.

Δαίδαλον διά τε τὴν τῆς βοὸς κατασκεύην καὶ τὴν τοῦ θηρίου A
γένεσιν· καὶ ταύτην τὴν παροιμίαν ἐξέθεντο.

379 [y]Εἰρὰς καὶ Χαρίμη: Τούτων ἡ μὲν τῶν τριχῶν ἐπεμελεῖτο Κλεοπάτρας τῆς βασιλίσσης, ἡ δὲ τῶν ὀνύχων· παρέμενον δὲ αὐτῇ μεχρὶ θανάτου. Ἠξιώθησαν τούτου γοῦν χάριν πολλῆς τιμῆς· ἀνδριάντες γὰρ αὐτῶν χάλκεοι εἰς τὸ [z]Μαυσώλειον ἀνετέθησαν. B

380 Εἴνοτς ὁ σφάκτης: Τοῦτο κυρίως δύναται λέγεσθαι ἐπὶ Ὀρέστου τὴν μητέρα κτείναντος, καὶ ἐπὶ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως, ὃς τὴν Σεμέλην φονεύσας, τὰ ὀστᾶ αὐτῆς μετὰ πολλῆς φροντίδος ἔπεμψε τῇ μητρί.

381 Εἴποις [a]τὰ [b]τρία παρὰ τὴι αὐλῆι: Τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀπα- C

379. Vat. I. 73.

[y] Εἰρὰς καὶ Χαρίμη] Has *Naeram* et *Charmionem* vocat Zenobius [V. 24.] qui de his Cleopatræ pedissequis, et nos ibidem ex Plutarch. in M. Antonii vita. Sed historici potius exempli quam proverbii præferre speciem acute recteque Erasmus vidit: atque utinam ipse alibi pari sagacitate γνώμας quoque ab adagiis segregasset; certe melius operi suo, si M. Antonio Mureto in Variis est Lectionibus libro XII. c. 17. fides habenda, consultum iisset. SCHOTT.

[z] Μαυσώλιον B.

380. Vat. I. 74.

381. Vat. I. 75.

[a] τὰ τρία] Etsi in Vatic. cod. scriptum τὰ πάτρια, Zenobii tamen ac Suidæ auctoritate τὰ τρία reposui, ut et infra. Tametsi vero ad Zenobii Collectanea extrema Centur. III., notato etiam Des. Erasmi σφάλματι, quædam adnotasse memini, coronidis vice addam plura; quandoquidem commodum ad nos submisit V. C. Marcus Velserus, Duum-Vir Augustanus, illustris juxta ac doctus, et litteratorum in primis amans, sigillum antiqui operis, hominis nudi, servi, ut apparet, stantis, ore camo obthurato: cujus hîc caput delineatum, veritatis eruendæ gratia, repræsentandum cu-

ravimus. Variæ autem (ut in antiquis rebus solet) doctorum hominum super hac re discrepantesque sententiæ cum exsistant; meam hîc quoque apponere quid vetat? Duo quidem hîc antiquariorum exercere queant ingenia: aures nimirum Satyricæ, et os capistratum cum rimula; sive linguæ exerendæ, sive spiritui hauriendo. Recurrent quidam ad symbolicam rationem: ori diligentem esse custodiam adhibendam, aures acuendas et arrigendas. Marsyæ videri iconem eru-

γομένοις μετὰ παρρησίας ἐξῆν τροφῆς καὶ οἴνου πληρωθεῖσι λέγειν Α ἃ βούλονται, μεθ' ἃ φιμωθέντες ἀπήγοντο πρὸς τὴν κόλασιν. Τὸ

ditum par fratrum Rubeniorum Antverpiæ opinabatur: sed Marsyas, ut et Satyri plerumque barbati pingebantur; quod ex Appuleio, Floridorum initio, licet cognoscere; hic imberbis est. Quidam *Sigalionem* et *Harpocratem* silentii Deos non erudite admodum somnient. Non-nemo ἀμφωτίδας accipiat, auresque Satyrorum non capiti, sed loro seu capistro, aut certe laminæ existimet hærere. Verum Amphotidarum vinculis os obturari nondum equidem legi, et *Linguarium*, quod e Seneca lib. IV. De beneficiis, c. 36. posteriores huc trahent; id ego M. Ant. Mureti, et J. Lipsii nostri sensu longe melius accipio. Equidem, pace doctiorum, pœnam servorum fuisse aio, et homicidarum camo obturari os. Reos quoque interdum ad supplicium raptos, τὸ σπαρτίον ἐπὶ τῷ στόματι ἔχοντας, observavi. Illud quidem ex Aristophanis Nebulis adstruens; hoc vero e Chrysostomo, (Comici illius, ut creditur, diligentissimo anagnoste:) ut infra commonstrabimus. Græcis καμὼς καὶ φιμὸς *equorum capistrum* est, ne mordeant prætereuntes, aut segetem depascant alienam. Hesychio Κημός, εἶδος χαλινοῦ. Xenophon de re equestri: Ὁ γὰρ κημὸς ἀναπνεῖν μὲν οὐ κωλύει, δάκνειν δὲ οὐκ ἐᾷ. Illud ἀπὸ τοῦ κάμπτειν litteratores, id est *a domando*, derivant. Pulli enim equorum ferociter exsultantes domitoribus tradi solent, ait 1. Offic. M. Tullius. Φιμὸς autem a *φιμόω*, *obturo*; quam et ipsam vocem Latini ἀπὸ τῆς θύρας mutuati (ut a Græcis pleraque) esse videantur. Hebræis est Ezech. c. 39. v. 11. מחסם, quod LXX. reddunt, περιστόμιον τῆς φάραγγος, quod Psal. 140. v. 3. *ostium circumstantiæ labiis meis*, pro custodia. Igitur mancipiorum (quibus bestiarum loco plerique sunt abusi) ori camum obdi solitum, ne loquaces nimium ac futiles essent, ex his Aristophanis ἐν νεφέλαις disco [592.] Φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αἰχένα. Et Latinorum Comicus M. Plautus Casina: *Deos quæso, ut quidem hodie camum et furcam feras.* Etsi *canem* nonnulli interpretes reponant. Horatius Sermon. lib. I. Sat. VI. ver. 38. *Tune Syri, Damæ, aut Dionysi filius audes Dejicere e saxo civeis, aut tradere camo.* Etsi alii *catmo* pro cathena: *Cadmo* tamen tuetur G. Xylander, ut et proverbii speciem præferat, *Cadmo tradi*, a Cadmo exsulante Europæ quærendæ gratia; de iis qui solum vertere socio addito coguntur. Utuntur autem *Cami* notione et Sacræ litteræ 4 Reg. c. 19. v. 28. Proverb. c. 26. v. 3. et Psalmo 31. interpres vetus Græca retenta voce: *In camo et freno maxillas eorum constringe.* De φιμῷ nunc videamus. Isaiæ c. 37. v. 29. Ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς τὴν βῆτά σου, καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χείλη σου. Vulgat. *Ponam circulum in naribus tuis.* Eccles. c. 20. v. 29. ὡς φιμὸς ἐν στόματι. *Ut capistrum in ore.* Vulg. tamen, *quasi mutus in ore.* Deuteron. c. 25. v. 4. Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις. Et hinc B. Paulus 1 ad Timoth. c. 5. *Non obturabis*, inquit, *os bovi trituranti.* B. Ambrosius: *Non infrenabis.* Adhibent et Evangelistæ, Lucæ c. 4. et Marci 1. et 4. capp. πεφίμωσο, *obmutesce, non secus ac habens os camo obstructum.* Externi quoque scriptores usur-

δὲ νῦν ἀρχεῖον καλούμενον αὐλὴ ἐκαλεῖτο, ὅπου ἀπήγοντο. Καὶ A
τοὺς ἐν αὐτῇ διαιτωμένους ὑπηρέτας αὐλικοὺς ὠνόμαζον, ὡς ἐκ
τούτου φανεροῦντας τὴν λοιδορίαν.

382 Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι στκίνη ναῦς: Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλ-
πίδα καὶ ἀναξίως εὐπραγησάντων, εἶτα θρυπτομένων ἐπὶ τοῖς
παροῦσι. Ναύαρχος γὰρ ἐχειροτονήθη ὁ Μάνδρων πρὸς τὰ ἐν B
Ἑλλησπόντῳ ἀνάξιος ὤν.

383 Ἐγὼ δὲ καὶ σὲ ταττὸν ἔλκομεν στγόν: Ἐπὶ τῶν παρα-
πλήσια πασχόντων.

384 Ἐγκιαικίζεται: Κακοηθεύεται, κακοποιεῖ. Διαβάλλονται

pant in his, præter Aristophanem jam laudatum. Lucianus in morte Peregrini [c. 15.]: Οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. *Hostes obmutescebant, ut os camo ligatum habentes.* Vel: *Ne hiscere quidem audebant inimici.* Tralate idem alibi [V. A. 22.]: Καὶ σιωπᾶν ποιῶ φιμὸν αὐτοῖς περιθείς. *Silentium impono, injecto ori camo.* Nunc Chrysostomi loca adscribam, ob eloquentiam hominis admiranda, quibus in supplicio os obturari solere diserte pronuntiat, ut omni exceptione major testis sit habendus. Sic ille Homilia II. εἰς ἀνδριάντας ad populum Antiochenum: Καθάπερ ἁπάντων εἰς τὴν γῆν καταδυόντων, οὕτως ἀφωνία τὴν πόλιν κατέχει νῦν· καὶ τοῖς λίθοις ἐοίκασιν ἅπαντες· καὶ ὥσπερ τινὶ γλωττοπέδῃ τῇ συμφορᾷ κατεχόμενοι βαρυτάτην κατέχουσιν ἡσυχίαν. Rursum Hom. IV. in dictum Esaiæ: *Vidi Dominum sedentem.* Edit. Britann. λογ. κδ. [p. 150.] Καθάπερ τοὺς καταδίκους, ἐπειδὰν σπαρτίον λάβωσιν, ἐξάγουσιν αὐτοὺς τὸν σπαρτίον ἐπὶ τοῦ στόματος ἔχοντας· οὕτω καὶ οὗτος ἀντὶ σπαρτίου ἐπὶ τοῦ μετώπου εἶχε τὴν λέπραν ἀπαγόμενος. Statimque Homilia V. Καὶ ἐξῆει λοιπὸν, καθάπερ οἱ τὴν ἐπὶ θάνατον ἀπαγόμενοι, σπαρτίον ἐπὶ τοῦ στόματος ἔχοντες, τῆς καταδικαζούσης σύμβολον ψήφου. Οὕτω καὶ αὐτός. Et Hom. III. de Incomprehensibili: Εἶτα τῶν ἐν δυναστείᾳ τις ὄντων ὑπεύθυνος τοῖς ἐγκλήμασι φανεὶς, σπαρτίον ἐπὶ τοῦ στόματος λαβὼν ἐξήγετο τὴν ἐπὶ θάνατον ὁδόν. Et Homil. I. in Machabæos, et matrem eorum, in edit. P. Frontonis Ducæi, pag. 585. Εἰ γὰρ ἡμεῖς ἄνδρες ὄντες κατάδικον πολλάκις ὁρῶντες διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀγόμενον, τὸ σπαρτίον ἐπὶ τοῦ στόματος ἔχοντα, ἐπὶ τὸ βάραθρον ἑλκόμενον, οὐδὲν δικαίωμα φιλίας πρὸς αὐτὸν ἔχοντες ἀπὸ τῆς θέας μόνης κατακλώμεθα. Græcorum Menologium in passione SS. Timothei et Mauræ, χάμον nominat, quem καμὸν καὶ φιμὸν antea. Χάμον περίθετο αὐτῷ. Et mox ἀποκρίνασθαι οὐκ ἐδύνατο, διὰ τὸ περικεῖσθαι αὐτῷ τὸν χάμον. Ibidemque in vita S. Abdiæ: Ἱμάντα ἔχων ἐπὶ τοῦ στόματος, δίκην φορείου. Item alibi: Καὶ ξύλον ἐμβάλλει εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ: ubi σχοῖνον pro ξύλον tentabam: ut Asterius Episcopus Homilia typis nondum evulgata: Εἶτα καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ψῆφον ἐδέξατο, καὶ τῆς σχοίνου προσαχθείσης ἤδη στόματι, φιλανθρωπίᾳ βασιλικῇ ἐκώλυσεν ἐνεργῆσαι τὸν δήμιον. SCHOTT.

b πρια A. M.

382. Zen. III. 44.

383. Zen. III. 43.

384. Vat. I. 76.

γὰρ οἱ [c]Κίλικες ἐπὶ πονηρίᾳ. Ὅθεν λέγεται καὶ ΚΙΛΙΚΙΟΣ A
[d]ἘΧΘΡΟΣ.

385 Εἰς ἈΓΡΟΝ [e]ΜΑΝΗΣ: Παραβολὴ ἐπὶ τῶν εὐχρήστων.

386 Εἰς ΘΕΩΝ ΗΛΘΕΝ ΑΤΑ: Ἐπὶ τῶν οὐ λανθανόντων ἐφ' οἷς ἔπραξαν.

387 Εἰς ἈΡΧΑΙΑΣ ΦΑΤΝΑΣ: Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀπολαύσεως τινὸς ἐκπε- B
σόντων, εἶτα πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλθόντων δίαιταν.

388 Εἰς ἈΝΗΡ ΟΤΔΕΙΣ ΑΝΗΡ: Παρ' ὅσον οὐδὲν ὑφ' ἑνὸς κατορ-
θοῦται.

389 Εἰς ΠΑΓΑΣ Ὁ ΛΥΚΟΣ: Ἐπὶ τῶν [f]εἰς προῦπτον κίνδυνον ἡκόν-
των. C

390 Εἰς ΜΕΛΙΤΤΑΣ ΕΚΩΜΑΣΑΣ: Ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν κακουμένων
ἀθρόως.

391 ἘΚ ΑΤΟΙΝ ΤΡΙΑ ΒΛΕΠΕΙΣ: Ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλο τι
πάθος οὐκ ὀξυδορκούντων.

392 ἘΚΠΕΡΔΙΚΗΣΑΙ: Ἀντὶ τοῦ διολισθῆσαι καὶ διαδρᾶναι, ἀπὸ D
τῶν περδίκων. Πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδρᾶσκον τοὺς θη-
ρῶντας.

393 Εἰ ΜΗ ΔΥΝΑΙΟ ΒΟΪΝ, ΕΛΑΤΝ' ΟΝΟΤΣ: Ἐπὶ τοῦ πράττειν τὰ
κατὰ δύναμιν.

394 Εἰς ΥΔΩΡ ΓΡΑΦΕΙΣ: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, ὥσπερ καὶ τὸ E
καθ' ὕδατος γράφειν.

[c] Κίλικες] De *Cilicibus* piraticam exercentibus Jurisconsulti, de Isauricis agentes, et Hesychius. Affine quoque, *Empedoclis inimicitiæ*. Et de Cilicibus, Cretensibus, et Cappadocum gente, Τρία κάππα κάκιστα. SCHOTT.

[d] Ἔλεθρος Zen. IV. 53.

385. Vat. I. 77.

[e] Μάνης] Aristophani in Avibus [1311.] pro servo sumitur, ac pro domestico frequentius. Plura de ea voce Cælius Rhodiginus Antiq. lect. lib. XIII. cap. 54. et Q. Septimius Florens in Eirenen ejusdem Comici, [342.] ubi de *Cottabo* uterque disserit. Huic contrarium illud M. Varronis lib. I. Rei rusticæ: *In agro surculario capras.* SCHOTT.

386. Zen. III. 49.

387. Zen. III. 50.

388. Zen. III. 51.

389. Vat. I. 78.

[f] Explicat et Zenobius seu Zenodotus. Legendum vero arbitror pro εἰσπραττόντων, εἰς προῦπτον κίνδυνον, hoc est, πρόδηλον: quomodo dixit Thucydides [V. 99.] εἰς προῦπτον κίνδυνον καταστήσειαν. SCHOTT. Sic B.

390. Zen. III. 53.

391. Hesych.

392. Hesych.

393. Zen. III. 54.

394. Vat. I. 79.

395 Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλάτθας: [1]Ἐπὶ τῶν ὅμοια A
πασχόντων.

396 Εἴη μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος: [1]Ἐπὶ τῶν
τὰ κάλλιστα ἑαυτοῖς εὐχομένων. [v]Ἐστι γὰρ μεταξὺ τῶν πόλεων
τούτων εὐφορωτάτη χώρα.

397 [1]Ἐματτῶι βαλανεύσω: [1]Ἀντὶ τοῦ ἐμαυτῷ ὑπηρετήσω. B

398 Εἰς πῦρ ξαίνεις: [1]Ἐπὶ τῶν μάτην μοχθούντων. [1]Ὁμοία τῇ
κατὰ πετρῶν σπείρεις καὶ εἰς οὐρανὸν τοξεύεις.

399 ε[1]Εν λευκώμασιν ἐγράφης: [h]Ἔθος ἦν τὰ πιπρασκόμενα
χωρία ἢ σώματα δημοσίᾳ ἐγγράφεσθαι ἐν σανίσι λευκαῖς ἢ πυ-
ξίνοις κεχρισμέναις λευκῇ γῇ (καὶ) τὰ ὀνόματα καὶ τῶν κτημάτων C
καὶ τῶν ἀνδραπόδων καὶ τῶν πριαμένων αὐτὰ, ἵνα εἴ τις αἰτιά-
σασθαι βουληθείη ἐπ' ἀδείας ἔχῃ ἐντυχὼν τῷ λευκώματι.

400 Εἰς Τροιζῆνα δεῖ σε βαδίζειν: [1]Ἐπὶ τῶν κακογενειῶν καὶ
σπανοπωγώνων εἴρηται. Πωγὼν γάρ ἐστι λιμὴν Τροιζήνιος.
[1]Ἐπισκώπτοντες οὖν τοὺς κακογενείους ἔλεγον "βάδιζε εἰς Τροι- D
ζῆνα."

401 [1]Ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχει: [1]Ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου καθεστώ-
των.

402 [1]Ἐκ τριχὸς κρέμαται: [1]Ἐπὶ τῶν σφόδρα διακινδυνευόντων.
[v]Ὁμοιόν ἐστι τὸ ἐπὶ ξυροῦ ἵστασθαι. E

403 [1]Ἐκδεδαρμένον δέρεις: [1]Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

404 [1]Ἐκ λύκου στόματος: [1]Ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως τι λαμβανόν-
των. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ μύθου τοῦ λύκου καὶ τῆς γεράνου.

395. Zen. III. 56.
396. Zen. III. 57.
397. Zen. III. 58.
398.
399. Vat. I. 80. Hesych.
ε 'Εν λευκώμασιν ἐγράφης] Hiatus fortasse sic expleatur: εἴωθε τὰ χειρώμενα. Demosthenes κατὰ Τιμοκράτους, [p. 707, 12.] ἀναγράψας εἰς λεύκωμα, *in albo perscribens*. De quo *albo*, et Suidæ, et Etymologi verba, sed emendatiora apponam: Λεύκωμα, τοῖχος γύψῳ ἀλειλιμμένος, πρὸς γραφὴν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιτήδειος. Etymologista vero sic: Πίναξ γύψῳ ἀλειλιμμένος πρὸς γράμματα πολιτικὰ ἐπιτήδειος. Vide et doctissimum Turnebum in C. Plinii Præfationem. SCHOTT.
h . . . χειρώμενα Schott. ed.
400. Suid.
401. Zen. III. 62.
402. Zen. III. 47.
403. Suid.
404. Zen. III. 48.

405 [i] Ἐλέφαντος διαφέρεις οὐδέν: Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων· παρ' A
ὅσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον.

406 Ἐν πίθοι τὴν κεραμείαν μανθάνεις: Ἐπὶ τῶν τὰς
πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἁπτομένων δὲ εὐθέως τῶν μειζό-
νων.

407 [k] Ἐν Πτοίοι κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι: Πεισίστρατος B
ᾠκοδόμει τὸν ἐν Πυθίῳ ναόν· τῶν δὲ Ἀθηναίων παριόντων καὶ μι-
σούντων αὐτὸν ἐπὶ τῇ τῆς δεκάτης εἰσφορᾷ, (εἰσέφερον γὰρ ἅπαν-
τες δεκάτην τῶν ἐν τῇ χώρᾳ γινομένων,) οὐδὲν ἐχόντων ποιεῖν,
ἐνίους προσουρεῖν καὶ πλησίον ἀφοδεύειν τοῦ περιφράγματος, ὥστε
διοχλεῖσθαι τοὺς ἐργαζομένους. [l] Ἔγραψε γοῦν ὁ Πεισίστρατος, C
ὡς ἐάν τις ἀλῷ θακεύων ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος ἑαυτὸν
αἰτιάσεται. Τῶν δὲ οὐ πανομένων ἀλλὰ καὶ καταγελώντων τοῦ
πράγματος καὶ πλειόνων ταῦτα ποιούντων, φύλακας κατέστησε.
Ληφθέντος δέ τινος οὐ τῶν πολιτῶν ἀλλὰ τῶν μετοίκων ἐκέλευσε
δήσαντας αὐτὸν μαστιγοῦν, κηρύσσοντας, ἀποβανεῖται ὃς κατολι- D
γωρεῖ τοῦ γράμματος. Τοὺς γοῦν κακοπαθοῦντας διά τινα πλημ-
μέλειαν ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι, Κρεῖττον ἦν αὐτοῖς ἐν τῷ Πυθίῳ ἀπο-
πατῆσαι.

405. Vat. I. 81.

[i] Ἐλέφαντος] Suidas amplius: *De magnis et stupidis usurpatum.* Tametsi vero *Elephas* inter bruta superet astutia, etiam canes, vulgari tamen verbo hodieque *Elephas* nobis de stupido et inepto homine usurpatum. Ut illud olim, *Elephantem saltare doces*, de frustra sudantibus dici solitum. In Plauto quoque Palæstrio servili joco de hero, in corio potius quam animali ludens: *Herus elephanti corio circumtectus, non suo.* Plinio quoque libro VIII. Elephas terrestrium animalium maximum est. SCHOTT.

406. Zen. III. 65.

407. Vat. I. 82.

[k] Ἐν Πυθίῳ] Suidas eadem: Ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι. Erasmus paulo concisius: Ἐν Πυθίῳ χέσαι. Pro quo et hic ἀφοδεύειν dixit, et alibi ἀναχωρεῖν. Suidas quoque decimas remisisse Pisistratum refert, cum senex ignoto illi tyranno, rogatus quid e petricoso solo fructus colligeret, respondisset: *Dolores et σφάκελον, et horum decimas exigit Dionysius.* Remisso itaque vectigali a vulgo quoque dici cœptum: *Faciunt et sphaceli immunitatem.* De seipsos in judicio deferentibus multa suppetunt apud Declamatores, potissimum vero ἐν ταῖς μελέταις Libanii Sophistæ, exempla. Mox subjicit: *Capto autem quodam ex civibus, sed qui recens illuc habitatum advenerat.* Verum ob adversativam ἀλλὰ, negationem οὐ addidi, et certe Apostolius τοῦ μετοίκου tantum meminit. SCHOTT.

408 Ἐλάφειος ἀνήρ: Ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. A
Δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος.

409 Ἐλέφας μὴν οὐχ ἁλίσκει: Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ ὑπερορώντων.

410 Ἐλέφαντα ἐκ μτίας ποιεῖ: Ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαι-
ρόντων τῷ λόγῳ, ὡς καὶ Λουκιανός· Μὴ δόξω ἐλέφαντα ἐκ
μτίας ποιεῖν. B

411 Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων: Ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἢ κακῶν
ἀπηλλαγμένων.

412 Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χολή: Παρεγγυᾷ μηδὲ τῶν μυρμήκων
καταφρονεῖν.

413 Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι: Ἐπὶ τῶν ἁμάρτυρα μοχθούντων, ὧν C
τὸ ἔργον ἀφανές.

414 Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις: Ἐπὶ τῶν μὴ καθ'
ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

415 Ἐν πυρὶ βέβηκας: Ἐπὶ τάχους, [l]καὶ ὅτι ταχέως ἐκβαίνειν
δεῖ τὸν ἐν πυρὶ ὄντα. D

416 Ἐκ τοῦ γὰρ [m]ὁρᾶν γίνετ' [n]ἀνθρώποις ἐρᾶν:

408. Zen. III. 66.
409. Zen. III. 67.
410. Zen. III. 68.
411. Zen. III. 69.
412. Zen. III. 70.
413. Zen. III. 71.
414. Zen. III. 72.
415. Vat. I. 83.

[l] *καὶ ὅτι ταχέως*] Copulam ut supervacaneam uncis inclusimus. Suidas etiam in iis ait adhiberi, qui res lubricas et periculosas cupide suscipiunt, ut de Satyro ignem summis rigoribus amplexante refert Tzetzes. Sic Asinio Pollioni historiam meditanti Horatius Od. 1. lib. II. Carm. *Periculosæ plenum opus aleæ Tractas, et incedis per ignes Suppositos cineri doloso.* Nam quod in Lysistrata Aristophanes ait [v. 134.] *διὰ πυρὸς θέλω βαδίζειν*, ita accipio, quod et vulgo in ore natat, nullum vitæ defugio periculum. Theocritus vero in Hodœporicis per negationem, sensu tamen eodem [V. 31.] *Μὴ σπεῦδ', οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι.* Ubi Scholiastes Græcus, latere proverbium in nimis festinantem, annotat. Celeritas enim ignem magis innoxium reddit. SCHOTT.

416. Vat. I. 84.

[m] Senarius hic etiam apud Diogenianum belle ludit in *ὁρᾶν* καὶ *ἐρᾶν*. Latine non item possumus, nisi quod recentior quidam nuper poëta Bapt. Mantuanus: *Non Deus, ut perhibent, Amor est, sed amaror, et error.* Apud Comicum Afrum [Eun. IV. 2, 12.] *Extrema* id *linea amare* dicitur, oculos illices jacere. Theocritus in Pharmaceutria [II. 82.] Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην. Quod Maro reddidit: *Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error.* Græcisque Comicis alterum hinc Adagium: Γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμά-

417 [n]Ἐν ἄλλοι δρασκάζεις: Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν· παρ' A
ὅσον περίοπτος ἡ ἄλως.

418 [o]Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις: Ἐπὶ τῶν ἡδυπάθειαν
μεταδιωκόντων.

419 Ἐναέταί μοι τὴν λεοντῆν: Ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐγχει-
ρούντων πράγμασιν· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Ἡρακλέους. B

420 Ἐν φρέατι κτὶ μάχεσθαι: Ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς τινι προσ-
παλαιόντων ἢ ἀποφυγεῖν μὴ δυναμένων.

421 Ἐν δὲ διχοστασίηι καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ: Ἐπὶ
τῶν εὐτελῶν καὶ διὰ περιπέτειάν τινα τιμῆς ἀξιουμένων. Ὁμοία
καὶ ἡ, C

Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ καρκίνος ἔμμορε τιμῆς.
Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς.
[p]Ἐν ἀμούσοις καὶ κορυδὸς φθέγγεται.

422 [q]Ἐν Σάμωι κομήτης: Πυθαγόρας πύκτης Σάμιος ἐκόμα·

ζουσιν βέλος. Propertius lib. III. Eleg. 21. *Crescit enim assidue spectando cura puellæ.* Exempla apud poëtas obvia, ut Musæum. Sed et Hesychio, *totus aculeus* Cupido est, quod in oculis cubans tela mittat: quem puerum alias cæcum fingunt ac pingunt, ut et Plutum pecuniæ Deum Aristophanes. Hesychii verba sunt: Ὀμμάτειος πάϑος, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι. Ἐκ τοῦ γὰρ ἐσοράν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν. Καὶ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς ὀμματοπάλωγχά φησιν. SCHOTT.

n ἄνος M.

417. Zen. III. 74.

418. Vat. I. 85.

o Utitur et Diogenianus: *Melle te perungis.* SCHOTT.

419. Zen. III. 75.

420. Zen. III. 45.

421. Zen. III. 77. Vat. I. 86.

p Ἐν ἀμούσοις] Parœmiographi habent, et Erasmus Chiliade II. Centur. ii. Adag. 92. ex Philoxeno apud Athenæum lib. VI. Δειπν. [p. 240 E.] et Ἀνθολογίας libro [IX. 380.] et Euripide in Hippolyto coronato [988.] Suidas usurpatum ait in iis, qui non accurate inter imperitos disserunt. SCHOTT.

422. Vat. I. 87.

q Divulsa in MS. Vaticano constituimus. Erasmum vero fugit rursum ratio, qui tamen e Plutarchi Collectan. hæc desumta ait, dictumque in eos qui antea ignavi rem post præclare gessissent. At Pythagoram περιφράζοντες, τὸν ἐκ Σάμου κομήτην *Samium capillatum* seu *comatum* nominabant, teste Jamblicho cap. 2. et 6. vitæ Pythagoræ, docens hanc appellationem suo quoque ævo durantem proverbio cessisse, quo uterentur ad designandum aliquem summæ gravitatis ac religionis virum. Διόπερ, inquit, ἔτι καὶ νῦν ἡ παροιμία τὸν ἐκ Σάμου κομήτην ἐπὶ τῷ σεμνοτάτῳ διακηρύττει. SCHOTT.

καταφρονηθεὶς οὖν παραδόξως ἐνίκησεν. [1]Ἐλέχθη ἐπὶ τῶν οὐδὲν A
χάριεν λεγόντων.

423 [1]Ἐν τριόδωι εἰμί: [1]Ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων. Οὐ γὰρ
οἶδεν ὁ ἐν τριόδῳ [r]ποίᾳ ὁδῷ χρήσεται.

424 [1]Ἐπειοῦ δειλότερος:

425 [1]Ἐπὶ κνάφοτ ἔλκων: [s]Διαφθείρων. Τὸ γὰρ πρότερον οἱ B
κναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες τὰ ἱμάτια ἔκναφον. [1]Ἐλέ-
γετο δὲ ὁ σωρὸς κνάφος· οὗ Κροῖσος τῶν ἐχθρῶν ἔξαινε τὰς σάρ-
κας καὶ οὕτως διέφθειρεν.

426 [1]Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλοτ: [1]Ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπτόν-
των. Εὗρε γὰρ ὁ Μανδράβολος θησαυρὸν ἐν Σάμῳ. [1]Ἀνέθηκεν C
οὖν τῇ Ἥρᾳ τὸ πρῶτον πρόβατον χρυσοῦν, τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει
ἀργυροῦν, καὶ τῷ τρίτῳ χαλκοῦν. Μέμνηται ταύτης Πλάτων.

427 [t][1]Ἐπὶ Χαριξένης: Οἱ μὲν αὐτὴν ἐπὶ μωρίᾳ διαβεβλῆσθαί
φασι, ἔνιοι δὲ ποιήτριαν ἐρωτικὴν λέγουσιν. Ἔστιν οὖν παροι-
μιῶδες [1]Ἐπὶ Χαριξένης. D

428 [u][1]Ἑρμῆς ἀμήτητος:

423. Zen. III. 78.

[r] ποί χρη (στ) B.

424. Zen. III. 81.

425. Vat. I. 88.

[s] Διαφθείρων] Deesse arbitror initio τουτέστι vel quid simile. Pertinet eodem Æsopi de rubo prætereuntium vestes attrahente apologus. De frutice autem Varinus Camers in Lexico, spinosum quid esse, quo vestes pectant fullones ac poliant: Κνάφος τι ἀκανθῶδες, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια. Ἱππόφεον εἶδος βοτάνης. Ὀνομάζεται δὲ καὶ κνάφον καὶ στύφον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Alibi vero Κνάφος Attice dici, a themate Κνῶ: communiter vero γνάφος παρὰ τὴν γνάψιν, allata Alcæi et Homeri auctoritate pag. 1071. Basil. SCHOTT.

426. Zen. III. 82.

427. Vat. I. 89.

[t] Ἐπὶ Χαριξένης] Integre quidam Proverbium efferunt: Οὐδ' ἐπὶ Χαριξένης τὰ δ' ἐστίν. Aristophanis scholia stolidam faciunt et stultam mulierem, in Concionatricibus [938.] Eustathius vero in Homericum navium Catalogum poëtriam fidicinam: neuter tamen explicat. Dictum apparet de re valde dissimili, ut Comici nostri illud: *Sed nihil ad nostram hanc.* SCHOTT.

428. Vat. I. 90.

[u] Ἑρμῆς] Proverbium non exponitur: dictum tamen videtur per ironiam, *Mercurius profanus*, cum sit Deorum interpres καὶ μυσταγωγός. Quale illud Aristidis est [p. 229. Cant.] ὁ Κρὴς τὸν πόντον. *Cretensis mare nescit.* Erasm. legit ἀμύθητος, *Mercurius infans:* ut hæc tamen lectio minime displiceat. Alia vero ab illo Maiæ filio proverbia: *Mercurius communis, dexter, bifrons, triceps,* &c. SCHOTT.

429 [x]Εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ: Ἐπὶ τῶν ἐργασαμένων ἐπιτυχῶς. A
Ἐπεὶ συμβαίνει καὶ κοιμωμένων ἁλιέων εἰσίεναι τοὺς ἰχθύας εἰς τοὺς κύρτους. Κρατῖνος ἐπὶ τὸ γελοιότερον ταῦτα μετέθηκεν, Εὕδοντι πρωκτὸς αἱρεῖ.

430 Ἕλκων ἐφ' ἑαττὸν ὥστε καικίας νέφη: Ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακὰ, πλοῦτον ἢ μοιχείαν ἢ ἄλλο τι κακόν. B

431 Ἐρεβίνθινος Διόντσος: Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

432 Ἐρήμη δίκη: Ἐπὶ τῶν μὴ ἀπαντησάντων εἰς κρίσιν καὶ καταδικασθέντων.

433 Ἔγκλητοι δίκαι: Αἱ ἐπὶ ξένης λεγόμεναι καὶ οὐκ ἐντὸς πόλεως. C

434 Ἑτερομόλιος δίκη: Εἰς ἣν ἀντίδικοι οὐκ ἦλθον.

435 Ἔφεσις: Ἡ ἐκ δικαστηρίου οἱουδήποτε ἐφ' ἕτερον εἰσαγωγή.

436 Ἔξω βελῶν καθῆσθαι: Παραινεῖ ἔξω τῶν κακῶν γίνεσθαι.

437 Ἕκητι Στλοσῶντος ἐτρτχωρίη: Συλοσῶν Σάμιος φίλος ἐγένετο Δαρείῳ τῷ Περσῶν βασιλεῖ, καὶ δι' αὐτοῦ τὴν ἐν Σάμῳ D δυναστείαν παρέλαβεν· ἄρχοντος δὲ πικρῶς αὐτοῦ, ἐκλιπόντες τὴν νῆσον οἱ πλείους μετῴκησαν. Ὅθεν ἡ παροιμία.

438 Εἰς τὸ δέον: Περικλῆς δοὺς τῷ Λακεδαιμονίων βασιλεῖ χρήματα ἐφ' ᾧ τῆς Ἀττικῆς ἀναχωρῆσαι, διδοὺς λόγον τῶν χρημά-

429. Vat. I. 91. Photius: Εὕδοντι δ' αἱρεῖ κύρτος: παροιμία· καθεύδουσι γὰρ καθέντες τοὺς κύρτους. Παρὰ τοῦτο ἐποίησε Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· Εὕδοντι δ' αἱρεῖ πρωκτός.

x Εὕδοντι] De *Timotheo* Atheniensium duce ferunt dictum fictumque, Fortunam pone astare, dormientis forma, urbes nassa captantem. Convicium sic ille retudit, teste Plutarcho [II. p. 187 B.] *Si has dormiens urbes capio, quot vigilans capiam?* Terentius Adelphis [IV. 5, 59.] *Credebas dormienti tibi hæc confecturos deos?* Et M. Tullius Verrina ultima [ ] *Sunt quibus populi Rom. beneficia dormientibus conferantur.* Cratini autem joco affinis ille Aristophanis in Vespis [602.] Πρωκτὸς λουτροῦ περιγινόμενος; ubi Scholiastes proverbialem facit, et Erasmus. Sequentia, forensia potius videntur vocabula, quam adagialia; de quibus Budæus in Commentar. et Harpocration. Idcirco asterisco notata in censum non recipio. SCHOTT.

430. Diog. IV. 66.
431. Zen. III. 83.
432. Zen. III. 84.
433. Vat. I. 91.
434. Zen. III. 88.
435. Vat. I. 91.
436. Zen. III. 89.
437. Zen. III. 90.
438. Zen. III. 91.

των μετὰ ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, οὐκ ἠθέλησε φανερῶς λογίσασθαι, A
ἀλλ', εἰς τὸ δέον, εἶπεν, ἀνήλωσα τοσάδε χρήματα.

439 Εἰς Ἀφάνας: [y]Συβαρῖται νίκην ᾐτοῦντο τὸν θεὸν κατὰ Κροτωνιατῶν, παρόντων ἐκείνων. Ἑνὸς δὲ Κροτωνιάτου χλευάσαντος, καὶ ὅτι τεύξεσθε εἰπόντος ταύτης ἐν Ἀφάναις, τὴν πρόρρησιν ἐθαύμασαν. Λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν δοκούντων ἀνυποστάτων εἶναι. B

440 Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου: Ἐπὶ τῶν συστρεφομένων συνεχῶς ἡ παροιμία· κόθορνος γὰρ τὸ ἀμφοτέροις ποσὶν ἁρμόζον ὑπόδημα.

441 [z]Ἔλθοι ξένος ὄστις ὀνήσει: Φίλιππος Θετταλῶν καταστρεψάμενος πόλιν, καὶ τοὺς αὐτόθι ξένους πωλήσας, χλευάζων C
εἶπεν, Ἔλθοι ξένος.

442 Ἔφυγον κακὸν εὗρον ἄμεινον: Τάττεται ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς μεταβολὴν κρείττονος οἰωνιζομένων.

443 Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα: Αὕτη κατ' ἀποκοπήν· κεῖται δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀντιγόνῃ· D

Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ' εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.

444 Εὐρυβατεύεσθαι: Ἐπὶ τῶν πονηρευομένων. Τὸν γὰρ Εὐρύβατον οἱ μέν φασιν ἕνα τῶν Κερκώπων γενέσθαι, οἱ δὲ προδότην περὶ τοὺς χρόνους [a]Κροίσου.

445 Ἐκκεκόφθω μουσική: Οἱ παλαιοὶ ἐν τοῖς συμποσίοις φι- E
λολόγοις ζητήσεσι χρώμενοι πρότερον, ὕστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ ὀρχήστριας ἐπεισῆγον· ὅθεν αἰτιώμενοι τοῦτό τινες τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.

446 Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις: Ἐπὶ τῶν διακενῆς πονούντων.

439. Zen. III. 92.
[y] Σαμανῖται B. Σαμαρῖται A.
440. Zen. III. 93.
441. Vat. I. 92.
[z] Ἔλθοι] Zenobius idem ex Theopompo historico refert. Et vulgo ejus exspectatum dicimus adventum, qui aliquid attulerit, ut Naso: *Si nihil attuleris, ibis Homere foras.* SCHOTT.
442. Zen. III. 98.
443. Vat. I. 93.
444. Vat. I. 94.
[a] Κροίσου] A quo cum ingenti pecunia missus, ut exercitum colligeret, ad Cyrum defecit, ut auctor est Ephorus. Eustath. in Il. α'. [p. 110.] hujus meminit, et Lucianus in Pseudomante [c. 4.] inter scelestos plurimos *Eurybatum* numerat. Suidas habet Adagium, non integre tamen reddit Germanus interpres. SCHOTT.
445. Zen. III. 99.
446. Zen. III. 46.

447 [b] Ἐφέσια γράμματα: Ἐπῳδαί τινες ἦσαν, ἃ οἱ κατέχοντες A
ἐν οὐδενὶ ἡττῶντο. Παλαιστὴς οὖν τις φωραθεὶς ταῦτα βαστά-
ζων, ἐπεὶ ἀφῃρέθη ταῦτα τριακοντάκις ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ
κατεβλήθη.

448 [c] Εἰς τὸν λιμένα: Ἀπὸ τῶν πρὸς τῷ λιμένι ἐρεσσόντων.

449 Εἰς τὸν τετριμμένον ἀντλεῖς: Λείπει τὸ πίθον. Τάττε- B
ται ἐπὶ τῶν διακενῆς πονούντων. Ὡς γὰρ μυθεύονται τοὺς ἐν ᾅδῃ
ἀσεβεῖς εἰς τετριμμένον πίθον ἀντλεῖν φασι.

450 Ἐπιχώριον ὄρον ἴασιν: Οἱ μὲν τὸ ὅριόν φασι, οἱ δὲ τὸν
ἄνεμον.

451 Ἐν οἴνῳ ἡ ἀλήθεια: Παρ' ὅσον ὁ οἶνος τοὺς ἐμπιπλαμένους C
αὐτοῦ ὁποῖοι εἰσὶ παραδείκνυσιν.

452 Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα: Μέμνηται ταύτης
Σοφοκλῆς· ἐν δὲ Μηδείᾳ φησὶν Εὐριπίδης,

Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρον οὔτι σύκ ἔχει.

453 Εἰς κόλπον πτύειν: Τοῦτο ἐν ἴσῳ τὸ οὐ [d] μεγαλορρημονῶ D
εὐλαβούμενος.

454 Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν:

455 Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον: Ὅταν τὸ [e] σωζόμε-
νον ὑπὸ τοῦ σώζοντος ἐξαπατηθῇ.

456 Ἕστας; ἀντιθεῖ: Τοῦτο ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν E
Ὀδυσσέα.

447. Vat. I. 95.

[b] Ἐφέσια] Hesychius Magicas fuisse voces scribit: ænigmaticãs vero et a Crœso usurpatas referunt Eustathius in Odysseam φ'. [τ'. 1864, 14.] et Suidas: sed hic in tricenario numero depravatus, etiam in Germanica interpretatione: et hîc verba trajecta. Tentabam equidem: Βαστάζειν τριακοντάκις ἐνίκησε. Ἐπεὶ δ' ἀφῃρέθη ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ κατεβλήθη. SCHOTT.

448. Vat. I. 96.

[c] Εἰς τὸν λιμένα] Exaudiendum videtur, *invehi*. Zenobius tamen Cent. III. Adag. 10. sic extulit: Ἀττικὸς ἐν λιμένι. Affine est illud Comici Afri: *In portu navigo*. Et Maronis Æneid. VII. [ ] *Nunc mihi parta quies, animusque in limine portus*. SCHOTT.

449. Vat. I. 97.

450. Vat. I. 98.

451. Zen. IV. 5.

452. Zen. IV. 4.

453. Diog. IV. 82.

[d] μεγαλορρήμονα A.

454. Vat. I. 99.

455. Vat. I. 100.

[e] σωζόμενον] Suidas legit τὸ σῶζον, pro σωζόμενον. Alibi vero sic extulit parœmiam: Ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. Ἐπὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα. SCHOTT.

456. Vat. II. 1.

457 Ζωπύρου τάλαντα: Ζώπυρος ὁ Πέρσης βασιλεῖ χαριζόμε- A
νος, μαστιγώσας ἑαυτὸν, καὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὰ ὦτα ἀφελόμενος, εἰσελθὼν εἰς Βαβυλῶνα διὰ τὰ περὶ τὸ σῶμα, προὔδωκε τὴν πόλιν. Ὕστερον δὲ Δαρεῖος ἰδὼν αὐτὸν εἶπεν, Ἤθελον Ζώπυρον σῶον ἔχειν, ἢ μυρίας μοι Βαβυλῶνας ὑπάρχειν. Ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἶπε τάλαντα ζυγὰ, οἷον ἔργα καὶ πράξεις. B

458 [f]Ζεύδου τῶν ἀλιεττικῶν κήρτων: Ἐπὶ τῶν ἄνευ πόνου κατεργαζομένων ἃ ἂν τολμήσωσι. Καὶ γὰρ καὶ αὐτῷ κοιμωμένῳ οἱ ἰχθύες εἰσεδύοντο.

459 Ζαλεύκου νόμοι: Ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Ζάλευκος γὰρ τοῖς Ἐπιζεφυρίοις Λοκροῖς ὠμότερον ἐνομοθέτησεν. C

460 Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας: Ὅτι οὐκ ἀπρονόητα τὰ ὄντα. Φασὶ γὰρ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεσθαι τὰ πραττόμενα τοῖς ἀνθρώποις.

461 [g]Ζεῖ κύτρα ζῇ φιλία: Ἐπὶ τῶν διὰ δείπνων εἰς φιλίαν συνιόντων. D

462 Ζητῶν γὰρ ὄψον θοιμάτιον ἀπώλεσα: Ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων.

463 [h]Ζῇ, καῖε πῦρ: Ἐπὶ τῶν μόγις γινομένων.

464 Ζωὴ πίθου: Ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶν καὶ μετρίως ζώντων. Ἀπὸ Διογένους τοῦ κυνικοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἦν ἡδίστη διατριβή. E

465 Ζωὸς γενήσει κρομμύου μόνον λαβών: Πρὸς τοὺς ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένους.

466 Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα: Ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων.

457. Zen. IV. 9.
458.
[f] Ζεύδου τῶν] l. Εὐδόντων. v. Schott. ad Zen. IV. 8.
459. Zen. IV. 10.
460. Zen. IV. 11.
[g] ζῇ A. B.
461. Zen. IV. 12.
462. Zen. IV. 13.
463. Vat. II. 2.
[h] Ζῇ καὶ] Suidas aliter: Ζῆ, καῖε πῦρ. *Vive, incende ignem.* Malo hanc lectionem, ut respiciat illud Plautinum in Aulularia [Act. 1.] Scen. [1.] *Nunc defæcato—Nam si ignis vivet, tu extinguere extempulo.* Horatius libro III. Carm. Od. 21. *vivas lucernas* dixit accensas: *Vivæque producent lucernæ, Dum rediens fugat astra Phœbus.* SCHOTT. καῖε B.
464. Zen. IV. 14.
465. Zen. IV. 15.
466. Zen. IV. 16.

467 [a]Ἡ ΑΕΙ ΧΕΛΩΝΗΣ ΚΡΕΑ ΦΑΓΕΙΝ Ἢ ΜΗ ΦΑΓΕΙΝ: Τῆς χελώνης A
ὀλίγα βρωθέντα τὰ κρέα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει.

468 [b]Ἡ ΚΥΩΝ ΕΝ ΤΗΙ ΦΑΤΝΗΙ: Πρὸς τοὺς μήτε ἑαυτοῖς χρωμέ-
νους, μήτε ἄλλους ἐῶντας, παρ' ὅσον ἡ κύων οὔτε αὐτὴ κριθὰς
ἐσθίει καὶ τὸν ἵππον οὐκ ἐᾷ.

469 [c]Ἡ ΜΕΝΗ ΠΕΛΕΙΑΣ: [d]Ἐπὶ τῶν ἁπλουστάτων. Κατὰ ἀντεξέ- B
τασιν τὴν πρὸς τὰς παλευτρίας, αἳ ἐξιπτάμεναι καὶ ἄλλας ἀπα-
τῆσαι προάγονται. [e]Παλεῦσαι γὰρ τὸ ἀπατῆσαί φασιν.

470 [f]Ἡ ΗΡΑΚΛΕΟΤΣ ΘΤΣΙΑΙ: [g]Ἐπὶ τῶν εἰκῆ ταῖς θυσίαις χρωμένων.

471 [h]Ἡ ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΛΙΘΟΣ: Ταύτην ἔνιοι τὴν μαγνῆτιν λέγουσι τὴν
ἐπισπωμένην τὸν σίδηρον· οἱ δὲ ἑτέραν ὁμοίαν ἀργύρῳ, ἀπὸ [i]Ἡρα- C
κλείας πόλεως κληθεῖσαν ἐν Λυδίᾳ.

472 [k]Ἦσαν ποτ' ἦσαν [l]ΑΛΚΙΜΟΙ ΜΙΛΗΣΙΟΙ: Ἀπὸ χρησμοῦ γέ-
γονεν αὕτη. Λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν ἀπὸ εὐδοξίας πεσόντων.

473 [m]Ἡ [n]ΤΡΙΣ ΕΞ Ἡ ΤΡΕΙΣ ΚΥΒΟΙ: [o]Ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων. Τὸ
μὲν ΤΡΙΣ ΕΞ *τὴν παντελῆ δηλοῖ νίκην· τὸ δὲ* ΤΡΕΙΣ ΚΥΒΟΙ *τὴν* D
ἧττα. Πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις,
οὐχ ὡς νῦν δύο. Τοὺς δὲ τοιούτους κύβους οἱ [p]Ἴωνες *οἴνας λέγουσι,*
καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν, Ἢ ΤΡΕΙΣ ΕΞ Ἢ ΤΡΕΙΣ ΟΙΝΑΣ.

467. Zen. IV. 19.
468. Suid.
469. Vat. II. 4.
[i] Παλεῦσαι] Παλεύειν Græcis est *θηρεύειν, προκαλεῖσθαι.* Et aliud est proverbium, Παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα. Aristophanes in Avibus [1087.] Αἴθις ὑμεῖς ἂν παρ' ἡμῖν δεδεμένον παλεύσετε. Ubi Scholia Græca pag. 593. nuperæ edit. observant solere aucupes aves exoculatas reti imponere, quæ alias sono illicerent suo, quod appellant γλωσσηματικὸν παλεύειν: et παλεύτριαι id genus dictæ columbæ (unde forte et *palumbes* dictæ) ad aliarum dispositæ aucupium, auctore Aristotele libro IX. Animal. cap. 7. Αἱ περιστεραὶ ζῶσιν ὄκτω ἔτη, αἱ τετυφλωμέναι ὑπὸ τῶν παλευτρίας τρεφόντων αὐτάς. Hesych. ita: Λέγεται παλεύτριαι περιστεραὶ αἱ ἐξαπατῶσαι καὶ ὑπάγουσαι πρὸς ἑαυτὰς, ἤγουν ἐνεδρεύουσαι. SCHOTT.
470. Vat. II. 5.
[k] Ἡρακλέους] An quæ obtulit, aut quæ illi offerebantur, παθητικῶς. Decimæ enim illi polluceri solitæ, teste Plauto [Stich. I. 3, 80.] Hiatus expleri queat, si ἀτόπως, vel quid simile subjicias. Talia vero et illa ab Hercule tracta: Ἡράκλειοι στρῶμναι, apud Athenæum lib. XII. [p. 512.] Ἡρακλέους ὀργὴ Aristoph. in Vespis [1025.], et plura apud Junium extrema Centuria VII. SCHOTT.
471. Zen. IV. 22.
472. Diog. V. 3.
473. Zen. IV. 23.
[l] τρεῖς B. A.

474 [m] Ἡράκλειος ψώρα: Δικαίαρχος τὴν ἱερὰν νόσον οὕτω φασί· καὶ γὰρ ἐκ τῶν μακρῶν πόνων ἐς ταύτην πεσεῖν τὸν Ἡρακλέα. A

475 [n] Ἢτοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα: Τῶν μετὰ Νικίου στρατευσαμένων εἰς Σικελίαν, οἱ μὲν ἀπώλοντο, οἱ δὲ ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι, καὶ τοὺς τῶν Σικελιωτῶν παῖδας ἐδίδασκον γράμματα. Οἱ οὖν διαφυγόντες εἰς Ἀθήνας, καὶ ἐρωτώμενοι περὶ τῶν B ἐν Σικελίᾳ, ἔλεγον τὸ προκείμενον, καὶ οὕτως εἰς παροιμίαν ἐγένετο.

476 [o] Ἢ κρίνον ἢ κολοκύνθην: Τὸ τῆς κολοκύντης ἄνθος κρίνον καλεῖται· ἄδηλον δὲ εἰ οἶσει καρπόν. [p] Ἑταττον οὖν τὸ μὲν κρίνον ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς. C

477 [q] Ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφη:
Ἡ μωρία μάλιστα ἀδελφὴ πονηρίας ἔφη.

478 [r] Ἡ ἀμέα τὴν ἀζησίαν μεθῆθεν: Ἀμέα παρὰ Τροιζηνίοις ἡ Δημήτηρ καλεῖται, Ἀζησία δὲ ἡ κόρη. Λέγεται τοίνυν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πολυχρονίῳ ζητήσει χρωμένων. D

479 [s] Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις: Πρὸς Δαρεῖον τὸν Πέρσην ἀπεκρίναντο οἱ Σκύθαι κλαίειν αὐτὸν ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀτόπως [t] οἰμώζειν τινὰ λεγόντων.

474. Vat. II. 6.

[m] Ἡρακλεῖος ψώρα] Suidas sic exponit, quasi Hercules lavacris indiguerit, quæ illi Pallas multa refocillandis laboribus (quibus a Junone varie exercitus fuit) aperuit. Balnea autem dum corpus subeunt, et lassitudinem detergunt, pruritum adferunt ac titillationem, aiunt ἰατρῶν παῖδες. Hinc scabies. Dicæarchum hîc quoque, sed syllaba detruncata, laudat Zenobius. SCHOTT.

475. Zen. IV. 17.

476. Zen. IV. 18.

477. Vat. II. 6.

[n] Ἡ γὰρ τυραννὶς] Hæc de Tyrannide γνώμη verius est, quam παροιμία, vel ad superiora forte pertineat. SCHOTT.

478. Zen. IV. 20.

479. Vat. II. 7.

[o] Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν] De Scythis multa quidem Herodotus lib. IV. nihil tamen de hoc dicto, et Desiderius Centur. iii. Chil. II. Adagio 35. SCHOTT. Vid. ad Herod. IV. 127.

[p] οἰμώζειν] Οἰμώζειν καὶ κλαίειν Græcis pro miserum esse et infelicem, cum lacrymæ excidunt, ut Horatii interpretes ad illud: *Discipulorum inter jubeo plorare cathedras.* Sic μακρὰ οἰμῶξαι, κλαίειν, καὶ μακρὰ χαίρειν. Suidas autem hic pro ἀτόπως, ἀποτόμως reperisse in suis libris videtur, dictumque in iis ait, qui alicui male aperte precantur. Similia porro concise Laconum dicta in Plutarchi Laconicis reperias, et Commentario περὶ ἀδολεσχίας. SCHOTT.

480 [a]Ἠλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος: Ἡ Πράξιλλα A
Σικυωνία μελοποιὸς ὑπὸ τῶν κάτω ἐρωτωμένη τί καταλιποῦσα ἄνω
ἥκει, ἀπεκρίθη, ἥλιον, σελήνην, σικυοὺς, καὶ μῆλα. Ἠλιθία δὲ
ἐκρίθη τῷ τὸν ἥλιον τοὺς σικυοὺς συναριθμεῖν.

481 [b]Ἡ χρὴ τραγῳδεῖν πάντας ἢ μελαγχολᾶν:

482 [c]Ἡ φελλὴ οἱ [d]πεττεύω: Ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα ἐλαττώματα B
πειρωμένων ἀποκρύπτειν.

483 Ἡ Στρακοσίων δεκάτη: Ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων.

484 [e]Ἡ Στλόσωντος χλαμύς: Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπὶ
ἐσθῆτι, ἢ τινὶ τοιούτῳ. Ὁ γὰρ Συλόσων εἶχε πολυτελῆ χλαμύδα,
ἣν καὶ δωρησάμενος ἰδιωτεύοντι τῷ Δαρείῳ, ἔτυχε τούτου βασι- C
λεύσαντος τῆς Σαμίων ἀρχῆς.

485 [f]Ἡ στκάμινος στκαμίνῳ [g]ῥίπτεται:

486 [h]Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ: Ἐπὶ τῶν δεικνυόντων
τὸ ἦθος διὰ μικρῶν πράξεων.

[i]Ἡιξ ἥλικα τέρπει: D

480. Zen. IV. 21.

481. Diog. V. 13.

482. Vat. II. 8.

[c] πιττεύῃ] Πιττεύει dictum Attice videtur Erasmo pro πιστεύει, quasi alludens ad blæsorum morem, qui τ, et σ, ac λ pro canina littera ῥῶ fere efferunt: qua de re lis duarum est litterarum σ et τ apud Lucianum. Et Demosthenes initio primam litteram artis quam profitebatur blæse pronuntiare solitus: et notus Alcibiadis λαβδακισμὸς ex Aristoph. [Vesp. 44.] SCHOTT.

483. Suid.

484. Vat. II. 9.

[e] Ἡ Συλόσωντος] De Sylosontis chlamyde oportune grateque Dario oblata, Herodot. lib. III. (etsi χλανὶς, quæ militaris est vestis, ibi legatur) Strabo lib. XIV. [p. 915=945.] Ælianus libro IV. cap. 5. Var. Historiæ, Val. Maximus lib. V. cap. 2. de Gratis. SCHOTT.

485. Vat. II. 3.

[f] Ἡ συκάμινος] Qui moros legunt, acerba moro manus purgant. Sic qui a scorpionibus sunt læsi, remedium ab iisdem accipiunt. Ab Achillis hasta vulneratos ab eadem opem petiisse poëtæ fabulantur. SCHOTT.

486. Vat. II. 10.

[h] κέρκος femin. quoque genere pro cauda ex Aristot. etiam Gaza reddit, παρὰ τὸ ἕρπειν, *a rependo*. Vide Cælium Rhodig. libro XVI. cap. 59. et Hadr. Junium Centuria VII. Adagio 38. SCHOTT.

Vat. II. 11.

[i] Ἥλιξ] Suidas attulit e vita ἀνωνύμου, forte philosophi, cujus mores cum aliorum probe congruerent. Apostolius editus typis, sed mendosus admodum, habet, Ἅλιξ ἥλικι τέρπει. SCHOTT.

487 [u] Ἡ ἀφύη πῦρ: Ἐπὶ τῶν ὀξὺ λαμβανόντων τέλος. Παρ' Α
ὅσον ἡ ἀφύη ἰδοῦσα τὸ πῦρ ἐψεῖται.

488 [v] Ἦλωι τὸν ἦλον ἐκκροτεῖ: Ὁμοία τῇ [v] ΠΑΤΤΑΛΟΣ ΕΞΕ-
ΚΡΟΤΣΕ ΠΑΤΤΑΛΟΝ· ἐπὶ τῶν ἁμαρτήματι τὸ ἁμάρτημα ἐξιά-
σασθαι σπευδόντων, ὅπερ οὐχ οἷόν τε.

489 [x] Ἁ· ὅς: Τίθεται ἡ λέξις ἐπὶ πλήθους καὶ ἐπὶ θηλειῶν. Οὐ Β
μόνον δὲ ἀντὶ τοῦ ἔφη, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφασαν, ὁ δὲ Κράτης
μὴ δασύνειν λέγει τὸ ὅς.

490 [w] Ἦτοι σύνδεσμος ἰσοδυναμῶν τῷ δέ·

[w] Ἦτοι δγ' ὡς εἰπών.

[w] Ὅμηρος οὐ διαζευκτικῶς αὐτῷ χρῆται. Τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ C
μέν.

491 ΘΑΜΤΡΙΣ ΜΑΙΝΕΤΑΙ: Ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παράλογα δο-
κούντων πράττειν.

492 ΘΑΤΤΟΝ Ἢ ΒΟΥΤΗΣ: Τῶν ἐπὶ τῇ στοᾷ μαχομένων τις ἦν ᾧ
ἐπεγέγραπτο Βούτης, ἐφαίνετο δ' αὐτοῦ τὸ κράνος καὶ ὁ ὀφθαλ-

487. Vat. II. 13.

[u] Ἡ δ' ἀφύη] Suidas, Ἡδ' ἀφύη πῦρ. Ut nescias, an exaudias εἶδε, *novit*, ut Clearchus apud Athenæum [p. 285 C.] extulit: an ad illud respexit, Ἀφύη ἐς πῦρ. Affine huic magis Augusti illud apud Suetonium [c. 87.] *Citius quam coquantur asparagi*. Et antea Julii Cæsaris: *Veni, vidi, vici*. De hoc pisciculo Dipnologus, et Suidas in Collectaneis. Indeque ducta, *Aphyæ honos*, et *Aphyæ honos oleum*. SCHOTT.

488. Vat. II. 12.

[v] ὁ πάτταλος] Senarii lege apud Julium Pollucem lib. IX. Onomast. [v. 120.] Ἥλῳ τὸν ἦλον, παττάλῳ τὸν πάτταλον. Unde (ut et e Suida hîc sumtum observo) Ἡ δὲ ὁ πάτταλος pro πάτταλος. Latini sic efferunt: *Clavum clavo pellere*. Utiturque Aristoteles V. Politic. c. 11. Lucianus frequentius, et Synesius ad Olymp. SCHOTT.

489. Vat. II. 12.

[x] Ἁδ' ὅς] Hæc ad litteraturam potius quam proverbia quia pertinent, non omittenda tamen duxi, ut rara, et cum superioribus usui quoque futura. Ἁ enim pro *dixit* a φημὶ, per ablationem φ, derivatur. Inde ἀόριστ. β'. ἦν, ἦς, ἦ. Ut Platoni interdum: Ἁ δ' ὅς, ἦν δ' ἐγώ. Homerus Iliad. α'. [528.] Ἁ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων. Hoc est, Ἁ, ἀντὶ τοῦ εἶπε, ἔφη. Cratetis autem Grammatici libros De Attica Dialecto citat Athenæus lib. VI. Δειπνοσ. [p. 235 B.] Ἦτοι Atticis interdum διαζευκτικὴ *disjunctiva*, pro ἤ, ut τοι sit expletiva, ut γε in ἔγωγε. Thucydides: ἦτοι κρύφα γε, ἢ φανερῶς. Interdum et μὲν adjungitur. Homerus Odyss. ξ'. [171.] Ἀλλ' ἦτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Ἔλθοι. SCHOTT.

490.

491. Zen. IV. 27.

492. Zen. IV. 28.

μὸς, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη ἐδόκει ὑπὸ τοῦ ὄρους κρύπτεσθαι. Τάτ- A
τεται οὖν ἐπὶ τῶν ῥαδίως [y]συντελουμένων. Καὶ γὰρ καὶ ὁ Βούτης
ῥᾳδίως κατεσκευάσθη, ἅτε μὴ γεγραμμένου τοῦ ὅλου σώματος
αὐτοῦ.

493 [z]Θετταλικὰ πτερά: Ἀπὸ τοῦ τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας
ἔχειν πτερύγια εἴρηται· ἐοίκασι γὰρ πτέρυξιν αἱ ἑκατέρωθεν γω- B
νίαι.

494 Θετταλῶν σόφισμα: Λόγιον ἐξέπεσε τῷ Θετταλῷ φυλάτ-
τεσθαι μὴ ἕλωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῇ μείζονι καὶ λαμπρο-
τέρᾳ κατ' αὐτοῦ [a]χρησάμενοι. Νοήσας οὖν τὸ λόγιον, καὶ πρὸς
ὑπερβολὴν τραπόμενος ἐφ' ἃ ὤμοσεν ὑπερέβετο. Ὑπισχνοῦνται C
τοίνυν Θετταλοὶ τὴν θυσίαν δι' ἔτους.

495 Θεῶν ἀγορά:

496 [b]Θυμόσοφος: Τοὺς ἐκ φύσεως ὀξυμαθεῖς καὶ εὐφυεῖς οὕτως
ἐκάλουν.

497 [c]Θυννάζοντες: Ἀντὶ τοῦ κεντοῦντες· τριόδουσι γὰρ ἐλάμ- D
βανον τοὺς θύννους.

498 Θάσος ἀγαθῶν: Ἐπὶ τῶν εὐδαιμονίαν ἐπαγγελλομένων.
Καλλίστρατος γάρ ὁ ῥήτωρ ἐκπεσὼν Ἀθήνηθεν ἔπεισε τοὺς Ἀθη-
ναίους τὴν ἀντίπεραν γῆν οἰκῆσαι, λέγων ὅτι χρυσᾶ μέταλλα ἔχει,
καὶ γῆν ἄφθονον, καὶ Θάσον ἀγαθῶν τόπον ἐκάλει· ὅθεν ἡ E
παροιμία.

499 Θᾶττον τόκος Ἡρακλείτῳ Περιναίῳ τρέχει: Δρομεὺς

y συντελούντων A.

493. Vat. II. 14.

z Θετταλικὰ] Suidas sic: Θετταλικαὶ πτέρυγες; aliaque a Thessalis tracta Adagia: *Thessalorum moneta, commentum*, et, *Thessalæ feminæ*. SCHOTT.

494. Zen. IV. 29.

a στησάμενοι B.

495. Zen. IV. 30.

496. Vat. II. 16.

b Θυμόσοφος] Ex Aristoph. Νεφέλαις sumtum [v. 875.] Θυμόσοφός ἐστι φύσει, *Ingeniosus et sollers natura*, hoc est, ἐκ τοῦ ἰδίου θυμοῦ σοφὸς, καὶ οὐκ ἐκ μαθήσεως. Ut vulgo dicitur, alium infusam, acquisitam alium habere scientiam. Oppositum forte θυμοφθόρος, *animo pernitiosus*, videatur. SCHOTT.

497. Vat. II. 15.

c Θυννάζοντες] Græcis etiam θυννίζειν est, et varia hinc proverbia: *Thunni in morem*, Æschylo apud Athenæum lib. VII. [p. 303 C.] *Thunnicum Enthymema*, Luciano in Jove Tragœdo [c. 25.] et de marina belua Aristot. C. Plinius, Ælianus, et Oppianus. SCHOTT.

498. Zen. IV. 34.

499. Zen. IV. 35.

ἦν ὁ Ἡράκλειτος ἐπὶ τάχει θρυλληθείς. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία A
ἐπὶ τῶν δανειζομένων, ὡς τοῦ τόκου θᾶττον τρέχοντος τοῦ Περι-
ναίου Ἡρακλείτου. Ἐξήλλακται δὲ Δωρικῶς.

500 Θεὸς ἡ Ἀναίδεια: Ἐπὶ τῶν δι' ἀναισχυντίαν ὠφελουμένων.

501 Θρηικία παρετρεσις: Φασὶ τοὺς Θρᾷκας ἡττηθέντας περὶ
Κορώνειαν καὶ σπονδὰς πενθημέρους σπεισαμένους ἐπιθέσθαι νυκτὸς B
τοῖς Βοιωτοῖς, καὶ τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τοὺς δὲ ζωγρῆσαι. Ἀγα-
νακτούντων δὲ τῶν Βοιωτῶν, ἡμέρας ἀλλ' οὐ νύκτας ἔφασκον ἐσπει-
σάμεθα.

502 Θρᾶκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται:

503 Θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια εἶ: Τινὲς δὲ οὕτως C
φασὶ, Θύραζε Κῆρες, οὐκ ἔνι Ἀνθεστήρια. Οἱ μὲν διὰ
πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν· φασὶ γὰρ ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις
εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων, ἐπεὶ τὰ τῆς ἑορτῆς τέλος
ἐλάμβανεν, ἐπὶ τὰ ἔργα τούτους ἐξέπεμπον λέγοντες, Οὐκ ἔτ'
Ἀνθεστήρια εἶ. Οἱ δέ φασιν ὅτι Κᾶρες ποτὲ μέρη τῆς Ἀττι- D
κῆς γῆς κατέσχον, καὶ εἴποτε τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀνθεστηρίων ἦγον
οἱ Ἀθηναῖοι, σπονδῶν αὐτοῖς μετεδίδοσαν. Ἐν ἄστει δὲ κατὰ
τὰς οἰκίας ἀπαντῶντες πρὸς τοὺς Κᾶρας τὸ εἰρημένον παίζοντες
ἔλεγον.

504 Ἰαλέμοτ ψυχρότερος: Ὡς εἴ τις εἴποι ψυχρότερος τοῦ E
κακοδαίμονος, ἢ ὅτι οἱ θρηνοῦντες ἰαλέμῳ χρῶνται. Ὅνθεν καὶ
τὸ θρηνεῖν Ἰαλεμίζειν λέγουσι. Λέγεται δὲ ὁ Ἴαλεμος υἱὸς
εἶναι Καλλιόπης. Τινὲς δὲ τὸν ὑστερούμενον καὶ ὀρφανόν. Ἕτεροι
δὲ τὸν οὐδενὸς ἄξιον.

505 Ἱερὸν ἡ στμβοτλή ἐστιν: Ὅτι δεῖ συμβουλεύεσθαι. F

506 Ἱππάρχοτ πίναξ: Οἱ ἵππαρχοι παρὰ Συρακουσίοις τὰ ὀνό-
ματα τῶν ἀτακτούντων ἐν πίναξι παρεσημειοῦντο.

507 Ἰλιὰς κακῶν: Ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.

508 Ἵππωι γηράσκοντι τὰ μείονα κέκλ' ἐπίβαλλε: Ἐπὶ τῶν
διὰ τὸ γῆρας δεομένων ῥαστώνης τινὸς καὶ ἀναπαύλης. G

500. Zen. IV. 36.
501. Zen. IV. 37.
502. Zen. IV. 32.
503. Zen. IV. 33.
504. Zen. IV. 39.
505. Zen. IV. 40.
506. Zen. IV. 42.
507. Zen. IV. 43.
508. Zen. IV. 41.

509 Ἰστίαι θέει: Ἀπὸ τῶν μηδενὶ ῥᾳδίως μεταδιδόντων. [a]Ἔθος A
γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας ὁπότε ἔθνον
Ἰστίᾳ.

510 Ἰὰ ἀϋτὴ πῦρ: Ὁμοία τῇ Ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον.

511 Ἱππάρχου τεῖχίον: Οὗτος περὶ τὴν Ἀκαδημίαν [d]παραβαλ-
λομένοις τοῖς Ἀθηναίοις τέλος ἐπέθηκεν, καὶ ἐπὶ πολὺ τὴν οἰκοδο- B
μίαν αὐτοῦ παρεῖλκε, βουλόμενος πολλὰ ἐκλέγειν τὰ τέλη. Ὅθεν
ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀναλώματα δεχομένων ἀτελῶν δὲ μενόντων εἴρηται
ἡ παροιμία.

512 Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ: Ἔνθα ἂν εὐημερῇ τις· τὰ
γὰρ ἱππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ. C

513 Ἱερὰ ἄγκυρα: Τὴν ἐν τῇ νηῒ μεγίστην ἄγκυραν ἱερὰν λέγου-
σιν· ταύτην εἰς τὴν θάλασσαν ῥίπτουσιν ὅτε ὁ μέγιστος χειμὼν
καταλάβῃ καὶ τελευταῖος. Λέγεται γοῦν ἐπὶ τῶν ἐπιχείρημα
μελλόντων ἐρεῖν πάντων μέγιστον.

514 [e]Κυρνία νῆ: Κύρνος νῆσος ἄβατος τοῖς πλέουσι, διὰ τὰς D
συνεχεῖς λῃστείας τῶν ἐν αὐτῇ.

515 [f]Κράδης ῥαγείσης: Κράδη νῦν οὐχ ὁ σύκινος κλάδος, ἀλλ'

509. Zen. IV. 44.
510. Suid. cf. Zen. IV. 25.
511. Vat. II. 17.
[d] Locus depravatus: ut leg. videatur *βαλλόμενος τεῖχος*. Quod etiam expressi, ne hiulcus esset locus; proverbium habet et Diogenianus. Diversum ab eo, quod e Zenobio adfert Chiliastes, *Hipparchion mutus*. SCHOTT.
512. Suid.
513. Vat. II. 18.
514. Vat. II. 19.
[e] Κυρνία] C. Plinio Cyrnus, quæ *Corsica* est hodie, et infamis adhuc improbis incolis et piraticis myoparonibus. Erasmus e Zenobio, ubi non comparet, legit alibi Κύρνεα ἄτη, sed corruptum apparet, ἄτη ex γῇ, et prima vocali e superiore voce male repetita. SCHOTT.
515. Vat. II. 20.
[f] Κράδης] Κράδη καὶ κράδα ficum designat, auctore Hesychio, et Suida ex Aristophane, Nicandro, aliis, διὰ τὸ συνεχῶς κραδαίνεσθαι, Etymol.: at hîc hamus pegmatis seu uncus est, unde appensæ Deorum in scenam inductorum imagines. Hinc et aliud proverbium. Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς ἐπιφανείς. Et Horatius in Arte: *Nec Deus intersit, nisi dignus vindice nodus Inciderit.* Julius Pollux Onomastici lib. IV. c. 19. [128.] de theatro agens: Ἡ μηχανὴ θεοὺς δείκνυσι, καὶ ἥρωας τοὺς ἐν ἀέρι, Βελλεροφόντας, καὶ Περσέας· καὶ καλεῖται [κεῖται] κατὰ τὴν ἀριστερὰν πάροδον, ὑπὲρ τὴν σκηνὴν τὸ ὕψος. Ὁ δὲ ἐν Τραγῳδίᾳ μηχανῆ, τοῦτο ἐν Κωμῳδίᾳ κράδη. Δῆλον δὲ, ὅτι συκῆς ἐστι μίμησις. Κράδην γὰρ τὴν συκῆν καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. Hesychius: Κράδη, συκῆ, κλάδος, καὶ ἀγκυρὶς ἐξ

ἡ ἄγκυρα, ἀφ' ἧς οἱ ὑποκριταὶ ἐν ταῖς τραγικαῖς μηχαναῖς ἐξαρ- A
τῶνται θεοῦ μιμούμενοι ἐπιφάνειαν ζωστῆρι καὶ ταινίαις κατει-
λημμένην. Λέγεται γοῦν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν προφανέντων αἰφνι-
δίως καὶ ἀσχημονούντων.

516 Κύκνειον ἆσμα: Ἐπὶ τῶν ἐγγὺς θανάτου ὄντων. Λέγονται γὰρ οἱ κύκνοι πρὸς τῇ τελευτῇ ὠδικώτατοι γίνεσθαι. B

517 Καδμεία νίκη: Ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς νικώντων. Ἔνιοι ταύ- C
την περὶ Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους φασὶν εἰρῆσθαι, ἕτεροι δὲ
περὶ Οἰδίποδος, γνόντος τὸ τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα, καὶ διὰ τὸ ἑρ-
μηνεῦσαι τοῦτο νικήσαντος. Ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν νικώντων μὲν τοὺς
πολεμίους, πλείονας δὲ τῶν οἰκείων ἀποβαλλόντων.

518 Κοινὸς Ἑρμῆς: Ἀπὸ τοῦ τὰ φώρια κοινὰ τάξαι τὸν Ἑρ-
μῆν· ἢ ὅτι ὁ λόγος κοινός.

519 Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν: Οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ φασὶ D
τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι, ὅτι οὔτε αὐτὸ βρωτόν ἐστιν, οὔτε τὸ
ᾠὸν (ὂ) ἔχει. Ἕτεροι δὲ ἀπὸ ῥήτορος τινὸς Συρακουσίου καλου-
μένου τέχνην διδάξαντός τινα ῥητορικὴν καὶ τοὺς μισθοὺς ἀπαι-
τοῦντος, ὃς ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀπεκρίθη, εἰ μὲν νικήσεις οὐδὲν με-
μάθηκα, εἰ δὲ ἡττηθήσῃ οὐ κομίσῃ τὸν μισθόν. Θαυμάσαντες
οὖν οἱ δικασταὶ τὸ σόφισμα τοῦ νεανίου ἐπεφώνουν κακοῦ κόρα-
κος κακὸν ᾠόν. E

ἧς ἐνήπτοντο οἱ ἐν ταῖς τραγικαῖς μηχαναῖς ἐπιφαινόμενοι. Qui locus mutilus, ut illius pleraque: et plura e Zenodoto nescio quo (nec enim in nostro hodie comparet παροιμιογράφῳ) adfert Henr. Stephanus in Thesauro [v. Κράδη]: Ἀγκυρὶς, ἀφ' ἧς ὑποκριτ.αὶ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς ἐξαρτῶνται, θεοῦ μιμούμενοι ἐπιφάνειαν, ζωστῆρι ταινίαις κατειλημμένοι. Noster vero paullo hæc melius extulit. Derivata et hinc adagia, Κραδοφάγος, qui et Συκοφάγος, et Κραδηφορία. Plutarchus lib. IV. Sympos. [p. 671 E. ubi tamen κρατηροφορία libri] de Judæis disserens: quasi *ramorum gestatio*, qualis festo τῶν βαΐων, exeunte nobis quadraginta dierum jejunio. Et Κραδοστῶλαι Eustathio in Hom. Od. α'. [p. 1409, 63.] SCHOTT.

516. Vat. II. 21.

517. Zen. IV. 45.

518. Vat. II. 22.

Κοινὸς] Suidas sic extulit, Κοινὸς ὁ Ἑρμῆς, *Communis Mercurius*, quomodo Lucianus [Navig. c. 12.] Plutarchus [II. p. 777 D.], et alii. Fabulam habet lepidam Plato in Protagora, et uberius Aristides libro II. adversus Platonem pro Rhetorica, [T. III. p. 167. Cant.] versam etiam ab Erasmo Chil. II. Cent. 1. Adagio 85. SCHOTT.

519. Zen. IV. 82.

520 Κανθάρου σοφώτερος: Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακούργων. A
Κάνθαρος γάρ τις Ἀθήνησι κάπηλος ἐπὶ προδοσίᾳ καὶ πονηρίᾳ θάνατον κατεδικάσθη.

521 Καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾶι: Ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν [h]κακηγορούντων. Εἴρηται [i]δὲ ἡ παροιμία, ὅτι καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ δυσφημήσειαν. Θεῶν δὲ ἀγορὰ τόπος ἐν Ἐλευσῖνι, εἰσίασι δὲ B
εἰς αὐτὸν πάντες εὐφήμως.

522 [k]Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς: Αὕτη ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων.

523 Καρικὸν θῦμα: Ἐπὶ τῶν [l]ἄσαρκα μέλη θυόντων. Οἱ γὰρ Κᾶρες ἱερουργοῦσι κύνα. C

524 Κωφότερος κίχλης:

525 [m]Κορδάλης οὐκ ἄξιος: Κορδύλη πᾶν τὸ διεστραμμένον καὶ ἐξέχον· λέγεται καὶ περὶ τὸν ὦμον δεσμὸς, κορδύλη.

526 Κωφότερος τοῦ Τορωνέων αἰμένος: Οὗτος [n]παρὰ Τορώνην ἐστὶ τῆς Θράκης στενὰς ἔχων καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους D
κατάρσεις, πρὸς τὸ μὴ ἀκούεσθαι ἐν αὐτοῖς τὸν τῆς θαλάσσης ἦχον.

527 [o]Καισιωτικὸν ἄμμα: Ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους. Ἀπὸ

520. Zen. IV. 65.
521. Vat. II. 24.
h κατηγορούντων B.
i Sic A. δὲ om. B.
522. Vat. II. 25.
k Κινήσω τὸν] Sive τὸν κύβον, talum, exaudias, cum Desiderio; sive κάμηλον funem nauticum cum Suida, ducetur vel ab aleatoribus, vel a nautis tralatio. Pollux certe lib. IX. [s. 98.] a tesserarum ludo tractum ait. Plutarchus adversus Colotem Epicureum [p. 1116 E.] Εὐθὺς οἷν τὸν ἀφ' ἱερᾶς κεκίνηκεν ὁ Κολώτης. Idemque sæpe alias apud Erasmum Adag. 25. Centur. 1. Plato lib. V. Legum [p. 739 A.]: Καθάπερ πεττῶν ἀφ' ἱεροῦ. Theocritus in Bucoliastis [VI. 18.] Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον. SCHOTT.
523. Vat. II. 26.
l ἄσαρκα] Suidas ἄσαρκα καὶ ἄβρωτα, nuda ossa, nec esui apta, idque ex Eunapio. SCHOTT.
524.
525. Vat. II. 27.
m Κορδύλης] Aristoph. interpres initio Νεφέλων annotat Cyprios Κορδύλην vocasse τὸ περιείλημμα τῆς κεφαλῆς. Et in Eirenem [v. 540.]: Τπώπιά εἰσιν ἐκκαύματα ὄψεων καὶ κρούσματα, ἅπερ κορδύλας φασίν. Plura Cælius Rhodig. lib. XV. Antiq. lect. cap. 58. SCHOTT.
n παρὰ B. περὶ al.
526. Zen. IV. 68.
527. Vat. II. 28.
o Καισιωτικὸν] Refertur et a Diogen. et Suida. Hesych. legit Καισιωτικὰ ἱμάτια, pro quo tentabat Eras. ἱμαντία. Affinia sunt

τῶν ἐν Πηλουσίῳ Κασιωτῶν τέχνην ἀμμάτων ἐπιτεχναζομέ- A
νων.

528 [p]Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης: Βελλεροφόντης Πειρῆνα ἀνελὼν, εἰς Τίρυνθα φυγὰς ἐξ Ἄργους παραγίνεται πρὸς Προῖτον. Ὁ δὲ πέμπει πρὸς Ἀμισόδαρον διαβληθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ γράμματα ἔχοντα, ὥστε τὸν φέροντα κτεῖναι. Ἦν δ' B
Ἀμισοδαρος Λύκιος. Ἀγνοῶν οὖν ὁ Βελλεροφόντης τὰ γεγραμμένα καθ' ἑαυτοῦ ἀπήνεγκεν.

529 [q]Κοπὰς Μάξιμος: Οὗτος ὕπαρχος ἦν Πομπηΐου, πιστευθεὶς Κυπρὸν καὶ Σαρδώ. Ἀγανακτήσας δὲ κατ' αὐτοῦ ὁ Καῖσαρ Ἰούλιος δι' ἣν εἶχεν ὑπεροψίαν, καθεῖλεν αὐτόν. Λέγεται γοῦν C
ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸ δέον φρονούντων.

530 Κάθαμμα λύειν: Ἐπὶ τῶν δύσλυτόν τι λύειν ἐπιχειρούντων. Λόγιον γὰρ [r]ἐκπεπτώκει Φρυξὶν τῆς κομισάσης τὸν Μίδαν ἁμάξης εἴ τις ἐπιλύσειε τὸν δεσμὸν, τοῦτον τῆς Ἀσίας ἄρξειν. [v]Ἔλυσε δὲ τοῦτον Ἀλέξανδρος. D

531 Κάμπιος δρόμος: Ὁ μὴ εὐθὺς, ἀλλὰ καμπὰς ἔχων.

532 Κἂν ἴσαι φῆφοι γένωνται: Ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ψήφων. [s]Ἀπελύοντο δὲ οἱ κρινόμενοι ὅτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγίνοντο.

Nodus Gordius et *Herculeus*. Et Suidæ *κάθαμμα λύεις*. SCHOTT.

528. Vat. II. 29.

p Καθ' ἑαυτοῦ] Suidas ita: Καθ' αὐτοῦ Βελλεροφόντης. De iis qui malum sibi accersunt. Aliter Zenobius commemorat: item Homerus VI. Iliad. ejusque interpretes, item Strabo, et Hyginus: Bellerum fratrem imprudens occidit, unde illi nomen adhæsit, qui antea Hippon dictus, Glauco Sisyphi filio natus. Prœti conjux *Antea* dicta, aliter Sthenobœa, Amphianactis sive Iabatis filia, quæ ad stuprum adolescentem cum sollicitasset, repulsamque passa esset, amorem in odium hostile vertit, ut alias sæpe libidinosas egisse feminas, ut innocentes accusarent, variis exemplis declarat M. Antonius Muretus lib. I. Var. lect. cap. 12. pluraque adjecit Guliel. Canterus lib. VI. Novarum cap. 2. Pro *Amisodaro* habet idem Zenobius *Jobaten*. Vide et Apostolium in Παγάσου ταχύτερος. Simile vero exemplum in Sacris legitur litteris, 2 Regum c. 11. v. 14. de Uriæ datis a Davide litteris, quas hodieque proverbii vice vulgus usurpat. SCHOTT.

529. Vat. II. 30.

q Κοπὰς A. Κομπὰς ed. Schott. Κοπᾶς B.

530. Zen. IV. 46.

r ἐκπεπτώκει B.

531.

532. Vat. II. 31.

s Ἀπελύοντο] Cur absolvendi potius rei quam condemnandi, disserit in Problematis Aristoteles, et hoc Adagio Erasmus. SCHOTT.

533 [t]Καπνίας ποιητής: Ὁ μηδὲν λαμπρὸν γράφων. Καὶ οἶνος A
καπνίας ὁ κεκαπνισμένος, καὶ κάπνιος ἄμπελος ἡ μέλαινα.

534 Καρικὸς τράγος: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν ὄντων.

535 Κατ' αἶγας ἀγρίας:

536 Κερκτραία μάστιξ: Διπλᾶς αὐτὰς ἔφασαν εἶναι. Εἶχον δὲ
καὶ ἐλεφαντίνας κώπας, καὶ τῷ μεγέθει περιττῶς ἦσαν. Δοκεῖ B
δὲ αὕτη χαλεπωτάτη εἶναι κατὰ τῶν παιδευομένων.

537 Κερκωπίζειν: Ἀπὸ τῶν προσαινόντων τῇ κέρκῳ ζώων μετε-
νήνεκται· ἀπὸ Κερκώπων δὲ ἄμεινον, οὓς περὶ τὴν Λυδίαν ἱστο-
ροῦσιν ἀηδεῖς σφόδρα καὶ ἀπατηλοὺς γενέσθαι· παρ' ὃ καὶ λι-
θωθῆναι αὐτούς, καὶ Ἡρακλεῖ δὲ ἐνοχλήσαντας, ὅτε ἐν Ὀμ- C
φάλῃ ἦν, κολασθῆναι, καὶ εἰς πιθήκους δὲ αὐτοὺς μεταβάλλειν
ὁ Ξεναγόρας φησίν.

538 Κέσκος πόλις Παμφυλίας ἀνοήτων· ἀφ' οὗ παροιμία, Πόλις
κέσκον οὐκ ἔχουσα.

539 Κεστρεὺς νησιτεύει: Ἐπὶ τῶν λαιμάργων. Ἄλλοι δὲ ἐπὶ D
τῶν δικαιοπραγούντων εἰρῆσθαι φασίν. Ἰλὺν γὰρ ἐσθίει μόνην
κεστρεὺς ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης, ἀλλ' οὐκ ἀλληλοφαγεῖ ὥσπερ
τὰ λοιπά.

540 Κιλίκιοι τράγοι: Οἱ δασεῖς. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐν Κιλικίᾳ,
ἀφ' ὧν καὶ τὰ [u]Κιλίκια γίνεται. E

541 Κιλίκιος ὄλεθρος: Ὁ πονηρός· πονηροὶ γὰρ οἱ Κίλικες· ἢ

533. Vat. II. 23.

[t] Καπνίας] Proverbia quoque, *Fumos vendere*, et *In fumos abire*. De Verconio Thurino fumis extincto, quod verba dans fumos venderet, hoc elogio: *Fumo pereat, qui fumos vendidit:* refert Ælius Lampridius in Alexandri Augusti vita, et in Elagabalo, de ejus farinæ hominibus vanis. Ceterum ἄμπελος καπνίας est et apud Aristot. lib. IV. De generat. animalium [c. 3.], et Theophrastum lib. II. [c. 3.] et V. [c. 3.] Hist. plantarum, ubi *capniam* et *fumidam* reddidit Theod. Gaza, mediamque inter albam et atram alii collocant. Sed de his Medicorum Rusticorumque filii disceptent, et ad Dioscoridem interpretes. SCHOTT.

534. Diog. V. 48.
535. Diog. V. 49.
536. Zen. IV. 49.
537. Zen. IV. 50.
538. Zen. IV. 51.
539. Zen. IV. 52.
540. Vat. II. 32.

[u] Κιλίκια] *Cilicia* Suidæ dicta, τὰ ἐκ τῶν τριχῶν συντιθέμενα. SCHOTT.

541. Zen. IV. 53.

ὅτι ληστείαις χρώμενοι ἐπὶ ὠμότητι διεβέβληντο. Καὶ οἱ Ἀθη- A
ναῖοι τὰς πικρὰς τιμωρίας Κιλικίους καλοῦσιν.

542 Καλλικτρίων [x]πλείοτε: Γεωμόρων πλῆθος ἐν Συρακούσαις οἱ Καλλικύριοι· εἴ ποτε γοῦν πλῆθος ἐμφῆναι ἐβούλοντο, τὴν παροιμίαν ταύτην ἔλεγον.

543 Κίνατνος ἡ ἐν πρώραι σελλίσ: Σελλὶς ἡ καθέδρα. Κατ- B
έχουσι δὲ ταύτην οἱ πολέμιοι ἐμβάντες εἰς τὰ πλοῖα.

544 Κόγχην διελεῖν: Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι πονούντων. Καὶ Κόγχην διεῖλες ἀντὶ τοῦ ἴσον ἐποίησας.

545 Κόντωι πλεῖν: Ἐπὶ τοῦ προσηκόντως ζῆν.

546 Κόραξ ἱαρεῖει: Ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινῶν τυγχανόντων. C

547 Κορίνθιος ξένος:

548 Καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοις: Πελοποννήσιοι λάχανόν τι τῶν εὐτελῶν ἄγριον οὕτω φασίν.

549 Κορύβοτ ἠλιθιώτερος: Εὐήθης καὶ μωρός. Τινὲς τοῦτον φασὶν ἀναίσθητον γεγονέναι, ὡς ἀριθμεῖν τὰ τῆς θαλάσσης κύματα. D

550 [z]Κορυδέως εἰδεχθέστερος: Ἐπὶ δυσμορφίᾳ ἐκωμῳδεῖτο καὶ οὗτος καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ὧν ἕνα τὸν Ἀρχέστρατον φασίν.

551 Κορώνη τὸν σκορπίον: Ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐγχειρούντων.

552 Κοτρήτων στόμα: Ἐδόκουν γὰρ οὗτοι μάντεις εἶναι· οἱ δὲ E
Θεσπιωδῶν στόμα.

553 Κρέας: Ἀττικοὶ τὸ σῶμα κρέας προσαγορεύουσιν. Οἰκέται γοῦν συνεναυμάχησαν αὐτοῖς, οὐ περὶ πατρίδος ἢ χρημάτων, ἀλλ' ὑπὲρ σωμάτων. [a]Ἀριστοφάνης·

Εἰ μὴ ξεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν. F

Λέγεται ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς.

554 Κρητίζειν: Ἐπὶ τῶν ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν εἰωθότων.

542. Zen. IV. 54.
[x] πλέους B.
543. Zen. IV. 55.
544. Vat. II. 33.
545. Vat. II. 34.
546. Zen. IV. 56.
547. Vid. Hesych. in Κορίνθιος ξένος et not. ib.
548. Zen. IV. 57.
549. Zen. IV. 58.
[z] Κορυδέος A.
550. Zen. IV. 59.
551. Zen. IV. 60.
552. Zen. IV. 61.
553. Suid. p. 2197.
[a] Ἀριστοφάνης] Ran. 192.
554. Zen. IV. 62.

555 [b]Κριὸς ἀσελγόκερως: Πλάτων ὁ κωμικὸς τὸν μέγαν φησίν. A
Τὸν γὰρ ἀσελγῆ οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ
ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἔταττον, ὡς Ἄνεμον ἀσελγῆ. Ἄμεινον δὲ τὸν
κρείττονα καὶ τοῖς κέρασιν ἐξυβρίζοντα λέγειν.

556 Κριὸς τροφεῖ' ἀπέτισεν: Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. Τύπτουσι
γὰρ οἱ κριοὶ τοὺς τρέφοντας. B

557 [c]Κρονικαὶ λῆμαι: Αἱ μεγάλαι· ὡς τὸ Χύτραις λημᾶν
καὶ κολοκύνταις ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων.

558 Κρόνοτ [d]πτρή: Τὸ ἀρχαῖον καὶ [e]ἀναίσθητον.

559 Κρότωνος τριέστερος: Κρότων ζῷόν ἐστι ἐν τοῖς κυσὶ καὶ
βουσὶ γινόμενον. C

560 Κρωβύλοτ ζεῦγος: Ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλούσῃ πονηρίᾳ χρωμένων.
Κρωβύλος γὰρ ἑταίρας δύο κτησάμενος πολλοὺς τῶν νέων δι' αὐ-
τῶν ἐλυμαίνετο.

561 Κύδοτε ἐκτετικέναι: Ὅταν λοιδορίαν ἐκτίσῃ τις ἐπὶ μη-
δενὶ ἀξίῳ συκοφαντούμενος. Κῦδος γὰρ ἡ λοιδορία, καὶ κυδάζειν D
τὸ λοιδορεῖν.

562 Κυζικηνοὶ στατῆρες: Οἱ εὖ κεχαραγμένοι· καὶ γὰρ διεβε-
βόητο οὗτοι πρόσωπον γυναικεῖον ἔχοντες τῆς μητρὸς τῶν θεῶν,
ἐπὶ δὲ θατέρου προτομὴν λέοντος.

563 Κύων παρ' ἐντέροις: Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν E
προκειμένων.

564 Κύων ἐπὶ δεσμά: Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόν-
των. Ὁμοία τῇ Βοῦς ἐπὶ δεσμά.

555. Vat. II. 35.

[b] Κριὸς ἀσ.] Hesychius eadem, et Suidas, qui ἀσελγόκερος legunt, pro *cornibus lasciviente*. Erasmus, ut nihil sit a propria notione recedendum, de vento agitato ac vagando lasciviente, dici posse arbitratur. SCHOTT.

556. Zen. IV. 63.

557. Vat. II. 36.

[c] Aristophanis est in Nebulis, Λημᾷς κολοκύνταις. Et in Pluto [581.]: Ὦ κρονικαῖς γνώμαις λημῶντε τὰς φρένας ἄμφω. Vide Scholia Gr. SCHOTT.

558. Vat. II. 37.

[d] πτγὴ A.

[e] Diogenianus et Suidas κρίας addunt: explicantque, etsi id inficietur Erasmus, de carnibus vetulis et insipidis. SCHOTT.

559. Suid.

560. Zen. IV. 69.

561. Zen. IV. 70.

562. Zen. IV. 71.

563. Diog. V. 67.

564. Zen. IV. 73.

565 Κωδάλοτ κοῖνιξ: Ἐπὶ τῶν μείζοσι μέτροις κεχρημένων. A

*565 Κῶνος ἀρτοπτεῖ: Ἐπὶ τῶν ἀνταποδιδόντων.

566 Κῶιος [f]Χίοι: Ὁ Κῷος ἀστράγαλος ἐδύνατο ἓξ· ὁ δὲ Χῖος ἕν.

567 Κωρτκαῖοσ ἡκροάζετο:

568 Καὶ σφάκελλοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν: Πεισίστρατος ὁ τύραννος δεκάτην ἀπῄτει τῶν γεωργουμένων τοὺς Ἀθηναίους. Παριὼν δέ ποτε καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ τόπους λιθώδεις, ἤρετο τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς· ὁ δὲ ὀδύνας καὶ σφακέλλους ἔφη, καὶ τούτων δεκάτην Πεισιστράτῳ φέρει. Θαυμάσας οὖν αὐτοῦ τὴν παρρησίαν, δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε, καὶ ἐκ τούτου τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο. B C

569 Καύνιοσ ἔρωσ: Ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν. Καῦνος γὰρ καὶ Βιβλὶς ἀδελφοι περὶ τὴν Εὔβοιαν· ἡ τοίνυν Βιβλὶς ἐρασθεῖσα τοῦ ἀδελφοῦ ἐξεῖπεν αὐτῷ τὸν ἔρωτα. Φεύγων οὖν ἐκεῖνος τὸ μύσος εἰς Καρίαν ἐστάλη· ἡ δὲ ἀνεῖλεν ἑαυτὴν μὴ φέρουσα τὴν ἐπιθυμίαν. D

570 Κύρβειϲ κακῶν: Κύρβεις σανίδες τρίγωνοι παρ' Ἀθηναίοις, ἐν αἷς τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων ἔγραφον τιμωρίας, ἔγραφον δὲ καὶ νόμους. Ἐπὶ τοίνυν τῶν σφόδρα πονηρευομένων ἡ παροιμία.

571 [g]Κτλαοῦ πήραν: Κυλλοὺς Ἀττικοὶ [h]καὶ ἐπὶ τῶν ποδῶν καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὁμοίως λέγουσιν. Οἱ δὲ κύλλου φασὶ βαρυτόνως ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως. Ἔστι δὲ τόπος ἐν Ἀττικῇ Κύλλου πήρα, ἐν ᾗ καὶ κρήνη· πίνουσαι δὲ ἐξ αὐτῆς αἱ στερίφαι συλλαμβάνουσιν. E

572 [i]Κακὴ πρόδοσις: Ἐπὶ τῶν ἐρωμένων λέγεται τῶν μετὰ τὴν μίξιν τὸν συγκείμενον κομιζομένων μισθόν. F

565. Diog. V. 69. *565. Suid.

[f] Χίος B.

566. Zen. IV. 74.

567. Zen. IV. 75.

568. Zen. IV. 76.

569. Diog. V. 71.

570. Zen. IV. 77.

571. Vat. II. 38.

[g] Suidas amplius, Atticæ esse locum juxta Hymettum, in quo et Veneris fanum sit, et fons limpidus, quo quæ biberint mulieres (quod dictu est incredibile) concipere crederentur. Hesychius ex Aristophane in Centauris, Suidas ex Cratino in Mollibus explicant adagium, et Erasmus *Manci pera* Adag. 41. Chil. IV. Cent. 6. Vulcani quoque epitheton est Κυλλοποδίης. Vide Homerum, et Epitheta. SCHOTT.

[h] καὶ ἐ. τ. π. om. B.

572. Vat. II. 39.

[i] Habet et Diogenianus, [V. 74.]

573 Κοινὰ τὰ φίλων: Πυθαγόρας τοῖς μαθηταῖς τὰς οὐσίας A
κοινὰς ἔχειν ἐκέλευεν. [v]Οθεν ἡ συμβουλὴ εἰς παροιμίαν ἐγένετο.

574 [j]Κλειτοριάζεις: Ἐπὶ τῶν παιδεραστῶν φασὶ ταύτην τε-
τάχθαι. [w]Ἄλλοι δὲ [k]ἐπὶ τῶν περὶ τὰ γύναια ἀκολάστων.

575 Κέλμης ἐν σιδήρῳ: Ἐπὶ τῶν σφόδρα ἑαυτοῖς πιστευσάν-
των, ὡς ἰσχυρῶν καὶ δυσχειρώτων πεφυκότων. Κέλμης γὰρ εἷς B
τῶν Ἰδαίων Δακτύλων τὴν μητέρα Ῥέαν ὑβρίσας καὶ μὴ ὑπο-
δεξαμένου εὐμενῶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐν τῇ [x]Ἰδῃ. Μέμνηται
τῆς ἱστορίας Σοφοκλῆς.

576 Κακὰ μὲν θρίπες κακὰ δὲ ἴπες: [l]Θρίπες εἰσὶ θηρίδια
ξύλα ἐσθίοντα· ἴπες δὲ κέρατα [m]λυμαίνονται. Ἐπὶ τῶν [n]ἑκατέ- C
ρως γοῦν βλαπτόντων ἡ παροιμία.

577 Κήρινος θάνατος: Καινίας ἐν Κρότωνι τυραννίδα κατα-
σκευασάμενος, περὶ τῆς ἀρχῆς ἀνηρώτα τὸν θεόν· ὁ δὲ [o]ἀνεῖπεν,
ὡς κήρινος αὐτὸν ἀναμένει θάνατος. Ἐκ δὲ τῆς Θουρίας δύο
νεανίσκοι ἐπέστησαν γραμματίδιον ἀναδιδόντες, ἐν ὅσῳ δὲ λύων D
τοῦτο ἀνεγίνωσκεν ὑπ' αὐτῶν ἀνῃρέθη.

578 Κολοφωνία τρις: Ἐπεὶ δοκοῦσιν ὑπὸ πλούτου ἐπαρθέντες
ἐξυβρίσαι, καὶ Σμύρναν ἑλόντες τῇ τούτων ψήφῳ συγχρῆσθαι εἰς
τὸ Πανιώνιον. Ἀφ' οὗ καὶ ἡ Τὸν Κολοφῶνα [p]ἐπῆλθε παροιμία.

unde hîc glossema sustuli, *ἐρωμένων λέγεται*: quod alio pertinens hîc intrusum. Augusti est apud Plutarchum Apophthegma [p. 207A.] *Ἐγὼ προδοσίαν φιλῶ· προδότας δ' οὐκ ἐπαινῶ.* SCHOTT.

573. Zen. IV. 79.

574. Vat. II. 40.

j Hesychius et Suidas Κλείτορις quid sit explicant. SCHOTT.

k Sic A. *περὶ* B.

575. Zen. IV. 80.

576. Vat. II. 41.

l *Θρίψ* vermiculus est ligno innascens, etsi Gaza *tineam* reddidit apud Theophrast. lib. V. Hist. Plantarum [c. 4.] *Ἰψ* vero cornibus et vitibus infestus est. Scolopendram alii nominant. Homer. Odyss. φ'. ver. 395. Μὴ κέρα ἴπες ἔδωσιν ἀποιχομένοιο ἄνακτος. Græcis etiam *ἴψαι* est *lædere*, teste Etymologico Gr. Sequenti proverbio ὁ δὲ *ἀνεῖλε* malui quam *ἀνεῖπε*, quod est præconii, illud vero oraculi proprium. SCHOTT.

m λυμαίνοντα A.

n ἑτέρους A.

577. Vat. II. 42.

o Sic B. A. *ἀνεῖλε* Schott. ex em.

578. Vat. II. 43.

p *ἐπῆλθε*] Pro *ἐπῆλθε* repono *ἐπέθηκες*, ut infra in Τὸν κολοφῶνα *ἐπέθηκες*: ubi duo rursum male confusa sunt adagia. Respexit ad hanc historiam (etsi id fugit interpretes) Theognis ver. 1100. *Τβρις καὶ Μαγνῆτας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα, Καὶ Σμύρνην, πάντας Κύρνε*

579 Κύπριος βοῦς: [1]Ἐπὶ τοῦ *κυπροφάγου καὶ εἰκαίου τάττεται.* A
Τοιοῦτοι γὰρ οἱ Κύπριοι βόες.

580 [q]Καθ' ἑαυτοῦ τὴν κόνιν ἀμᾶται:

581 Κατὰ [r]ῥοῦν φέρεται: [1]Ἐπὶ τῶν εὐπλοούντων.

582 Καθ' ἅλατος γράφειν: [1]Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων.

583 Κύων Ἀκαλάνθης: Κύων ἦν ἐν Ἀθήναις ἐπίσημος οὕτω B
[r]καλούμενη. Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ σπουδὴν ἀτελέστατα καταλιμπανόντων τὰ ὑπ' αὐτῶν πραττόμενα, ἐπεὶ κἀκείνη, μᾶλλον δὲ [s]πᾶσαι κύνες ἀτελέστατα κύουσιν.

584 [t]Κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρειν: [1]Ἐπὶ τῶν ἀποκερδαινόντων τὰ τῶν πενήτων ἢ καὶ τῶν τεθνεώτων. C

585 [u]Καὶ γὰρ Ἀργείοτς ὁρᾶις: Αὕτη Σοφόκλειος. Πεποίηται γὰρ [1]Ἐριφύλη πρὸς Ἀλκμαίωνα λέγουσα,

Καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρῶ.

Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκτενῶς πρὸς ὁτιοῦν βλεπόντων καὶ [v]κατα- D
πληκτικόν τι δοκούντων ὁρᾶν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κλοπὴν ὑπονοουμένων. Κωμῳδοῦνται γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ, ὥσπερ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσατο.

586 Καλαῖει ὁ νικήσας, ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν: Αὕτη

καὶ ὕμμας ὀλεῖ. Vide Erasmum Adag. *Colophonium suffragium*, et *Colophonia ferocitas*, et Suidam in Μαγνήτων κακά. SCHOTT. Leg. videtur ἐπέθηκες ἦλθε.

579. Vat. II. 44.

580. Vat. II. 45. Vid. Zenob. II. 69.

q Καθ' ἑαυτοῦ] Proverbia vide: *Ut sementem feceris, ita et metes:* quod et in sacris litteris frequens est. Et, *Miseram metis messem.* Κόνις an κωὶς hîc incertum. Illud lentem, hoc pulverem notat teste Ammonio, aut Cyrillo. SCHOTT.

581.

582. Vat. II. 46.

583. Vat. II. 47.

r καλούμενος B.

s Πᾶσαι κύνες. Unde et proverbium natum: Ἡ κύων σπεύδουσα τυφλὰ τίκτει. SCHOTT.

584. Vat. II. 48.

t Κἂν ἀπὸ νεκροῦ] Aristotelis est libro II. Rhetor. ad Theodectem [c. 6.] Habent alii φορολογεῖν, exstatque senarius: Αἰτεῖτε καὶ τοὺς ἀνδρίαντας ἄλφιτα. Notum de Vespasiano Imp. e lotio vectigal exigente, ac dicente illud proverbiale apud Tranquillum et Juvenalem: *Lucri bonus est odor ex re Qualibet.* SCHOTT.

585. Vat. II. 49.

u Καὶ γὰρ Ἀργείους] Habet proverbium Suidas, et ex eo Desiderius Chil. IV. Centur. 1. Adagio 2. Ille hîc ἀπληκτικῶς rectius legit: hic ab Oreste furiis agitato proverbium derivari conjicit: verius tamen a Sophocle in ea quæ forte intercidit, tragœdia. SCHOTT.

v Sic A. B. καταπλησίων ed. S.

586. Zen. IV. 78.

παρῆλθεν ἐκ χρησμοῦ Σιβύλλης [x] τῆς Ἐρυθραϊκῆς, ἥτις περὶ A
Φιλίππου μαντευομένη μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην τὸ ἔπος
εἶπεν. Ἐπειδὴ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Θηβαῖοι ἡττηθέντες ἀπώ-
λοντο, Φίλιππος δὲ νικήσας εὐθὺς ὑπὸ τῶν [y] Παυσανίου διεφθάρη.

587 Λαγὰς καθεύδων: Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν.

588 Λήμνιον κακόν: Ἀπὸ τῶν ἐν Λήμνῳ γυναικῶν, αἳ τοὺς ἄνδρας B
ἀπέκτειναν φεύγοντας τὴν τῆς ὀσμῆς ἀηδίαν, ἣν ἐνέβαλεν αὐταῖς
ἡ Ἀφροδίτη μηνίσασα.

589 Ἀτδὸς καπηλεύει: Κῦρος περιγενόμενος Λυδῶν προσέταξε
τούτοις καπηλεύειν, καὶ μὴ κεκτῆσθαι ὅπλον, καὶ ποδήρεις ἀμφιέν-
νυσθαι χιτῶνας, ὡς ἂν θηλυνθέντες εἰς στρατείαν εἶεν ἄχρηστοι. C

590 Λύκοτ πτέρα: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

591 Λεκηπατίας: Κλέαρχός φησι περὶ τὸ ἦπαρ τι συμβαίνειν
ἐπὶ τινῶν ὃ δειλοὺς τούτους ποιεῖ. Ἐπὶ τῶν τοιούτων εἴρηται ἡ
παροιμία.

592 Λάγως περὶ τῶν κρεῶν: Λέγεται καὶ ἑτέρως· Λάγως τὸν D
περὶ τῶν κρεῶν τρέχει, ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς,
καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων.

593 [z] Λεβηρίδος τφλότερος: Τὸ τοῦ ὄφεως δέρμα φησὶ λεβη-
ρίδα· ἕτεροι δὲ τὸ τοῦ κνάμου λέπισμα. E

594 Λεπτὴν πλέκειν: Ἐπὶ τῶν πενιχρῶν τοῦτο λέγεται. Οἷον,
ἀκριβῆ, στενὴν, ἀσθενῆ.

595 [a] Λερναία χολὴ καὶ Λέρνη κακῶν: Διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους

[x] τῆς om. B.
[y] παυσανίδων A. παυσανίων B.
587. Zen. IV. 84.
588. Zen. IV. 91.
589. Zen. V. 1.
590. Diog. VI. 4.
591. Zen. IV. 87.
592. Zen. IV. 85.
593. Vat. II. 50.
[z] Λεβηρίδος] Addit Suidas: *Leberide nudior.* Item, *Cindalo et pistillo nudior.* Quia κίνδαλος avicula est carne tenui, et levis. Leberidem quoque pauperem quemdam fuisse. Σύφαρ etiam pellis illa, serpentis exuviæ dici solitæ, ut ad Zenobium notabamus. SCHOTT.
594. Suid. p. 2291 D.
595. Vat. II. 51.
[a] Λερναία] Strabo lib. VIII. Geogr. [p. 538=570.] et Zenobius. Sic Hesychius theatrum Λέρνην θεατῶν nominat. De *Lernæa bili* nihil sane Erasmus. Forte dicta quod Herculi bilem moverit Lernææ serpentis repullulantibus idemtidem capitibus, laboribusque continuis renascentibus, quibus eum hera Juno assidue exercitum habuit. Certe Aristophanes in Vespis, [v. 1025.] et ex illo Aristi-

τὰ καθάρματα εἰς αὐτὴν βάλλειν, ἢ διὰ τὸ τὸν Δαναὸν ἐκεῖ τὰς A
τῶν Αἰγυπτιάδων κεφαλὰς καταθέσθαι, ἢ ἀπὸ τῆς ὕδρας τῆς πο-
λυκεφάλου ἐν αὐτῇ γενομένης.

596 Λέσβιος ᾠδός: Οἱ μὲν τὸν [b]Εὐεμετίδην ἀκούουσιν, οἱ δὲ
[c]Φρύνην, ὃ καὶ μᾶλλον. [1]Ὑπὸ πολλῶν γὰρ κεκωμῴδηται ὡς δια-
φθείρων τὴν μουσικήν. [1]Ἐντεῦθεν ἐλέχθη μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν, B
ἕτεροι δὲ μετὰ Τέρπανδρον.

597 Λετκὴ στάθμη: [1]Ἐπὶ τῶν μὴ συνιέντων. [1]Ἐν γὰρ λευκοῖς
λίθοις λευκαὶ στάθμαι οὐδὲν δύνανται δεικνύναι, ὥσπερ αἱ ἀπὸ
μίλτου. [d]Ἔστι δὲ στάθμη [d]σπάρτος τεκτονική.

598 [e]Λετκὴ φῆφος: [1]Ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως ἢ δυστυχῶς ζώντων. C

599 Λήθαργος κύων: [b]Ὁ προσαίνων μὲν, δάκνων δὲ λάθρα. Καὶ
τῶν ἵππων δὲ οἱ ἀμελεῖς καὶ νωθροὶ λήθαργοι καλοῦνται, καὶ
πάθος τι σὺν πυρετῷ.

600 [g]Λημνίαι χειρί: [1]Ὠμῇ καὶ παρανόμῳ, ἀπὸ τῆς παρανομίας
αὐτῶν. D

601 Λήμνιον βλέπει: Πυρῶδες, ἐπειδὴ τὸ πῦρ Λήμνιον.

602 [h]Λιβυκὸν θηρίον: [1]Ἐπὶ τῶν ἐξηλλαγμένων. Φασὶ γὰρ
ἀνύδρου τῆς Λιβύης οὔσης, εἰς ἣν συνέρχονται παντοδαπὰ ζῶα·
εἶτα ἀλλήλων ἐπιβαινόντων ἐξηλλαγμένα καὶ σύμμικτα ἀποτελεῖ-
ται ζῶα.

des, habent Ἡρακλέους ὀργήν. Philo vero Judæus [T. II. p. 464, 23.] Ἡράκλειον εὐτολμίαν, ut hîc Ἡρακλείη ὀργὴ leg. forte videatur. SCHOTT.

596. Hesych.

[b] Εὐμετίδην A. Εὐενετίδην Hesych.

[c] Φρύνην] L. Φρύνιν.

597. Zen. IV. 89.

[d] σπάρτη A.

598. Vat. II. 53.

[e] Λευκὴ ψῆφος] Addendum adagio videtur ex interpretatione ἢ μέλαινα, ut in Suida. Vel, ut in Apostolio, omittendum ἢ δυστυχῶς. SCHOTT.

599. Zen. IV. 90.

600. Vat. II. 54.

[g] Λημνίᾳ] Ita quoque *Lemnium obtutum*, Λήμνιον βλέπειν, proverbii specie Eustathius usurpat ad Iliad. α'. Homeri [p. 158.] pro δεινὸν καὶ πυρῶδες βλέπειν. De illorum sanguinaria immanitate Herodotus in Erato [c. 138.] unde et proverbium *Lemnium malum*. Ignem ibi primum ferunt repertum, artemque et officinas ferrarias, quo et delapsus Vulcanus artem exerceret, claudus ille Deus. Vide Hesych. in Λημνίους. SCHOTT.

601. Hesych.

602. Vat. II. 55.

[h] Λιβυκὸν] Paucis immutatis eadem in Suidæ collectaneis. SCHOTT.

603 Λεσβίων ἄξια, *καὶ Λέσβιος ἀξιά: Ἐπὶ τῶν ἀπραξιῶν ἀμ-* A
φότεραι.

604 Λεπτὴν μάζαν στρῶ σοι: *Ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων.*

605 [i]Λίθον ἔψεις: *Ἐπὶ τῶν ἀδύνατόν τι κατεργάζεσθαι ἐπιχει-*
ρούντων.

606 Λίθων χοαί: *Ἄργυρος καὶ χρυσός. Καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησὶ,* B
Λευκοὺς λίθους [k]ἔχοντες αἰχοῦσιν μέγα.

607 Λίνδιοι τὴν θυσίαν: *Ἐπὶ τῶν δυσφήμως ἱερουργούντων.*
Ἀπὸ Ἡρακλέους ἐν Λίνδῳ βοῦν ἀποσπάσαντος γεωργοῦ, καὶ θοινη-
σαμένου, τοῦ δὲ γεωργοῦ λοιδοροῦντος αὐτὸν, ἔθος ἔσχον Ἡρακλεῖ
λοιδορεῖσθαι. C

608 Λίνον λίνῳ στνάπτεις: *Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων.*

609 Λοκρῶν σύνθημα: *Ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. Λοκροὶ γὰρ*
τὰς συνθήκας τὰς πρὸς τοὺς Πελοποννησίους προδόντες, μετὰ τῶν
Ἡρακλειδῶν ἐγένοντο.

610 [l]Λυδὸς ἐν μεσημβρίαι: *Ἐπειδὴ ἐν ταύταις ταῖς ὥραις οἱ* D
αἴπολοι ἀκολασταίνουσιν. [m]Ἔστι δὲ παραπλήσιος τῇ Αἴπολος
ἐν καύματι ἢ ἐν βοτάνῃ.

611 Λυδὸς τὴν θύραν ἔκλεισεν: *Ἐπὶ τῶν μωροκλεπτῶν.*

612 Λυκεῖον ποτόν: *Λύκειος Ἀπόλλωνος ἐπίθετον, καὶ τόπος ἐν*
ᾧ κρῆναι [m]*ἀνεδείχθησαν οἶνου, ἡ δὲ μέλιτος, ἐν αἷς συνέβαινε* E
τὰ ζῶα προσιζάνειν καὶ τοξεύεσθαι.

613 Λύκος λέτον φεύγει: *Ἐπὶ τῶν ἀφύκτων εἰρῆσθαι φησίν.*

603. Zen. IV. 88.
604. Diog. VI. 12.
605. Vat. II. 56.
[i] Λίθον ἔψεις] Aristophanis est in Comœdia, cui titulus Σφῆκες [280.] Λίθον ἕψεις ἔλεγεν. Addo equidem Platonis locum in Eryxia [p. 405C.] Καταμαθὼν δὲ αὐτὸν ἐγὼ ὅτι ἴσον εἴη πεῖσαι, ὅπερ ἄν, τὸ λεγόμενον, λίθον ἕψῃσαι. SCHOTT.
606. Vat. II. 57.
[k] φέροντες A.
607. Zen. IV. 95.
608. Zen. IV. 96.
609. Zen. IV. 97.
610. Vat. II. 58.
[l] Λυδὸς] Suidas idem: sed de Lydis, quod de caprariis noster, extulit. De utrisque Zenobius, et Erasmus diverse. Vide et Λυδιάζειν, et Λυδὸς καπηλεύει. Et, *Lydi mali, secundi Ægyptii, tertii Cares.* SCHOTT.
611. Zen. IV. 98.
612. Vat. II. 59. cf. Zen. IV. 99.
[m] ἀνεδείχθησαν] ἀνεδόθησαν A. Vat.
613. Diog. VI. 19.

614 [n]Λύκος ἔχανεν: Ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μὲν χρηματιεῖσθαι, διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος. A

615 Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: Ἐπὶ τῶν πονούντων μάτην περὶ τί. Ὁ γὰρ λύκος ἄπρακτος περιίησιν ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος πιεῖν, ἀλλὰ καὶ διώκοντος αὐτοῦ τι τὸ διωκόμενον εἰς φρέαρ ἐμπέσῃ. B

616 Λύκοι δεκάς: Ἐπειδὴ Λύκος ὁ ἥρως πρὸς τὰ ἐν Ἀθήναις δικαστήρια ἵδρυτο, τοῦ θηρίου τὴν μορφὴν ἔχων, ἔνθα οἱ δωροδοκοῦντες καὶ συκοφάνται κατὰ δέκα γενόμενοι συνεστρέφοντο. Ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας.

617 Λυδῶν καρύκας: Παροιμία· C

Μήτε μοι Λυδῶν καρύκας μήτε μαστίγων ψόφους.

Ἔστι δὲ βρῶμα Λύδιον ἐκ πολλῶν ἐδεσμάτων συνεστὸς, ὡς Φερεκράτης,

Ἀβυρτάκην τρίψαντα καὶ Λυδίαν καρύκαν.

618 Λοκροὶ τὰς στηθίκας: Ἐπὶ τῶν ψευδομένων. D

619 [o]Λευκάδενον αἶνον κεραῦν γαμεῖς: Κατὰ τῶν ἐπὶ κέρδει γαμούντων τὰς αἰσχρὰς ἢ τὰς γεγηρακυίας.

620 Λοκρικὸς βοῦς: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. Λοκροὶ γὰρ ἀπορούντες ποτὲ βοῶν πρὸς δημοτελῆ θυσίαν, ὑποθέντες ξύλα μικρὰ καὶ σχηματίσαντες βοῦν, οὕτως τὸ θεῖον ἐθεράπευσαν. E

621 [p]Λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται: Ἀκροατὴς ὁ Ἑρμό-

614. Vat. II. 60.

n Λύκος] Suidas ad eumdem modum, qui post non longe Æliani locum subjicit, in quo illud occurrit venustum: Ἵνα μὴ αὐτὸς ὄφλῃ γέλωτα ἄλλοις, ἀλλ' ἐκεῖνοι αὐτῷ. Qua Ἑλληνικῇ φράσει dixit et Flaccus: *Tu nisi ventis debes ludibrium.* Et Terentius alibi, ut in Observationum libris docui. SCHOTT.

615. Zen. IV. 100.

616. Zen. V. 2.

617. Zen. V. 3.

618. Zen. V. 4.

619. Vat. II. 61.

o Λευκάδενον] Refert et Diogenianus, legitque una voce κερδογαμεῖς. SCHOTT.

620. Vat. II. 62.

621. Vat. II. 63.

p Λόγοισιν] Respexit huc M. Tullius lib. XIII. Epist. 21. ad Attic. *Hoc ne Hermodorus quidem faciebat, is qui Platonis libros solitus est divulgare: ex quo,* λόγοισιν Ἑρμόδωρος. Cui si ἐμπορεύεται adjicias, senarius erit trimeter, quem sic diverso paullulum sensu reddidit Desiderius: *Sunt Hermodori verba mercimonium.* Hinc et λογέμποροι, qui verba venderent linguamque haberent venalem. SCHOTT.

δωρος ἐγένετο Πλάτωνος, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λόγους A
εἰς Σικελίαν κομίζων ἐπώλει. Ὅθεν ἡ παροιμία.

622 Ατγκέως ὅμοιος: Οὗτος ὀξυδερκέστατος γέγονεν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾶν.

623 Λέοντα στρεῖς: Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποιούντων.

624 Λημᾶν χίτραις ἢ κολοκίνταις: Ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀμβλυω- B
πούντων. Ἀποσκώπτουσι γὰρ αὐτοὺς [q]ὡς ἔχοντας λήμας μεγάλας
καὶ ἰσαζούσας χύτραις.

625 Μασχάλην αἴρειν: Ἀντὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν. Κρα-
τῖνος·

Ἄνω τὴν μασχάλην αἴρεις, C

ἀντὶ τοῦ κωθωνίζῃ.

626 Μεγαρέων δάκρυα: Ἐπὶ τῶν πρὸς βίαν δακρυόντων. Δοκεῖ
γὰρ ἐν τῇ Μεγαρίδι πλεῖστα φύεσθαι σκόροδα. Οἱ γοῦν ἐμπι-
πλάμενοι σκορόδων ἀποδακρύουσι συνεχῶς ὑπὸ τῆς δριμύτητος.
Ὅθεν τὰ ἐξ ἐπιπολῆς ἀλλ' οὐκ ἐκ βάθους δάκρυα Μεγαρέων D
ἐλέγετο.

627 Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν: Ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα καθημένων. Λα-
κεδαιμόνιοι γὰρ Τέρπανδρον Λέσβιον διὰ πολλῆς ἄγοντες τιμῆς
τοὺς ἐξ ἐκείνου πρώτους εἰς τὸν μουσικὸν ἀγῶνα εἰσῆγον, εἶτα τοὺς
λοιπούς. E

628 Μηδικὴ τράπεζα: Ἐπὶ τῶν εὐπόρων μέσως.

629 Μήτε (με)λαμπύγοτ τίχοις: Τηθύος τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς
παῖδες ἐγένοντο δύο, οἳ τοὺς παριόντας ἠδίκουν βιαζόμενοι. Παρῄνει
γοῦν ἡ μήτηρ μηδὲν ἄδικον ποιεῖν, ἵνα μή τινος μελαμπύγου τυ-
χόντες δίκην δῶσιν. Ἐφίσταται τοίνυν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ τοὺς F
πόδας πρὸς ἀλλήλους δήσας καὶ τῆς λεοντῆς [r]ἐξαρτήσας ἐπέθηκε
τοῖς ὤμοις αὐτοῦ. Οἱ δὲ τὴν δασύτητα τῆς πυγῆς τοῦ Ἡρα-

622. Vat. II. 64.
623. Vat. II. 65.
624. Vat. II. 66.
[q] ὡς—μεγάλας] Hiatus hîc erat in membranis Vaticanis. Affine supra Adagio 557. *Saturniæ lemæ*, ex Aristophanis Pluto. Lucianus in Timone [c. 2.] Λημᾷς καὶ ἀμβλυώττεις πρὸς γινόμενα. *Ad ea quæ geruntur caligas et lippis.* SCHOTT.
625. Zen. V. 7.
626. Zen. V. 8.
627. Zen. V. 9. ᾠδὴν B.
628. Diog. VI. 37. εὐπόρως B.
629. Zen. V. 10. Leg. videtur Μή τευ μ.
[r] ἐξαρτύσας B.

κλέους ὁρῶντες ἐγέλων, ἀναμνησθέντες τῆς μητρός. Πυθόμενος δὲ A
ὁ Ἡρακλῆς τὴν αἰτίαν τοῦ γέλωτος ἥσθη, καὶ ἔλυσεν αὐτούς.

630 Μητίχοτ τέμενος: Εἴη ἂν τὸ Μητίχιον δικαστήριον μέγα, ἐν ᾧ προσεκληρώθησαν χίλιοι δικασταί.

631 Μία λόχμη οἱ τρέφει ἀπὸ ἑριθακοῦς: Ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. Ἐριθακὸς δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες B
καὶ μονότροπον.

632 [s]Μίασμα ἀρτός: Παρ' Εὐριπίδῃ ἐν [t]Ἐρεχθεῖ αἰνιττομένου τὸ Θηβαίων παρανόμημα εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον, ἀφ' οὗ καὶ παροιμία Βοιωτοῖς μαντεύσαις. Ἡσέβησαν γὰρ εἰς τὴν ἱέρειαν ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα ζέοντα, ἐρωτικῶς C
διατεθεῖσαν εἰς ἕνα τῶν [u]θεωρῶν.

633 [x]Μέδιμνον μέτρον χοινίκων μη.

634 Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, καὶ Μία μέλισσα μέλι οὐ ποιεῖ: Ἀντὶ τοῦ μία ἡμέρα οὐκ ἐᾷ εἰς γνῶσιν ἐμβάλλειν, ἢ εἰς ἀμαθίαν. D

635 Μάλος πάντα ἀκούει: Αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν κωφότητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκουόντων. [v]Ἐστι δὲ κωμῳδίας ποιητὴς ὁ Μύλλος.

636 [y]Μὴ πίττης γεύεται: Ἐπὶ τῶν νεωστὶ κακῶς πραττόντων. Τινὲς δὲ οὕτω γράφουσι, [v]Ὅσα μὴ ἓν πίττῃ. E

630. Hesych.

631. Zen. V. 11.

632. Vat. II. 67.

[s] Μίασμα] Singulare adagium: nec enim alibi lectum. Ἐν Ἐρεχθεῖ vinctam dictionem segregavi. Intercidit ea tragœdia, ut plerasque illius amissas catalogo observavi. Meminit frequenter Stobæus in Gnomis et Stephanus in Αἰθίοψ. Ac Plutarchus in Parallelis minoribus cap. 40. et alii. Alterum, *Bœotis vaticinare*, est in Zenobio nostro, et Chiliaste Erasmo Chil. II. Cent. 3. Adag. 11. Extrema depravata sunt, opemque cod. antiqui efflagitant. Tantum pro θεῶν lego θεωρῶν, ex auctoritate Zenobii Cent. II. Adag. 84. SCHOTT.

[t] Αἰρεχθεῖ B.

[u] θεῶν] θεωρῶν Schott. ex Zenobio II. 84.

633. Vid. infra 657.

[x] Μέδιμνον] Corruptum et hoc, ac mutilum, avulsum fortasse ab adagio, quod in Suidæ est collectaneis: Μεδίμνῳ ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον. Emendavi autem audaci conjectura μὴ ex μέν. Tot enim chœnicas (48.) medimnus continebat, secundum Nicandrum Atticistam. Tu lege Georgium Agricolam de Ponderibus et Mensuris. SCHOTT.

634. Zen. V. 12.

635. Zen. V. 14.

636. Vat. II. 68.

[y] Μῆς πίττης] Pro his κακῶς πραττόντων Suidas habet, ἀπαλλασ-

637 Μτιῶν λεία: Ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων. Οἱ γὰρ A
περίοικοι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐληΐζοντο ἕως ἦσαν
ἄναρχοι. Ὅθεν ἡ παροιμία.

638 Μᾶλλον ὁ Φρύξ: Κροῖσος συναγαγὼν τοὺς σοφωτάτους τῶν
Ἑλλήνων ἠρώτα, τίνα εἰδεῖεν εὐδαιμονέστατον. Ἄλλου δὲ ἄλλον
λέγοντος, Αἴσωπος ὁ Φρὺξ τοσοῦτον ἔφη τὸν Κροῖσον τῶν ἄλλων B
ὅσον καὶ τὴν θάλασσαν τῶν ποταμῶν προέχειν. Ἀκούσας δὲ ὁ
Κροῖσος εἶπε Μᾶλλον ὁ Φρύξ.

639 Μὴ κίνει Καμάριναν: Οἱ μὲν λίμνην φασὶν, οἱ δὲ φυτὸν
δυσῶδες, οὗ τοὺς κλάδους σειομένους ἀηδέστερον ὄζειν. Ἐπὶ τῶν
βλαβερῶς τι ποιεῖν μελλόντων. C

640 Μέτρωι ὕδωρ πίνοντες ἀμετρίη δὲ μάζαν ἔδοντες: Συ-
βαρίταις ὑβρισταῖς οὖσιν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς τὸ παρὸν ὑπὸ Κροτωνια-
τῶν διαφθαρεῖσιν.

641 Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῆι μαχαίραι: Ταύ-
την ὑπὸ Ἡφαίστου φασὶ χαλκευθῆναι, καὶ δῶρον σωφροσύνης D
Πηλεῖ δοθῆναι, ᾗ χρώμενος πάντα κατώρθου ἔν τε μάχαις καὶ
θήραις.

642 Μίδας ἐν κύβοις [z]εὐβολώτατος: Βόλου ὄνομα ὁ Μίδας,
οὗ καὶ Εὔβουλος ἐν Κυβευταῖς μέμνηται.

643 [a]Μυκόνιος γείτων: Ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ σμικροπρεπῶν E
ἀπὸ εὐτελείας τῆς νήσου Μύκωνος.

σόντων μετὰ κόπου. Memoratque et alterum illud de Pisa urbe proverbium, affini voci πίσσης, quæ *picem* significet: ut a pugile Tarentino, *Mure* appellato, originem derivet. Refert et Diogenianus. Herodotus quoque lib. I. [c.] Musarum, muris in pice deprehensi meminit. Theocritus Idyllio XIV. [51.] Νῦν δέ πεθ' ὡς μῦς φαντὶ, Θυώνιχε, γείμεθα πίσσης. De Pisa autem urbe Steph. Strabo, et Plutarch. lib. V. Symposiacῶν. SCHOTT. γεύει B.

637. Zen. V. 15.
638. Zen. V. 16.
639. Zen. V. 18.
640. Zen. V. 19.
641. Zen. V. 20.
642. Vat. II. 69.

[z] εὐβολώτατος] Vatic. codex recte εὐβολώτατος, et senarii lege astrinxit Desiderius: Μίδας γὰρ ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος: non εὐβουλώτατος, ut antea male editum: decepto forte imperito librario, quod hîc *Eubulus* citaretur. De cujus *Aleatoribus* dramate, Athenæus libro XI. pag. 232. Basil. [471 D.] Jactus quoque felix Græcis erat *Veneris*, *Herculis*, aliorumque, in Plauto. SCHOTT.

643. Zen. V. 21.

[a] Μηκόνιος A. B. hic et infra.

644 Μερὶς οὐ πνίγει: [a]Ἐπὶ ἰσότητος ἡ παροιμία ἐλέχθη. A

645 Μῦς λευκός: Ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια. Οἱ γὰρ κατοικίδιοι μύες καὶ μάλιστα οἱ λευκοὶ περὶ ὀχείας κινοῦνται.

646 [b]Μανία οὐ πᾶσιν ὁμοία: Τῶν μανιῶν, ὥς φησι Πλάτων, αἱ μὲν ἄτοποι, ὡς αἱ τῶν παραπαιόντων, αἱ δ' ἀρετῆς καὶ εὐχῆς ἄξιαι, οἷαι τῶν ποιητῶν καὶ χρησμολόγων. B

647 [c]Μάϊς καὶ Θίμβις: Ταῦτα ὀνόματά εἰσι Φρυγικὰ, διὸ καὶ ἐπιφωνεῖται εἷς Μάϊς ἐν Φρυγίᾳ. Τὸν δὲ Θίμβιν ὁ Μένανδρος συνεχῶς Τίβιον ὀνομάζει, καὶ ὅλη ἡ Φρυγία Τιβία καλεῖται.

648 Μὴ παιδὶ μάχαιραν: Ὑποτίθεται μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρεῖν πείρας δεόμενα πράγματα, μή πως καθ' ἑαυτῶν αὐτὰ χρήσωνται· καὶ γὰρ οἱ παῖδες ἑαυτοὺς πολλάκις μαχαίραις πλήττουσιν. C

644. Zen. V. 23.

645. Diog. VI. 45.

646. Vat. II. 70.

[b] Μανία] Proverbii meminit et Diogenianus Centuria VI. [47.] Platonis autem locus est in Phædro, seu de Pulchro: item in Apologia Socratis [p. 22 B.] sic ait: *Ἔγνων οὖν αὖ καὶ περὶ τῶν ποιητῶν ἐν ὀλίγῳ τοῦτο, ὅτι οὐ σοφίᾳ ποιοῖεν, ἀλλὰ φύσει τινὶ καὶ ἐνθουσιάζοντες, ὥσπερ οἱ θεομάντεις καὶ οἱ χρησμῳδοί.* Meminit et in Ione p. 533. et 534. edit. Henr. Steph. sed respexit hîc locum qui est in Phædro, ubi de Μαντικῇ, quæ prius sit Μανικὴ dicta, et tertiam faciat mentis excessionem, a Musis immissam poëtis, innumerabilia antiquorum facta illustrantem pag. 244. et 245. Quem locum expressit et M. Tullius lib. II. de Oratore [c. 46.] *Sæpe*, inquit, *audivi poëtam bonum neminem (id quod a Democrito et Platone in scriptis relictum esse dicunt) sine inflammatione animorum existere posse, et sine quodam afflatu quasi furoris.* Ἄνευ ἐνθουσιασμοῦ. Et in ea pro Archia poëta [c. 8.] *Poëtam natura ipsa valere, et mentis viribus excitari, et quasi divino quodam spiritu afflari. Quare suo jure noster ille Ennius sanctos appellat poëtas, quod quasi Deorum aliquo dono atque munere commendati nobis esse videantur.* Græci ἐνθουσιασμὸν furorem illum poëticum nominant. Naso non semel: *Est Deus in nobis, agitante calescimus illo: Sedibus æthereis spiritus ille venit.* SCHOTT.

647. Vat. II. 71.

[c] Μάϊς] Scriptum initio erat Μάϊς sine γ. Μαγὶς, ἴδος Polluci frequens, pro *mactra*, id est, vase subigendæ massæ apto, quæ *arca panaria* vulgo. Et sic fere Etymologista. Offam interdum significat: panem quoque, quem in Trophonii specum ingredientes ferebant. Hesychius. Sed Μάνης, vel Μάνες hîc leg. videri monuit Th. Canterus. Τιβία Suidæ tota Phrygia; ejus mons Τίβειον Stephano. Lege Ortelii Thesaur. Geogr. SCHOTT. Hemsterh. ad Lucian. Tim. c. 22. corrigit, Μάνης καὶ Τίβης.—Φρυγιακὰ—Μάνης—Τίβην.

648. Vat. II. 72.

649 Μέγα τὸ στόμα τὸ ἐνιαττοῦ: Οἱονεὶ πολλὴ παρρησία πάν- A
των εὐφορίας γενομένης.

650 Μεμαγμένη μάζα: [1]Ἐπὶ τῶν ἑτοίμων ἀγαθῶν.

651 Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων: [1]Ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων, ἀντὶ
τοῦ μέχρι τῶν ὤτων.

652 [d]Μετὰ Μοτσῶν: [1]Ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου. B

653 Μέλιτος πτελόν: [1]Ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἡδέος.

654 Μέγα τοι ἄγγελος ἐσθλός: [1]Ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἐπαγγελλόν-
των.

655 Μείζονα βοᾶι λάφνης χλωρᾶς καιομένης: [1]Ἐπὶ τῶν
μέγα βοώντων. C

656 Μετὰ νοσούντων μαίνεσθαί φασι καλόν: [b]Ὅτι χρὴ συν-
εξομοιοῦσθαι.

657 Μεδίμνωι ἀπομετρῶν παρὰ πατρὸς ἀρτήριον: [1]Ἐπὶ τῶν
μεγάλην καὶ ἀθρόαν ὠφέλειαν προσδοκώντων.

658 Μὴ εἰκῆ τὸν [e]Ἄβυδον: Λείπει τὸ παραπλεῖν ἢ διαφοιτᾶν. D
Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν παρακινδυνευόντων.

659 Μὴ κινεῖν κακὸν ἑᾧ κείμενον: [1]Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ
ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων.

660 [f]Μηδὲν κατὰ βοὸς ἔτεθι: [1]Ὑποτίθεται μὴ πάντα ἐπ' εὐ-

649. Diog. VI. 48.
650. Suid.
651. Vat. II. 73.
652. Vat. II. 74.

d Μετὰ Μουσῶν] Addit Suidas, dici etiam de inerudito eruditis familiariter utente, et cum gestu esse pronuntiandum. Diogen. quoque amplius: *Cum Musis cotydus:* de indoctis cum eruditis versantibus. SCHOTT.

653. Diog. VI. 51.
654 Vat. II. 75.
655. Vat. II. 76.
656. Vat. II. 77.
657. Suid.
658. Vat. II. 78.

e Ἄβυδον] *Abydus* Hellesponti urbs, calumniarum nomine audiit male. Steph. περὶ πόλεων proverbium sic extulit: Εἰ μὴ δ' εἰκῆ Ἄβυδον πατεῖν. Alcibiadem refert Athenæus lib. XII. Δειπνοσοφ. [p. 535.] adita bonorum hereditate Abydum delatum, luxu deliciisque ibi corruptum. Affine autem huic: *Non cuivis homini contingit adire Corinthum.* SCHOTT.

659. Vat. II. 79.
660. Vat. II. 80.

f Μηδὲν κατὰ βοὸς] Habet et Diogenianus, [VI. 55.] quæque ibi notabam. Suidas vero alio sensu, explicatque totidem verbis: Μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἔξεις. German. interpres: *Non omnia contra bovem habebis.* Rectius Junius Cent. V. Adagio 50. *Non omnia per*

χαῖς ποιεῖσθαι καὶ ταῖς περὶ θεῶν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράττειν καὶ δι' Α
ἑαυτῶν.

661 Μήτε νεῖν μήτε γράμματα: Ἐπὶ τῶν πάντη ᵍἀμαθῶν. Παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις εὐθὺς ἐκ παίδων γράμματα καὶ κολυμβᾶν ἐδιδάσκετο.

662 Μηδέποτε μηδεὶς γένοιτο Μεγαρέων σοφώτερος: Ἐπὶ Β
τοῦ ἀναισθήτου χαριεντιζόμενοι τοῦτ' ἔλεγον.

663 Μηδὲ μέλι μηδὲ μελίσσας: Ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φλαῦρον μετ' ἀγαθοῦ.

664 Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄφωμαι μάχης: Ἐπὶ τῶν κατ' ἰσχὺν ἀνίσων τυγχανόντων. C

665 [h]Μήδων ἀμελῶ: Ἐπὶ τῶν καταφρονουμένων.

666 Μὴ ὥσπερ ἀπὸ λύκου θήρας: Ἐπὶ τοῦ φαύλου.

667 [i]Μηδὲ πατέρα γέροντα, μηδὲ γυναῖκα, μηδὲ παῖδα βάσκανον, μήτε τινὸς κύνα, μήτε κυβερνήτην φίλτρινον,

bovem obtinebis, allatis ex Æschylo tragico in eamdem sententiam pluribus. Desiderius vero ex Diogeniano: Μὴ κατὰ βοὸς εὔχου. Atque exponit: *Ne contra bovem opta.* Chil. II. Centur. 9. Adag. 83. Quanta hîc mehercle varietas? Respexit eodem Julius Pollux lib. I. Onomastici c. 24. De accedentibus ad Deos: [s. 27.] Εὔχεσθαι κατὰ βοός. Aliud vero μετὰ φωνῆς εὔχεσθαι, apud Clementem Alexandr. lib. IV. extremo. Geminum videatur illi adagio Varroniano lib. I. Rei rusticæ: *Dii facientes adjuvant.* Etsi non me fugiat de sacrificiis ab aliis dictum videri, ut Maronianum illud: *Cum faciam vitula pro frugibus, ipse venito.* Homericum quoque Ὀδυσσ. γ'. v. 27. hoc laudat M. Tullius lib. IX. ad Attic. epist. 18. ἄλλα μὲν αὐτός.... Ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται. SCHOTT.

661. Vat. II. 81.

ᵍ ἀμαθῶν] Correxi ἀμαθῶν e Diogeniano, [sic B.], pro quo ἀγαθῶν vitiose scriptum in Vatic. SCHOTT.

662. Vat. II. 82.

663. Vat. II. 83.

664. Vat. II. 84.

665. Vat. II. 85.

[h] Μήδων] Suidas, vitiose opinor, Μὴ δ' ἀμελῶ. Horatius Oda 2. ad Augustum lib. I. Carm. *Neu sinas Medos equitare inultos Te duce, Cæsar.* Græci autem *Medorum* nomine *Persas*, vel *Parthos* potius, notabant, Romanis ipsis etiam terribiles: et τὰ Μηδικὰ, bellum quod Xerxes Græcis intulit, frequenter historici appellant. Huc autem pertinet magis Flacci Oda 11. libri II. Carminum; hoc initio: *Quid bellicosus Cantaber, et Scythes, Hirpine Quincti, cogitet*, &c. SCHOTT.

666. Vat. II. 86.

667. Vat. II. 87.

[i] Μηδὲ πατέρα] Habet proverbium Diogenianus et Suidas. Et varie nonnihil. SCHOTT.

ΜΗ ΛΑΛΟΝ ΚΩΠΗΛΑΤΗΝ: Παραινεῖ εἰς ἄχρηστα μὴ ἀναλί- A
σκειν.

668 ΜΙΚΡΟΝ ΚΑΚΟΝ ΜΕΓΑ ΑΓΑΘΟΝ: Πολλάκις αἴτιον γίνεται μεγάλου ἀγαθοῦ τὸ μικρὸν κακόν.

669 [j]ΜΗΛΩΙ ΒΑΛΛΕΙΝ: Ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτα ἐπαγομένων τινάς.

670 [k]ΜΙΚΡΟΣ ΑΕΙ Ὁ ΣΟΣ ΠΩΛΟΣ: Ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλι- B
κίας νεάζειν προσποιουμένων.

671 [l]ΜΗ ΜΑΣΤΙΞΙ ΠΑΝΤΑΣ ΕΛΑΤΝΕΙΝ: Ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου.

672 [m]ΜΕΤΩΝΟΣ ΕΝΙΑΥΤΟΣ: Μέτων Ἀθηναῖος ἀστρολόγος, ὁ τὴν ἐννεακαιδεκαετηρίδα συνταξάμενος, καὶ ὀνομάσας ἐνιαυτόν· τοὺς οὖν μακρὰς ὑπερθέσεις ποιουμένους ἐπισκώπτοντες ἔλεγον, Ἀνα- C
βάλλεσθαι [n]εἰς τὸν Μέτωνος ἐνιαυτόν.

673 [o]ΜΥΟΣ ΟΔΕΘΡΟΣ: Οἱ μύες ἀπορρεόντων αὐτοῖς τῶν μελῶν κατὰ βραχὺ φθείρονται· ὅθεν καὶ Φιλήμων φησὶ,

Ἀλλ' ἀπόλλυμαι
κατὰ μυὸς ὄλεθρον. D

668. Vat. II. 88.

679. Vat. II. 89.

j Μήλῳ] Virgil. Bucolicis, Ecl. III. v. 64. *Malo me Galatea petit lasciva puella.* Ex illo Theocriti Eidyllio VI. [6.] Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ πείμνιον ἃ Γαλάτεια Μάλοισιν. Et Eidyll. V. [88.] Βάλλει καὶ μήλοισι τὸν αἴπολον ἃ Κλεαρίστα, Τὰς αἶγας παρελῶντα. Aristophanes ἐν νεφέλαις· [v. 993.] Μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ τορυιδίου. Vetus item apud Eustathium poëta: [Od. η'. p. 1572, 48.] Μῆλα ἔρωτες ἴδοὺ τρυγῶσιν. Clearchus autem Solensis apud Athenæum lib. XII. Δειπνοσοφ. [p. 553 E.] causam exponit cur amantibus mala in manibus ac deliciis existant. SCHOTT.

670. Vat. II. 90.

k Μικρὸς] Aliter paulo Diogenianus. SCHOTT.

671. Vat. II. 91.

l Μὴ μάστιξ] Hemistichium est versus heroici. In Diogen. [VI. 65.] μία μάστιξ, non ut hîc μή. Plutarchus in Lycurgo [p. 58 C.] huc respiciens Spartam ait, μιᾶς ἀπὸ σκυτάλης καὶ τρίβωνος, toti Græciæ, sed volenti ac spontaneæ, imperasse. SCHOTT.

672. Vat. II. 92.

m Μέτωνος] De Metonis anno multa Aldus Manutius Paulli F. lib. *De quæsitis per epistolam* colligit e Græcis, Theophrasto, Diodoro, Æliano, et Scholiaste Arati Φαινομένων: ac de Latinis e Vitruvio, Columella, Plinio, Censorino, et Cicer. lib. XII. ad Atticum epistola 3. *Annus Metonis quando veniet?* Jos. Scaliger de Temporum emendatione, Jac. Nic. Loënsis lib. VIII. Miscellan. cap. 22. tom. IV. Lampadis Criticæ; et Lælius Bisciola Soc. Jesu lib. XIII. Subsecivarum horarum, c. 10. SCHOTT.

n ἐπὶ A.

673. Vat. II. 93.

o Μυὸς] De muribus Ælianus lib. XII. hist. animal. cap. 10.

674 Μελάντερος ζόφοτ καὶ μελάντερος πίσσης: Ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν μεμελασμένων. A

675 Μὴ ἔνι [p]δούλων πόλις: Πόλις ἔστιν ἐν Λιβύῃ Δούλων πόλις καλουμένη, ὡς Μνασέας ἱστορεῖ ὁ Πατρεύς. Καὶ τὸν εἰς ἐλευθερίαν ἀναβοῶντα λέγειν,

Οὐκ ἔστι δούλων οὐδ' ἐλευθέρων πόλις Π

ἐν ᾗ μόνος ἐλεύθερός ἐστιν ὁ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεύς. Καὶ Ἀρτεμίδωρος φησὶν, ὅτι ὁ Φίλιππος ἔκτισε Πονηρῶν πόλιν καλουμένην, ἐν ᾗ πάντας τοὺς πονηροὺς κολάζων καθείργνυεν.

676 Νῶι πείθοτ: Ὁμοία τῇ Πείθοτ [q]Θεῶι.

677 Ναύσων [r]ναυκρατεῖ: Ὠνοματοποίησαν τὸ Ναύσων παρὰ τὸ ναῦς καὶ τὸ κρατεῖ. Πολλὰ δὲ ἐστὶ τοιαῦτα, οἷον, Λευκότερος Λεύκωνος, καὶ Ἀγαθίδες ἀγαθῶν. C

ubi proverbium sic extulit, Τὸν μυὸς ὄλεθρον, citatque Menandrum in Thaide, itemque Philemonem. Equidem hic μεμαλαγμένων, pro nihili voce, reponi malim. SCHOTT.

674.

675. Vat. II. 94.

p δούλων πόλις] Celebratur a Stephano Byzantio lib. περὶ πόλεων ex Hecatæo, et Cratino poëta, ut et Πονηρόπολις: et Suidas eam agnoscit ex Ephoro lib. V. et Sosicrate lib. I. rerum Creticarum, et Theopompo lib. XIII. Philippicarum: Plutarchus quoque libello de Curiositate [p. 520 B.] alteram cognominem urbem in Creta fuisse, et rursum in Thracia: quarum hæc a Philippo Macedonum Rege condita, cui sceleratos pœnis destinatos inclusit: hinc et *Philippopolis* dicta, de qua in Geographico Thesauro Abr. Ortelius. Artemidori sive Ephesii, cujus exstant ὀνειροκριτικὰ, sive alterius, sæpe Plinius scripta laudat: Mnaseæ vero Europiaca, Asiam et Periplum Athenæus advocat, et Plinius lib. XXXVII. Hyginus, et in Mythologicis Fulgentius. SCHOTT.

676. Vat. II. 99.

q θεῷ] Θεῷ πείθου, ἢ Ἕπου θεῷ, quod addit hoc loco Suidas, præceptum est Sapientum Græciæ, ut auctor est III. de Finibus M. Tullius [c. 22.] et Plutarch. lib. De audiendis Poëtis. [p.] Vide proverbium, *Deum sequere*. SCHOTT.

677. Vat. II. 96.

r Ναυκρατεῖ] Etsi in Vatic. Ναυκρατεῖ erat scriptum, tamen dandi casu malim Ναυκράτει. Suidas de iis dici ait solitum, qui invicem ex æquo respondent. Oppidorum nomina esse opinatur Erasmus Chil. II. Centur. 10. Adag. 2. Sane Ναύσων dictus, quasi ναῦν σώων, vel σώζων. Ναυκράτης autem a ναῦς καὶ κρατεῖ. Talis porro allusio est in Ἑλλὰς Ἑλλάδος apud Thucydidem ex Euripide et Pindaro [ap. Athen. V. p. 187 D.]: similiaque collegit Desiderius in *Bonorum glomi*. Ναύσων a Cratino fictam vocem opinatur Hesychius, et respexit Aristophanes in Equitibus. [1306.] SCHOTT. Ναυκρατεῖ B.

678 Νηφάλια πίνα: Τὰ μὴ ἀμπέλινα μηδὲ σύκινα μήτε μύρ- A
σινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται.

679 Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

680 Νόμος καὶ χώρα: Διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίοις νόμοις χρῆ-
σθαι. Πέρσαι μὲν γὰρ [s]μεθύοντες βουλεύονται, καὶ τοὺς βασι-
λεῖς αὐτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι. Γόρδιοι δὲ τὸν παχύτατον βα- B
σιλέα ἑαυτῶν αἱροῦνται. Συρρακούσιοι τὸ διάδημα τῷ μακροτάτῳ
διδόασιν, ἢ τῷ μακροτάτην ἔχοντι κεφαλήν. Στάφυλοι τιμῶσι τὴν
γυναῖκα τὴν πλείοσι γαμηθεῖσαν. [v]Ὀρειοι Μασσαγέται ἐν ταῖς
[t]ὁδοῖς πλησιάζουσι. Σαυρομάται παρὰ [u]πότον τὰς θυγατέρας
πιπράσκουσι. Παρ' Ἀμαζόσιν οὐδεμία γαμεῖται, ἐὰν μὴ πολέ- C
μιον ἀνέλῃ. Τιβαρηνοὶ, τῶν γυναικῶν τεκουσῶν, αὐτοὶ δαίνυνται
τὰς κεφαλὰς καὶ ἀνακλίνονται παραδεδορκότες, καὶ οἱ ἐργάται τὰ
φορτία βαστάζουσιν, ἄχρις οὗ τις αὐτὰ ὠνήσηται. Καυσιάκαι
ἐπὶ μὲν τοῖς γεννωμένοις δακρύουσιν, ἐπὶ δὲ ἀποθνήσκουσι χαί-
ρουσιν. Βοκχόριοι ἐὰν ἀπὸ νόσου σωθῶσι κυσὶν ἑαυτοὺς παραβάλ- D
λουσιν. Ὀργεμπαῖοι οἰκίας οὐκ ἔχουσιν, οὐδὲ ἔμψυχόν τι σι-
τοῦνται, εἰσὶ δὲ φαλακροὶ διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος οὗ πίνουσι,
καὶ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν. Θυέσται τὰ ὀστᾶ τοῖς θεοῖς
ἐπιβύουσιν, αὐτοὶ τὰς σάρκας ἔσθοντες. Ταυροσκύθαι ἀνθρώπους
θύουσι. Βυζωνοὶ μεσόγειοι βοῦς ἀμέλγονται, καὶ ταῦτα χρῶνται E
τροφῇ. [w]Ἴβηρες ὑῶν ἀγέλας ἀντὶ προβάτων τρέφουσι. Διὰ
ταῦτα ἡ παροιμία.

681 [x]Νεάτη: Ἐσχάτη. Καὶ ἡ νήτη, χορδὴ ὑπὸ τῶν μουσικῶν,
πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τε ὑπάτης καὶ τῆς μέσης.

682 Νύκτα δασεῖαν: Τὴν χειμερίνην. F

678. Vat. II. 100.
679. v. infra 694.
680. Zen. V. 25.
[s] θύοντες B.
[t] φδαῖς A. B.
[u] πώτων A. sine τάς.
681. Vat. III. 1.
[x] Νεάτη] Nullam proverbii speciem præfert. De his autem fidium in Musicis ordinibus Plutarch. Comment. de Musica, Boëthius Severinus, Henr. Glareanus Helvetius, et Franc. Salinas Abbas. Hispanus libris VII. de Musica, quos Salmanticæ evulgatos legimus, e Latinis Græcisque ineditis, Ptolemæi, Philoxeni et Quinctiliani Briennii libris. Verum hæc et sequentia 682. et 698. ad phrasium potius quam adagiorum segetem pertinere videantur, etsi his adnumeret etiam Diogenianus. SCHOTT.
682. Vat. III. 2.

683 [y]Νήπιοι οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός: [v]Ἐσθ' ὅτε πλειόνων τις ἐπιθυμῶν ἀποβάλλει καὶ ἃ ἔχει. Παραινεῖ γοῦν μὴ ἐπιθυμεῖν πλειόνων. A

684 [z]Ναύφρακτον βλέπει: Ἐπὶ τῶν ὀργίλων.

685 Ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ [a]πλωσίμη: Ἐπὶ τῶν μηδὲν συντελούντων. B

686 Ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος κλόην: Ἐπὶ χλευασμοῦ ὁ ὅρκος.

687 Ναῦς ἱκέτευε πέτρας: Ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀναισθήτων.

688 Νέμεσις παρὰ πόδας βαίνει: Παρ' ὅσον μέτεισι ταχέως ἡ δαίμων.

689 Νεβρῷ ἱππεύει; Ἐπὶ τῶν βραδέως γινομένων. C

690 [b]Νέοις μὲν ἔργα, βουλὰς δὲ γεραιτέροις:

691 Νεκρῷ λέγοις λόγους εἰς οὖς: Ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου καὶ μὴ ἐπαΐοντος.

692 Νεφέλας αἰνεῖν: Ἐπὶ τοῦ ματαίου ἢ ἀδυνάτου.

693 Νοῦν τὸν ξένον: Ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινά. D

694 [c]Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροισιν: Ἐπὶ τῶν ἐπιλησμόνων ἢ πλεονεκτῶν, παρ' ὅσον ὑπερβολῇ πλεονεξίας ἀπώλοντο.

683. Vat. III. 3.

[y] Νήπιοι] Hesiodi versus [40.] lib. I. Ἔργων καὶ ἡμερῶν. Adhibet frequenter Plato lib. III. V. et VI. de Legib. Plutarch. in apophthegmatis Darii, et Laërtius in Pittaco, et Desiderius Chiliastes. SCHOTT.

684. Vat. III. 4.

[z] Ναύφρακτον] Suidas hîc: qui et Aristophanis illud laudat, nimirum ex Acharnensibus [v. 95.] Πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις. Huc pertinent, *Torvum tueri*, et Maronis illud, *obliqua tuentibus hircis*. Quidam Ναύκρατον etiam legi adscripserat. SCHOTT.

685. Vat. II. 95.

[a] πλεύσει] Diogenianus et Suidas πλώσει. Quid si πόντῳ οὐ πλωσίμη legas? SCHOTT. πλωσίμη B.

686. Vat. III. 5.

687. Diog. VI. 79.

688. Diog. VI. 80.

689. Vat. III. 6.

690. Vat. III. 7.

[b] Νέοις] Desumtum ex illo Euripidis in Melanippo apud Stobæum [CXV. 5.] Παλαιὸς αἶνος, ἔργα μὲν νεωτέρων, βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος. Et Hesiodo illud ab Hyperide adscriptum, [apud Harpocrat.], Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων. Etsi Strabo lib. XV. [p. 962.] Geogr. legit πορδαὶ δὲ γερόντων. Vide ad Zenob. Cent. I. Adag. 82. Ἄμμες πόθ' ἥμεν. Et Plutarch. Comment. *An seni gerenda Resp.* et Erasmum, *Senum consilia*. SCHOTT.

691. Diog. VI. 82.

692. Vat. III. 8.

693. Vat. III. 9.

694. Vat. III. 10.

[c] Νοῦς] De re impossibili quidam hoc acceperunt. Aristoph.

695 [d]Νῆν εἰς χώραν ἦλθεν: [1]Ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν μὴ ἀνεχο- A
μένων ἐλθεῖν [e]ὅποι δῆ, ὕστερον δὲ αὐτομάτως παραγεγονότων.

696 Νῆν ὀσπρίων ἄμητος: [1]Ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν ἕκαστα πράττειν
[f]φιλούντων.

697 Νῆν δὲ θεοὶ μάκαρες: [1]Ἐπὶ τῶν ἀξίως ὧν ἐπλημμέλησαν
ὑπὸ τοῦ θείου τιμωρουμένων. B

698 Νὴ τὴν τράπεζαν: Τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὑγρὰ χαλεπή φασιν.

699 [g][1]Ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ Παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον: [1]Ἐπὶ
τῶν τὰ αὐτὰ πολλάκις ἀνακυκλούντων. Κορινθίων γὰρ ἐπί τινος
δικαιολογίας τῆς μετὰ Μεγαρέων οὐδὲν [h]δίκαιον ἐχόντων εἰπεῖν,
μόνον τοῦτο, ὅτι Οὐκ ἀνέξεται ὁ Διὸς Κόρινθος, πολλάκις λεγόν- C
των, οἱ Μεγαρεῖς ἀπεκρίναντο, Παῖε παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον.
[v]Οθεν ἡ παροιμία.

700 [i]Οὐδὲν ἦν ἄρα τἄλλα πλὴν ὁ χρτσός: Αὕτη ἀρχή ἐστι
σκολιοῦ· [k]ἀνατιθεῖσι δὲ αὐτὸ [l]Πυθέρμωνι.

701 Οἰνόη τὴν χαράδραν: [1]Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακόν τι προσελ- D
κομένων. [1]Ὁμοία τῇ ὁ Καρπάθιος τὸν λαγῶν. Οἰνόη γὰρ
δῆμος Ἀττικῆς· οἱ δὲ οἰκοῦντες αὐτόθι χαράδραν ὑπὲρ αὐτῶν φε-

ἐν ἱππεῦσι parodiam citat [v. 1118.] Νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κώμαις. Etsi Suidæ interpres Germanus legit *κώμαις ὑμῶν*, vertitque *pagis vestris*. Erasmus ad comas retulit. Tu lege Had. Junii De Coma eruditum Commentarium. SCHOTT.

695. Vat. II. 97.

[d] Νῦν] Hic librarii manus Ναῦς pro Νῦν scripsit. Recte vero Suidas et Diogenianus. SCHOTT.

[e] ὅποι δεῖ Schott.

696. Vat. II. 98.

[f] ἀφειλούντων Schott.

697. Vat. III. 11.

698. Vat. III. 12.

699. Vat. III. 13.

[g] Ὁ Διὸς] Scholiastes Nemeorum Pindari [VII. 155.] duplicem habet fabulam: quarum hæc de Corintho una, altera de Alete: cui affine et supra proverb. in Zenobio, Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης. Adhibet autem in Euthydemo Plato, [p. 292 E.] Plutarchus adversus Stoicos Commentario [p. 1072 B.]; Philostratus in Antipatro, qui Severo Aug. ab Epistolis; Aristophanes in Ranis [441.] et Concionatricibus [823.] apud Erasmum Chiliasten. Affine vero illud: *Crambe bis cocta.* Et altero sensu: *Gallinæ filius albæ.* similiaque. SCHOTT.

[h] δι' B.

700. Vat. III. 14.

[i] Οὐδὲν ἦν] Adfert et Diogenianus, non explicat tamen, neque usum ostendit: ut sequens Proverbium 15. aliter paulo exponit Centur. VI. Adagio 96. SCHOTT.

[k] ἀνατιθοῦσι B.

[l] Πυθέρμῳ Athen. p. 625 C.

701. Zen. V. 29.

ρομένην παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν· πολλὴ δὲ γενομένη, ἐλυμήνατο αὐτῶν τὰ γεώργια, καὶ τὰς οἰκίας κατέστρεψεν. A

702 Ὁ ΚΡΗΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ: Ἐπεὶ οἱ Κρῆτες ναυτικώτατοι λέγεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν οἷς διαφέρουσι ταῦτα φεύγειν προσποιουμένων.

703 ὈΛΕΘΡΟΥ ΠΕΙΡΑΤ' ΕΦΗΠΤΑΙ: Ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται. B

704 [m]ὈΜΠΝΙΟΣ ΧΕΙΡ: Πλούσιος, ἢ πλουσία.

705 ὈΝΟΣ [n]ἈΝΤΡΩΝΙΟΣ: Παρ' ὅσον ἐν τῷ Ἄντρωνι τῆς Θετταλίας ὄνοι μεγάλοι.

706 ὈΝΟΣ ἌΓΕΙ ΜΥΣΤΗΡΙΑ: Τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα ἐκόμιζον τὰ πρὸς χρείαν διὰ τῶν ὄνων. Ὅθεν ἡ παροιμία. C

707 ὈΝΟΥ ΓΝΆΘΟΣ: Εἰς πολυφάγον. Ἔστι δὲ καὶ τόπος ἐν Λακωνικῇ.

708 ὈΝΟΥ ΠΌΚΑΣ: [o]Ἀριστοφάνης χωρίον ἐν Ἅιδου διατετύπωκεν ὄνου πόκας. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ ἀτελῶν, ὅτι καὶ ὄνος οὔτε κείρεται, οὔτε ἐξ αὐτοῦ πόκος γίνεται. D

709 ὈΝΟΥ ΣΚΙΆ: Ἐπὶ τῶν περὶ μηδὲν χρησίμων.

710 ὈΜΠΝΙΟΣ ΚΑΡΠΌΣ: Ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί. Ὀμπνία γὰρ ἡ Δήμητρα.

711 [p]ὈΝΟΥ ΣΚΙΆ: Ἐμισθώσατό τις ὄνον ἀπιὼν εἰς Δελφούς· καὶ ὡς καῦμα κατήπειγεν, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου ὑπέδυ ὁ μισθώσας E αὐτόν· ὁ δὲ τοῦ ὄνου δεσπότης ἐμάχετο αὐτῷ λέγων, ὅτι Τὸν ὄνον

702. Zen. V. 30.
703. Vat. III. 15.
704. Vat. III. 16.
m Ὄμπνιος] Ceres Ὀμπνία cognomento apud Hesychium, et Nicandri Græcum interpretem, ἀπὸ τῆς ὄμπνης, *ab alimento*. SCHOTT.
705. Vat. III. 17.
n Ἀντρώνιος] Steph. Byzantius: Ἄντρων, πόλις Θετταλίας. Ζηνόδοτος δὲ γράφει· Ἀγχιάλου Ἀντρῶνα. Ὁ πολίτης Ἀντρώνιος. Ἐξ οὗ καὶ παροιμία, Ἀντρώνιος ὄνος. SCHOTT.
706. Vat. III. 18.
707. Vat. III. 19.
708.
o Ἀριστοφάνης] Ran. 187.
709.
710. v. Suid. p. 2683 C.
711. Vat. III. 20.
p Ὄνου σκιά] Fabulam de duobus viatoribus Demosthenes orationi interserens attentos habuit auditores, qui seriis non perinde caperentur, teste Plutarcho. Geminum est poëtæ illud: *Grammatici certant de lana sæpe caprina.* Et Valerii Martialis: *Lis est mihi de tribus capellis.* SCHOTT.

σοι ἐμισθωσάμην, οὐχὶ καὶ τὴν σκιὰν αὐτοῦ. Ἐντεῦθεν ἡ παροι- A
μία ἐπὶ τῶν εὐτελέσι φιλονεικούντων.

712 p"Οξος Σφήττιον: "Ισως οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς ἦσαν. Εἰσὶ δὲ δῆμος Ἀττικῆς.

713 Οἰᾶ' Ἡρακλῆς πρὸς ἀτό: Ἡρακλῆς τῇ ἑαυτοῦ πιστεύσας δυνάμει κατὰ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα εἰσῆλθε πρὸς δύο πυκτεύ- B
σων τῇ δευτέρᾳ πενταετηρίδι, ἡττήθη δὲ, τῇ προτέρᾳ δύο ἀποκτείνας Εὔρυτον καὶ Κτέατον.

714 qΟἰᾶ' ἐν σελίνοις: Ἐπὶ τῶν μακρὰν τοῦ τέλους ἀπεχόντων. Βούλεται γὰρ ἡ παροιμία λέγειν, ὅτι οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγ- C
ματος· καθάπερ οὐδὲ οἱ εἰς τοὺς κήπους εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσὶν ἤδη.

715 Οἰκ Ἄσκιον: Εἴρηται ἐπὶ τῶν τὰ rκενὰ δεδοικότων· Κράτης "Ηρωσιν·

Οὐκ ἀσκίῳ γ' ἐμορμολύττετ' sαὐτούς.

716 Οἰκ ἐπιγαυτήσομαι: Οὐ βλασφημήσω. D

717 t"Οψ' ἦλθες ἄλλ' ἐκ τῶν Κολωνῶν ἧσο: Ἐπὶ τῶν μισθωτῶν ἔλεγον· τοὺς γὰρ ἐπὶ τὸ ἔργον ἐλθόντας ὀψὲ ἀπέλυον πάλιν ἐπὶ τὸ μισθωτήριον, τὸ δὲ ἦν ὁ Κολωνός.

712. Vat. III. 21.

p "Οξος Σφήττιον] De acido et acerbo aceto usurpatum. Stephanus, et Aristoph. Scholia ἐν νεφέλαις [v. 156.] Σφήττιος, δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς, ἀπὸ Σφήττου τοῦ Τροιζῆνος παιδός. Ὁ δημότης Σφήττιος. Et in Pluto [v. 720.] Σφηττίῳ τῷ δριμυτάτῳ, ἀπὸ δήμου. Πικροὶ γὰρ οἱ Σφήττιοι καὶ συκοφάνται· ἢ παρὰ τοὺς σφῆκας· θυμικοὶ γάρ· ἢ ὅτι δριμὺ ὄξος παρὰ Σφηττίοις ἐγίνετο. SCHOTT.

713. Zen. V. 49.

714. Vat. III. 22.

q Οὐδ' ἐν σελίνοις] Michaël Apostolius ita: Ἐπὶ δὲ τῶν μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων. Et mox eadem quæ hoc loco. Suidas autem paulo disertius: Extremitates, inquit, quæ περίκηποι Græcis, quasi hortorum vestibula, dicuntur, selino et ruta conserebant. SCHOTT.

715. Hesych.

r κοινὰ B.

s ἀὖ B. αὐτούς Hes.

716. Vat. III. 23.

717. Vat. III. 24.

t "Οψ' ἦλθες] Senarius est, etiam in Græco: quem et Suidas explanat, et Desiderius [IV. 3, 97.] qui et alibi, *Venisti sero*, ut proverbiale attulit e Plutarchi Commentario quo disserit, An seni Respubl. gerenda [p. 784 B.] Κολωνὸς autem locus editior, collis, tumulus, Suidæ, et Didymo in Hom. Odyss. λ'. et Apollonio lib. I. Argonaut. Templum quoque Neptuni decem ferme ab Athenis stadiis dissitum: et He-

718 [u]Οὐδ' ἐν τοῖς Ἰώροτ: Οὕτω τὰς φυλακὰς ἐκάλουν Ἀθηναῖοι· A
καὶ ὁ νόμος ὁ παρ' αὐτοῖς ἐκτὸς Ἰώρου ἐκέλευσεν εἶναι τοὺς ἀνδροφόνους· τουτέστι τῶν τόπων ἐν ᾧ τὰ φυλακτήρια ἦν. Ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀπειλούντων καὶ σοβαρευομένων ἡ παροιμία.

719 Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν: Ἀγαμέμνων εἰς Κρήτην καταχθεὶς
καὶ θύων, ἐπειδὴ ἤκουσεν ἑαυτοῦ τὰς ναῦς ἐμπρῆσαι τοὺς αἰχμα- B
λώτους, τὴν θυσίαν ἀπέλιπε, καὶ κατελθὼν μίαν εὗρε ναῦν σῶαν, εἰς ἣν ἀναχθεὶς κατηράσατο τοῖς τὴν πόλιν οἰκοῦσιν. Ὅθεν ἐπὶ τῶν ταραχωδῶν θυσιῶν ἡ παροιμία.

720 Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν: Σικελὸς, φασὶν, ἔμπορος σῦκα
ἄγων ἐναυάγησεν· εἶτα ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος γαλήνης οὔσης C
ἔφη πρὸς τὴν θάλασσαν, Οἶδα ὃ θέλεις, σῦκα θέλεις.

721 Ὅποτ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν: Ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων· αἱ γὰρ ἔλαφοι ἐν τραχέσι καὶ δυσβάτοις χωρίοις παρατριβόμεναι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν.

722 Οὔθ' ἵππαι οὔθ' ἡλιοῦνται: Ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος D
ἑστώτων.

723 Οἷς τὴν μάχαιραν: Ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς τοῖς πράγμασι
χρωμένων. Λέγεται γὰρ ὅτι κτείνασα ἡ Μήδεια τοὺς ἑαυτῆς παῖδας, καὶ κατορύξασα παρὰ τὸ ἱερὸν τῆς Ἥρας τὸ ξίφος, μετεχώρησεν εἰς Ἀθήνας· μετὰ δὲ χρόνον θυσίας μελλούσης τε- E
λεῖσθαι, ὅις τοῖς ποσὶ [x]σκαλεύουσα τὸ ξίφος ἐφανέρωσε, μεθ' οὗ καὶ ἐτύθη.

724 Οὐδ' ἵκταρ βάλλει: Ἀντὶ τοῦ οὐδ' ἐγγύς.

725 Ὄρτυξ ἔκωσεν Ἡρακλῆ τὸν κάρτερόν: Ἐπὶ τῶν σωζο-

rodoto lib. IV. Musarum, κολωνοὶ λίθων, *lapidum* sunt *acervi*. SCHOTT. Vid. arg. ad Sophocl. Œd. Col.

718. Vat. III. 25.

[u] Οὐδὲν τοῖς] Forte melius ex Suida in Ἰωρός: οὐδ' ἐντὸς Ἰώρου: vel οὐδ' ἐνδοῖ Ἰώρου. *Janitorem* enim θυρωρὸν καὶ φύλακα ait significare, vel, *vestibulum* potius. Correxi et τοῦτ' ἔστι τοῦ τόπου. Vox autem Ἰώρου rara et inusitata. Hesychius: Ἴωροι, τὸ ὀρεινοί· χωρίον, καὶ τὸ ὄρος, καὶ οἶκος, καὶ ὁ τούτου φύλαξ. SCHOTT.

719. Zen. V. 50.

720. Zen. V. 51.

721. Zen. V. 52.

722. Zen. V. 53.

723. Vat. III. 26.

[x] σκαλεύσασα A. Supra μετεχώρισεν B.

724. Zen. V. 55.

725. Zen. V. 56.

μένων παρ' ὧν οὐκ ἤλπισαν. Φασὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα ὑπὸ Τυ- A
φῶνος διαφθαρέντα, πράττων [y] Ἰόλαος ὑπὲρ τοῦ τοῦτον ἀναστῆναι,
ὄρτυγα ᾧ ἔχαιρε ζῶντα κατέκαυσεν. Ἐκ δὲ τῆς κνίσσης αὐτὸς
ἀνεβίω.

726 Οἶκοι τὰ Μιλήσια : Ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν
ἐπιδεικνυμένων. Ἀρισταγόρας γὰρ ὁ Μιλήσιος ἐλθὼν εἰς Λακε- B
δαιμονίαν ἠξίου βοηθῆσαι πολεμουμένοις τοῖς Ἴωσιν ὑπὸ Περσῶν.
Ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ καὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν τὴν
Ἰωνικήν. Εἶπεν οὖν τις αὐτῷ τῶν Ἐφόρων,

Οἶκοι τὰ Μιλήσια.

727 Ὁ παῖς τὸν κρίσταλλον : Ἐπὶ τῶν μὴ κατέχειν δυναμένων C
ἃ κατέχουσιν.

728 Ὁ Σκίθης τὸν ἵππον : Ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων,
φανερῶς δὲ αὐτὸ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυόντων αὐτό.

729 Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων : Ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποι-
εῖν. Οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἕτοιμοι μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν. D

730 [z] Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών : Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραξ-
άντων. Καρπάθιοι γὰρ λαγωοὺς ἐν τῇ νήσῳ μὴ ὄντας κομίσαν-
τες, πολλῶν γινομένων, πολλῆς ἐπειράθησαν τῆς ἀπ' αὐτῶν βλά-
βης. [v]Οθεν ἡ παροιμία.

731 Οὐκ ἄνετ γε Θησέως : [v]Οταν τι θαυμαστὸν οὐχ ὑπὸ μόνου E
τινὸς ἀλλὰ πλειόνων κατορθωθῇ. Θησεὺς γὰρ καὶ Μελεάγρῳ
συνηγωνίσατο πρὸς τὴν θήραν τοῦ κάπρου, καὶ Πειρίθῳ κατὰ τῶν
Κενταύρων, καὶ Ἡρακλεῖ κατὰ τῶν Ἀμαζόνων.

732 Οὐδὲ τὰ [a]τρία τῶν Στησιχόρου γινώσκεις : Ἐπὶ τῶν

[y] Ἰόλαος] ὁ λαὸς B.
726. Zen. V. 57.
727. Zen. V. 58.
728. Zen. V. 59.
729. Zen. V. 60.
730. Vat. III. 27.
[z] Ὁ Καρπάθιος] Adfert et exponit Aristoteles III. Rhetoric. [c. 11.] et Pollux lib. V. [75.] copiose, ac Zenobius. Affinis et illa Archilochi parœmia, Ὁ Καρπάθιος τὸν μάρτυρα, apud Junium Centuria IV. Adag. 74. Ceterum τὸν λαγών Atticis potius est, quibus et Gaza alios in 4. nominum inflexione adnumerat. [v]Αθως, ἄθω. [v]Εως, ἕω. Κέως, κέω. Et κᾶς, κᾶ. SCHOTT.
731. Zen. V. 33.
732. Vat. III. 28.
[a] τρίτα B.

ἀπαιδεύτων καὶ ἀμούσων εἴρηται. Ἐπειδὴ δύο ἀντιστρόφους A
ἦδον οἱ λυρικοὶ καὶ μίαν ἐπῳδόν.

733 Οἶδε πίρφορος ἐλείφθη: Ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία. Ἐπειδὴ πάσης πολεμίας παρασκευῆς ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδον καὶ στέμματα· καὶ τούτου μόνου νόμος ἦν φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. Ὅθεν ἡ πα- B
ροιμία ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ διεφθαρμένων.

734 Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς: Ἡ Κόρινθος πολλὰς ἔσχεν ἑταίρας, αἳ τοὺς ἀφικνουμένους τῶν ξένων ἐδασμολόγουν τὰ ἐφόδια λαμβάνουσαι. Λέγεται γοῦν ἐπὶ τῶν τρυφᾶν βουλομένων ἀπόρων. C

735 Οἶδ' ἔγγὺς ἱππικοῦ δρόμου: Ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐπαγγελλομένων, μηδὲν δὲ ποιούντων.

736 Οἶδεν πρὸς Διόντεον: Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων.

737 Οἵοι μ' ὁ δαίμων τέρατι στγκαθεῖρξεν: Ἐπὶ τῶν δυσα- D
νασχετούντων. Κύκλωψ γάρ ἐστι δρᾶμα Φιλοξένου ποιητοῦ, ἐν ᾧ ὁ Ὀδυσσεὺς λέγει τὸ τοιοῦτον.

738 Ὅσα μὴς ἐν πίττηι: Ἐπὶ τῶν μετὰ πολλοῦ κόπου νενικηκότων. Πύκτης γὰρ ἐν Πίσσῃ Ταραντῖνος πολλοὺς ἔχων ἀνταγωνιστὰς, πολλὰς πληγὰς λαβὼν μόλις ἐνίκησεν. E

739 Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων: Ἐπὶ τῶν πάνυ πεθυμένων. Φασὶ γὰρ ὅτι νεανίσκος ὁ Ἀρτέμων ἐγένετο περιμάχητος γυναιξίν. Ἄλλοι δὲ ὅτι μηχανοποιὸς ἐγένετο σοφώτατος κατὰ τοὺς Περικλέους χρόνους· χωλὸς δὲ ὢν περιεφέρετο ἐπὶ τῷ ὁρᾶν τὰς μηχανάς. F

740 Ὅνοτ παρακύψεως: Οἱ μέν φασιν ἐπὶ κεραμέως, οἱ δὲ ἐπὶ κουροπλάθου, ἄλλοι δὲ ἐφ' ἑστοῦ. Ὀρνίθων γὰρ παρατρεφομένων ἐν ἐργαστηρίῳ πολλῶν, ὄνον διὰ τῆς παραθύρου παρακύψαι, ὑπανέντος αὐτῷ τὸν ἀγωγέα τοῦ ὀνηλάτου, τὰς δὲ ὄρνεις ἐκπλαγείσας

733. Zen. V. 34.
734. Zen. V. 37.
735. Vat. III. 29.
736. Zen. V. 40.
737. Zen. V. 45.
738. Zen. V. 46.
739. Vid. Schol. Aristoph. Ach. 850.
740. Zen. V. 39.

καὶ φοβηθείσας ὑπὸ τῆς ὄψεως, ἤτοι τὰ τοῦ κεραμέως σκεύη, ἢ A
τὰς τοῦ κοροπλάθου νύμφας, ἢ τὸν ἱστὸν συντρίψαι. [a]Ὁ τοίνυν
κύριος τοῦ ἐργαστηρίου εἰς κρίσιν εἰσάγει τὸν ὀνηλάτην. [a]Ἐρω-
τώμενος τοίνυν ἐκεῖνος τινὸς κρίνοιτο, ἔλεγεν, [b]Ὄνου παρακύψεως.
Εἴρηται τοίνυν ἐπὶ τῶν καταγελάστως συκοφαντουμένων.

741 Οἱ ΝΥΚΤΙΠΛΟΕΙΣ: [a]Ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τι ποιούντων. [a]Ἡ B
γὰρ νὺξ τῆς ἡμέρας ἀκριβεστέρα διὰ τὰς τῶν ἄστρων σημειώ-
σεις.

742 Οἱ ΦΡΟΝΤΙΣ [a]ΙΠΠΟΚΛΕΙΔΗΙ: [a]Ἱπποκλείδης Ἀθηναῖος μετὰ
ἄλλων πολλῶν ἐμνηστεύσατο τοῦ Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυ-
γατέρα. Τοῦ δὲ Κλεισθένους ἐνιαυτὸν ὅλον δοκιμάζοντος τοὺς C
μνηστῆρας, ὁ [a]Ἱπποκλείδης ἐν συμποσίῳ παρ' ᾧ ἔμελλε γαμβρὸς
ἀναγορεύεσθαι ἐπὶ κεφαλὴν κυβιστήσας, ἄνω περιῆγε τοὺς πόδας.
Τοῦ δὲ Κλεισθένους εἰπόντος, [b]Ἐξωρχήσω τὸν γάμον, ἔφη ὁ [a]Ἱπ-
ποκλείδης, Οὐ φροντὶς [a]Ἱπποκλείδῃ.

743 [c]Ὁ ΦΑΛΛΟΣ ΤΩΙ ΘΕΩΙ: [a]Ἐπὶ τῶν ἀπονεμόντων ἐνίοις τὰ οἰ- D
κεῖα καὶ πρόσφορα τίθεται.

744 Οὐκ ἐΠΑΙΝΕΘΕΙΗΣ ΟὐΔΕ [d]ΠΕΡΙ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟΝ: [a]Ἐπὶ τῶν μη-
δενὸς ἀξίων. Εἰώθασι γὰρ ἐπαινεῖν περὶ τὸ δεῖπνον τὸν τελευτή-
σαντα καὶ εἰ φαῦλος [e]εἴη.

745 [a]Ὁ ΣΚΝΙΨ ἘΝ ΧΩΡΑΙ: [a]Ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων. E
Σκὶψ γὰρ θηρίον [f]ξυλοφάγον.

746 [b]ΟΤΙ ΚΑΚΟΝ ΕἸΣ ΠΥΡΡΑΝ: Φασὶν ὅτι Πυρραῖοι πρὸς τοὺς
ὁμόρους πάντα ἀπεχθρῶς εἶχον. Οἱ γοῦν περίοικοι τὰ συμβαίνοντα
αὐτοῖς κακὰ ἀποτροπιαζόμενοι ἐκβάλλοντες εἰς τὴν Πυρραίων
χώραν ἔλεγον ὅ ΤΙ ΚΑΚΟΝ ΕἸΣ ΠΥΡΡΑΝ. F

747 ΟἼΔΑ ΣΙΜΩΝΑ ΚΑΙ ΣΙΜΩΝ ἘΜΕ: Τελχίνων φύσει βασκάνων
ὄντων, (καὶ γὰρ τῷ τῆς Στυγὸς ὕδατι τὴν γῆν καταρραινόντων

741. Zen. V. 32.
742. Zen. V. 31.
[b] ἐξορχήσω B.
743. Vat. III. 30.
[c] Ὁ φαλλὸς] De Phallo Deo, qui et hortorum custos et Ithyphallus est Columellæ, Sextoque Pompeio, Herodotum vide lib. II. et Plutarch. lib. De studio pecuniarum [p. 527 D.] ac De Iside et Osiride Commentario. SCHOTT.
744. Zen. V. 28.
[d] παρὰ A. περὶ B. l. ἐν περιδείπνῳ.
[e] εἴη B. ἦν al.
745. Zen. V. 35.
[f] ξυλοφόρον A.
746.
747. Zen. V. 41.

ἄγονον ἐποίουν,) δύο ἡγεμόνες ἐγένοντο, Σίμων καὶ Νίκων· ὑπερί- A
σχυσε δὲ ὁ Σίμων κακοτροπώτερος ὤν. Λεχθείη δ' ἂν ἐπὶ τῶν
κακίᾳ ἀλλήλους γινωσκόντων.

748 Ὁ ἄπιστος [g]πίθος: Οὗτος ἐλέγετο ἐν [v]Ἅιδου εἶναι, οὐδέ-
ποτε πληρούμενος· πάσχουσι δὲ περὶ αὐτὸν αἱ τῶν ἀμυήτων ψυ-
χαὶ, καὶ κόραι δὲ, ἃς ἔνιοι Δαναΐδας φασὶ, πληροῦσαι κατεαγόσιν B
ἀγγείοις ὕδωρ πρὸς αὐτὸν [h]φέρουσι τετρημένον. Γέγραπται δὲ
τῷ πίθῳ ἀμυήτων. Λέγονται δὲ αἱ κόραι ἠπεδαναὶ, τουτέστιν
ἀσθενεῖς, παρὰ τὸ ἄπεδον. Δύναται λέγεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ [v]Ἅιδου,
πάντοτε ἀποθνησκόντων μὲν τῶν ἀνθρώπων, οὐδέποτε δὲ ἐκείνου
πληρουμένου. C

749 [v]Ὄνωι τις ἔλεγε μῦθον, ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει: Πρὸς
ἀναισθητοῦντας, ἐπειδὴ τὸ ζῶον νωχελές.

750 [i]Οἶκος [j]φίλος, οἶκος ἄριστος: [v]Ἔνιοι τὴν παροιμίαν ἐπὶ
τὸ γελοιότερον μεταφράζοντες, ταύτην ἐπὶ τῆς χελώνης φασίν.

751 Οἶνος [k]καὶ ἀλήθεια: Τινὲς οὐχ οὕτως φασὶν, ἀλλ' Οἶνος D

748. Vat. III. 31.

g Πίθος] Πίθον τετρημένον usurpat Plato in Gorgia [p. 493 B.] et Aristot. lib. VI. Polit. [c. 5.] et in Œconomicis, Lucianus in Hermotimo [c. 61.] Hyginus fabula 170. Poëtarum vero Aristoph. ἐν Νεφέλαις, Lucret. lib. III. Catullus, et Horat. lib. III. Oda 11. sæpe Propertius lib. II. Eleg. 1. et 31. et lib. IV. Eleg. ult. Plautus in Pseudolo: *In pertusum ingerimus dolium: operam ludimus.* Tibullus lib. I. Eleg. 3. *Et Danai proles, Veneris quæ numina sensit, In cava Letheas dolia portat aquas.* Ovidius in Ibim: *Quæque gerunt humeris perituras Belides undas, Exulis Ægypti, turba cruenta, nurus.* Bion apud Laertium [IV. 50.] Ἔλεγε τοὺς ἐν ᾅδου μᾶλλον ἂν κολάζεσθαι εἰ ὁλοκλήροις καὶ μὴ τετρημένοις ἀγγείοις ὑδροφόρουν. SCHOTT.

h φέρουσαι τετριμμένον B. Mox παρὰ pro περὶ cum Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 22 C.

749. Zen. V. 42.

750. Vat. III. 32.

i Οἶκος φίλος] Lepidus est Phrygis fabulatoris apologus testudinis domiportæ, tardigradæ. Hinc Persius [IV. 52.] *Tecum habita, et noris quam sit tibi curta supellex.* Utitur et T. Livius lib. VI. belli Macedonici, [XXXVI. 32.] et in T. Flaminino Plutarchus [T. I. p. 378 D.] de T. Quinctio suadente ne Peloponnesi finibus testudinis exemplo caput summo periculo exsererent. M. Tullius lib. XV. ad Attic. Epist. 16. in Lamb. οἶκος φίλος. Quod equidem sic explicare malim, dictum esse venuste voce iterata, quasi diceret, *Domus cuique optimus est amicus:* nimirum quod Caius et Paullus Jurisconsulti pronuntiant, suam cuique domum tutissimum esse perfugium. SCHOTT.

j φίλιος B.

751. Vat. III. 34.

k Οἶνος] Aliis etiam: Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια. Et poëtis frequens: *Vi-*

καὶ ἄλλα ἤθη. Κατὰ τὸ πρότερον Πέρσαι, φασὶν, οὐ βασά- A
νοις ἀνετάζουσιν, ἀλλὰ μεθυσκομένους.

752 [l]Οἴκοθεν ο μάρτυς: Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν ἐκφερόντων μαρτυρίας.

753 Ὀβολὸν εἶρε [m]Παρνήτης: Καλλίστρατος Ἀθήνῃσι πολιτευσάμενος ἐπικαλούμενος δὲ Παρνύτης, μισθὸν ἔταξε τοῖς δικασταῖς B
καὶ τοῖς ἐκκλησιασταῖς· ὅθεν σκωπτόντων αὐτὸν τῶν κωμικῶν εἰς παροιμίαν ἦλθε τὸ γελοῖον.

754 [n]Ὀπισάμβων: Ταύτην Χρύσιππος τάττει κατὰ τῶν χεῖρον ἐν τοῖς πράγμασι προβαινόντων παρὰ τὸ ἀεὶ ὀπίσω βαίνειν. Μέμνηται τοῦ ὀνόματος [o]Σοφοκλῆς. C

num animi speculum, ingenii fomes. Et, *Quod in corde sobrii, id in ore ebrii.* Græcorum autem esse hoc proverbium ait Plutarchus in Artaxerxis vita, et Athenæus lib. II. Utuntur Euripides, Theognis, et Plinius lib. XIV. cap. 22. Persæ quoque apud eumdem Plutarchum exstat apophthegma. Et Horatius venuste in Arte: *Reges dicuntur multis urgere culullis, Et torquere mero, quem perspexisse laborant.* Cicero adhæc in Topicis de iis quæ fidem in Quæstionibus reperiant, numerat vinolentiam, pueritiam, et insaniam. Nimirum quod hodieque usitatum: Ebrios, stultos, ac pueros verum plerumque effari. SCHOTT.

752. Vat. III. 33.

[l] Οἴκοθεν] Erasmus [II. 3, 6.] sic explicat: ubi quis seipsum laudat. Locus vero Luciani in Jove Tragœdo [c. 32.] nostro potius quadrat sensui, quod Henr. Stephanus observat. Adhibet M. Tullius libro II. Epist. ad Cælium, et non semel libris de Orat. ad Q. Fratrem: pluraque Jurisconsulti de testibus e domo productis. Phrynichus de vocibus Atticis p. 80. edit. August. Κεχρῆσθαι αὐτῷ (καθὼς) Φύλαρχον, ὦ τοῦ μάρτυρος, ὡς ἔοικε τοῦ ἐπαγομένου. Ubi Vir illustris hoc secutus proverbium reposuit: Ὦ μάρτυρος ὡς οἰκέτου ἐπειγομένου. SCHOTT.

753. Vat. III. 35.

[m] Παρνύτης] Παρνοίτης cum οι diphthongo in secunda syllaba e suis schidis edit Erasmus, ubi hîc υ est. SCHOTT.

754. Vat. III. 36.

[n] Ὀπισάμβων] Vox rara Ὀπισαμβῶ (ut quidem scribit accentu in ultima Eustathius, e Lexico quodam) pro εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσει, *incessu retrogrado*, in Ἰλιαδ. λ'. pagina 806. Basileens. editionis. Derivatum ex ὀπίσω καὶ ἀναβαίνειν, hoc est, ut Homerus loquitur, ὀπίσω ἀναχάζεσθαι. Affinis notione est ὀπισθοβάμων, *retrocedens*, in Græcorum Epigrammate de paguro: ut de cancris C. Plinius, *Retrorsum pari velocitate redeunt.* In B. Chrysostomi Litur. extrema legitur, εὐχὴ ὀπισθάμβωνος, una interjecta littera, sed ab ambone, pulpito. Sophoclis autem locum in iis quæ exstant tragœdiis non reperi, nisi forte in iis quæ temporum injuria interciderunt. SCHOTT.

[o] Fr. 921. Vid. Lobeck. Aglaoph. p. 733.

755 Πάντα κινήσω πέτρον: Ὁμοία τῇ Πάντα λίθον κι- A
νήσω.

756 Πάντα κάλων ζεῖε: Ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. Παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἅρμενα χαλώντων.

757 Πάντα λίθον κινεῖν: Ὅτε Ξέρξης ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐστράτευσεν, ἡττηθεὶς περὶ Σαλαμῖνα αὐτὸς μὲν ἀνέζευξε, Μαρδό- B
νιον δὲ κατέλιπε πολεμῆσαι τοῖς Ἕλλησιν. Ἡττηθέντος δὲ καὶ τούτου, τὸν ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς ὁ Μαρδόνιος θησαυρὸν καταλέλοιπε. Πριάμενος οὖν Πολυκράτης τὸν τόπον ὁ Ἀθηναῖος, χρόνον μὲν πολὺν ἐζήτει τὸν θησαυρόν· ὡς δ' οὐδὲν ἐπέραινε, πέμ- C
ψας εἰς Δελφοὺς ἠρώτα πῶς ἂν εὕροι τὰ χρήματα· τοὺς δὲ ἀπο- φήνασθαι πάντα λίθον κινεῖν.

758 [p]Παραλύομαι: Ἐπεὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἱ πένητες παραλύονται.

759 Παρεσηθαμένος τὸν νοῦν: Οἷον ἀμυδρὸν ἢ διεφθαρμένον ὑπὸ γήρως ἔχων τὸν νοῦν. Μετενήνεκται ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν D
ἐν τοῖς αὐλοῖς. Οἱ γὰρ [q]κατατετρημένοι ἐξηυλῆσθαι λέγονται, οἷόν τι καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐκτετοξεῦσθαι τὸν βίον ἐστίν.

760 [r]Πέρδικος καπηλεῖον: Χωλὸς κάπηλος ὁ Πέρδιξ. Ὅθεν ἔνιοι τὴν παροιμίαν διαδοθῆναί φασι, καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος.

761 Πηλέως μάχαιρα: Σωφροσύνης γέρας ἡ μάχαιρα τῷ Πηλεῖ E
δέδοται, Ἡφαιστότευκτος οὖσα.

755. Diog. VII. 42.

756. Zen. V. 62.

757. Zen. V. 63.

758. Vat. III. 37.

p Παραλύομαι] In παραδύομαι eadem hîc Suidas, pro *immisceor*: quasi pauperes divitum gregi immisceantur. Habetque et παραλύομαι, sed aliter paullo, quod dissolvi et languescere sonat: alias etiam abdicare se, et magistratu abire. SCHOTT. Corrupte pro Παραλοῦμαι. Vid. Photium et Suid. Aristoph. Fr. Anag. 16. ed. Dind. Not. ad Hesych. in Παραλύομαι.

759. Zen. V. 65.

q κατατετρυμένοι B.

760. Vat. III. 38. v. Schol. Aristoph. Av. 1292.

r Πέρδικος] Cauponem illum Perdica perstringit Aristophanes in Avibus [v. 1292.] Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο Χωλός. Ad quæ verba Enarrator Græcus Perdicem dictum popinæ præfectum, hoc est, coquum; quodque claudus esset, hinc factum adagium, Πέρδικος σκέλος. Cujus et in Anagyro meminerit idem poëta, et in parœmiis ἀμέτροις, soluta oratione scriptis; ut et ἔμμετρα conscripsisse proverbia Aristophanem appareat. Suidæ etiam Περδίκειος ποῦς. SCHOTT.

761. Vat. III. 39.

762 Πόλεις παίζειν: Ἡ πόλις εἶδός ἐστι παιδιᾶς πεττευτικῆς, A καὶ δοκεῖ μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν ταῖς ψήφοις παιζόντων, λεγομέναις νῦν χώραις, τότε δὲ Πόλεσιν.

763 Πρεσβύτερος Κόδρος: Ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ πολυχρονίων.

764 [s]Παρασάγγης: Μέτρον ὁδοῦ λ σταδίων, σχοῖνος δὲ ξ, ὡς δέ τινες πεντήκοντα. B

765 Πρωκτὸς λοττροῦ (περι)γίνεται: Ὅταν τις μὴ δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία αὐτῶν ἐπιφέρηται τῶν ἀνωφελῶν.

766 Πύθοι [t]χελιδόνος: Διότι ὀδυρτικὸν τὸ ζῶον.

767 Πῦρ ἐπὶ πῦρ: Ταύτης μέμνηται Πλάτων. Καὶ Κακὸν ἐπὶ κακῷ. C

768 Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου: Ἀγγαῖος Ποσειδῶνος φυτεύων ἄμπελον βαρέως ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. Εἷς δὲ τούτων ἔφη μὴ μεταλήψεσθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. Ὁ δὲ Ἀγγαῖος, ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐπεφθάκει, χαίρων ἐτρύφα, καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κερᾶσαι αὐτῷ, μέλλων δὲ προσφέρειν D τὴν κύλικα τῷ στόματι, ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἔφη τὸν εἰρημένον στίχον· καὶ τοῦτον λέγοντος, ἄλλος οἰκέτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων, ὡς ὑπερμεγέθης σῦς τὸν ὄρχατον λυμαίνεται. Ὁ δὲ Ἀγγαῖος ἀπορρίψας τὴν πόσιν, ἐπὶ τὸν σῦν ὥρμησε, καὶ πλησιάσας ἐτελεύτησεν. E

769 Πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε: Παρ' ὅσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν.

770 Πᾶν χναῦμα: Χναῦμα λέγεται τὰ ἀποθραύσματα τῶν πλακούντων. Τίθεται γοῦν ἀντὶ τοῦ πᾶν πρᾶγμα.

762. Zen. V. 67.
763. Diog. VII. 45.
764. Vat. III. 40.

[s] Παρασάγγης] *Parasanga*, Persica vox, qua sæpe Herodotus usus, et in Icaromenippo Lucianus; itemque Athenæus lib. III. [p. 98 C.] proverbii specie: Πολλοῖς παρασάγγαις ὑπερδραμόντες τὸν Σικελιώτην Διονύσιον. Persica item σχοῖνος Gregorio Nazianzeno mensuræ genus est Epistola ad Nicobulum de Epistolis scribendis [p. 903 B.] Τί γὰρ ἡ τῇ Περσικῇ σχοίνῳ μετρεῖσθαι δεῖ τὴν σοφίαν, ἢ παιδικοῖς πήχεσι; SCHOTT.

765. V. Hesych. et Phot.
766. Vat. III. 41.

[t] χελιδόνος] Suidas non ab ave modo, ut hîc, sed etiam ab ariolo Chelidone proverbium derivat. SCHOTT.

767. Zen. V. 69.
768. Zen. V. 71.
769. Zen. V. 72.
770. Zen. V. 73.

771 Πᾶσα γῆ πατρίς: Τοῦτο ὁ θεὸς ἀνήγγειλε Μελεῷ τῷ Πε- A
λασγῷ περὶ οἰκήσεως χρωμένῳ.

772 Πολλοὶ θριοβόλοι, πάτροι δέ τε μάντιες ἄνδρες: Θρίαι
αἱ μαντικαὶ ψῆφοι· καὶ θριεύεσθαι τὸ μαντεύεσθαι.

773 Πεύκης τρόπον πανωλεθρίαι ἀπόλλυμαι: Ἡ γὰρ πεύκη
κυπεῖσα οὐκέτι φύεται. B

774 Πάντα ὀκτώ: Εὔανδρος ἔφη τοὺς πάντων κρατοῦντας θεούς,
Πῦρ, Ὕδωρ, Γῆν, Οὐρανόν, Σελήνην, Ἥλιον, Μίθραν, Νύκτα·
ἄλλοι δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ πάντα εἶναι ἀγωνίσματα ὀκτὼ, στάδιον,
δόλιχον, δίαυλον, ὁπλίτην, πυγμὴν, παγκράτιον, καὶ τὰ λοιπά·
ἀφ' ὧν εἰρῆσθαι πάντα ὀκτώ. C

775 Πτρατέτοτ μόρος: Πτηνόν ἐστι ζωΰφιον ὁ πυραύστης προσ-
ιπτάμενον τοῖς λύχνοις καὶ δοκοῦν ἅπτεσθαι τοῦ πυρὸς κατακαίε-
ται. Αἰσχύλος·

Δέδοικα μορὸν κάρτα πυραύστου μόρου.

776 Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: Κᾶρες ὑπὸ Δαρείου D
πολεμούμενοι εἰς Βραγχίδας ἦλθον τὸν θεὸν ἐρωτῆσαι εἰ Μιλη-
σίους πρόσθοιντο συμμάχους. Ὁ δὲ τὸν εἰρημένον ἀπεκρίνατο
στίχον, παρὰ Ἀνακρέοντος πρότερον εἰρημένον.

777 ᵘΠλακιάδαι καὶ στειλεόν: Εἴρηται ἐπὶ τῶν μοιχῶν ὡς
ἀξίων ὕβρεως. Δῆμος δὲ Ἀττικῆς οἱ Πλακιάδαι. Φύονται δὲ ἐν E
αὐτοῖς ῥαφανίδες μεγάλαι, αἷς χρῶνται κατὰ τῶν ληφθέντων μοι-
χῶν· εἰ δὲ μὴ παρεῖεν, στειλεῷ τῷ ἐκ τῆς δικέλλης.

778 Πιτάνη εἰμί: Κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα
καὶ εὐπραξίαις. Παρ' ὅσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συμβέβηκε
πράγματα. F

779 Πολυκράτης μήτερα νέμει: Πολυκράτης ὁ Σάμιος τῶν ἐν
πολέμῳ ἀποθανόντων τὰς μήτερας συναγαγὼν δέδωκε τοῖς πλου-
σίοις τῶν πολιτῶν τρέφειν, λέγων πρὸς ἕκαστον ὅτι μήτερά σοι ταύ-
την δίδωμι. Ὅθεν ἡ παροιμία.

771. Zen. V. 74.
772. Zen. V. 75.
773. Zen. V. 76.
774. Zen. V. 78.
775. Zen. V. 79.
776. Zen. V. 80.
777.
ᵘ Πλακιάδαι] Corrupte pro Ὦ Λακιάδαι. Vid. n. 958.
778. Zen. V. 61.
779. Zen. V. 64.

780 Πλίνθον πάτνεις, χαμαὶ ἀνταεῖς, φακὸν κόπτεις, θά- A
λασσαν ἀνταεῖς: *Πάντα ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου εἴρηται.*

781 Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται: *Ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.*

*781 Πτωχοῦ οὖλαι ἀεὶ κεναί:

782 [x]Προμέρου κύνες: *Τὸν Προμέρου βασιλικὸν ὄντα οἰκέτην μισῆσαι καθ' ὑπερβολὴν Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν ἔκ τινων διαβολῶν* B *τῶν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην· ἀναλύοντι δ' αὐτῷ ἐπιφέρει κύνας ἀγρίους, οἳ τὸν Εὐριπίδην κατεθοινήσαντο. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ παροιμία.*

783 [y]Πτολεμαΐς ἡ δίκη: *Ἐπὶ τῶν ἀεὶ δικαζομένων.*

784 Πρὸς κόρτκον γυμνάζεσθαι: *Ἐπὶ τῶν διακενῆς μοχθούντων.* C

785 Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ᾄδεις: *Ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων.*

786 Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται ἀστῖποδος: *Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.*

787 Προβάτων οὐδὲν ὄφελος ἐὰν ποιμὴν ἀπῇ: *Ἐπὶ τοῦ* D *ἀναγκαίου.*

788 Πράγματ' ἐξ ἀπραξίας: *Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα συμβαινόντων.*

789 Πρίν κεν ἀΐο ἑκεῖνοι εἰς φιλίαν ἔλθητον, ὁ μὲν ἐκ πε-
λάγοτς, ὁ δὲ ἐκ χέρσοτ: *Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου καὶ ἀνομοίου.*

790 Πρὸς κενὴν φάλαρις, καὶ πρὸς ἔρρωγτῖαν ᾄδεις, *ἐπὶ τῶν* E
μάτην πονούντων.

791 Προβάλλοντες κτὶν ἄρνας: *Ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας προδιδόντων συκοφάνταις.*

792 Πρίν κεν λύκος ὄϊν ποιμαινέτσηι: *Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.*

780. Vat. III. 49. Zen. VI. 48.
781. Vat. III. 42.
782. Vat. III. 43.
[x] Προμέρου] De Promero Suidas eadem: et de Euripidis interitu Agellius lib. XV. cap. 20. et in vita Moscopulus, ac Giraldus in Historia Poëtarum. Aristophanes vero *ἐν θεσμοφοριαζούσαις*, de feminis, quarum osor erat, in vincula conjicientibus, indeque fuga elapso. SCHOTT.
783. Vat. III. 44.
[y] Πτολεμαΐς] Diogenianus ab anu Ptolemaica deducit, quæ lites assidue agitaret. SCHOTT.
784. Diog. VII. 54.
785. Diog. VII. 56.
786. Diog. VII. 57.
787. Diog. VII. 58.
788. Vat. III. 45.
789. Vat. III. 46.
790. Diog. VII. 60.
791. Vat. III. 47.
792. Vat. III. 48.

793 Πραότερος περιστερᾶς: Ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιεικῶν. A

794 Πρὸς Κᾶρα καρίζεις: Ὡς πρὸς Κρῆτα κρητίζεις. Ἐπὶ τοῦ ὁμοίου.

795 Πρὸς ζῆμα μητρτιᾶς καλίεις: Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων.

796 [z]Πράσοτ φάλαμι τὸ τῶν ἐρώτων δέδεται βαλάντιον: Ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων καὶ ἀσωτευομένων. B Ἀσθενὲς γὰρ τὸ τοῦ πράσου φύλλον καὶ οὐκ ἀντέχον.

797 Πόντον σπείρειν: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

798 [a]Ποταμῶι μεγάλωι ὀχετὸν ἐπάγειν: Ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων ἢ ματαιοπονουμένων.

799 Πονηρὰ κατὰ τρτγόνα φάλαεις: Ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ C ἐπιπόνως ζώντων.

800 Ποικιλώτερος ἴταρας: Ἐπὶ τῶν δολερῶν.

801 Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν καὶ τὴν Ἁλικαρνασσοῦ πολιορκίαν: Ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.

802 Πολύποδος [b]ὁμοιότερος: Πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντάς τισιν D ἑαυτούς.

803 Ποταμὸς θαλάττηι ἐρίζει: Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.

804 [c]Πόνωι πονηρός: Ἤτοι κατ' ἐπίτασιν ὁ φαῦλος, ἢ διὰ τὸν πόνον κατ' ἐνέργειαν ὁ ἐπίπονος.

805 Πόλεμος δὲ Κόνωνι [d]μελήσει: Πρὸς τοὺς περὶ τῶν ἀλ- E λοτρίων φροντίζοντας.

793. Vat. III. 50.
794. Vat. III. 51.
795. Vat. III. 52.
796. Vat. III. 53.

[z] Πράσου] Suidas hoc quoque adagium commemorat, non Desiderius. SCHOTT.

797. Diog. VII. 67.
798. Vat. III. 54.

[a] Ποταμῷ] Suid. et Diogen. referunt; sed in altero hujus dumtaxat cod. scripto. SCHOTT.

799. Diog. VII. 71.
800. Diog. VII. 69.
801. Diog. VII. 72.
802. Vat. III. 55.

[b] ὁμοιότερος] Ὁμοιότης rectius est in Suida et in Apostolio. SCHOTT.

803. Diog. VII. 74.
804. Vat. III. 56.

[c] Πόνῳ] Vide in Suida proverb. ex Homero: Πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει. Et Maro forte huc respexit in Georg. *Labor improbus omnia vincit.* Ut *auri sacra fames*, pro exsecranda ac dira. SCHOTT.

805. Vat. III. 57.

[d] μελήσει] Etsi in vet. cod. Vaticano Μιλησίῳ scriptum, repono tamen μελήσει e Diogeniano et historiæ veritate. Nam de Co-

806 [e]Ποταπὸν ἐν κεφαλῇ ἕνι μὲν κακὸν, [f]ἓν δὲ καὶ ἐσθλόν: Παρ' ὅσον ἐστὶ μὲν αὐτοῦ ἡ κεφαλὴ ἐδώδιμος, ἔνεστι δὲ αὐτῇ καὶ ὁ πρωκτός. A

807 Πολλοί σε μισήσοτσιν ἂν σαττὸν φιλῆις: Τοῦτό φασι Νύμφας πρὸς τὸν [g]Νάρκισσον εἰπεῖν ἀποβλέποντα εἰς τὴν πηγὴν, καὶ τὴν οἰκείαν ποθοῦντα μορφήν. B

808 Πολλαῖσι πληγαῖς ἁρῆς δαμάζεται: Πρὸς τοὺς δυσαλώτους καὶ δυσκατεργάστους.

809 Πολλά κεν εἰδείης οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσαις: Πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον σοφίζεσθαι.

810 Πολλαὶ κυνὸς ἄρσενος εἶναί: Ἐπὶ τῶν κατωφερῶν πρὸς ἀφροδίσια. C

811 Πολλὰ [h]κενὰ τοῦ πολέμου: Διὰ τὸ πολλὰ καθ' ὑπόνοιαν ἐκφοβεῖν.

812 [i]Πόλλακι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε:

813 [j]Πῦρ ἐπὶ ἀλλῶι ἐλθόν: Ἐπὶ τῶν ταχέως γινομένων. D

814 [k]Προφάσεως δέεται μόνον ἡ πονηρία:

none Atheniensi Corn. Nepos in Vitis excellentium Græciæ Imperatorum. SCHOTT.

806. Vat. III. 58.

[e] Πολύπου] Πολύποδος κεφαλὴ Diogenianus, Suidas, et Apostolius; qui et ipsi inter se dissentiunt. SCHOTT. Vid. Wyttenbach. ad Plutarch. p. 15 B.

[f] ἓν MSS.

807. Vat. III. 59.

[g] Νάρκισσον] De *Narcisso* cæco sui amore flagrante Naso lib. III. Transformat. qui et *Cephisium*, quia Cephisi amnis filius fuit, nominat. Plura Eustathius in Hom. [Il. β'. p. 266.] et in Bœoticis Pausanias. Ἀποβλέποντα etiam Suidas habet. Quid si ὑποπτεύοντα, aut ἐπτεύοντα legas? SCHOTT.

808. Vat. III. 60.

809. Diog. VII. 78.

810. Vat. III. 61.

811. Vat. III. 62.

[h] καινὰ] Diogenianus pro καινὰ, κενὰ legisse videtur, ut ibidem notabamus. SCHOTT. κενὰ B.

812. Vat. III. 63.

[i] Πόλλακι] In Agellio lib. II. cap. 6. Noctium sic carmen legitur: Πόλλακι καὶ κηπωρὸς ἀνήρ. Erasmo placet magis μωρὸς, adagio *Holitor*: ut qui μωρίας laudem effuderit. SCHOTT.

813. Vat. III. 64.

[j] Πῦρ] Diogenianus ἐπὶ ἄλλῳ præfert. SCHOTT.

814. Vat. III. 65.

[k] Προφάσεως] Est Aristotelis libro I. Rhetor. ad Theodectem [c. 12.] et Diogeniani. Erasmus reddit *occasionem*, ut sit fere quod vulgo dicitur, *Occasio furem facit*: sed non placet Henrico Stephano. SCHOTT.

815 [1]Πέραικος σκέλος: Ὁ Πέρδιξ *κάπηλος Ἀθήνησι κωμῳδούμενος ἐπὶ χωλότητι.* A

816 Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα: Ἐπὶ τῶν *πανουργοτάτων.* Ἴων ὁ τραγικὸς,

"Αλλ' ἔν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ἥνεσα
καὶ τὰς ἐχίνου μᾶλλον εἰζυρὰς τέχνας· B
ὃς εἴτ' ἂν ἄλλων θηρίων ὀσμὴν λάβῃ,
στρόβιλος ἀμφ' [m]ἄκανθαν εἰλίξας δέμας
κεῖται θιγεῖν τε καὶ δακεῖν ἀμήχανος.

817 Πάνθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή: Ἡ Ῥοδῶπις ἑταίρα ἦν περὶ Ναύκρατιν τῆς Αἰγύπτου, ἧς καὶ [n]Σαπφὼ μνημονεύει C *καὶ Ἡρόδοτος.* Τοὺς οὖν πολὺ ἀπολέσαντας ἀργύριον, τὸ [o]διάφορον τῆς μίξεως, πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνορῶντας ἐπιφωνῆσαι *τὸ λεγόμενον.*

818 Ῥαδαμάνθιος ὅρκος: Κρατῖνος *τὸν ἐπὶ τῷ κυνὶ καὶ χηνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκον Ῥαδαμάνθυϊ ἀνατίθησι, διὰ τὸ μὴ θεοὺς ὀμνύειν.* D

815. Vat. III. 66.

[1] Πέρδικος] De hoc caupone supra paullo adagio 760. et rursum Aristophanis enarrator in Avibus, [v. 768.] quid Πέρδικος *πανουργία.* SCHOTT.

816. Zen. V. 68.

[m] ἀκάνθας A. B. et supra τοὺς *λέοντας.*

817. Vat. III. 67.

[n] Σαπφὼ] Fuit cum hîc *Strabo* scriptum fuisse opinarer, pro *Sappho:* nam ille Geographus lib. XVII. hujus ἑταίρας meminit in Ægypto famosæ; sed quia Sapphus poëtriæ pleraque interciderunt, temporisque cladem (forte quia obscœna erant) senserunt, et illa meretrix a fratre illius Charaxo pretio redemta manumissa est, ideoque soror ejus Sappho eam sui similem, hoc est, impuram celebrarit versibus, retineo lectionem. De *Rhodopide* quoque Herodotus in Euterpe, hoc est libro II. Musarum, c. 134. et 135. narrat ex Thracia ortam, Iadmonis cujusdam servam, et Æsopi Phrygis fabularum auctoris sociam fuisse, venisse post in Ægyptum, magnaque pecunia a Charaxo Mitylenæo Sapphus fratre, ut dixi, redemtam in Ægypto mansisse, καὶ κάρτα ἐπαφρόδιτον γενομένην μεγάλα κτήσασθαι χρήματα, ut et pyramidem ab ea constructam, sed falso, opinarentur. Claudit vero Thurius fabulator Herodotus: Τοῦτο μὲν γὰρ αὕτη, τῆς περὶ λέγεται ὧδε ὁ λόγος, οὕτω δή τι κλεινὴ ἐγένετο, ὡς καὶ πάντες Ἕλληνες Ῥοδώπιος τοὔνομα ἐξέμαθον. Ut proverbio tritam fuisse hinc colligam, et ab Heliodoro ἐρωτικοῖς insertam videam libro II. Αἰθιοπ. Meminit et Suidas hujus adagii, hîc senario expressi; sin Heroico libeat versu, *Omnes morte cadunt, etiam formosa Rhodopis.* SCHOTT.

[o] διαφέρον] Leg. διάφορον, *pretium, mercedem,* cum Suid.

818. Zen. V. 81.

819 [n]Ραμνοτσία Νέμεσις: Ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως ἵδρυται ἄγαλμα ἐνδεκάπηχυ, ὁλόλιθον, ἔργον Φειδίου, ἔχει δὲ ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον, ἐξ οὗ φησὶν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος πτυχίον τι μικρὸν ἀπηρτῆσθαι ἐπιγραφὴν ἔχον, Ἀγοράκριτος Πάριος ἐποίησεν. Εἰκὸς οὖν καὶ τὸν Φειδίαν τῷ Ἀγορακρίτῳ συγκεχωρηκέναι· ἦν γὰρ αὐτῷ ἐρώμενος. A B

820 [o]Ῥηγίνων δειλότερος: Τοὺς δειλοὺς Ῥηγίνους ἔλεγον. Καὶ εἰς δειλίαν κωμῳδοῦνται Ῥηγῖνοι.

821 [p]Ὀρέας πόντος: Ἰόνιος κόλπος περὶ Ἀδρίαν, ἔνθα τιμᾶται ὁ Βόσπορος.

822 [q]Ῥιγοῖ κακῶς ἀριστήσας: Ἐπὶ τῶν προφασιζομένων, καὶ μετὰ τὴν ἀνάπαυσιν οὐχ ἡδέως ἐρχομένων ἐπὶ τὰ ἔργα. C

823 [r]Ῥαδαμάνθοτος κρίσις: Ἐπὶ τῶν τῇ δικαιοσύνῃ μαρτυρουμένων.

824 Ῥαχίας λαλίστερος: Ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων· παρ' ὅσον ταῖς ῥαχίαις συνεχῶς ἐπιβάλλοντα τὰ κύματα ψόφον ἀποτελεῖ. D

825 Ῥᾶον ἢ τὸ [s]Ὄνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί: Ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων. [t]Ὄνειον γὰρ ὄρος, πρὸς ὃ οἱ τῶν Βοιωτῶν ὁρίζονται ὅροι.

820. Zen. V. 83.

821. Vat. III. 68.

o Ῥέας] Hesychius ita: Ῥέας, πόρτος παρὰ τὸν Ἀδριακὸν κόλπον, ἔνθα τιμᾶται ὁ Βόσπορος. Πόρτος enim, ut postea Latinos, extulisse Græcos certum e Glossario Græco-barbaro eruditiss. Jo. Meursii, nuper evulgato, post Rigaltii non dissimilem, sed ἐν τακτικοῖς industriam. SCHOTT.

822. Vat. III. 69.

p Ῥιγοῖ] Clara hîc lux affulget, nec alia est face opus. In Diogeniano [VII. 96.] itaque nostro corrupta lectio, me et amicum in errorem induxit, non omnino tamen ἀπροσδιονύσως, ut ad *Rhegienses timidos et ignavos* referremus, quales et proverbio celebrati: sed hæc vera haud dubie scriptura est. SCHOTT.

823. Vat. III. 70.

q Ῥαδαμάνθυος] Utitur Plato libro XII. Legum, [p. 948 B.] et Pindarus in Olympiacis ac Nemeis. Addo et Aristidis locum in Pericle de Rhadamanthi æquitate [p. 244.] ᾧ τοσοῦτον περιῆν εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης, ὥστε καὶ τελευτήσας τοῖς ἐκεῖσε ἀφικνουμένοις δικάζειν δοκεῖ. Affine et illud *Rhadamanthi jusjurandum*, meminit Zenobius, et utriusque Suidas et Apostolius, sed hic explanationem permutat. SCHOTT.

824. Diog. VII. 99.

825. Vat. III. 71.

r Ὄνειον] Τὸ Ὄνειον montis nomen videatur, de quo nihil dum comperi. Apostol. Ὄρειον hîc nominat, quasi dicas terminum et limitem. SCHOTT.

826 [s]Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω: Καὶ Πλάτων· A
Ὥσπερ νήπιον παθόντα γνῶναι.

827 Ῥήγματα ἀντὶ σχημάτων: Ἐπὶ τοῦ παραπολαύοντος τινὸς δι' ὧν πράττει.

828 Ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων: Ἐπὶ τῶν φωνὰς προϊεμένων τοῖς ἕτερα ζητοῦσιν. B

829 Ῥόδον ἀνεμώνηι στυκρίνεις: Ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων.

830 Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν: Ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινας.

831 [t]Ῥωπικὸν ὄνιον: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μέν, πολλοῦ δὲ πιπρα- C
σκομένων· ῥῶπος γὰρ ὁ εὐτελὴς καὶ παντοδαπὸς φόρτος.

832 Ῥοδίων χρησμός: Ῥόδιοι τῇ Λινδίᾳ [u]Ἀθηνᾷ θύοντες καθ'

819. Zen. V. 82.

826. Vat. III. 72.

[s] Ῥεχθὲν] Homero recte attribuit Suidas, apud quem semel iterumque est Ἰλιαδ. ρ'. [32.] et υ'. [198.] Platonis sive Comici sive Philosophi locus vestigandus: et vitiose hîc scriptum arbitror ὡς παρνήδιον, reponendumque forte ὥσπερ νήπιον. Simile autem Euripidis illud in Bacchis [1111.] κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανεν. SCHOTT. Plato Symp. p. 222 B. ubi v. Schol.

827. Vat. III. 73.

828. Vat. III. 74.

829. Diog. VIII. 1.

830. Ῥόθον] Suid. e quo Ῥόδον.

831. Vat. III. 75.

[t] Ῥωπικὸν] Habet Diogenianus et Hesychius: ῥῶπος λεπτὸς καὶ ἀτελὴς, χόρτος, corrupte. Tu lege, ut hîc, φόρτος. Hinc et ῥωποπώλης, de qua voce multa observat Junius in adagio 37. Cent. IV. Latinis *Scrutarius* est et *Scruta*. Horatius de Judæo: *Vilia vendentem tunicato scruta popello*. Ad quem respexit locum B. Hieronymus: *Ab Judæo*, inquit, *audivit vilia populis scruta vendente*. SCHOTT. Ῥωπὸν Αἰγιναῖον ἐμπολεῖν proverbii vim habere notat Strabo VIII. p. 545=577. Vid. supra n. 78.

832. Vat. III. 76.

[u] Ἀθηναίων] Pro Ἀθηναίων, quod hîc depravate scribitur, repone e Diogeniano Ἀθηνᾷ dandi casu, et εὐωχούμενοι, pro εὐχόμενοι legisse in suo apparet codice Erasmum. [sic Suid.] Reddidit enim: *annos aliquot apud aram Deæ convivia prorogabant, atque ibi perpetuo manebant*. De Lindo Rhodi civitate Strabo lib. XIV. Geograph. et Stephanus. Unde etiam parœmiæ, *Lindiorum et Rhodiorum sacrificia*, apud Diogenianum, apud quem eadem hæc, sed brevius, leguntur. De Minerva autem Lindia Diodorus Siculus lib. V. Bibliothecæ, Danaum cum filiabus ex Ægypto in Rhodum advenisse narrans [c. 58.] Καὶ προσδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἱδρύσατο τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν, καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ καθιέρωσεν. Statimque de Cadmo: Ὁ δ' οὖν Κάδμος καὶ τὴν Λινδίαν Ἀθηνᾶν ἐτίμησεν ἀναθήμασιν, ἐν οἷς ἦν λέβης ἀξιόλογος, κατεσκευασμέ-

ἑκάστην ἡμέραν διετέλουν τῷ ναῷ εὐχόμενοι, οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς A
ἀμίδα εἰσφέρειν. Δόξαν οὖν αὐτοῖς ἠρώτησαν τὸν Ἀπόλλωνα, εἰ
τοῦτο δέοι ποιῆσαι. Συγκατανεύσαντος δέ ποτε, ἀνεπυνθάνοντο
πάλιν, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μηδετέ-
ραν. Λέγεται γοῦν ἐπὶ τῶν περίεργα πυνθανομένων.

833 Σαρδώνιος γέλως: Ἐπὶ τῶν μὴ ἐκ χαιρούσης διανοίας γε- B
λώντων· παρ' ὅσον οἱ τὴν Σαρδὼ οἰκοῦντες Καρχηδονίων ἄποικοι
τοὺς ὑπὲρ τὰ ὃ ἔτη γεγονότας τῷ Κρόνῳ ἔθυον, γελῶντες, καὶ
ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους. Τινὲς δὲ ἀπὸ Σαρδοῦς τῆς νήσου φασί.
Φύεται γὰρ ἐν ταύτῃ βοτάνη σελίνῳ παρομοία, οὗ γευόμενοι δοκοῦσι
μὲν γελᾶν, σπασμῷ δὲ ἀπόλλυνται. C

834 Σαρπηδονία ἀκτή: Τόπος τῆς Θράκης ἀεὶ κλύδωνας ἔχων
καὶ κυματιζόμενος.

835 Σικελικὸς στρατιώτης: Ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώταις ὡς
ἐπὶ πολὺ οἱ ὑπὸ Ἱέρωνα τὸν τύραννον.

836 Σικελὴ τράπεζα: Ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν. D

837 Σιλφίοτ λειμών: [x]Εἶδός τι τῆς Λιβύης σίλφιον. Καὶ
παροιμία τὸ Βάττοτ σίλφιον.

838 Σκορακίζειν: Τὸ Εἰς κόρακας πέμπειν καὶ ἐκφαυλίζειν.

839 Σῖκον αἰτεῖς: Ἐπὶ τῶν κολακευόντων. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι

νος εἰς τὸν ἀρχαῖον ῥυθμόν. Strabo inibi Minervam a Jove editam Rhodi ex Homericis creditum versibus ait pag. 450. et Colossum Solis a Charete Lindio fabricatum, versumque poëtæ explanat ex Il. β'. v. 656. Λίνδον, Ἰάλυσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον. SCHOTT. λιὴ Αθῆ B.

833.

834. Zen. V. 86.

835. Zen. V. 89.

836. Diog. VIII. 7.

837. Vat. III. 77.

x εἶδος βοτάνης] Βοτάνης adjeci ut necessarium ad sensum. Meminit adagii et in Pythiis Pindarus. De *Silphio Batti* Aristophanes in Pluto, et fusius ibi Græcus enarrator, et in adagiis Erasmus: Apostolius vero, Σιλφίου βάθος. Latinis herba *Laserpicium* dictum, estque in Africa frequens: Catullus Epigram. 7. *Quam magnus numerus Libyssæ arenæ Laserpiciferis jacet Cyrenis Oraculum Jovis inter æstuosi Et Batti veteris sacrum sepulcrum.* Aristoteles in Cyrenensium politia nummis etiam silphium insculpsisse Battum commemorat apud Scholiast. Aristoph. Et in nummis hodieque sic inscriptis herba spectatur ΚΥΡΑ apud V. Cl. Antonium Augustinum Dial. I. Antiquitatum in nummis, quos olim adolescentes Latinos ex Hiberico fecimus. SCHOTT.

838. Zen. V. 90.

839. Zen. V. 91.

ἐκολάκευον τοὺς γεωργοὺς βουλόμενοι παρ' αὐτῶν σῦκα λαμβάνειν A
τὰ πρώϊμα· οἰωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς τὰ νέωτα.

840 Σινωπίσαι: Ἐπὶ τοῦ ἀσχημονῆσαι· ἀπὸ ἑταίρας τινὸς ἐκ
[y]Σινώπης.

841 [z]Σκύθης τὸν ὄνον: Ἐπὶ τῶν λόγῳ μὲν ἀκκιζομένων, ἔργῳ
δὲ ἐφιεμένων. Ἰδών γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη, Δεῖπνόν τοι, ὦ B
Σκύθα. Ὁ δὲ ἐβδελύξατο πρῶτον· αὖθις δὲ πολυπραγμονήσας,
περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο.

842 [a]Σκάνδιξ: Λάχανον ἄγριον, παρ' ὃ καὶ σκανδικοπώλην τὸν
Εὐριπίδην ἔλεγον, ὡς λαχανοπωλητρίας υἱόν.

843 [b]Σκυθῶν ἐρημία: Ἐπὶ τῶν ἐρημουμένων ὑπό τινων. Καὶ C
τὰ ἐρημότερά φασι τῆς Σκυθίας ἐρημίας εἶναι.

840. Vat. III. 78.

y Σινώπης] De Sinope scorto nobili Athenæus lib. XV. [XIII. p. 586 A.] et Suidas ex Alexide, Valerius Harpocration Anaxilao et Amphide Comœdis quoque refert proscissam teste H. Junio Cent. V. Adagio 30. Posset etiam tractum videri proverbium a Sinopensium moribus, de quibus Geographi. SCHOTT.

841. Vat. III. 80.

z Σκύθης] Suidas totidem pæne verbis, nisi quod ἐμισάξατο præfert, eademque Diogenianus. Zenobius in adag. Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον gemina prope, et Clemens Alexandrinus in Pædagogo [III. p. 98. Sylb.] Scythas ait et equo vehi, et sanguinem secta vena epotare. M. Tullius lib. II. ad Atticum: *Habes Scytha ὄνον.* Et explicat doctiss. Turnebus lib. XVIII. Advers. cap. 9. Sequentia ὅτι ἐκωμῳδοῦντο, [Hæc om. B.] ad aliam pertinent parœmiam. Forte ad Ἀχαρνικοὶ ὄνοι, ut apud Hesychium legitur. SCHOTT.

842. Vat. III. 86.

a Σκάνδιξ] Scandix, vulgo *Scandaria*, vilissimum oleris genus agreste. De Euripidis Tragici matre Clito nomine, etsi nobilem fuisse Philochorus apud Moscopulum in ejus Vita asserat, olera tamen venditasse ait Theopompus apud Agellium lib. XV. Noctium cap. 20. et Valerius Maximus lib. III. cap. 4. Diogenianus hoc ipso adagio, et Aristophanes salsus Comicus initio Equitum, ubi Demosthenes [v. 19.] Μὴ διασκανδικίσῃς. Et in Acharnensibus Dicæopolis ait [456.] Φεῦ· εὐδαιμονοίης ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ. Et utrobique Græcus enarrator, qui λαχανοπώλιδος υἱὸν nominat. De recentioribus, ex his Had. Turnebus lib. XV. Adversar. cap. 3. et Joan. Brodæus lib. IV. Miscellan. cap. 26. SCHOTT.

843. Vat. III. 79.

b Σκυθῶν] De Scythica non solum barbarie et immanitate, sed et solitudine Q. Curtius Rufus lib. VII. De gestis Alexandri Magni: *Scythaeum*, inquit, *solitudines Græcis etiam proverbiis audio eludi*, &c. Utitur in Acharnensibus Aristophanes [v. 704.] SCHOTT.

844 Στβαριτικὴ τράπεζα: Ἡ πολυτελής· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συ- A
βαρῖται.

845 Στβαρῖται διὰ πλατείας: Ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομέ-
νων.

846 Σῦκον ἐφ' Ἑρμῆι: Ἐπὶ τῶν ἐγκειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς
βουλομένοις. Ὁπότε γὰρ φανείη σῦκον, τοῦτο Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, B
καὶ οἱ βουλόμενοι ἐλάμβανον.

847 Στὴν Ἀθηνᾶι καὶ χεῖρα κίνει: Ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ
ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθήμενον ἀργεῖν. Τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν
μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι· ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ ἐργάνη. Εἴρηται
δὲ ἀπὸ ὀνηλάτου, οὗ ὁ μὲν ὄνος εἰς πηλὸν ἐπεπτώκει, ὁ δὲ δέον διὰ C
χειρῶν βοηθεῖν ἐπεκαλεῖτο τὸν Ἡρακλέα· ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν
Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν.

848 Στρρακοτσία τράπεζα: Ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ Σικελι-
ῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων.

849 Στστομώτερος [c] σκάφης: Ἀπὸ τῶν τὰς σκάφας μεταφερόν- D
των μετοίκων ἐπὶ ταῖς πομπαῖς, οἷς οὐδὲ χανεῖν ἐφεῖτο. Λέγεται
ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι.

850 Σοφία μωροῦ: Ἀδιεξέταστοι λόγοι.

851 Σχῖνον διατρώγειν: Εἰώθασι τὸν σχῖνον τρώγειν οἱ καλλω-
πιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· παρ' ὃ καὶ τοὺς τοιού- E
τους σχινοτρώκτας ἔλεγον.

852 Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα: Σει-
ρῆνα οὐ τῶν ᾠδίκων λέγει μίαν παρθένων, ἀλλὰ ζῷον μελίσσῃ
ἐοικός.

853 Σσφοὶ τύραννοι τῆι σοφῶν στνοτσίαι: Τοῦτο Σοφοκλέους F
ἐστιν ἐξ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ.

844. Zen. V. 87.
845. Zen. V. 88.
846. Zen. V. 92.
847. Zen. V. 93. Mox προφέροντα B.
848. Zen. V. 94.
849. Vat. III. 82.
[c] ληκύθου] Zenobius, Diogenianus, Suidas, et Apostolius, σκάφης loco ληκύθου habent. Erasmus etiam συντομώτερος legi concedit, ut metu contractum et humilem accipias. SCHOTT. σκάφης B.
850. Suid. ubi ἀδιεξόδευτοι.
851. Zen. V. 96.
852. Zen. V. 97.
853. Zen. V. 98.

854 Σὴν δὲ θεοὶ μάκαρες: Τοῦτο ἐπιλέγουσιν οἱ ῥαψῳδοὶ, ὡς A
καὶ οἱ κιθαρῳδοὶ,

Ἀλλ' ἄναξ μέγα χαῖρε.

855 Σαύτην ἐπαινεῖς: Αὕτη κατ' ἔλλειψιν εἴρηται· τὸ δὲ πλῆρες,

Σαύτην ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας, γύναι. B

Ἀστυδάμας γὰρ ὁ Μορσίμου εὐημερήσας ἐν τῇ ὑποκρίσει Παρθενοπαίου, ἐψηφίσθη εἰκόνος ἐν τῷ θεάτρῳ ἀξιωθῆναι. Γράψας οὖν αὐτὸς ἐπίγραμμα ἔπαινον ἔχον ἑαυτοῦ, ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν βουλήν· ἡ δὲ ἐψηφίσατο ὡς ἐπαχθὲς αὐτῷ μηκέτι γραφῆναι.

856 Στμβαλοίμενος: Κατ' ἔλλειψιν καὶ αὕτη. Ἐνδεῖ γὰρ εἰς C
ἔρωτα. Μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος.

857 Σίρβηνος χορός: Αὕτη κατὰ τῶν ἀτάκτων χορῶν. Σύρβην δὲ τὸν τάραχον ἔλεγον. Ἀπὸ τοῦ τινὰς τοῖς [d]ὑσὶν ἐπιφωνεῖν Σῦρβας.

858 [e]Σαμίων ἄνθη: Ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων. D

* * * * * * * *

859 Σαμικὴ λατρα: Ἐπὶ τῶν πρὸς τρυφὴν καὶ ἀγορὰς πολυτελεῖς ἐκκεχυμένων.

860 [f]Σιφνιάζειν: Ὡς Κρητίζειν καὶ Λεσβιάζειν, ἀπὸ νήσου Σίφνου καλουμένης. Ἔστι δὲ τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ. E
Λεσβιάζειν δὲ τὸ παρανομεῖν στόματι.

854. Zen. V. 99.
855. Zen. V. 100.
856.
857. Zen. VI. 1.
[d] οἷσιν A. B.
858. Vat. III. 81.
[e] Σαμίων] Adhibet proverbium e Clearcho Athenæus lib. XII. [p. 540 F.] et Stephanus Samum ἀνθέμουσαν appellatam refert. Suidas etiam illud, Σαμίων ὁ δῆμος, de Samiis ab Atheniensibus bello motis et compunctis notis, quibus servi solent, explanat. SCHOTT.
859. Sequentia desunt B. Ea supplevimus quantum licuit ex A.
860. Vat. III. 84.
[f] Σιφνιάζειν] Siphnus insula una Cycladum non procul Creta, auctore Stephano, cujus et Herodotus meminit, et proverbii etiam Hesychius, in quo emendandum vidit doctissimus Junius Cent. IV. Adag. 66. διδόμενος pro διδούμενος. Aliud hinc proverbium: Σίφνιος ἀρραβών, quod et Suidas exponit. Addunt autem hîc membranæ: Ἔστι δὲ τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ. Λεσβιάζειν δὲ τὸ παρανομεῖν στόματι. SCHOTT. Σίφνιον ἀστράγαλον memorat Strabo X. p. 707 =742.

861 Σινδαρωνέτεσθαι: Μέμνηται ταύτης Φερεκράτης. Ἔστι A
δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς ἄνδρας ᵉσίνεσθαι.

862 Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῶι ἀνὴρ παρείη:

863 Τὰ ἀπὸ τριπόδος: Ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων, ἤτοι ἀπὸ
τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος, ἢ ἀπὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ.

864 Ταντάλου τάλαντα: Διαβόητος ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ. B

865 Ταχυβάμονας ὅρκους: Ἀρίσταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει
τοὺς βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἑτέρῳ τινὶ γενομένους νοεῖν.

866 Τερμέρια κακά: Τὰ μεγάλα, καὶ ἡ παροιμία ἐντεῦθεν.

867 Τετράδι μὲν γέγονας τοίχου: Τὸν Ἡρακλέα φασὶ τετράδι
γενέσθαι, καὶ πρῶτον ἔνδοξον ὄντα ἄλλῳ ταλαιπωρεῖν. Λέγεται C
ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. Φασὶ δὲ ὅτι καὶ τετράδι θεὸς ἐνο-
μίσθη.

868 Τραγικὸς πίθηκος: Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων.
Παρὰ Δημοσθένει.

869 ᵇΤρὶς ἓξ νικητήριος βόλος: Ἐπὶ τοῦ εὐστόχου. Ἀπὸ D
τῶν κυβευόντων. Ὁ γὰρ βόλος ὁ πλήρης ἓξ ἦν. Τὸ πάλαι δὲ
τρεῖς ἐβάλλοντο κύβοι.

870 Τυφλότερος Ἀσπάλακος: Τοῦτο τὸ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλ-
μούς· φασὶ δὲ αὐτὸ ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθείρειν τοὺς
καρπούς. Ἔχει δὲ ὀδόντας μιαρωτάτους, καὶ ῥύγχος ὡς γαλῆς, E
καὶ πόδας ἄρκτου.

871 ⁱΤυφλῶν ὀνείρων: Ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν, ἢ ὅτι τοῖς μύουσι
προσδιαλέγονται.

872 Τὸ Πάρνοτ σκαφίον: Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ πολλάκις ζητούν-

861. Vat. III. 85.
ᵉ σίνεσθαι] Hesiodium est [Opp. 316.]—*ἄνδρας μέγα σίνεται.* Et ibi interpretes. Deductum a verbo *σίνομαι.* Vide Etymologum et Varinum. SCHOTT.
862. Diog. VIII. 22.
863. Zen. VI. 3.
864. Zen. VI. 4.
865. Photius.
866. Zen. VI. 6.
867. Zen. VI. 7.
868. Photius.
869. Vat. III. 92.
ᵇ Τρὶς ἓξ] Suidas adfert, et explicat Hadr. Junius rectius quam Erasmus Cent. V. Adagio 62. in *Ter sex jacit,* et nos ad Zenobii Parœmiarum Cent. 4. SCHOTT.
870. Diog. VIII. 25. Photius.
871. Vat. III. 93.
ⁱ Τυφλῶν] Video Erasmum legisse singulari numero Τυφλὸν ὄνειρον. Diogenianus, ut hîc, multitudinis. SCHOTT. *προσδιαλέγεται* A.
872. Vat. III. 94.

των. Πάρνος γὰρ κυβερνήτης ἦν, ὃς τὴν σκαφὴν ἀπολέσας A
συνεχῶς ἠνώχλει τῷ δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ, αἰτιώμενος τοὺς τὸ σκα-
φίον ὑφελομένους.

873 [j]Τῶν ἐπὶ κοσκίνοι: Μαντευομένων δηλονότι. Καὶ τῶν
ἀπὸ τρίποδος, καὶ τῶν ἀπὸ δάφνης.

874 [k]Τήνελλα: Τοῦτο σημαίνει τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι νίκην. Μί- B
μημα γάρ ἐστι τοῦ αὐλητικοῦ ἐνδοσίμου.

875 [l]Τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα: Ἐπὶ τῶν ἀποθέτων εἴρηται.
Ἀπέκειτο γὰρ κατά τι λόγιον τοῖς Λακεδαιμονίοις τὸ τοῦ Ἐπι-
μενίδου δέρμα. Ἐβίω δὲ οὗτος, ὡς φησὶν ὁ Θεόπομπος, ἔτη
ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ ἑπτά· ἅπερ ἕπτα ἐκαθεύδησεν. C

876 Τὰ Σαμίων [m]ὑποπτεύσεις: Ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνη-
κέστους κακῶν προδοσίας.

877 Τὸ Αἰσωπεῖον αἷμα: Ἐπὶ τῶν [n]δυσεκνίπτοις ὀνείδεσιν ἐμ-
πεπτωκότων. Τοῖς γὰρ Δελφοῖς ἀνελοῦσι τὸν Αἴσωπον συνέβη
τὸ δαιμόνιον χαλεπῆναι. D

873. Vat. III. 95.

[j] Τὰ ἐπὶ κοσκίνῳ] Suidas bis adhibet, ibidemque illud: Τὰ ἐκ τρίποδος. SCHOTT. Τῶν A.

874. Vat. III. 96.

[k] Τήνελλα] Τήνελλος et Τήνελλα lyræ etiam harmonia est, victoriam denuntians: non tamen est classicum canere aut receptui, ut in pugna solenne. Ἐνδόσιμος vero qui rhythmus sit, explicat in Comment. Budæus. SCHOTT. v. Schol. Aristoph. Ach. 1228.

875. Vat. III. 97.

[l] Τὸ Ἐπιμενίδειον] Est in Diogeniani proverb. De somno autem Epimenidis, ut et Endymionis, non eadem omnibus sententia est. M. Varro enim et Plutarchus quinquaginta dormiisse annos putant: septem bis C. Plinius adjicit lib. VII. Nat. histor. cap. 52. Laërtius vero quadraginta septem: ut hîc ζ addendum opiner μζ, vel νζ. Proverb. quoque exstat, *Ultra Epimenidem dormire*, ex illo Luciani in Timone [c. 6.] Ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην κεκοίμησαι. Vide Pet. Victorium lib. XXIV. cap. 1. Variar. lect. SCHOTT.

876. Vat. III. 98.

[m] Suidas ἀποπτύειν legit, redditque Germanus interpres *expuis*. Ego vero nihil demuto. Mox pro ἀνηκέστους, quod hîc scriptum repperi, reposui ἀνηκούστους. In Suida tamen, ne quid dissimulem, ἀνηκέστους κακῶν passim editum. De Samiis autem litteratis, bellique stigmate compunctis, nos ad Zenob. Adag. *Samiorum mala*. SCHOTT.

877. Vat. III. 99.

[n] δυσεκνίπτοις] Suidas legit δυσαπορρίπτοις: Diogenianus vero δυσαπονίπτοις Centuria 1. Et mox legi malim περιπεπτωκότων. De nece Æsopi in ejus vita Maximus Planudes, et Joach. Camer. SCHOTT.

878 Τοὺς κόσσα λόγους: Κόσσας ἀνὴρ δίκαιος, Πελανεὺς τὸ A
γένος· οἱ δὲ Πελανεῖς οὗτοι πόλεμον ἔχοντες πρὸς Σαλαμινίους
ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας, ὁμολογήσαντες αὐτοῖς
μεταδώσειν τῆς χώρας. Νικήσαντες οὖν οὐ μετέδωκαν, τοῦ Κόσσα
συμβουλεύοντος ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν· ἀνθ' ὧν λοιμῷ περι-
πεσόντες τοὺς Κόσσα λόγους ἐπῄνουν. B

879 Τὸν ἀτλητὴν ἀτλεῖν: Αὐλητὴς ἐγένετο μὴ πάνυ τοῖς αὐλη-
τικοῖς ἐμμένων νόμοις, ἀλλὰ παρακινῶν, ὅθεν ἡ παροιμία.

880 Τὸ παρὰ δρῦν σκότος: Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῇ Σαμίων
πολιτείᾳ Πριηνέας πολλοὺς ὑπὸ Μιλησίων ἀναιρεθῆναι περὶ τὴν
καλουμένην Δρῦν. Ὅθεν καὶ τὰς Πριηνέας γυναῖκας ὀμνύναι τὸ C
παρὰ τὴν Δρῦν σκότος.

881 Τὸ σκαλικὸν πτλον οὐδέποτ' ὀρθόν: Αὕτη δημώδης.
Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διάστροφα πράγματα κατευθύνειν πειρωμένων,
καὶ μηδὲν ὠφελούντων.

882 Τὸ °Φρυνίχου πάλαισμα: Κατὰ τῶν φρονίμως καὶ συνετῶς D
σοφιζομένων. Θουκυδίδης ἱστορεῖ, ὅτι Φρύνιχος Ἀθηναίων στρα-
τηγὸς ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατάγειν Ἀλκιβιά-
δην, ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων ὁ Φρύνιχος, ὅτι βούλοιτο
αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. Λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν Ἀλ-
κιβιάδου, καὶ πέμψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἐλθὼν ἀπο- E
λέσθαι ὁ Φρύνιχος, γράφει πάλιν τῷ ναυάρχῳ τὸ γεγονὸς, αἰτιώ-
μενος καὶ φάσκων τὸ στράτευμα πάλιν προδώσειν αὐτῷ εἰ ἐπέλ-
θοι. Σημάνας δὲ προηγόρευσε τοῖς στρατιώταις δευτέραν ἥξειν
ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ παρὰ Ἀλκιβιάδου, καὶ πολεμίων ἐφόδου
ἐσομένης φυλάξασθαι. Οὕτως δὲ γεγονότων τούτων, καὶ κομιζόν- F
των μὲν τῶν γραμμάτων, γενομένης δὲ τῆς ἐφόδου, ἐπίστευσαν οἱ

878. Suid. p. 3596 D.
879.
880. Zen. VI. 12.
881. Vat. III. 100.
882. Vat. IV. 1.

° Φρυνίχου πάλαισμα] Eadem Suidas. Desiderius *luctam* nunc *luctationem* vertit. Mihi magis placet *calliditas*, aut *inventum*. Quid autem sit πάλαισμα docet Pet. Victorius lib. II. Variar. lect. cap. 10. et lib. XXI. cap. 2. Thucydidæ narratio est lib. VIII. [c. 50.] belli Pelopon. p. 588. 589. ubi *Astyochum* nominat Lacedæmoniorum classis nauarchum. SCHOTT. Suidas, σημήνας δὲ, οὕτως—π. ἔφοδον ἑπομένων—συμβάντων δὲ οὕτως τ. κ. κομισθέντων.

στρατιῶται πάντα καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ πρότερα κατὰ τοῦ Φρυνίχου A
δι' ἔχθραν ὑπ' Ἀλκιβιάδου γεγενῆσθαι.

883 Τὸ ἈΡΝΊΟΝ ΣΟΙ ΛΕΛΆΛΗΚΕΝ: Αἰγύπτιοι τοῦτό φασιν, ὅτι ἀνθρωπείᾳ φωνῇ τὰ μέλλοντά τινι τῶν βασιλέων λελάληκεν.

884 Τὸ Ἡσιόδειον ΓΗΡΑΣ: Ἀριστοτέλης ἐν Ὀρχομενίων πολιτείᾳ δὶς [P]τεθάφθαι φησὶ τὸν Ἡσίοδον, καὶ ἐπιγράμματος τοῦδε B
τυχεῖν·

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφων ἀντιβολήσας,
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

παρ' ὅσων τότε γῆρας ἀπέβη, καὶ δὶς ἐτάφη.

885 Τὸ ΜΗΛΙΑΚΟΝ ΠΑΟΊΟΝ: Ἐπὶ τῶν [Q]ἄγαν ῥεόντων. Φησὶ γὰρ C
Ἀριστοτέλης, Ἱππότην εἰς οἰκίαν ἀποστελλόμενον τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταρᾶσθαι. Ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἀρρωστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ῥεῖν, κατέμενον, κατηράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ γενέσθαι ποτὲ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀεὶ κρατεῖσθαι. D

886 Τῶν ΦΙΛΤΆΤΩΝ ΤΑ ΦΊΛΤΑΤΑ: Μηλίοις ἀνεῖλεν ὁ θεὸς φιλεῖν τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα. Μέχρις οὗν ἐτῶν δέκα ἐξ γυμνοὺς περιέφερον τοὺς παῖδας, καὶ κατεφίλουν ἐν Ὀλυμπίᾳ.

887 Τὸ ΔΩΔΩΝΑΊΟΝ ΧΑΛΚΕΊΟΝ: Ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων καὶ μὴ διαλειπόντων. Ἐν Δωδώνῃ γὰρ ἐπὶ κίονος χαλκεῖον ἵστατο· E
ἐπὶ δ' αὐτοῦ πλησίον παῖς ἐξηρτημένος μάστιγα χαλκῆν πνεύματος κινοῦντος εἰς τὸν λέβητα ταύτην ἐνέβαλλε, καὶ [R]οὕτως ἦχος ἀπετελεῖτο μέγας.

888 Τὸν ΥΛΑΝ ΚΡΑΤΡΆΖΟΤΣΙΝ: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ βοώντων. Ἐπειδὴ τὸν Ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον ὁ Ἡρακλῆς ἀπο- F
βὰς τῆς Ἀργοῦς, ζητήσας οὐχ εὗρε. Καὶ ἔτι δέ φασι τοὺς Κιανοὺς ὡρισμένην ἡμέραν κατ' ἔτος ἀνακαλεῖσθαι τὸν Ὕλαν.

883. Vat. IV. 2.

884. Vat. IV. 3.

P τετράφθαι A.

885. Vat. IV. 4.

Q ἄγαν ῥεόντων] Suidas habet ἄγαν ἐκρεόντων pro ῥεόντων, et εἰς ἀποικίαν. Mox etiam legas: καὶ γυναικοκρατεῖσθαι. Turbat hîc Erasmus, vitioso Suidæ usus exemplari Græco, dum hîc *Aristotelem* nescio quem *Meliacum* somniat. SCHOTT.

886. Vat. IV. 5.

887. Zen. VI. 5.

R οὗτος A.

888. Diog. VIII. 33.

889 [s]Τὸ Θετταλὸν σόφισμα: [1]Ἐπὶ τῶν σοφιζομένων καὶ κακ- A
ουργούντων. Ἀπὸ Μένωνος τοῦ τῷ Κύρῳ τῷ νεωτέρῳ συναναβάντος, ὃς προύδωκεν Ἀρταξέρξῃ τοὺς Ἕλληνας.

890 Τενέδιος ἄνθρωπος: [1]Ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.

891 [t]Τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρτκαῖος ἠκροάζετο: Πειραταῖς τισί τινες τῶν ἐκ Κωρύκου συνέπραττον, καὶ περιεργαζόμενοι τῶν πλε- B
όντων τὰ φορτία, καὶ καθ' ἣν ἡμέραν ἀποπλεύσουσιν ἐμήνυον ταῦτα τοῖς πειραταῖς. Τοῦτο μαθόντες οἱ ἔμποροι ἀπέκρυπτον τὰ πολλά· ἐπειδὴ δὲ καὶ οὕτως ἔνια τοῖς πειραταῖς ἐμηνύετο, ἐκράτησεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λάθρα πράττεσθαι εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων. C

892 Τριτώνος λαλίστερος: Μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ. [1]Ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τοῖς στόμασι ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσιν ἠχοῦσι. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων.

893 Τὰ τρίτα τῶν εἰς θάνατον: [1]Ἐπὶ τῶν λ τῶν καταγινωσκο- D
μένων θανάτῳ προεφέρετο γ, ξίφος, βρόχος, κώνειον.

894 Ταῦτα σοὶ καὶ Πύθια καὶ Δήλια: Πολυκράτης ὁ Σάμου τύραννος ἑλὼν [1]Ῥηνίαν καὶ ἀναθεὶς αὐτὴν Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ, ἀγῶνα θεὶς κάλλιστον, ἠρώτα πέμψας εἰς Δελφοὺς πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα, Δήλια ἢ Πύθια. Ἀνεῖλε δὲ αὐτὸς ὁ θεὸς, ταῦτά E
σοι καὶ Δήλια καὶ Πύθια. [1]Ἐσήμαινε δὲ αὐτῷ ὅτι εὐθὺς ἀπιθανεῖται· [1]Ὀροίτης γὰρ αὐτὸν ὁ Πέρσης ἐσταύρωσεν. Εἴρηται ἐπὶ τῶν ὕστατα καὶ τελευταῖα ποιούντων.

895 Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν: Φύλαρχος φησὶ τοὺς Σκύθας ἀλύπως τὴν ἡμέραν διαγαγόντας ψῆφον ἐμβάλλειν εἰς τὴν φαρέτραν F
λευκὴν, ὀχληρῶς δὲ μέλαιναν· ἐπὶ τῶν ἀποθνησκόντων τοίνυν

889. Vat. IV. 6.
[s] Τὸ Θετταλὸν] Zenobius refert Centur. IV. Adag. 29. et Suidas semel iterumque Centuria VII. SCHOTT.
890. Zen. VI. 9.
891. Vat. IV. 7.
[t] Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος] Zenobius totidem pæne verbis Centuria IV. Adag. 75. Κωρυκαῖος ἠκροάζετο. Et Suidas. In extremo tamen, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων. Equidem pro διεξερχομένων, divisa voce reposui δὲ ἐξερχομένων. SCHOTT.
892. Zen. VI. 8.
893. Zen. VI. 11.
894. Zen. VI. 15.
895. Zen. VI. 13.

ἀριθμεῖν τοὺς ψήφους· καὶ εἰ πλείους αἱ λευκαὶ ηὑρίσκοντο, ηὐ- A
δαιμόνιζον τὸν ἀπογενόμενον· ὅθεν παροιμιασθῆναι τὴν ἀγαθὴν
ἡμέραν συνέβη, λεγόντων τῶν ἐκ τῆς φαρέτρας ὑπάρχειν. Καὶ
Μένανδρος τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκήν φησιν ἐν Λευκάδι.

896 [u]Τὰ πολλὰ πράττειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίῳ: Ἐπὶ τῶν εἰς
κίνδυνον ἐμπιπτόντων διὰ τὸ πολλὰ πράττειν. B

897 [v]Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν: Ἐπὶ τῶν ἀσελγέστερα σκωπτόντων
τάττουσι ταύτην. Ἀθήνῃσι γὰρ ἐν τοῖς Διονυσίοις μεθυσθέντες
κωμάζουσι, μεθ' ἡμέραν δὲ τοὺς ἀπαντῶντας σκώπτουσιν ἐφ'
ἁμαξῶν καθήμενοι.

898 Τὸ δέ τοι κλέος [x]ἐσσομένοιο: Ἐπὶ τῶν δαιμονίως γενέσθαι C
προδηλουμένων φήμῃ τινι.

899 [y]Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκε: [z]ιβ' πόλεις τῆς Ἰωνίας συνῄε-
σαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον περὶ τοῦ κοινοῦ βουλευσόμενοι·
καὶ εἴποτε ἴσοι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, περίττην ἐτίθεσαν τὴν νικῶσαν.
Σμυρναίους γὰρ ἐλθόντας εἶχον συνοίκους, ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον D
ἐτίθεντο. Ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαιούσης εἴρηται
ψήφου.

900 [a]Ταινάριον κακόν: Τὸ μέγα καὶ παρανομούμενον εἰς οἰ-

896. Vat. IV. 8.

[u] Τὰ πολλὰ] Senarius hic indicat, quod et vulgo in ore: verumque est Epicuri illud, *Felicem qui lateat, vivatque obscurus.* SCHOTT.

897. Vat. IV. 9.

[v] Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν] Vide Horatii interpretes ad illud in Arte poëtica versu 276. *plaustris vexisse poëmata Thespis Qui canerent, agerentque peruncti fæcibus ora.* Et plura hîc Suidas. SCHOTT.

898. Vat. IV. 10.

[x] Ἐσσομένοιο] Sic Vatic. Puto rescribendum ἐσσομένοισι. Similia habet, etiam proverbii specie Hom. Ιλ. γ'. ver. 287. et 460. Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. SCHOTT.

899. Vat. IV. 11.

[y] Τὸν Κολοφῶνα] Locus depravatus et mutilus. Proverbium a superiore avellimus, pertinetque ad *Colophonium suffragium*, ubi Des. Erasmus explanat. Alibi *Colophonium addidit:* de cujus origine diversa adferunt Hesychius et Strabo lib. Geogr. XIV. [p. 921=952.] nec ipsi inter se consentiunt, adferuntque longe ab his diversa. *Jabenus* Græcus scriptor, quem Adagio *Colophonium suffragium* auctorem laudat Chiliastes Batavus, mihi fando inauditus est, nisi si *Iulon* aut ejus farinæ est quispiam. Vide et *Minervæ suffragium.* SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 18. Aristid. p. 627.

[z] μ' A.

900. Vat. IV. 12.

[a] Ταινάριον] Crudelitatis Laco-

κέτας. Λακεδαιμόνιοι γὰρ τοὺς εἰς Ταίναρον καταφυγόντας τῶν A
εἱλώτων ἀπέκτειναν.

901 Τίς τρόπος ἵππων: Ἐπὶ τῶν παρηλλαγμένων καὶ ἀλλόκοτόν
τι ποιούντων.

902 [b]Τὰ πρῶτ' ἀρίστοτς παῖδας Αἴγινα τρέφει: Ἐπὶ τῶν ἐν
ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων. B

903 Τί οἴ γενήσηι [c]ἰὼν εἰς Ἀρβέλας: Ἀρβέλα πόλισμα Σι-
κελῶν. Οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ἐκεῖσε ἐδόκουν εὐεξαπάτητοι εἶναι.

904 Τὰ ἐκ παλαιοῦ: Λείπει τὸ Τύρου. [d]Τύρον γὰρ τὴν παλαιὰν
Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν πολλῇ χειρὶ ἐπελθὼν διέθηκε τὰ χαλε-
πώτατα, ὥστε τὴν πόλιν κατασκάψαι· τοὺς δὲ πολίτας οὓς μὲν C
ἀνασκολοπίσαι, οὓς δὲ κατακαῦσαι. Ἐκ τούτου γοῦν ἡ παροιμία
ἐπὶ τῶν κακῶς διακειμένων.

905 Τὰς ἐν [e]Ἀιδοτ τριακάδας: Τιμᾶται ἡ τριακὰς ἐν [e]Ἀιδου
[e]διὰ τὴν Ἑκάτην μυστικώτερον, ᾗ καὶ τὰ τρία ἐπιβύεται· ἐπεὶ
καὶ αὐτὴν τὴν Ἑκάτην φασὶ Τριτογενῆ εἶναι. Καὶ γὰρ Ἀθηνᾶ D
καὶ Ἄρτεμις καὶ Ἑκάτη αἱ τρεῖς δοκοῦσιν ἓν εἶναι. Τὸ γοῦν

num in Helotas supplices in Neptuni templo historiam narrat Thucydides libro I. et Suidas in Collectaneis. SCHOTT.

901. Suid.

902. Vat. IV. 13.

[b] Τὰ πρῶτ' ἀρίστους] Habet Diogenianus et Suidas: hic etiam eodem principio sensuque adagium adfert: Τὰ πρῶτα Ἄρης εἰς τοὺς παῖδας ἐπηνείτο. Ut de Neronis Aug. quinquenario, quo bonus fuit, Suetonius et alii referunt. SCHOTT.

903. Vat. IV. 14.

[c] ἰὼν] Pro ἰὼν Apostolius editus τυγχάνων habet. Stephanus Siculis urbibus Arbelas adnumerat. Persidi etiam Strabo lib. XVI. et in Mesopotamia Q. Curtius. SCHOTT.

904. Vat. IV. 15.

[d] Τύρου] De Tyri laboriosa obsidione idem Q. Curtius et Arrianus; et nos Vitis comparatis Aristot. et Demosthenis. SCHOTT.

905. Vat. IV. 16.

[e] διὰ τὴν Ἑκατὴν] De Hecate triformi, quæ et Pallas, et Diana, hoc quoque loco Diogenianus, et pleni sunt Poëtarum libri. Maro: *Tergeminamque Hecatem, tria virginis ora Dianæ.* Naso: *Tuque triceps Hecate.* Ausonius in Gripho ternarii. Et multa congessit Lilius Giraldus Syntagmate Deorum XII. et XVII. de canibus illi solitis immolari, ut quæ eadem Diana sit. Aristophanis autem in Pluto enarrator ternas enumerat, Lunam, Dianam, Hecaten, pro eadem, ut σελήνην pro Ἀθηνᾷ ponat; sed nihil in fabulis Deorum certi, involucra cum sint nugarum. Addit et cenam Hecatæ apponi a ditibus solitam, qua pauperes rapta vescerentur. SCHOTT.

μυστικὸν Ἑκάτη ἡ Φερσεφόνεια καλεῖται, τῶν ὑποχθονίων δεσπό- A
τις. Ὅθεν καὶ ἀφιδρυμένη Ἑκάτη πρὸς ταῖς τριόδοις ἐστὶ, καὶ
τὰ νεκύσια τῇ τριακάδι ἄγεται. Λεχθείη δ' ἂν ἡ παροιμία
ἐπὶ τῶν περιέργων καὶ τὰ ἀποκεκρυμμένα ζητούντων γινώσκειν.

906 Τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον: Οὗτος ἐπὶ μαλακίᾳ καὶ μαγείᾳ
διεβεβόητο, ὥστε καὶ ἐκ τῶν ἐπαοιδῶν αὐτῶν καὶ δεῖπνα πολυ- B
τελῆ ὁρᾶσθαι, καὶ διακονουμένους τινὰς, καὶ πάλιν ἀφανεῖς γινο-
μένους. Εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβόλιον [f]πεποιημένον ὑπ' αὐτοῦ τοῖς
πιπράσκουσιν. Ὠνούμενος γοῦν δι' αὐτοῦ ὅπερ ἠβούλετο, πάλιν
ἑαυτῷ τοῦτ' ἀνελάμβανεν.

907 Τὸ βασιλικὸν βοίδιον: Ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ νέου Διονύσου C
βασιλεύοντος βοῦς ἔτεκεν ἐξ βοΐδια· οἰωνὸν δὲ ἀγαθὸν τὸ συμ-
βεβηκὸς λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος, προσέταξεν ἐν τοῖς βασιλείοις
μετὰ πάσης πολυτελείας τρέφεσθαι, διὸ καὶ βασιλικὸν ἐκλήθη.

908 Τὸ Δίωνος γρύ: Δίων ὁ Ἀλεξανδρεὺς γέγονεν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ
διαβόητος. Λοιδορούμενος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Διονυσίου D
τοῦ παλαιστοῦ, ὃν ψιόνιον ἐκάλουν, καὶ ἀκούων ῥητὰ καὶ ἄρρητα,
καί τοι πολλοῦ παρακολουθοῦντος ὄχλου, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγ-
ξατο, τὸ τῆς φιλοσοφίας παράγγελμα τηρῶν· ἐντὸς δὲ τοῦ
ἰδίου πυλῶνος γενόμενος καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑποφήνας, εἶπε πρὸς τὸν
νεανίσκον οὐδὲ γρύ. Ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος. Καὶ E
γὰρ τὸν ἐν τοῖς ὄνυξι ῥύπον γρὺ λέγομεν, καὶ γρυτάρια τὰ κατὰ
τὴν οἰκίαν σκευάρια λεπτὰ, καὶ γρυπῶλον τὸν τὰ σκευάρια πω-
λοῦντα.

909 Τὰ μηδὲν πρὸς τὸν Διόντιον: Ἐπὶ τῶν τὰ ἀνοίκειά τισι
προσφερόντων. F

910 Τὶς ἐν Κύδωνος: Ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξέ-
νους. Ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένου.

911 [g]Τὴν Συρρακοσίων δεκάτην: Δήμων Συρακουσίους εὐδαι-

906. Vat. IV. 17.
[f] Πεποιημένον αὐτῷ. emendavi e Suidæ Collect. cum vitiose scriptum esset in Vat. memb. ποττημένον αὐτοῦ, voce nihili. Ἐπαοιδὸς, καὶ Ἐπῳδὸς quid, vide Suidam et Hesych. SCHOTT.
907. Diog. VIII. 41.
908. Suid.
909. Vat. IV. 18.
910. Vat. IV. 19.
911. Vat. IV. 20.
[g] Τὴν Συρακουσίων] Sic adagium Desiderius aptavit: αὐδὲ τὴν δεκά-

μονήσαντάς φησι ψηφίσασθαι τὴν δεκάτην τῶν ὑπαρχόντων ἀπο- A
διδόσθαι εἰς ἐπισκευὴν ναῶν τε καὶ ἀναθημάτων καὶ θεωριῶν· πολ-
λοῦ τε χρήματος συναχθέντος, εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν, ὡς καὶ τὴν
Πριηνέων δεκάτην.

912 [h]Τὴν ἱερὰν ἄγκυραν: Ἐπὶ τῶν μελλόντων τελευταῖον εἰ-
πεῖν ἐπιχείρημα τῶν πάντων μέγιστον, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ νηὶ ἀγκύρας B
ἱερᾶς καλουμένης, ἤτοι μεγίστης, ἢ τελευταῖα πάντων βάλλεται
εἰς θάλασσαν, χειμῶνος αὐτὴν σφόδρου κατειληφότος.

913 Τὸ ἐν τῇι καρδίαι τοῦ νήφοντος ἐν τῇι γαύσσηι τοῦ
μεθύοντος: Ἀπὸ τῶν ἐν μέθῃ ταληθῆ λεγόντων.

914 Τὸ πέλαγος πρότερον οἴσει ἀμπέλους: Ἐπὶ τῶν ἀδυνά- C
των.

915 Τὸν κάπνον φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσον: Ἐπὶ τῶν τὰ
μικρὰ τῶν δεινῶν ἐθελόντων φυγεῖν, καὶ εἰς μείζονα ἐμπιπτόντων.

916 [i]Τυδεὺς ἐκ στφορβίου: Ταύτην λελέχθαι φασὶ διὰ τὸ ἀδιά-
θετον καὶ ἀπαίδευτον τοῦ Τυδέως. Τὴν γὰρ θυγατέρα Ἱππονόου D
Περίβοιαν Οἰνεὺς βιάζεται. Γνοὺς δὲ ταύτην ἔγκυον οὖσαν ὁ
πατὴρ, ὑφορβῷ παρέδωκε μετὰ τοῦ γεννωμένου παιδὸς τοῦ Τυδέως.

917 Ὕπνος δ' ἀπέστω γλαυκότητος ὀμμάτων: Ἐπὶ τῶν βου-
λομένων φιλοσοφεῖν.

918 Ὑς ἐπὸ Ῥόδαλον: Παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ ἐπὶ τῶν ἑαυ- E
τοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

τὴν Συρακουσίων ἔχει, e Strabone libro VI. Geogr. [p. 389=414.] qui et alibi de Biante Prienensi, cujus justitia proverbio quoque locum dedit, ut hîc rescribendum in extremo Πριηνέως δίκην pro δεκάτην existimem, nisi quid secus doctis hominibus videatur. *Syracusanæ* etiam *epulæ, mensæque Siculæ* proverbiis celebrantur. SCHOTT.

912. Vat. IV. 21.

[h] Τὴν ἱερὰν] Vide in Suida, χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν, [p. 3868 A.] SCHOTT.

913. Vat. IV. 22.

914. Vat. IV. 23.

915. Vat. IV. 24.

916. Vat. IV. 25.

[i] Τυδεὺς] De *Tydeo* hoc, ejusque adagio, nihil equidem comperi. Illud tantum, missam videri constupratam filiam Peribœam in subulci domum, quam Tydeus prioris oblitus domus frequentare non erubuerit. Hæret hîc alioqui aqua. Et mox ἔγκυον reponendum, etsi in Vatic. esset membranis ἔγγυον. SCHOTT. Vid. Apollodor. I. 8, 5.

917. Vat. IV. 26. Arist. Nub. 705.

918. Vat. IV. 27.

919 Ὑς ἐκάμασεν: Ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι ποιούντων. A

920 Ὑς ὑπὲρ ὄπλον ἀραμεῖται: Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

921 [k] Ὕφαλος φάτις: Ἐπὶ τῶν κρυφίων.

922 Ὕπερον κοσμεῖς: Ὅμοιον τῷ ἅτραν ποικίλλεις.

923 Ὑπέροτ περίτροφον: Γρ. ἐπίτροπον. Ἐπὶ τῶν πάντα τὰ B αὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων.

924 Ὑπερ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν: Ἀπὸ Φαύλλου τοῦ πεντάθλου τόδε, εἰς ὃν ἐπεγέγραπτο,

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος.

Ἐπεὶ γὰρ ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους ἢ πόδας ἑτέρους ἔ εἰς τὸ στε- C ρεὸν ἐπήδησεν, εἰς παροιμίαν περιέστη.

925 Ὕδωρ παρρέει: Αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς ἔργου ἐπαγγελλομένων καταπράξασθαι τὸ προκείμενον. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς εἰς ῥέοντα πλοῖα εἰσβαινόντων.

926 Ὑπὲρ ὄνοτ σκιᾶς: Φασὶν ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολο- D γούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δυναστῶν, εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγήματος τερπνοῦ· Νεανίσκος ποτε ὄνον ἐμισθώσατο Ἀθήνηθεν Μεγάραδε, μεσημβρίας δὲ κατα- λαβούσης, καταλύσας τὸν γόμον ὑπῆλθε τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου· ἐκ- βαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου, πρὸς βίαν διεφέρετο, μεμισθῶ- E σθαι καὶ τὴν σκιὰν λέγων· ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ ὀνηλάτου, καὶ φάσκοντος τὸν ὄνον μεμισθωκέναι, εἰς δικαστήριον εἰσῆλθον ἀμφό- τεροι. Εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης, κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήμα- τος. Ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τῆς δίκης τὸ τέλος μαθεῖν, εἶπεν, ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος· Ὑπερ μὲν ὄνου σκιᾶς F ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθυμεῖτε, ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς οὐδὲ τῆς φωνῆς ἀνέχεσθε; Ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι Ἀθή- νηθεν εἰς Δελφοὺς τὸν ὄνον ἐμισθώσατο. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν περὶ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων.

919. Vat. IV. 28.
920. Vat. IV. 29.
921. Vat. IV. 30.
[k] Ὕφαλος] Tralatio elegans a saxis ὑφ' ἅλος κεκρυμμένοις. SCHOTT.
922. Vat. IV. 31.
923. Zen. VI. 25.
924. Zen. VI. 23.
925. Zen. VI. 24.
926. Zen. VI. 28.

927 Ἄραν τέμνεις: Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων· διὰ τὰς τῆς ὕδρας A
κεφαλάς, ἃς τέμνων ὁ Ἡρακλῆς οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει αὐτῆς
ἀναδιδούσης ἄλλας ἀντὶ τῶν κοπτομένων.

928 Ὑπερβεταῖος: Ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται. Παρὰ γὰρ
Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ Ὑπερβεταῖος προσα-
γορεύεται. B

929 Φακοῦ γωνίαν: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

930 Φακὸν κόπτεις: Ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων.

931 Φροτρεῖν ἢ πλοττεῖν: Ἀθηναῖοι φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς
νησιώτας, μισθοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάττουσιν ὑπ' αὐτῶν
χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν. C

932 Φροτρῆσαι ἐν Ναυπάκτοι: Φιλίππου Ναύπακτον ἑλόντος
Ἀχαιοὶ τοὺς φρουροὺς ἀπέκτειναν, ὥς φησι Θεόπομπος.

933 [1]Φιλοξένου λόγον τέτευχεν: Κατὰ τῶν ἑτέρως ἀρνουμένων
ἡ παροιμία. Φιλόξενος γὰρ ὁ Κυθήριος διαφυγὼν τὰς εἰς Συρα-
κουσίων λατομίας εἰς ἃς ἐνέπεσεν, ὅτι Διονυσίου τοῦ τυράννου τὰς D
τραγῳδίας οὐκ ἐπῄνει, διέτριβεν ἐν Τάραντι τῆς Ἰταλίας. Με-
ταπεμπομένου δὲ Διονυσίου αὐτὸν, καὶ ἀξιοῦντος διὰ γραμμάτων,
ὁ Φιλόξενος ἀντιγράψαι μὲν οὐκ ἔγνω, λαβὼν δὲ βιβλίον τὸ στοι-

927. Zen. VI. 26.
928. Zen. VI. 30.
929. Vat. IV. 32.
930. Vat. IV. 33.
931. Zen. VI. 32.
932. Zen. VI. 33.
933. Vat. IV. 37.

1 Φιλοξένου] Respexit credo ad illa adagia: Φιλοξένου γραμμάτιον, *Philoxeni ob.* Et, Ἄπαγέ με εἰς τὰς λατομίας. Apud Suidam, et Desiderium, *In lapicidinas*, Chiliad. II. Centur. 1. Adag. 31. et Chil. III. Centur. 2. Adag. 95. In Suida vero male *Tarentum Siciliæ* dixit, rectius hîc *Italiæ*. Est enim metropolis *Tarentum* in magnæ Græciæ ora. De Philoxeno plura Diodorus, Stobæus, Athenæus lib. I. Cicero lib. IV. ad Atticum epist. 6. Et de Dionysii latomiis Verrina VII. T. Livius, Plutarchus lib. II. de Fortuna Alexandri, Lucianus de mercede servientibus, et in indoctum, Lilius Giraldus Dialogo IX. Histor. Poëtarum. Scriptum autem hîc vitiose in Vaticanis membranis: ὡς Φιλόξενος αὐτῷ γράψαι μὲν οὐκ ἔγνω. Repono: ὁ Φιλόξενος, ut fere Suidas habet in Φιλοξένου γραμμάτιον, sic: Φιλόξενος ἀντιγράφειν οὐκ ἔγνω. Et *a* litteram scripsisse ait, quæ in compositis fere vocibus negat: ε vero noster codex diserte. Quæ prima in ου. Quam negationem hîc Diogenianus et Mich. Apostolius habet, eamdemque Lacones sæpe remisisse tyrannis auctor in Laconicis Plutarchus. SCHOTT.

χεῖον τοῦ ὁ πολλάκις ἐν αὐτῷ περιέγραψε μόνον, εἰς μικρὰ καὶ A
μεγάλα τὸν τοῦ γράμματος χαρακτῆρα τυπώσας, καὶ ὅτι τὴν
παρακλῆσιν διωθεῖται διὰ τοῦτο δηλώσας.

934 Φασηλιτῶν θῦμα: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναίμων λέγεται.
Φασὶ γὰρ τοὺς Φασηλίτας τάριχος τοῖς θεοῖς θύειν.

935 [m]Φοινίκων στηθῆκαι: Οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοί- B
νικες ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέ-
ξασθαι αὐτοὺς νύκτα τε καὶ ἡμέραν. Ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ
ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθεμένων νύκτας τε καὶ ἡμέρας
μένειν αὐτούς. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πανουργευομένων καὶ πονηρῶν.

936 Φωκαέων ἀραί: Οἱ Φωκαεῖς ποτε τῆς ἑαυτῶν γῆς ἐκπεσόντες C
ἐπηράσαντο μηδέποτε κατελθεῖν εἰς αὐτήν. Μέμνηται ταύτης
Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ.

937 Φαλαρίδος ἀρχή: Ἐπὶ τῶν ὠμῶς τῇ ἐξουσίᾳ χρωμένων.

938 [n]Φαέθοντα τόκον: Ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσ-
οψιν. D

939 Φαλακρὸς κτένα, Εὐνοῦχος παλλακήν, Κωφὸς αὐλητήν,
Κάτοπτρον ὁ τύφλος, Ὁ ἠπειρώτης κώπην, Ὁ κυβερνήτης
ἄροτρον: Πάντα ὅμοια ταῦτα. Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀχρήστως τι
ἑαυτοῖς ἐμπορευομένων.

940 Χαλεπὰ τὰ καλά: Ἔνιοι τὸν χαλεπὸν ἀκούουσιν ἐπὶ τοῦ E
ἀδυνάτου. Ἀδύνατον οὖν εἶναι ἐφ' ἅπαντα ἀγαθόν.

941 Χαραδραῖος λέων: Ὁ παρὰ ταῖς Χαράδραις, εἰ μὴ ἄρα τὸν
Θεσπιακὸν λέγει, ὃν πρῶτον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς ἐν Θεσπιαῖς Χα-
ράδραις. Χαράδρα δὲ καλεῖται ὁ τόπος.

934. Zen. VI. 36.
935. Vat. IV. 34.
[m] *Φοινίκων*] Dici solitum Suidas est auctor in insidiose paciscentes: cetera ut hîc. Addit tamen similia narrari de Metapontinis e Demone. Adhæc de cavillatione, cum Annibalis militibus Cic. I. Offic. Vide et Had. Junium Cent. I. Adag. 76. *Phœnicum commentum seu mendacium*, ex Platone lib. IV. de Repub. et Strabone lib. III. Geogr. SCHOTT.
936. Zen. VI. 35.
937. Vat. IV. 35.
938. Vat. IV. 36.
[n] *Φαέθοντα*] Corruptum arbitror locum. Suidas hîc *φάων* dictum proverbio ait *ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερφανῶν*. SCHOTT. Qui fallitur.
939. Vat. IV. 38.
940. Zen. VI. 38.
941. Zen. VI. 39.

942 Χάραξ τὴν ἄμπελον: *Παροιμία ὅταν ἀπὸ τοῦ σώζοντος τὸ* A
σωζόμενον πάθῃ. Ἀναγράφει δὲ αὐτὴν κακῶς Ἀριστοφάνης,
Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

943 Χαρώνιος θύρα: *Μία τοῦ νομοφυλακίου θύρα, δι' ἧς οἱ κα-*
τάδικοι τὴν ἐπὶ θανάτου ἐξήγοντο.

944 Χειροβρῶτι δεσμῶι: *Τοῖς πυκτικοῖς ἱμᾶσι. Διὰ τὸ τὰς* B
σάρκας κόπτειν καὶ ἀναλίσκειν. Βέλτιον δὲ τὸν δεσμὸν ἀκούειν,
τὸν ἀποβιβρώσκοντα τῶ χεῖρε.

945 [o]Χαίρειν ἐπιστολαῖς: *Ταῖς ἐπιστολαῖς τὸ χαίρειν προσετί-*
θεσαν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς. Ἔστι δὲ καὶ ἀπαλ- C
λασσομένων προσαγόρευσις.

946 Χῖος παραστὰς Κῶον οὐκ ἐᾶι λέγειν: *Ἀπὸ ἀστραγάλων*
[p]*παρῳδήθη ἡ παροιμία· καὶ ἐπὶ Θηραμένους, ἐπεὶ ἐδόκει Χῖος εἶναι.*

947 Χορὸν [q]δίδωμι: *Ἐπὶ τῶν σκώμμασι νικώντων.*

948 [r]Χύτραις δημῶν ἢ κολοκύνταις: *Ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόν-*

942. Zen. VI. 40.
943. Zen. VI. 41.
944. Zen. VI. 44.
945. Vat. IV. 44.

o Χαίρειν] Annotatio potius quam adagium est. Χαίρειν Epistolis inscribi antiquitus solitum, ut εὖ πράττειν καὶ ὑγιαίνειν, auctor Aristophanis interpres ἐν Νεφέλαις v. 619. ad illa verba: πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι. Cleonem ait primum e Pylo et Spacteria Atheniensibus scribentem χαίρειν præscripsisse, quod in usum mox vertit, Platonem vero epistolis εὖ πράττειν inscripsisse. Pythagoreos ὑγιαίνειν καὶ ὑγίεια inscriptum gestasse ἐν πενταγώνῳ. Vide Lucian. De verbo inter salutandum lapso [c. 2.] Latini hinc mutuati. Hor. lib. I. ep. 8. *Celso gaudere et bene rem gerere Albinovano Musa rogata refer.* Ad quem locum varia interpretes. SCHOTT.

946. Vat. IV. 45.

p παρῳδήθη] Παρωθήκη scriptum erat in Vaticano, sed puto παρῳδικὴ verius esse, quia parodiæ formam præfert adagium: vel, quomodo sæpe occurrit ὑποθετικὴ παροιμία. Senarius autem est proverbialis, adjecta voce quæ aberat, Κῶον, e Stratidis Comici fabulis: explicatque Hadrianus Junius Cent. III. Adagio 50. SCHOTT. παρῳδήθη A.

947. Vat. IV. 46.

q δίδωμι] Χορὸν δίδωμι Suidas habet, aliterque explanat, pro, *Patior te laudare ac vincere*, &c. In Vatic. erat διδόω: equidem διδῷ tentabam, vel δίδωμι cum Suida. SCHOTT. Ita Hesych. Nihil ex Paris. a Bastio enotatum. Vid. Schol. Plat. p. 152.

948. Vat. IV. 47.

r Χύτραις] Lucianus in Timone μισανθρώπῳ [c. 2.] Λημᾶς καὶ ἀμβλυώττειν πρὸς τὰ γενόμενα. Apostolius et Suidas in Κρονικαὶ λῆμαι, *Saturniæ lemæ*, apud Erasmum Chiliad. IV. Centuria 6. Adagio 61. Vitiose

των. Δηλοῖ δὲ τὸ μεγάλαις τισὶ κολοκύνταις βλέπειν, ἤτοι λίαν A
λημᾶν.

949 Χαλκιδίζειν: *Ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων. Οἱ γὰρ ἐν Εὐ-*
βοίᾳ Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρίᾳ ἐκωμῳδοῦντο.

950 Χαλεπὸν χορίων κύνα τρέφειν: *Τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου*
χόριον καλεῖται. Οἱ δὲ κυνὲς γευσάμενοι τούτου, καὶ τοῖς ἐμ- B
βρύοις ἐπιβουλεύουσι διὰ τὸ λίχνον.

951 Χρήματα χρήματ' ἀνήρ: *Αὕτη ἀποφθεγματική ἐστιν, ὡς*
τὰ παραγγέλματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν. Μέμνηται ταύτης Πίν-
δαρος.

952 Ψύρα τὸν Διόντσον: *Ἀντὶ τοῦ εὐτελῆ. Νησίδιον γάρ ἐστι* C
μικρὸν τὰ Ψυρὰ, μὴ δυνάμενον οἶνον ἐνεγκεῖν. Εἴρηται ἐπὶ τῶν
ἐν συμποσίῳ κατακειμένων καὶ μὴ πινόντων.

953 [s]Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μεχρὶ τοῦ πτρρίνου: *Μέμνηται*
ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσιν, ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολ-
λοῦ διειλκυσμένων. D

954 [t]Ψυχὴ πρόμαντις: *Ἐπὶ τῶν τὰ μέλλοντα προορώντων.*

955 [u]Ὦσὶν ἐστῶσιν: *Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκοῦσαί τι τὰ ὦτα εὐ-*
τρεπισμένα ἐχόντων.

956 [v]Ὥσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡμῖν ἡ γυνή: *Ταύτης Πο-*

autem hîc scriptum puto in extremo *λίαν τιμᾶν*, pro quo *λημᾶν* tentabam. SCHOTT.

949. Vat. IV. 48.

950. Suid.

951. Zen. VI. 43.

952. Suid.

953. Vat. IV. 49.

[s] *Ψωλὸν*] Aristophanis dictum explicat enarrator Græcus *ἐν Ἱππεῦσι, περὶ ψωλοῦ*, qui morbum etiam designat herniosum, ut hoc loco, qui ictu ruptus est. Alias pro curto, recutito, et apella seu circumciso, in Pluto ejusdem Comici, [v. 267.] ad illa: *Οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.* Hic Suidæ *λειτόδερμος, ὀξυτόνως.* Hesychio *ψωλὸς ὁ ἀνεσκολυμμένος.* Aristophanis Scholiastes [Eq. 960.] *ἰδίως ἐπὶ τῶν μεχρὶ πολλοῦ διεσκυλμένων.* Alterutro hîc quoque modo censeo emendandum pro illo *διειλκυσμένων*. SCHOTT.

954. Vat. IV. 50.

[t] *Ψυχὴ πρόμαντις*] Mente vaticinamur, quæ et divinatio est, ut in prudentibus observat M. Tullius sæpenumero, et in Attici Vita Cornelius Nepos, ad quem nos olim pluribus. SCHOTT. Eurip. Andr. 1073. *πρόμαντις θυμός.*

955. Vat. IV. 51.

[u] *Ὦσὶν*] Terentius Andria: *Arrige aures Pamphile.* Etsi obscœne ibi Donatus. Maro I. Æneid. *Arrectisque auribus adstant.* SCHOTT.

956. Zen. VI. 50.

λύζηλος μέμνηται ἐν Μουσῶν γοναῖς, ἐπί τινος πολλὰς θυγατέρας ἀπογεννώσης. Ἐπειδὴ Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας πόλιν φασί ποτε ἀνθῆσαι φορᾷ καὶ πλήθει τετρώρων ἁρμάτων. A

957 [x] Ὠγύγια κακά: Ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν. Ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν. Ἄμεινον δὲ λέγειν ὠγύγια κακὰ τὰ παλαιά. Τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ. B

958 Ὦ Λακιάδαι: Ἐπὶ τῶν μοιχῶν. Δῆμος γὰρ τῆς Ἀττικῆς οἱ Λακιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανίδες πολλαί, αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐνυβρίζοντες, καὶ στελεοῖς δὲ ἐχρῶντο μὴ παρουσῶν τούτων καὶ [y] ἀναβαστοῖς.

959 Ὡς τὴν ἐν Ἄργει Ἀσπίδα καθελὼν σεμνύνεται: Οἱ μὲν C ἱερὰν φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει ἀσπίδα καλουμένην ἐχυρὰν καὶ δυσκαθαίρετον· οἱ δὲ λόχον φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει τῶν πάνυ ἀκμαζόντων νεανίσκων, ὃν Ἀσπίδα καλεῖσθαι.

957. Vat. IV. 52.

[x] Ὠγύγια] Suidas eadem; illud addens, Cadmum Ogygis filium, qui Ogyges primus Thebis regnavit. Hesychio etiam ὠγύγια sunt παλαιὰ, μεγάλα πολύ. SCHOTT.

958. Vat. IV. 53.

[y] ἀναβαστοῖς] Pro ἀναβαστοῖς, quod in Vatican. scriptum reperi, Suidas syllabæ unius commutatione ἀναθάστοις præfert: sed neutrum placet: tentavi, nec tamen facit satis, βασάνοις, dum quis locum εὐστοχίᾳ quadam perpurget. Ceterum de hoc supplicii genere Athenis Atticis per raphanos agit Aristoph. interpres ἐν Νεφέλαις, ad illa Comici verba [1079.] Τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενος, τέφρᾳ τε τιλθῇ; et elegantissimus M. Ant. Muretus Notis ad Catullum pœnam explanat. SCHOTT.

959. Zen. VI. 52.

PROVERBIA

EX

CODICE COISLINIANO.

N. 177.

1 Αἱ Οἰδίποδος ἀραί: Ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστυχούντων. A

2 Ἄκρον λάβε, etc. Conf. Suid. Cod. addit, πρὸς γάρ τινας τοῦ Ἀπόλλωνος ἀνελόντος πυθομένους ποῦ οἰκήσουσι, καὶ εἰπόντος, Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἕξεις, καὶ μὴ διανενοηκότας τὸν χρησμόν. Ἀπὸ τούτου ἐκρατήθη ἡ παροιμία.

3 Ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν: Τὴν Θέμιν φασὶ B χρηστηριάζουσαν, παραινεῖν ταῦτα μὴ παραβαίνειν, ἢ ὅτι ἔκειντο ἐν τῷ μαντείῳ, ἢ ὅτι τοῖς κοινωνήσασι τούτων φίλοις χρῆσθαι δεῖ.

4 Ἄλλα μαρτυρεῖ τρία, καὶ ἄλλα καλεῖται τρία: Ἐπὶ τῶν ἀγοραίων ἀνθρώπων καὶ ἑτοίμων πᾶν ὁτιοῦν ποιεῖν ἕνεκα κέρδους. C

5 Ἀκίνητα κινεῖ: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Cf. Suid.

6 Ἀ κορινθία γυνὴ ἔοικε χοιροπωλήσειν: Ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν θρυπτομένων γυναικῶν, καὶ ἐκδότων εἰς μίξιν. Πολλαὶ γὰρ ἑταῖραι ἐν Κορίνθῳ, καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον χοῖρον ἐκάλουν.

7 Ἄκοτε τοῦ τέσσαρα ὦτα ἔχοντος: Ἐπὶ τῶν ἀπειθούντων. D Χρησμὸς γὰρ ἐδόθη Ἐντίμῳ τῷ κρητῇ (sic. Zen. Κρητὶ) καὶ Ἀντιφήμῳ φυλάξασθαι τοῦ τετραώτου· ἦν δὲ οὗτος λῃστής, οἱ δὲ ἀμελήσαντες τοῦ χρησμοῦ ἀπώλοντο. Cf. Zenob.

8 Ἄλεσ δ' ἀπὸ μείζονος ἀνδρός: Οἱ Ἴωνες τὸ ἄλεσ ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι λέγουσι. Παρεγγυᾷ οὖν ἡ παροιμία φυλάττεσθαι E τὰς τῶν μειζόνων συναστροφάς.

9 Ἀλιδεσμένος βίος: Ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ ζώντων, μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου καὶ ἀκόπου.

10 Ἀλλότριον ἁμᾶις θέρος: Ἐπὶ τῶν κατολιγωρούντων ἐν τοῖς A
ἀλλοτρίοις, ἢ ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια καρπουμένων. Cf. Suid.

11 Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη θοέγγεται: Ἐπὶ τῶν τοῖς
κρείττοσιν ἐριζόντων, ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλοις οὐ συμφωνούντων. Cf.
Suid.

12 Ἀλλ' οὐκ αἴτις ἀλώπηξ: Λείπει τὸ εἰς πάγην ἁλώσεται. B
Παρ' ὅσον ἀλώπηξ πάγας φυγοῦσα δεύτερον οὐκ ἐμπίπτει.

13 Ἄλλοι μὲν σπείροτσιν, ἄλλοι δ' ἀμήσονται: Diog. ἐπὶ
τῶν οὐχ ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἑτέροις πονούντων.

14 Ἄλλος ἐχθρὸς πολέμιος, καὶ ἄλλη γυνὴ ἡ πολεμία:

15 Ἀλλ' οὐκ ἔστι στοφάντοτ ἀήγματος: Cf. Suid. C

16 Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ παρὰ τὸν βωμὸν βαστάζειν τὰς ἐπι-
νοίας: Cf. Zenob. Cod. in fine, προσάγοντες μετὰ τὸ καλ-
λιερῆσαι βουλεύονται.

17 Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ: Cf. Suid. Cod. addit, μετ-
ήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων. D
Πεποσωμένον γὰρ ὕδωρ ἐδίδοτο ἑκάστῳ τῶν ἀντικρινομένων ἐν τῷ
λέγειν.

18 Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν καὶ χώρα ἔπεσθαι: Cf.
Zenobium. Cod. in fin. πολύποδος, ὃς αἷς ἂν προσπελάσῃ πέ-
τραις, ταύταις ἐξομοιοῦται. E

19 Ἀλλοτρία βάλλειν: Ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κυβεύειν διαμαρτανόν-
των, ἢ ἐπὶ τῶν ἀμελούντων. Cf. Suid.

20 Ἄλλα μὲν ὁ λευκώνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ λευκὸν
λέγει:

21 Ἀλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη: Cod. ἐπὶ τῶν F
καθ' ἑαυτοὺς χρωμένων τοῖς οὖσιν, ἢ ἐπὶ τῶν ἐπαναστρεφομένων
ἔνθεν ἐξέβησαν· τὸ γὰρ παλαιὸν ἀγῶνος συντελουμένου γυμνικοῦ
ἔν τισι τόποις τῆς Ἀττικῆς, ἅλες ἔπαθλον ἐδίδοντο· ἐπὶ τοὺς ἐπι-
χωρίους δὲ τοῦτο μόνον συνέβαινεν ἀγωνιζομένους, οἱ γὰρ ξένοι
ἀπείργοντο, ὡσὰν μηδενὸς τῶν ἔξω μετέχοντος τῆς ἀγωνίας, πάλιν G
εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἀποχωρεῖ. Cf. Suid.

22 Ἅμα κνέφας, ἅμ' ὄρθρος:

23 Ἀμαλθείας κέρας: Ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ζώντων. Ἀπὸ τῆς
Ἀμαλθείας τῆς τροφοῦ (Cod. τροφός) τοῦ Διός, ἢ γάλακτι

αὐτὸν ἔτρεφεν· αὕτη δὲ αἶξ ἦν· ἡ ἀπὸ Ἀμαλθείας γυναικὸς A
καπηλίδος, ἥτις πᾶσαν τὴν ἐμπολὴν κέρατι εἶχεν· εἰς ἣν χάριν
πότου Ἡρακλῆς εἰσιὼν, τὸ κέρας κέκλοφεν, ἀφ' οὗ φασὶν εὐθηνή-
σαντα τὸν Ἡρακλέα καλῶς ζῆσαι. Cf. Suid. et alios.

24 Ἄμαξα τὸν βοῦν ἕλκει: Ἐπὶ τῶν ἐναντίως καὶ ἡ χρὴ
γινομένων. B

25 Ἄμες πόχ' ἄμες: Παροιμία Λακωνικὴ, ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς ποτὲ
ἦμεν. Τοῦτο δὲ ἔλεγον οἱ ἐν Λακεδαίμονι χορεύοντες γέροντες.
Cf. Zenob.

26 Ἃ μὴ κατέθοτ, μὴ ἀνέλαι: Παρεγγυᾶται τῶν ἀλλοτρίων
ἀπέχειν. C

27 Ἀμοτσότερος λιβηθρίων: Λιβηθρίοις γὰρ οὐδέποτε μέλους
ἐμέλησε, τὸν Ὀρφέως φοβηθεῖσι θάνατον.

28 Ἀμύνει ὡς ἔοικεν ἡ πάγη: Παρ' ὅσον καὶ ἡ δολιότης
βοηθεῖ.

29 Ἄμτρις μαίνεται: Ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν μαίνεσθαι οἷς D
πράττουσιν, ὄντων δὲ τῶν ἔργων καθηκόντων. Θεωρὸς, reliqua ut
Suidas. Cod. προσφυγόντα ἐν τῷ ἱερῷ, etc.

30 Ἀναγτράσιος δαίμων: Ὅταν χαλεπή τις τύχη καὶ πονηρὰ
δυστυχία κατασείσῃ πᾶσαν οἰκίαν ἀλλεπαλλήλοις δεινοῖς, ἡ πα-
ροιμία λέγεται. Φασὶ γὰρ γενέσθαι τινὰ γεωργὸν ἐν τῷ Ἀναγυ- E
ρασίων δήμῳ, αἰτίαν ἔχοντα ἐξυβρίζειν εἰς τὸν πλησίον ἱδρυμένον
βωμόν· διὸ συμφοραῖς τὸν ἄνθρωπον δειναῖς περιπεσεῖν· πρῶτον
μὲν γὰρ ἀπέλαβε τὴν γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς ἐγεγόνει· εἶτα
τὸν υἱὸν ἐπήρωσε διαβολῇ πλαστῇ τῆς μητρυιᾶς χρησάμενος· καὶ
λαβὼν αὐτὸν ἀνεβίβασεν εἰς πλοιάριον, καὶ εἰς λυπρὸν ἐξέθηκε F
νησίδιον· εἶτα ὀνείδει κατεχόμενος, αὐτός τε καὶ ἡ γυνὴ κατὰ
πᾶσαν τὴν πόλιν, αὐτὸς μὲν συγκλείσας ἑαυτὸν μετὰ πάντων τῶν
κτημάτων ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ πῦρ ὑποβαλὼν ἐκαύθη· ἡ δὲ γυνὴ εἰς
φρέαρ ἑαυτὴν ἔρριψεν.

31 Ἀνάγτρος: Δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα ἦν βορβορώδης τόπος G
κἀντεῦθεν δυσώδης, ὃς κινούμενος πολλὴν ἐποίει τὴν δυσωδίαν.
Ἐντεῦθεν ἐπεκράτησε καὶ παροιμία, κινεῖς τὸν Ἀνάγτρον,
ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπικινούντων κακά. Ἔνιοι δὲ ἀπὸ ἀναγύρου
λοχμώδους φυτοῦ ἀλεξικάκου ὄντος, ὃ τριβόμενον ὄζει καὶ δυσωδίαν

ἐπιφέρει τὸν τοῦτο τρίβοντα. Οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ ἱερείας τινὸς A
τῆς Ἑκάτης, ἥτις ἐνθουσιοῦσα καὶ βακχευομένη τῇ δαίμονι,
ἠπείλει κινῆσαι αὐτῇ τὸν ἀνάγυρον· καὶ ἅμα λαμβάνουσα τοὺς ἐκ
τοῦ φυτοῦ λίγους, ἐμάστιζεν ἑαυτὴν, ὡς δῆθεν τὴν Ἑκατὴν ἐκ
τούτου λυποῦσα· καὶ ἡ παροιμία ἐπεκράτησεν ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς
ἐπιφερόντων κακά. B

32 Ἀνδρί ατδῖι πρ. οὐκ ἦν, etc. v. Suid. Cod. addit, παρ' ὅσον Κροῖσος ἑαυτῷ πολέμιον ἐπεσπάσατο Κῦρον.

33 Ἀνθ' Ἑρμίονος: Ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἱερῷ σωζομένων. Ἑρμίων γὰρ ἐν Πελοποννήσῳ, etc. etc. Cf. Suid.

34 Ἀντ' ἰσχάδος: Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων, παρ' ὅσον εὐτελέστα- C
τον ἡ ἰσχάς.

35 Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί: Cf. Suid. Cod. ἢ λεγομένων, οἷον εἰ ὁ πόρνος τὸν σώφρονα λέγοιτο πόρνον, ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν κάτω ῥέουσιν, καὶ αἱ πηγαὶ τῶν ποταμῶν οὐκ ἄνω τρέχουσιν, ἀλλ' ἐπὶ τὸ κάτω χωροῦσιν. D

36 Ἄξιος ὀβελίσκου καὶ ἀπὸ ὀβελίσκου: Ἀπὸ τῶν ἰχθυδίων. Καὶ Ἄξιος τοῦ παντὸς, ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων. Cf. Suid. p. 416 C.

37 Ἀπαλοὶ θερμοτσίαις: Ἀντὶ τοῦ τρυφηλοὶ καὶ τὴν σάρκα διαρρέοντες. E

38 Ἀπὸ βραδυκελῶν ὄνων ἵππου ὁρᾶσιν: Ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν εἰς μείζονα μεταπηδώντων. Cf. Suid.

39 Ἀπ' ὄνου καταπεσών: Ἐπὶ τῶν μηδ' ὄνοις δυναμένων, οὐχ ὅπως ἵπποις χρῆσθαι, ἢ ἐπὶ τῶν ἀχάλινον ἐχόντων στόμα, καὶ ἀπὸ γλώσσης πιπτόντων, ἐπεὶ ὁ ὄνος ἀχάλινος, καὶ πολλοὶ διὰ F
τοῦτο ἐξ αὐτοῦ πίπτουσιν· οὕτω Πλάτων. Cf. Suid.

40 Ἀράβιος ἀθλητής: Τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαυστὶ λεγόντων. Οἱ γὰρ Ἀράβιοι κατὰ συσκηνείαν καὶ συγγένειαν τὰς φυλακὰς ἐποιοῦντο· καὶ ὁ τεταγμένος φυλάττειν, σπιθαμιαῖον αὐλὸν ἔχων τῷ μήκει, δι' ὅλης ἤδε τῆς νυκτὸς μέλος ἔντονον, τὴν παῦσιν τοῦ G
μέλους οὐκ ἀγαθὸν τιθεμένοις σημεῖον. Ἀπὸ τούτου ἐλήφθη ἡ παροιμία, ἣν μεταλλάξας Μένανδρος, "Ἀράβιόν φησιν ἐξεύρηκα σύμβουλον," καὶ "Ἀράβιον ἐγὼ κεκίνηκ' ἄγγελον": οἱ δέ φασιν, τὸ παλαιὸν μὴ μανθάνειν αὐλεῖν διὰ τὸ βάναυσον, τῶν δὲ ἀνδρα-

πόδων τὰ πολλὰ εἶναι βάρβαρα καὶ Ἀράβια· τούτους αὐλῷ ᾄδοντας A
μόλις καταπαύειν. Ἐφ' ὧν ἐλέχθη παροιμία,

Δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται.

41 Ἄριστα χωλὸς ἥφει: Ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα κακὰ μᾶλλον αἱ-
ρουμένων ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθά. Τῶν γὰρ Σκυθῶν ποτὲ ταῖς
Ἀμαζόσι πολεμούντων, καὶ ἀνοχῆς γενομένης, τά τε ἄλλα φιλο- B
φρονουμένων καὶ φασκόντων αὐταῖς, ὅτι εἰ τούτοις πεισθεῖεν,
ἀπηρώτοις συνέσονται ἀνδράσιν, ἀλλ' οὐχὶ λελωβημένοις καὶ χω-
λοῖς καὶ ἀχρείοις ὡς οἱ παρ' αὐταῖς, Ἀντιάνειρα ἡ τούτων ἡγουμένη
θρασεῖα ἅμα καὶ ἀκόλαστος οὖσα, εἶπε πρὸς αὐτούς, "ἄριστα χω-
λὸς ὑφεῖ," ἤγουν συνουσιάζει. Αἱ γὰρ Ἀμαζόνες, τῶν τικτομένων C
παρ' αὐταῖς ἀρρένων, ἐπήρουν τὰ σκέλη, ἢ τὰς δεξιὰς χεῖρας, δῆ-
λον οὖν ὅτι χωλοῖς ἀνδράσιν ἐχρῶντο. Cf. Suid.

42 Ἀφαιρεῖν κροκίδας: Ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἕνεκεν κολα-
κείας, ἢ οὕτως ἀφαιρεῖται καὶ κροκίδας, ἐπὶ τῶν διὰ κολα-
κείας μέχρι καὶ τῶν σμικροτάτων καταγινομένων αἰτεῖν. D

43 Βάυτος χορός: Ἐπὶ τῶν ἀτακτότερον καὶ ἀφυέστερον τῆς
μουσικῆς χρωμένων.

44 Βάλλ' ἐς κόρακας: Τουτέστιν, ἄπιθι εἰς ἀπώλειαν, διότι τὸ
ζῶον χαίρει περὶ τὰ πτώματα, καὶ διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις τὰς
νοσσιὰς ποιεῖν. E

45 Βάλλ' ἐς μακαρίαν: Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κίνδυνον κατ'
ἀρετὴν διδόντων. Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλέους, ὑπηνίκα ἐπεστρά-
τευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς ταῖς Ἀθήναις, ἑαυτὴν ἐπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ
τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. Τούτου γενομένου, τῶν Ἀθηναίων
ἕκαστος θαυμάζων τῆς κόρης τὴν ἀρετήν, ὁ μὲν στεφάνους ἐπι- F
βάλλων, ὁ δὲ ἄνθη ῥίπτων, ἐπεφώνει, "βάλλ' ἐς μακαρίαν." Οἱ
δὲ κατ' εὐφημισμὸν τὸ μακαρία, ἐστὶ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐν ᾅδου, ἐν θα-
νάτῳ· ἐπεὶ χωρίον ἔφασκον ἐν ᾅδου, μακαρίαν κατ' εὐφημισμὸν
καλούμενον· τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐς μακαρίαν λέγουσι καὶ εἰς
μακαρίαν. G

46 Βάσανος λίθος: Παροιμία, ἐπὶ τῶν καλῶς ἐξεταζόντων καὶ
τὸ ζητούμενον φανερούντων.

47 Βάτα Κάρας: Ἐπὶ τῶν παχέων καὶ δυνατῶν, ἢ ἐπὶ τῶν ἀναι-
σθήτων. Εἴρηται δὲ ἀπὸ ἐπιγραφῆς οὔσης ἐν Σάμῳ ἐν τῷ Ἡραίῳ,

καταπλανησάσης ὑπ' ἀγνοίας τοὺς ἀναγνόντας, ἐπέγραφον γὰρ A
πατρόθεν προτάσσοντες τὸν πατέρα· καὶ ἐστὶ τὸ μὲν Βάτα γενικὴ πτῶσις, τὸ δὲ Κάρας ὀρθὴ, ἵνα ᾖ, Κάρας ὁ Βάτα υἱὸς, ἤγουν ὁ υἱὸς τοῦ Βάτα, ὑφ' ἓν δὲ ἐξενεχθὲν ἐπλάνησε πολλούς. Ὅθεν καί φασιν ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

48 Βατήρ: Ἡ ἀρχὴ τοῦ τῶν πεντάθλων ἀγῶνος, ἀπὸ τούτου δὲ B
λέγεται καὶ παντὸς ἔργου καὶ λόγου τὸ πρῶτον καὶ κυριώτατον, ὡς τὸ, ΑΤΤΟΝ ΚΕΚΡΟΤΚΑΣ ΤΟΝ ΒΑΤΗΡΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, ἤγουν τὸ ἐπικαιρότατον καὶ πρῶτον.

49 Βάττου σίλφιον: Ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ πολυτελῶν. Οἱ γὰρ Κυρηναῖοι τὸ σίλφιον μέγα τι καὶ ἐξαίρετον ἔχοντες, ἔδοσαν C
Βάττῳ, καὶ οὐχ ἐξῆν ἄλλῳ κεκτῆσθαι, ἐχάραττον δὲ καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ νομίσματος τὸν Ἄμμωνα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου τὸ σίλφιον, ὡς μέγα· τὸ δὲ σίλφιον βότανόν ἐστι θεραπευτικὸν, ἡδύοσμον καὶ πολύτιμον.

50 Βδελύττομαι τὸν λεπρὸν ἀπὸ μελανθίου: Ὁ Μελάνθιος D
λέπραν εἶχε. Λέγει γοῦν ἰδὼν τὸν Μελάνθιον οἷόν ἐστι κακὸν, βδελύττομαι τὸν λεπρόν. Λήψῃ δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τῶν ὁμοίων κακῶν.

51 Βίον μεμαγμένον: Ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνων καὶ ἀπόνως χρωμένων τῇ τοῦ βίου πολυτελείᾳ. E

52 Βότρυς πρὸς βότρυν πεπαίνεται: Ἐπὶ τῶν ἐξισοῦσθαι φιλονεικούντων.

53 Βουλήσεται τὶς μᾶλλον ἢ δυνήσεται: Ἐπὶ τῶν προαιρουμένων μὲν, οὐ δυναμένων δέ.

54 Βουλίας δικάζει: Ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ὑπερτιθεμένων ἀεὶ F
δικαστῶν. Τοιοῦτος γὰρ ὁ Βουλίας κριτὴς ὤν.

55 Βοῦς ἐνάλιος: Ἐπὶ τῶν μηδὲν χρησιμευόντων.

56 Βοῦς ἐν αὐλίῳ κάθηι: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

57 Βοῦς ὁ μολοττῶν: Ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων καὶ κατακοπτομένων πράγματα. Οἱ γὰρ Μολοττοὶ, ἐπειδὰν ὅρκια G
ποιῶνται, βοῦς παραστησάμενοι καὶ κώθωνας οἴνου πλήρεις, τὸν μὲν βοῦν κατακόπτοντες εἰς μικρὰ, ἐπαρῶνται τοῖς παραβησομένοις οὕτως κατακοπῆναι· τοὺς δὲ κώθωνας ἐκχέοντες, οὕτως ἐκχυθῆναι τὸ αἷμα τῶν παραβησομένων.

58 Βοῦς ἐπὶ φάτνην: Ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ συνήθη καὶ ἥδιστα ἀφικνουμένων. A

59 Βοῦς ἐν πόλει: Ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ θαυμαζομένων. Λυσανίας δὲ εἶπε βοῦς ἐν ἀκροπόλει.

60 Βοΐτην Νίκων ἔγραψεν: B. 224. ubi Μήκων. Cod. πίνακα γάρ ποτε γράψας ὁ Νίκων, etc. B

61 Βύας: Εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ, "καὶ βύας ὤφθη," "καὶ βύαι ὤφθησαν" ἀντὶ τοῦ συμφοραὶ, προμηνύει γὰρ τὸ ὄρνεον κακά.

62 Βύβλος: Νῆσος. Βύβλινον τοῖχον μέθυ: παροιμία πρὸς τοὺς διαφθείραντας τινὰ ἔργα.

63 Βώλοις ἄροτραν: Ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσ- C φιλοτιμουμένων, ὅμοιον εἴ τις θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ ἐπεισάγοι, καὶ χαρίζεσθαι δοκοίη.

64 Γαλῆ χιτών: Ἐπὶ τῶν ἀπρεπῶν, ὁμοία τῇ οὐ πρέπει γαλῆι κροκωτόν. Τὸ δὲ ἁπέδυ τὸν κροκωτὸν ἡ γαλῆ, ἐπὶ τῶν ἀφεμένων καὶ ἀνακαλυψάντων ἅπερ πρότερον ὑπεκρίνοντο· D φασὶ γὰρ οἱ μυθολόγοι, γαλῆν κροκωτῷ κοσμηθεῖσαν καὶ καλλωπιζομένην τῷ ἐνδύματι, καὶ μετὰ σεμνότητος καὶ αἰδοῦς προσισταμένην, εὐθὺς ταῦτα ἀπορρίψαι, καὶ πρὸς μῦν ἐκδραμεῖν ἀναφανέντα.

65 Γαλῆν ἔχεις: Ἐπὶ τῶν ἀποτευκτικῶν, παρ' ὅσον οἱ γαλῆν E ἔχοντες, οὐκ ἐπιτυχεῖς. Cf. Diogen. III. 84. ubi ἀποτρεπτικῶν.

66 Γαλῆ στέαρ: Πρὸς τοὺς οἷς χαίρουσι ταῦτα λαμβάνοντας, λείπει δὲ τὸ ἔσχε.

67 Γαλλιστὶ τεμεῖν (sic): Cf. B. 280. Cod. ἢ ἀπὸ τοῦ πο- F ταμοῦ Γάλλου ἠσύχως ῥέοντος.

68 Γελοῖς παιδοφιλωτέρα: Ἐπὶ τῶν φιλοτέκνων μὲν, τρυφῇ δὲ διαφθειρόντων αὐτά. Γελλὼ γάρ τις ἦν παρθένος, ἥτις ἐν τῷ τίκτειν ἐτελεύτησε, καὶ ἐπειδὴ ἀώρως ἐτελεύτησε, ἔφασαν οἱ Λέσβιοι αὐτῆς τὸ φάντασμα ἐπιφοιτᾶν ἐπὶ τὰ παιδία, καὶ τοὺς G τῶν ἀώρων θανάτους αὐτῇ ἀνετίθεσαν. Μέμνηται ταύτης Σαπφώ. etc.

69 Γελοιότερον ἀπεργάζη—φειδίου τέχνη: Suid. p. 803 A.

Cod. addit, Φειδίας γὰρ ἄριστος ζωγράφος, Μυρμηκίδης δὲ κάκιστος. A

70 Γελοιότερον μελιτίδου: Suid. p. 803 B. in fine ἐξ ὁποτέρου γονέων ἐτέχθη. Cod. addit ἐκ πατρὸς ἢ μητρός.

71 Γέλως μεγαρικός: Suid. p. 802 D. Cod. ἤκμασεν ἡ μεγ. κωμ. ἀώρως, ἣν ἀθ. κ. ἐγέλων. Cf. B. 285. B

72 Γέλως στγκροτοΐσιος: Suid. p. 803 A. ὁ ἄτακτος καὶ ἄκοσμος.

73 Γέρανοι λίθοτς φέροτσιν: Suid. p. 811 A. Cod. πότερον ἐπὶ γῆς ἢ θαλάττης φέρονται.

74 Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισιν: Ἐπὶ τῶν τελευτώντων καὶ λύπην μὴ παρεχόντων. Suid. p. 813 A. C

75 Γέρων ὁ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῶι βοΐ: Ἐπὶ τῶν γεγηρακότων μὲν καὶ μηδὲν χρησιμευόντων, ἀξίων δὲ τιμῆς, διὰ τὰ πρότερον αὐτῶν ἔργα.

76 Γέρων ἐρινὸς ετφραίνει τοτς γείτονας: Πρὸς τοὺς μὴ δυναμένους χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς· ὁ δὲ λόγος ἐπὶ γεγαμηκότος γέροντος. D

77 Γῆς ἔντερα: Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων· τὰ γὰρ τῆς γῆς ἔντερα σκωλήκων εἶδός ἐστι φαυλοτάτων.

78 Γλαῦξ εἰς Ἀθήνας: Ἐπὶ τῶν μάτην ἐπισωρευόντων τινὰ, εἰς ἀφθονίαν πρυνπαρχόντων, καὶ ἀλυσιτελεῖς ἐμπορείας ποιούντων, ἐπειδὴ τὸ ζῶον τοῦτο σφόδρα ἐπιχωριάζει ταῖς Ἀθήναις. E

79 Γλαῦξ ἵπταται: Ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν οἰωνῶν. Ἡ πτῆσις γὰρ τῆς γλαυκὸς εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο. F

80 Γλαύκου τέχνη: Ἐπὶ τῶν εὐμηχάνων καὶ ῥᾳδίως κατεργαζομένων, ἀπὸ Γλαύκου τινὸς Σαμίου, ὃς πρῶτος σιδήρου κόλλησιν εὗρε, καὶ ἄλλα πολλὰ εὐμέθοδα ἐτεχνάσατο. Suid. p. 823 A.

81 Γλυκὺ μέλι καὶ πνιγάτω: Τέρπανδρος γὰρ σῦκα ἐσθίων ἐπνίγη· ἦ γλυκὺ ἦτω. G

82 Γλυκὺς ἀγκών: Παροιμία ἐπὶ τῶν εὐθυμούντων, ὡς εἴτις εἴποι, ὦ γλυκὺς πῆχυς, παρ' ὅσον οἱ εὐφραινόμενοι καὶ ἐρῶντες τὸν

ἀγκῶνα τιθέασιν· ἐναντία δὲ ταύτης τό· "ψυχρὸν παραγκάλισμα." A
Λέγεται καὶ γλυκὺς ἀγκὼν ὁ πικρὸς κατ' εὐφημισμὸν ἀπὸ τόπου
ἀγκῶνος καλουμένου περὶ τὸν Νεῖλον γλυκέος, δυσχεροῦς ὄντος.
Suid. p. 829.

83 Γατκὺς ἀπείροι πόλεμος: Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας ἑαυτοὺς
καθιέντων εἰς πόλεμον καὶ εἰς τὰ ἐπικίνδυνα. Λέγεται καὶ οὕτως· B
"γλυκὺς πόλεμος ἀπειράτοις." Suid. p. 829.

84 Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ: Ἀπόκρισις· πόλιν ἀνορθώσουσα καὶ
πόλιν καταστρέψουσα, ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ
βλαπτόντων. Suid. p. 825.

85 Γλώττης δ' ἔνεστι καὶ παρ' ἀτάλταις φόφος: Ὅτι καὶ οἱ C
τυχόντες εἰπεῖν τι καὶ πράττειν δύνανται. B. 296.

86 Γόνυ κνήμης ἕρτιον: Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἢ ἑτέρους
ἀγαπώντων, ἔνιοι δὲ ἐπὶ τῶν ὀφειλόντων παρέχειν μᾶλλον προσ-
ήκουσιν ἢ τοῖς ξένοις· ὁμοιά· καὶ τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους,
καὶ τῶν οἰκείων τοὺς οἰκειοτέρους. Suid. p. 836. D

87 Γραφή τε καὶ Λευκαῖος οἱ ταττόν: Ἐπὶ τῶν ἀνόμοια γρα-
φόντων. Τὸν γὰρ Λευκαῖον γραφῇ τις ποιήσας ἀνόμοιον ἐποίησε.
Δύναται δὲ καὶ ἑτέρως ἀκούεσθαι, ὅτι οὐχὶ αὐτὴ φύσις γραφῆς,
καὶ αὐτοῦ τοῦ γραφομένου σώματος.

88 Γῆς οὐκ ἔνεστ' ἐν τούτῳ, etc. Suid. p. 851. E

89 Γυμνότερος λεβηρίδος: Ἐπὶ τῶν πάνυ πενήτων· λεβηρὶς
γὰρ τὸ σύφαρ καὶ ἡ ἐκδυμία τοῦ ὄφεως, καὶ τοῦ τέττιγος,
κυρίως δὲ λεβηρὶς ᾧ περιέχεται τὸ ἔμβρυον τοῦ βοός. Λέ-
γεται δὲ παρά τισι "γυμνότερος ἰαλέμου," ἐπὶ τῶν πάνυ οἰκτρῶν,
οἱ δὲ λέγουσι "κενότερος λεβηρίδος," οἱ δὲ "τυφλότερος," ἄλλοι F
δὲ "γυμνότερος ὑπέρου." Suid. p. 854 C.

90 Γυμνὸς ὡς ἐκ μητρός: Ἐπὶ τῶν ἀπόρων.

91 Γυμνῶι φυλακὴν ἐπιτάττεις: Ἐπὶ τῶν μὴ δεομένων προσ-
τάξεως διὰ τὸ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς καὶ χωρὶς ἐπικελεύσεως τοῦτο
πράττειν ἀναγκάζεσθαι· οἱ γὰρ ἐν Ἀργινούσαις ἡττηθέντες Λακε- G
δαιμόνιοι καὶ γυμνοὶ καὶ ἄποροι φυγόντες, Ἑτεονίκου παρακελευο-
μένου αὐτοῖς φυλακὰς ἔχειν, ἵνα μὴ λάθωσιν αὐτοῖς ἐξαίφνης
ἐπιπεσόντες Ἀθηναῖοι, ἀπεκρίναντο· ὅτι δεῖ τοὺς γυμνοὺς ἐξ ἀνάγ-
κης ἀγρυπνεῖν διὰ τὸ ῥίγος.

92 Γυναικὸς πτηή: Ἐπὶ τῶν ἀργῶς καθημένων, παρ' ὅσον αἱ γυναῖκες οἶκοι κάθηνται· ἢ ὅτι χρὴ τὰς γυναῖκας οἴκοι μένειν. Suid. p. 856. A

93 Γυναικὶ μὴ πίστευε, μηδ' ἂν ἀποθάνῃ: Ὅτι μὴ δεῖ γυναικὶ πιστεύειν.

94 Γυνὴ στρατηγεῖ ἢ στρατεύεται: Ἐπὶ τῶν παραδόξων. B

95 Γυνὴ εἰς Ἡρακλέους οὐ φοιτᾶι: Πρὸς τοὺς ἀναξίους τινῶν πράξεων, π. ἡρ. ἐδ. ὀμφ. Suid. p. 856.

96 Δαιδάλου ποιήματα: Ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς τὰ τεχνάσματα ποιούντων· ἀπὸ Δαιδάλου τινὸς μηχανοποιοῦ σοφοῦ. Suid. p. 874. C

97 Δαιδάλου πτερά: Ἐπὶ τῶν δι' ἀπορίαν προσθήκῃ χρωμένων παρελκούσῃ. Suid. p. 874.

98 Δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος: Suid. p. 900 D. Cod. ἀνὴρ γάρ τις οὕτως ἐγένετο δειλὸς, ὡς παρακύψας, etc.

99 Δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρότερον: Ἐπὶ τῶν δι' ἀνάγκην καὶ τὰ παρὰ φύσιν ἢ μὴ καθήκοντα ποιούντων. καὶ ἄλλως· δεινὰ τὰ δεινὰ, ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν· καὶ ἕτεροι οὕτως· δεινὰ τὰ δεινὰ καὶ δεινότερα τῶν δεινίου. Suid. p. 903. D

100 Λύκου δεκάς: Παρ. ἐποιήθη δὲ ἐντεῦθεν. Λύκος μέν ἐστιν ἥρως, μορφὴν ἔχων θηρίου· πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις, πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες γινόμενοι κατὰ δέκα ἀνεστρέφοντο ἔνθα καὶ ἔνθα. Suid. p. 882 B. E

101 Δέκα τοῦ ὀβολοῦ: Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων, ἐπειδὴ τὰ δέκα τοῦ ὀβολοῦ πιπρασκόμενα πάνυ ἐστιν εὐτελῆ.

102 Δέκα ἢ κύων τέκοι καὶ πάντα λευκά: Ἐπὶ τῶν ἐπιτυχῶν. F

103 Δελφὸς ἀνήρ, etc.: Suid. p. 887. Cod. inf. οὐ καταλλάσσουσιν.

104 Δελφῖνα νήχ. διδάσκεις: Ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰ παιδοτριβούντων ἐν οἷς ἤσκηται. Suid. p. 887. G

105 Δελφικὴ μάχαιρα: Ἐπὶ τῶν φιλοκερδῶν καὶ ἀπὸ παντὸς λαμβάνειν προαιρουμένων· παρ' ὅσον οἱ Δελφοὶ τὸ μέν τι τῶν ἱερείων ἐλάμβανον, τὸ δέ τι ὑπὲρ τῆς μαχαίρας ἐπράττοντο.

106 Δελφοῖσι θύσας αὐτὸς οὐ φαγῇ κρέας: Ἐπὶ τῶν πολλὰ

μὲν δαπανώντων, μηδενὸς δὲ ἀπολαυόντων. Παρ' ὅσον τοὺς ἐν Δελ- A
φοῖς θύοντας συνέβαινε διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἑστιωμένων αὐτοὺς μη-
δενὸς γεύεσθαι.

107 ΔΕΣΜΟΙ ΤΡΡΗΝΟΙ: V. Suid. p. 895. κακονχίας. Cod. addit, λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν δεσμευθέντων ἀφύκτως.

108 ΔΙΑ ΦΡΑΤΟΡΩΝ ΚΤΩΝ: Ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ δεῖ εὑρισκομένων, B
καὶ διὰ τοῦτο κολαζομένων, παρ' ὅσον κύων εὑρεθεὶς ἐν φράτορσιν
ἐμαστιγοῦτο.

109 ΔΙΚΗΝ ΤΦΕΞΕΙ, ΚΑΝ ΟΝΟΣ ΔΑΚΝΗΙ ΚΤΝΑ: Ἐπὶ τῶν μικρὰ
πταιόντων καὶ ἀξίων κολάζεσθαι.

110 ΔΟΙΑΤΚΟΣ ΣΚΙΑ: Ἐπὶ τῶν μηδενός. C

111 ΔΟΙΑΤΞ ΑΤΞΕΙ: Ἐπὶ τῶν ἀναυξήτων.

112 ΔΟΡΤ ΚΑΙ ΚΗΡΤΚΙΟΝ: Ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπ-
ειλούντων. Γεφυραῖοι ὑπ' Ἀθηναίων πεμφθέντες εἰς Δελφοὺς ἐπὶ
τῷ λαβεῖν χρησμὸν, ἐν τῷ ὑποστρέφειν ἔμαθον Ἀθηναίους ὑπὸ
Εὐμόλπου πολεμουμένους, καὶ φοβηθέντες, οἱ μὲν πρεσβύτεροι D
ἔλαβον κηρύκεια προηγούμενοι· οἱ δὲ νέοι καθωπλισμένοι εἵποντο.
Cf. Suid.

113 ΔΟΤΛΟΤΕΡΟΣ ΜΕΞΗΝΗΣ: Ἐπὶ τῶν πικρᾷ δουλείᾳ ἐνεχομένων.
Cf. Zenob. III. 39.

114 ΔΟΤΛΑΣ ΔΕΣΠΟΤΩΝ ΑΚΟΤΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΑ ΚΑΙ ΑΔΙΚΑ: Ἐπὶ τῶν E
ἀπειθῶν δούλων. Οἱ δὲ οὕτως αὐτὴν λέγουσι· Κρεισσόνων γὰρ
καὶ δίκαια καὶ ἄδικα ἐστ' ἀκούειν.

115 ΔΟΤΛΟΝ ΟΤΚ ΑΓΩ ΕΙ ΜΗ ΝΕΝΑΤΜΑΧΗΚΕ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΡΕΩΝ:
Εἴρηται ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν στρατευομένων δούλων, οἳ περὶ τοῦ
σώματος μάχονται, μὴ οὐσίαν ἔχοντες, μηδὲ γένη. Οἱ δέ φασιν F
" εἰ μὴ νεναυμάχηκε περὶ τῶν νεκρῶν," καί φασιν ἐκ τῶν ἐν Ἀρ-
γεννούσαις ναυμαχησάντων δούλων ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, οἷς ἐλευθερίαν
ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι.

116 ΔΩΔΩΝΑΙΟΝ ΧΑΛΚΕΙΟΝ: Ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστως λαλούντων·
ἐν Δωδώνῃ γὰρ λέβητες παράλληλοι ἔκειντο· ὧν εἴ τις ἑνὸς G
ἥψατο, πάντας συνέβαινεν ἠχεῖν. Ἀριστοτέλης δὲ δύο φησὶ
στύλους εἶναι, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς λέβητα, ἐπὶ δὲ θατέρου παῖδα
κρατοῦντα μάστιγα, ἧς τοὺς ἱμάντας χαλκέους ὄντας σειομένους
ὑπ' ἀνέμου, τῷ λέβητι προσκρούειν, τὸν δὲ τυπτόμενον, ἠχεῖν.

117 Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίοτς βασιλῆας: V. Suid. A Cod. addit, ὅμοιον τό· δῶρα καὶ σοφοὺς (superscr. γρ. θεοὺς) παρήπαφεν.

118 Δῶρον δ' ὅ τι δῶι τις ἐπαινεῖ: Ἐπὶ τῶν τὰ μὲν διδόμενα λαμβανόντων, ἄλλα δέ τινα αἰτούντων. Zen. III. 42.

119 Ἔαρος χρήιζει, ἐπειδὴ παλαιὸν χιτῶνα ἔχει: Ἐπὶ τῶν B τὰ πρόσφορα θελόντων. Cf. Suid. p. 1126.

120 Ἑαυτῶι νοτμηνίας κηρύττει: Ἐπὶ τῶν βουλομένων αὐτοῖς τὶ ἀγαθὸν γενέσθαι ἀταλαιπώρως, ἤτοι ἐπὶ τῶν ἀνέσεις ἑαυτοῖς ποριζόντων.

121 Ἐγγύ᾽ πάρα δ' ἄτα: Πάρεστι φησὶ τῇ ἐγγύῃ ἄτη καὶ βλάβη. C

122 Ἐγένοντο καὶ φίλοι ἐχθροί: Ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων, ἢ ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων γενέσθαι.

123 Ἐγὼ τοι πάντα ποιήσω θέρος: Ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ὑπισχνουμένων δώσειν.

124 Ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον: Ἐπὶ τῶν ὀρθῶς D πάντα ποιούντων. Ἦν γὰρ ὁ Νικόστρατος ὑποκριτὴς τραγικὸς ἄριστος, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς τῶν ἀγγέλων ἐπαγγελίαις· ὅθεν καί τινες εἶπον· "ἐγώ τοι φράσω πάντα κατὰ Νικόστρατον."

125 Ἔθτσας ἀντιθήσει: Ἐπὶ τῶν οἷς ἔδρασαν ὅμοια πασχόντων.

126 Εἰ καὶ λίθον εἶχες: Λείπει τὸ ἔβαλες, ἐπὶ τῶν προχείρως E ὀνειδιζόντων.

127 Εἰκῆ τῶι ἡρακλεῖ: Ἐπὶ τῶν ἀλήπτως τὰ πράγματα ἐπιτελούντων.

128 Εἰκῆ τὴν ἄβτδον: . . . . ἐπὶ τῶν μάτην τὶ φυλαττόντων· παρ' ὅσον ἐκεῖ ῥᾳδίως αἱ γυναῖκες πρὸς τὴν τῶν ἀνδρῶν ὁμιλίαν F καταφυλαττόμεναι ἐξάγονται.

129 Εἰ μὴ δήναιο βοῦν ἔλατνε δ' ὄνον: Ἐπὶ τοῦ ἐργάζεσθαι τὰ κατὰ δύναμιν.

130 Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα: Λείπει τό· "εἶπον ἂν σὲ οὐκ εὖ φρονεῖν."

131 Εἰ μὴ ταχέως ἀπολοίμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν: Ἐπὶ τῶν G διὰ φόβον μικρῶν εἰς μείζονα κακὰ ἑκουσίως πιπτόντων, ὡς οἱ κρημνιζόμενοι.

132 Εἰ πάθοι τάδ' ἔρεξε, δίκη δ' ἰθεῖα γένοιτο: Ἐπὶ τῶν ἀντιδιδόντων τιμωρίαν, ἐφ' οἷς ἔπραξαν.

133 Εἶπὼν Ἃ θέλεις, ἀντάκοτε Ἃ μὴ θέλεις: Ἐπὶ τῶν ἀκου- A
όντων κακὰ, εἰπόντων τοιαῦτα.

134 Εἴπερ ἐκ πετκης κἀγὼ ἐκ πτλων ἐπηγντμην: Εἰπὲρ δη-
λαδὴ ἐξ ἀνθρώπων καὶ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι· ἡ προσωποποιΐα δὲ ὡς
ἀπὸ νηῶν μικρῶν πρὸς μεγάλας.

135 Εἴποις τὰ τρία: Cf. Suid. Cod. addit, τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον B
καλούμενον, αὐλὴ ἐκαλεῖτο.

136 Εἰς ἀρχαίας φάτνας ἦλθεν: Ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλ-
θόντων δίαιταν ἐξ εὐδαιμονίας. Cf. Suid.

137 Εἰς βόλον ἐλθεῖν: Ἐπὶ τῶν εἰς καιρὸν ἐπί τι ἀφικνουμέ-
νων, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων. C

138 Εἰς ἴχνια κτνῶν: Ἐπὶ κατάρᾳ τίθεται.

139 Εἰσὶ καὶ κτνῶν ἐρινντες: Παρεγγυᾷ μηδὲ τῶν μικρῶν κα-
ταφρονεῖν.

140 Εἰς κόλπον πτέειν: Ἐπὶ τῶν βασκαινομένων. Θεόκριτος.
Εἰς κόπρον θτμιδις, ἐπὶ τῶν τὰ κακὰ μεταβαλεῖν ἐπιχειρούντων. D

141 Εἰς Κτνόσαργες: Conf. Suid. . . Cod. ὠνόμασται δὲ οὕ-
τως ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ. Λέγεται γὰρ ὅτι τῷ
Ἡρακλεῖ θύοντι ἁρπάσαι κύνα λευκὸν ἢ ταχὺν κρέας τῶν θυομέ-
νων καὶ φαγεῖν, καὶ διὰ τοῦτο κολαζόμενον καὶ μὴ ἐῶμενον, ἐλθεῖν
τὸν Ἡρακλῆ εἰς τὸ χρηστήριον, τὸν δὲ, ἀνέδωκε τὸ μαντεῖον, ἐς E
Κυνόσαργες ἐλθεῖν καὶ κτίσαι ναὸν, ἤτοι ἔνθα ὁ ἀργὸς καὶ λευκὸς
ἐκεῖνος κύων ἢ ὁ ταχὺς τὸ κρέας ἁρπάσας κατέθετο, ἐπὶ τούτῳ
πολλὰ παθεῖν τὸν Ἡρακλέα τὸν τόπον εὑρεῖν, καὶ τὴν παροιμίαν
ἐκτεθεῖναι (sic). Ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι καὶ
Ἡρακλῆς νόθος ὢν, ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη. F

142 Εἰς κόρακας: Εἰς φθοράν, εἰς ἀπώλειαν, λείπει τὸ ἄπιθι·
διότι τὸ ζῶον χαίρει περὶ τὰ πτώματα, καὶ διὰ τὸ ἐν τραχέσι
τόποις τὰς νοσσιὰς ποιεῖν καὶ κρημνώδεσιν.

143 Εἰς κέσκον: Λείπει τὸ ἄπιθι· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ φρο-
νούντων. Κέσκος γὰρ πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας, ὡς δὲ ἔνιοι Κιλι- G
κίας, παρ' ἣν ῥεῖ ποταμὸς, ὄνομα Νοῦς.

144 Εἰς κορτβάντιον: Ἐπὶ τῶν καθαρῶν καὶ ἔξω αἰτίας, ἐπείπερ
οἱ εἰς Κορυβάντων εἰσιόντες παναγεῖς εἰσιν.

145 Εἰς κυνὸς πτῆνα βάπτει, καὶ τριῶν ἀλωπέκων: Ἐπὶ τῶν A
ὀφθαλμιώντων καὶ αἰσχρῶν.

146 Εἰς λατομίας: Παροιμία, ἐπὶ τῶν προκρινόντων τοὺς χείρονας τόπους ἢ τοὺς καλοὺς οἰκεῖν, ἐπὶ τῷ ἐκφυγεῖν κακά· ὅτι Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς μὴ ἀνεχόμενος τῶν Διονυσίου τοῦ τυράννου ποιημάτων ὡς φαύλων, εἰς λατομίας ἦλθε, φαυλότατον B
χωρίον.

147 Εἰς Μασσάλειαν παιδείας: Ἐπὶ κατάρας, παρ' ὅσον εἰς μαλακίαν οἱ Μασσαλιῶται διεβάλλοντο· ἢ ὅτι οἱ Μασσαλιῶται εἰς πόλεμον ἐξιόντες κοσμοῦνται ὡς γυναῖκες.

148 Εἰς οὐρανὸν τοξεύειν: Ἐπὶ τῶν εἰς μεγάλους ἐπαιρομένων. C

149 Εἰς ὄνου πόκους: Πρὸς τοὺς εἰς τὰ ἀδύνατα ἀναβαλλομένους, παρ' ὅσον ἀπὸ ὄνου πόκοι οὐ γίνονται· οἱ δὲ ἐπὶ κατάρας τοῦτο λέγουσιν· ἤτοι ἄπιθι εἰς ὄνου πόκους, ἤγουν ἔνθα οἱ ὄνοι σήπονται, καὶ τὰ αὐτῶν ἔρια ὡς πόκοι γίνονται.

150 Εἴ σοι πτὸν ἤιον καλεῖν: Μῦσος τὶς μυσὸς ἐβούλετο καλεῖσθαι· ἀπὸ τούτου ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν μὴ τὰ οἰκεῖα ἀλλὰ τὰ D
ἐπίθετα προτιμώντων.

151 Εἰς πῦρ παίνειν: Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τὶ ποιούντων ἢ λεγόντων, ἢ ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

152 Εἰς τέφραν γράφειν: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηύτων. E

153 Εἰς τὸ δέον ἀπώλεσεν: Ἐπὶ τῶν κλεπτόντων μὲν τὰ πιστευθέντα, προφασιζομένων δὲ εἰς τὸ δέον ἀνηλωκέναι. Περικλῆς γὰρ ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων κωμῳδεῖται, ὡς ἐν τοῖς λογισμοῖς τῶν κοινῶν χρημάτων μετὰ τῶν ἄλλων ἐν τοῖς γραμματίοις ἔγραψεν ἀνηλωκέναι εἰς τὸ δέον χρήματα τόσα, κλέψας καὶ ἰδιο- F
ποιησάμενος αὐτά· καὶ τὴν κλοπὴν κρύπτων διὰ τῆς εἰς τὸ δέον λέξεως. Ἔοικε δὲ ὡς οὐκ ἐπὶ κλοπῇ τοῦτο ὁ Περικλῆς πεποιηκεν, ἀλλὰ τὸν ἄρχοντα τῶν Λακεδαιμονίων χρήμασι δελεάσας ἐπὶ τῷ μὴ δῃῶσαι τὴν χώραν, ὡς ἀπόρρητον ὂν τοῦτο, οὐκ ἀναγράφων· ἔφερε γὰρ αἰσχύνην τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τῷ καλῶς πρὸς αὐτοὺς G
διατεθέντι ἄρχοντι ὄνειδος· κεκαλυμμένως οὕτω καὶ ἀδήλως ἔθετο, ἀνήλωσα εἰς τὸ δέον δέκα πέντε τάλαντα, ἤγουν εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον.

154 Εἰς τὸν ἄγρὸν ἀποβλέπει: Ἐπὶ τῶν ἄνεσιν ζητούντων καὶ ἀμελῶν. Οἱ γὰρ πολεμούμενοι κ. τ. λ. Cf. Suid. p. 1627. A

155 Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν: Ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστως πονούντων· ἐμυθεύοντο γὰρ Ἕλληνες τοὺς ἀσεβεῖς ἐν ᾅδου εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν, ἢ ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

156 Εἰς Τροφωνίοτ μεμάντευται: Suid. p. 1627. ἐπὶ τ. σκ. καὶ ἀγελ. τοὺς γὰρ καταβαίνοντας εἰς τὸ Τροφωνίου μαντεῖον μαντεύσασθαι λέγεται τὸν ἑξῆς χρόνον ἀγελάστους διαμεμενηκέναι. Τὸν δὲ Τροφ. . . . ἀγαπίδους—αὐγαίου etc. B

157 Εἰς τὸν Ἡροδότοτ σκιάν: Ἐπὶ τῶν μὴ τελεσιουργούντων ἃ προείλοντο. Φασὶ γὰρ Ἡρόδοτον τὸν λογογράφον Ὀλυμπιάσι δεῖξαι βουληθέντα τὴν ἑαυτοῦ ἱστορίαν, ἀναβάλλεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, φάσκοντα σκιᾶς εἰ ἐπιλάβοιτο ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ὀλυμπίου, δείξειν τὴν ἱστορίαν· ἐστὶ γὰρ δεινῶς προσήλιον τὸ χωρίον· ἔλαθεν οὖν αὐτὸν διαλυθεῖσα ἡ πανήγυρις οὐκ ἐπιδειξάμενον τὰς ἱστορίας. C D

158 Εἰς τὴν ἀμίδα ἀποτρεῖν: Ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς ἀξίους ὑβριζόντων.

159 Εἰς τὴν πτῆν ἐξερρτηκε ἡ σοφία: Ἐπὶ τῶν μηδὲν χρηστὸν λεγόντων ἢ φρονούντων.

160 Εἴ τις ἐν αἰγπτπι: Cf. Suid. Cod. λείπει, οὐ φρονεῖ, ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον· λέγεται γὰρ ἐπὶ τῶν κομιζόντων πρός τινας ἃ κέκτηνται, καὶ ὅμοιόν ἐστι τῷ· γλ. ἀθ. E

161 Εἴ τι κακὸν εἰς Πύρραν: Ἐπὶ κατάρας τάττεται. Τὸ γὰρ παλαιὸν οἱ ὅμοροι πρὸς τοὺς Πυρραίους δυσμενῶς ἔχοντες, ὅτε τι κακὸν αὐτοῖς συνέπιπτεν ἀποτροπιασμοῦ χάριν ἔλεγον, ὡς δεῖ τοῦτο πρὸς Πυρραίους τραπῆναι. F

162 Ἕκαστος τὸν ἑαττοῦ ὀβελίσκον τρέφει: Ἐπὶ τῶν φροντίδα τῶν οἰκείων ποιουμένων.

163 Ἐκ βορβόροτ φιλολογεῖς: Ἐπὶ τῶν ὠφελείας πειρωμένων λαμβάνειν, οὐκ ἐκ δικαίων. G

164 Ἐκκέκοφθ' ἡ μοτσική: Ἐπὶ τῶν παθόντων τι ἐφ' οἷς ηὐτύχουν.

165 Ἐκ κοινοῦ πλείστη χάρις λαπάνη τ' ὀλιγίστη: Ἐπὶ τῶν ἐρανιζόντων.

166 Ἐκ μητρὸς αὐλεῖς: Ἐπὶ τῶν εἰς μήτερα ἁμαρτανόντων, ἢ A
εἰς οἰκεῖόν τινα, ἢ ἐπὶ τοῦ κατὰ ζῆλον τὶ ποιοῦντος.

167 Ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῶι: Ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην ποιούν-
των τί.

168 Ἐκ παντὸς ξύλου καπνός: Παρ' ὅσον καὶ ὁ νάρθηξ, καὶ εἰ
μὴ ξύλον εἶναι δοκεῖ, κάπνον ἀπεργάζεται. Καὶ ἄλλη· ἐκ παν- B
τὸς ξύλου κύφων γένοιτ' ἄν· ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδεῖν μὲν εὐπερι-
φρονήτων, εἰς χρείας δὲ ἀναγκαίας πιπτόντων. Καὶ ἄλλη· ἐκ
παντὸς ξύλου κλῶος γένοιτ' ἂν καὶ θεός. Οἱ Δωριεῖς τὸν
κύφωνα κλῷον λέγουσι. Λέγει γοῦν ἡ παροιμία, ἐκ τοῦ αὐτοῦ
δύναται γενέσθαι καὶ καλὸν καὶ κακὸν, καὶ μέγα καὶ μικρὸν, καὶ C
ἐξ ἑνὸς πατρὸς υἱοὶ ἀνόμοιοι, δειλὸς καὶ ἀνδρεῖος.

169 Ἐκ παντὸς πρόφασις: Ἐπὶ τῶν προφάσεως οὐκ ἀπορούντων.

170 Ἐκποτέον τὴν τοῦτον: Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τὰ ἑτέρων
κακὰ ὑπομενόντων.

171 Ἐκ πόντου κόνιν κυλινδεῖς: Ἤτοι ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου, ἢ D
ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ δυνατοῦ.

172 Ἐκποτέον καὶ τὴν τρύγα: Ἐπὶ τῶν καὶ τὰ μὴ χρηστὰ
λαμβανόντων· Φερεκράτης.

173 Ἔκ τε φέρει γενέη τ' ἀγαθὴ καὶ πατρὶς ἄροτρα: Εἴρηται
ἐκ τοῦ Αἰθίοπος, ὃς οὐκ ἐβούλετο συνευνάζεσθαι τῇ τοῦ δεσπότου E
γυναικὶ, ὅμως δὲ ἀναγκασθεὶς ἔπραξε, καὶ ἀπέτεκεν ἡ γυνὴ ὅμοιον
τῷ Αἰθίοπι· ἀγανακτῶν οὖν ὁ ἀνὴρ ἐπὶ τῷ γενομένῳ, ἐξεφώνησε τὸ
προκείμενον, καὶ παρήχθη εἰς παροιμίαν.

174 Ἐκ τῆς πληρεστάτης εἰς τὴν κενοτέραν: Χρὴ μετα-
λαγχάνειν τοὺς οὐκ ἔχοντας παρὰ τῶν ἐχόντων. Πλάτων. (Sym- F
pos. p. 175 D.)

175 Ἐκ τῆς αὐτῆς φιάθου γεγονώς: Ἐπὶ τῶν παραπλησίων
καὶ ὁμοίων.

176 Ἕκτη ἡμέρα: Ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ἡμερῶν. Ἐν ταύτῃ γὰρ μυ-
θεύεται τοὺς θεοὺς νενικηκέναι τοὺς γίγαντας. G

177 Ἐκ τοῦ γὰρ εἰσορᾶν γίνετ' ἀνθρώποις τὸ ἐρᾶν:

178 Ἐκ τοῦ βοὸς ἡ μάστιξ: Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν πραγματευο-
μένων.

179 Ἐκ τῶν περιττῶν καὶ ἵπποι ἐμπίπλανται:

180 Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις: Τῶν Δελφῶν A φοβουμένων Ἰάσονα τὸν Θετταλῆς τύραννον μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην, μήποτε τὸ ἱερὸν ἐλθὼν διαρπάσῃ, καὶ πυθομένων τοῦ Ἀπόλλωνος, εἶπεν· ἐμοὶ μ. τ. κ. λ. κορ., κόρας ἴσως λέγων Ἀθηνᾶν καὶ Ἄρτεμιν.

181 Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί: Ὅτι οὐ δεῖ περὶ B τῶν μελλόντων φροντίζειν ἢ δεδιέναι.

182 Ἐν ἀοῖ τὰ σπουδαῖα: Ἐπὶ τῶν προδιαφθειρομένων διὰ τὸ ῥαθύμως ἔχειν πρὸς τὰς πράξεις. Λακεδαιμονίων γὰρ τὰς Θήβας φρουρᾷ κατασχόντων, καί τινος πρὸς Ἀρχίαν κομίσαντος ἐπιστολὴν τινὸς μηνύουσαν ἐπιβουλὴν, ὑπερθέσθαι φασὶν τὴν ἐπιστολὴν ἀνα- C γνῶναι, νυκτὸς οὔσης· καὶ εἰπεῖν "ἐν ἀοῖ τὰ σπουδαῖα," ἀντὶ τοῦ εἰς ἡμέραν περὶ τῶν σπουδαίων διαληπτέον. Νυκτὸς δὲ τῆς ἐπιβουλῆς τελεσθείσης, αὐτὸν ἀναιρεθῆναι.

183 Ἐν ἀνθ' ἑνός: Ἐπὶ τῶν ποιούντων κακῶς ἀνθ' ὧν ἔπαθον.

184 Ἐν γῆι πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν: (Suid.) D Ὅτι τὸ κρεῖσσον τὸ ἐν ἀσφαλείᾳ ὀλίγον, τοῦ μετὰ κινδύνου ἢ φόβου μείζονος.

185 Ἐν διχοστασίηι καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ: Suid. ἐπὶ τῶν δι' ἔνδειαν εἰς χρῆσιν ἐρχομένων ἀχρήστων.

186 Ἔνθα ἂν οἱ πόδες φέρωσιν, ἐκεῖσ' ἄπιμεν: Ἐπὶ τῶν E ἀπεγνωκότων καὶ ὡς ἔτυχε τὶ ποιούντων.

187 Ἐν Καρὸς μοῖραι: Ἦγουν ἐν δούλου τάξει. Κᾶρες δὲ ἔθνος εὐτελὲς, αἰχμαλωτιζόμενον ἀεὶ καὶ δουλούμενον, ἐξ οὗ καὶ οἱ δοῦ- λοι Κᾶρες ἐλέγοντο.

188 Ἐν μύρτοι κλαδὶ τὸ ξίφος κρατήσω: Cf. Suid. Cod. F διὰ τὸ ἀνύποπτον καὶ τοῦ ὀμνύειν. Ἁρμόδιος γὰρ καὶ Ἀριστογείτων κτεῖναι θέλοντες Ἵππαρχον τὸν τύραννον, ἐν μύρτοις τὸ ξίφος ῥίψαντες, τὸν φόνον εἰργάσαντο.

189 Ἐν παντὶ μέθωι καὶ τὸ πέρδικος σκέλος: Ἐπὶ τῶν κατὰ ἀπορίαν λόγου παρελκούσῃ χρωμένων τῇ προσθήκῃ. Πέρδιξ G γὰρ ἦν τις Ἀθήνησι χωλὸς κάπηλος, οὗ διαβεβοημένου Ἡγεμὼν ὁ Θάσιος ὁπότε παρῳδῶν ἀπορήσειε, προσετίθει "καὶ τὸ Πέρδικος σκέλος."

190 Ἐν πτοίαι κέσαι, ἢ ἐν πτοίαι ἀποπατῆσαι: Πεισίστρα-

τος τὸν ἐν Πυθίᾳ ναὸν οἰκοδομῶν, τῶν μισούντων αὐτὸν διὰ τὴν A τυραννίδα προσαποπατούντων ἐκεῖ καὶ προσουρούντων, προσέγραψε λέγων· ἑαυτὸν αἰτιάσεται ὁ ἔτι προσασχημονήσας· καταφρονουμένου δὲ τοῦ γράμματος, καταλαβὼν μέτοικον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μαστιγώσας πρὸ τοῦ τεμένους ἀνεῖλεν. Ἐλήφθη δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τιμωρίας μεγάλας ὑφισταμένων καὶ κακοπαθούντων. Cf. B B. 407. et Suid.

191 Ἐν τριόδωι εἰμὶ λογισμοῦ: Ἐπὶ τῶν πολλοῖς λογισμοῖς συνειλημμένων καὶ ἀμφιβόλων.

192 Ἐξάντης λέτω τοὐμὸν κακὸν ἄλλον ἔχοντα: Πλάτων ἐν Φαίδρῳ. Λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ὡς παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς C ὁμοίοις ἐνεχομένων. Cf. Suid.

193 Ἐξ ἀξίου τοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι: Δεῖ ἐκ καλοῦ παθεῖν τὰ δεινὰ, ἢ ἐκ κακοῦ.

194 Ἐξ ἑνὸς τὰ πάνθ' ὁρᾶν: Suid. Cod. ἐπὶ τῶν ἐξ ἑνὸς πολλὰ καταλαμβανόντων. D

195 Ἐξ ἑνὸς πηλοῦ: Ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ παραπλησίου, ὁμοία τῇ, "ἐκ τῆς αὐτῆς κεραμίας."

196 Ἐξηκεστίδης εἰς ὁδόν: Παροιμία. Οὗτος εὐμήχανος ὁδοὺς ἐφευρίσκειν καὶ μὴ πλανᾶσθαι ὁδοιπορῶν, ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὁδοὺς ἀκριβῶς εἰδότων. Suid. E

197 Ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα: Ἐκ μικροῦ τὸ μέγα.

198 Ἔξω γλαῦκες: Suid. Cod. παροιμία ἐπὶ ἐαρινοῦ καιροῦ· οἱ γὰρ γλαῦκες χειμῶνα σημαίνουσιν οἱ θαλάττιοι.

199 Ἔξω πηλοῦ τὸν πόδα ἔχει: Ἐπὶ τοῦ ἀκινδύνου.

200 Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν: F

201 Ἐοίκασι τοῖς ἐκ πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς: Παροιμία ἐπὶ τῶν ὠχριώντων καὶ ἰσχνῶν. Πύλος δὲ χωρίον τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα Κλέων στρατηγήσας τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ Σφακτηρίας ἔλαβεν, οἳ ἀπὸ τοῦ τῆς αἰχμαλωσίας φόβου, καὶ τῆς πολυημέρου πολιορκίας, καὶ τῆς τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τροφὴν G στερήσεως, ἰσχνοὶ καὶ ὠχροὶ ἦσαν καὶ δυσειδεῖς.

202 Ἔοικα τῶι τοὺς ἅλας καὶ τὸ ἔλος πριαμένωι: Ἐπὶ τῶν ἀμηγέπη δυοῖν ὄντοιν διὰ θατέρου βλαπτομένων. Ἀντίκεινται γὰρ ἀλλήλοις τὰ κτήματα, καὶ οὐδενὶ τῶν κεκτημένων λυσιτελεῖ

ἑκάτερον· εἰ μὲν γάρ τις καρποῖτο ἐκ τοῦ ἕλους, οἱ ἄλες διατή- A
κοιντο· εἰ δὲ ἔμπαλιν ἡλίῳ ὁ τόπος ἐκδίδοτο, ἐκ μὲν τῶν ἁλῶν πολὺ ἂν καρποῖτο, ἐκ δὲ θατέρου βλάπτοιτο τοῦ ἕλους αὐαινομένου.

203 Ἑορτῆς κατόπιν ἡάτσματα φέρει: Ἐπὶ τῶν ὑστεριζόντων.

204 Ἑορτὴ πόδας ἔχοτσα: Ἐπὶ τῶν ἅπαντα πρὸς τὴν ἑορτὴν ἀχθοφορούντων· ἵνα γὰρ μηδενὸς φ" ὑστερῶσιν ἅμασις (sic), σκεύη, B ἱερὰ, ἱμάτια, οἶνον, ἄρτους, ξύλα παραρτώμενοι ἐβάδιζον, ὥστε τοὺς βλέποντας ἐπιφωνεῖν, ἑορτὴ πόδας ἔχουσα. Cf. Suid.

205 Ἐπ' ἀμοότερα καθεῖδει τὰ ἥτα: Ἐπὶ τῶν ἔξω φροντίδος.

206 Ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι: Ἐπὶ τῶν κολακευτικῶς τισὶν ἑπο- μένων τροφῆς ἕνεκα. C

207 Ἐπὶ βτρσης κλθηται: Conf. Suid. ὁ βεβαιότατος. Cod. addit, λέγεται γοῦν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βοηθείας ἀξίων.

208 Ἐπὶ κνάφοτ ἔλκεις: Ἀντὶ τοῦ διαφθείρεις etc. B. 425. et Suid.

209 Ἐπιμενίδειος ὕπνος: Ἐπὶ τῶν λίαν ὑπνηλῶν· ἐξ γὰρ οὗτος D ἐκάθευδε. Λέγεται δὲ καὶ ἐπιμενίδειον δέρμα, ἐπὶ τῶν γηραιῶν· ἔζησε γὰρ οὗτος ἔτη ρν.

210 Ἐπὶ ττροῖ ἔστηκεν: Ἐπὶ κινδύνου, ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πράγ- ματος ἐπιτάσει.

211 Ἐπὶ τὰ μανδροβοΐλοτ: Suid. Cod. γεωφάνιον εὑρόντος, E καὶ ἐξ αὐτοῦ πλουτήσαντος, καὶ τῷ μὲν πρώτῳ ἔτει χρυσ. κριὸν θύσαντος τῇ Ἥρᾳ, τῷ δὲ δ. ἀργ. τῷ τρ. χαλκοῦν, εἶτα οὐδέν.

212 Ἔπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεθα: Τουτέστιν ἀντεβάλομεν, ἐφιλονεικοῦμεν.

213 Ἑστίαι θύομεν: Ἐπὶ τῶν μὴ διδόντων ἀφ' ὧν θύουσιν. Οἱ F γὰρ παλαιοὶ, ὅτε τῇ Ἑστίᾳ ἔθυον, οὐδενὶ μετεδίδοσαν τῆς θυσίας.

214 Ἑστὶ καὶ δούλων πόλις: Ἐπὶ τῶν πονηρῶς πολιτευομένων. Μνασέας γὰρ γράφει εἶναι δούλων πόλιν ἐν Λιβύῃ.

215 Ἕκατος μτσῶν παβῖν: Ἐπὶ τῶν πορρωτάτω που κατοι- κούντων. Τήλεφος γὰρ ἀποκτείνας τοὺς τῆς μητρὸς ἀδελφοὺς, νέος G ὢν, ἔφυγεν ἐκ Τεγέας, χρόνῳ δὲ ὕστερον μὴ γνωρίζων ὧν ἐστιν ἦλθεν ἐρησόμενος τὸν θεὸν τίνων εἴη γεγεννημένος. Ἡ δὲ Πυθία ἐκέλευσε πλεῖν αὐτὸν πρὸς τὸν ἔσχατον Μυσῶν, καὶ ἐλθὼν εἰς Τευθρανίαν εὗρε τὴν μήτερα, καὶ τῆς χώρας ἐβασίλευσε. Λέγοιτο

οὖν ἐπὶ τῶν ὑπερηφάνως τισὶ κεχρημένων. Καὶ εἰώθασι λέγειν, ὡς A
ἐσχάτῳ Μυσῶν κέχρηταί μοι. Cf. Suid.

216 Εὐγενέστερος Κόδροτ: Ἐπὶ τῶν πάνυ εὐγενῶν· ἦν δὲ ὁ Κόδρος ἀπὸ Δευκαλίωνος. Cf. Suid.

217 Εὐδαίμων ἡ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶην Τενεήτης: Cf. Zenob. III. 96. ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν ὀλβίαν εἶναι τινὰ πόλιν, B
προαιρουμένων δὲ ἀθορύβως ἧττονος κώμης. Ἔστι γὰρ κώμη ἐν
ᾗ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Τενεάτου.

218 Εὔδοντα κύρτος αἴρει: Ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρως εὐτυχούντων· παρ' ὅσον κοιμωμένοις τοῖς ἁλιεῦσιν οἱ ἰχθύες τοῖς κύρτοις
ἐμπίπτουσιν. C

219 Εὔδοτσι λαγώ: Πρὸς τοὺς ῥαθεῖς μὲν εἶναι δοκοῦντας, τοῖς δὲ ἔργοις δραστηρίους.

220 Εἰ μὲν, ἀλλ' οὐδὲν πρὸς τὴν Παρμένοντος ἦν: Ἐπὶ τῶν πειρωμένων τὶ μιμεῖσθαι, οὐκ ἐφικνουμένων δέ. Παρμένων γὰρ
ὁ ζωγράφος ὖν γράψας ἀνέθηκεν, ἣν καὶ φωνὴν ἀφιέναι οἱ θεώμενοι D
ἐδόκουν.

221 Εὐορκότερος τελεάτου ἢ γενεάτου: Ἐπὶ τῶν εὐορκούντων.

222 Εἰ πεῖν (sic) θάλατταν: Ἐπὶ τῶν μάτην εὐεργετούντων.

223 Εἰ πράττε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἢν τὶ δυσπιθῇς: Ἐπὶ τῶν παρὰ φίλων μὴ ὠφελουμένων. E

224 Εὐριπίδειος ὅρκος: Ἴσως ὁ κατὰ κυνὸς ἢ χηνός.

225 Εὔριπος: Πέλαγος, ὃ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας τρέπεται. Ἀφ' οὗ καὶ παροιμία Εὐρίπου μεταβολαί, ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ῥιπίζω,
ὁ εὐρίπιστος.

226 Εὐρυκλῆς μαντεύεται: Ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ σφῶν αὐτῶν F
μαντευομένων. Εὐρυκλῆς γὰρ ἐδόκει δαίμονά τινα ἐν τῇ γαστρὶ
ἔχειν, τὸν ἐγκελευόμενον αὐτῷ περὶ τῶν μελλόντων λέγειν· ὅθεν
καὶ ἐγγαστρίμυθος ἐκαλεῖτο. Οὗτος δὲ προειπὼν ποτὲ τινὶ τὰ
μὴ καθ' ἡδονὴν, ἀνῃρέθη.

227 Εὖ' ὕδωρ ἔλαχεν: Ἐπὶ τῶν φαύλας καὶ εὐτελεῖς ἀρχὰς G
λαχόντων· ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις φαυλότατον ἦν τὸ ἔργον τὸ
διαμετρεῖν ὕδωρ τοῖς δικαζομένοις, ὅθεν καὶ κλήρῳ τοῦτο ἐποίουν.

228 Ἑκενηΐς: Ἡ κρατοῦσα τὴν ναῦν ἄγκυρα. Ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἰχθύος, ὃς δύναμιν ἔχει ἐπέχειν τὰς ναῦς. Καλεῖται δὲ

καὶ ναυκράτης· ὅθεν καὶ παροιμία· ἐχενηΐδος αἴκην ἔχεται. A
Πρὸς τὸν τινὸς ἐχόμενον.

229 Ἐχθρῶν ἄωρα δ. κοὐκ ὀν.: Ὅταν αἱ παρ' ἐχθρῶν δωρεαὶ βλάβην οἴσουσιν. Cf. Suid.

230 Ἐχθρὸς δὲ κἂν καλὰ ποιήσῃ, κακά ἐστιν:

231 Ἐχῖνος ἐν χειμῶνι: Ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν φαινομένων ἢ B
πραττομένων.

232 Ἔχω τὸ σχῆμα τοῦ τεθνεῶτος: Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς ἀπεγνωκότων.

233 Ζεῖ χύτρα, ζεῖ φιλία: Παροιμία, ὅτι ὅταν πλουτῇ τις, φίλους ἔχει. Suid. C

234 Ζετὸς γὰρ κατῄει χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας: Ὅτι οὐκ ἀπρονόητα τὰ τῶν θεῶν. Διφθέραι δὲ τόπος ἦν εὐτελὴς, ἐν ᾧ ἁμαρτήσαντες μόλις ἐκολάσθησαν οἱ οἰκήτορες.

235 Ζῇ καὶε πῦρ: Ἐπὶ τῶν μόλις γενομένων. Suid.

236 Ζήνωνος ἐγκρατέστερος: Οὗτος γὰρ ἄκραν εἶχε δίαιταν D
καὶ λιτήν. Καὶ Ζήνωνος τριέστερος: Οὗτος γὰρ ὀκτὼ πρὸς τοῖς ἐννενήκοντα ἔτη βιοὺς, οὐκ ἐνόσησεν.

237 Ζῇ χύτρα ζῇ φιλία (sic): Ὅτι τοῖς δυστυχήσασιν οὐκ εἰσὶ φίλοι.

238 Ἡ γαῦττα τῇ κήρτκι τέμνεται: V. Suid. usque ad ἀπο- E
νέμεσθαι. Tum Cod. ἡ γαῦττα τῇ κήρτκι τοῦτο γίνεται. Αἰτία, ἐπὶ τῶν βλάσφημα λεγόντων.

239 Ἡ γαῦττ' ἀνέγνωκ' ἢ δὲ φρὴν οὐ μανθάνει: Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν.

240 Ἡ γρᾶς τὰς ἀγαθίδας ἐκπίνουσα, ταῦτα μὲν ἀγαθίδες. F
Ἐπὶ τῶν ἄγαν μεθύσων. Καὶ πάλιν· ἡ γρᾶς τὸ ἄροτρον ἐκπίνουσα, φ" οἷα κακὰ τὴν γῆν ἀναστρέφει.

241 Ἡ θράττα ἐπὶ τῇ ταρίχει: Ἐπὶ τῶν κρυπτόντων τὰ ἴδια πάθη, ἢ ἐπὶ τῶν προφασιζομένων ἵνα τύχωσιν τινός. Καὶ γὰρ ἡ Θράττα φίλοινος οὖσα, διψῇν ἔφασκε, διὰ τὸ φαγεῖν τάριχος. G

242 Ἤθη φίλων γίνωσκε, μιμήσει δὲ μή: Ὅτι οὐ δεῖ πάντα φίλῳ ἕπεσθαι.

243 Ἡ κάμηλος φωρίσασα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία:

Ἐπὶ τῶν γηρασάντων ἀνδρείων, ἢ ἐπὶ τῶν δυστυχησάντων μὲν, A
πάλιν δὲ δυναμένων. Cf. Diog.

244 Ἡ ΚΑΤΝΙΑ ΒΟΤΣ: Ἐπὶ τῶν ὅσα πονήσουσιν ἀπολλύντων, ταύτῃ γὰρ πολὺ μὲν ἠμέλχθη γάλα, λακτίσασα δὲ ἀνέτρεψεν.

245 Ἢ ΛΕΓΕ ΤΙ ΣΙΓΗΣ ΚΡΕΙΤΤΟΝ, Ἢ ΣΙΓΗΝ ΕΧΕ: Ἐπὶ τῶν οὐκ ἄξια λεγόντων. B

246 Ἡλιάδων ΔΑΚΡΤΑ: Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐχόντων χρήματα, παρ' ὅσον τὰς Ἡλιάδας αἰγείρους Φαέθοντα θρηνούσας τὸν ἀδελφὸν, στάζειν δάκρυα τὸν ἤλεκτρον οἱ Ἕλληνες ἐμυθεύσαντο, ἡλίου δὲ τέκνα Φαέθων καὶ αἱ αἴγειροι.

247 Ἡλιθιώτερος ΛΕΤΚΟΛΟΦΟΤ: Οὗτος ἀποδόμενος τὴν οἰκίαν, C
ἀντεποιεῖτο τοῦ φρέατος. Καὶ

248 Ἡλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος: Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. Πράξιλλα γὰρ ἡ Σικυωνία μελοποιὸς ἐν τοῖς ὕμνοις εἰσάγει τὸν Ἄδωνιν ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν καταχθονίων, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἐλήλυθεν, ἐκεῖνον δὲ λέγοντα οὕτως, D

> Κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἠελίοιο·
> δεύτερον ἄστρα φαεινὰ, σελαναίης τε πρόσωπον,
> ἠδὲ καὶ ὡραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄχνους.

Εὐήθης γάρ τις ἴσως ὁ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ τοὺς σικύους καὶ τὰ λοιπὰ συναριθμῶν. Cf. Zenob. E

249 Ἡλίβατον: Τὸ ὑψηλὸν ὄρος, τῷ ἡλίῳ ὂν μόνῳ βατόν. Καὶ παροιμία, ΗΛΙΒΑΤΟΝ ΚΑΚΟΝ, ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν.

250 Ἥλιε ΗΛΙΚΑ ΤΕΡΠΕΙ: Πλάτων λέγει· τὸ δὲ ἐντελὲς, ΓΕΡΩΝ ΔΕ ΤΕ ΤΕΡΠΕΙ ΓΕΡΟΝΤΑ. Cf. Suid.

251 Ἥλιοι ΤΟΝ ΗΛΟΝ ΕΚΚΡΟΤΕΙ: Ἀντὶ τοῦ κακῷ τὸ κακὸν ἰᾶται. F

252 Ἡμένη ΠΕΛΙΑΣ: Ἐπὶ τῶν ἁπλουστάτων, κατὰ ἀντιπαρεξέτασιν τῆς παλευτρίας· αἱ γὰρ ἐξιπτάμεναι ἀπατῶσιν ἑτέρας, παλεῦσαι γὰρ τὸ ἀπατῆσαι σημαίνει. Cf. B. 469.

253 Ἤτοι ΚΡΙΝΟΝ Ἢ ΚΟΛΟΚΥΝΤΗ: Ἐπὶ τῶν ἀθήλων. Τὸ γὰρ τῆς κολοκύνθης ἄνθος καλεῖται κρίνον. Ἄθηλον δὲ ἀνθῆσαν εἰ G
μέχρι κρίνου προβήσεται ἢ καὶ καρπὸν οἴσει. Μέμνηται ταύτης Μένανδρος. Cf. Zenob.

254 Ἡ ΦΑΝΟΤ ΘΥΡΑ: Cf. Suid. Cod. ἐπὶ τῶν μετὰ μεγάλου

κτύπου ἀνοιγομένων θυρῶν. Φασὶ γὰρ τὸν Φάνον τυφλὸν εἶναι, καὶ δεδοικότα μὴ ὑπὸ κλεπτῶν τὰ ἔνδον συληθείη, τοιαύτην κατασκευάσαι τὴν τοῦ οἴκου θύραν, ὡς μὴ δίχα ψόφου ἀνοίγεσθαι. Οἱ δὲ φασὶν ὅτι διὰ τὸ μοιχεύεσθαι τὴν αὐτοῦ γυναῖκα τοῦτο ἐποίησε. Τῆς δὲ ἀπὸ τῆς στέγους (sic) εἰσαγούσης τὸν μοιχὸν, τοὺς γείτονας χλευάζοντας λέγειν, ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἡ ΦΑΝΟΤ ΘΥΡΑ. Cf. Suid. A B

255 Ἡφαίστοτ δεσμὸς ἢ ἡφαίστειος δεσμός: Ἐπὶ τῶν ἀφύκτων καὶ ἀλύτων δεσμῶν. Ἥφαιστος γὰρ τὸν Προμηθέα στερρῶς ἐδέσμευσεν. Cf. Suid.

256 Θεὸς ἡ ἀναίδεια: Λέγεται κατὰ τῶν δι' ἀναισχυντίαν τινὰ ὠφελουμένων. Ἐτιμᾶτο δὲ καὶ ἐν Ἀθήνῃσιν ἡ ἀναίδεια. Cf. Zenob. C

257 Θεὸς ἐκ μηχανῆς: Ἐπὶ τῶν ἐκ παραλόγου τινὰ βοήθειαν εὑρισκομένων. Ἐν γὰρ ταῖς τραγῳδίαις ἐξ ἀφανοῦς θεοί τινες ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀπὸ μηχανῆς ἀνεφαίνοντο. Suid. D

258 Θεοὶ μολοττικοί: Οἱ κύνες· ἢ ὅτι ψυχοπομποὶ ἐν Μολοττίᾳ. Ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ φόβου ἄξια.

259 Θερσίτειον βλέμμα, καὶ Θερσίτειον εἴδωλον: Παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ δυσειδῶν, ἐπεὶ καὶ ὁ Θερσίτης τοιοῦτος ἦν.

260 Θετταλικὸν σόφισμα: Ἐπὶ τῶν πανούργων καὶ εὐμεθόδων ἔργων. Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἀναβαλλομένων τὸ παρ' αὐτῶν ὑπεσχημένον, δι' οἰκεῖον κέρδος. Ἀράτιος γὰρ ὁ ἐκ Θετταλίας ηὔξατο δοῦναι τῷ Ἀπόλλωνι, εἰ περιγένοιτο τῶν ἐχθρῶν, ἑκατόμβην ἀνδρῶν, καὶ τυχὼν οὐκ ἐποίει, διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπῆ εἶναι λέγων τὴν τοιαύτην θυσίαν. Suid. E F

261 Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται: Λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς ὅρκοις οὐκ ἐμμενόντων, παρ' ὅσον οἱ Θρᾷκες ποτὲ σπεισάμενοι πρὸς τοὺς Βοιωτοὺς καὶ ὁμόσαντες, νυκτὸς ἐπιθέμενοι τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν. Cf. Suid.

262 Θρακεία παρετρεσις: Ἐπὶ τῶν δολίως τὶ μηχανωμένων καὶ χαλεποῖς ἔργοις λόγους εὐπροσώπους ἐξευρισκόντων· Θρᾷκες γὰρ ἡττηθέντες ὑπὸ Βοιωτῶν περὶ Χερώνειαν, (sic) καὶ σπεισάμενοι, θύουσι τἀπινίκια τοῖς Βοιωτοῖς νυκτὸς ἐπέθεντο· καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀνεῖλον, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν. Ἀγανακτούντων δὲ Βοιωτῶν ἐπὶ G

τῷ παρεσπονδῆσθαι, ἔφασαν οἱ Θρᾶκες, ὅτι τὰς ἡμέρας, ἀλλ' οὐ A
τὰς νύκτας ἐσπεισάμεθα. Suid.

263 Θύραζε Κάρες οὐκέτ' Ἀνθεστήρια: Suid. Cod. Ἀνθεστήρια ἑορτὴ ἦν οὕτω καλουμένη, ἐν ᾗ καὶ οἱ δοῦλοι, οἷς Κάρες ἐλέγοντο, ἀργοὶ καὶ εὐωχούμενοι ἦσαν. Μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν οἱ δεσπόται τῆς οἰκίας ἐκβάλλοντες αὐτοὺς καὶ πρὸς ἔργα προτρέ- B
ποντες ἔλεγον· "Θύραζε Κάρες οὐκέτ' Ἀνθεστήρια."

*263 Θύραθεν: Ἐκ τῆς θύρας καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς, καθὰ φαμὲν ἐκ τῶν θύραθεν ἢ ἀπὸ τῶν ἐκτός. Εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν αἰτούντων πτωχῶν καὶ ἔξω τῆς θύρας ἱσταμένων.

264 Ἰάλεμος: Εἶδος θρήνου, ἢ ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσιν ἀνία, καὶ ὁ C
υἱὸς Καλλιόπης, καὶ ὁ ὀρφανός· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν κακοδαίμονα καὶ τὸ εὐτελές. Ἰαλεμώδη τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια, ἢ τὰ θρηνώδη.

265 Ἴδε πῦρ ἴδ' ἀφύη: Ἐπὶ τῶν ὀξὺ τέλος λαμβανόντων, παρ' ὅσον ἡ ἀφύη ταχέως ἕψεται. Suid. D

266 Ἱερὰ ἄγκτρα: Πρὸς τοὺς ἐφ' οἷς λέγουσι διισχυριζομένους.

267 Ἱερείας ἐνύπνιον: Ἐπὶ τῶν ἐξ ἐνυπνίων κακὰ παθόντων· λέγεται δὲ καὶ Ἱμεραίας ἐνύπνιον. Ἱμεραία γάρ τις ἱέρεια καθ' ὕπνους εἰς οὐρανὸν εἶναι ἔδοξε, καὶ τῷ τοῦ Διὸς θρόνῳ ἰδεῖν ἀλύσει E
δεδεμένον τινὰ, περὶ οὗ ἐρωτήσασαν μαθεῖν τὸν Σικελίας εἶναι ἄρχοντα, ὕστερον δὲ ἰδοῦσα Διόνυσον τυραννήσαντα, αὐτὸν εἶναι εἶπεν ὃν καθ' ὕπνους ἑώρακε. Καὶ ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν αὐτὴν ὁ Διόνυσος. Cf. Suid.

268 Ἱερὸν ἡ συμβολή: Ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβου- F
λευόντων. Δεῖ γὰρ τὸν συμβουλεύοντα μὴ τὸ ἴδιον σκοπεῖν. Τὸ γὰρ ἱερὸν οὐδενὸς ἴδιον, ἀλλὰ τῶν χρωμένων ἐστὶ κοινόν.

269 Ἴθι ὀρθός: Ἐπὶ τῶν τοῦ δικαίου ἐκτρεπομένων.

270 Ἵνα μὴ φάγῃς σκόροδα, μηδὲ κτάμοτς: Ἐπὶ τῶν ἡσυχῇ ζώντων. Ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἐν πολέμῳ ἀπιοῦσιν ἐσθίειν σκόροδα, G
τοὺς δὲ δικαστὰς κνάμους, ἵνα μὴ κοιμηθῶσιν. Οἱ γοῦν δικάζοντες καὶ ἐν πολέμῳ ἀπῄρχοντο βίας καλούσης. Cf. Suid.

271 Ἱππέας εἰς πεδίον καλεῖ: Cf. Suid. Cod. ἐπὶ τῶν καλούντων τινὰς εἰς ἃ ἐρῶσιν.

272 Ἱππεῖς ἐν θετταλίαι καὶ θράκηι: Παροιμία. A

273 Ἵππος με φέρει, βασιλεύς με τρέφει: Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων τρυφώντων. Cf. Diog.

274 Ἵππου γῆρας: Ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γήρᾳ δυστυχούντων.

275 Ἵππος εἰς πεδίον: Παροιμία ὁμοία τῇ, ἄλλος εἰς πῦρ.

276 Ἴσα πόλεμον οὐ ποιεῖ: Ὁμοία τῇ, ἰσότης φιλότης. B

277 Ἴσαι ψῆφοι: Ἐπὶ τῶν ἐν δικαστηρίῳ ἀντικρινομένων, καὶ μηδενὸς καταβεβλημένου. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.

278 Κάβος: Εἶδος μέτρου. Καὶ παροιμία κάβος κάβοτ.

279 Καδμεία νίκη: Cf. Suid. Cod. λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῶν νικώντων. Οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες ὕστερον ὑπὸ C τῶν Ἐπιγόνων ἡττήθησαν, οἱ δὲ διὰ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην λέγουσιν, οἵ τινες μονομαχήσαντες ὑπ' ἀμφοτέρων ἀπώλοντο.

280 Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κτημάτων ἐν ἀγκάλαις: Ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις.

281 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει: Ἐπὶ τῶν ὁμοτέχνων διαD φθονουμένων.

282 Καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει: Ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ, καὶ ἔργοις δηλαδὴ, ὃ δηλοῖ διὰ τοῦ χερσὶ, καὶ κατανεύσει, τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ κόμαισι, καὶ βαδίσει, ὃ δηλοῖ διὰ τῶν ποδῶν καὶ τῆς βάσεως. E

283 Κακὰ κακῶν: Τὰ ὑπερβολικὰ κακά.

284 Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν: Ἐπὶ τῶν κακῶν γεννημάτων ἢ μαθημάτων.

285 Καλλίοτ: Πιθήκου. Τὰ δυσχερῆ γὰρ τῶν ὀνομάτων εὐφημότερον εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ προσφέρεσθαι, καὶ τὸν πίθηκον οὖν καλF λίαν προσηγόρευσαν, οὕτω καὶ τὰς Ἐριννύας Εὐμενίδας λέγουσιν.

286 Καλλικτρίων παῖοτς: Cf. Suid. Cod. τοῦτο ἐλέγετο εἴποτε πλῆθος ἤθελον ἐμφῆναι. Οἱ γὰρ Καλλικύριοι δοῦλοι ἦσαν, πλείους τῶν κυρίων αὐτῶν, ὥστε καὶ αὐτοὺς ἐξέβαλλον.

287 Κάλως: Τὸ παχὺ σχοινίον τῆς νηός. Καὶ παροιμία· πάντα G κάλων κινεῖν, ἀντὶ τοῦ πάντα τρόπον ποιεῖν, ἐπὶ τῶν ἀπορούντων.

288 Κανθάροτ μελάντερον· καὶ κανθάροτ σοφώτερος: Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κάνθαρος γάρ τις ἐγένετο κακοῦργος

καὶ πονηρὸς, ὃς ἐπὶ προδοσίᾳ κριθεὶς Ἀθήνῃσιν ἀπέθανεν· οἱ δὲ κάπηλον ὄντα φασὶν ἀπερισκέπτως ἐπιθέσθαι τυραννίδι, καὶ ἀπολέσθαι. Οἱ δὲ παρὰ τὸ ζῶον· παρ' ὅσον κάνθαρος ἐγκυλίων ἑαυτὸν τῇ κόπρῳ, καὶ ἐπὶ τὴν καλιὰν ἀνερχόμενος τοῦ ἀετοῦ, ἐκκυλίει αὐτοῦ τὰ ᾠά. Cf. Zenob. A

289 Καπνοῦ σκιά: Ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχνῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἀστάτων καὶ ἀφανῶν. B

290 Καρκίνου πορεία: Ἡ ἀργὴ καὶ δυσδιόρθωτος.

291 Κενοὶ κενὰ λογίζονται: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφρόνων μελετημάτων.

292 Κεστρεὺς νηστεύσεις: Λέγεται ἐπὶ τῶν δικαιοπραγίᾳ βιούντων, καὶ νηστευόντων. Μόνος γὰρ ὁ κεστρεὺς τῶν ἄλλων ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων ἀπέχεται σαρκοφαγίας, νέμεται δὲ ἰλύν. Κεστρεὺς δὲ ὁ νῦν κέφαλος. C

293 Κοινὰ τὰ τῶν φίλων: Κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος. Ἀπὸ δὲ Πυθαγόρου φασὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην λαβεῖν, πείθοντος τοὺς μαθητὰς κοινὰς τὰς οὐσίας ποιεῖσθαι. Cf. Suid. D

294 Κρόνου πτῆ: Ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου καὶ ἀναισθήτου μέρους, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. Cf. Suid.

295 Κρότωνος τριέτερος: Ἐπὶ τῶν πάνυ ἐρρωμένων καὶ ἰσχυρῶν. Κρότων γὰρ ἐγένετό τις ἀθλητὴς Συρρακούσιος. Suid. E

296 Κύνα δέρειν δεδαρμένην: Τὸ τοῦ Φερεκράτους. Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, ἢ τῶν προπεπονθότων τί. Suid.

297 Κύων ἐν προθύρῳ: Ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δικαίοις τολμηρῶν.

298 Κύων ἐν Ῥόδοις: Ἐπὶ τῶν μὴ αἰσθανομένων ἐν μεγάλοις ὄντων· ἢ ἐπὶ τῶν μείζοσιν ἢ καθ' αὑτοὺς ὄντων. F

299 Κύων κυνὸς οὐχ ἅπτεται: Ἐπὶ τῶν τοὺς ὁμοίους φυλαττομένων.

300 Λάβρακας Μιλησίους: Cf. Suid. Cod. ὅταν ἐν ἀγορᾷ εἰς πλῆθος φανῶσιν. Ἐν γὰρ τῇ Μιλήτῳ πλεῖστοι τε καὶ μέγιστοί εἰσιν. G

301 Λαγὼς περὶ τῶν κρεῶν: Λείπει τὸ τρέχει· ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῖς μεγίστοις διακινδυνευόντων. Cf. Suid.

302 Λεσβίων ἀξιά: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων· οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν ἀμεταδότων. Cf. Suid. ubi Ἄξια.

303 Λετκὴ ἡμέρα: Ἡ ἀγαθὴ, καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ, καὶ λετκὸν A
ἄγαθὸν, ἐπὶ τοῦ ἡδέος. Cf. Suid.

304 Λετκόπτγος: Ἐπὶ τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ μὴ πονοῦντες ἐν ἔργοις. Τούτῳ δὲ ἐναντίον τὸ μελάμπυγος, ἐπὶ τῶν γενναίων. Οἱ γὰρ πονοῦντες ἔντριχον ἔχουσι τὴν πυγήν.

305 Λετκοὶ τοὺς δειλοὺς ὀνειδίζοτσιν: Ἐπὶ τῶν ἑτέροις τὰ B
προσόντα αὐτοῖς κακὰ προσφερόντων, παρ' ὅσον οἱ λευκοὶ δειλοί.

306 Λετκὴ φῆφος: Ἐπὶ τῶν νικώντων, παρ' ὅσον ἡ μέλαινα ἧτταν ποιεῖ.

307 Λετκὴν μάζαν φτρῶ σοι: Παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων. C

308 Λεχὼ λέαιναν καὶ κακὸς κτῶν φοβεῖ: Πρὸς τοὺς πεφοβημένους τὰ μὴ δέους ἄξια, παρ' ὅσον ἡ λέαινα τεκοῦσα καὶ τὰ μικρὰ φοβεῖται.

309 Λεὼν ξίφος ἔχων: Ἐπὶ τῶν φύσει μὲν ἀνδρείων, ἑτέραν δὲ προσλαμβανόντων ἔξωθεν βοήθειαν. D

310 Λήθαργος κτῶν: Ἐπὶ τῶν λάθρα καὶ σιωπῇ κακῶς τινὰ διαπραττομένων, παρ' ὅσον καὶ οἱ τοιοῦτοι κύνες λάθρα δάκνουσιν.

311 Λήμνιον κακόν: Τὸ μέγα καὶ ἀπάνθρωπον. Αἱ Λήμνιαι γὰρ τοὺς οἰκείους ἄνδρας ἀνεῖλον. Λήμνιον βλέπων: Ἀντὶ τοῦ κακὸν, ἢ πυρῶδες, ἀναφορὰ ἐν Λήμνῳ πυρὸς χαλεπή τις. E

312 Λίθωι λαλεῖς: Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

313 Λιμὸς Μηλιαῖος: (Cf. Suid.) Ἐπὶ τῶν χαλεπῶν λιμῶν· ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες λιμῷ, ὡς Θουκυδίδης ἐν πέμπτῃ.

314 Λοκρικὸς βοῦς: Ἐπὶ τῶν εὐγενῶν. F

315 Λοκρῶν ξτνθήματα: Ἐπὶ τῶν παρακρουομένων καὶ παραβαινόντων τὰς συνθήκας. Suid.

316 Λτγκέως ὀξύτερον βλέπει: Ἐπὶ τῶν ὀξυδορκούντων. Οὗτος γὰρ ὁ Λυγκεὺς εὗρε τὰ ὑπὸ γῆν μέταλλα χρυσίου καὶ κασσιτέρου, καὶ τὰ λοιπὰ (sic)· οἱ δέ φασιν ὅτι ὁ λυγκεὺς θηρίον ἐστὶ ὀξυδερ- G
κέστατον. Cf. Suid.

317 Λύκειον ποτόν: Sicut Suid. Post εὑρεθείσης in marg. Ἀπόλλων ὁ Λύκιος δύο πηγὰς ἐποίησεν, ὧν ἡ μὲν μέλιτος, ἡ δὲ οἴνου ἦν.

318 Λύκος ἔκανεν: Ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μέν τι ἕξειν, διαμαρ- A
τόντων δέ.

319 Λύκος χανών: Ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. Cf. Suid.

320 Λύκοι δεκάς: Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ προδοτῶν, Λύκος γάρ
τις ἥρως πρὸς τοῖς δικαστηρίοις ἵδρυτο. Οἱ δὲ Λύκου μορφὴν
ἔχων, πρὸς ὃ οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι, ἐπὶ καταψη- B
φισμῷ τινῶν καὶ καταλύσει ἀνεστρέφοντο. Οἱ δὲ, ταύτην τὴν
παροιμίαν λέγουσιν ἐπὶ τῶν ὀλίγον λαμβανόντων, ἐπεὶ Λύκος ὁ
ἥρως ἵδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις. Ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώ-
βολον τῆς ἡμέρας. Cf. Suid.

321 Λύκοι στέγη: Ἐπὶ τοῦ πενιχροῦ παντάπασι καὶ οὐδὲν ἔχον- C
τος ἀποκείμενον.

322 Λύκος λέοντι συμβάλλει πεφραγμένοι: Ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν
καὶ δυνατωτέροις συμβαλλόντων.

323 Λύκος ἐν αἰτίαι γίνεται κἂν φέρηι κἂν μὴ φέρηι: Πρὸς
τὸν ἐκ παντὸς τρόπου ἐν αἰτίᾳ γινόμενον. D

324 Λύκος κρέας νέμει: Ἐπὶ τοῦ πλεονεκτεῖν καὶ διδόναι βου-
λομένου.

325 Λύκος αἶγας ἐκκαλῶν: Ἐπὶ τῶν καθυποκρινομένων φιλίαν
ἐχθρῶν.

326 Λύκοι ῥήματα: Ἐπὶ τοῦ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις ἀδικοῦντος. E

327 Μαντικὴ φυχή: Ἐπὶ τῶν τὰ μέλλοντα προορωμένων. Πλά-
των Φαίδρῳ.

328 Μεγαρικαὶ σφίγγες: Αἱ πόρναι, ἀπὸ πόρνης ἐν Μεγαρεῦσιν
οὕτω καλούμενης. Ἴσως ἐντεῦθεν καὶ σφίκται etc. Cf. Suid.

329 Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ: Ἀντὶ τοῦ πολλῆς εὐφορίας F
γινομένης. Cf. Suid.

330 Μελαμπύγοι στυπτίχοις: Cf. Zen. Suid. Cod. ἐπὶ κατά-
ρας τίθεται. Θείας γὰρ τῆς Ὠκεανοῦ γεγόνασι παῖδες δύο, οἳ
καὶ λεγόμενοι Κέρκωπες. Τούτοις ἀπατῶσι πάντας εἶπεν ἡ
μήτηρ ἀπεύξασθαι μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ. Χρόνῳ δὲ ὕστερον G
τούτους ὁ Ἡρακλῆς, ἐξαπατῆσαι αὐτὸν πειραθέντας, λαβὼν καὶ
δήσας, ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὤμων, ἄνω μὲν ἀναλαβὼν τοὺς πόδας, τὰς
δὲ κεφαλὰς κάτω, ἰδόντες δὲ τὴν πυγὴν τοῦ Ἡρακλέος μέ-
λαιναν, καὶ ἀναμνησθέντες τῶν τῆς μητρὸς λόγων, ἐγέλασαν· ἐφ'

οἷς ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς καὶ συρράξας τῇ γῇ τὰς κεφαλὰς, ἀπ- A
έκτεινεν· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐλήφθη.

331 Μελίπηκτον: Εἶδος πλακοῦντος· καὶ παροιμία, Μελίπηκτα κίνες· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τὰ κάλλιστα ἀπολαυόντων.

332 Μερὶς οὐ πνίξ: Ὅμοιόν ἐστι τῷ, ἰσότης φιλότης, τῶν δυνατ. ἁρπαζόντων—πνιγομένων. Cf. Suid. B

333 Μετὰ λέσβιον ᾠδόν: Cf. Suid. Cod. ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων. Λακεδαιμονίων γάρ ποτε παρὰ τὰς συνουσίας ἐξυβριζόντων εἰς σφὰς αὐτοὺς, καὶ πυθομένων πῶς ἂν τὸ κακὸν τῆς ὕβρεως λυθείη, ἔχρησεν Ἀπόλλων, τὸν Λέσβιον ᾠδὸν μεταπέμπεσθαι· τὸν δὲ Τέρπανδρον ἐκ Λέσβου μεταπεμψαμένων, καὶ διὰ C
τούτου παρὰ τὰς εὐωχίας ὑπὸ τῆς μουσικῆς ἁρμοζομένων τὰς ψυχὰς, λῆξαι τὸ κακὸν, καὶ τὴν παροιμίαν ληφθῆναι.

334 Μέτωνος ἐνιαττός: Ἐν ᾧ ἐκλείπουσι τὰ νοσήματα, οὗτος γὰρ ἄριστος ἰατρὸς ἦν. Cf. Suid.

335 Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας: Ἐπὶ τῶν δι' ὀλίγον καλὸν D
μεγάλοις κακοῖς περιπεσοῦσι. Cf. Suid.

336 Μηδὲν ὑπὲρ τὰ καλάποδα: Ἀντὶ μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. Καλάποδον γάρ ἐστι τὸ τοῦ σκυτέως. Μύρριχον γὰρ τὸν σκυτέα φασὶ τοῦτο εἰπεῖν.

337 Μηδ' ἄκανθα ἀμήσει οἱ: Λείπει τοὺς ἀγαθούς. Cf. Suid. E

338 Μήλειος Ἡρακλῆς: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· ἦν γὰρ ἄγαλμα Ἡρακλέους ᾧ μόνα μῆλα καρποὺς ἔθυον. Cf. Suid.

339 Μήτε νεῖν, etc.: Cf. Suid. Cod. addit in f δύο δὲ αὗται μόναι τέχναι παρὰ Ἀθηναίοις ἠσκοῦντο, καὶ οἱ μὲν ἀστοὶ ἐλλόγιμοι ἦσαν, οἱ δὲ δημοτικώτεροι, ναυτικοί. F

340 Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ: Ἐπὶ τῶν σπανίως φαινομένων. Cf. Suid. καὶ μία μέλισσα μέλι οὐ ποιεῖ.

341 Μία ἡμέρα σοφὸν οὐ ποιεῖ.

342 Μικρὸς ὄνος ἀεὶ πῶλος: Ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλικίας νέων νομιζομένων. Cf. Suid. G

343 Μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι: Παροιμία· καὶ

Τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶ φίλοι.

344 Μῆτε πίσσης γεύεται: Ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων κατὰ τὴν Τηλέφου ἀποδημίαν. Cf. Suid.

345 Μωμήσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται: Ἐπὶ τῶν τὰ καλὰ A
βασκαινόντων.

346 Νάννακος: Ὄνομα κύριον. Οὗτος παλαιὸς ἦν, ὅθεν καὶ
παροιμία· Ναννάκου παλαιότερος.

347 Ναύφρακτον βλέπει: Ἐπὶ τῶν ὀργίλως καὶ πολεμικῶς
προσχόντων. B

348 Νέα χελιδών: Ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινάς.

349 Νεμέας ἀθλητρίδος: Ἐπὶ τῆς καλῶς αὐλούσης, καὶ Νε-
μέας σέλινα: τὰ καλά.

350 Νίκα τὸν ὀνηλάτην (Cf. Suid.): Πρὸς τὸν μὴ βουλόμενον
ἀποστῆναι τοῦ κτήνους, ἀλλ' ἑαυτὸν προϊέμενον εἰς ἀπώλειαν. C
Τοὺς οὖν φεύγοντας τὸν σωφρονιστὴν λόγον, διὰ ταύτης λοιδοροῦ-
μεν λέγοντες, "νικᾷ τὸν ὀνηλάτην."

351 Νῦν εἰς χορὸν ἦλθον: Ἐπὶ τῶν ἀρνουμένων.

352 Νῦν οἱ θεοὶ μάκαρες: Ἐπὶ τῶν ἀξίως ὧν ἐπλημμέλησαν
ὑπὸ τοῦ θείου τιμωρουμένων. D

353 Νῦν σωθείην ἴν' ἥδι μοι διδάγματα ταῦτα τοῖ λοιποῖ
χρόνοι: Cf. Suid. Cod. addit, *ὅμοιον τῷ·* "*ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.*"

354 Νῦι πείθοι: Παροιμία ὁμοία "τῷ θεῷ πείθου" ἢ "ἔπου."

355 Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν: Ἐπὶ τοῦ μὴ διορθου- E
μένου.

356 Ξύρὸς εἰς ἀκόνην: Ὁμοία τῇ "ἵππος εἰς πεδίον" καὶ
"*δαλὸς εἰς πῦρ.*"

357 Ὁδοῦ παροίσης, τὴν ἄτραπὸν μὴ ζήτει: Ἐπὶ τῶν προ-
δήλων. Cf. Suid. F

358 Ὁ ἐν πάρῳι βωμός: Ἐπὶ τῶν πολυτελῶς κατεσκευασ-
μένων.

359 Οἰναῖοι τὴν Χαράδραν: Ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ κινησάντων
τι, βλαβέντων δέ. Οἴνη γὰρ τόπος τῆς Ἀττικῆς. Ταύτην δὲ
τοὺς γεωργοὺς παρυχετεύσαντας τὴν ἄνωθεν φερομένην χαράδραν G
ἀρδεύειν τὰ δένδρα καὶ τὰς ἀμπέλους, ὕδατος δὲ πολλοῦ γενομένου
καταρραγέντα τὸν ποταμὸν διαφθεῖραι τὰς ἀμπέλους καὶ τὰ δέν-
δρα. Cf. Suid. κοίτης

360 Ὁ κάνης τῆς τύχης ὑπερέχει: Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα

μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων. Κοίτη γὰρ ἡ κίστη A
εἰς ἣν τὰ βρωτὰ ἐμβάλλουσιν, κάνης δὲ, τὸ ἐπίθεμα τῆς κοίτης.
Cf. Suid.

361 Ὁ Λυδὸς τὸν ὄνον ἐλαύνει: Ἐπὶ τοῦ παρ' ἀξίαν τι πράττοντος, παρ' ὅσον ἱππικώτατοι οἱ Λυδοί. Ὁμοία ταύτῃ καὶ ἡ "ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους." B

362 Ὀλυμπικὴ στοά: Ἐπὶ τοῦ λάλου, ἢ ὅτι εἰκὸς ἔχειν τὴν στοὰν ἀντῳδὸν ἠχώ, ἢ διὰ τὰς τῶν ἐκεῖ συνηγμένων βοάς.

363 Ὄμφακας βλέπει: Ἐπὶ τῶν δριμὺ βλεπόντων καὶ ὀργιζομένων.

364 Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος, καὶ ὄνος ἄτρας οὐκ ἐπαΐει, C
οὐδὲ σάλπιγγος ἦχ:

365 Ὄνος ἐν μελίτταις: Ἐπὶ τῶν ὑπὸ συκοφαντῶν ἢ πονηρῶν ἀνδρῶν παραλαμβανομένων.

366 Ὄνος εἰς ἄχτρα: Ἐπὶ τῶν ἀδηφάγων.

367 Ὄνος ἐν μύροις: Ἐπὶ τῶν ἀναξίως ἐν τρυφαῖς διαγόντων. D

368 Ὄνος εἰς Ἀθήνας: Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.

369 Ὄνος τὰ Μελιταῖα: Πρὸς τοὺς κατὰ ζῆλον μηδὲν μὲν ὅμοιον ποιοῦντας, παραπολαύοντας δὲ μᾶλλον κακῶν. Φασὶ γὰρ ὄνον ἰδόντα κυνίδιον προσπαίζον τῷ δεσπότῃ, ἐθελῆσαι μιμήσασθαι, ἐπάραντα δὲ τὰ σκέλη πηδαρίζειν (πυδαρίζειν), συντρίψαι τὰ οἰ- E
κητήρια σκεύη, πληγὰς δὲ διὰ τοῦτο λαβεῖν πολλάς.

370 Ὄνος ἐν πιθήκοις: Ἐπὶ τῶν αἰσχρῶν ἐν αἰσχροῖς.

371 Ὄνοτ παρακύψεως: Ἐπὶ τῶν μάτην ἐγκαλουμένων. Ὀρνίθων γάρ τινων ἐν οἰκίᾳ τρεφομένων πολλῶν, καὶ τῆς μὲν θύρας κεκλεισμένης οὔσης τοῦ οἴκου, μικροῦ δὲ παραθυρίου ἐν αὐτῇ F
ἀνεῳγότος, ὄνος παριὼν μὴ κρατοῦντος τοῦ ὀνηλάτου, καὶ παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος, ἀνεσόβησε τὰς ὄρνιθας πτοηθείσας· αἱ δὲ ἀναπτᾶσαι, τὸν ἱστὸν τοῦ τὸ δωμάτιον ἔχοντος διέρρηξαν· ἐντεῦθεν εἰς κριτήριον ἀγόμενος ὁ ὀνηλάτης καὶ ἐρωτώμενος διατί ἄγοιτο, ἔλεγεν, "ὄνου παρακύψεως," καὶ ὁ λόγος εἰς παροιμίαν G
ἐλήφθη. Cf. Suid.

372 Ὄνοτ πόκαι: Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων, ἢ εἰς ἀδύνατον ὑπερβαλλομένων. Ἀρίσταρχος γὰρ Κρατῖνον ὑποθέσθαι φησὶ τινὰ ἐν Ἅιδου σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τοῦτο κατεσθίοντα. Ἔστι δὲ

καὶ χωρίον φασὶν Ἕλληνες ἐν ᾅδου καλούμενον ὄνοτ πόκαι. A
Cf. Suid.

373 Ὄνοτ σκιά: Νεανίσκος Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο, καὶ μεσημβρίας καταλαβούσης, καὶ τοῦ ἡλίου σφοδρότερον ἐκκαίοντος, τῆς ὁδοιπορίας ἔστησαν, γυμνοῦ δὲ σκιᾶς ὄντος τοῦ τόπου, ὑπέδυ τὴν τοῦ ὄνου σκιὰν ὁ νεανίσκος. Ὁ δὲ ὀνηλάτης B ἐκώλυε, ὄνον οὐχὶ σκιὰν λέγων αὐτὸν μεμισθωκέναι. Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ οὐθενείας καὶ ματαίας φιλονεικίας. Cf. Suid.

374 Ὀξηρὸν ἄγγος οἱ μελιττοῖσθαι πρέπει: Ἐπὶ τοῦ ἀναξίου. Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ.

375 Ὄξος ἡκρατισμένον: Ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ δριμυτάτων. C

376 Ὀξύτερον οἱ γείτονες βλέποτσι τῶν Ἀλωπέκων: Ἐπὶ τῶν λανθάνειν μὴ δυναμένων.

377 Ὀξύτερον ατγκέως βλέπει: Ἐπὶ τῶν τὰ πόρρωθεν ἀκριβῶς ὁρώντων.

378 Ὅρκος Ἀφροδίσιος στγγινώσκεται: Παρ' ὅσον οἱ ἐρῶντες εὐ- D χερῶς ὀμνύουσι.

379 Ὁ Σικελικὸς τὴν θάλασσαν: Ἡ ὁ Σικελὸς σῦκα τὴν θάλασσαν. Ἐπὶ τῶν χαριεντιζομένων πρὸς τοὺς ἀδικήσαντας. Σῦκα γὰρ Σικελός τις ἐμπορευόμενος, ναυαγήσας ἐξέπεσε, καὶ καθήμενος ἐπὶ πέτρας, ὡς εἶδε τὴν θάλασσαν γαληνιάζουσαν, οἶδα φησὶν ὃ E θέλεις, σῦκα θέλεις. Cf. Suid.

380 Ὀστράκοτ περιστροφή: Παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τὶ ποιούντων λεγομένη· εἴρηται δὲ ἀπὸ παιδιᾶς τοιαύτης· διελόντες ἑαυτοὺς οἱ παῖδες ὡς ἰσαρίθμους ἑκατέρους γενέσθαι, οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὴν ἵσταντο, οἱ δὲ εἰς δυσμὰς, ἄλλος δέ τις μεταξὺ ἑκα- F τέρων καθήμενος ὄστρακον εἶχεν, ἐκ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους κεχρισμένον λεύκῃ, ἐκ δὲ θατέρου μέλανι. Καὶ ἔρριπτε τοῦτο ὀρθὸν, καὶ εἰ μὲν κατεφέρετο τὸ λευκὸν μέρος ἄνω, οἱ πρὸς ἀνατολὰς ἑστῶτες ἐδίωκον τοὺς πρὸς δυσμάς· εἰ δὲ τὸ μέλαν ἄνω, οἱ ἐκ δυσμῶν ἐδίωκον, ἕως καταλάβοιεν. Καταλαβόντες δὲ ἐβαστάζοντο ὑπ' αὐτῶν, ἕως G οὗ ἐπανέλθωσιν ἐπὶ τὸν τόπον ἀφ' οὗ τὴν ἀρχὴν ἔφυγον. Cf. Suid.

381 Ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγηι, τί δεῖ ἐπιπνίγειν: Παρεγγυᾶται μὴ τοὺς δυστυχοῦντας κατεπεμβαίνειν.

382 Οὐδὲν ἀνδρῶν λευκῶν ὄφελος ἢ σκυτοτομεῖν: Ἐπὶ τῶν

εἰς μηδὲν λυσιτελούντων, παρ' ὅσον οἱ μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτε- A
λέστεροι.

383 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόντσον: Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις λαλούντων. Τῆς γὰρ ποιήσεως τὸ πρῶτον ἐκ διθυράμβου τὴν καταρχὴν εἰληφυίας, καὶ τὰ πρὸς τὸν Διόνυσον ἀνήκοντα πραγματευομένης, Ἐπιγένης ὁ Σικυώνιος οὐχ οὕτω B
ποιήσας, ἤκουσε τοῦτον τὸν λόγον· οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. Cf. Suid.

384 Οὐδὲ τὰ τρία στησιχόροτ γινώσκεις: Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ἀμούσων· τρία δ' ἂν εἴη, αἱ δύο ἀντίστροφοι καὶ ἡ ἐπῳδός, δι' ὧν σύγκεινται τὰ λυρικὰ ποιήματα. Cf. Suid. C

385 Οὐδὲν ἀρχαῖον ποιεῖ: Ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων.

386 Οὔτε γῆς οὔτε οὐρανοῦ ἅπτεται: Ἐπὶ τῶν περιττῶν, καὶ μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα συντελούντων.

387 Οὐδὲ τῶν τὰ Πυθαγόροτ μυθολογούντων ἤκουσας: Ἐπὶ τῶν πάσης ἀλλοτρίων παιδείας. D

388 Οὐδὲν ὄφελος ἀπορρήτοτ καὶ ἀφανοῦς μούσης: Ἐπὶ τῶν τὴν σιωπὴν ἀσκούντων.

389 Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνοῖ: Ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων· δήλη γὰρ οὖσα ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ.

390 Οὐκ ἄξιον τὸ πρᾶγμα τῆς ἀγρυπνίας: Ἐπὶ τῶν μεγάλα E
μοχθούντων ἐπὶ εὐτελεῖ.

391 Οὐκαὶ (sic) χελῶναι διὰ μιᾶς πᾶσαι πλέαι: Ἐπὶ τῶν διά τινος εὐεργετουμένων. Φασὶ γὰρ ὅπόταν μία χελώνη (sic) αἱ λοιπαὶ ἀπὸ τῆς οὐρᾶς αὐτῆς πίνουσι. Τὸ οὖν πλέαι ἀντὶ τοῦ πεπληρωμέναι. F

392 Οὐκ ἀπείρωι προσέβαλες: Ἐπὶ τῶν οἰομένων μὲν ἐξαπατᾶν, φωραθέντων δέ.

393 Οὐκ ἀγαπᾷ γραῦς θανοῦσα, ἀλλὰ καὶ προσεκφέρειν κελεύει: Ἐπὶ τῶν οὐκ ἀρκουμένων οἷς ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ πλείω ζητούντων. G

394 Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς: Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τοῖς ἄλλοις τὰ αὐτὰ ποιεῖν. Ἐπεὶ μόνων τῶν πλουσίων ἦν καταίρειν εἰς Κόρινθον διὰ τὰς πόρνας.

395 Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδηι: Ἱπποκλείδης λαβὼν εἰς γυναῖκα

τὴν θυγατέρα Κλεισθένους, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ γάμῳ ὀρχησαμένης A
τῆς θυγατρὸς Μεγαλκοῦς καὶ ἀρεσάσης αὐτῷ, ἐκείνην ἀφεὶς ταύτῃ
συνεζύγη. Τοῦ δὲ Μεγαλκοῦς λέγοντος, μεμφθήσῃ τῇ πράξει,
αὐτὸς ἀπεκρίνατο· οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ. Cf. Suid.

396 Ὀφὲ θεῶν ἀλέοτσι μῆλοι, ἀλέοτσι δὲ λεπτά: Ἐπὶ
τῶν ὀψιαίτατα καὶ βραδέως παρεχόντων δίκην, ὧν ἐπλημμέλησαν. B

397 Ὀφ' ἥλθες, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἵεσο: Ἐπὶ τῶν καθυ-
στεριζόντων καὶ βραδέως ἐρχομένων, παρ' ὅσον τῶν μισθωτῶν τοὺς
ὀψὲ ἐλθόντας πάλιν ἀπέλυον ἐπὶ τὸ μισθωτήριον. Τὸ δὲ ἦν ἐπὶ
τῶν κολωνῶν. Cf. Suid.

398 Ὄφις ἀφήλων τὰ φαινόμενα: Παροιμία.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΔΗΜΩΔΕΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΥ ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ.

I. 1 Ἀβάηνον [a]ἐπιφόρημα: Ἐπὶ τῶν ἀηδῶν [b]εἴωθε τάττεσθαι. A
Ἔθος γὰρ τοῖς Ἀβυδηνοῖς μετὰ [c]τὸ δεῖπνον καὶ τὰς σπονδὰς προσάγειν τοὺς παῖδας μετὰ τῶν τιτθῶν τοῖς εὐωχημένοις. Κεκραγότων δὲ τῶν παίδων, καὶ θορύβου γενομένου, ἀηδίαν πολλὴν εἶναι τοῖς δαιτυμόσιν.

2 Ἄβρωνος βίος: Ἄβρων τὶς ἐγένετο πλούσιος καὶ ἀβροδία- B
τος. Ὅθεν ἡ παραβολὴ ἐπὶ τῶν πολυτελῶν τάττεται. Ταῦτα καὶ, Σικελικὴ τράπεζα· καὶ, Στβαριτικὸς βίος.

3 Ἀγορὰ Κερκώπων: Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γάρ τινες ἀπατεῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ, οἵτινες καὶ τὸν Δία ἐξαπατῆσαι πεπείρανται. Ὁμοία τῇ, Λύκων δεκάς· καὶ, C
[d]Κροβύλου ζεῦγος.

4 Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον: Ἐπὶ τῶν τὰ [e]δεύτερα τισὶ διδόντων· [f]ὁμοία, [g]Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.

5 [h]Ἂν μὴ παρῇ κρέας, ταρίχοι στερκτέον:

6 Ἀγαμέμνονος θυσία: Ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν· D
Ἀγαμέμνων γὰρ τὴν [i]αὐτοῦ [k]ἐθυσίασε θυγατέρα· ἢ ὅτι βοῦν αὐτοῦ θύοντος, ἔφυγε, καὶ μόλις κρατηθεὶς εἰσήχθη.

7 Ἀγλαώνειος αἴτησις: Ἡ μαλθακὴ, καὶ μήτε χλιαρὰ, μήτε πικρὰ, ἀλλ' ἡδίστη.

[a] ἐπιφόρημα] ἐπιφώνημα c.
[b] εἴωθε] Seqq. om. c.
[c] τὸ δεῖπνον] τὸν δεῖπνον g.
[d] Κροβύλου] κρομύλου g.
[e] ὕστερα] δεύτερα b. c. g.
[f] ὁμοία] ὁμοία τῇ g.
[g] Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης] Refert historiam Pausanias in Corinthiacis, et in Problematis Plutarchus. SCHOTT. v. ad Zenob. III. 22.
[h] Ἂν μὴ παρῇ] Refertur a Suida, moneri quemque ut sua contentus sorte vivat. De taricho Desiderius Chil. Cent. 4. Chil. II. Adag. 62. SCHOTT.
[i] αὐτοῦ] ἑαυτοῦ g.
[k] ἐθυσίασε] Sic Palat. cod. at

8 Ἀγέλαστος πέτρα: Ἐπὶ τῶν λύπης προξένων ἡ παροιμία· ἐπ' αὐτῆς γὰρ ἐκάθισεν ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει ἡ Δημήτηρ. Ὁμοία, [1]Στεγανώτερος Ἀρεοπαγίτου. Καὶ, Ἐκ Τροφωνίου μεμάντευσαι. A

9 Ἀγαθὰ [m] Κιλίκων: Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν οὐ προσηκόντων πλουτούντων. Προδότης γάρ τις τῶν Κιλίκων Μίλητον προδοὺς, ηὐπόρησεν. Ὅμοιον, Ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖν. B

10 Ἀγαθῶν θάλασσα: Ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν. Ὡς καὶ τὸ, Ἀγαθῶν σωρὸς, καὶ, Ἀγαθῶν μυρμηκία. Ἐπὶ πλήθους γὰρ εὐδαιμονίας καὶ τοῦτο. Τὰ ἐναντία· Κακῶν Ἰλιὰς, καὶ, Λέρνη κακῶν. C

11 Ἀγνότερος πηδαλίου: Ἐπὶ τῶν ἀγνῶς βεβιωκότων. Παρ' ὅσον ἐν θαλάσσῃ ἐστὶν ἀεὶ τὸ πηδάλιον.

12 [n] Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος: Ὑποθετική. Ὅτι μηδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν. Ὅμοιόν ἐστι, Κἂν μύρμηκι [o] χολή. D

13 [p] Ἀγναμπτότερος βάτου ἄτου: Ἐπὶ τοῦ ξηροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον.

14 [q] Ἀδώνιδος κῆποι: Ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ μὴ [r] ἐρριζωμένων.

Pet. Pantini viri clariss. ἐβούλετο θυσίασθαι. Et seq. proverb. ἡ μαλακὴ καὶ μήτε χαλαρά. SCHOTT.

[1] Ex στεναγώτερος, στεγανώτερος emendavi: de qua voce in Pandectas G. Budæus, qui ex Alciphronis epistola [I. 13.] ut et Erasmus et Io. Alex. Brassicanus proverbium adhibent. De Trophonii vero specu multa idem Eras. ex Aristoph. interprete, et Zenobio. SCHOTT.

[m] Κιλίκων] De Cilicibus et his finitimis Isauris latrocinio infamibus plenæ historiæ; ac de bello Romanorum cum Isauricis piratis a Cn. Pompeio Magno confecto M. Tullius in Manliana, et L. Florus lib. III. cap. 6. referunt. Ut simile illi sit, quod et M. Plautus, idemque initio Philippicæ secundæ Cicero exagitat: *Male partum male disperit.* De altero Aristoteles Rhetor. II. ad Theodectem [c. 6.] Οἷον πενήτων καὶ τεθνεώτων, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, Τὸ καὶ ἀπὸ νεκροῦ φέρειν. Αἰσχροκερδίας γάρ. Et illud affine: *Vectigal e statuis exigere.* SCHOTT.

[n] Ἀγροίκου] Meminit adagii utriusque Zenobius, ubi plura notabamus. Mox 13. in Pantini V. Cl. cod. est σκληροῦ, pro ξηροῦ. SCHOTT.

[o] χολὴ] σχολὴ g.

[p] Ἀγναμπτότερος] Ἀγναπτότερος g. Ἀγναπτότερος c.

[q] Ἀδώνιδος] Usum paræmiæ Suidas et Pausanias ostendunt: Zenobius item, et Plutarchus De sera numinis vindicta. SCHOTT. v. Schol. Platon. p. 68. Simplic. ad Aristot. de Cœlo p. 6 b. Vid. ad Suidam p. 96 E.

[r] ἐρριζωμένων] ἐρριζομένων g.

Ἐπειδὴ γὰρ [s]Ἄδωνις ἐρώμενος ἦν, ὡς ὁ μῦθος, τῆς Ἀφροδίτης, A
προήβης τελευτᾷ, οἱ ταύτῃ ὀργιάζοντες, κήπους εἰς ἀγγεῖά τινα
φυτεύοντες ἢ φυτεύουσαι, ταχέως ἐκείνων διὰ τὸ μὴ ἐρριζῶσθαι
μαραινομένων, Ἀδώνιδος αὐτοὺς ἐκάλουν.

15 Ἀτὰρ σάλπιγγι στγκρίνεις: Ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάττω τοῖς
μείζοσι συγκρινόντων. "[t]Τέττιγι μέλιτταν συγκρίνεις," κατὰ B
φωνήν.

16 [u]Ἀδὲς δέος: Ἐπὶ τῶν μάτην δεδιότων.

17 [v]Ἀληλεσμένος βίος καὶ μεμαγμένος: Ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου
καὶ προχείρου.

18 [x]Ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα: Ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. C

19 [w]Ἄλλην ἀρῖν βαλάνιζε: Ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς [y]αἰτούντων, ἢ
ἐπὶ τῶν συνεχῶς δανειζομένων. Οἱ γὰρ παλαιοὶ βαλάνοις ἔζων·
πρὸς οὖν τοὺς περισκοποῦντας τὰς δρῦς, εἴτε πλήρεις εἶεν εἴτε
κεναί, Ἄλλην ἀρῖν βαλάνιζε, ἔλεγον.

20 Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα: Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμείνονα βίον D
μεταβαλλομένων.

21 Ἄλλας ἄγων καθέδεις: Ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνοις ῥαστωνευο-
μένων. Ἐμπόρου γάρ τινος ἄλας ἄγοντος ἀποκαθευδήσαντος,
συνέβη τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι, καὶ τῆξαι τὸν ἅλα.

22 [w]Ἀιδεὶς ὡς εἰς Δῆλον πλέων: Ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. E

23 [w]Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν καὶ [z]χώραι ἔπεσθαι: [w]Ὅτι
προσήκει ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν ἐν οἷς ἂν γένοιτο τόποις. Εἴρηται δὲ
ἀπὸ τῶν πολυπόδων· οὗτοι γὰρ [a]ᾗ ἂν πλησιάσωσι πέτρᾳ, φόβου
κατεπείγοντος, εἰς τὸ αὐτῆς εἶδος τὸ ἑαυτῶν μεταβάλλουσιν.
[w]Ὅμοιον, Πολύποδος πολυχρόοτ νόον ἴσχε. F

[s] [w]Ἄδωνις] Ἀδώνιδος g.

[t] Τέττιγι] Addendum videtur ὅμοιον, Τέττιγι, vel quid simile. Lucianus in Rhetore [c. 13.] utramque expressit parœmiam: Τοσοῦτον ὑπὲρ φωνοῦντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας. SCHOTT.

[u] Ἀδὲς] Simile illud Maronis IV. Æneidos ver. 298. *Omnia tuta timens.* SCHOTT. Schol. Platon. p. 48.

[v] Ἀληλεσμένος] Repetit infra, Βίος μεμαγμένος. SCHOTT.

[x] [w]Ἄσπαρτα] Homer. Od. ι'. 109.

[y] αἰτούντων] αἰτούντων τι b.

[z] χώραν] Dedi cum Zen. χώρᾳ.

[a] ᾗ] οὗ b.

24 [b] Ἀζαναῖα κακά: Ἐπὶ τῶν κακοῖς διηνεκῶς προσπαλαιόντων. A
Ἀζάναια γὰρ τόπος σκληρὸς, περὶ [c] ὃν πονοῦντες οἱ γεωργοὶ οὐδὲν
πορίζονται.

25 Ἀνάγτρον κινεῖς: Ἐπὶ τῶν κινούντων τινὰ ἐπὶ τῶν ἑαυτῶν
κακῶν. Ἀνάγυρος γάρ τις ἦρως ἐπιχώριος τοὺς γειτονοῦντας ἐκ
βάθρων ἀνέτρεψεν, ἐπειδὴ τὸ ἡρῷον αὐτοῦ [d] ὑβρίσαι ἐπεχεί- B
ρησαν.

26 [e] Ἀντρώνιος ὄνος: Ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων καὶ
ἀνενεργήτων. Ἐν Ἄντρωνι γὰρ, ὡς φησὶ Φερεκράτης, μεγάλοι
ὄνοι ἐγένοντο. [f] Ἀχαρνικοὶ ὄνοι: Ἐπὶ τῶν αὐτῶν.

27 [g] Ἄνω ποταμῶν χωροῖσι πηγαί: Ἐπὶ τῶν ἐναντίως γενο- C
μένων ἢ λεγομένων. Οἷον, εἰ πόρνος τὸν σώφρονα λέγει πόρνον.

28 [h] Ἀράβιος αὐλητής: Ἐπὶ τῶν ἀεὶ λαλούντων. Μετῆκται
δὲ ἀπό τινος Ἀραβίου αὐλητοῦ, ὃς ηὔλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο
δὲ τεττάρων.

29 Ἀρκάδας μιμούμενος: Ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούντων. Πολλὰ D
γὰρ οἱ Ἀρκάδες πολεμήσαντες, οὐδεμίαν νίκην ἰδίαν πώποτε
ἔσχον.

30 Ἀρχὴ Σκτρία: Ἐπὶ τῶν [i] εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόν-
των. Πετρώδης γὰρ ἡ Σκῦρος.

31 Αἴθης πέπλος: [k] Ὑπὲρ τῶν ὑπεκκαιόντων καὶ στάσεις E
ἐγειρόντων καὶ διαβολάς. Δηϊάνειρα γὰρ πέπλον πέμψασα Ἡρα-
κλεῖ, τούτῳ διέφθειρεν αὐτόν.

32 Αἵμασι [l] κλαίειν: Καθ' ὑπερβολὴν, οὐ δακρύοις, ἀλλ' αἵματι
κλαίειν.

[b] Ἀζαναῖα] De Azanæa Arcadiæ regione legendus Stephanus Byzantius περὶ πόλεων. SCHOTT.

[c] ὃν] ὃν g.

[d] ὑβρίσαι] Pro ὑβρίσαι in cod. Pantini ὑβρίσται leg. SCHOTT.

[e] Ἀντρώνιος] Vid. Schol. Ven. Il. β'. 697.

[f] Ἀχάρνικοι ὄνοι] Sic Apostolius, Ἵπποι tamen legens: cum antea Ἄχαρνοι esset scriptum, peccante bis librario, vocis, ut fit, affinitate. SCHOTT.

[g] Ἄνω] Euripidis est in Medea, ut ad Zenobium notare memini. SCHOTT.

[h] Ἀράβιος] Ἀρράβιος hîc et infra b. g.

[i] Τελῶν est in Pantiniano, pro quo Palatinus εὐτελῶν. Et mox 31. est ἐπὶ τῶν ὑπεκαιόντων. SCHOTT.

[k] Ὑπὲρ] ἐπὶ b.

[l] κλαίειν] καίειν g.

33 Αἰροῦντες ἡιρήμεθα: Ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων [m] τινὰς νικᾶν, A εἶθ' ὑπ' ἐκείνων ἁλόντων.

34 Αἱ χάριτες γυμναί: Ὅτι δεῖ ἀφειδῶς χαρίζεσθαι.

35 Αἱ Ἰβύκου γέρανοι: Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως [n] ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι κολασθέντων. Ἴβυκος γὰρ ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἀναιρούμενος, καὶ γεράνους ἰδὼν, ἐμαρτύρατο. Χρόνῳ δὲ οἱ λῃσταὶ B θεώμενοι ἐν θεάτρῳ γεράνους ὑπερπταμένους, Αἱ Ἰβύκου γέρανοι, ἔλεγον. Εἶτα ἁλόντες καὶ ἀνακριθέντες, ἐκολάσθησαν.

36 Αὐτοὶ χελώνας ἐξοίετε, οἵπερ εἴλετε: Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀβουλίας τι πραττόντων, εἶτα βοηθείας δεομένων. Ἁλιεῖς γὰρ χελώνην ἀνασπάσαντες, ἐμέριζον· τὸν δὲ Ἑρμῆν παριόντα ἐπὶ C τὴν [o] ἑστίασιν ἐκάλουν· ὁ δὲ τοῦτο ἐφθέγξατο.

37 Αἰγιαλοῖ λαλεῖς: Ἐπὶ τῶν [p] ἀνηκοούντων.

38 Αἰθέρα νήνεμον αἱρήσεις: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

39 Ἄϊδος κτνῆ: Ἐπὶ τῶν κρυπτόντων ἑαυτοὺς διά τινος μηχανῆς. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἄϊδος κυνῆ, ᾗ Περσεὺς χρησάμενος τὴν D [q] Γοργὼ ἐδειροτόμησεν.

40 Αἴκα οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ [r] δώματα παίζει: Ἐπὶ τῶν οὔπω τεχθέντων, ἢ γεγονότων, ἀλλ' ἀτελῶν ὄντων, καὶ τὰ [s] τῶν τελείων θελόντων ποιεῖν.

41 Αἰάντειος γέλως: Ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων. E

42 [t] Ἀφύων τιμή: Ἐπὶ τῶν [u] ἐν μικροῖς παρ' ἄλλων τιμωμένων.

43 Ἀνίπτοις κερσίν: Ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ [x] τοῖς ἱεροῖς ἐγχειρούντων.

44 [y] Ἄειδε τὰ Τέλληνος: Ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν· Τέλλην γὰρ αὐλητὴς ἐγένετο, ὃς παίγνια κατέλιπε χάριν ἔχοντα. F

45 Αἰθίοπα σμήχεις: Δῆλον τὸ τοιοῦτον. [z] Ὁμοῖα, Χύτραν ποικίλλεις, [a] Ἀσκὸν τίλλεις.

[m] τινας om. g. c.
[n] ἐπὶ om. c.
[o] ἑστίασιν ἐκάλουν] ἑστίαν συνεκάλουν g.
[p] ἀνηκοούντων] ἀνηκούντων g.
[q] Γοργὼ] Γοργὴν g.
[r] δώματα] δώματος c. g. Mox ἢ γεγονότων om. g.
[s] τῶν τελείων] τῶν om. g. c.
[t] Ἀφύων] Pertinet ad Aristoph. Ach. 640.
[u] ἐν μικροῖς παρ' ἄλλων] μηδαμῶς c. ἐν om. g.
[x] τοῖς ἱεροῖς] τὰ ἱερὰ b.
[y] Ἄειδε] ἄδε g.
[z] Ὁμοῖα] ὁμοῖον g.
[a] Pro ὠὸν τίλλεις reposui ἀσκὸν. Et Ad. 46. pro δυσαπονίπτους Suid.

46 Αἰσώπειον αἷμα: Ἐπὶ τῶν δυσαπονίπτοις ὀνείδεσιν ἐνεχο- A
μένων· ἐπειδὴ τοῖς Δελφοῖς ἀδίκως ἀνελοῦσι τὸν Αἴσωπον ὠρ-
γίσθη ὁ θεός.

47 Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι: Ἐπὶ τῶν παντελῶς
εὐτελῶν καὶ μικρῶν. Ἐρωτώντων γάρ, τίνες κρείττους τῶν
Ἑλλήνων; τοῦτο ἀντεφθέγξαντο· Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε B
τέταρτοι.

48 Ἄκαιρος ἔννοια οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει: Τοῦτό φασιν
Ἱππόλυτον εἰπεῖν πρὸς Φαῖδραν, φάσκουσαν αὐτὸν φιλεῖν παρὰ
πάντας ἀνθρώπους.

49 Ἀκάνθιος τέττιξ: Ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων· οὐκ C
ᾄδουσι γὰρ οἱ ἐκεῖσε τέττιγες. Ὅμοιον· Βάτραχος Σερίφιος,
ἐπὶ τῶν αὐτῶν. Οὐκ ᾄδουσι γὰρ οἱ ἐν Σερίφῳ βάτραχοι.

50 Ἄλα καὶ κύαμον: Ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, οὐκ
εἰδότων δέ. Ἐπεὶ οἱ μάντεις εἰώθασι τιθέναι τὸν ἅλα καὶ κύα-
μον. Ὅθεν καὶ τοὺς ἀπορρήτων κοινωνοῦντας, τοὺς περὶ ἅλα καὶ D
κύαμον ἔλεγον.

51 Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια: Ἐπὶ τῶν τὰ ἀπόρρητα μυου-
μένων· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐν Ἐλευσῖνι ἐπετέλουν τὰ τῆς Δήμητρος
μυστήρια.

52 Αἶξ τὴν μάχαιραν: Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς λανθανόντως κακόν τι E
ἐπισπωμένων. Εἴληπται δὲ ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Κορίνθιοι αἶγα
τῇ Ἥρᾳ ἔθυον· κρυψαμένων δὲ τινῶν τὴν μάχαιραν, ἡ αἶξ τοῖς
ποσὶ σκαλεύουσα, ἀνέφηνεν. Ὅμοιον, Κορώνη τὸν σκορπίον,
Κόνιν φυσᾶις, Εἰ κείμενον κακὸν κινεῖς, Λέοντα ντύ-
σεις, Ἀνάγυρον κινεῖς. F

53 Ἄδακρυ πόλεμος: Ἐπὶ τῶν ῥᾷστα καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ
πράγματα κατορθούντων. Χρησμὸς γὰρ ἐδόθη Λακεδαιμονίοις,
ἄδακρυν μάχην νικῆσαι· ὅθεν οὐδὲ εἷς τηνικαῦτα τούτων ἀπέ-
θανεν.

54 Ἀδράστεια Νέμεσις: f Ἐπὶ τῶν πρότερον εὐδοκησάντων· G

præfert δυσαπορρίπτοις. SCHOTT.
ὧν b. g.
b ἐνεχομένων] ἐχομένων g.
c ἀτελῶν] εὐτελῶν b. c. om. g.
d γὰρ] γὰρ τινῶν b.
e φυσᾶς] φυσᾶν g.
f Ἐπὶ τῶν πρότερον εὐδοκησάντων] Rectius mea sententia Apostolius

ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ [g]Θήβαις στρατεύσαντος καὶ μεγάλως σφα- A
λέντος. Τὸ αὐτὸ καὶ, ΚΑΔΜΕΙΑ ΝΙΚΗ.

55 Ἀδηφάγον ἄρμα: Ἐπὶ τῶν γαστριμάργων.

56 Ἀετοῦ γῆρας, κορύδοτ νεότης: Παρ' ὅσον καὶ γηράσκων ἀετὸς ἀμείνων ἐστὶ κορύδου νεάζοντος. Ὅμοιον· Ῥόδον ἀνεμώνηι στγκρίνεις, Καρκίνον ἀστῆοδι, Θρίπας ἀετῶι, καὶ, B
Χελώνην πηγάσοι.

57 Ἀκεσσαίοτ σελήνη: Ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀναβαλλομένων πρᾶξαί τι. Ἦν δὲ κυβερνήτης, ὃς ῥάθυμος ὢν, ἔλεγε διὰ παντὸς ἀναμένειν σελήνην, ἵνα ἐν φωτὶ ὁ πλοῦς αὐτῷ γένηται.

58 Ἀεὶ γὰρ ἐπ πίπτοτσιν οἱ Διὸς κύβοι: Ἐπὶ τῶν εἰς πάντα C
εὐδαιμονούντων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωμένων.

59 Αἰτναῖος κάνθαρος: Ἐπὶ τῶν τῷ σώματι μεγάλων.

60 Ἀκλητὶ κωμάζοτσιν εἰς φίλοτς φίλοι: Δήλη ἡ παροιμία. Καὶ ὁμοία τῇ, Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴενται. D

61 Ἀεὶ κολοιὸς [h]πρὸς κολοιὸν ἰζάνει: Ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. Συνδυαστικὰ γὰρ καὶ συναγελαστικὰ τὰ ζῶα.

62 Ἅλις ἀρτός: Ἐπὶ τῶν εἴς τινα βελτίονα δίαιταν μεταβαλ-
λομένων. Τῶν γὰρ βαλάνων οἱ παλαιοὶ παυσάμενοι, μετεῖχον E
σίτου καὶ οἴνου.

63 Ἄλλος οὗτος [i]Ἡρακλῆς: Ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ [k]κραταιῶν ἡ παροιμία.

64 Ἀμαλθείας κέρας: Ἐπὶ τῶν πάντα τὰ καλὰ ἐν ἑαυτοῖς κεκτημένων. Ῥέα γὰρ τεκοῦσα τὸν Δία, ἔδωκεν Ἀμαλθείᾳ τρέ- F
φειν, διὰ τὸ μὴ ὑπὸ Κρόνου καταβρωθῆναι τοῦ ἰδίου πατρός. Ἡ δὲ αἰγὶ αὐτὸν ὑπέβαλεν. Ὁ τοίνυν Ζεὺς μετὰ τὸ κατάξαι τῶν

P. Pantini integer, εὐδαιμονησάντων: addendumque ex eodem: ὕστερον δὲ δυστυχησάντων, itaque Suidas. SCHOTT. προδοκησάντων μὲν προβήσεσθαι τὸ πρᾶγμα καλῶς, ἀποσφαλέντων δὲ c.

[g] Θήβαις στρατεύσαντος] Θηβαίου στρατεύματος g.

[h] πρὸς] παρὰ c.

[i] Ἡρακλῆς] Vid. Plutarch. T. I. p. 14 A. Eustath. Il. ε'. p. 589, 41.

[k] κραταιῶν] Alter liber κραταιῶν. Et seq. adagio ibidem est, ἔδωκεν Ἀμαλθίαν. SCHOTT. κραταιῶν g. καρτερῶν c.

οὐρανῶν τὸν πατέρα, ἐγκρατὴς γενόμενος τῆς βασιλείας, τὴν μὲν αἶγα κατηστέρισε· τὸ δὲ ἕτερον τῶν κεράτων αὐτῆς ἀφελὼν παρέσχε τῇ Ἀμαλθείᾳ, παρασκενάσας γίνεσθαι αὐτῇ διὰ τοῦ κέρατος ὃ ἂν αἰτήσοι. A

65 Ἀετὸν ἵπταθαι διδάσκεις: Φανερὰ ἡ παροιμία. Ὅμοιον, Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις. Καὶ, Ἵππον εἰς πεδίον. [l]Ταχύτερος γάρ ἐστιν ἐν προσομάλῳ τόπῳ. B

66 Ἀττικὸς εἰς λιμένα: Ἐπὶ τῶν μετὰ σπουδῆς ὃ ἐπίστανται ποιούντων. Οἱ γὰρ Ἀττικοὶ μέλλοντες [m]ἀπαίρειν [n]εἰς μάχην, καὶ τοῦ λιμένος ἐξιόντες, μετὰ σφοδρότητος ἤλαυνον πρὸς ἐπίδειξιν τῶν οἰκείων ὁρώντων. C

67 Ἀετὸς ἐν νεφέλαις: Ἐπὶ τῶν δυσαλώτων· οὐ γὰρ ἁλίσκεται ἀετὸς ἐν νεφέλαις.

68 Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν: Ἐπὶ τῶν προσεξευρισκόντων ἀεὶ νεώτερόν τι κακὸν, καὶ κακούργων.

69 [o]Ἀμνία θερίζειν: Ἐπὶ τῶν χρόνῳ ὕστερον τιμωρουμένων. D Ὅταν γὰρ ἀμνία ᾖ, οὐκ ἀποκείρεται.

70 Ἀεί με τοιοῦτοι πόλεμοι διῴκοιεν: Ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν. Ὅμοια,

Ἐγὼ πολλῶν [p]θηρίων φόφοτε ἀκήκοα·
Πολλαῖς παγγαῖς ἄρτι [q]δαμάζεται· E
Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσεις.

[l] Ταχύτερος] Ταχύτερον g.

[m] ἀπαίρειν εἰς μάχην] Alter cod. ἄπεραν πρὸς μάχην. SCHOTT.

[n] εἰς] πρὸς b.

[o] Ἀμνία] Erasmus [III. ii. 70.] *muscum demetere* reddit: Hen. Stephano non probat, qui etiam Eustathii [Od. ι'. p. 1627, 14.] locum tentat ἀμνεῖν, τὸ θερίζειν, ἐπὶ τῶν ἐκ διαλείμματος τιμωρουμένων. Τὰ γὰρ ἄρνια ἐν τῷ ἔαρι ἄκαρπα ἐᾶται. Vel potius ut τὶ ποριζομένων legatur, vel τὶ δωρουμένων. Mihi quod in mentem venit, candide proferam, ἄνευ ἀλαζονείας, citraque invidiam. Forte ἄρνια ex Eustathio hîc leg. aut ἀμνίδα: reponendumque in Eustathio ἀμνεῖα θερίζειν videatur. Vel hîc ἀμνία tantum *agnelli* sint; certe analogus ita ab ἀμνὸς deducas: ut sit *Agnellos demetere*, vel *tondere*. Ait enim mox: *cum agnelli sint eos non tonderi*: quasi præpostere id factum, et non suo tempore. Sed doctiores audiam libentius. SCHOTT. Vid. not. ad Hesych. v. Ἀμνεῖν.

[p] θηρίων] Θρίων ex Schol. Aristoph. Vesp. 434. reddidit Valckenær. ad Eurip. Phœn. v. 397. p. 145.

[q] δαμάζεται] Pantini cod. μαλάζεται. SCHOTT.

71 Ἀετὸς θρίπας ὁρῶν: [1]Ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τῶν μι- A
κρῶν.

72 [v]Ἅμας ἀπήιτοτν, οἳ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας: [1]Ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτούντων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ἀρνουμένων.

73 Ἀνδραποδώδης θρίξ: [1]Ἐπὶ τῶν ἡλιθίων· Πλάτων·

[r]Ἔχων τὰς ἀνδραποδώδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας ὑπ' ἀμουσίας. B

74 Ἀνὴρ δὲ θεῖτων οὐ μένει λάτρας κτύπον: [1]Ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.

75 Ἀνδρὶ Λυδῶι πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο: [1]Ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων. Κροῖσος γὰρ ἑαυτῷ πολέμιον [s]ἐπεσπάσατο Κῦρον. C

76 Ἀντὶ πέρκης σκορπίον: [1]Ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων ἀντὶ τῶν βελτιόνων.

77 Ἀνεωιγμέναι [t]Μοτσῶν θύραι: [1]Ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου λαμβανόντων τὰ κάλλιστα τῶν [u]ἐν παιδείᾳ.

78 Ἀνδρὸς γέροντος [x]αἱ γνάθοι βακτηρία: [1]Ἐπὶ τῶν πρὸς D
[y]τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων.

79 Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι: Δήλη ἡ λύσις.

80 [v]Ἄνθρωπος ἀνθρώπωι δαιμόνιον: [1]Ἐπὶ τῶν [z]ἀπροσδοκήτως ὑφ' ἑτέρων σωζομένων. E

81 [v]Ἂν οἶνον αἰτῆι, κόνδυον [a]αὐτῶι δίδωι: [1]Ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, κακὰ δὲ ἀντιλαμβανόντων. [1]Ἡ δὲ ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος.

82 Ἀνέμωι πεδίον: [1]Ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων καὶ κούφων εἴρηται. F

83 [v]Ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξικνῆται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόσαψον: [v]Ὅτι ἐὰν μὴ φανερῶς δύνῃ ἀμύνασθαι, [b]πανουργίᾳ χρῆσαι.

[r] ἔχων τὰς] ἔχοντας g.
[s] ἐπεσπᾶτο pro ἐπεσπάσατο. SCHOTT. ἑαυτοῦ ἐπεσπᾶτο g.
[t] Μουσῶν] μωσῶν c.
[u] ἐν π.] τῶν ἐν π. c.
[x] αἱ γνάθοι] ἡ γνάθος c.
[y] τὸ γηρᾶν] τὸ γῆρας B. 118. τῷ γήρᾳ c. τὸ γηρᾶν g.
[z] ἀπροσδοκήτως] ἀπροσδοκήτων c.
[a] ἀντιδίδου] Puto rescribendum, αὐτῷ δίδου. SCHOTT. Sic b. c. g.
[b] πανούργως] Alter cod. πανουργίᾳ habet. [sic b. c.] Et pro illo πρόσαψον *adhibendum*, melius forte πρόσραψον *assuendum*. SCHOTT.

84 Ἀντιπελαργεῖν: Ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀνταποδιδόντων. A
Λέγονται γὰρ οἱ πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τρέφειν.

85 Ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφὶς τὸ κρανίον: Ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμευόντων. Πᾶν γὰρ τὸ σῶμα τῶν γερόντων ἀσθενές.

86 Ἀνδρὸς γέροντος μή ποτ' ἐς [c]πτῆνν ὁρᾶν: Ἐπὶ τῶν B
πρὸς ἕνια μὴ χρησίμων.

87 Ἀντλεῖν ἀμφοτέραις: Λείπει, χερσίν. Ἡ παροιμία δήλη.

88 Ἀνέμοτς γεωργεῖν: Πρὸς τοὺς πονοῦντας, καὶ μηδενὸς μεταλαγχάνοντας.

89 Ἀντὶ κακοῦ κτηνὸς ἦν ἀπαιτεῖς: [d]Ἐπὶ τῶν καλὰ ἀντὶ C
κακῶν ἀνταποδιδόντων.

90 Ἄνθρακες ὁ θησατρός: Ἐπὶ τῶν ἐφ' [e]οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων. Ὡς ὁ Λουκιανὸς,

Ἀνθρακάς μοι τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας.

91 Ἄξιος τοῦ παντός: Ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων. D

92 Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος: Ἐπὶ τῶν εὐγενῶν καὶ αἰδημόνων. Οἱ γὰρ ἐν Ἄργει ἀνύβριστοι παῖδες καὶ καθαροὶ κατὰ νόμιμον παλαιὸν τὰς ἀσπίδας φέροντες πομπεύουσιν.

93 Ἄξιος τριχός: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.

94 Ἀπὸ βραδυτζκελῶν ὄνων ἵππος ἄροτσεν: Ἐπὶ τῶν ἀπὸ E
εὐτελῶν μὲν, ἐνδόξων δὲ γενομένων ἐκείνων.

95 Ἄπληστος πίθος: Ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων, ἀπὸ τῶν περὶ τὰς Δαναΐδας πίθων.

96 Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνοτς: Ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν εἰς τὰ [f]ἄσεμνα ἡκόντων, οἷον ἀπὸ γραμματικῆς [g]ἐπὶ ἡνιοχευτικὴν, ἢ ἄλλο τι τῶν F
οὐ σεμνῶν.

97 Ἅπαντα τοῖς σοφοῖς εὔκολα: Ἐπὶ τῶν διὰ φρονήσεως καὶ τῶν δυσκόλων περιγινομένων.

98 Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα: Ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρόνων εἰς κρείττονα. G

[c] πτηνν] πτηνν b. g.
[d] Ἐπὶ καλὰ] In altero MS. κακὰ, [sic b. g. τῶν κακὰ] et pro ἀνταποδιδόντων malim ἀπαιτούντων. Ut in proverbio est antea. SCHOTT.
[e] οἷς] ἧς g.
[f] ἄσημα] ἄσεμνα b.
[g] ἡνιοχευτικὴν] ἐπὶ ἡνιοχευτικὴν b.

99 Ἀντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί: Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. A

100 [h]Ἀλώνητον ἀνδράποδον: Τὸ εὐτελὲς, τὸ πρὸς ἅλας ὠνηθέν. [v]Οθεν καὶ Μένανδρος·

Θρὰξ εὐγενὴς εἶ πρὸς ἅλας ὠνημένος.

II. 1 Αἱ [i]Χάριτος ἐποχέσεις: Ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων. Χάρης γὰρ ἐγένετο στρατηγὸς Ἀθηνῶν, πολλὰ καὶ προχείρως ἐπαγγελλόμενος. B

2 [k]Ἄριστα κωλὸς οἰφεῖ: Φασὶν ὅτι αἱ Ἀμάζονες τοὺς γεννωμένους ἄρρενας ἐπήρουν. [v]Οθεν πολεμοῦντες αὐταῖς οἱ Σκύθαι, καὶ βουλόμενοι αὐτὰς [l]ἐξαπατῆσαι, ἔλεγον ὅτι συνέσονται αὐταῖς εἰς γάμον ἀπήρωτοι καὶ οὐ λελωβημένοι, ὡς τῶν ἐκείνων ἀνδρῶν λελωβημένων ὄντων. Ἐξ ὧν ἀποκριθεῖσα ἡ ἡγεμὼν τῶν Ἀμαζόνων, Ἄριστα, φησὶ, κωλὸς οἰφεῖ, ἀντὶ τοῦ συνουσιάζει. C

3 Ἀκεσίας ἰάσατο: [m]Ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων. Καὶ Ἀριστοφάνης· D

Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο.

4 Ἀκκίζεσθαι: Ἀκκὼ γυνή τις ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη, ἥτις ἐσοπτριζομένη τῇ οἰκείᾳ σκιᾷ ὡς ἑτέρᾳ διελέγετο.

5 [v]Ἀκοτε τοῦ τέτταρα ἔχοντος ὦτα: Ἐπὶ τῶν πολλὰ εἰδότων καὶ πολλὰ ἀκουόντων· τὸν γὰρ Ἀπόλλωνα Λακεδαιμόνιοι [n]τετράωτον ἵδρυσαν. E

6 Ἀκίνητα κινεῖς: [v]Οτι οὐ δεῖ κινεῖν, οὐ βωμοὺς, οὐ τάφους.

7 Ἀκεσαίοτ καὶ [t]Ἐλικῶνος ἔργα: Ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων· οὗτοι γὰρ τὸν [o]τῆς [p]πολιάδος Ἀθηνᾶς πέπλον ἐδημιούργησαν. F

[h] Ἀνώνητον] Zenobius, Suidas, et Apostolius, ἀλώνητον legunt, a sale deducta voce. Fortasse verius. SCHOTT. ἀνώνητον g.

[i] Χάριτος] Χάριτος g. qui infra Χάρις.

[k] [v]Αριστα] Vid. Schol. Theocrit. IV. 62. Eustath. Il. p. 403.

[l] ἐξαπατῆσαι] Est in Pantinianis membranis ἐξαπατῆσθαι. SCHOTT.

[m] Ἐπὶ τὸ] ἐπὶ τῶν τῷ χείρονι κεχειρημένων καὶ ἰωμένων c.

[n] τετράωτον] De Apolline quater aurito a Spartanis culto ex Sosibio Zenobius Centuria I. Adagio 54. SCHOTT.

[o] τῆς] τὸν τῆς b. c.

[p] πολιάδος Ἀθηνᾶς templi, quasi *urbanæ* dixeris (Pallas enim *–quas condidit arces Ipsa colit*) meminit Strabo lib IX. et Pausanias in

8 Ἀκόνην σιτίζεις: Ἐπὶ τῶν τροφῇ πολλῇ χρωμένων, μηδὲν A
δὲ εἰς τὸ σῶμα ἐπιδιδόντων. Ὅμοιον, Διὰ [q]δακτυλίου δεῖ σε
ἐλκυσθῆναι.

9 Ἀκέφαλος μῦθος: Ἐπὶ τῶν [r]ἀτελῆ λεγόντων. [s]Πλάτων·
[t]Ἀκέφαλον [t]ἐκὼν καταλίποιμι μῦθον.

10 Ἄκρωι ἅψασθαι δακτύλωι: Ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠσκη- B
μένων.

11 Ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν: Δήλη ἡ παροιμία.
Φίλοι γὰρ ἐκ τούτων γινόμεθα.

12 Ἅλμη οὐκ ἔνεστιν αὐτῶι: Ἐπὶ τοῦ ἀηδοῦς καὶ ἀναρτύτου.

13 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο: Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα τὰ C
ἀλλότρια κληρονομούντων.

14 Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν [u]τὰς ἐπινοίας: Ὅτι οὐ
δεῖ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασι βουλεύεσθαι. Οἱ γὰρ τὰ ἱερεῖα
προσάγοντες οὔκουν μετὰ τὸ καλλιερῆσαι βουλεύονται.

15 Ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλῶπηξ: Λείπει τὸ, ἁλώσεται. Ἐπὶ τῶν D
πονηρῶν δέ.

16 Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη θρέττεται: Ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις
οὐ συμφωνούντων, ἀλλ' ἐριζόντων τοῖς κρείττοσιν.

17 Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα: Ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν
βουλομένων τοὺς ὁμοίους. E

18 Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται: Ἐπὶ τῶν οὐ ῥᾳδίως δώροις ἁλι-
σκομένων.

19 Ἄλως ἴδοις: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

20 Ἀλοισὶ γλῶσσα, ἄλοισι δὲ [x]γόμφιοι: Οἱ μὲν γὰρ λαλοί,
οἱ δὲ φάγοι. F

21 Ἄλλα μὲν λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ λεύκων:
Ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνους τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις παρεχομένων.
Λεύκων γάρ τις γεωργὸς, μέλιτος ἀσκοὺς εἰς φορμὸν ἐμβαλὼν,

Atticis: etsi diversa narrent de Poliade et Lychno. Vide et Hesych. in Οἰκουρὸν ὄφιν. SCHOTT. Παλάδος g.

[q] δακτύλου] δακτυλίου b. c.

[r] ἀτελῆ] ἀσελγῆ b. g.

[s] Πλάτων] Platonis verba VI. Legum [p. 752 A.] sunt, qui et in Gorgia, [p. 505 C.] Μὴ ἄνευ κεφαλῆς περιῇ. SCHOTT.

[t] ἐκὼν om. b. g. Tum καταλελείποιμι g.

[u] τὰς] τῆς c.

[x] γόμφιοι] γόμφοι c. g.

ἐκόμιζεν εἰς Ἀθήνας, κριθὰς τοῖς φορμοῖς ἐμβαλών, [y]ὡς ὀλίγον A
εἰσπραχθησόμενος τέλος. Τοῦ δὲ ὄνου πεσόντος, οἱ τελῶναι βοη-
θῆσαι βουλόμενοι, ἔγνωσαν ὅτι μέλι ἐστὶν, καὶ τοῦτο ἔφησαν.

22 Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπεισρέει: Ἐπὶ τῶν
πονούντων καὶ πλέον οὐδὲν ἀνυόντων.

23 Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν: Ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ B
μεταβαινόντων.

24 Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον: Ἐπὶ τῶν ὀξέως καὶ ταχέως ἀνυο-
μένων.

25 Ἀμελοῦς γωνία: Ἐπὶ τῶν ῥαθύμως καὶ ἀργῶς καθημένων.
Ἔστι γὰρ [z]χωρίον Λιβύης ἐν ἀποκρύφῳ Ἀμελοῦς γωνία καλού- C
μενον.

26 Ἀμουσότερος Λειβηθρίων: Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων. Λειβή-
θριον γὰρ ὄρος Πιερικὸν, οὔτε μέλους ἁπλῶς, οὔτε ποιήματος ἔν-
νοιαν λαμβάνον.

27 Ἄμμον μετρεῖν: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. D

28 Ἀνέμους θηρᾶν ἐν δικτύοις: Ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

29 Ἄμ' ἠλέηται, καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις: Ἐπὶ τῶν ταχέως
ἐπιλανθανομένων τῆς χάριτος.

30 Ἄμμες ποτ' ἦμεν: Λακωνικὴ [a]παραβολὴ, ἀντὶ τοῦ, Ἡμεῖς E
ποτ' ἦμεν. Τριῶν γὰρ χορῶν ὄντων, ὁ μὲν τῶν παλαιῶν τοῦτ'
ἔλεγεν· ὁ δὲ τῶν νεωτέρων καὶ ἀκμαζόντων,

[b]Ἄμμες δέ γ' ἦμεν·

ὁ δὲ τῶν νηπίων καὶ οὔπω ἀκμαζόντων,

Ἄμμες δέ γ' ἐσόμεθα πολλῶν κάρρονες.

31 Ἁλιεὺς πλήρεις νοῦν οἴσει: Ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ [c]ἁμαρτῆ- F
σαί τινος πράγματος [d]συνιέντων. Ἁλιεὺς γὰρ ἁλισκομένους
ἰχθῦς μετεχειρίζετο, καὶ ποτὲ πλήγεις, Νοῦν οἶσω, φησίν·
ὅμοιον δέ ἐστι τῷ παρ' Ἡσιόδῳ,

Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

[y] Ὡς ὀλίγον] Alter cod. εἰς ὀλίγον. Et mox, βοηθεῖσθαι. SCHOTT.

[z] χωρίον] χωρίου g. qui mox καλούμενος.

[a] παραβολὴ] ἡ παραβολὴ g.

[b] Ἄμμες] ἅμες g. et infra.

[c] ἁμαρτῆσαι] In altero libro ἁμαρτῆσθαι. Et statim παρ' Ὁμήρῳ. Sed hoc verius est. SCHOTT.

[d] συνιέντων] συνιόντων g.

32 Ἀπώλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας τὸ ὕδωρ: Ἐπὶ τῶν τοῖς καλοῖς τὰ χείρονα [e]προσμιγνύντων· ἐν Κύκλωπος γὰρ [f]δράματι οὕτω φησὶ πρὸς Ὀδυσσέα Πολύφημος. A

33 Αἶξ Σκτρία: Ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων. Ἀνατρέπει γὰρ τὸ ἀγγεῖον ἀμελχθεῖσα.

34 Ἀλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη: [v]Ἐμπορός τις ἅλας ἄγων, καὶ καθευδήσας, ἀπώλεσεν αὐτὸ τῆς ἀντλίας [g]ἐπαναστάσης. Λέγεται [h]οὖν ἐπὶ τῶν τὰ, ἅπερ προσεπόρισαν καὶ ἐχαρίσαντο, [i]ἀπολλύντων. B

35 Ἀνεπαρίασαν: Ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων ἐπί τινι. Οἱ γὰρ Πάριοι ὁμολογήσαντες παραδώσειν Ἀθηναίοις τὴν πόλιν, ὕστερον μετέγνωσαν. C

36 Ἃ φιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν: Ἐπὶ τῶν ἐξ ἅπαντος κερδαίνειν [k]πειρωμένων. [v]Ἔφησε γὰρ ὁ θεὸς Σπαρτιάταις, τότε ἀπολεσθῆναι, ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσιν. D

37 Ἀθηνᾶι τὸν αἴλοτρον: Ἐπὶ τῶν συγκρινόντων τὰ ἥττονα τοῖς κρείττοσιν. Ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τῇ Ἀθηνᾷ τὸν [l]αἴλουρον συμβάλλοι.

38 [m]Ἀττικοὶ τὰ Ἐλετσίνια: Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς συλλεγομένων καὶ πραττόντων τὶ ἀπόρρητον. Κρύφα γὰρ κἀκεῖνα ἐτέλουν. E

39 Ἀττῶι κανῶι: Ἐπὶ τῶν [n]ἄρτι τι λυμαινομένων. Τὰ γὰρ δεῖπνα ἐπὶ κανῷ κομιζόμενα ἥρπαζόν τινες αὐτῷ [o]κανῷ. [v]Ὅμοιον,

40 [p]Ἑστίαι [p]θύειν: Ἐπὶ τῶν κρύφα πραττόντων. Οἱ γὰρ Ἑστίᾳ θύοντες, οὐδὲν ἐξέφερον τῆς θυσίας. F

[e] προσμιγνύντων] προσμιγνύοντων g.

[f] δράματι] δράματι λεγομένῳ b.

[g] ἐπαναστάσης] ἐπαναβάσης Apostol. II. 40. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Tim. c. 4. T. I. p. 108.

[h] οὖν] δὲ g.

[i] ἀπολλύντων] ἀπωλόντων g.

[k] πειρωμένων. Forte rectius προαιρουμένων. Et 37. συμβάλοι, alibi legebatur. SCHOTT.

[l] αἴλουρον] αἴρουλον g. et infra.

[m] Sup. Cent. I. Adag. 51. de iisdem sacris. SCHOTT.

[n] Ἄρδην λυμαινομένων rectius in Zenobio legas, quem vide. Sequens adagium loco non suo positum, nisi legas ὅμοιον τὸ, addasque explanationem, quam in Ἑστίᾳ θύει adhibet infra Cent. IV. [68.] SCHOTT. ἄρχοντι g. τελείως c.

[o] κανῷ] Hunc art. addito ὅμοιον cum seq. conjungit g.

[p] θύειν] θύει g.

41 Ἀφτὰς πῦρ: Ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων. Τάχιστα γὰρ ἡ ἀφὺα ἕψεται. A

42 Ἀτρέως ὄμματα: Ἐπὶ τῶν τὰ πάντα ὁρώντων, [q] καὶ οὐκ ἔστι λαθεῖν· [r] οἱονεὶ ἄτρεπτα καὶ σκληρά. Εἴρηται δὲ [s] ἐπεὶ οὐκ ἔλαθε Θυέστης μοιχεύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἀλλὰ δειπνοῦντι τὰ [t] τέκνα αὐτῷ εἰς βρῶσιν παρέθηκεν. B

43 Ἄιδοτ πρωκτῶι περιπέσοις: Δῆλον.

44 Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύεται: Ὑπὸ τῶν κακῶς ὑπό τινων πασχόντων. Τὰ γὰρ ὠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζει κυλίων ὁ κάνθαρος.

45 Ἀρόμενος διὰ φρατόρων κίων: Ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ δεῖ εὑρισκομένων καὶ τιμωρουμένων. Ἐν γὰρ τοῖς φράτορσι κύων C εὑρεθεὶς, τιμωρεῖται.

46 Ἀρνὴ γάμων: Ἐπὶ τῶν σωφρόνων γυναικῶν. Εἰρωνικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ σωφρόνων. [u] Ὅμοιον, [x] Τὸ κανοῦν τοῦ θεοῦ φέρει. Αἱ γὰρ ἀγναὶ ἔφερον.

47 Ἀρρὸς ἡ πόλις: Ἐπὶ τῶν παρανομούντων. Ἐπίχαρμος· D

Ἀγρὸν τὴν πόλιν ποιεῖς.

48 Ἀηδόνες [y] λέσχαις ἐγκαθήμεναι: Ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων.

[q] καὶ οὐκ] f. καὶ οὖς οὐκ.

[r] οἱονεὶ] οἱονεὶ γὰρ g. qui mox οὐ σκληρά.

[s] ἐπεὶ οὐκ ἔλαθε] In Pantini MS. ἤθη δὴ οὐκ ἔλαθε. SCHOTT. ἐπειδὴ b.

[t] τέκνα—βρῶσιν] τέκνα αὐτοῦ, εἰς βρῶσιν αὐτῷ g.

[u] ὅμοιον addidi cum b. ὁμοία g. Mox ἀγναὶ ex b. c. pro εὐναί.

[x] Τὸ κανοῦν] Depravatus locus videatur ac mutilus, legendumque ὅμοιον τὸ, Κανοῦν τοῦ θεοῦ φέρει. Et mox: Αἱ γὰρ κανηφόροι. De quibus virginibus Theocriti interpres Idyll. β. nupturas nimirum virgines, etiam Dianæ placandæ gratia, ne eam offenderent atque in se irritarent, quod virginitatem suam essent amissuræ, κανηφορεῖν, id est, sacra quædam in canistris condita et occultissima ferre solitas. Nam Cereris Canephori incedebant pomparum ritu, de quibus Cicero in Verrem De signis, et 1. Offic. Ad hæc Minervæ, ut Pausanias in Atticis. Junonis quoque passus gravis ac lentus: Horatius Sat. 3. lib. I. *sæpe velut si Junonis sacra ferret.* Et Sat. 8. lib. II. *ut Attica virgo Cum sacris Cereris.* Ad quem incessum respexisse credo Maronem, cum ait [Æn. I. 46.] *Ast ego quæ divum incedo regina.* SCHOTT. τῆς θεᾶς c.

[y] λίσχαις] Λίσχαι alibi lego. Erasmus reddit *nugis insidentes*, Hen. Stephani ingratiis, hîc, et in Thes. L. Græcæ. Mallet tamen ille λόχμαις legi. Equidem nihil demuto. Dictum enim videtur dùm verbosius in exedris ac circulis docti homines confabulantur. SCHOTT. λέσχαι b. g.

49 Ἀγορὰ λάκιος: Ἐπὶ τῶν ταχέως πιπρασκομένων. Ἐκ με- A
ταφορᾶς τοῦ ζώου· ἁρπακτικὸν γάρ.

50 Ἀεὶ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς κρατῆρας: Ἐπὶ τῶν ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκειμένων. Οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι περὶ [z]τοὺς πότους ἐσχόλαζον. [a]Φάλαρις δ' αὐτοὺς καταπολεμήσας, εἰς τοὺς κρατῆρας ἔρριψεν· ἀφ' οὗ ἡ παροιμία. B

51 Αἱ Οἰδίποδος ἀραί: Ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστυχούντων.

52 Αἱ λαχάνων προσθῆκαι: Ἐπὶ τῶν μηδὲν ὠφελούντων. [b]ὅμοιον τό· Δαιδάλου πτερά.

53 [c]Αἰσχύνομαι τὴν φιλότητα γηράσκων ἵππος ὑπὸ ζυγὸν, θήλειάν τε τροφὴν ἔχων ὁρᾶσθαι: Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τὶ C
ὑπομενόντων ἕνεκα τροφῆς.

54 [d]Ἀεὶ τὰ πέρτσι βεατίω: Ἐπὶ τῶν κατόπιν ἐν ταῖς χερσὶ γινομένων. Ταπεινούμενοι γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ τὰ Μακεδονικὰ ἐπεφώνουν [e]τι τοιοῦτον.

55 Αἰγήπτου γάμος: Ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς γαμούντων. D

56 [f]Ἄλετ' ἀπὸ μείζονος ἀνδρός: Παραινετικὴ ἡ παροιμία.

57 Ἄλλο γένος κώπης: Ἐπὶ τῶν περὶ τὸ [g]ἦθος ἐνηλλαγμένων. Ἡρακλῆς γὰρ διαπεραιούμενος ἐπὶ τὰς Ἐριθείας βοῦς, ἑστίᾳ τῇ λεοντῇ ἐχρήσατο, ἑστῷ δὲ τῷ ῥοπάλῳ· ἐφ' ᾧ καὶ ἐλέχθη. E

58 [h]Ἄλλη τορέλλη: Σκῶμμα γερόντων. Ἐκ τοῦ τορὸς γίνεται.

[z] τοὺς πότους] τοὺς om. b. sed habent c. g.

[a] Φάλαρις] De Phalaridis facto Ovidius: *Et pronos curtus medio cratere recepit.* SCHOTT.

[b] ὅμοιον τὸ] Lacunam sic explevi: ὅμοιον τό· Δαιδάλου πτερά. SCHOTT. τὰ b. ὅμοια τὰ g.

[c] Tragici esse alicujus apparet. SCHOTT.

[d] Puto pugna ad Chæroneam id accidisse. Plutarch. legendus. SCHOTT.

[e] τι] τὸ b.

[f] Ἄνευ habet Palat. et Pantini liber, male, pro Ἄλευ', ab ἀλεύομαι. De hoc Eras. in adagio: *Porro a Jove et fulmine.* Et Suidas. SCHOTT. ἄνευ' g.

[g] Ἔθος Pantini codex pro ἦθος. Lebes, quo pro navigio usus Hercules, describitur a Macrobio lib. V. Satur. cap. 15. et a Pisandro apud Athenæum lib. XI. [p. 469D.] SCHOTT.

[h] Ἄλλη τορέλλη] Proverbii nemo meminit, ac ne lexica quidem extra Hesychium: Τορέλλη: ἐπιφώνημα θρηνητικὸν, σὺν αὐλῷ Θρᾳκικόν: et in Apostolio integro lego, τορὸς, σορός. SCHOTT. Vid. B. 182. Ἀλλ' εἰ τορέλλη Dindorf. ad Aristoph. Dæt. fr. 1.

59 [i]Ἄκοτε τὰ ἀπὸ καρδίας: Ἐπὶ τῶν [k]ἀπαρακαλύπτως ἃ A
φρονοῦσι διεξιόντων.

60 Ἀλλότρια βάλλειν: Ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων ἢ ἐν τῷ κυ-
βεύειν, ἢ ἐν ἄλλῳ τινί.

61 Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ: Ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων. Ἀπὸ
τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων. B

62 Ἄλλοι μὲν σπείροτσιν, ἄλλοι δὲ [l]ἀμήσοτσι: Φανερόν.

63 Ἀκαρπότερος ἀγρίππου: Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν. Φυτὸν γάρ
ἐστιν [m]ὁ ἄγριππος ἄκαρπον.

64 [n]Ἄρτι μὴ πίσσης γεύεται: Ἐπὶ τῶν νεωστὶ πεῖραν τῶν
κακῶν λαμβανόντων. Τὸ γὰρ ζῶον εἰς πίσσαν πίπτον δεινὰ C
πάσχει.

65 Ἀσκῶι μορμολύττεσθαι: Ἐπὶ τῶν μάτην φοβούντων.

66 [o]Ἄστροις σημαίνεσθαι: Ἐπὶ τῶν ἐκ μακροῦ τι ὑπονοούν-
των. [p]Ἀπὸ τῶν πλοϊζομένων ἡ παραβολή.

67 Ἄτλας τὸν οὐρανόν: Ἐπὶ τῶν μεγάλοις τισὶ πράγμασιν D
ἐπιβαλλομένων, καὶ κακῷ τινι περιπιπτόντων.

68 Ἁρμοδίου μέλος: Ἐπὶ [q]τῶν σκολιῶν. Σκολιὰ γὰρ μέλη
ἦδε. Ταυτὸ δὲ καὶ τὸ, "Ἁδμήτου μέλος."

69 Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς: Ἐπὶ τῶν μεγάλα ἢ ἀσύμφορα αἰτούν-
των. E

70 Ἄρκτου παρούσης τὰ ἴχνη ζητεῖς: Ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνη-
γῶν.

71 Ἀρχαιότερος Ἰβύκου: Ἐπὶ τῶν εὐηθῶν. Οὗτος γὰρ τυ-
ραννεῖν δυνάμενος, ἀπεδήμησεν.

72 [r]Ἀεὶ γέροντι νέαν ἐπιβάλλειν κόρην: Τοῖς πρεσβυτέ- F
ροις νέαν συνευνάζειν.

[i] Ἄκοτε] Citat Lucianus in Jove Tragœdo, [c. 19.] et Plut. in discr. adulat. et amici. [p. 63 A.] SCHOTT.

[k] ἀπαρακαλύπτως] ἀπαρακάπτως g.

[l] ἀμήσουσι] ἀμήσονται g.

[m] ὁ] ἡ b.

[n] Pulcre Theocritus Idyll. 14. Νῦν δὲ πόθ' ὡς μῦς, φαντὶ Θυώνιχε, γεύμεθα πίσσας. Adag. seq. 65. μορμύττεσθαι est in Pantini cod. SCHOTT. Hoc item b. vid. infra n. 100.

[o] Suidas τεκμαίρεσθαι, a quo mutuatus Eustathius in libro V. Odyss. Quid si de asteriscis intelligas, quibus insigniebantur loca auctorum, cui contrarium ὀβελίζειν? SCHOTT.

[p] ἀπὸ] ἐπὶ g.

[q] τῶν om. g.

[r] Ἀεὶ γέροντι] In his latent ora-

73 Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει: Ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ μικρῶν, A
ὅμως δὲ [s] μεγάλους καταγωνιζομένων [ἄφρονας.]

74 [t] Ἄκις ποταμός: Ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν. Ψυχρὸς γάρ
ἐστιν οὗτος.

75 Ἀλλότριον ἅμαξις θέρος: Ἐπὶ τῶν κατολιγωρούντων ἐν τοῖς
ἀλλοτρίοις, ἢ τὰ ἀλλότρια [u] καρπουμένων. B

76 Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ: Ἐπὶ τῶν
ποτὲ μὲν εὐημερούντων, ποτὲ δὲ δυσημερούντων.

77 [x] Ἅμα δίδοτ καὶ λάμβανε: [v] Ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσ-
σωμεν.

78 Ἀξία ἡ κύων τοῦ θρόνου: Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τινὸς τυγ- C
χανόντων.

79 Ἀργεία [y] φορά: Ἐπὶ τῶν συκοφαντῶν. Οἱ γὰρ Ἀργεῖοι φι-
λόδικοι.

80 Ἀττικὴ πίστις: Ἐπὶ τῶν πιθανῶν καὶ πιστῶν καὶ εὐόρκων.
Ἱδρύσαντο γὰρ οἱ Ἀττικοὶ ἱερὸν Πίστεως. D

81 [z] Ἀργυραῖς λόγχαις μάχου, καὶ πάντων κρατήσεις: Ἀντὶ
τοῦ, διὰ χρυσοῦ πάντας νικήσεις. Φιλίππῳ δὲ ἐδόθη οὗτος ὁ
χρησμός, αἰνιττομένου τοῦ θεοῦ, ὡς διὰ προδοσίας πάντων κρατήσει.

82 [v] Ἄκων μὲν, ὃν Ζεὺς οἶδεν: Ἐπὶ τῶν ἀκόντων ὑπισχνου-
μένων [a] τι. E

83 [b] Ἀπὸ γραμμῆς ἀπῆξ: Ἐκ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων.

culi verba, Ἱστοβοῆ γέροντι νέαν ποτίβαλλε κορώνην. Vid. Valckenær. Diatr. Euripid. p. 275.

[s] μεγάλους] In Pant. μεγάλα legitur. SCHOTT. et b.

[t] Siciliæ fluvius ex Ætna teli impetu decurrens, unde illi nomen, ut docet Eustathius Iliad. π. ἄκις enim Græcis telum est. Meminit Theocritus, et interpres, Ovidius, Plinius, et Servius. SCHOTT.

[u] Καρπούντων lego in Pantini libro, pro καρπουμένων. SCHOTT. καρπούντων. ἄλλοι κάμον ἄλλοι ὤναντο. ὅμοιον. b.

[x] Post hunc art. addit b. Ἀμφοῖν χεροῖν] ἐπὶ τῶν ἀφειδεῖ προσκειμένων.

[y] φορά] *Tributum, collatio, proventus.* Sed de mendo suspecta hîc vox. Suidas enim sic habet: Ἀργεῖοι φῶρες. *Argivi fures.* Quod melius in sycophantas quadret. SCHOTT.

[z] Versus erit si ita legis: Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις. SCHOTT. Mox dedi οὗτος ὁ pro τοῦτο.

[a] τι] δὲ g.

[b] Post hunc art. addit b. Ἀπὸ χρέως σπάσιν: παρ' ὅσον οἱ μεθύοντες ἀληθεύουσιν.

84 Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπιφανείς: Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως A ἐπ' ὠφελείᾳ τινὶ [c]ἀναφαινομένων. Ἐν γὰρ [d]τραγῳδίαις θεοὶ ἐξ ἀφανοῦς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐφαίνοντο.

85 [e]Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφη: Ἐπὶ τῶν τῇ ἀληθείᾳ χρωμένων.

86 [f]Ἀπόλογος Ἀλκινόου: Ἐπὶ τῶν φλυάρων καὶ μακροὺς B ἀποτεινόντων λόγους.

87 Ἅπας ἐκῖνος τραχύς: Ἐπὶ τῶν δυσκόλων, καὶ δυστρόπων· ἐξαιρέτως χρειῶδες ἐπὶ τῶν [g]κακωτικῶν ἢ εὐνούχων.

88 [h]Ἅπερ οἱ γῦπες: Ἐπὶ τῶν διὰ κληρονομίαν ἢ ὅλως κέρδος οἰονοῦν παρεδρευόντων τισίν. Οἱ γὰρ γῦπες τοῖς θνησιμαίοις C παρεδρεύουσιν.

89 Ἀπορραγήσεται τεινόμενον τὸ καλώδιον: Ἐπὶ τῶν βίᾳ τι καὶ ἀνάγκῃ ποιούντων. [i]Λουκιανὸς,

Καὶ ὅρα μὴ, κατὰ τὴν παροιμίαν, [j]ἀπορρήξωμεν πάνυ τείνουσαι τὸ καλώδιον.

90 [k]Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν: Φα- D νερόν.

91 Ἀρεοπαγίτης: Ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ σιωπηλῶν καὶ ὑπερσέμνων.

92 Ἀρᾶς ἱερόν: Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀρωμένων ἢ ἐπὶ χρηστοῖς ἢ φαύλοις. E

93 Ἀρίτροτ κρῆναι λαλοῦσιν: Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων μὲν, δι' ὑπερβολὴν δὲ πλούτου παρρησιαζομένων.

[c] ἀναφαινομένων] Pro ἀναφερομένων ex Apostolio V. C. Pantini reposui ἀναφαινομένων. SCHOTT.

[d] τραγῳδίαις] ταῖς τρ. b.

[e] Euripidis est in Phœnissis [472.] citatque Seneca epist. 49. SCHOTT.

[f] Meminit Plato libro de Rep. X. [p. 614 B.] et Julius Pollux, et Aristot. lib. III. Rhet. [c. 16.] ibidemque Interpretes. Sumtum autem ex Homeri Odyssea. Μακρῶν λόγων lego in Pantiniano. Palat. vero: *De futilibus et sermones prolixius extendentibus.* SCHOTT.

[g] κακῶν τινῶν] κακωτικῶν g. cum Apostol. IV. 13. κατωτικῶν b.

[h] Ἅπερ οἱ] Suidas ἄπειροι γῦπες, vertitque Germanus addito asterisco, velut hæsitans, *infiniti vultures.* Rectius Erasm. ἄπερ γῦπες. SCHOTT.

[i] Λουκιανὸς καὶ] καὶ Λουκιανὸς g. Scil. Dial. Meretr. III. ult. T. III. p. 286.

[j] ἀπορρήξωμεν πάνυ τείνουσαι] διαρρήξωμεν διαδίνουσαι b. διαρρήξωμεν g.

[k] Inter Theognidis gnomas refertur. SCHOTT. v. 625.

94 Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν: Ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ οἷοί εἰσι φαινομένων. A

95 [l] Ἀρχιλόχοτ πατρίς: Ἐπὶ τῶν λοιδορούντων. Τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἀρχίλοχος.

96 Ἄρνα προβάλλει: Ἐπὶ τῶν πολεμεῖν αἱρουμένων. Οἱ γὰρ πόλεμον αἴρειν βουλόμενοι, κήρυκα ἔπεμπον ἄρνα ἐπιφερόμενον, ὃν ἡφίει ἔνδον, ἐνδεικνύμενος, μηλόβοτον αὐτῶν τὴν οὐσίαν ἔσεσθαι καὶ τὴν πόλιν. B

97 Ἀρχὴ ἥμιστ παντός: Ἐπὶ τῶν εἴς τι προκοπτόντων. Παρῆκται δὲ [m] ἐκ τῶν Ἡσιόδου.

98 Ἀρχύτοτ πλαταγή: Ἐπὶ τῶν ἡσυχάζειν οὐ δυναμένων· ὁ γὰρ Ἀρχύτας τέκτων ὤν, ἐπενόησε πλαταγὴν, ἣν ἐδίδοσαν τοῖς παιδίοις ἵνα μηδὲν τῶν κατὰ οἰκίαν σκευῶν διασαλεύσωσιν. C

99 Ἄρκων ἄκοτε καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως: Ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος ἐλεγείων παραινετική.

100 [n] Ἀσκῶι φλατρίζειτ: Ὡς, Τῶι ἀσκῶι μορμίττειτ. Μορμολυκείοις ἐκφοβεῖς τὸν λέοντα. D

III. 1 Ἀσεβέστερος [o] Ἱππομένοτς: Διὰ τὸ ἐπὶ θυγατρὶ [p] μύσος. Καὶ γὰρ αὐτὴν μοιχευθεῖσαν ἵππῳ [q] συγκατέκλεισε. Διὰ τοῦτο καὶ τὴν Κοδριδῶν ἀρχὴν φασι καταλυθῆναι, ἐξ ὧν ἦν ἐκεῖνος.

2 Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις: Ἐπὶ τῶν σαθρά τινα καὶ μωρὰ διηγουμένων. Ἡ γὰρ διφθέρα, ἐν ᾗ δοκεῖ ὁ Ζεὺς ἀπογράφεσθαι τὰ γινόμενα, παμπάλαιος. E

3 [r] Ἀσκὸν δαίρεις: Ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιούντων.

4 Ἀρχὴν μὲν μὴ φῆναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον· [s] Φύντα δ'

l Ἀρχιλόχου πατρίς] Suid. Ἀρχίλοχον πατεῖς. Et sic c. altera lect. suprasc.

m ἐκ τῆς] ἐκ τῶν Hemsterhus. Lucian. Somn. c. 3. T. I. p. 6.

n Ἀσκῷ] Supra Adagio 65. et in Suida Centuria III. eadem occurrunt. Addit autem Pantini codex hæc vitiosa: εἶκον ἐν τῷ σώματι. Διαμάχη δὲ τῷ Ἀσκῷ μορμύττειτ. Vide mox: *Utrem vellis.* SCHOTT. Vid. Eustath. Od. ζ'. p. 1552, 23.

o Ἱππομένους] Suidas in Hippomenes diserte commemorat, et in Ibin Naso: *Utque novum passâ est genus Hippomeneia pœnæ, Tractus et Actæa fertur adulter humo.* SCHOTT.

p μῦσος] μίσος b.

q συγκατέκλεισεν] συγκατέκλισεν εἰς θείρην b.

r Ἀσκὸν] Vid. Eustath. Il. p. 787, 10. Heindorf. ad Platon. Euthyd. p. 346.

s Φῦντα δ' ὁμῶς] Quid si ὅπως legas? SCHOTT. Sic Theognis 427.

ὅμως ὅκιστα πήλας ἀΐδαο περῆσαι: [1]Ἐπὶ τῶν δυστυχῶς βι- A
ούντων.

5 Ἀρχὴ πολέμων: [1]Ἐπὶ τῶν ἀδικεῖν ἐπιχειρούντων.

6 Ἀργοΐντων χορός: [1]Ἐπὶ τῶν ἄτοπά τινα διαπραττομένων.

7 Ἀστραπὴ ἐκ πτελίοτ: [1]Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ εὐτελῶν. [t]Ἡ γὰρ
ἐξ ὑδάτων ἡ ἀγγείων ἀστραπὴ ἐν τοῖς τοίχοις γινομένη, οὐδὲν δύναται. B

8 [t]Ἀτενὲς ὁρᾷς: [1]Ἐπὶ τῶν φιληδούντων τισίν.

9 Ἀτρέμας βοῦς: [1]Ἐπὶ τῶν βραδέως συντελούντων.

10 [u]Ἄργοτ λόφος: [1]Ἐπὶ τῶν σφόδρα συμφοραῖς ἐνισχομένων.
Φόνος γὰρ πολὺς ἐκεῖ συνέβη.

11 Ἀττικὸς μάρτυς: [1]Ἐπὶ τοῦ πιστοτάτου καὶ ἀληθεστάτου. C

12 Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνήσκων: [1]Ἐπὶ τῶν φι-
λαργύρων. Φιλοκερδεῖς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι.

13 Ἀτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχύρων τετρύγηκας σῖτον: [1]Ἐπὶ τῶν
μηδενὸς ἀγαθοῦ μεταλαγχανόντων.

14 Ἀτάλητοῦ βίον ζῆις: [1]Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βιούντων. D

15 [x]Αὐτόματα ὁ θεὸς ἀνίηζι τὰ ἀγαθά: [1]Ἐπὶ τῶν ἀπραγμό-
νως εὐδαιμονούντων.

16 Αὐτὸς αὐτὸν ἀταεῖ: [1]Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς δεικνυόντων τοῖς
πράγμασιν, ὁποῖοί εἰσιν.

17 [1]Ἑαυτὸν οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις: [1]Ἐπὶ τῶν ἀπορούντων E
μὲν, ἑτέρους δὲ τρέφειν κατεπαγγελλομένων.

18 Αὐτὸς γὰρ [y]εὗρε τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν: Οἰονεὶ τὴν πη-
γήν. [1]Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων.

19 [z]Αὐτὸς ἔφα: [1]Ἐπὶ τῶν ἀναφερόντων ἃ λέγουσιν ἐπί τινας.

20 Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἳ [u]Ὄλυμπον ἔχουσιν: [1]Ἐπὶ F
τῶν ἀμοιβῆς τυγχανόντων, ὧν πράττουσιν.

[t] Ἀστενὲς] Addit alter codex [sic b.]: Ὥσπερ αἶξ εἰς θάλασσαν, et Ἀτενὲς [sic b. g.] non Ἀστενές. Horat. in Od. libro II. *oculo irretorto Spectat acervos.* Quo de multa Lambinus, Lævinus Torrentius, et I. Dousa. SCHOTT. Vid. Apostol. IV. 70.

[u] Pro Ἄργου λόφος, in Pantini est Ἄργους λόφους. Et post 12. pro ὑπέχει, ὑπεύχει idem liber. SCHOTT. Ἄργους g. Ἄττης Apostol. IV. 79. et c.

[x] Citat Stobæus [CIII. 11.] ex Plutis Cratini. SCHOTT. *αὐτομάτως—ἀνίει* c.

[y] εὗρε] *γὰρ εὗρε* b.

[z] De Pythagora dictum, teste Suida, quem hîc vide. SCHOTT.

21 Αὐτὰ δι' αὑτῶν: Ἐπὶ τῶν ἀεὶ τὰ αὐτὰ λεγόντων. A

22 Αὐτῶι κρητῆρι [a]γίνηι κακά: Ἐπὶ τῶν οἷς καθ' ἑτέρων βουλεύονται, τούτοις περιπιπτόντων.

23 Ἄθωνοι Μοτσῶν θύραι: Ἐπὶ τῶν ἥκιστα φθονερῶς διακειμένων ἐν λόγοις.

24 Ἀφ' ὑψηλοῦ μοι καταγελᾶις: Οἷον, [b]πάνυ μου καταγελᾷς. B Ἐπὶ τῶν ἀφ' ὕψους διαλεγομένων.

25 Ἀκντμένη [c]σκυτάλη: Ἐπὶ τῶν λυπηρὰς ἀγγελίας ἀγγελλόντων. Ἐπὶ ξύλου γὰρ ἔθος ἦν εἰλοῦντας τὸ γραφὲν, εἶτ' ἀπειλοῦντας, οἷς ἐβούλοντο πέμπειν. Οἱ δὲ δεχόμενοι, ἴσῃ σκυτάλῃ ἐφειλοῦντες ἀνεγίνωσκον τὸ γραμματεῖον. C

26 [d]Ἄμτρις μαίνεται: Ἐπὶ τῶν σωφρονούντων μὲν, δόξαν δέ τισι μανίας παρεχομένων. Ἄμυρις γάρ τις ἀκούσας χρησμοῦ λέγοντος, ὅτι ἕως τότε εὐδαίμονες ἔσονται Συβαρῖται, ἕως ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσουσιν· εἶτα ἰδὼν μαστιγούμενον οἰκέτην ἐν ἱερῷ, καὶ οὐδὲν τοῦ ἱεροῦ φροντίζοντα τὸν δεσπότην, καὶ διὰ τοῦτο D ἀποφυγόντα τὸν δοῦλον εἰς τὸ μνῆμα τὸ πατρῷον τοῦ μαστιγοῦντος, καὶ τυχόντα φειδοῦς, συμβαλὼν τὸν χρησμὸν τέλος λαβεῖν, ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν, ἀπεδήμησεν· ὃν ὁρῶντες ἔλεγον, Μαίνεται Ἄμυρις.

27 Ἄπαγε [e]μόθωνα ἀπὸ κάπης: Ἐπὶ τῶν διοχλούντων παρὰ E καιρὸν τοῖς σπουδάζουσιν. Ὁ γὰρ μόθων φορτικῆς ὀρχήσεως εἶδος.

28 Ἅπαντα τοῖς καλοῖς ἀνδράσι πρέπει: Δῆλον τοῦτο.

[a] *γίνῃ κακά*] Quid si legas *γεύῃ gustes?* SCHOTT.

[b] *πάνυ μου καταγελᾷς*] Suidæ Πάνυ μου καταφρονεῖς. Recte. SCHOTT.

[c] *σκυτάλη*] De scytale autem Laconica Agellius lib. XVII. Noct. Attic. cap. 9. Suidas, et Plutarchus in Lysandro. Tales fere hodie arcanæ principum litteræ, ultro citroque missæ. Ausonius Paulino: *Vel Lacedæmonium scytalen imitare, libelli Segmina Pergamei tenui circumdata ligno Perpetuo inscribens versu: qui deinde solutus Non respondentes sparso dedit ordine formas.* Pro ἐφειλοῦντες est in altero cod. ὑπειλοῦντες. SCHOTT.

[d] *Ἄμυρις*] Infra *Thamyrim* vocat, de quo nos ad Zenobium. Oraculum reperies apud Stephanum in Sybaris, et Athenæum lib. XII. [p. 520 A.] SCHOTT.

[e] *μόθωνα*] De hoc ὀρχήσεως genere Scholiast. Aristoph. in Plutum [279.] et Pollux lib. IV. Suidas *μόθων* legit, ejusque interpres *bellum* reddidit. SCHOTT.

29 [f]Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη: [v]Ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους. A

30 [g]Ἄμαξα τὸν βοῦν ἕλκει: Ἐπὶ τῶν [h]ἀντιστρόφως τι ποιούντων.

31 [i]Ἀναγυράσιος δαίμων: Ὠμότατος γὰρ ὁ Ἀναγυράσιος οὗτος.

32 Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα: [j]Οἷον κατέφαγες, ἀποδώσεις B πλείονα.

33 Ἀρότρωι ἀκοντίζεις: Ἐπὶ τῶν [k]ἀπερισκέπτως τὶ ποιούντων, καὶ [kk]κατόπιν μὴ προορωμένων, ἀλλὰ καθ' ἑαυτῶν ἐπιτελούντων.

34 Αὖθις αὖ Πτῶιδε ὁδός: [l]Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πολλάκις πραττόντων. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν [m]πυνθανομένων. C

35 [n]Αὕτη ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπακεν: Ἐπὶ τῶν μηδὲν ἐλκυσάντων. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἁλιέων.

36 [o]Ἀφ' ἱερᾶς: Ἀπὸ τῶν πεττευόντων μετῆκται· ἐν γὰρ τῇ πεττείᾳ ἔστι τὶς κύκλος καλούμενος ἱερὸς, ὃν κινοῦσιν ὕστατον.

37 [p]Ἀφροδίσιος ὅρκος, οὐκ ἐμποίνιμος ἄν: Ἐπὶ τῶν ἐρωτι- D κῶν.

38 Αὐτὸν κέκροτκας τὸν βαθῆρα τῆς θύρας: Οἷον, ἐπ' αὐτὰ [q]ἀφῖξαι τὰ πράγματα.

39 [r]Ἄνθρωπος Εὔριπος: Ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων.

[f] Ἀδελφὸς] Schol. Platon. p. 149.

[g] Ἄμαξα] Lucian. Dial. Mort. VI. 2. T. I. p. 349.

[h] ἀντιστρόφως] ἀντιστρόφων g.

[i] Ἀναγυράσιος] De hoc plura Suidas in Ἀναγυράσιος ex Hieronymo quodam de Tragœdiarum scriptoribus: ubi oscitante Germano interprete, et hîc Erasmo, vertendum, *Pater oculis privavit, carcerique inclusit.* Sic enim ἐγκατέκλεισε Plutarch. in Lycurgo [p. 45 A.] dixit. SCHOTT.

[j] Οἷον] Pro οἷον emendo ὅιον, vel ut Suidas, οἷον ὄν. Apostolius typis editus, οἷον ἃ κατέφαγες. Tale illud Nasonis, a Politiano explanatum: *Rode caper vitem: tamen hinc, cum stabis ad aram, In tua quod spargi cornua possit, erit.* SCHOTT.

[k] ἀπερισκέπτως] εὐπερισκέπτως g. qui ἡ pro τί.

[kk] κατόπιν] τὸ κατόπιν b. Seqq. om. c.

[l] Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πολλάκις πραττόντων] Hæc accesserunt ex Pantini cod. et Apostolius agnoscit. SCHOTT. Desunt g.

[m] πυνθανομένων] ἐπιπυνθανομένων b.

[n] Αὕτη ἡ μήρινθος] Vid. Eustath. Il. ι'. p. 760, 44.

[o] Ἀφ' ἱερᾶς] Integrum est, *A sacra linea talum moveo.* Quo de Erasmus ex Polluce et aliis. M. Ant. Muretus ac I. Lipsius ad Epistolam Senecæ 49. SCHOTT.

[p] Ἀφροδίσιος] Schol. Platon. p. 45.

[q] ἀφῖξαι] ἀφίξαι b. g.

40 Ἀρχαϊκὰ φρονεῖν: Ἀντὶ τοῦ εὐηθικά. A

41 Ἀμαξιαῖα: [r]Μεγάλα κομπάσματα.

42 Ἀρκάδιον βλάστημα: Ἐπὶ τῶν δειλῶν.

43 Βάκχης τρόπον: Ἐπὶ τῶν σιωπηλῶν. Παρ' ὅσον αἱ Βάκχαι σιγῶσι.

44 Βάτραχος Σερίφιος: Ἐπὶ τῶν ἀφώνων. Οἱ γὰρ ἐν Σερίφῳ B βάτραχοι οὐ φθέγγονται.

45 Βάκηλος εἶ: Ἐπὶ τῶν ἐκλύτων μεμαρτύρηται.

46 [s]Βοιώτειον οἶς: Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

47 Βοιώτεια αἰνίγματα: Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων. Ἐκ μεταφορᾶς τῆς Σφιγγός. C

48 Βοῖς ἐπὶ γλώσσης: Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι. Διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων τὸ νόμισμα βοῦν ἔχειν· οἱ γὰρ δωροδοκούμενοι ἀφωνίᾳ κεκράτηνται.

49 Βοῖς Κύπριος εἶ: [v]Ἤτοι κοπροφάγος. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖσε βόες. D

50 [t]Βοῖς ἕβδομος: Ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθήτων. [v]Ἕβδομος δὲ, ὅτι ἐξ θύοντες, πρόβατον, ὗν, αἶγα, ὄρνιν, πετεινὸν, χῆνα, ἕβδομον τὸν βοῦν ἔθυον.

51 Βάλλ' ἐς ταῦρ: Ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.

52 [u]Βῶλος ἄροτραν: Ἐπὶ τῶν τοῖς σμικροῖς χαριζομένων τοὺς E μεγάλους.

[r] *μεγάλα*] *μεγάλα καὶ ἀμαξιαῖα* b.

[s] Βοιώτειον] Sic et *Batava auris* Martiali; de qua Belgii gente clara nunc armis et navigatione sic disserit Erasmus ipse Batavus. Βρώτειον ὖς, scriptum in Pantini cod. [sic b. c.] Sed Βοιωτία ὖς scrib. nisi si *Brutium suem* intelligat, a gente Italiæ *Brutiis*, crassis. Horat. lib. II. Epist. 1. ver. 244. *Bœotum in crasso jurares aëre natum.* Et Juvenalis Sat. X. ver. 50. sive de Abdera Democriti patria, sive de Megarensibus: *Vervecum in patria, crassoque sub aëre natus.* Antagoras quoque, (ut hîc refert Apostolius typis nondum editus) cum librum Thebaidos Bœotis recitasset, frigideque esset auditus: *Boum*, inquit, *aures habetis.* Δικαίως καλεῖσθε Βοιωτοί. Βοῶν γὰρ ὦτα ἔχετε. Ad nomen alludens. SCHOTT.

[t] Βοῦς ἕβδομος] *Bovem* inter sex immolanda Suidas numerat, ut septimus bos e farina fictus fuerit. Supra 48. ἀφωναίᾳ corrupte Palatinus liber: una demta littera sanavi, etsi ἀφωνίας Pantini codex. SCHOTT. Vid. Eustath. Il. p. 1165, 5.

[u] Βῶλος] βώλοις g. qui mox om. τοῖς.

53 Βοῦς ἐπὶ σωρῷ: Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων. A

54 Βοῦς [x]ἐπὶ στρόν: Ἐπὶ τῶν μοχθούντων ἀεί.

55 Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οὗπερ ἐτρήσεις ποτόν: Ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων τοῖς χείροσιν.

56 Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην: Ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους. B

57 Βατράχοις οἰνοχοεῖς: Πρὸς τοὺς ταῦτα παρέχοντας, ὧν οὐ χρῄζουσιν οἱ λαμβάνοντες. Ὅμοιον· Γλαῦκας εἰς Ἀθήνας ἄγεις.

58 Βατράχῳ ὕδωρ καὶ γλαῦκι στέαρ: Ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων, οἷς οἱ λαμβάνοντες χαίρουσιν.

59 Βοῦς ἄμητον ἐπιτηρῶν: Ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ καμνόντων. C

60 Βοῦς ὁ Μολοττῶν: Ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων πράγματα. Οἱ γὰρ Μολοττοὶ τοὺς βόας ἐν ταῖς ἑορταῖς [y]εἰς πολλὰ διέτεμνον.

61 Βοῦς ἐπέβη: Ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης σιωπώντων. Τὸ γὰρ ἀργύριον βοῦν εἶχε τῶν Ἀθηναίων. Οἷον οἱ δωροδοκούμενοι ἐσιώπων. D

62 Βῆξ ἀντὶ πορδῆς: Ἐπὶ τῶν [z]ἐν ἀπορίᾳ προσποιουμένων ἕτερόν τι πράττειν. Οἱ γὰρ περδόμενοι διὰ τὸ λανθάνειν βήττειν προσποιοῦνται.

63 Βάλλειν μήλοις: Ἐπὶ τῶν τυχεῖν ὧν ἐρῶσι βουλομένων. Παρήχθη δὲ ἀπὸ τῶν πεμφθέντων ἐπ' Ἀταλάντην μήλων. Προῦ- E κειτο γὰρ [a]τῶν νικώντων δρόμῳ τὴν Ἀταλάντην ἆθλον ὁ ταύτης γάμος. Ὁ γοῦν Ἱππομένης εἰς ἄμιλλαν καταστὰς, βουλόμενος αὐτὴν νικῆσαι, χρυσᾶ μῆλα ἔρριψεν· καὶ περὶ τὴν τούτων συλλογὴν ἐκείνης ἀσχολουμένης, οὗτος ταύτην ὑπερέβαλε.

64 Βαλανεύς: Ἐπὶ τῶν πολυπραγμόνων. Οὗτοι γὰρ σχολὴν F ἄγοντες, πολυπραγμονοῦσιν.

65 Βαβαὶ Μήκος: Ἐπὶ τῶν μεγαλαυχούντων. Οὗτος γὰρ ἱερεὺς τῆς Ἀρτέμιδος ὢν, μεγάλαυχος ἦν.

66 Βοτάνῃ νόμῳ: [b]Ἐπὶ τῶν ἀξίως δέρεσθαι ὡς οἱ βόες.

67 [c]Βοῦς ἐν πόλει: Ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. G

x ἐπὶ] ὑπὸ b.

y εἰς πολλὰ om. c. g.

z ἐν ἀπορίᾳ] Pro ἐν πορείᾳ malui reponere ἐν ἀπορίᾳ, sensu meliore. SCHOTT. ἐν πορείᾳ b. c. g.

a τῶν νικώντων] τῷ νικῶντι b. c.

b ἐπὶ τῶν ἀξίως—πόλει om. c. g.

c Debetur hoc proverbium Pet. Pantini, hominis longe eruditissimi, codici calamo exarato, in

68 [d]Βατταρίζειν: Ἀντὶ τοῦ τραυλίζειν. A

69 Βίος μεμαγμένος: Ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου βιούντων.

70 Βοῦς ἐν αὐλείῳ γέρων: Ἐπὶ τῶν δι' ἀσθένειαν ἡσυχαζόντων.

71 Γαλῆ Ταρτησία: Ὡς μεγάλων ἐκεῖ γινομένων.

72 Γλαὺξ ἵπταται: Ἡ πτῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης σύμβολον B τοῖς Ἀθηναίοις ἦν.

73 Γυμνότερος λεβήριδος: Ἐπὶ τῶν πάνυ πτωχῶν. Ἀντὶ τοῦ, Γυμνότερος ὄφεως δέρματος.

74 Γραῦς βακχεύει: Ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τὶ ποιούντων. Καὶ Ἀριστοφάνης, [e]Γραῦς καπρῶσα καὶ βακχεύουσα. C

75 Γυμνῶι φυλακὴν ἐπιτάττεις: [f]Δῆλον.

76 Γέλως συγκρούσιος: Ἄκοσμος καὶ ἄτακτος. Παρ' ὅσον τινὲς γελῶντες τὰς χεῖρας συγκρούουσιν.

77 [g]Γεράνδρυον μεταφυτεύειν: Ἐπὶ τῶν τοὺς παρηβηκότας εἰς μαθήματα ἀγόντων. D

78 Γόνυ κνήμης ἔγγιον: Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἑτέρων ἀγαπώντων. Ἐν πολέμῳ γάρ φασι τινὰ ἰδόντα ἀνεψιὸν καὶ ἀδελφὸν διαπονουμένους, [h]ὑπερασπίσαι τε τοῦ ἀδελφοῦ καὶ εἰπεῖν τοῦτο.

79 Γραῶν ὕθλοι: Ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων. E

80 Γηράσκω αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος: Ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων.

81 Γλαὺξ εἰς Ἀθήνας: Ἐπὶ τῶν [i]ἀχρήστους ἐμπορίας ἀγόντων. Ἐπειδὴ μάλιστα τοῦτο τὸ ζῶον ἐκεῖ ἐπιχωριάζον τυγχάνει.

Palatino desideratum; quo de sic Hesychius: Βοῦς ἐν πόλει, χαλκοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατιθείς. Sup. paullo 66. ἀξίων quam ἀξίως legi malim. SCHOTT.

[d] Βατταρίζειν] Si a Batto derives βαττίζειν dicendum erat, a quo et βαττολογία; sin a βασσάρῳ, quæ Cyrenæis vulpes est, vel a Battaro coloniæ deductore, alia proverbii mens et origo fuerit de callidis et astutis. SCHOTT.

[e] Γραῦς] Aristophanes in Pluto [1024.] Ἀλλ' ἠπίστατο Γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν. SCHOTT.

[f] Pro δῆλον, quod in Palat. legitur, φανερὸν in Pantiniano est, nullo rei discrimine. SCHOTT.

[g] Γεράνδρυον] Γεράνδριον g.

[h] ὑπερασπίσαι] Palatinus cod. ὑπερασπίσας, vitiose. Tentaram ὑπερασπίσαντά τε τοῦ ἀδελφοῦ. Sed Apostolius ὑπερασπίσαι, ut edendum curavi. SCHOTT.

[i] ἀχρήστους] εἰς ἀχρήστους g.

82 Γαλῆι χιτώνιον: Ἐπὶ τῶν τὰ [k]μὴ ἑαυτῶν περιβλήματα [l]ἐσθιόντων. A

83 Γαλῆι στέαρ: Ἐπὶ τῶν οἷς χαίρουσι ταῦτα λαμβανόντων.

84 Γαλὴν ἔχεις: Ἐπὶ τῶν ἀποτρεπτικῶν· παρ' ὅσον οἱ γαλὴν ἔχοντες οὐκ εὐτυχοῦσι. B

85 Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος ἁπάντων· Ἡ πλήρης μὲν ἀλαφροτέρα, κενὴ δὲ βαρεῖα: Ἐπὶ τῶν γαστριμάργων.

86 Γηρᾶι βοτὸς, τὰ δὲ ἔργα πολλὰ τῶι [m]βοΐ: Ἐπὶ τῶν γεγηρακότων, καὶ μηκέτι χρησιμευόντων. C

87 Γέλως [n]Ἰωνικός: Ἐπὶ τῶν κιναίδων. Παρ' ὅσον οἱ [o]Ἴωνες ἐπὶ τούτῳ διαβάλλονται. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν καὶ, Γέλως Χῖος.

88 Γέλως [o]Μεγαρικός: Ἐπὶ τῶν ἀώρως θρυπτομένων. [p]Ἥκμασε γὰρ ἡ Μεγαρικὴ κωμῳδία ἐπὶ χρόνον.

89 [p]Γέροντι μηδέποτε μηδὲν χρηστὸν ποιεῖν: Παραινεῖ D μηδένα ἀκαίρως εὐεργετεῖν.

90 [q]Γῆς βάρος: Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

91 Γῆς ἔντερα: Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

92 Γάλα ὀρνίθων: Ἐπὶ τῶν σπανίων.

93 Γλαὺξ διέπτατο: Ἐπὶ τῶν αἰσίῳ χρωμένων οἰωνῷ. E

[k] μὴ ἑαυτῶν] μὴ om. b. g.

[l] ἐσθιόντων] Pro ἐσθιόντων rectius fortasse ἐνδυόντων. Et proximo 83. adag. in Pantin. iterum χαίρουσιν lego, non χειροῦσι. Ut sup. adag. 58. SCHOTT.

[m] βοΐ] In Palat. lib. erat τῷ βίῳ, malui tamen sequi alterius auctoritatem, τῷ βοΐ. SCHOTT. βίῳ b. g.

[n] Ἰωνικὸς] De Ionum luxu Athenæus lib. XII. deque Ionico saltationis genere lib. XIV. et Horatius lib. III. Od. 6. *Motus doceri gaudet Ionicos.* Et Martialis Epigr. 1. SCHOTT.

[o] Μεγαρικὸς] In Erasmo *Ionica* præpostere editur pro *Megarica.* SCHOTT.

[p] Γέροντι] Est et in Suida, utiturque Aristot. lib. [I. 15.] Rhetor. et simile inf. Μηδέποτε ἔρδειν γέροντα, μηδὲ γυναῖκα, &c. SCHOTT.

[q] Γῆς βάρος] Homero frequens ἄχθος ἀρούρης, et Platoni in Theæt. Respicere videtur quod Stasinus poëta in Homeri Scholiaste ἀδήλῳ fabulatur de terra communi omnium parente, expostulante cum Jove quod tot hominum pondera sustinere nequiret. Hinc immissum ad exonerandum Thebanum ac Trojanum bellum. SCHOTT. v. Schol. Platon. p. 26.

94 ΓΑΤΚΤΣ [r]ΑΠΕΙΡΟΙ ΠΟΛΕΜΟΣ: Ἐπὶ τῶν [s]ὑπ' ἀπειρίας ἑαυτοὺς καθιέντων εἰς κίνδυνον. A

95 ΓΑΤΚΕΙΑ ΟΠΩΡΑ ΦΤΛΑΚΟΣ ΕΚΛΕΛΟΙΠΟΤΣ: Ἐπὶ τῶν ἄνευ μόχθου καὶ ἀφόβως τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.

96 ΓΡΑΤΣ ΩΣ ΤΙΣ ΙΠΠΟΣ ΤΟΝ ΧΑΡΑΔΡΑΙΟΝ ΤΑΦΟΝ ΕΞΕΙΣ: Ἐπὶ τῶν ἀξίων τὰ ἔσχατα πάσχειν. Οἱ γὰρ γεγηρακότες ἵπποι εἰς χαράδρας ἐμβάλλονται. B

97 [t]ΓΡΑΤΣ ΑΝΑΚΡΟΤΗΣΑΣΑ ΠΟΛΤΝ ΚΟΝΙΟΡΤΟΝ ΕΓΕΙΡΕΙ: Ἐπὶ τῶν δι' ἐμπειρίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.

98 ΓΤΜΝΟΤΕΡΟΣ ΠΑΤΤΑΛΟΤ: Ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπόρων.

99 ΓΤΓΟΤ ΔΑΚΤΤΛΙΟΣ: Ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. C
Γύγης γὰρ βουκόλος ὢν, τῆς γῆς ῥαγείσης εὗρε νεκρὸν φοροῦντα δακτύλιον, καὶ τοῦτον [u]περιελόμενος φύσιν ἔχοντα ὡς κατὰ στροφὰς τῆς σφενδόνης ὁρᾶσθαι ὅταν βούληται καὶ μὴ, δι' αὐτοῦ [x]ἀπέκτεινε τὸν βασιλέα καὶ ἦρξε.

100 ΓΤΠΟΣ ΣΚΙΑ: Ἐπὶ τῶν μηδενὸς [y]λόγου ἀξίων. D

IV. 1 [z]ΓΤΝΗ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙ, καὶ, ΓΤΝΗ ΣΤΡΑΤΕΤΕΤΑΙ: Ἐπὶ τῶν δειλῶν.

2 ΓΤΜΝΟΣ ΩΣ ΕΚ ΜΗΤΡΑΣ: Ἐπὶ τῶν ἀπόρων.

3 ΓΤΝΑΙΚΟΣ ΦΡΕΝΕΣ: Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.

4 ΓΤΝΑΙΚΙ ΜΗ ΠΙΣΤΕΤΕ, ΜΗΔ' ΑΝ ΑΠΟΘΑΝΗΙ: [a]Ὅτι δεῖ γυναιξὶ μὴ πιστεύειν. E

5 ΓΤΝΑΙΚΩΝ [b]ΟΛΕΘΡΟΙ: Ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναιρουμένων.

[r] ἀπείρων] Rectius forsitan ἀπείρῳ. Statim 96. ὃς τις divisa malim dictione ex Suida, quam ὅς τις, ut in Pantiniano. SCHOTT.

[s] ἐπ'] ὑπ' b.

[t] Γραῦς] Totidem verbis Suidas. Jos. Scaliger in carmen sic redigit in Stromateo: Γρῆϋς ἀνακροτέουσα, etc. Forte ἀπειρίαν rectius. SCHOTT.

[u] περιελόμενος φύσιν ἔχοντα ὡς] Ex Pantiniano accessio facta περιεχόμενος φύσιν ἔχοντα, ὡ τὰς καταστροφάς. Unde lectionem constituimus. SCHOTT. φύσιν ἔχοντα om. b. g. qui ὥστε pro ὡς.

[x] ἀπέκτανε] ἀπέκτεινε g.

[y] λόγου] Pro μηδενὸς λόγου, numero multitudinis est in eodem λόγων. SCHOTT.

[z] Γυνὴ] Suidas de re inopinata efferri ait: et seq. adagio ἐκ μητρὸς *a matre* legit Erasmus. SCHOTT.

[a] Ὅτι δεῖ] In Pant. scriptum, ὅτι δεῖ μὴ γυναικὰς πιστεύειν. SCHOTT.

[b] ὄλεθροι] ὀλέθριοι b. g.

6 Γενναῖος εἶ ἐκ [c]βαλαντίου: Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν A
εἶναι δοκούντων.

7 Γέρων ἀλάμπης οὐχ ἁλίσκεται: Ἐπὶ τῶν διὰ πλήθους
[d]χρόνου οὐχ ἁμαρτανόντων.

8 Γλαύκου τέχνη: Ἐπὶ τῶν [e]μὴ ῥᾳδίως κατεργαζομένων.
Ἀπὸ Γλαύκου Σαμίου, ὃς πρῶτον κόλλησιν ἐφεῦρε σιδήρου. Ἢ B
ἐπὶ τῶν τεχνικῶς κατεσκευασμένων.

9 Γαῦσσα ποῦ [*]πορεύθη; πόλιν ἀνορθώσασα, καὶ πόλιν
[f]ἀναστρέφουσα: Ἐπὶ τῶν διὰ λόγου ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.

10 Γραῦς ἀναθεῖ: Ἀντὶ τοῦ, καπρᾷ. Ἐπὶ τῶν παρ' ἡλικίαν
γυναικιζομένων. Ὡς καὶ τὸ, "Γραῦς ἀναβακχεύει." C

11 Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισιν: Ἐπὶ τῶν [g]καθ' ὥραν
τελευτώντων.

12 Δαστύποτε κρεῶν ἐπιθυμεῖ: Ἐπὶ τῶν παρ' ἄλλων ἐπιζη-
τούντων ἃ παρ' ἑαυτῶν ἔχουσι.

13 Δακτύλου ἡμέρα: Ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. Δάκτυλος γάρ D
τις ἐγένετο ἀνὴρ Ἀθήνησι μεγίστων τιμῶν λαχών.

14 Δαφνίνην φορῶ βακτρίαν: Ἐπὶ τῶν ὑπό τινων [h]ἐπιβου-
λευομένων. Παρ' ὅσον ἀλεξιφάρμακον ἡ δάφνη.

15 [i]Δευτέρων ἀμεινόνων: Ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου,
ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερὰ μὴ καυθῇ, καὶ ἐπὶ δεύτερα τρα- E
πῶσιν.

[c] *βαλαντίου*] Juvenalis Sat. III. *Quantum quisque sua nummorum servat in arca Tantum habet et fidei.* Et illud: *Et genus et formam regina pecunia donat.* SCHOTT.

[d] Pro *χρόνου*, quod et Zenobius agnoscit, nescio cur in Palatino *χρυσίου*. SCHOTT. *χρυσίου* item g. Eodem sc. compendio ℔ utrumque in MSS. exaratur vocabulum.

[e] *μὴ ῥᾳδίως*] Suidas absque negatione *ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων*. Herod. lib. I. [c. 25.] Glauco Chio *σιδήρου κόλλησιν* tribuit. Aristot. Lydo Scythæ, Theophrastus Delæ Phrygi, Strabo l. XIV. Telchinibus populis æris ac ferri conflationem adscribit. SCHOTT.

[f] *ἀναστρέψουσα*] *ἀναστρέψασα* b. g.

[g] *καθ' ὥραν*] Suidas hîc *καθαρῶς* habet. SCHOTT. In seq. *παρ'* dedi pro *περί*.

[h] *βουλευομένων*] Suidas sic: *ὑπό τινων ἐπιβουλευόμενοι*. SCHOTT. *ἐπιβουλευομένων* b.

[i] *Δευτέρων*] Ita *victimæ succedaneæ* Agellio lib. IV. cap. 6. quæ primis hostiis non litantibus subrogabantur. Plautus in Pœnulo, Act 2. Scen. 1. *Tum me Jupiter faciat ut semper sacrificem, nec umquam litem.* SCHOTT.

16 Δι' ὀξείας δραμεῖν: Ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. [k] Ὀξεῖαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγχην. A

17 [l]Δίκην τρέφει κἂν ὄνος ἀκκὶ κύνα: Ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικρῷ συκοφαντουμένων.

18 [m]Διὸς παῖδες οἱ γέροντες: Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας εὐηθεστέρων. B

19 Διὸς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον: Φανερόν.

20 Διὸς καὶ τρὶς τὸ καλόν: Δῆλον τοῦτο.

21 [n]Δῶρα θεοὺς πείθει, καὶ αἰδοίοις βασιλῆας: Ἐπὶ τῶν διὰ δῶρα τὰς δίκας ἀντιστρεφόντων. C

22 Δίκης δικαιότερος: Ἐπὶ τῶν σφόδρα δικαίων καθ' ὑπερβολήν.

23 [o]Δοῖδυξ αὖει: Ἐπὶ τῶν μὴ αὐξανομένων. Ὁ γὰρ δοῖδυξ μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος.

24 Διὸς ἐγκέφαλος: Ἐπὶ τῶν [p]ἡδυπαθούντων. Οἱ δὲ ὅτι τὰ D πολυτελῆ βρώματα παρὰ Πέρσαις Διὸς [q]ἐγκέφαλος λέγονται.

25 Δαιδάλου πτερά: Ἐπὶ τῶν δι' ἀπορίαν χρωμένων προσθήκῃ παρελκούσῃ.

26 [r]Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίφει δ' ἀπολωλώς:

[k] Ὀξεῖαν γάρ] Accessio hæc Pantiniano cod. accepta est referenda. SCHOTT. om. g.

[l] Δίκην] Tale est illud Valerii Martialis: *Dic nunc, Postume, de tribus capellis.* SCHOTT.

[m] Διὸς παῖδες] Vid. Luciani Saturn. T. III. p. 392. Schol. Platon. p. 252.

[n] Δῶρα] Versus extat apud Platonem lib. III. de Rep. [p. 390E.] Euripides in Medea: Πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος. Et Naso: *Munera, crede mihi, placant hominesque deosque.* SCHOTT.

[o] Δοῖδυξ] Debetur hoc proverbium Pet. Pantini nostri exemplari: abest enim a Palatino. Vide quæ ad Zenobium. SCHOTT. om. g.

[p] ἡδυπαθούντων] Zenob. Suid. et Apostol. ἡδυπαθούντων verius legunt, quam δυσπαθούντων [sic b. g.] quod hîc scriptum: sed hanc loco movere vocem placuit. SCHOTT.

[q] ἐγκέφαλος] ἐγκέφαλοι g.

[r] Δελφὸς] Hic quoque locus ex eodem Pantini codice instauratus, legiturque in Suida paulo sequius. Heroico autem versui non abludit illud Aristophanis in Equitibus [531] per parodiam hinc factum, jactatumque oblique, ut solet, in Cratinum ebriosum poëtam: Ὥσπερ Κρατῖν', στέφανον μὲν ἔχων ἄδεις, δῆλη δ' ἀπολωλώς. Cui non dissimile hodieque vulgus nostratium de rei tenuis et angustæ nobilibus viris, fame pereuntibus in fumosarum imaginum ostentatione.

Οὗτοι γὰρ διὰ τὸ ἱερῶσθαι ἐστεφανωμένοι μέν εἰσι, δίψει δ' ἀπόλ- A
λυνται. Ἀντὶ τοῦ, τῶν δὲ ἀναγκαίων ἀποροῦσι.

27 Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης: Ἐπὶ τῶν πάντα δεχομένων. Ἀλήτην γὰρ φασί τινα βουκόλῳ συναντήσαντα αἰτῆσαι τροφὴν, ἄραντα δ' ἐκεῖνον βῶλον δοῦναι αὐτῷ ὡς τοῦ Διὸς ὄντα· τὸν δὲ τοῦτο εἰπεῖν. B

28 Δικαιότερος σταχάνης: Ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων. Σταχάνην γὰρ οἱ Δωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσι παρὰ τὴν στάσιν.

29 Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾶις: Ἐπὶ τῶν ἀνοήτως τι ποιούντων.

30 Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἑλκυσθῆναι: Ἐπὶ τῶν διὰ λύπην ἢ C
νόσον ἰσχνῶν γινομένων.

31 Διὰ τοῦ τοίχου δαλεῖν: Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

32 Δίχολοι γνῶμαι: Οἱονεὶ δίτροποι. Ἐπὶ τῶν διγνώμων.

33 Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις: Ἐπὶ τῶν [s]ἄκρως εἴς τι πεπαιδευμένων, καὶ προσποιουμένων παρά τινων μανθάνειν. D

34 Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα: Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὖ πραττόντων.

35 [t]Δεινοὶ [u]πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι: Ἐπὶ τῶν σφόδρα κακούργων. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.

36 Διὸς φῆφος: Ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων· ἢ ἐπὶ τῶν πι- E
θανῶν.

37 Δελφῖνα πρὸς τὸ σφαῖρον δεῖς: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. [x]Εὐκίνητος γάρ.

38 Διὰ παλαιᾶς ἡμέρας: Ὥσπερ διὰ χρόνου.

39 [y]Δίζεσθαι βιοτὴν, ἀρετὴν δ' ὅταν ἡ βίος: F

Est et aliud affine apud Plutarchum lib. VII. Symposiacων [p. 709 A.] Δελφοῖσι θύσας αὐτὸς ὀψωνεῖ κρέας. SCHOTT. In g. om. δ' ἀπολωλὼς—δίψει δ', qui ἀπόλλυται pro ἀπόλλυνται.

[s] ἄκρως] Forte ἀκριβῶς legendum pro ἄκρως. Aliter explanat proverbium Zenobius, et Suidas. SCHOTT. ἄκρῳ g.

[t] Δεινοὶ] Iambicum, addito ex Apostolio τὸ articulo, constituimus. SCHOTT.

[u] πλέκειν τοι] τοι om. g.

[x] Ἀκίνητος scriptum vitiose, rectius in Pantiniano et Suida εὐκίνητος, quod in contextum recepimus. SCHOTT.

[y] Idem cum illo Flacci: *Quærenda pecunia primum est, Virtus post nummos.* SCHOTT.

40 Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις: Ἐπὶ τῶν ὑπνωδῶν· ἔν τινι A γὰρ πόλει [z]ἠράσθη ὁ Ὕπνος παιδὸς Ἐνδυμίωνος.

41 Ἐκ τριχὸς κρέμαται: Ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων. Ταυτὸ δέ ἐστι τῷ, Ἐπὶ πτροῦ βαίνειν.

42 [a]Ἐκ λύκου στόματος ἁρπάζω: Ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως λαμβανόντων. B

43 Ἐλέφαντος διαφέρεις οὐδέν: Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

44 Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνεις: Ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, μανθανόντων δὲ τὰ μείζονα.

45 Ἐλέφας μὴν οὐχ ἁλίσκει: Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ ἢ φαῦλα παρορώντων. C

46 [b]Ἐλέφαντας ἐκ μυίας ποιεῖς: Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ.

47 Ἐλεύθεραι αἶγες ἁρότροι: Ἐπὶ τῶν βάρους ἀπηλλαγμένων.

48 Ἔνεστι κἂν μύρμηκι χολή: Μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν. Ὁμοία τῇ, "Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος." D

49 Ἐκ τοῦ εἰσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν: Δῆλον.

50 Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι: Ἐπὶ τῶν ἁμάρτυρα μοχθούντων.

51 Ἐν θέρει τὴν χαλῖναν κατατρίβεις: Ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

52 [c]Ἐν πυρὶ βέβηκας: Ἢ ἐπὶ αἰσχίστου, ἢ ἐπὶ τάχους. E

53 Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις: Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθεῖν διωκόντων.

54 [d]Ἐνάτετέ με τὴν λεοντῆν: Ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐπιχειρούντων.

[z] ἠράσθη] ἐραστὴς in Pantiniano, non ἠράσθη. Endymionem autem a Luna soporatum, ut osculum ei furtim raperet, auctor est I. Tusculana M. Tullius: in Latmo autem obdormiisse, et a Luna non Somno adamatum. Mox 41. in Theocrito et Homero est, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. SCHOTT. ἐρασθὲς b.

[a] Deesse hîc arbitror σωτηρίαν, vel quid simile. SCHOTT.

[b] Ἐλέφαντας] Ἐλέφαντα scriptum in eodem codice, et pro ἐκ μυίας, repperi ἐκ μυός. SCHOTT.

[c] Ἐν πυρὶ] Vel in periculosis quoque, ut Horatius Asinio Pollioni historiam scribenti libro II. Od. 1. v. 6. *incedis per ignes Suppositos cineri doloso.* In Theocrito et Scholiaste est etiam, *Non incedis per ignem.* Erasmo Chil. IV. Cent. 6. Adag. 32. SCHOTT.

[d] Ἐνδύεται] Pantini cod. Ἐνδύεταί μοι scriptum habebat. Et 55. οἷον: ἐν γάρ. SCHOTT. Ἐνδύεται b.

55 [e]Ἐν δὲ Δικοστασίηι καὶ Ἀνδροκλῆς πολεμαρχεῖ: Ἐπὶ A
τῶν εὐτελῶν μὲν, διὰ δέ τινα ταραχὴν εὐδοκιμούντων. Ὅμοιον,
56 [f]Ἐν γὰρ Ἀμηχάνοις καὶ Καρκῖνος ἔμμορε τιμῆς. [Ἀπόλει
σοί φησιν ἡ παροιμία.]
56 [g]Ἐν Ἀμοτσοῖς καὶ Κόρτδος θοέγγεται:
57 [h]Ἐρετριέων ῥᾶ: Ἐπὶ τῶν κατακόρως τισὶ χρωμένων. B
Κατακόρως γὰρ [i]οὗτοι χρῶνται τῷ ῥῶ.
58 [k]Ἐν Σάμοι κομήτης: Ἐπὶ τῶν οὐδὲν [l]χάριεν λεγόντων.
Οἱ γὰρ οἰκοῦντες ἐκεῖσε πρὸς χοροὺς ἐπιτήδειοι, οὐ πρὸς ἄλλο τι
χρήσιμον.
59 Ἐν τριόδωι εἰμί: Ἐπὶ τῶν ἀδήλων. Οὐκ εἰδὼς ὁποίᾳ ὁδῷ C
χρήσομαι.
60 Ἐπακτὸς ὅρκος: [m]Ὃν ἕτερος ἐπάγει. Οἷον [m]βίαιος, οὐκ
αὐθαίρετος.
61 Ἐπειοῖ [n]δειλότερος: Ἐπὶ τῶν δειλῶν. Τοιοῦτος γὰρ
Ἐπειός τις ἐγένετο. D
62 Ἐπὶ τὰ [o]Μανδραβόλοτ: Ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπτόν-
των. Ὁ γὰρ Μανδράβολος εὑρών ποτε θησαυρὸν, πρόβατον
χρυσοῦν ἀνέθηκε τοῖς θεοῖς, εἶτα ἐν τῷ δευτέρῳ ἀργυροῦν, εἶτα ἐν
τῷ τρίτῳ χαλκοῦν.

[e] Ἐν δὲ] δὲ om. g.

[f] Ἐν] Ἐν γὰρ b.

[g] Superioribus hoc ut affine Zenobius [III. 77.] adjunxit. Vetus autem codex Pantini V. Cl. præmittebat *αἰπόλει σοι φησὶν ἡ παροιμία*. Ex quibus depravatis nihil eruo, nisi forte caprariis usitatum fuisse. Plura hîc Erasm. et nos ad Zenobium. Simile etiam Theocriti illud Idyll. V. [136.] *Οὐ θεμιτὸν Λάκων ποτ' ἀήδονα κίσσας ἐρίσδειν*. Et Paulini ad Ausonium: *Si confers fulicas cygnis et aëdona parris*. Ubi V. Cl. *picis* legit. SCHOTT.

[h] Alludit Plato in Cratylo [p. 434 C.] in voce Eretriensium *σκληρότηρ* pro *σκληρότης*. SCHOTT.

[i] οὗτοι] γὰρ οὗτοι b.

[k] Ἐν Σάμῳ] Corrupte in Palatini lib. Ἐν γάμῳ κομήτης: Reposui Ἐν, vel *ἐκ Σάμου κομήτης*. Sic enim *περιφράζοντες* Pythagoram sui nominabant, teste Jamblicho, qui alium proverbii usum commonstrat, cap. 2. et 6. quod suo ævo durarit: qua uterentur ad designandum aliquem summa gravitate et religione. Sic enim ait: *Διόπερ ἔτι καὶ νῦν ἡ παροιμία τὸν ἐκ Σάμου κομήτην ἐπὶ τῷ σεμνοτάτῳ διακηρύττει*. Vide et Appendicem proverbiorum infra. SCHOTT. Scil. B. 422.

[l] χάριεν] χρήσιμον g.

[m] βίαιος] βίος g.

[n] δειλότερος] δολότητα b.

[o] Μανδραβόλου] Μανδροβόλου b. g.

63 Ἑρμῆς [p] ἀμήτητος: Ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἔν τισιν ἐμπείρων· A
χλευαστικὴ δὲ ἡ παροιμία. Ὁμοία τῇ· Βάλλ' ἐς ἔχοντα
τὴν ἐπιστήμην.

64 [q] Εἰ καὶ λύκος ἐμνήσθης: Ἐπὶ τῶν ὧν ἂν μνησθῶσιν ἐγγὺς
παραγινομένων.

65 [r] Ἐθέλοντι κύρτος αἱρεῖ: Ἐπὶ τῶν ἐργασαμένων εὐτυχῶς λέ- B
γεται. Συμβαίνει γὰρ κοιμωμένων τῶν ἁλιέων τὸν κύρτον αἱρεῖν
ἰχθύας.

66 [s] Ἔλκων ἐφ' ἑαυτόν, ὥσπερ Καικίας νέφος: Ἐπὶ τῶν
ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς κακά.

67 Ἐρίμνη αἴκη: Ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος καταδι- C
κασθῇ.

68 [t] Ἑστίαι θύει: Ἐπὶ τῶν πολλὰ [u] ἑστιώντων. Παρ' ὅσον οἱ
ταύτῃ θύοντες οὐδὲν τῆς θυσίας ἐξέφερον. Ὁμοία τῇ, Αὐτῶι
κανῶι κατέφαγε πάντα.

69 [x] Ἑτερομόλιος αἴκη: Εἰς ἣν οἱ ἀντίδικοι οὐκ εἰσῆλθον. D

70 [y] Ἔφεσις: Ἡ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς ἕτερον δικαστήριον
μετάβασις.

71 [y] Ἔξω βελῶν [y] καθῆσθαι: Παραινετικὴ ἡ παροιμία.

72 Ἑτμεταβολώτερος κοθόρνοτ: Ἐπὶ τῶν πᾶσιν ἐφαρμοζόν- E
των. [y] Ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος ἐφαρμόζον τοῖς δυσὶ ποσίν.
Ὁμοία τῇ, Ποικιλώτερος [y] Ταρας. Καὶ, Ἔτριπος Ἄνθρω-
πος. Καὶ, Γίγοτ δακτύλιος.

p ἀμήτητος] ἀμίθητος legit etiam Erasmus, sed nihil equidem mutandum censui. SCHOTT.

q εἰ καὶ λύκου] Affine illud Comici Latini: *Lupus est in fabula.* SCHOTT.

r Εὔθοντι] Simile Timothei ducis dictum narrat Plutarchus: ex quo vide quæ nos ad Zenobium. Ἐπιτυχῶς autem Pantini præfert cod. SCHOTT.

s Ἔλκων] Utitur Plutarchus non semel, et Agellius lib. II. cap. 22. ex Aristotele; cui adde Plinium lib. II. cap. 47. Et Aristophanem in Equitibus [435.] Ὡς οὗτος ἤδη Καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ. Ubi Scholiastes legendus. SCHOTT.

t Ἑστίᾳ] Aliam hujus adagii explanationem habes supra [II. 40.] loco non suo, in A. ἐπὶ τῶν κρύφα πραττόντων. SCHOTT.

u ἑστιώντων] ἑσθιόντων b. g.

x Ἑτερομόλιος hîc rectius, quam ἑτερονόμος, Pantini membranæ præferebant, ut et Suidas. Depravate Hesych. Ἑτερόμυνος δική. SCHOTT.

y καθεῖσθαι] καθῆσθαι b.

73 [z]Ἔλθοι ξένος, ὅστις ὀνήσει: Θετταλῶν καταστρέψας A πόλεις ὁ Φίλιππος, καὶ τοὺς ξένους πωλήσας, εἴρηκε τοῦτο.

74 Ἕτερον κακὸν, εὗρον ἄμεινον: Ἐπὶ τῶν μεταβολὴν κρείττονα οἰωνιζομένων· ἢ καὶ ἐπὶ τῶν παρελθόντων. Οἱ γὰρ παλαιοὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς πρώην ζωῆς ἐρχόμενοι ἔλεγον τοῦτο.

75 Εἰ μὴ πατὴρ [a]ἦσθα: Λείπει τὸ, εἶπον ἄν σε οὐκ εὖ φρονεῖν. B Παρὰ [b]Σοφοκλεῖ.

76 [c]Ἐτρυβατέτεσθαι: Ἐπὶ τῶν πονηρευομένων· εἷς γὰρ τῶν Κερκώπων Εὐρύβατος.

77 [d]Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα:

Ὧμην δὲ, φησὶν (Λυσίας), ἐγὼ τοιαύτῃ φιλίᾳ συνηρμόσθαι [e]σοι, ὥστε μηδ' C ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἰσχῦσαι διαστῆσαι.

78 [f]Ἐφέσια γράμματα: Ἐπῳδαί τινες ἦσαν, [g]ἅσπερ οἱ φωνοῦντες ἐνίκων ἐν παντί. Ταυτὸ τῇ, Δαφνίνην φορῶ βακτρίαν.

[z] Ἔλθοι] Ex Theopompo historiam refert Zenobius, in ξένος, etc. Forte pro τοὺς ξένους, scriptum reliquit Diogenianus, ἐχθροὺς, *hostes*. Sed et initio linguæ Lat. *hostis*, pro *hospite*; unde *hostire*, *hostimentum*. Quæ hîc adjecta erant loco non suo, superiori adagio vindicavimus. SCHOTT.

[a] ἦσθα] εἶσθα g. qui mox σει pro σε.

[b] Σοφοκλῆ] Sophocl. in Antigona [755.] verba sunt Hæmonis ad Creontem patrem: Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν. Congruit fortasse illud Comici in Adelphis: *Disce pater esse ab iis qui vere sunt.* Repetitur et infra in ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, non oportune, ut arbitror. SCHOTT.

[c] Explicat Suidas, et Chiliastes copiosius, e Luciano, aliisque. Meminit et Aristænetus in Epist. Eroticis. SCHOTT.

[d] Supplevimus Λυσίας e Suida: qui et usum proverbii de pertinaci odio interpretatur. SCHOTT.

[e] σοι addunt b. g.

[f] Ἐφέσια] De *Ephesiis litteris* Hesychius, Suidas, et Eustathius in φ'. Odyss. [τ'. p. 1864, 14.] Utitur et Anaxilas apud Athenæum lib. XII. Δειπνοσοφιστῶν [p. 548 C.] ita emendante εὐστόχως Jos. Scaligero: Ἐν σκυτέεσσι φοροῦσι Ἐφεσήϊα γράμματα καλά. Mich. Apostolius hîc, sed ille typis adhuc ineditus, addit iis quæ hoc loco Diogenianus habet: Ὁ δὲ Διογενειανὸς λέγεται, φησὶν, ἐπὶ τῶν ἀνεπίγνωστα λεγόντων, παρ' ὅσων ἐπὶ τοῖς τοσὶ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτεμίδος τὰ γεγραμμένα ἀσύνετα. Illud mirari subit, cur hodieque proverbii vice usurpent Hispani, *Ad Ephesios mitti*: eadem fere forma qua Flaccus illud [Ep. I. 20, 13.] *unctus mitteris Ilerdam.* SCHOTT. Vid. Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 85 B.

[g] ἅσπερ] αἴσπερ g. qui mox φορῶν.

79 Εἰς τὸν λιμένα: Ἀπὸ τῶν ἐν λιμένι ἐρεσσόντων, ἔξω δὲ ῥα- A
θυμούντων.

80 Ἐπιχώριοι [h] οὖρον ἴσασι: Τὸν ἐπιτήδειον ἄνεμον. Ὁμοία
τῇ, Ἀπὸ χοέως σπάσον.

81 [i] Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια: Παρ' ὅσον οἱ οἴνῳ χρώμενοι τὰ ἀπὸ
καρδίας λαλοῦσιν. B

82 [k] Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα οὐκ ὀνήσιμα: Δῆλον. Ἐπί τινι
καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ.

* Εἰς κόλπον οὐ πτύει: Ἐπὶ τῶν μεγαλαύχων.

83 Ἐν γῆι πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλοττοῦντα πλεῖν:

84 Εὐγενέστερος Κόδροτ: Ἀπὸ γὰρ Δευκαλίωνος ἦν, καὶ ὑπὲρ C
τῆς πατρίδος ἀπέθανεν. Ὁμοία τῇ, Ἄξιος τῆς ἐν Ἄργει
ἀσπίδος.

85 Ἐπ' ὄνοτ πόκος: Ἐπὶ τῶν εἰς ἀδύνατα [l] ἀναβαλλομένων.
Ἀπ' ὄνου γὰρ οὐκ ἔστι [m] πόκος.

86 Ἐς Κτνόσαργες, Ἐς ἀνηλίοτ πύλας: Ἐπὶ τῶν ὁμοίων D
καὶ αὗται.

87 [n] Ἐλετθεριώτερος Σπάρτης: Διὰ τὸ ἀνυπότακτον καὶ γεν-
ναῖον φρόνημα. Διὸ οὐδὲ τειχισθῆναι λέγει τὴν Σπάρτην.

88 Ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος, οὔτε πλεῖν ἐᾶι: Ἐπὶ τῶν
δυσχρήστοις [o] περιπεσόντων. E

89 [p] Ἔρρει τὰ καλά: Ἐπὶ τῶν κακόν τι βουλομένων δηλῶσαι

[h] οὖρον] οὐραῖον g.

[i] Ἐν οἴνῳ] Tale illud Horatii Sat. 4. lib. I. *Condita cum verax aperit præcordia Liber.* Et lib. III. Od. 21. *Tu lene tormentum ingenio admoves Plerumque duro.* SCHOTT.

[k] Duo hæc proverbia pro uno recensita a Palatino aberant [et b. g.] e fuga retraxi ex Pantini nostri exemplari. Ad prius refero illud Maronis II. Æneid. [49.] *Quidquid id est, timeo Danaos, et dona ferentes.* Ad alterum illud Juvenalis, Sat. VII. v. 112. *Tunc immensa cavi spirant mendacia folles; Conspuiturque sinus.* SCHOTT.

[l] ἀναβαλλομένων] μεταβαλλομένων g.

[m] πόκος] πόκας est in Pantini libro pro πόκος. SCHOTT.

[n] Ἐλευθεριώτερος] ἐλευθεριωτέρα g. qui mox ἀνυπότακτος.

[o] Περιπεσόντων] Suidas eadem, nisi quod παραπεσόντων legit. Dictum est Philoctetæ apud Æschylum. SCHOTT.

[p] Ἔρρει] Historia est apud Xenophontem libro I. [1, 23.] παραλειπομένων. Tale illud Persianum Sat. V. ver. 103. *Exclamat Melicerta perisse Frontem de rebus.* SCHOTT.

συντόμως. [t]Ἱπποκράτης γὰρ [p]ἡττηθεὶς, Μινδάρῳ ταύτην ἔπεμψεν A
τὴν ἐπιστολήν.

90 Εὕρηκα ὃ οὐκ ἐζήτουν: [t]Ἐπὶ τῶν οἷς οὐκ ἤθελον περιπε-
σόντων.

91 [t]Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει: [q]Ἐφ' ᾧ τὸ ἀναβάλλεσθαι
[r]πρὸς χεῖρόν ἐστι. Καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι δοκοῦσι κεντού- B
μενοι ἀνέχειν τὸν τόκον, εἶθ' ὕστερον τραχυτέρων τῶν τέκνων γινο-
μένων ὀδυνηρότερον ἀπαλλάσσονται.

92 [t]Ἐκ γεύματος γινώσκω: [t]Ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινα κατα-
λαμβανόντων, [[s]ὡς ἐπ' οἴνου.]

93 [t]Εἰς Σκῶλον μὴτ' αὐτὸς ἴμεν, μήτ' ἄλλοι ἕπεσθαι: C
Παραινετική. Τραχεῖα γὰρ ἡ Σκῶλος καὶ δύσβατος.

94 Ζάλευκον νόμος: [t]Ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Ζάλευκος γὰρ Λο-
κρῶν ἐνομοθέτησεν ὠμότερα. [u]Ὁμοία καὶ, Τενέδιος πέλεκυς.

95 Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος ἐπὶ διφθέρας: [t]Ἐπὶ τῶν βραδέως
τιμωρουμένων. Λέγεται γὰρ τὸν Δία πάντα τὰ πραττόμενα εἰς D
διφθέρας [x]ἀπογράφεσθαι.

96 [y]Ζεῖ χύτρα, ζῆι φιλία: [t]Ἐπὶ τῶν διὰ τὸ δεῖπνον συνιόντων
εἰς φιλίαν.

97 Ζητῶν ὄνον, θοιμάτιον ἀπώλεσα: [t]Ἐπὶ τῶν ἀτυχεστέρων.

98 Ζωὴ πίθοι: [t]Ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶς καὶ μετρίως καὶ ἀπραγμόνως E
βιούντων. Ἀπὸ Διογένους, ᾧ πίθος ἡδίστη διαγωγή.

99 Ζωὸς γενήσηι [z]κρομμύοτ μόνον λαβών: [t]Ἐπὶ τῶν ἀπὸ
μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένων.

[p] ἡττηθεὶς, Μινδάρῳ] F. ἡττηθέντος Μινδάρου. Mox τὴν addidi ex Apostolio 9, 2.

[q] Ἐφ' ᾧ] Suidas iisdem verbis, nisi quod initio extremoque parum discrepet. Ἐφ' ἂν in altero est libro. SCHOTT. ἐφ' ἂν b.

[r] πρὸς χεῖρον] πρόχειρον g.

[s] ὡς ἐπὶ ὄνου] Sic in Pantiniano cod. erat amplius, quam in Palatino: sed οἴνου reponendum cum sentirem, ita reddidi. Quo etiam e codice sequens est adagium. SCHOTT. ὡς ἐπ' ὄνου om. b. g.

[t] Εἰς Σκῶλον] Versum habet et Strabo [IX. p. 593=626.] et Eustathius in Hom. Bœotiam, [p. 265.] unde hîc constituimus suis numeris; nisi quod sequiore genere, τραχεῖα ἡ Σκῶλος, diserte scriptum repperi. SCHOTT. om. b. g.

[u] Ὁμοία] ὅμοιον g.

[x] ἀπογράφεσθαι] Addit g, Ζεὺς ἄγωνος. Ἐπὶ τῶν παράδοξα λεγόντων. Ὁ γὰρ Ζεὺς πολυγωνώτατος.

[y] Ζεῖ χ. ζ. φ.] ζῇ τῇ χύτρᾳ φιλία g. qui mox διὰ τῶν.

[z] κρομμύου] προλιμύου erat in Diogeniano Palat. Biblioth., in Pan-

100 [a]Ζῶμεν γὰρ ὡς οὐ θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα: Ἐπὶ A
τῶν ἀπροαιρέτως ζώντων.

V. 1 [b]*Ἡ δεῖ χελώνης κρέας φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν: Τῆς χελώ-
νης μὲν ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ πολλὰ δὲ, κα-
θαίρει.

2 Ἡρακλεία λίθος: Ταύτην ἔνιοι Μαγνῆτιν λέγουσιν. [v]Εστι B
δὲ [c]ἑτέρα παραπλησία σιδήρῳ.

3 [d]*Ἦσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: Ἐπὶ τῶν ποτὲ εὖ,
ἢ ἑτέρως γεγονότων. Ὁμοία, Ἄμμες ποτ' [e]ἦμες.

4 [f]Ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς κύβοι: Ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων. Τὸ
μὲν, τρὶς ἓξ, τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ· τὸ δὲ, τρεῖς κύβοι, τὴν C
ἧτταν. Πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο [f]πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις.

5 Ἡ [g]Φάνειος θύρα: Ἐπὶ τῶν ἀνοήτως φυλαττόντων. Οὗ-
τος γὰρ ὁ Φάνιος τυφλὸς ἦν. Ὑπανοίγοντος οὖν τοῦ παιδὸς τὴν
θύραν, αὐτὸς οὐδὲν ἑώρα.

6 Ἡ παναγαία Ἄρτεμις: [h]Ἐπὶ τῶν πλανητῶν καὶ ἀγυρτῶν. D
Παρ' ὅσον ἡ θεὸς ἀγείρειν [i]ἢ πλανᾶσθαι λέγεται.

tini *κρόμυα*. Puto scripsisse Parœmiographum *κρομμύου*, ut est in Zenobio, Suida, et Apostolio: itaque reposui, ut sensus constet et Iambicus versus. SCHOTT.

[a] *Ζῶμεν*] Aristotelis dictum putatur; et Terentii Comici est in Andria: *Quoniam id fieri quod vis non potest: id velis, quod potest.* Et in Heautontimor. *Non licet hominem esse sæpe ita ut volt, si res non sinit.* Alibi: *Ut quimus, aiunt.* SCHOTT.

[b] *Ἡ δεῖ*] In Apostolio calamo exarato legi Ἡδὺ, *jocundum esse*, ut dicat, testudinis vesci carnibus, aut omnino abstinere. SCHOTT.

[c] *ἑτέρα*] Locus, ut opinor, depravatus, aut *ἑταίρα* leg. quasi amicus ferro si propius admoveatur; aut e Zenobio legendum *ἀργύρῳ* pro *σιδήρῳ*: qui et alium argentum attrahere auctor est, ut magnetem ferrum. Legendus Plinius libro XXIII. cap. 8. et XXXVI. cap. 18. SCHOTT.

[d] *Ἦσαν*] Zenobio Πάλαι ποτ' ἦσαν; hîc venuste ἦσαν iteratur. Laconicam cantionem Ἄμμες ποτ' ἦμες integre legas in Plutarchi Laconicis, Ang. Politiani Miscellaneis, et in Zenobio. Pro *εἴ ἢ ἑτέρως*, reposui e Pantiniano cod. *εὖ, ἢ ἑτέρως, bene, aut secus*, hoc est male. SCHOTT. *εἴθ' ἑτέρων* e Suida reponit Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 356.

[e] ἦμες] ἦμεν g.

[f] *πρὸς τὰς παιδιὰς*] Recte duæ priores voces ex Pantiniano accesserunt, suntque ad sensum necessariæ. Et mox *ἀνοήτως* ibidem scribitur, pro *frustra, temere, sine fructu.* SCHOTT.

[g] *Φάνειος*] *Φάνιος* b. g.

[h] *Ἐπὶ*] *κατὰ* b. g. Pro *Παναγαία* leg. *Περγαία* e Suida et Apostolii ed. Bas. p. 99. nam Pantiniana IX. 91. cum ms. Bodl. habet *παναγαῖα*. Vide Junii Adagia I. 69.

[i] ἢ] *καὶ* b. g.

7 Ἡρακλεῖος φῶρα: Ἡ [k]δυσίατος, [l]ἡ καὶ τῶν Ἡρακλείων λουτρῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν. Τῷ γὰρ Ἡρακλεῖ πολλαχοῦ ἀνῆκε θερμὰ λουτρὰ ἡ Ἀθηνᾶ. A

8 Ἡρακλεία [m]νόσος: Ἡ ἱερά. Εἰς ταύτην γὰρ περιέπεσεν Ἡρακλῆς.

9 Ἤτοι τέθνηκεν, ἢ διδάσκει [n]γράμματα: Τῶν εἰς Σικελίαν στρατευσάντων οἱ μὲν ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι, οἱ δ' ἀπώλοντο. Οἱ οὖν διαφυγόντες ἔλεγον τοῦτο. B

10 Ἢ κρίνον, ἢ κολοκύντην: Τὸ τῆς [o]κολοκύντης ἄνθος καλεῖται κρίνον. Ἑτάττον οὖν τὸ μὲν κρίνον ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς. C

11 [p]Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις: Ἐπὶ τῶν οἰμώζειν τινὰ λεγόντων. Τοῦτο γὰρ πρὸς Δαρεῖον τὸν Πέρσην ἀπεκρίναντο οἱ Σκύθαι.

12 [q]Ἡλιθιώτερος τῆς Πραξίλλης: Αὕτη γὰρ ἐρωτωμένη τί κάλλιστον, Ἥλιος, ἔφη, καὶ σῦκα. Ὁμοία τῇ, Ἀνοητότερος Ἰβύκου, καὶ Κορύβου, καὶ Μελιτίδου. D

13 Ἢ χρὴ τραγῳδεῖν πάντας, ἢ μελαγχολᾶν: Ἐπὶ τῶν μήτε λυπεῖσθαι, μήτε χαίρειν δυναμένων.

14 Ἡ [r]Σταδώντος χλαμύς: Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπὶ ἐσθῆτι. Οὗτος γὰρ εἶχε χλαμύδα, ἣν Δαρείῳ ἰδιωτεύοντι δωρησάμενος ἔτυχε τῆς εἰς Σάμον καθόδου. E

[k] Pro δυσίατος voce inusitata, Suidas δυσθεράπευτος posuit. SCHOTT.

[l] ἡ καὶ] ἢ ἡ b. ἢ g.

[m] νόσος] De hoc morbo Zenobius, Suidas, et ad Ovidii Metamorph. interpretes. Ἡράκλειος autem pro Ἡρακλεία est in schidis Pantini nostri. SCHOTT.

[n] τὰ γράμματα] Articulo τὰ deleto, trimetrum constitui. SCHOTT. τὰ γράμματα g.

[o] κολοκύντης] κολοκύνθης g.

[p] Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν] Ab Anacharside Scytha quoque natum hoc proverb. putat Laërtius, utiturque frequenter Lucianus, et in Epistolis Ælianus. Neque abludit quod refert Herodotus lib. IV. de muneribus Dario missis a Scythis, ave, mure, rana, et sagitta: quem lege. Οἱ Σκύθαι pro Πέρσαι reposui ex historiæ veritate. SCHOTT. Πέρσαι b. g. qui addunt, εἰ μὴ πῦρ ἦσθα, ἅδεις ἔχων.

[q] Hîc quoque desiderari puto ὁμοία. Reliqui autem parœmiographi Adonidi filio Praxillæ tribuentes, legunt: Ἀδώνιδος τοῦ Πραξίλλης. SCHOTT. Addidi ὁμοία τῇ post σῦκα cum g.

[r] Συλόσωντος] Historiam narrat Herodotus lib. III. Strabo lib. XIV. Ælianus lib. IV. Variar. et Valerius Max. lib. V. cap. 2. SCHOTT.

15 Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ: Ἐπὶ τῶν δεικνυόντων ἀπὸ μικρᾶς πράξεως τὸ ἦθος. A

16 Ἐκ τοῦ κρασπέδου [s]τὸ πᾶν ὕφασμα: Ὁμοία, Ἐκ γέματος γινώσκεις· [t]Τὸν Αἰθίοπα ἐκ τῆς ὄψεως· [u]Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα· Ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ ἄνθρωπον.

17 [v]Ἥλιξ ἥλικα τέρπει: Ὁμοία [x]τῇ, Ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ἀεὶ τὸν ὅμοιον· [y]Ἥλιξ τὸν ἥλικα, καὶ πάτταλον ἐξέκρουσας πατάλῳ. Ἀντὶ τοῦ, ἁμαρτήματι τὸ ἁμάρτημα θεραπεύεις. B

18 [z]Ἦν μὴ καθάρις καὶ ἀλέσις, οὐ μὴ φάγῃς: Ἐπὶ τῶν [z]σὺν μόχθῳ τὴν ἀναγκαίαν ποριζομένων τροφήν. Εἶπε δὲ Δήμητρα πρὸς Τριπτόλεμον. C

19 [a]Ἡμεῖς δέκα Ῥόδιοι, δέκα νῆες: Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων.

20 Θάμτρις μαίνεται: Ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν πραττόντων τι, δοκούντων δὲ μαίνεσθαι. Προεγράφη ἡ ἱστορία εἰς τὸν Ἄμυριν. D

21 Θετταλικὰ πτερά: Ἐπὶ τῶν [b]παραχρῆμα ἐσθῆτας ἐνειμένων. Αἱ γὰρ Θετταλικαὶ ἐσθῆτες πτερωταὶ ἦσαν.

22 Θεῶν ἀγορά: Ἐπὶ τῶν χρησίμων καὶ δικαίων.

23 [c]Θυννίζειν: Ἀντὶ τοῦ κεντᾶν. [d]Τριαίναις γὰρ τοὺς θύννους E

[s] τὸ πᾶν] πᾶν om. g.

[t] Τὸν Αἰθίοπα ἐκ τ. ὄ.] τῷ Αἰθίοπι ἡ ὄψις b.

[u] Ἐκ τῶν] ἢ ἐκ τῶν g. qui mox ἢ ἐκ τοῦ.

[v] Vid. Schol. Platon. p. 59.

[x] τῇ, Ὡς ἀεὶ om. b. mox εἰ pro ὡς b. g. ἦλῳ τὸν ἦλον om. g.

[y] Ἥλῳ τὸν ἦλον] v. Lucian. pro Merc. c. 9. Conf. Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 127 F.

[z] σὺν μόχθῳ]συμμόχθῳ g.

[a] Ἡμεῖς δέκα] Natum videatur ex illo Homerico: Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων. Et affine: Ἰδοὺ Ῥόδος, ἰδοὺ πήδημα. Adscribit amplius Apostolius integer: τοῦτο δὲ εἶπε ἡ Δημήτηρ πρὸς Τριπτόλεμον. SCHOTT.

[b] παραχρῆμα] Habet Suidas, Hesychius, Erasmus, et Junius Centur. I. Verum suspecta mihi hîc vox παραχρῆμα pro extemporaneo habitu. Quid si divisim legas παρὰ χρῆμα de vestium luxu præter facultates? SCHOTT.

[c] Θυννίζειν] Luciani locus in Jove Tragœdo [c. 25.] Ἄπαγε θυννώδες τὸ ἐνθύμημα, ὦ Πόσειδον, καὶ κομιδῇ παχύ. Qui de pingui et inepto, ut et interpretes, sumere contra Diogeniani mentem, videtur. SCHOTT.

[d] τριαίναις—θύννους] ταῖς τρ.—θύνας g. τὰς θύνας c.

κεντῶσιν. Ἐξ οὗ καὶ Λουκιανὸς, "θυννῶδες τὸ ἐνθύμημα," ἀντὶ τοῦ, ἀπότομον καὶ σκληρόν. A

24 Θύραζε [e]Κάρες, οἰκέτ' Ἀνθεστήρια: Διὰ πλῆθος [f]οἰκετῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων καὶ αὐτῶν.

25 Θεὸς ἡ Ἀναίδεια: Ἐπὶ τῶν [g]τῇ ἀναισχυντίᾳ ὠφελουμένων. B

Θράκες [h]ὅρκια οὐκ ἐπίστανται: Ἐπὶ τῶν ἀνόμων.

26 Ἰαιὰς κακῶν: Ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.

27 [i]Ἵπποι γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε: Ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥαστώνης.

28 [k]Ἱππέας εἰς πεδίον: Φανερόν. C

29 Ἱερὰ ἄγκτρα: Δήλη ἡ παροιμία.

30 [l]Ἵνα δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς:

31 [m]Ἵππος με φέρει, βασιλεύς με τρέφει: Κορραιῶν φασιν ὑπὸ Φίλιππον στρατευόμενον ἵππέα, τῆς μητρὸς δεομένης αἰτήσασθαι ἄφεσιν τῆς στρατείας, εἰπεῖν τοῦτο. D

32 Ἱππόλυτον μιμήσομαι: Ἐπὶ τῶν σωφρονεῖν βουλομένων.

33 Ἱκετὴν νήχεσθαι διδάσκεις: Ὁμοία τῇ, Δελφῖνι κολυμβᾶν συμβουλεύεις.

34 Καδμεία νίκη: Ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς [n]νικώντων, ὧν ἡ ἱστορία δήλη. E

[e] Κάρες] κέρας g.

[f] οἰκετῶν] Suidas amplius habet, οἰκετῶν Καρικῶν. SCHOTT.

[g] τῇ ἀναισχυντίᾳ] τὴν ἀναισχυντίαν g.

[h] ὅρκια] ὄργια b. c. g.

[i] "Ιππῳ] *Equo senescenti minora cicela admove.* Sic Erasmus, versum tamen esse heroicum subodoratus: fateturque κείκελον alibi non lectum, præterquam in Zenobio, hoc adagio; viderique simile esse τρισσπίῳ, quam explicat vocem etiam Hesychius, idemque noster Zenobius. SCHOTT.

[k] Vid. Plato Theætet. p. 183 D. Plutarch. II. p. 822 F. Lucian. Pisc. c. 9. Schol. L. Il. ε'. 222.

[l] "Ινα δέος] Homericum apparet Iliad. ε'. ἴσχε γὰρ αἰδὼς καὶ δέος. SCHOTT. Vid. Schol. Plat. p. 4. Schol. Soph. Aj. 1074. Schol. Ven. Il. ω'. 435. Heynius ad Il. ε'. 657.

[m] "Ιππος] Notum illud Horatii in Epist. *Splendidius multo est, equus ut me portet, alat Rex.* Ibi Acronem vide, et recentiores interpretes. SCHOTT. Mox Φιλίππου c.

[n] νικώντων] Etsi in utroque βιούντων [sic b. g.] scriptum erat, reposui tamen ex historiæ fide, et Suida, νικώντων. Et Apostol. ἡ ἐπὶ κακῷ νίκη. SCHOTT.

35 ΚΤΡΝΊΑ ΓΗ̃: Ἐπὶ τῶν χωρῶν τῶν λῃστὰς ἐχουσῶν. Τοιαύτη A
γὰρ ἡ Κύρνος [o]πρώην.

36 [p]ΚΌΡΧΟΡΟΣ ἘΝ ΛΑΧΆΝΟΙΣ: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μὲν ὄντων, με-
γάλοις δὲ παραβαλλόντων ἑαυτούς· εἶδος γάρ ἐστι βοτάνης ὁ
κόρχορος εὐτελοῦς.

37 ΚΎΝΕΙΟΝ ἍΙΣΜΑ: Ἐπὶ τῶν ἐγγὺς θανάτου ὄντων, καὶ τὰ τε- B
λευταῖα φθεγγομένων. Οἱ κύκνοι γὰρ ἀποθνήσκοντες ᾄδουσι.

38 [q]ΚΟΙΝΟ῝Σ ἙΡΜΗ̃Σ: Οἷον, Κοινὸν τὸ εὕρημα. Κλεπτίστατος
ὢν ὁ Ἑρμῆς, κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φώρια.

39 ΚΑΚΟΥ̃ ΚΌΡΑΚΟΣ ΚΑΚῸΝ ᾪΟΝ ἜΦΤ: Ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν γονέων
ὄντων. C

40 ΚΑΝΘΆΡΟΥ ΣΟΦΏΤΕΡΟΣ: Ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Κάνθαρος γάρ
τις πονηρὸς ἐγένετο.

41 [r]ΚΙΝΉΣΩ ΤΟ῝Ν ἈΦ᾽ ἹΕΡᾶΣ: Ἐπὶ τῶν τὰ ἔσχατα κινδυνευ-
όντων.

42 [s]ΚΈΡΔΟΣ ΑἸΣΧΎΝΗΣ ἌΜΕΙΝΟΝ: Ἐπὶ τῶν διά τι κέρδος αἰ- D
σχύνην [t]προσποριζόντων ἑαυτοῖς, καὶ μὴ ἐπιστρεφομένων ταύ-
της.

43 ΚΩΦΌΤΕΡΟΣ ΤΟΥ̃ ΤΟΡΩΝΑΊΩΝ ΛΙΜΈΝΟΣ: Λιμήν τις ἦν στενὰς
ἔχων τὰς [u]εἰσβάσεις.

44 [v]ΚΑΣΣΙΩΤΙΚῸΝ ἌΜΜΑ: Ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους. Οὗ- E
τοι γὰρ ἄμματά τινα δύσλυτα ἐπιτεχνάζονται.

45 ΚΑΘ᾽ ἙΑΥΤΟΥ̃ ΒΕΛΛΕΡΟΦΌΝΤΗΣ: Ἐπὶ τῶν καθ᾽ ἑαυτῶν τι
ποιούντων. Ἡ δὲ ἱστορία δήλη.

[o] πρώην] Addit g. ἄλλη.

[p] Κόρχορος] Herbæ et proverbii meminit quoque Theophrastus lib. VII. cap. 7. De plantis. Vide Hesychium. SCHOTT. Κόρκορος bis c. g. Post h. art. addit c. Καλαμαράδικος γάδαρος ἐπὶ τῶν μεγάλων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖ ὄνοι. v. Apostol. XI. 15.

[q] Κοινὸς] Vid. Lucian. Navig. 12.

[r] Κινήσω] Ortum hujus adagii explicat Julius Pollux lib. IX. [s. 98.] Onomastici. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 227. 230. Plutarch. II. p. 783 B. 975 A. Eustath. Il. ζ. p. 633, 59.

[s] Κέρδος] Affine huic illud Vespasiani Imp. *Lucri bonus odor ex re qualibet.* Vide quæ ad Zenobium Cent. IV. [67.] notabamus. SCHOTT.

[t] προσποριζόντων] ποριζόντων b. c. g.

[u] ἐκβάσεις c.

[v] Κασσιωτικὸν] Est et apud Suidam. Stephanus de Urbibus aliter effert Κασσιωτικὰ ἱμάτια, nisi forte ἱμάντια scribendum sit: quod Erasm. vidit, et admonuit. SCHOTT.

46 [x]Κομπὰς Μάξιμος: Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸ δέον φρονεῖν νοούντων. A Οὗτος γὰρ ὁ Μάξιμος ἀλαζὼν ἐγένετο.

47 [y]Οὐχ ἅμμα λύεις: Ἐπὶ τῶν δυσλύτων. Ἀπὸ τῆς ἁμάξης ἡ ἱστορία.

48 [z]Καρικὸς τράγος: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.

49 [a]Κατ' αἶγας ἀγρίας: Ὁμοία τῇ, "Ἐς κόρακας." B

50 Κερκτραία μάστιξ: Ἐπὶ τῶν μεγάλων μαστίγων. Τοιαύτας γὰρ εἶχον.

51 [b]Κερκωπίζειν: Δολιεύεσθαι. Ἐπὶ τῶν πανούργων. Ἀπό τινων ἀνδρῶν Κερκώπων λεγομένων, ὡς προείρηται.

52 [c]Κέσκων πόλις: Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. Οἱ γὰρ ἐν ταύτῃ C κατοικοῦντες τῇ πόλει, τοιοῦτοι.

53 Κεστρεὺς νηστεύει: Ἐπὶ τῶν λαιμάργων, ὑποκρινομένων δὲ νηστεύειν. Ἄπληστον γὰρ τὸ ζῶον.

54 Κιλίκιοι [d]τράγοι: Οἱ δασεῖς. Ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν Κιλίκια λέγονται. D

55 Κινατνώδης ἡ ἐν πρώραι [e]σελίς: Οἱ γὰρ πολέμιοι πρῶτον τὴν πρώραν κατέχουσι.

56 Κοροίβου ἠλιθιώτερος: Οὗτος γὰρ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἠρίθμει.

[x] Κόμπος legisse video Erasmum [I. ii. 74.] non Κομπάς. Et in illo νοούντων non mihi facio satis. Forte melius foret δοκούντων, et ad sensum accommodatius. SCHOTT. ὑπὲρ τὸ δέον φρονούντων B. 529.

[y] Οὐχ ἅμμα] Vitiose in Palatino οὐχ ἅμα. Οὐχ ἅμμα Pantini codex et Zenobius. Sic supra paullo *Cassioticus nodus*. Et affinia, *Herculeus* ac *Gordius nodus*. Vide Q. Curtium lib. III. et Plutarchum in Alexandro. SCHOTT. καὶ ἅμμα c.

[z] Καρικὸς] Hesychius a Sophocle usurpatum hoc adagium refert. SCHOTT.

[a] Κατ' αἶγας] Suidas exponit ἐπὶ τὰς κατάρας. SCHOTT.

[b] Κερκωπίζειν] De Cercopibus ad Zenobium notavi. SCHOTT.

[c] Κέσκων] Suidas poëtas sic lusisse ait: Κέσκος πόλις νοῦν οὐκ ἔχουσα: in cujus etiam Collectaneis Κέσκων οἰκεῖν Desiderius emendat. SCHOTT.

[d] τράγοι reposui e Suida, non ut Palat. [et c. g.] στράτηγοι. Quomodo etiam vertendum censui. Κιλίκιος, inquit, τράγος, ὁ δασὺς, etc. Vide Hesychium in Κιλίκιοι λόγοι. SCHOTT.

[e] σελὶς Eustathio in Iliad. ϰ'. [1041, 27.] σέλμα, ζυγὸς, et navis carina. SCHOTT.

57 [f]Κορίδοτ εἰδεχθέστερος: Ἐπὶ τῶν δυσμόρφων. [g]Οὗτος A
γὰρ ἐπὶ [h]ἀμορφίᾳ διεβάλλετο.

58 Κρητίζειν: Ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι. Ἀπατηλοὶ γὰρ οἱ Κρῆτες.

59 Κορώνη τὸν σκορπίον: Ἐπὶ τῶν βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.

60 Κοτρήτων στόμα: Ἐπὶ τῶν μαντεύεσθαι ὑπισχνουμένων.
Τοιοῦτοι γὰρ οὗτοι. B

61 Κριὸς ἀσελγόκερως: Ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀσελγῶν.

62 [i]Κριὸς [j]τροφεῖα: Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· ἡ δὲ ἱστορία δήλη.

63 [k]Κρονικαὶ [l]λῆμαι: Ὁμοία τῇ, Χίτραις λημαῖς καὶ κο-
λοκύνταις.

64 Κρόνοτ [m]πτγή: Τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας. C

65 [n]Κροβύλοτ ζεῦγος: Ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλούσῃ πονηρίᾳ κεχρη-
μένων. Ἀπὸ Κροβύλου τινὸς πορνοβόσκου, δύο ἔχοντος [o]ἑταίρας.

66 Κτζικηνοὶ στατῆρες: Ἐπὶ τῶν εὖ κεχαραγμένων στατή-
ρων. [p]Διαβόητοι γὰρ [q]οὗτοι.

67 [r]Κύων παρ' ἐντέροις: Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν D
τῶν [s]προκειμένων.

[f] Κορίδου] Varie hoc nomen Κορύδου scriptum reperi. Κορύδεως Petri Pantini membranæ. Zenobio Κορύθεως. Reposui a Pantiniano cod. confirmatus ἀμορφίᾳ [sic b.] pro ἁμαρτίᾳ, quod in Palatino depravatum erat. SCHOTT. Κορύδεος b. Κορύβου c.

[g] Οὗτος] εὕτως g.

[h] ἀμορφίᾳ] ἁμαρτία g. c.

[i] Κριὸς] Κριοῦ b. c. g.

[j] τροφεῖα] Deest, ἀπέτισεν, ex Apostolio. SCHOTT.

[k] Κρονικαὶ] Suidas, hæc tria proverbia conjungens, in hebetem oculorum aciem jactata refert. Plura Desiderius suggeret. SCHOTT.

[l] λῆμαι] λῆμμαι g. bis.

[m] πυγὴ] πηγὴ g. c.

[n] Κροβύλου] Habet Zenobius adagium. In Suida Κροβύζου constanter legitur. SCHOTT.

[o] ἑταίρας] ἑτέρας g.

[p] Διάβητοι corrupta vox, in utroque exemplari, etsi Aristophanis interpres διαβήτην *circinum* exponat. Equidem nihil cunctatus repono διαβόητοι, [sic c.] favente Zenobio, Hesychio et Suida: qui cum dissimiles fuisse significat; quod hinc bellum, in aversa vero parte leonem impressum stateres haberent; glossema quoque ab hoc alienum loco, obelo fodimus, furcillis ejecimus. SCHOTT.

[q] οὗτοι] Addit b. ἐμ. τῇ λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.

[r] Κύων] Simile illud Senecæ in ἀποκολοκυντώσει: *Citius quam canis exta edit.* Ut legit Rhenanus, et And. Alciatus lib. VI. Parergon c. 5. SCHOTT.

[s] προκειμένων] Addit b. κύδος λοιδορία· κυδάζειν τὸ λοιδορεῖν.

68 Κὶων ἐπὶ δεσμά: Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς δεσμὰ ἐμβαλλόν- A
των.

69 [t]Κωδάλου κοίνιξ: Ἐπὶ τῶν μεγάλοις μέτροις κεχρημένων.

70 Κῶος πρὸς Χίον: [v]Ὅταν ἐλάττονα πρὸς μείζονά τις παρα-
βάλλῃ.

71 [u]Καύνιος ἔρως: Ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπιθυμιῶν. B
Καύνου γὰρ ἐρασθεῖσα ἡ ἀδελφὴ, καὶ μὴ τυχοῦσα τοῦ ἔρωτος,
ἀνεῖλεν ἑαυτήν.

72 Κύρβεις κακῶν: Ἐπὶ πλήθους κακῶν. Κύρβεις γὰρ, ξύλα
τινὰ πινακοειδῆ, ὅπου τοὺς νόμους ἔγραφον.

73 [x]Κατόπιν ἑορτῆς ἥκεις: Ἐπὶ τῶν ἀπὸ καλοῦ πράγματος C
ἀπολειπομένων.

74 [y]Κακὴ πρόδοσις: Ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν μῖξιν τὸν συγκείμενον
μισθὸν κομιζομένων.

75 [z]Κλαίει ὁ νικήσας, ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν: Ἀθηναῖοι
νικηθέντες ἀπώλοντο· Φίλιππος νικήσας ὑπὸ Παυσανίου ἀνῃρέθη. D

76 Κοινὰ [a]τῶν φίλων: Δήλη.

77 Καειτοριάζειν: Ἐπὶ τῶν παιδεραστῶν τινές φασιν· ἢ ἐπὶ
τῶν γυναιξὶν ἀκολάστων.

78 [b]Κακὰ μὲν θρίπες, κακὰ δ' ἵπες: Ἐπὶ [c]ἑκατέρων βλα- E
πτικῶν.

79 Κολοφωνία ὕβρις: Ἐπὶ τῶν πλουσίων καὶ [d]ὑβριστῶν. Τοι-
οῦτοι γὰρ οἱ Κολοφώνιοι.

[t] Κωδάλου Hesych. et Suid. Κοδάλου, noster [sic g.] Κνωδάλου. SCHOTT.

[u] Καύνιος] Laqueo vitam Byblis abrupit amoris impotentia. Ovidius de Arte et IX. Metam. et Conon apud Photium in Biblioth. SCHOTT.

[x] Κατόπιν] Utitur Socrates apud Platonem in Gorgia [p. 447 A.] Non dissimile est quod apud Euripidem in Rheso Hector ait: Σύμμαχος μὲν οὗ, ξένος δὲ πρὸς τράπεζαν. SCHOTT. Vid. Schol. Plat. p. 100.

[y] Κακὴ] Notum Augusti illud apud Plutarchum: *Proditionem amo, proditorem odi.* SCHOTT.

[z] Κλαίει] Vide quæ ad Zenobium notabamus, et in Vitis Parallelis Aristotelis et Demosthenis. SCHOTT.

[a] τῶν] τὰ τῶν b.

[b] Κακὰ] *Thripes* vitiant ligna, *ipes* vero vites. Auctor Apostolius. *Thrips* interdum etiam avicula. Unde proverbium: *Aquila thripas insequitur.* SCHOTT.

[c] ἑκατέρων] τῶν ἑκατέρων b.

[d] ὑβριστῶν] ὑβριστικῶν b.

80 [e]Κύπριος βοῦς: Ἐπὶ τῶν κοπροφάγων καὶ εἰκαίων. A

81 Κάμηλος καὶ ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία: Ἐπὶ τῶν ἐν γήρει μὲν ὄντων, ἢ δυστυχίαις, πολλῶν δὲ ἀμεινόνων ὄντων.

82 [f]Κατὰ ῥοῦν φέρεται: Ἐπὶ τῶν εὐπλοούντων.

83 [g]Καθ' ὕδατος γράφειν: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων. B

84 [h]Κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρηι: Ἐπὶ τῶν ἀπὸ πενήτων κερδαινόντων.

85 [i]Κύνα δέρειν δεδαρμένην: Ἐπὶ τῶν μάτην τι ποιούντων.

86 Καρικὴ Μοῦσα: Ἐπὶ τῶν ἀλλογενῶν, ἤτοι Σκυθῶν καὶ [k]γραμμάτων. C

87 Κἂν αἶξ δάκηι ἄνδρα πονηρόν:

88 Κανθάρου σκιαί: Ἐπὶ [l]τῶν φοβουμένων τὰ μὴ ἄξια φόβου.

89 Κακὴ μὲν ἡ ὄψις, ἐν δὲ δειλίαι φρένες:

90 [m]Κατὰ βοὸς εἶχον: Οἷον, μέγα εἶχον.

91 [n]Κνὶψ ἐκ χώρας: Ἐπὶ τῶν ταχυπόδων. Ὁ γὰρ κνὶψ τὸ D θηρίον τοιοῦτον.

92 Κρὴς πρὸς Αἰγινήτην: [o]Ἐπὶ τῶν πανουργίᾳ χρωμένων πρὸς ἀλλήλους λέγεται.

93 [p]Αἱ κύνες τὴν δέσποιναν μιμοῦμεναι: Λέγεται ὁπόταν καὶ [q]ὑποχείριοι τοῖς ἄρχουσιν ἐπὶ κακῷ συμφωνῶσι. E

[e] Κύπριος] Hujusmodi boves describit Plinius lib. XXVIII. cap. ult. Aristophanes in Pluto Bœotios boves σκατοφάγους, oleto vescentes inducit, medicos taxans. SCHOTT.

[f] Κατὰ ῥοῦν] Utitur Lucianus [Jov. Trag. c. 22.], et alibi [Jov. Trag. c. 50.] κατὰ ῥοῦν προχωρεῖν dixit. SCHOTT.

[g] Καθ' ὕδατος] Vid. Lucian. Catapl. c. 21. Platon. Phædr. p. 276 C.

[h] Κἂν ἀπὸ] Est apud Aristot. lib. II. Rhetoricorum ad Theodectem. [c. 6.] SCHOTT.

[i] Κύνα] Aliter paullo Suidas, de iis qui iisdem sæpe malis afficiuntur. Utitur in Lysistrata Aristophanes. SCHOTT.

[k] γραμμάτων] γραμματιῶν g.

[l] τῶν] τῶν μὴ g. qui mox om. τά.

[m] Κατὰ βοὸς] Vid. Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 293 F.

[n] Κνὶψ] Alii sic efferunt, Ὁ κνὶψ ἐν χόρᾳ. Pantini codex: ταχυποδόντων præfert, et mox 92. ἐπὶ πανουργίᾳ. SCHOTT.

[o] ἐπὶ πανούργοις] ἐπὶ τῶν πανούργως g. ἐπὶ πανουργίᾳ b.

[p] Αἱ κύνες] Debetur adagium hoc codici Pantiniano, utiturque Plato lib. VIII. De Rep. [p. 563 C.] Ἀτεχνῶς γὰρ αἵ τε κύνες, κατὰ τὴν παροιμίαν, οἷαί περ αἱ δέσποιναι. SCHOTT. Deest g.

[q] ὑποχείριοι] οἱ ὑποχ. b.

94 [r]Κυνόσαργες: Τόπος, ἐν ᾧ οἱ νόθοι ἐξεκρίνοντο. Κύων γάρ A τις ἥρπακὼς κρέα, ἐκεῖ ἐκόμισεν· ὅθεν καὶ Κυνόσαργες.

95 Κατὰ ποδὸς βάσιν: Ἐπὶ τῶν κατὰ μικρόν τι πραττόντων καὶ μετὰ τέχνης. Ὁμοία τῇ, Ἐν νυκτὶ βοτάνη.

96 Καρκίνος λαγὼν αἱρεῖ: Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου· ὁμοία τῇ, Λύκος καὶ ὄϊν ποιμαίνει. B

97 Κεραμέως πλοῦτος: Ἐπὶ τῶν σαθρῶν, καὶ ἀβεβαίων, καὶ εὐθραύστων.

98 [s]Κεραμεὺς ἄνθρωπος: Ἐπὶ τοῦ σαθροῦ.

99 [t]Κακοὶ πίνοτσι τῆς τιμωρίας τὴν ὀμίχλην: Ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τιμωρουμένων. Ὁμοία τῇ, Αὐτὸς ἐθέτρε τοῦ κα- C κοῦ τὴν πίτταν.

100 Κενὰ κενοὶ βοτανεύονται:

VI. 1 Λαγὼς καθεύδων: Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν, ἢ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων τὶ ὁρᾶν, καὶ οὐκ ἐξ ἀληθείας πραττόντων.

2 [u]Λήμνιον κακόν: Ἀπὸ τῶν ἐν Λήμνῳ κακῶν γυναικῶν ἡ D παραβολή.

3 Λαὸς καπηλεύει: Λέγεται Κύρου περιγενόμενον [x]τῶν Λυδῶν προστάξαι αὐτοῖς καπηλεύειν.

4 Λύκοτ [y]πτερά: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Πῶς γὰρ ἂν πτηνός τις γένοιτο λύκος; E

5 Λαγὼς περὶ κρεῶν: Ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων καὶ περὶ ψυχῆς ἀγωνιζομένων. Καὶ γὰρ κἀκεῖνος περὶ τῶν ἑαυτοῦ κρεῶν τρέχει.

[r] Κυνόσαργες] Sic et Nonnus Scholiastes Στηλιτευτικῶν Nazianzeni. Alii enim ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, *ab albo cane* dictum volunt. Supra ἐς Κυνόσαργες dixit. Ab hoc Attico Gymnasio primum Cynicos appellatos quidam tradunt. Plura Desiderius Chiliastes. SCHOTT.

[s] Κεραμεὺς] Huc pertinet, quod refert B. Augustinus lib. V. de Civitate Dei, cap. 3. *Figuli* cognomentum Nigidio datum, quod rerum humanarum inconstantiam rotæ figulinæ comparasset. SCHOTT.

[t] Κακοὶ] Erasm. legit, τῆς πονηρίας, et constituere senarium conatur: Πίνουσ' ὁμίχλην τῆς πονηρίας κακοί. SCHOTT.

[u] Λήμνιον] An quia a Vulcano Mars in Lemno vinctus est? unde et *Lemnia vincula* Statio Papinio dicta. An quia Somnus in Lemno habitare dicebatur, auctore Homero? Vide Giraldum. SCHOTT.

[x] τῶν Λυδῶν] τὸν Λυδὸν g.

[y] πτερά] g. addit ζητ.

6 Λοΐσαιο τὸν Πελίαν: Ἀπὸ τῶν [z]τῷ Πελίᾳ συμβάντων παρήχθη. A

7 Λέρνη κακῶν: Ὡς, Ἰδιὰς κακῶν. [a]Διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους ἐκεῖσε ἐν τῇ Λέρνῃ τὰ καθάρματα βάλλειν.

8 Λευκὴ στάθμη: Ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων· καὶ ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων. B

9 [b]Λευκὴ ψῆφος: Ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως βιούντων.

10 [c]Λημνίαι χειρί: Ὠμῇ καὶ παρανόμῳ. Ἀπὸ τῶν συμβάντων.

11 Λιβυκὸν θηρίον: Ἐπὶ τῶν ποικίλων καὶ πολυειδῶν τοῖς τρόποις. Πολυθήρου γὰρ οὔσης τῆς Λιβύης, καὶ πολλῶν ζώων συνιόντων καὶ ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἐξηλλαγμένα ἀποτελεῖ [d]καὶ σύμμικτα ζῶα. C

12 Λευκὴν μάζαν στρῶσοι: Ἐπὶ τῶν [e]μεγάλως ὑπισχνουμένων.

13 Λιμοῦ πεδίον: Ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων πόλεων. Λιμοῦ γάρ ποτε ὄντος, ἔχρησεν ὁ θεὸς [f]Ἀθηναίοις ἀνεῖναι τῷ λιμῷ πεδίον, εἰ μέλλοιεν ἀπαλλαγῆναι τοῦ λιμοῦ· διὸ καὶ ἐποίησαν. D

14 [g]Λιμῶι Μηλίοι: Ἐπὶ τῶν σφόδρα λιμωττόντων. Τοὺς γὰρ Μηλίους Ἀθηναῖοι ἰσχυρῶς ἐκάκωσαν.

15 [h]Λίνδιοι τὴν θυσίαν: Ἐπὶ τῶν σκωπτόντων καὶ δυσφήμως ἱερουργούντων. Ἡρακλῆς γὰρ ἥρπασε τὸν βοῦν τινὸς τῶν Λινδίων, καὶ ἐθοινήσατο· ὁ δ' ἐλοιδορεῖτο αὐτῷ. E

16 Λίνωι λίνον στνάπτεις: Ἐπὶ τῶν τὰ ἀσθενῆ ἀσθενέσι συναπτόντων.

17 Λοκρῶν στήνθημα: Ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. Λοκροὶ γὰρ τὰς συνθήκας παρέβησαν. F

[z] τῷ] τῇ g.
[a] Διὰ τοὺς] διὰ τὸ τοὺς b. g.
[b] Λευκὴ] v. Lucian. Pro Merc. ult. Harm. c. 3.
[c] Λημνίᾳ] Supra paullo habes: Λήμνιων κακόν. SCHOTT.
[d] καὶ om. g.
[e] μεγάλως] μεγάλους g.
[f] Ἀθηναίοις om. g.
[g] Λιμῷ Μηλίῳ] Suidas utroque modo Μηλίῳ et Μηλιαίῳ extulit. Aristophanes ἐν Ὄρνισι [186.] Τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖται λιμῷ Μηλίῳ. SCHOTT.
[h] Λίνδιοι] Utitur de ceteris Nazianzenus Steliteut. tertia, et ibi Billius optimus interpres pag. 274. et Elias p. 246. SCHOTT.

18 [i]Λυδὸς ἐν μεσημβρίαι: [1]Ἐπὶ τῶν ἀκολάστων. Τοιαύτη γὰρ A
ὥρᾳ οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσιν ἐκεῖσε.

19 [k]Λύκος λετὸν φεύγει: [1]Ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

20 [l]Λύκος ἔχανεν: [1]Ἐπὶ τῶν τῆς ἐλπίδος [m]ἀποτυγχανόντων.
Οἱ γὰρ λύκοι ἀθηρίᾳ περιπεσόντες, χαίνουσι διερχόμενοι.

21 Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: [1]Ἐπὶ τῶν πονούντων περί τι B
μάτην. [t]Ὁ γὰρ λύκος ἄπρακτος περίεισιν, ὅταν διψήσῃ. [t]Ὁμοία
τῇ, Κύων παρ' ἐντέροις.

22 Λετκώδενον λίνον [n]κερδογαμεῖς: [1]Ἐπὶ τῶν αἰσχρὰς ἐπὶ
κέρδει γαμούντων.

23 [o]Λοκρικὸς βοῦς: [1]Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. Λοκροὶ γὰρ ἀποροῦντες C
βοῶν πρὸς θυσίας, ξύλα σχηματίσαντες εἰς βοῦν, οὕτω τὸ θεῖον
ἱλάσκονται.

24 Λυδοὶ πονηροὶ, δεύτεροι Αἰγύπτιοι, τρίτοι δὲ [p]πάντων
Κάρες ἐξωλέστατοι:

25 [q]Λέοντα πτρᾶις: [1]Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποιούντων. D

26 Λύκος πρὸ βοῦς [r]σπεύδει: [1]Ἐπὶ τῶν ὑπερσπευδόντων. Καὶ
γὰρ τὸ θηρίον ἁρπάξαν φεύγει.

27 Λύχνον ἐν μεσημβρίαι ἅπτειν: [1]Ἐπὶ τῶν παρὰ καιρὸν τὶ
ποιούντων. [s]Ὅμοιον τῇ, [1]Ἐν θέρει τὴν χαλκῆν κατατρί-
βεις.

[i] Λυδὸς] Hinc Λυδιάζειν Græcis λεξικογράφοις, pro Lydorum more libidini indulgere. Vide mox inf. Λυδοὶ πονηροὶ, &c. SCHOTT.

[k] Λύκος] Zenobius, Suidas, et Apostolius: λύκος λετὸν φεύγει. Diogeniani Palatinum exemplar [sic et g.] λετῷ φεύγειν mala manu præferebat: non sequor. SCHOTT.

[l] Λύκος ἔχανεν] Utitur apud Suidam Ælianus, Lucianus item in Gallo [c. 11.] et Aristophanes in Lysistrata [630.] SCHOTT.

[m] ἀποτυγχανόντων] ἀποτυχόντων g.

[n] κερδογαμεῖς] Pantini nostri liber κερδῶ γαμεῖν præfert. SCHOTT. κερδῷ γαμεῖς b. g. vid. B. 619.

[o] Λοκρικὸς] Eadem Zenobius, quem et vide in Μῆλον Ἡρακλῆς, et Suidas in Μήλιος Ἡρακλῆς. Pro ἱλάσκονται in Pantiniano [et b.] est ἱλεώσαντο. Et sequenti 24. Erasmus edit πάντων Κάρες. Rursum 26. est in altero, προσβοῆς. SCHOTT.

[p] πάντες ὧν] πάντων corr. cum Erasmo.

[q] Λέοντα] Vid. Plato Rep. I. p. 341 C. Schol. Aristid. p. 500. T. III. ed. Dind.

[r] σπεύδει] σπεύδη g.

[s] Ὅμοιον—Παρὰ om. g.

28 [t]Παρὰ Λύδιον ἄρμα: Ἐπὶ τῶν πολὺ ἀπολειπομένων ἐν ἀγῶνί τινι. A

29 Ἀταΐοι νόμοι: Μαντικῷ· μάντεις γὰρ οἱ Λυδοί.

30 Λακωνικὰς [u]σελήνας: Ἐπὶ τῶν [x]ἀμφιβόλως συνθήκας ποιουμένων. Οὗτοι γὰρ βοήθειαν αἰτούμενοι, ἀνεβάλλοντο, τὴν σελήνην προφασιζόμενοι. Ἀκεσσαιοῦ σελήνη, τὸ ἐναντίον. B

31 Λιπαρώτερος λύχνοτ, καὶ, Λιπαρώτερος ληκτθίοτ: Ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶν. Ὁμοία τῇ, Ἀκόνην σιτίζεις.

32 Λύω [y]λέσχας: Πλάτων φησὶ [z]λέγων ὁπόταν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐξήρχοντο.

33 Μασχάλην αἴρειν: Ἀντὶ τοῦ, κωθωνίζεσθαι, καὶ πίνειν. C

34 [a]Μεγαρέων δάκρτα: Ἐπὶ τῶν πρὸς βίαν δακρυόντων. Τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀποθανόντος ἠναγκάσθησαν [b]πάντες ὑπὸ τῆς [c]αὐτοῦ γυναικὸς δακρῦσαι. Ὁμοία τῇ, Πρὸς σῆμα μητρτιᾶς θρηνεῖν.

35 Μεγαρικαὶ σφίγγες: Πόρνας τινὰς οὕτως ἐκάλουν. D

36 Μετὰ Λέσβιον [d]ᾠδόν: Ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων.

37 [e]Μηδικὴ τράπεζα: Ἐπὶ τῶν πολυτελῶν καὶ ἁβρῶν.

38 Μὴ μελαμπύγοτ τύχης: Μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ.

[t] Παρὰ Λύδιον] Plura e Plutarcho in Nicia, [p. 523 D.], et De discernendo amico ab adulatore [p. 65 B.], itemque Nazianzeno congerit Erasm. Illud tantum hîc addam, sic et Latinos loqui. Horatius in Arte Poët. ver. 417. *Mihi turpe relinqui est.* Ducta a stadii curriculo tralatione. Valerius Harpocratio: Ἀπολελοιπότες, ἀντὶ τοῦ νενικηκότες· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων, &c. SCHOTT. Vid. Eustath. Il. κ'. p. 816, 38. Apostol. XII. 38.

[u] σελήνας] Luna antiquitus superstitiose observata, ut auctor est Lucianus libro De Astrologia, et de πανσελήνῳ Aristoph. SCHOTT.

[x] ἀμφιβόλων] ἀμφιβόλως b. et sic Apostolius ms.

[y] Λέσχας Græci et *confabulationes* et *exedras* vocabant, ut in adagio Κρουνοχυτρολήραιων observarat Erasmus: nihil ut necesse fuerit H. Stephano acerbe adeo Batavum optime de adagiis atque adeo Græcis litteris meritum traducere, cum se ipse retractarit. Pantinianus hîc pro λέγων, λέγεται habet, nullo discrimine. SCHOTT.

[z] λέγων] λέγειν g.

[a] Μεγαρέων] Zenobius hæc copiosius pertractavit. SCHOTT.

[b] πάντες] ἅπαντες g.

[c] αὐτοῦ] ἐκείνου g.

[d] ᾠδόν] ἐνδὸν g.

[e] Art. om. g.

39 Μία λόχμη οἱ τρέφει [f]δύο: Ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ πολλὰ A
κερδαίνειν βουλομένων.

40 [g]Μῦλος πάντα ἀκοΐει: Ἐπὶ τῶν κωφότητα προσποιουμέ-
νων, καὶ πάντα ἀκουόντων. Μῦλος γὰρ κωμῳδιῶν ποιητὴς, ὃς μὴ
ἀκούειν [h]ὑπεκρίνετο.

41 Μῆτε ἄρτι πίττης γεύεται: Ἐπὶ τῶν νεωστὶ [i]πασχόντων κα- B
κῶς.

42 [j]Μυσῶν λείαν: Ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων. Οἱ γὰρ
κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐληΐζοντο.

43 [k]Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρίαι μάζαν ἔδοντες:

44 Μέγα φρονεῖ [l]ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ: Σωφροσύνης C
γὰρ δῶρον αὐτῷ ἐδόθη.

45 Μῆτε λευκός: Ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν καὶ ἀκρατῶν· τοιοῦτοι γὰρ
οἱ κατοικίδιοι μύες.

46 [m]Μὴ παιδὶ μάχαιραν: Μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρεῖν μεγάλα
πράγματα, μή πως καθ' ἑαυτῶν [n]χρήσωνται. D

[f] δύο] ἐριθακοὺς addit Suidas, quam ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον esse ait. Vitiose autem hîc λόγχη Palat. codex: recte Pantinianus λόχμη. SCHOTT.

[g] Μῦλος] Hujus et Cratinus, Comicus et ipse, in Cleobulinis apud Zenobium meminit. SCHOTT.

[h] ὑπεκρίνετο] ὑποκρίνεται g.

[i] πασχόντων κ.] Suidas aliter: Ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων μετὰ κόπου. Habet illud, Μῆς ἄρτι πίττης γευόμενος. Et, Ὅσα μῆς ἐν πίττῃ, sed τὸ ἄρτι abest a Pantini membranis, non male. Plura Erasmus ex Theocrito et Herodoto suggesserit. SCHOTT.

[j] Μυσῶν] Suidas bis allato proverbio, amplius: οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκεῖνον, &c. Et antea, παροιμία τίς ἐστι λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδρομῶν τῶν ἀστυγειτόνων καὶ λῃστῶν τῆς Μυσίας. Pet. Pantinus e suo Apostolio ita hunc Diogeniani locum tentabat Notis ad Theclam, Moreti typis nuper feliciter evulgatam: οἱ γὰρ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον λῃσταὶ καὶ ἀστυγείτονες, &c. Vide et Harpocrationem. SCHOTT.

[k] Μέτρῳ] Versus ex oraculo Sybaritis dato vertit in proverbium, auctore Zenobio ac Suida. Versum autem sic constituas: Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμέτρως μάζαν ἔδοντες. SCHOTT.

[l] ἢ Πηλεὺς] Pelea gladium a Vulcano fabricatum accepisse auctor Zenobius ac Suidas. Meminit apud illum Pindarus in Eumeonicis [Nemeonicis], item Anacreon. SCHOTT.

[m] Μὴ παιδὶ] Suidas *Eupolim* citat ἐν Δήμοις: Μὴ παιδὶ τὰ κοινά. Notans pueris Remp. minime credendam. SCHOTT.

[n] χρήσωνται] χρήσονται g.

47 ΜΑΝΊΑΙ ΟΥ̓ ΠΑ̂ΣΙΝ ΌΜΟΙΑΙ: Τῶν *μανιῶν αἱ μέν εἰσιν ἄτοποι,* A *αἱ δ' ἀρετῆς καὶ εὐχῆς ἄξιαι, ὡς αἱ τῶν χρησμολόγων.*

48 ΜΈΓΑ ΣΤΌΜΑ ΤῸ [o]ἘΝΙΑΥΤΟΥ̂: *Τουτέστι πολλὴ παρρησία εὐθηνίας γενομένης.*

49 [p]ΜΥΣῚ ΚΑΝΘΑΡΊΣ: *Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.*

50 [q]ΜΕΤᾺ ΜΟΥΣΩ̂Ν ΚΌΡΤΑΟΣ: *Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων πεπαιδευ-* B *μένοις συνόντων.* [r]*Ὁμοία,* ΚΑΡΙΚῊ ΜΟΥ̂ΣΑ. *Καὶ,* [s]ΚΌΡΧΟΡΟΣ ἘΝ ΛΑΧΆΝΟΙΣ.

51 ΜΈΛΙΤΟΣ ΜΤΕΛΌΣ: *Ἐπὶ τοῦ ἄγαν ἡδέος.*

52 ΜΕΊΖΟΝΑ ΒΟΑ͂Ι [t]ΔΆΦΝΗΣ [u]ΧΛΩΡΑ͂Σ ΚΑΙΟΜΈΝΗΣ: *Ἐπὶ τῶν* C *μεγάλα βοώντων.*

53 ΜῊ ΕἸΚΗ̂ ΤῊΝ [v]ἌΒΤΔΟΝ: *Λείπει, παραπλεῖν. Ἐπὶ τῶν* [w]*παρακινδυνευόντων.*

54 [x]ΜῊ ΚΙΝΕΙ̂Ν ΚΑΚΌΝ ΕἾ ΚΕΊΜΕΝΟΝ: *Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐγειρόντων.*

55 [y]ΜΗΔῈΝ ΚΑΤᾺ ΒΟΌΣ ΕἼΠΗΙ: *Μὴ πάντα ἐπιτρέπειν ταῖς εὐ-* D *χαῖς.*

o *ἐναντίου*] Recte Pantinianus codex [et b. g.] *ἐνιαυτοῦ*, astipulantibus omnibus, et Suida, qui et *εὐφορίας* pro *εὐθηνίας* habet. SCHOTT.

p Μυσὶ] Μυσὴ b. g.

q Μετὰ Μουσῶν] Suidas concise *μετὰ Μουσῶν, ἐπὶ τῶν πεπαιδευμένων, de erudito.* Cui adversatur illud Martialis lib. XXI. *Carmina quod scribis Musis et Apolline nullo.* Et affine: *Mihi ac Musis.* Vide in Zenobio, et supra in Diogeniano: *Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται.* SCHOTT.

r Κόρχορος] Κόρκορος g.

s δάφνης] De lauri strepitu Plinius libro XV. cap. 30. *Laurus quidem manifesto abdicat ignes crepitu.* SCHOTT.

t χλωρᾶς] χλοερᾶς g.

u παρακινδυνευόντων] διακινδυνευόντων b.

x Legendus Suidas in adag. *Μὴ κινεῖν ἀκίνητα*, &c. SCHOTT. Vid. Schol. Plat. p. 40.

y Μηδὲν κατὰ βοὸς] Concinnius Suidas, *μὴ πάντα κατὰ βοὸς ἔξεις. Non omnia per bovem obtinebis*, id est, per sacrificia, sed allaborandum etiam: Sallustius: *Non votis neque suppliciis muliebribus auxilia parantur deorum, sed vigilando, agendo, bene consulendo prospere omnia cedunt.* T. Livius lib. VII. *Neque exspecta nihil agenti in sinum de cælo devoluturam victoriam aut fortunam esse.* Plura ex Æschylo Junius Hadrianus Cent. V. Adag. 50. rectius quam Erasmus, qui *εὖχου* legens, ingeniose magis quam vere argutatur. SCHOTT. Sed vide Valckenær. ad Schol. Eurip. Phœn. p. 769.

56 [z]Μήτε νεῖν, μήτε γράμματα: [1]Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν. Ταῦτα A
γὰρ ἐκπαιδόθεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐμάνθανον.

57 Μηδέποτε μηδεὶς Μεγαρέων γένοιτο σοφώτερος: [1]Ἐπὶ
τοῦ ἀναισθήτου. Χαριεντιζόμενοι δὲ τοῦτο ἔλεγον.

58 Μὴ δὲ μέλι, μὴ δὲ μελίσσας: [1]Ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων
[a]παθεῖν τι ἀγαθὸν μετὰ ἀπευκτοῦ. B

59 Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς [b]ἄψωμαι μάχης: [1]Ἐπὶ τῶν τὴν
ἰσχὺν ἀνίσων.

60 Μὴ λόγοτς ἀντ' ἀλφίτων: [1]Ἐπὶ τῶν τινὸς ἀξιούντων τυχεῖν.

61 [c]Μηδέποτε (εἰ) ἔρδειν γέροντα, μὴ δὲ γυναῖκα, μὴ δὲ
παῖδα βάσκανον, μὴ δὲ κύνα τινὸς, μὴ δὲ λάλον κωφη- C
λάτην: Παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν.

62 Μικρὸν κακὸν, μέγα ἀγαθόν: Πολλάκις μικρὸς πόνος, καὶ
κακόν τι δοκοῦν, μεγάλων γίνεται πρόξενον καλῶν.

63 [d]Μήλῳ βάλλειν: [1]Ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτα ἐπαγομένων τινάς.

64 Μικρὸς ἀεὶ ὁ σὸς [e]πῶλος: [1]Ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλι- D
κίας νεάζειν λεγόντων.

65 [f]Μία μάστιξ ἐλαύνει: [1]Ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου.

66 [g]Μυὸς ὄλεθρος: Διὰ τὸ ἀπορρεόντων τῶν μυῶν τῶν μελῶν

[z] Μήτε νεῖν] Hoc adagium in Sueton. Aug. c. 64. ubi *natare* legit Torrentius; et nos ad Senecam Rhet. expleta his Græcis lacuna, πρῶτον κολυμβᾶν, δεύτερον δὲ γράμματα, Controv. 27. SCHOTT.

[a] παθεῖν—ἀπευκτοῦ] Suidas perspicue magis παθεῖν τι φαῦλον μετ' ἀγαθοῦ. Et fortasse invertendum erat, *neque apes neque mel.* Ut Socrates Xantippen jurgiosam cur ferret rogatus, Gallinas, inquit, crocitantes, si ovis vescendum, perferam necesse est. Sappho apud Tryphonem Grammaticum: μήτ' ἐμοὶ μέλι, μήτε μέλιττα. SCHOTT.

[b] ἄψωμαι] ἅψωμαι b. g.

[c] Μηδέποτε] Vide supra, γέροντι μηδέποτε μηδὲν χρηστὸν ποιεῖν. Pro κωφηλάτην, malo ὀνηλάτην, vel κάπηλον. SCHOTT.

[d] Μήλῳ] Virgilius in Ecl. *Malo me Galatea petit.* Et ibi interpretes. Erasmus hîc, et Petrus Nannius Miscellan. lib. VI. Pluraque Io. Goropius Becanus in Vertumno. SCHOTT.

[e] πῶλος] Sic Q. Flaccus libro I. Serm. Sat. 3. *et pullus male parvus Si cui filius est.* Ubi putide nimium *putum* reponere, pro *pullo*, idiotismo nimirum Italico conati quidam sunt. Blandientium autem vox *pullus* est, etiam M. Plauto in Casina: *Meus pullus, meus passer.* SCHOTT.

[f] Μία om. b. g.

[g] Μυὸς] Ælianus lib. XII. Hist. Anim. cap. 10. sic effert: κατὰ μυὸς ὄλεθρον, citatque Menandrum in Thaide. SCHOTT.

θνήσκειν αὐτούς. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπράκτως [h]ἀποθανόν- A
των.

67 Μὴ δὲ κάρφος κινεῖν: Ἐπὶ τῶν ἡσύχων.

68 Μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς τὴν ἀνθρακιὰν ἐμπέσῃς:

69 [i]Μήτ' ἄκανθα ἁμᾶσθαι: Λείπει, τοὺς ἀγαθούς.

70 [k]Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα: Τουτέστι, μὴ τὰς τέχνας B
κατὰ τῶν φίλων.

* Μὴ μέγα λέγε: Μὴ μεγαλορρημόνει.

71 Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ: Ἀνθρακεὺς ἐμπιπράμενος ἐν τῇ καμίνῳ
[l]τοῦτο λέγει. Ἐπὶ δὲ τῶν κακοῖς συνεχέστερον περιπιπτόν-
των. C

72 Μὴ μάχαιραν αἴρει θῆλυ: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων βοηθεῖν.

73 [m]Μίδας ὄνος ὦτα: Ὅτι ὠτακουστὰς εἶχεν. Οἱ δὲ, χωρίον
αὐτοῦ φασιν οὕτω καλεῖσθαι, ὑπ' αὐτοῦ ληφθὲν, ἀνάλωτον.

74 [n]Μωμήσεταί τις μᾶλλον, ἢ μιμήσεται: Ὅτι ῥᾴτερον τὸ
ψέγειν. D

75 Νῦν πείθου: Ὁμοία τῇ, "[o]Πείθου θεῷ."

h ἀποθανόντων] ἀποθνησκόντων g.

i Μήτ' ἄκανθα] Addit Suidas: ἀντὶ τοῦ μηδὲ πλησίον γένωτό μοι τοῦτο ὅπερ λέγεις. Contrarium: *Mordeat vel capra nocentem.* SCHOTT. Deest art. g.

k Μὴ πρὸς ἐμὲ] Aqua hîc hæret, suspectaque de mendo vox ποικίλα: et sequens parœmia cohærere videatur. Quamobrem conjunxi. SCHOTT. Vid. Suid. p. 2493 B.

l τοῦτο λέγει] τοῦτω (sic) λέγειν g.

m Μίδας] De Mida asini auriculis prædito nota fabula est et mythologia, multa a principibus explorando audiri, ut ille ait: *An nescis longas regibus esse manus?* In Persio prius erat: *Auriculas asini Mida rex habet.* Sed a Cornuto præceptore admonitus, ne offenderet Neronem, mutavit in *Auriculas asini quis non habet?* Meminit et Naso et Ausonius: versusque sunt elegantes Petronii Arbitri apud Fulgentium libro III. Mythologic. in fabula Apollinis et Marsyæ: item in Ioan. Salisberiensi lib. III. Policratici cap. 12. et Animadversorum Hadriani Junii lib. III. cap. 15. *Sic commissa verens avidus reserare minister, Fodit humum, regisque latentes prodidit aureis: Concepit nam terra sonum, calamique loquentes Invenere Midam qualem concesserat index.* SCHOTT. Vid. Schol. Aristoph. Plut. 287. et Hemsterhus.

n Μωμήσεται] Plutarch. II. p. 346 A. Ἀπολλόδωρος ὁ ζωγράφος, ἀνθρώπων πρῶτος ἐξευρὼν φθορὰν καὶ ἀπόχρωσιν σκιᾶς, Ἀθηναῖος ἦν, οὗ τοῖς ἔργοις ἐπιγέγραπται, Μωμήσεται τ. μ. ἢ μ.

o πείθου] πεύθου g.

76 Νηφάλια πίδα: Τὰ μὴ ἀμπέλινα, μὴ σύκινα, μὴ δὲ μύρ- A
σινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγονται.

77 [p]Νόμος καὶ χώρα: Δῆλον.

78 Ναῦς παλαιὰ πόντωι οὐχὶ πλωσίμη: Ἐπὶ τῶν μηδὲν συν-
τελούντων.

79 [q]Ναῦς ἱκετεύει πέτρας: Ἐπὶ τῶν ἀδυσωπήτων. Ὡς τὸ, B
Ἀνδριάντι πρεσβεύσομεν.

80 Νέμεσις [r]δὲ παρὰ πόδας βαίνει: Μέτεισι γὰρ ταχέως.

81 Νετρῶι ἱππεύεις: Ἐπὶ τῶν βραδέως γινομένων.

82 Νεκρῶι λέγων μύθους εἰς οὖς: Ἐπὶ τοῦ μὴ ἐπαΐοντος.

83 Νεφέλας βαίνειν: Ἐπὶ ματαίου ἢ ἀδυνάτου. C

84 Νοῦς οὐ παρὰ κενταύροις: Ἐπὶ τῶν ἐπιλησμόνων καὶ
πλεονεκτῶν. Παρ' ὅσον ὑπὸ πλεονεξίας ἀπώλοντο.

85 Νοῦν τὸν ξένον: Ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινῶν.

86 Νῦν εἰς χώραν ἦλθες: Ἐπὶ τῶν ὅπου ἀπηρνοῦντο μὴ ἐλ-
θεῖν ἐλθόντων. D

87 Νῦν ὀσπρίων ἄμητος: Ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν πραττόντων πάντα.

88 Νῦν θεοὶ [s]μάκαρες: Ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων ἐφ' οἷς
ἔπραξαν.

89 Νὺξ ὑγρά: Ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶν. Νύκτα δα-
σεῖαν, τὴν χειμερινήν φασι. E

90 [t]Νῦν γένοιτο σωθῆναι: Ἀετὸς χελώνην ἁρπάσας ἠβού-
λετο ἀφ' ὕψους καταβαλεῖν, ἡ δὲ, "Νῦν γένοιτο," φησὶ, "σωθῆναι·
τοῦ δὲ λοιποῦ, αὐτοῦ μελήσει."

91 [u]Ξύρος εἰς ἀκόνην: Πρὸς τοὺς ὧν βούλονται τυγχάνον-
τας. Ὁμοία τῇ, [x]Ὄνος εἰς ἄχυρα. F

p Νόμος] Quod gens quævis legibus utatur suis. Suidas. Plura hîc Zenobius de gentium moribus; quæ cum voluptate simul et utilitate, ut sunt a nobis nonnihil facta meliora, legas licet. SCHOTT.

q Ναῦς] Suidas dici proverbium ait in stupidos atque insulsos. SCHOTT.

r δὲ] γὰρ g.

s μάκαρες] μάκαρ g.

t Νῦν γένοιτο] Suidas ita: Νῦν σωθείην, ἵνα ᾖ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου. SCHOTT.

u Ξύρος] Vide Suidam, Erasmum enim hîc fugit ratio. Reddidit enim contra: *In eos, qui in res, quas minime volebant, inciderunt.* SCHOTT.

x εἰς ἄχυρα] Philemon Athenæi II. p. 52 E. Ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων.

92 [y] Ξύλον ἄγκυλον οὐδέποτ' ὀρθόν: [v] Ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύ- A
λων ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι.

93 [z] Ξυγγνώμη πρωτοπείροι: [t] Ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις [a] διαμαρτα-
νόντων.

94 Οὐδὲν ἦν τἄλλα πάντα πλὴν χρυσός:

95 [b] Ὀστράκων περιστροφή: [t] Ἐπὶ τῶν ἐκ κρειττόνων εἰς τὸ B
ἐναντίον [c] μεταπιπτόντων, ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυβευόντων. [t] Ὀστρα-
κίνοις γὰρ τὸ πάλαι χρώμενοι βώλοις, τῇ μεταβολῇ τούτων πολ-
λάκις [d] ἡττῶντο, ἢ ἐνίκων.

96 [t] Ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται: [t] Ἐπιδέδεται καὶ ἠὐτρέπισται τὸ
τοῦ ὀλέθρου ἡμῶν πέρας. C

97 [v] Ὄμπνιος χείρ: [t] Ἡ πλουσία. [v] Ὄμπνιον νέφος, μέγα,
πολὺ, ηὐξημένον.

98 [v] Ὄνος ἄγει μυστήρια: [t] Ἐν τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄστεος ἐκό-
μιζον μετὰ τῶν ὄνων τὰς χρείας. Διὸ καὶ ἐκακοπάθουν οἱ ὄνοι.
[t] Ἐπὶ τῶν οὖν ἀναξίως τι βασταζόντων λαμβάνεται. [t] Ὁμοία, D
Γαλῆι κροκωτόν· καὶ, Πίθηκος ἐν πορφύραι.

99 [v] Ὄνου πόκοι: [t] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων καὶ ἀτελῶν. [e] Οὐδὲ γὰρ
κείρεται ὄνος.

100 [v] Ὄνου γνάθος: Εἰς πολυφάγον.

VII. 1 [v] Ὄνου σκιά: [t] Ἐπὶ τῶν μηδενὶ [f] χρησίμῳ φιλοτιμουμένων καὶ E
φιλονεικούντων. [t] Ἐμισθώσατο γάρ τις τὴν ὄνον· [g] καύματος δὲ
γενομένου ὑπὸ τὴν [h] ὄνου σκιὰν ὑπέδυ, ὁ δὲ ἐμάχετο, [v] Ὄνον σοι,
λέγων, ἐμισθωσάμην, οὐχὶ σκιάν.

2 Οὐδ' [t] Ἡρακλῆς πρὸς δύο: [i] Φανερόν.

[y] Ξύλον] Sic Horatius: *Naturam expellas furca, tamen usque recurret.* Plura Desiderius Chiastes suggeret. SCHOTT.

[z] Ξυγγνώμη] Egregie sacer ille Chrysostomus: Καὶ τῷ μὲν ἐν ἀρχῇ πεσόντι συγγινέσκομεν ἅπαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν. SCHOTT.

[a] διαμαρτανόντων] τι διαμ. b.

[b] Ὀστράκων] De hoc ludi genere Jul. Pollux, et in Phædro Plato. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 59. 179. Lucian. pro Merc. c. 1. Heindorf. ad Platonis Phædr. p. 232.

[c] μεταπιπτόντων] περιστρεφόντων. Γρ. μεταπεσόντων b.

[d] ἡττῶντο] ἡττῶντο b.

[e] Οὐδὲ γὰρ κείρεται ὄνος] Pantinianus, οὐδὲ γὰρ κείρεις τὸν ὄνον. Et πόκαι præferebat. SCHOTT.

[f] χρησίμων] χρησίμῳ b. g.

[g] καύματος] κάματος in Pantiniano scriptum vidimus. SCHOTT.

[h] ὄνου σκιὰν] ὄνον g. c.

[i] Φανερόν] ἡ ἱστορία αὕτη. Προσπεσεῖν τῷ Ἡρακλεῖ ἐκ λόχου οἱ Μολιονίδαι, αὐτὸς φοβηθεὶς ἔφυγε g.

3 [k]Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι: [l]Ἀριστοφάνης, οὐ βλασφημήσω. A

4 [m]Οὐ μάλα κτκᾶις: Ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄντων.

5 Οἱ Κρῆτες τὴν θτσίαν: [n]Ἐπὶ τῶν ταρασσόντων τοὺς θύοντας καὶ περικοπτόντων. [o]Τοιοῦτον γάρ τι συνέβη τῷ Ἀγαμέμνονι παρὰ τῶν Κρητῶν θύοντι.

6 Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν: Σικελός τις σῦκα ἄγων ἐναυ- B
άγει· εἶθ' ὁρῶν τὴν θάλατταν [p]ἀγριουμένην ἐπὶ πέτρας καθήμενος, Οἶδα, φησὶν, ὃ θέλεις, σῦκα θέλεις.

7 [q]Οποτ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλοτσι: Τόποι τινὲς δύσβατοι. [q]Οθεν ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων λέγεται. C

8 Οὔθ' ἕτεται, οὔτε ἡλιοῦται: Ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης καθεστώτων φροντίδος.

9 Οὐκέτ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαιρέτω: Ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων.

10 [q]Ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλῆν: Ἐπὶ τῶν παρ' ὧν οὐκ ἤλπισαν D
σωζομένων.

11 Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον: Ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων, μήτε [r]μεθεῖναι βουλομένων.

12 Ὁ Σκύθης [s]ἵππον: Ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀποπτυόντων αὐτό. Διὸ καὶ Πίνδαρος, E

k Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι] E Lysistrata est Aristoph. [37.] citatque et Hesychius simile ex Æschylo, et Desiderius adagio, *Non impetam lingua.* SCHOTT.

l Ἀριστ. οὐ βλασφ.] ἀντὶ τοῦ οὐ βλασφ. ὡς Ἀριστοφάνης g.

m Οὐ μάλα κυκᾷς] Vid. not. ad Hesych. in Οὐ μάλα κικκάς.

n Ἐπὶ τῶν τεσσαρακόντων] Turbatus locus, reponendumque ταρασσόντων, quod in Pantini cod. rectum est. Zenobius, et ex illo Suidas, uberius historiam narrant. SCHOTT.

o Τοιοῦτον] τοιούτῳ g.

p ἀγριουμένην] Si mendo locus vacat, *turbidum mare* designat. Zenobius enim contra ἐν τῇ γαλήνῃ habet; et Suidas ὁρῶν τὴν θάλασσαν γαληνιῶσαν, *maris molliciem*, seu *pellaciam*, ut Lucretii verbo utar, significans. Vide infra proverb. Σῦκον αἰτεῖς. SCHOTT.

q Ὄρτυξ] Senarius integer: ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλῆν τὸν καρτερόν. Cujus etsi neget auctorem reperiri Zenobius, Athenæus tamen lib. IX. e veteri poëta ἀδήλῳ, indicata et origine, laudat. Pro Ἡρακλῆν Ἡρακλῆ scriptum in Pant. SCHOTT. Ἡρακλέα τὸν καρτερόν c.

r μεθεῖναι] Reposui μεθεῖναι pro μαθεῖν [sic b. c. g.], e Suida et Apostolio; itaque vertendum censui. SCHOTT.

s ἵππον] Exaudiendum *odit*, vel *respuit*, βδελύσσει ἢ μυσάττεται.

Ἀτιζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππου λόγῳ, κρύφα δὲ σκολιοῖς γόμφοις ἀναδέρουσι πόδας. A

13 Οὐδὲν ἱερὸν εἶ: Ἰδὼν τὸν Ἄδωνιν τοῦτό φησιν Ἡρακλῆς. Εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

14 Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις: Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων. Ὁμοία τῇ, Ἀμουσότερος Λειβηθρίων. B

15 Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη: Πάσης πολεμικῆς παρατάξεως ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδους καὶ στέμματα· καὶ νόμος τούτου μόνου φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. [x] Ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ διαφθειρομένων ἡ παροιμία τάττεται.

16 Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔζεθ' ὁ πλοῦς: Ἡ Κό- C
ρινθος πολλὰς εἶχεν ἑταίρας, αἳ τοὺς ἀφικνουμένους [y] ἐδασμολόγουν.

17 Οὐδὲν ἔγγυς ἱππικοῦ δρόμου: Ἐπὶ τῶν τρυφᾶν βουλομένων.

18 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόντεον: Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προσήκοντα D
φλυαρούντων. Πρῶτον γὰρ τὰ Διονύσου ᾄδοντες οἱ ποιηταὶ, ὕστερον κατεφρόνουν. [z] Οἱ οὖν τοῦ Διονύσου ἔλεγον, Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.

19 Οἴῳ με ὁ δαίμων [a] τέρατι στγκλθεῖρξεν: Ἐπὶ τῶν δυσανασχετούντων. Ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος καὶ τοῦ Ὀδυσσέως. E

Pindari locus hic sanior, quam in Zenobio [V. 59.], ubi plura notabamus. Simile narrat Suidas in Σκύθης τὸν ὄνον. Pro ἀναδέρουσι tentabam equidem ἀναιρέουσι, vel ἀποφέρουσι. SCHOTT.

[t] τρία] τὰ τρία g.

[u] πυρφόρος] Sic emendavi e πορφύρος [sic b. πορφύρα c. g.] auctoritate Zenobii ac Suidæ non semel, qui ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων dictum aiunt. Mihi dictum videtur, pace illorum dixerim, ab eo, qui ignem ante imperatorem militiæ gestabat, de quo sæpe Herodianus in Cæsaribus. Vide inf. adag. Πέρες τὸν μάντιν. Et Scholia in Euripidis Phœnissas Græca. [1386.] SCHOTT.

[x] Ἐπὶ τῶν] τῶν om. b. Tum πανωλέθρως g.

[y] ἐδασμολόγουν. *Capturas colligebant*] *Capturam* reddidi, quæ, ut piscium erat, sic et meretricum quæstus. Sueton. Calig. c. 40. *Ex capturis prostitutarum quantum quæque uno concubitu mereret.* Græcis autem in hoc senario δασμολογεῖν, *tributa exigere et colligere* est. Scitum illud Demosth. ad Laida, *Ego vero pœnitere tanti non emo*, apud Agell. I. c. 8. SCHOTT.

[z] Οἱ οὖν] οἷον g.

[a] τέρατι] κέρατι g. et statim οὐκατεῖρξεν p. m. cum c.

20 [b]Οὐ νυκτὶ πλοεῖς: Ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς ποιούντων, ὡς A
πελαγοδρομούντων διὰ τὰς τῶν ἀστέρων σημειώσεις.

21 Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδαι: Ἱππόκλειδης μετὰ ἄλλων ἐμνη-
στεύετό τινα· τοῦ δὲ Κλεισθένους εἰπόντος, "[c]Ἐξορχῇ τὸν
γάμον" "Οὐ φροντὶς," ἀπεκρίνατο. Εἶπε δὲ τὸ "Ἐξορχῇ,"
ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐν τῷ γάμῳ ἐκυβίστα. B

22 [d]Ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ: Ἐπὶ τῶν ἀπονεμόντων ἑνίοις τὰ εἰκότα
καὶ πρόσφορα.

23 Οἰταῖος δαίμων: [e]Ὃς ὕβριν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐμί-
σησεν.

24 Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδ' ἐν περιδείπνοι: Ἐπὶ τῶν μηδενὸς C
ἀξίων· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν,
καὶ εἰ φαῦλος ἦν.

25 [f]Ὁ σκνὶψ ἐν χύραι: Ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων.
Κνὶψ γάρ ἐστι θηρίον ξυλοφάγον.

26 [h]Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ: Δύο ἐγένοντο ἡγεμόνες, D
Νίκων καὶ Σίμων. Ὑπερίσχυσε δὲ ὁ Σίμων κακοτροπώτατος ὤν,
ὥστε καὶ τὴν ἐπὶ Νίκωνα φήμην ἀπαλεῖψαι. Λεχθείη δ' ἂν ἡ
παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων.

27 Ὁ ἄπιστος πίθος: Οὗτος λέγεται ἐν ᾅδου εἶναι.

28 [i]Οἶνος καὶ ἀλήθεια: Εὔανδρος παρὰ τοῖς Πέρσαις φησὶν E
οὐ βασάνοις ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ μεθυσκομένους.

29 Οἴκοθεν ὁ μάρτυς: Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν [k]μάρτυρας φε-
ρόντων.

[b] Οὐ νυκτὶ] Est et in Suida proverbium hoc, desiderabaturque hîc in Palatino codice. SCHOTT. Deest item g.

[c] Ἐξορχῇ] ἐξαρχῇ g. Dedi Κλεισθένους cum c. pro Καλλισθένους.

[d] Ὁ φαλλὸς] Legendus Plutarchus περὶ φιλοπλουτίας, et in Iside et Osiride. SCHOTT. ὀφθαλμὸς g.

[e] ὑπερηφάνειαν] In Pantiniano erat περηφάνειαν. SCHOTT. Sic etiam g.

[f] Ὁ κνὶψ] Zenobius σκνὶψ legit. Vide hîc supra, Κνὶψ ἐκ χώρας. SCHOTT.

[g] κνὶψ] νὶψ g.

[h] Οἶδα] Habet et Suidas, et pluribus Zenobius, quorum ille in dict. *Telchines* illis annumerat, et Niconem Simonis famam celebritate superasse ait. SCHOTT.

[i] Οἶνος] Vid. Schol. Platon. p. 51. Plutarch. T. I. p. 1018 E.

[k] μάρτυρας om. g. qui post φερόντων addit ὁμοίᾳ.

30 [l]Ὄνωι τις ἔλεγε μῦθον, ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει: Εἰς ἀναι- A
σθησίαν τινῶν.

31 Ὁ Κρὴς τὸν Κρῆτα: Ἐπὶ τῶν ὁμοιοτρόπων.

32 Ὄνος ἐν μελίσσαις: Ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς περιπεσόντων.

33 Ὄνος λύρας [m]ἀκούων: Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.

34 [n]Ὃς αὐτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει: Ἀθηναίων ἀξιούντων B
ὅτε παρέδωκαν τὸ ἄστυ αὐτῶν Σάμον ἐν αὐτοῖς ἐᾶσαι, εἶπον τοῦτο.

35 Οἶκοι μένειν δεῖ τὸν [o]καλῶς εὐδαίμονα:

36 Οἱ φῶρες τὴν βοήν: [p]Ἤτοι δεδοίκασιν.

37 Ὁμοιότερος σίκοτ: Τοῦτο παραπαίζει διὰ τὴν ἐμφέρειαν C
τῶν συκῶν.

38 [q]Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν, ἂν μὴ προσποιῇ:

39 Οὐκ ἔστι διθύραμβος, ἂν ταῦρ πίνηι: Ὁ γὰρ θεὸς εὑ-
ρετὴς οἴνου, ᾧ τινι ἑορτάζουσιν.

40 Οὐ πατρικὰ αὐλεῖ μέλη: Ἐπὶ τῶν οὐχ ὁμοίως τοῖς πα- D
τράσι βιούντων.

41 [q]Οὐφελλίας ὁ ἀγών: Οἷον, οὐ στεφανίτης, ἀλλὰ χρηματί-
της. Ἔλεγον δὲ ἐπὶ τῶν [r]ἀργύριον τελούντων.

42 Πάντα κινήσω πέτρον: Ὁμοία τῇ, Πάντα λίθον κι-
νήσω. Ἐπὶ οὖν τῶν πάντα τρόπον ἐπινοούντων ὥστε ποιῆσαι ὃ E
[s]*βούλονται ἡ παροιμία λέγεται.*

[l] Ὄνῳ] Vide Suidam in Ὄνος ὦτα κινῶν, et Zenobium. SCHOTT.

[m] ἀκούων] ἀκούσας scriptum in Pantini cod. SCHOTT. Vid. Lucian. De Merc. cond. c. 25. Dial. Meret. XIV. p. 321, 23. Eustath. Il. λ'. p. 865, 30.

[n] Ὃς αὐτὸν] Historia hæc, unde adagium manavit, exstat apud Plutarchum in Apophthegm. Laconicis [p. 233 D.] SCHOTT.

[o] καλῶς] καλῶν g.

[p] Οὐδὲν] B. Chrysostomi est bene longa ad Olympiadem epistola, *Lædi neminem, nisi a seipso.* SCHOTT. Versus Menandri apud Stobæum CVIII. 57.

[q] Οὐφελλίας retinui pro ὠφελλίας, per crasim. Tentaram aliquando ὠφελείας, *utilitatis.* Nec me fugit φέλλος quid Aristoph. in Nebulis 71. et in Acharnen. 272. Sed ea nihil huc arbitror pertinere. Exspecto dum quis certiora nos candide doceat. Interim contenti simus hoc, ut aiunt, Catone. SCHOTT. In Apostolio XV. 42. Pantinus edidit Ὠφελίας, ubi MS. Bodl. Οὐφελίας.

[r] ἀργύριον] ἀργυρίου g.

[s] βούλεται] βούλονται b. c.

43 [t]Παρὰ κωφῷ ἀποπέρδειν: A

44 Παρεξηντλημένος τὸν νοῦν: Οἷον, ἀμυδρὸν, [u]ἢ ὑπὸ γήρως διεφθορότα ἔχων τὸν νοῦν.

45 Πρεσβύτερος Κόδρος: Ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ [x]πολυχρονίων.

46 [y]Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύκλος καὶ χείλεος ἄκρου: B
Ἀγκαῖος ἄμπελον φυτεύων βαρέως [z]ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. Εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ γεύσασθαι αὐτὸν τῆς ἀμπέλου. Ἐπεὶ οὖν ὁ καρπὸς ἐπεφθάκει, τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι [a]αὐτῷ. Μέλλων δὲ προσφέρειν τὴν κύλικα τῷ στόματι, ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ στίχου. Καὶ τούτων λεγομένων, ἄλλος οἰκέτης ἦλθεν C
ἀπαγγέλλων ὡς ὗς τὴν χώραν λυμαίνεται· ὁ δὲ ὁρμήσας, ἀνῃρέθη.

47 [b]Πάτροκλος πρόφασις: Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων διὰ φόβον θρηνεῖν τὰς οἰκείας συμφορὰς, ἐξ ἑτέρων δὲ θλίψεων αὐτὰς [c]ἀποκλαιόντων.

48 Πᾶσα γῆ πατρίς: D

49 Πεύκης τρόπον: Κατὰ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων. Παρ' ὅσον ἡ πεύκη κοπεῖσα οὐ φύει.

50 Πλίνθον πατνεῖς, [d]Χαμαὶ ἀντλεῖς: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

51 Πτωχοῦ πήρα οἱ πίμπλαται: Ἐπὶ τῶν ἀπλήστων. E

52 Προμέρου κύνες: Τοῦτον φασὶν οἰκέτην ὄντα βασιλικὸν μισῆσαι καθ' ὑπερβολὴν τῶν τραγῳδιῶν τὸν ποιητὴν [e]Εὐριπίδην, ἐπαφεῖναί τε αὐτῷ κύνας ἀγρίους, [f]οἳ τοῦτον κατεθοινήσαντο.

[t] Παρὰ κωφῷ] Explicat Suidas. Simile illud Horatii Sat. IX. lib. I. ver. 70. *Curtis Judæis oppedere*, pro contumeliose despicere, ut pluribus ibidem explicat Lævinus Torrentius. Sup. adag. 42. βούλονται est in Pantini codice, et 45. πολυχρονίων. SCHOTT.

[u] ἢ] ὃ g.

[x] χρονίων] πολυχρονίων b.

[y] Πολλὰ] Habet Agellius historiam lib. XIII. c. 17. aliique, ut pluribus ad Zenobium notamus. Ἐφθάκει hîc scriptum in Pantini libro, et in sequenti proverbio ἀποκλαίειν, itemque Πατρόκλεος, non Πατροκλέους. Recte. SCHOTT.

[z] ὑπέκειτο] ἐπέκειτο b. c.

[a] αὐτῷ] αὐτὸν g.

[b] Πατρόκλεος] Πάτροκλος g. Vid. Il. τ'. 302. Πατρόκλειος c.

[c] ἀποκλαιόντων] ἀποκλαίειν b.

[d] Χαμαὶ ἀντλεῖς om. g.

[e] Εὐριπίδην] De Euripidis interitu Agellius lib. XV. cap. 20. Suidas, et in ejus vita Moschopulus. SCHOTT.

[f] οἳ] αἱ c. g.

53 Πτολεμαΐς ἡ δίκη: *Πρεσβύτις ἦν αὕτη, ἕως ἀπέθανε* A *δίκας λέγουσα, καὶ μήποτε ἀπαλλαγῆναι βουλομένη τῶν δικῶν.*

54 Πρὸς [E]κώρτκον γυμνάζεσθαι: *Ἐπὶ τῶν διακενῆς μοχθούντων.*

55 Πρόκριδος ἄκοντα: *Ἐπὶ τῶν πάντα νικώντων. Τοιοῦτον* B *γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις πάντα ἐνίκα.*

56 [h]Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ἄιδεις: *Ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πράγματα.* [i]Ὁμοία τῇ, [j]Αἶξ οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δῶμα γελᾷ. [k]Καὶ, Ἄλμην τί κτκᾶις, πρὶν τοὺς ἰχθῦας ἕλῃς. C

57 Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα: *Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.*

58 Προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ποιμὴν [l]ἀπῇ: *Ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου.*

59 [m]Πράγματα ἐξ ἀπραξίας: *Ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ ἐλ-* D *πίδα συμβαινόντων.*

60 Πρὸς [n]κενὸν φάλαρις: *Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.*

61 Πρίν κε ἀπὸ ἐκεῖνοι εἰς φιλίαν ἔλθητον, ὁ μὲν ἐκ πελάγοτς, ὁ δ' [o]ἐκ χέρσοτ: *Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου καὶ ἀνομοίου.* E

62 Προβάλλοντες κτεὶν ἄρνας: *Ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας παραδιδόντων συκοφάνταις.*

63 Πρίν [p]κε λύκος σῖν ποιμάνῃ: *Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.*

64 Πραότερος περιστερᾶς: *Ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶν.*

65 Πρὸς Κᾶρα Καρίζεις: *Ὡς καὶ τὸ,* "Πρὸς Κρῆτα Κρητίζεις." *Καὶ,* "Μεγαρικὰ δάκρυα." F

[E] κώρυκον] κώρυκος g.

[h] Πρὸ τῆς νίκης] Vid. Heindorf. ad Platonis Theæt. p. 356.

[i] Αἶξ] Supra Αἶξ οὔπω τέτοκεν, etc. Ubi paulo aliter legitur. Vide et Zenobium. SCHOTT. Ἐπὶ δώματος παίζει c.

[k] Καὶ] ἑτέρα g.

[l] ἀπῇ] ἀπῆν g.

[m] Πράγματ'] Vid. Alciphr. III. 29.

[n] κενὸν] Posset fortassis melius κενὴν legi, ut *citharam* exaudias, vel quid simile. Quamquam et ferri hæc queat lectio. SCHOTT.

[o] ἐκ χερσαίου, pro χέρσου, repperi in Pantiniano. SCHOTT.

[p] καὶ] κε c. g.

66 [q]Πρὸς σῆμα μητρτιᾶς κλαίειν: Ἐπὶ τῶν *προσποιουμένων* A *κλαίειν* [r]*ἀφροντίστως τε κλαιόντων.*

67 Πόντον σπείρειν: Ἐπὶ τῶν *μάτην* [s]*πονούντων.*

68 [t]Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγει: Ἐπὶ τῶν *ματαιοπονούντων ἢ ματαιολογούντων.*

69 Ποικιλώτερος ταρας: Ἐπὶ τῶν *δολερῶν.* B

70 Ποταμὸς τὰ πόρρω ποτίζων, τὰ δ' ἔγγιον καταλείπει: Ἐπὶ τῶν *τοὺς ξένους εὐεργετούντων, τῶν οἰκείων δὲ ἀμελούντων.*

71 Πονηρὰ κατὰ τρτγόνα φάλαρις: Ἐπὶ τῶν *μοχθηρῶς καὶ ἐπιπόνως ζώντων.*

72 Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν: Ἐπὶ τῶν *μὴ ὁμο-* C *γνωμονούντων.*

73 Πολύποδος ὁμοιότης: Πρὸς τοὺς *ἐξομοιοῦντας ἑαυτοὺς οἷς βούλονται.*

74 Ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζει: Ἐπὶ τοῦ *ἀδυνάτου.*

75 Πόλεμος δὲ Κόνωνι μελήσει: Ἐπὶ τῶν *περὶ τῶν ἀλλο-* D *τρίων φροντιζόντων.*

76 [u]Πολύποδος κεφαλὴ ἔνι μὲν κακὴ, ἔνι δὲ καὶ ἐσθλή: Ἐπὶ τῶν *συμμίκτων ὄντων, καὶ μετεχόντων κακότητος ἢ ἀγαθότητος. Τοῦ γὰρ πολύποδος ἡ κεφαλὴ ζῶσα μὲν δάκνει τοὺς προσιόντας, θανοῦσα δέ ἐστιν ἐδώδιμος.* E

77 [v]Πολλαῖσι πληγαῖς ἀρτς δαμάζεται: Ἐπὶ τῶν *δυσαλώτων καὶ δυσκατεργάστων.*

78 Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσεις: Πρὸς *τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι.*

79 Πολλαὶ κτηνὸς ἄρσενος εἶναί: Ἐπὶ τῶν *κατωφερῶν πρὸς* F *συνουσίαν.*

q Hæ feminæ in funere mercede flentes Præficæ dictæ. Lucilius: *Mercede quæ conductæ flent alieno funere Præficæ: Multo et capillos scindunt, et clamant magis.* SCHOTT.

r *ἀφροντίστως τ. κλ.* om. g.

s *πονούντων*] Addunt c. g. *ἢ ματαιολογούντων.* In pr. dedi Πόντον pro Πόνον cum B. 797.

t Ποταμῷ] Hoc adagium e Pantini nostri codice accrevit, in Palatino desideratum; et hinc Suidas est mutuatus. SCHOTT. om. item g.

u Πολύποδος] Vid. Plutarch. II. p. 15 B. c. n. Wyttenbachii.

v Post hunc art. addit g. Πόρρω Διός τε καὶ κεραυνοῦ. Παραινετικὴ

80 Πολλὰ [x]κενὰ τοῦ πολέμου: [y]Ἤτοι διὰ τὸ πολλὰ καθ' ὑπό- A
νοιαν φέρειν· ἢ ὅτι Λακεδαιμόνιοι κεναῖς σφενδόναις καὶ νευραῖς
ἐψόφουν πρὸς ἔκπληξιν τῶν πολεμίων.

81 Πολλάκις καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε: Δήλη ἡ
παροιμία.

82 Πῦρ ἐπὶ [z]ἄλλον ἑλθόν: Ἐπὶ τῶν ταχέως γινομένων. Ἀπὸ B
τοῦ [a]Κύκλωπος ἡ μεταφορά.

83 [b]Πῦρ τὴν ἀκάνθαις *ἐλίξας δὲ μὲν κεῖται: Ἐπὶ τῶν
πανουργοτέρων.

84 Πρὸς κέντρα λακτίζεις: Δήλη ἡ παροιμία.

85 [d]Πέμπε εἰς ἕκατον τὴν ἐπιστήμην: C

86 Πολλοὶ ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε Βάκχοι: Ἐπὶ τῶν
προσποιητῶς τι πραττόντων. Ὁμοία τῇ, "Πολλοὶ βυκένται,
παῦροι δέ τε γῆς ἀροτῆρες."

87 [e]Προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία:

88 Παρθένος [f]τὰ πατρῶα: Ἐπὶ τῶν καταχαριζομένων τὰ πα- D
τρῶα εἴωθε λέγεσθαι.

89 Πρὸ τοῦτο σε ὄιμην κέρατα ἔχειν: Ἐπὶ τῶν ἀνδρείας
ὑπόληψιν ἐχόντων.

ὅτι δεῖ φεύγειν τοὺς τυράννους ἐς ἀπὸ κεραυνοῦ.

[x] κενὰ] Suidas καινὰ e Polybio. Utrumque de militia verum est. SCHOTT. Vid. Plutarch. II. p. 41 A.

[y] Ἤτοι—φέρειν] ἤτοι πολλὰ φέρει καθ' ὑπόνοιαν ὁ πόλεμος g.

[z] ἄλλον] ἀλλῷ b. c.

[a] Κύκλωπος] Polyphemi oculum titione ab Ulysse extinctum notum ex Homero aliisque. SCHOTT.

[b] Πῦρ] Notum proverbium, Πῦρ ἐν ἀκάνθαις, *Ignis in vepribus*, usitatum Nazianzeno Monodia in Basilium Magnum. Sequentia asterisco notavi, vel quia alio pertinent, quod nondum divino; vel quia corrupta nimis: neque erant in Palatino exemplari. SCHOTT. Deest art. c. g. Pertinent ultima ad Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ. v. Zenob. V. 68. et pro ἐλίξας δὲ μὲν leg. ἐλίξας δέμας.

[d] Πέμπε] Hoc est, ultimo loco habe scientiam. Simile videtur illi Sophocleo, In nihil sapiendo jucundissimam esse vitam. De qua parœmia nos alibi. SCHOTT.

[e] Προφάσεως] Aristotelis est lib. I. Rhetor. et ibi interpretes. Erasmus *occasionem* hîc vertit, H. Stephano repugnante. SCHOTT.

[f] τὰ πατρῶα] Palatinus cod. τὰ πρῶτα: quæ lectio in errorem induxit Erasmum, ut nescio quid obscenum hîc argutaretur. At proverbii speciem quam quæso habet *Primum virgo?* Verum patria bona ut adolescentes, ita et virgines citius profundunt. Recte

90 Πάρες τὸν μάντιν: *Ἔθος ἦν πρὸ τῆς φάλαγγος ὀδεύειν τὸν* A
μάντιν ἐστεμμένον. Παρεγγυᾷ οὖν τούτου φείδεσθαι.

91 Πεινῶσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέρχεται: *Ἐπὶ τῶν πενήτων τῶν δι' ἀπορίαν τροφῆς ὑπνούντων. Ἀλώπεκα δὲ εἶπε, παρ' ὅσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσιν.*

92 [g]Πολλῶν ἐγὼ [h]θηρίων ἀκήκοα φόφοτε: *Ἐπὶ τῶν ἐκφο-* B
βούντων οὐ δεόντως.

93 [i]Πρὶν τοτε ἰχθᾶς ἐλεῖν τὴν ἅλμην κτκᾶις: *Ἐπὶ τῶν πρὸ πολλοῦ παρασκευαζομένων.*

94 Πίθηκος ἐν πορφύραι: *Οἱ φαῦλοι κἂν καλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως διαφαίνονται πονηροί.* C

95 [j]Πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμέλγων ἀφρονέστερος, ἢ ὁ τὸν κόσκινον ὑποτιθείς; εἶποις, ὁ τὸν τράγον:

96 [k]Ῥόδιοι τὴν θτσίαν: *Ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς βλασφημούντων.*

* [k]Ῥηγαὶ κακῶς ἀριστᾶς: *Ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν ἀνα . . . . . .* D
οὐχ ἡδέως ἐρχομένων ἐπὶ τὰ ἔργα.

itaque Pantini liber πατρῶα præfert, quem sequor. SCHOTT.

g πολλῶν] Apostolius [XVI. 54.] aliter explanat, *ἐπὶ τῶν πεπειραμένων ἐν πράγμασιν.* Pant. cod. δεόντως. SCHOTT.

h θηρίων] Lege θρίων cum Aristoph. Vesp. 434.

i Πρὶν τοὺς] Simile supra Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ᾄδεις. Et Apologus de pelle lupi nondum capti vendita. SCHOTT.

j Πότερον ὁ τὸν τράγον] Luciani est in vita Demonactis [c. 28.] *Οὐ δοκεῖ ὑμῖν, ὦ φίλοι, ἔφη, ἕτερος τούτων τράγον ἀμέλγειν, ὁ δὲ αὐτῷ κόσκινον ὑποτιθέναι.* Nec abludit Theocriti illud: *κακὰν κύνα βούλετ' ἀμέλγειν.* Et Maronis: *Qui Bavium non odit, amet tua carmina Mævi, Atque idem jungat vulpes, et mulgeat hircos.* SCHOTT. Hinc corrigendus Polybius in Maii Excerptis p. 442. ubi leg. *πότερον ὁ τρίγωνα (τράγον) ἀμέλγων ἢ ὁ τὸν κόσκινον ὑπέχων.* Mox τὸ κόσκινον ed. MSS.

k Ῥηγαὶ] Aberant hæc a Palatino [et b. g.] erant in Pant. cod. sed depravata, ut illo etiam felici conjectura juvante exsculpi queat aliquid, dum locus persanetur a doctis hominibus. Sic enim e vestigiis scripturæ corruptæ tentabat: *Ῥηγῖνον κακῶς ἀριστείας· Ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν ἀνάπαυσιν οὐχ ἡδέως ἐρχομένων ἐπὶ τὰ ἔργα. Rheginensem prandio male ne excipe. In eos qui post requietem ad opus inviti accedunt.* Etsi non ignorem ἀριστᾶν, pro *prandeo* usitatius adhiberi, ut ἀριστίζειν Aristophani, pro *convivio excipere.* Mox iidemipsi Rheginenses timidi proverbio, ut solent ignavi, pronuntiantur. SCHOTT. Vid. B. 822. ubi, Ῥιγεῖ κακῶς ἀριστήσας, etc.

97 [l]Ῥηγίνων δειλότερος: Τοὺς δειλοὺς Ῥηγίνους ἔλεγον. A

98 Ῥαδαμάνθοτος κρίσις: Ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαίοις μαρτυρουμένων.

99 Ῥαχίας λαλίστερος: Ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων· παρ' ὅσον ταῖς ῥαχίαις ἐπιβάλλοντα τὰ κύματα ψόφον ποιεῖ.

100 Ῥήματα ἀντὶ [m]ἀλφίτων: Ἐπὶ τοῦ προϊεμένου φωνὰς μόνας. B

VIII. 1 [n]Ῥόδον ἀνεμώνηι στγκρίνεις: Ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια συμβαλλόντων.

2 Ῥόδον [o]παρελθὸν μηκέτι ζήτει πάλιν: Ἐπὶ τῶν μεταμελουμένων [p]περί τι καὶ μὴ δυναμένων τὶ ἀνύσαι.

3 [q]Ῥωπικὸν ὄνιον: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ πολλοῦ πιπρα- C σκομένων.

4 Ῥοδίων χρησμός: Ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων. Ῥόδιοι γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ ἔθυον. Οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἀμῖδας εἰσφέρειν ἔθος. Ἠρώτησαν οὖν, εἰ τοῦτο δέοι ποιῆσαι. Συγκατένευσεν. Ἀνεπυνθάνοντο πάλιν, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην; ἀπεφήνατο, [r]οὐδε- D τέραν.

5 Σαρδώνιος γέλως: Ἐπὶ τῶν [s]χαιρούσης ψυχῆς γελώντων.

6 Σικελὸς στρατιώτης: Ξένοις ἐχρῶντο ἀεί.

7 [t]Σικελικὴ τράπεζα: Ἐπὶ τῶν ἄγαν τρυφηλῶν.

8 Σκορπιὸν ὀκτάποτν [u]ἀνεγείρεις: Οἷον, ἱκανὸν ἀμύνασθαι E εἰς πληγὴν παροξύνεις.

9 [x]Σῆκον αἰτεῖς: Ἐπὶ τῶν κολακευόντων. Ἀθηναῖοι

[l] Ῥηγήνων] Leg. Ῥηγίνων et sic infra.

[m] ἀλφίτων] Fortasse quod lupino olim pro ære uterentur. Horat. Epist. VII. *Quid distent æra lupinis.* Nisi mavis a militia, ubi sæpe frumentum pro stipendio datum, ut docet I. Lipsius noster lib. V. Militiæ Rom. SCHOTT.

[n] Ῥόδον] Vid. Lucian. pro Merc. c. 11.

[o] παρελθὸν] παρελθὼν g.

[p] περί τι καὶ μὴ] Sic Pantini liber. Palatinus ἐπί τι. SCHOTT.

[q] Ῥωπικὸν] *Vilem mercem*, interdum et pretiosam designat. Vide Hesych. in Ῥωπικά. SCHOTT.

[r] οὐδετέραν reposui ex Pantiniano, rectius quam quod Palatinus præferebat, οὐ δευτέραν. SCHOTT.

[s] χαιρούσης] ἐκ χαιρούσης b. c. πάνυ χ. g. οὐ χαιρούσης Wyttenbach. Plutarch. p. 169 D.

[t] Σικελικὴ] Vid. Schol. Aristid. p. 403. ed. Dind.

[u] ἀνεγείρεις] ἀντεγείρεις b. c.

[x] Aliter paulo ac lepide supra [VII. 6.] Ὁ Σικελὸς θάλασσαν. Ibi vide. SCHOTT. Mox νέοι c. pro Ἀθηναῖοι.

γὰρ ἐκολάκευον τοὺς γεωργούς· οἱ δὲ πρὸς τούτους ἔλεγον A
ταῦτα.

10 [y]Στβαρῖται διὰ πλατείας: Ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων.

11 Στὴν Ἀθηνᾶι καὶ χεῖρας κίνει: Χρησμόν τις ἔλαβε,
Τὴν χεῖρα προσφέροντα (τὸν) θεὸν καλεῖν.

12 [z]Στστομώτερος σκάφης: Ἐπὶ τῶν ἀπαρρησιάστων· ἀπὸ τῶν B
τὰς σκάφας μεταφερόντων ἐν ταῖς πομπαῖς.

13 [a]Σχῖνον διατρώγειν: Ἐπὶ τῶν καλλωπιζόντων ἑαυτούς· [b]οἱ
γὰρ τοιοῦτοι εἰώθασι σχῖνον διατρώγειν, ἕνεκα [c]τοῦ λευκοὺς ὀδόν-
τας ἔχειν. Παρ' ὅσον καὶ τοὺς [d]τοιούτους Σχινοτρώκτας ἐκά-
λουν. C

14 [e]Στύππινον γερόντιον: Ἀσθενές.

15 Σικελὸς [f]ὀμφακίζεται: Ἐπὶ τῶν τὰ εὐτελῆ κλεπτόντων.

16 [g]Σπάρταν ἔλαχες, κείνην κόσμει: Δῆλον.

17 [h]Σπιθαμὴ τοῦ βίου: Τὸ ἐλάχιστον.

18 Στνῆλθον [i]Ἀτταβᾶς καὶ Νοτμήνιος: Ἐπὶ δύο κλεπτῶν D
τοῦτο.

19 Σῦροι πρὸς Φοίνικας: Ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβάλλονται, ὡς
πανοῦργα· ἢ ὅτι ἑκάστοτε δι' ἔχθρας εἰσί.

20 Σκάναιξ: Λάχανον ἄγριον. Διὸ καὶ [k]σκανδοπώλης ὁ Εὐριπίδης.

[y] Συβαρῖται] Plura hîc Suidas, equos ad tibiæ sonum incedere docuisse Sybaritas. SCHOTT.

[z] Συστομώτερος] E Theophrasto citat Suidas, et Συντομώτερος ab aliis etiam legi Eras. notabat. SCHOTT.

[a] Σχῖνον] Lentisci usus ut dentes mundet. Martialis in Apophoretis: *Lentiscum melius, sed si tibi frondea cuspis Defuerit, dentes penna levare potest.* Idem alibi: *suggeritque ructanti Pinnas rubentes, cuspidesque lentisci.* Spinam argenteam pro dentiscalpio ponit in Satyrico Petronius Arbiter. SCHOTT. Σχοῖνον b. c. g. et infra.

[b] οἱ γὰρ] οἱ δὲ g.

[c] τοὺς] τοῦ g.

[d] Σχινοτρώκτας] τοιούτους σχινοτρώκτας b. g.

[e] Στύππινον] Tale illud in Pisoniana M. Tullii de Epicureo quodam: *Quid cessat hic homulus, ex argilla et luto fictus?* Στυπεῖον Erasm. legisse video, quod et pro *stuppa* sumitur. Affine illi, *Homo bulla.* SCHOTT. Στύππιον c. g.

[f] ὀμφακίζεται] ὀστρακίζεται g.

[g] Σπάρταν] v. Plutarch. II. p. 602 B.

[h] Psal. XXXIX. *Ecce mensurabiles posuisti dies meos.* Hebr. est: *Ecce tu constituisti dies meos palmi minoris longitudine.* SCHOTT.

[i] Ἀτταβᾶς] Alii *Attagas.* Citat proverbium Laërtius in Timone Niceo. [IX. 114.] SCHOTT.

[k] σκανδοπώλης] Dioscorides legendus lib. II. c. 168. et σκανδικοπώλης hîc rescribendum arbitror.

21 Τὰ ἐκ τρίποδος: Ἐπὶ τῶν ἀληθῶς [l]λεγομένων. A

22 Τίκτει [m]κόρος ὕβριν ὅταν κακῶι ἀνδρὶ παρείη: Ἐπὶ τῶν ταῖς εὐτυχίαις ἐπαιρομένων.

23 Ταντάλου τάλαντον: Διαβόητος ἐπὶ πλούτῳ.

24 [n]Τερμέρεια κακά: Τὰ μεγάλα.

25 Τυφλότερος [o]ἀσπάλακος: Φασὶν αὐτὸν τυφλωθῆναι, διὰ τὸ B φθείρειν τὴν γῆν.

26 [p]Τυφλῶν ὀνείρων: [q]Ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν.

27 Τὸ Πάρνου σκαφίδιον: Ἐπὶ τῶν μικρὰ ζητούντων. Πάρνος γάρ τις τὴν σκάφην ἀπολέσας συνεχῶς ἠνώχλει τῷ δήμῳ.

28 Τὸ [q]Ἐπιμενίδειον δέρμα: Ἐπὶ τῶν ἀποθέτων. Κατέκειτο C γὰρ παρὰ τῇ Λακεδαίμονι τοῦτο.

29 Τὸ Φρυνίχου πάλλευμα: Κατὰ τῶν πανούργως σοφιζομένων. Προδότης γὰρ γέγονε τῶν Λακεδαιμονίων.

30 [r]Τὸ Ἄρνιόν σοι λελάληκεν:

31 [s]Τὸ Μηλιακὸν παοῖον: Ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων πλοίων. D

Matrem autem Tragici olera vendidisse auctor Valerius Max. lib. III. cap. 4. Agellius lib. XV. cap. 20. ex Theopompo, Turnebus lib. XV. c. 3. Advers. et Io. Brodæus lib. IV. Miscellan. cap. 25. ex Aristophane: etsi apud Moschopulum Philochorus nobilem asserat fuisse. SCHOTT.

[l] γενομένων] In Pantiniano exaratum λεγομένων, pro γενομένων. Recte utrumque. SCHOTT. λεγομένων b. c. g.

[m] κόρη] κόρος b. Theognis 153. τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕηται. Addidi ὕβριν cum c. Tum dedi κακῷ pro κακῶς.

[n] Τερμέρεια] Suidas proverbii originem exponit. SCHOTT.

[o] ἀσπάλακος] Suidas e Stesichoro fruges corrumpere ait, nimirum radices in terra lædendo. SCHOTT.

[p] Erasmus legit τυφλὸν ὄνειρον, numero singulari. SCHOTT.

[q] Ἐπιμελίδειον] Ἐπιμενίδειον, ab Epimenide Cretensi in hujus vita Suidas diserte proverbium collocat, quem descripsit Apostolius. Juvenalis Satyra VII. v. 120. *Afrorum Epimenia bulbi.* De *Epimenidio* scillæ ac bulbi genere Theophrastus lib. VII. Histor. Plantarum c. 11. et C. Plinius lib. XIX. Nat. Hist. cap. 5. et de *Epimenidis somnio* idem lib. VII. cap. 52. dormiisse annis LVII. Petr. Victorius libro XXIV. cap. 1. Varro et Plut. annos tantum L. obdormiisse tradunt. Plura de ejus ætate in Vaticanis proverbiorum additamentis, ubi erat Ἐπιμενείδιον δέρμα. SCHOTT. Ἐπιμελίδιον g.

[r] Hoc et sequens adagium e Pantini cod. desumtum. Apostolius vero explicans, in Ægina ait usum agnum humana voce: prædixisse etiam futura. SCHOTT. Desunt g.

[s] Erasmus hîc turbat vitioso, ni fallor, usus Apostolii exemplari: qui in Hervagiana quidem

Κατηράσαντο γὰρ Λακεδαιμόνιοι μηδέποτε στεγνὰ τὰ πλοῖα Μη- A
λίων γενέσθαι· παραβάται γάρ.

32 [t]Τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον: Ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων.

33 Τὸν [u]Ὕλαν [u]κράζεις: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ βοώντων. Καὶ γὰρ Ἡρακλῆς ἀποβὰς τῆς Ἀργοῦς, καὶ ζητήσας τὸν Ὕλαν, οὐχ εὗρε. B

34 Τριγόνος λαλίστερος: Ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέλεσιν ἠχοῦσιν.

35 Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ [x]Δήλια: Ἐπὶ τῶν τελευταῖα πονούντων.

36 [y]Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν: Ἐπὶ τῆς βεβαίας ψήφου. C

37 Τιθωνοῦ γῆρας: Ἐπὶ τῶν πολυχρονίων.

38 Τὰ πρῶτ' ἀρίστοτς [z]παῖδας Αἴγινα τρέφει: Ἐπὶ τῶν τὰ πρῶτα καὶ ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων.

39 [a]Τὰς ἐν Ἅιδοτ τριακάδας: Ἐν ᾅδου διὰ τὴν Ἑκάτην. Καὶ γὰρ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἄρτεμις, καὶ Ἑκάτη ἓν εἶναι δοκοῦσιν. D

40 Τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον: Οὗτος μαλακὸς ἦν ὁ Πάσης, ἐπὶ μαγείᾳ διενηνοχώς. Τὸ γὰρ ἡμιώβολον διδοὺς, παρ' [b]ἑαυτῷ πάλιν εὕρισκε.

41 Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον: Ἐπὶ [c]Πτολεμαίου τοῦ νέου βοῦς ἔτεκεν ἓξ βοΐδια. Λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν πολυτόκων. E

42 Τίς ἐν [d]Κύδωνος: Ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς [e]ξένους.

43 [f]Τὸ ἓν τῇ καρδίαι τοῦ νήφοντος, ἐπὶ τῆς γλώσσης τοῦ μεθύοντος: Ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

editione qua utor, Aristotelem ait proverb. explicasse, Ἐπὶ τῶν εἰσρεόντων καὶ εἰσιόντων. Cetera Suidas in Μηλιακὸν πλοῖον. SCHOTT.

[t] Dodonæi æris mentio in Julio Polluce, et Cælio Rodig. lib. XIX. cap. 11. Ausonius: *Nec Dodonæi cessit tinnitus aheni.* SCHOTT.

[u] Κραυγάζεις est in Pantini membranis, pro κράζεις. SCHOTT.

[x] Δήλια] δόλια b. g.

[y] Τὸν Κολοφῶνα] Vid. Heindorf. ad Platon. Theæt. p. 319.

[z] παῖδας addidi cum b. Vid. Eustath. Od. λ'. p. 1695, 53. ubi ἐκτρέφει.

[a] Suidas explanat de iis qui res abditas scrutantur, ejusque interpres Germanus *dies trigesimos* vertit. SCHOTT.

[b] ἑαυτῷ] ἑαυτοῦ g.

[c] Πτολεμαίου] Πτολέμου g.

[d] Κύδωνος] Κώδωνος g.

[e] ξένους] ἄλλους g.

[f] Τὸ ἐν τῇ κ.] Vide proverbium,

44 Τὸ πέλαγος πρότερον οἴσει ἄμπελον: Ἐπὶ τῶν ἀδυνά- A
των.

45 [g]Τὸν καπνὸν φεύγων, εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσον: Ἐπὶ τῶν
τὰ μικρὰ τῶν δεινῶν φευγόντων, καὶ εἰς μείζονα δεινὰ ἐμπιπτόν-
των.

46 [h]Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα: Ἐπὶ B
τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα ἀπορίᾳ ἰδίᾳ προφερόντων. Ὁμοία
τῇ, Κατὰ σαυτὸν ἔλαυνε. Καὶ, Ἦν ἔλαχες Σπάρταν
κόσμει. Παραινεῖ γὰρ μὴ τοῖς ὑπὲρ ἀξίαν ἐπιπηδᾶν.

47 Τιτᾶνας καλεῖν: Ἐπὶ τῶν κεκραγότων τινὰς εἰς βοήθειαν.

48 [i]Τὸν ξύοντα δ' ἀντιξύειν: Ἐπὶ τῶν διὰ χάριν χάριτας C
ποιούντων.

49 [j]Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρραψε μὲν Ἰστιαῖος, [k]ὑπεδήσατο
δὲ Ἀρισταγόρας: Ἀρταφέρνου τοῦτο τοῦ Περσῶν βασιλέως.
Καὶ γὰρ Ἰστιαῖον οὗτος ᾐτιᾶτο τῆς Ἰώνων ἀποστασίας, ὁ δὲ
ἠρνεῖτο, καὶ εἰς Ἀρισταγόραν μετέφερε τὴν αἰτίαν· οὗ τὸ δό- D
λιον ἀνακαλύπτων ὁ σατράπης, εἰς αὐτὸν τοῦτο εἶπε. Λέγεται δὲ
ἐπὶ τῶν τὰ ἑαυτῶν ἐγκλήματα ἄλλοις πανούργως προσαπτόντων.

50 [l]Τἄλλα φιλώμεθα, τἄλλα μὲν ἀγαπώμεθα: Κατὰ τοῦτο,
Οὐ συμφημὶ, οὐδὲ συναινῶ.

51 Τέλος ὅρα [m]βίου: Τοῦτο τὸ ἀπόφθεγμα Σόλων εἶπε Κροίσῳ. E

In vino veritas, apud Erasmum. SCHOTT.

g Τὸν καπνὸν] Vid. Lucian. Necyom. c. 4. T. I. p. 459. Simplicius in Epictet. p. 168.

h Τίς πατέρ'] Vid. Plutarch. Vit. Arat. init. Schol. Homer. Il. ϐ'. 404.

i Τὸν ξύοντα] Suidas ab asinis invicem scalpentibus ductum ait. Utitur Aristides in defensione IV. Oratorum. SCHOTT. Vid. Schol. Aristid. p. 524. et 672. T. III. ed. Dind. Gregor. Naz. Ep. LXI. p. 817 D. Eustath. Il. λ'. p. 863, 4.

j Τοῦτο τὸ ὑπόδημα] Herodotus aliter paullo lib. V. et VI. [1.] historiam commemorat: a quo Io. Tzetzes Chil. III. Hist. 96. et Chil. IX. Hist. 262, et Apostolius hauserunt: hic cordate; ille ut delirans senex, et politicis versibus. SCHOTT.

k ὑπεδύσατο] ὑπεδήσατο b.

l Τἄλλα] Deest art. g.

m βίου] Pantinianus cod. μακροβίου hîc præfert. Solonis hoc dictum Ausonius Gallus in laude VII. Sapientum sic explicat senariis: *Spectandum dico terminum vitæ prius, Tum judicandum si manet felicitas. Dictum moleste Crœsus accepit*, &c. *At pæne sero Crœsus ingenti sono, O vere vates, inquit: o Solon, Solon,*

52 Τί πρὸς τὸν Ἑρμῆν: Ἀντὶ τοῦ, *πρὸς τὸν λόγον.* A

53 Τὸν Μίδα παοῖτον, καὶ Κροίσοτ, καὶ [n]Κτνήροτ: Ἐν *ὑπερβολῇ ταῦτα.*

54 Τὸ οἳ Φιλοξένοτ: Ἐπὶ *τῶν πολλάκις ἀρνουμένων.* [o]Φιλόξενος *γὰρ Διονύσιον καλῶν, οὐδὲν ἄλλο ἀπεκρίνατο οὗτος, εἰ μὴ οὐ οὐ.* B

55 Τῶι θρίωι τὴν ἐγχέλτν: Θρίον, *τὸ φύλλον τῆς συκῆς· τραχὺ γάρ ἐστιν, αἱ δὲ ἐγχέλυς ὀλισθηραί· πρὸς τὸ λαμβάνειν οὖν αὐτὰς κατάλληλον δοκεῖ.*

56 Τὴν θύραν ἔχει τετριμμένην, ὥσπερ αἱ ποῖμναι: Ἐπὶ *τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσπελάστου.* C

57 [p]Τοῖ σελίνοτ δεῖται: Ἐπὶ *τῶν ἐπισφαλῶς νοσούντων. Καὶ γὰρ εἰώθαμεν στεφανοῦν σελίνοις τὰ μνήματα.*

58 [q]Τενέδιος πέλεκτς: Ἐπὶ *τῶν πικρῶς ἢ μᾶλλον συντόμως ἀποκοπτόντων τὰς ζητήσεις, ἢ καὶ τἄλλα πράγματα.* [q]Ἡ ἐπὶ *τῶν ὠμῶν νόμων. Νόμον γάρ τις ἔταξε παρ' αὐτοῖς, τὸν κατα-* D *λαβόντα μοιχὸν πελέκει κόπτειν.*

59 Ὑπὸ παντὶ λίθωι σκόρπιος εὕδει: Ἐπὶ *τῶν κακοήθων λέγεται.*

Clamore magno ter Solonem nuncupat. Non absimilem historiam de Simonide refert Lilius Giraldus Dialogo IX. Historiæ Poëtarum: Simonides rogatus in convivio Pausaniæ, dixit: Μέμνησο, *ἄνθρωπος ὤν.* Quod cum in præsentia Pausanias sprevisset, post in Chalcicœco fame cum necaretur, ter exclamavit: *O Cæe hospes, magni fuit momenti sermo tuus.* SCHOTT.

n Κυνήρου] Leg. Κινύρου.

o Φιλόξενος] Sic emendo, Φιλόξενον γὰρ Διονύσιος καλῶν, ex historia, et Suida in Φιλοξένου γραμμάτιον: etsi depravate ibidem *α* pro *ου* excusum videam. SCHOTT.

p Τοῦ σελίνου] Coronari et mortuos solitos apio notum in vulgus, docetque Io. Kirchmannus lib. I. cap. 11. de Funerib. Rom. Sepulcra quoque apio coronata fuisse observavit idem lib. IV. cap. 3. et ante eum Lævinus Torrentius V. C. ad Odam vii. lib. II. Horatii. In Palat. *στέμματα* erat. Suidas, et quem citat, ipse Plutar. *μνήματα* rectius habent: explicatque originem idem Plutarchus in Timoleonte et in Sympos. lib. V. Quæst. 3. Vide et Suidam in Σελίνου δεῖται ὁ νοσῶν. SCHOTT.

q Τενέδιος] Suidas regem quemdam tulisse legem hanc ait, ut utrique adultero caput amputaretur. Aliter tamen idem in adagio Τενέδιος ἄνθρωπος. Locum vide, et Erasm. in Chiliadibus. SCHOTT.

60 [q]Τς ἐκώμασεν: Ἐπὶ τῶν ἀσέμνως τι ποιούντων, καὶ παρ' ἀξίαν ἐπαιρομένων ἐπί τισιν εὐπραγίαις. A

61 [r]Ὕδραν τέμνεις: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

62 Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους: Πλούσιος οὗτος ἦν [s]ἐν Κορίνθῳ. Εἴποτε οὖν ἐθαύμαζόν τινα ἐπὶ πλούτῳ, τοῦτο ἔλεγον.

63 [t]Ὑπερβερεταῖος: Ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων· ὁ γὰρ τελευταῖος B μήν ἐστιν οὗτος.

64 [u]Τς ὀρίνει: Ἐπὶ τῶν βιαίων λέγεται καὶ ἐριστικῶν.

65 [x]Φαλαρίδος ἀρχαί: Ἐπὶ τῶν ὠμῶς τῇ ἐξουσίᾳ χρωμένων.

66 Φῶκος [y]ἔρανος: Ἐπὶ τῶν εὐωχίας συνταττόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπίγαμον, ἀνεβάλ- C λετο τὸν γάμον· ἐφ' ᾧ ὀργισθέντες οἱ μνηστῆρες, ἀπέκτειναν αὐτόν.

67 Φοινίκων στνθῆκαι: Ἐπὶ τῶν πανούργων.

68 [z]Χάρωνος θύρα: Δι' ἧς οἱ κατάδικοι ἐπὶ τὸ θανεῖν ἐξήρ- χοντο. D

69 Χθόνια λοττρά: Τὰ τῶν νεκρῶν.

70 Χαῖρε φίλον φῶς: Γραῦς ἐθέλουσα ἀκολασταίνειν γυμνὴ, ἵνα μὴ τὴν [a]ῥακίωσιν τοῦ σώματος ἐλέγχῃ, τοῦτο εἶπε.

[r] Ὕδραν] Zenobius ac Suidas ab hydra Lernæa derivant: quos adi. SCHOTT.

[s] ἐν Κορίνθῳ] Diserte in Suida Καριστῷ. Sed nihil muto: notæ enim Corinthiæ opes. SCHOTT.

[t] Ὑπερβερεταῖος] Eadem Zenobius ac Suidas, sed Atheniensium mensem (alii Macedonum) extremo anni collocant: quo de, qui de temporibus, annis, ac mensibus scripsere Theod. Gaza, Greg. Gyraldus, Hadrianus Junius, et Jos. Scaliger, præstantissima suæ quæque ætatis lumina. SCHOTT.

[u] Τς] Plenius Apostolius XV. 83. Πάλιν ἡ ὗς παροιμία: Ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ εἰπεῖν καὶ ἄκοντα, ἃ οὐ βούλεται. Ἀλκαίου ἡ παροιμία. Simplicius in Aristot. de Cœlo fol. 82 b. in ms. Nov. Coll. ἐπειδὴ δὲ πάλιν ὗς παροίνει κατὰ τὸν μιλησιῶν Ἀλκαῖον.

[x] Φαλάριδος] Sic *Manliana* et *Postumiana imperia* Romæ in proverbium cessere, teste Agellio lib. I. Noct. Atticarum cap. 13. SCHOTT.

[y] ἔρανος] *Convivium* verti in Zenobio, hîc *Collectam*. Zenobius enim ac Suidas hoc amplius stipem coëgisse ac symbolam a procis referunt. SCHOTT.

[z] Χάρωνος] Χαρώνιος vel Χαρώνειος alii.

[a] ῥακίωσιν] ῥάκωσιν Zenob. VI. 42. v. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 395.

71 [b]Ψεκάς: Ἡ δρόσος. Οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀντίμαχος πτυελώδης Α
ὤν. Οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής· οὗτω δὲ ἐκαλεῖτο, διότι προσ-
έρραινε τοῖς ὁμιλοῦσι διαλεγόμενος. [1]Ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος
ψήφισμα πεποιηκέναι, [c]ὅτι μὴ δεῖ κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος.

72 [2]Ὡι τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔστι φυσῆσαι ὡς μὴ καθαρεύοντι:

73 [3]Ὥσπερ ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι: [d]Λέγεται ἐφ' Β
ὧν οἱ τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις ἢ τέχνῃ χρωμένους τοὺς φίλους εὐεργε-
τοῦσι· παρ' ὅσον οἱ ἥρωες τὸ παλαιὸν ἐν ὅπλοις ὄντες ἐξενίζοντο.

74 [e]Ὠσὶν ἑστῶσιν: Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκοῦσαι τὰ ὦτα εὐτρεπι-
ζομένων.

75 [f]Ὠδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν: Ὅταν ἐλπίσας τὶς C
μεγάλα μικροῖς ἐντύχῃ.

76 [4]Ὥσπερ παῖδα φιλοῦσιν ἑρασταί: Ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς διε-
κειμένων.

[b] Ψεκάς] Disjecta hæc veluti Absyrti membra collegimus e Suida, unde Apostolius [XXI. 4.] sua hausit. Eademque diserte Aristophanis Acharnensium enarrator [1149.] quæ brevitatis gratia non describo: quæque in Nebulas attulit [1018.] de variis Antimachis, e quo et Lilius Giraldus Dialogo III. Histor. Poëtarum. Idemque decretum olim Athenis Atticis de vetere Comœdia Alcibiades tulisse fertur, ut idem ait extremo Dialogo sexto. Et Romani in XII. Tabulas retulere, quod famosum carmen scribere nefas, ut in libris de Rep. M. Tullius commemorat. SCHOTT.

[c] ὅτι μὴ δεῖ] Hæc correximus præeunte Valesio ad notas Maussaci in Harpocrat. p. 295=118. Vulgo temere sic confusa: ὅτι τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσῆσαι· καὶ ὅτι μὴ δεῖ κωμῳδεῖν ἐ. ὀ. ὡ. μ. κ.

[d] Λέγεται—εὐεργετοῦσι] Apostolius XXI. 20. Λέγεται ἐπὶ τῶν τοὺς φίλους τοῖς ἑαυτῶν ἔργοις εὐεργετούντων.

[e] Ὠσὶν] Virgilius I. Æneid. *arrectisque auribus adstant.* SCHOTT.

[f] Ὠδινεν] Horatius in Arte Poët. *Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus.* Natum ex apologo, teste Porphyrione. Plura Erasmus. SCHOTT.

ΖΗΝΟΒΙΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ

ΤΩΝ

ΤΑΡΡΑΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΔΥΜΟΥ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

1 Ἀβυδηνὸν [a]ἐπιφόρημα: Ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροι- A
μία. Μέμνηται δὲ αὐτῆς Εὔδοξος ἐν Ὑποβολιμαίῳ. Φασὶ δὲ
ὅτι τοῖς Ἀβυδηνοῖς ἔθος ἦν μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς σπονδὰς
προσάγειν τοὺς παῖδας μετὰ τῶν τιτθῶν τοῖς εὐωχουμένοις· κε-
κραγότων δὲ τῶν παίδων καὶ θορύβου γινομένου διὰ τὰς τίτθας,
ἀηδίαν εἶναι πολλὴν τοῖς δαιτυμόσιν. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία καὶ B
ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους. [v]Ἔνθεν Ἀριστο-
φάνης τὸν συκοφάντην [b]Ἀβυδηνοκώμην εἶπεν.

2 [c]Ἀγαθώνιος ἄθλησις: Ἡ μαλακὴ, καὶ μήτε πικρὰ, μήτε

[a] *ἐπιφόρημα*] Sic Athenæus libro XIV. [p. 641 A.] emendante Paulo Leopardo Belga, homine doctissimo, libro XVI. Emendat. c. 3. Stephanus *περὶ πόλεων*, Diogenianus, Suidas, et Apostolius, pro bellariis aut irruptione, etsi *auctarium* vertit Suidæ interpres, Hesychius *ἐπιφώνημα* pro acclamatione. Mihi *illatio* magis placuit: quod *inferri in mensam* dici solita fercula, ut et in sepulcrum suum alienumve, ut est in Pauli I. C. sententiis, et Ulpian. l. X. De relig. et sumpt. fun. et l. III. De sep. violandis. Erasmus e Suida de coronis et unguentis addit. Quæ vero ex Aristoph. Zenobius, ex iis aliud proverbium Apostolius concinnat, quasi *Abydenus* de sycophanta dicatur, cujus rei et noster meminit. Suidæ vero *Ἄβυδος πόλις ἡ Ἀβυδηνῶν φλυαρία* de nugis atque calumniatoribus. SCHOTT.

[b] *Ἀβυδηνοκώμην*] *Ἀβυδηκόμων* B. *Ἀβυδοκόμην* Dindorfius ad Aristoph. Fr. 568. ex Hesychio et Bekker. Anecd. p. 215, 6. 322, 31.

[c] *Ἀγαθώνιος*] Amplius hîc antiquiss. codex Vaticanus præfert: *ἡ μαλακὴ καὶ ἐκλελυμένα, ἡ ἡ μήτε χαλαρὰ, μήτε πικρά.* Itemque Mich. Apostolius typis quidem evulgatus. Diogenianus pro *μαλακὴ καὶ χαλαρὰ* vitiose habet *μαλτακὴ καὶ χλιαρά.* Agathon vero aulœdus ille est, quem in Thesmophoriis

χαλαρὰ, ἀλλ' εὔκρατος καὶ ἡδίστη. Εἴρηται δὲ ἀπὸ Ἀγάθωνος A
αὐλητοῦ, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ ἐκωμῳδεῖτο.

3 Ἀγαθὰ [d]Κιλίκων: Λείπει τὸ ἔχει. Προδότης γὰρ γέγονεν
οὗτος ὁ Κιλικίων, Μιλήσιος τὸ γένος, ὃς προδοὺς Μίλητον εὐ-
πόρησεν.

4 [e]Ἄβρωνος βίος: Ἐπὶ τῶν πολυτελῶν εἴρηται ἡ παροιμία. B
Ἄβρων γάρ τις ἐγένετο πλούσιος καὶ ἁβροδίαιτος. Δύναται δὲ
καὶ ἀπὸ τοῦ ἁβροῦ τὸ ὄνομα γεγονέναι.

5 Ἀγορὰ Κερκώπων: Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων λέγεται.
Κέρκωπες γὰρ ἀπατεῶνες [f]ἐγένοντό τινες, ἐξαπατῆσαι τὸν Δία
βουλόμενοι. C

6 [g]Ἀγαμεμνόνεια φρέατα: Ἐπὶ τῶν μεγάλων ἔργων. Ἱστο-
ροῦσι γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα περὶ τὴν Αὐλίδα καὶ πολλαχοῦ τῆς
Ἑλλάδος φρέατα ὀρύξαι.

7 [h]Ἀγέλαστος πέτρα: Ἐπὶ τῶν λύπης προξένων πραγμάτων

Aristophanes proscindit, et fortasse quem Plato ob epinicium in tragicorum certamine celebrat. Vide Hesychium. SCHOTT. Vid. B. 7.

[d] Κιλίκων] Mire variant parœmiographi. Suidas, ut noster, ἀγαθὰ Κιλίκων. Additque, λείπει ἔχει, gignendi casu, noster nominandi. Mox tamen, ὁ Κιλικίων inflectit. Diogenianus *Cilicem* facit. Προδότης γάρ, inquit, τις τῶν Κιλίκων. Aristophanes vero ἐν Εἰρήνῃ [362.] ὁ Κιλλικῶν (quomodo et Erasmus scribit) et *Cilicontis* ibidem commemorat exitium Scholiastes. SCHOTT.

[e] Ἄβρωνος] *Habron* hic, κύριον ὄνομα, Argivus fuit Suidæ, qui a mollitie sic dictus: et ab illo *Habronia vita*. Et Apostolium editum video hîc legisse ὅθεν καὶ ἁβροδίαιτος, et Suidam ἁβρώνειος. Fuit et *Habron* alter Sophista, ac Lycurgi Oratoris F. De quo in claris apud Senecam Rhetoribus disseruimus. Porro Diogenianus similia addit: *Sicula mensa*, et *Sybaritica vita*. SCHOTT.

[f] ἐγένοντο] Amplius hîc codex Vatic. Diogenianus, Suidas et Apostolius: Ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ, οἵτινες ἐξαπατῆσαι τὸν Δία πεπείρανται. Simile etiam notat Diogenianus, λυκῶν δεκὰς, καὶ Κροβύλου ζεῦγος. Pulcer est Synesii Episcopi locus Epist. 101. ad Pylæmenem: Ἕτερος δὲ οὐκ ἔστι πλουτεῖν ἐν ταῖς καθ' ὑμᾶς ἀγοραῖς, μὴ πάντα μιγνῦντα καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα δίκαια, καὶ κέρκωπα ἀντ' ἐλευθέρου γενόμενον. Plura Had. Junius, Centuria VII. Adag. 38. SCHOTT.

[g] Ἀγαμεμνόνεια] De liberis dici hominibus Apostolius ait. Meminit et Hesychius. SCHOTT.

[h] Ἀγέλαστος] Fabulam Cereris refert Apollodorus libro I. Biblioth. Pausanias in Atticis, Orpheus, et Proclus noster in Chrestomathia de Poëtica, ubi plura

εἴρηται. Ἔστι δὲ ἡ πέτρα αὕτη ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐφ' ἧς ἐκαθέσθη A
ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει· ἐρασθεὶς γὰρ Περσεφόνης ὁ
Πλούτων ἥρπασεν αὐτὴν κρύφα. [i]Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων
νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρχετο.
Μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἥρπασεν, ὀργι-
ζομένη θεοῖς, κατέλιπεν οὐρανὸν, καὶ εἰκασθεῖσα γυναικὶ ἦκεν εἰς B
[k]Ἐλευσῖνα· ἔνθα ἐπὶ πέτραν ἐκάθισε, τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖ-
σαν Ἀγέλαστον.

8 [l]Ἀγρίοτ βέβρωκας: Οἱονεὶ ζώου ἀγρίου. Εἰώθασι δὲ οἱ
βεβρωκότες χασμᾶσθαι.

9 Ἀγαθῶν θάλασσα: Ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν εἴρηται. C

10 Ἀγαθῶν σωρός: Ἐπὶ πολλῆς εὐδαιμονίας εἴρηται.

11 Ἀγαθῶν [m]μτρμηκία: Ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας.

12 Ἀγαθὴ [n]καὶ μάζα μετ' ἄρτον: Ἐπὶ τῶν τὰ δευτερεῖά τισι
διδόντων.

annotare memini ex Arnobio, Clemente Alexandrino, de Bauci anu. Proserpinæ raptus e Claudiano, aliisque notus. Vid. inf. proverb. [IV. 20.] ἡ Ἀμαία Ἀζησίαν μετῆλθεν. SCHOTT.

ib. Ἀγέλαστοι dicti Socrates a Plinio, Pericles ab Aristotele, M. Crassus a Lucilio apud Cic. et Philippus Aug. apud Victorem. Ceterum Vatic. hîc cod. ut alias, ordinem sic invertit: αὐτό ἐστιν ἐπὶ τῇ Ἀττικῇ. Ἐφ' ἧς ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει. Εἴρηται ἐπὶ τῶν λύπης προξένων πραγμάτων. Abest tamen hæc vox πραγμάτων a Diogeniano et Apostolio, neque hîc necessaria. Hesychius quoque proverbii meminit. SCHOTT.

[i] Δημήτηρ δὲ] Δήμητρα δὲ P. Vid. var. lectt. ad Herodot. II. 123.

[k] Ἐλευσίνην] Ἐλευσῖνα P. ἐλευσίνα F.

[l] Ἀγρίου] Eadem, ut alias sæpe, ad verbum Hesychius continet. SCHOTT.

[m] μυρμηκία] De formicarum aurum in India adservantium agmine Mela Pomponius libro III. cap. 7. Plinius lib. XI. c. 31. et alii, quos chiliastes Batavus suggeret: ut et simile illud Platonis lib. IX. de Rep. [p. 574 D.] τὸ τῶν ἡδονῶν σμῆνος, et in Menone [p. 72 A.] ἀρετῶν σμῆνος, ducta hac ab apibus, illa a formicis tralatione; de qua in Proverb. Sapiens cap. VI. Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ὀκνηρὲ, &c. Addunt LXX. Interpretes, citatque in Epistola ad Rusticum et in tertium caput Ezechielis beatus Hieronymus: ἢ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐστί. Hoc autem adagium superiori adnectit Vatican. Ἄμφω, inquit, λέγεται ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας. SCHOTT.

[n] καὶ μάζα] Maza pane deteriore utebantur servi ac rustici. Athen. lib. VI. Δειπνοσοφ. [p. 270 E.] Πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα Χρυσοῦ τε καλέφαντος. SCHOTT.

13 [o]Ἀγαμέμνονος θυσία: Ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν. A
Ἀγαμέμνονος γὰρ θύοντος ἐν Τροίᾳ, ἔφευγεν ὁ βοῦς, καὶ μόλις
ληφθεὶς ἤχθη.

14 [p]Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρτες ἄνδρες: Ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς
ἔλεον ῥεπόντων.

15 [q]Ἀγροίκοτ μὴ καταφρόνει ῥήτορος: Ὅτι μηδὲ τῶν εὐ- B
τελῶν χρὴ καταφρονεῖν, παραινεῖ ἡ παροιμία.

16 [r]Ἀγναμπτότατος βάτος αὖος: Ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ αὐ-
θάδους τὸν τρόπον.

17 [s]Ἀνενδεὴς ὁ Θεός: Παροιμία· παρ' ὅσον οὐδενὸς ἐπιδέεται
[t]ὁ Θεός. C

18 [u]Ἀδμήτοτ μέλος: Τὸ εἰς Ἄδμητον μέλος ᾀδόμενον πένθι-
μον.

[v]Οὗτος δὲ ὁ Ἄδμητος βασιλεὺς ἦν τῶν Φερῶν, ᾧτινι Ἀπόλλων

o Ἀγαμέμνονος] Addit Diogenianus [I. 6.] de Iphigenia filia, quam in Aulide immolare pater voluit: de qua nota Euripidis tragœdia est, ab Erasmo feliciter iambicis reddita. SCHOTT.

p Ἀγαθοὶ] Hujus proverbii meminit Schol. Hom. Ven. Il. α'. 349. τ'. 5. Adde Eustath. Il. ι'. p. 761, 25.

q Ἀγροίκου μὴ] Vatic. ὑποθετικὴ ἡ παροιμία, &c. Huc vero pertinet Ciceronis illud lib. I. Offic. Christiano homine dignum: *Quo major es, eo te geras submissius.* SCHOTT.

r Ἀγναμπτότατος] Ita legendum. Nam vitiose Suidas, etiam calamo exaratus, quo utor, ἀγναπτότατος, ejusque interpres Wolfius *impolitissimus* reddidit. Corrupte et Apostolius ἀγραπτότατος. Diogenianus non ὑπερθετικῶς sed συγκριτικῶς sic legit, Ἀγναμπτότερος βάτου αὔου. Sic autem Orpheus περὶ λίθων initio dixit: Ἄγναμπτον σθένος, *Rigidum robur.* SCHOTT.

s Sumtum id e sacris litteris Psal. XV. Εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἶ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις. Utitur et M. Censorinus initio de die natali. SCHOTT.

t ὁ Θεὸς] ὁ om. P.

u Ἀδμήτου] Admeti et Alcestidis fabula ex Euripide singulari tragœdia *Alcestidis* nota, interprete Georgio Buchanano Scoto. Plura etiam suppeditabit *iv* Σφηξὶ Aristophanis interpres [v. 1231.], et Apostolius proverb. Ἀλκήστιδος ἀνδρεία, ubi Palæphatum περὶ ἀπίστων [c. 41.], ut alias frequenter, descripsit, et in Chiliadibus Ioan. Tzetzes. Porro proverbium codex Vaticanus ita explanat: Ἐπὶ τῶν σκολιῶν. Τοιαῦτα γὰρ καὶ τὰ εἰς Ἁρμόδιον καὶ Ἄδμητον μέλη σκολιά. Τινὲς δὲ κατ' ἀντίφρασιν εἰρῆσθαι λέγουσιν, ὅτι ῥᾴδια καὶ ὀλιγόστιχα, ὡς ἐπιγράμματα. Διὸ καὶ ἐπὶ ῥαδίων εἰρῆσθαι λέγουσιν. SCHOTT.

v Οὗτος δὲ ὁ Ἄδμητος] Sumpta sunt sequentia ex Apollodoro Bibl. I. 9, 15. III. 10, 3.

ἐθήτευσε δι' αἰτίαν τήνδε. Ἀσκληπιὸς ὁ Ἀπόλλωνος παῖς παρὰ A
Χείρωνος τὴν ἰατρικὴν παιδευθεὶς, καὶ παρὰ Ἀθηνᾶς λαβὼν τὸ ἐκ
τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνης ῥυὲν αἷμα, δι' αὐτοῦ πολλοὺς ἐθερά-
πευε. Τῷ μὲν γὰρ ἐκ τῶν ἀριστερῶν φλεβῶν ῥυέντι πρὸς φθορὰν
ἀνθρώπων ἐχρῆτο· τῷ δ' ἐκ τῶν δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν. [v]Ὅθεν
καί τινας τεθνεῶτας ἀναστῆσαι μυθολογεῖται. [x]Διὰ γοῦν τὸ μὴ B
δοξαι τοῦτον παρ' ἀνθρώποις εἶναι θεὸν, ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν.
Ἀπόλλων δὲ ὀργισθεὶς κτείνει Κύκλωπας τοὺς τὸν κεραυνὸν κατα-
σκευάσαντας τῷ Διί. Ζεὺς δὲ [y]ἐμέλλησε ῥίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρ-
ταρον, ἀλλὰ δεηθείσης Λητοῦς ἐκέλευσεν αὐτῷ ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θη-
τεῦσαι. Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φερὰς [z]εἰς [v]Ἄδμητον, τούτῳ C
λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς θηλείας βοῦς πάσας [a]διδυμοτόκους
ἐποίησε. Φιλοφρονηθεὶς δὲ τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ, ᾐτήσατο τὰς
Μοίρας, ἵν' ὅταν ἡ τελευτὴ τῷ Ἀδμήτῳ ἐπικλωσθῇ, ἑτέρου τινὸς
ἀντὶ τούτου θνήσκειν προαιρουμένου, τὸν [v]Ἄδμητον [b]τοῦ θανά-
του ἀπολυθῆναι. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ D
πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, [v]Ἄλκηστις
ὑπεραπέθανεν ἡ τούτου γυνή. [v]Ἔκτοτε οὖν [c]σκολιὰ καὶ πενθήρη
πρὸς τὸν [v]Ἄδμητον ᾖδοντο μέλη, μέχρις ἂν ἡ Κόρη ἀνέπεμψεν
[v]Ἄλκηστιν. Ὡς δὲ λέγουσιν ἔνιοι, Ἡρακλῆς πρὸς αὐτὸν ἀνεκό-
μισε [d]μαχεσάμενος [v]Ἀιδῃ. E

19 [e][v]ΑΔΕΙΝ ΠΡΟΣ ΜΥΡΙΝΗΝ: [v]Ἔθος ἦν τὸν μὴ δυνάμενον ἐν τοῖς

[x] Διὸ γοῦν] διὰ γοῦν P. F.

[y] ἐμέλλει] ἐμέλησε P. et Apollodorus, ἔμελλε conj. Hemsterhusius ad Luciani Nigrin. 10.

[z] εἰς [v]Ἄδμητον] πρὸς [v]Ἄδμητον Apollodorus. ὡς [v]Ἄδμητον malit Valckenærius.

[a] διδυμοτόκους] διδυματόκους Apollod.

[b] ἀπὸ τοῦ θανάτου] ἀπὸ om. P. cum Apollod.

[c] σκολιὰ] De his Julius Pollux, et Aristophanis interpres, ac pluribus nos ad Procli Chrestomathiam e Photii Bibliotheca disseruimus. SCHOTT.

[d] μαχησάμενος] μαχεσάμενος F. P. Apollod.

[e] [v]Αδειν] Totidem verbis Apostolius, nisi quod vitiose πρὸ μυρίνην habet. Falsa tamen narrat uterque. Nam in conviviis qui canerent, myrtum laurumve manu tenebant, ut e Dicæarcho Hadr. Junius vir doctiss. observat lib. III. Animadversorum cap. 7. Morem autem hunc Cicero Tusc. Quæst. lib. I. [c. 2.] et ex illo Fabius lib. I. [c. 10, 19.] sic commemorat: *Mos in conviviis, ut post cœnam circumferretur lyra: cujus cum se imperitum Themisto-*

συμποσίοις ᾄσαι, δάφνης κλῶνα ἢ μυρρίνης λαβόντα πρὸς τοῦτον A
ᾄδειν.

20 [f] Ἀετὸν κάνθαρος [ε] μαιεύεται: Παροιμία. Τὰ γὰρ ὠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζουσιν οἱ κάνθαροι κυλίοντες, ἐπεὶ οἱ ἀετοὶ τοὺς κανθάρους ἀναλέγουσιν.

21 [h] Ἀλιλεσμένον βίον καὶ μεμαλαγμένον βίον: Ἐπὶ τοῦ B
ἑτοίμου καὶ προχείρου καὶ ἀκόπου.

22 [i] Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα: Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμείνονα βίον [k] μεταβαλόντων.

23 [l] Ἄλας ἄγων καθεύδεις: Ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ κα-

cles confessus esset, ut verbis Ciceronis utar, habitus est indoctior. Pluribus Plutarchus lib. I. Symposiacῶn, Quæst. 1. et Lævinus Torrentius, accuratissimæ vir diligentiæ, ad Horatium lib. II. Ode VII. exstatque hac de re Σκολιὸν apud Athenæum libro postremo, quod et in Emendat. librum XII. cap. 7. retulit Paulus Leopardus, legiturque apud Suidam in dict. ἀγοράσω, et ἐν μύρτου κλάδῳ, et οὐδέ ποτ' ἐγὼ τοῦτον ὑποδέξομαι· οὐδὲ παρ' ἐμοὶ ποτὲ τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται. SCHOTT. Vid. Schol. Aristoph. Nub. 1367.

[f] Ἀετὸν κ. μ.] Aristoph. Lysist. 694. et schol. ibid.

[ε] μαιεύεται] Sic vitiose præfert Zenobius, pro quo recte Diogenianus et Apostolius μαιεύεται, et Suidas atque Hesychius μαιεύσομαι, quod *obstetricari* est. Erasmum vero ejusdemque familiarem Gilb. Cognatum μαίεται pro *quærere* legisse video. Certe ex litterarum compendiis, ut fit, natum mendum. Notus autem e Luciano et Aristophane ἐν εἰρήνῃ Apologus de aquila et scarabæo. Adagium etiam explicant alii aliter. Apostolius et Diogenianus usurpatum aiunt in eos qui injuriam ab aliis accipiunt: amplius vero Suidas, de iis qui a majoribus læsi sese ulciscuntur. SCHOTT. μαιεύεται F. in corrigendis.

[h] Ἀλιλεσμένον] Diogenianus et Apostolius, nominandi casu: nos ἄγειν exaudimus et hîc et in Vatican. in quo ἀλιλεσμένην τροφὴν legitur. Suidas bifariam exponit, de iis qui glandibus victitant, vel qui facillime agitant; quod posterius Apostolium amplecti video. Mihi quoque usurpari posse videtur de iis, qui partis alienis fruuntur, ut heredes paternorum bonorum, quod in vitæ felicitate Martialis numerat: *Res non parta labore, sed relicta.* Pro βίον μεμαλαγμένον *permolitam*, Diogenianus βίον μεμαγμένον habet. Quomodo et Aristoph. ἐν ἱππεῦσι non semel, ut, Ἐγὼ δὲ μαζίσκας γὲ διαμεμαγμένας Καὶ τοῦψον ὀπτόν. SCHOTT.

[i] Ἄλλος βίος] Sic Comicus in Andria: *Nunc hæc dies aliam vitam adfert, alios mores postulat.* SCHOTT.

[k] μεταβαλλόντων] μεταβαλόντων P.

[l] Ἄλας ἄγων] Eadem Diogenian. Suidas et Apostolius. Huic affine esse docet Suidas illud: Ἀλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν ἐνθ' ἔβη. De quo vide hîc infra. SCHOTT.

θευδόντων καὶ ῥαστωνευομένων. [l]Ἐμπόρου γάρ τινος τὴν ναῦν A
ἁλῶν πληρώσαντος καὶ καθεύδοντος, τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι
συνέβη καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἅλας. [m]Ὅθεν ἡ παροιμία.

24 [n]Ἄλλοτε ἀ᾽ ἀλλοῖον τελέθειν [o]καὶ χώραι ἔπεσθαι: [p]Ὅτι
προσήκει ἕκαστον ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τούτοις, ἐν οἷς ἂν καὶ γένηται
τόποις· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πολύποδος. B

25 [q]Ἅλας [r]καὶ κύαμον: [s]Ἐπὶ τῶν εἰδέναι μέν τι προσποιουμέ-
νων, οὐκ εἰδότων δέ. [t]Ἐπεὶ οἱ μάντεις εἰώθασι τιθέναι τὸν ἅλα
καὶ κύαμον πρὸ τῶν μαντευομένων· ὅθεν καὶ τοῖς τῶν ἀπορρήτων
κοινωνοῦσι κύαμον ἐτίθουν.

26 [u]Αἶξ οὐρανία: [v]Κρατῖνος φησὶ καθάπερ Διὸς αἶγα Ἀμαλ- C
θείαν, οὕτω καὶ τῶν "δωροδοκούντων αἶγα οὐρανίαν." Οἱ δὲ τοὺς εἰς
τὸ ἀργυρίζεσθαί τισιν ἀφθόνως ἀφορμὰς παρέχοντας οὕτως εἰώθασι
λέγειν κωμῳδοῦντες, ἐπεὶ [w]καὶ ὁ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἔχων πᾶν
ὃ [x]ἐβούλετο εἶχεν.

27 [y]Αἶξ τὴν μάχαιραν: Παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς τι καθ᾽ D

[m] Ὅθεν ἡ παροιμία addit P.

[n] καὶ χῶρα] Emendo, καὶ χώρα. Cui affine, Νόμῳ καὶ χώρᾳ, scil. ἕπου. Aristoph. [Pl. 47.] Ἀσκεῖν τὸν ἐπιχώριον τρόπον. Similia ex Pindaro, Theognide, et Clearcho apud Athenæum collegit Desiderius Chiliastes, adagio *Polypi mentem obtines*. SCHOTT. χώρα F.

[o] Ἅλα καὶ] ἅλας καὶ P. F.

[p] καὶ κύαμον] Ambigi merito queat, legendumne καὶ κύμινον ex Plutar. Symposiac. lib. V. Quæst. 10. *Cuminum* enim, ut et *sal*, seu *mensam*, societatis symbola esse ex eodem disputat Erasmus, adag. *Qui circa salem et fabam*. Copiosius vero Bernardinus Gomesius Miedes, Episc. Hispanus, singulari de Sale Commentario. Mox paulo aliter Diogenianus περὶ ἅλα καὶ κύαμον ἔλεγον. Nos Zenobium expressimus. SCHOTT.

[q] Αἶξ οὐρανία] Affinia hæc adagia duo: quorum de altero *Cornucopiæ*, infra Zenobius, copiosius Diogenianus, Apostolius, et e Nasone ac Plutarcho aliisque Desiderius. De priore vero Plutarchus Commentario De audiendis poëtis [p. 27 C.] in Comœdia veteri Polyagrum quemdam, ob uxorem prostitutam, immensumque quæstum, οὐράνιον αἶγα notatum refert. SCHOTT.

[r] Κρατῖνος] Apud Runkel. p. 66.

[s] καὶ τῆς] καὶ ὁ τῆς P.

[t] βούλεται] ἐβούλετο P.

[u] Αἶξ τὴν μ.] Parœmia est Corinthiorum, ut ex Suida et Apostolio Byzantio colligo, ubi integre est ἡ αἶξ δοῦσα τὴν μάχαιραν. Sed in Apostolio vitiose Ἀσκραία Juno, quasi e patria sit Hesiodi, quæ Ἀκραία ἀπὸ τοῦ Ἄκρου promontorio dicta. Livius [XXXII. 23.] *Promontorium*, inquit, *est adversus Sicyonem Junonis, quam vocant Acræam*, &c. Meminit ejus in Medea Euripides [v. 1346.] et

ἑαυτῶν ποιούντων, ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης· Κορίνθιοι θυσίαν τε- Α
λοῦντες Ἥρᾳ ἐνιαύσιον, τῇ ὑπὸ Μηδείας ἱδρυνθείσῃ καὶ Ἀκραίᾳ
καλουμένῃ, αἶγα τῇ θεῷ ἔθυον. Τινὲς δὲ τῶν κομισάντων μισθω-
τῶν ἔκρυψαν τὴν μάχαιραν, καὶ [x]σκεπτομένων ἔνθα ἀπέθεντο, ἡ
αἶξ τοῖς ποσὶν ἀνασκαλεύσασα ἀνέφηνε, καὶ τὴν μὲν σκῆψιν αὐ-
τῶν διήλεγξεν, ἑαυτῇ δὲ τῆς σφαγῆς αἰτία ἐγένετο· ὅθεν ἡ Β
παροιμία.

28 [y]Ἄδακρτς πόλεμος: Ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου παντὸς ῥᾷστα
δὲ καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθούντων.

29 Ἀαίνατα [z]θηρῖις: Ἐπὶ τοῦ ἐγχειροῦντος μείζοσιν ἢ καθ'
ἑαυτόν. C

30 Ἀδράστεια [a]Νέμεσις: Ἀπὸ Ἀδράστου· τάττεται δὲ ἐπὶ
τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονησάντων, ὕστερον δὲ δυστυχησάντων.

[b]Ἐτεοκλῆς γὰρ καὶ Πολυνείκης μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἰδίου
πατρὸς Οἰδίποδος τὴν βασίλειαν Θηβῶν παραλαβόντες, περὶ ταύ-
της συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' D
ἐνιαυτὸν ἄρχειν, καὶ οὕτως κατ' ἔτος τὴν βασίλειαν ἀμείβεσθαι.
Ἄρξαντος οὖν Ἐτεοκλέους καὶ μὴ βουλομένου τῷ ἀδελφῷ τὴν

pluribus Pausan. lib. II. [c. 24.] Strabo lib. VIII. [583=551.] oraculum ejus nominat. Et Tertull. lib. ad uxorem, emendante Rhenano [p. 165 A.] *Acreæ Junoni apud Ægium opidum virgo sortitur.* SCHOTT.

x *σκεπτομένων*] *σκηπτομένων* Hesychius.

y Ἄδακρυς] Addit Diogenianus, et ex illo Apostolius, adagii originem: puta oraculum Lacedæmoniis datum, fore ut incruenta pugna Arcadum victores evaderent. Atque ita etiam Zenob. Vatic. Ὁ γὰρ Δωδωναῖος, Λακεδαιμονίοις πολεμοῦσιν Ἀρκάδας πρὸς μάχην ἄδακρυν ἔσεσθαι. Οἱ καὶ βαλόντες ἐνίκησαν μηδενὸς ἀποθανόντος. SCHOTT. Plutarch. in vita Agesilai p. 614 E. Ἀρχίδαμος δὲ τὴν ἐκ Σικελίας ἥκουσαν παρὰ τοῦ τυράννου βοήθειαν ἔχων, ἐνίκησεν Ἀρκάδας τὴν λεγομένην ἄδακρυν μάχην. Οὐδεὶς γὰρ ἔπεσε τῶν μετ' αὐτοῦ, συχνοὺς δὲ τῶν ἐναντίων ἀνεῖλεν.

z *θηρῖς*] Metaphora venantium qui feras investigant, unde adagii speciem præferre visum et Erasmo. Chilonis est Apophthegma: *Quod effectum dare nequeas, tentandum non esse.* SCHOTT.

a Νέμεσις] Diogenianus [VI. 80.] effert hoc modo, ἡ Νέμεσις παρὰ πόδας βαίνει. Similia vero proverbia de Nemesi et Adrasto ad Chiliasten Henricus Stephanus collegit. De oraculo apri et leonis legendus est Græcus Euripidis interpres [Phœn. 416.] SCHOTT.

b Ἐτεοκλῆς] Seqq. derivata sunt ex Apollodoro III. 6. et 7.

βασίλειαν παραδοῦναι μετὰ τὴν τοῦ χρόνου παρέλευσιν, Πολυνεί- A
κης ἐφυγαδεύθη, καὶ πρὸς Ἄργος ἀφικόμενος τοῖς τοῦ Ἀδράστου
βασιλείοις προσεπέλασε νύκτωρ, καὶ προστυχὼν ἐκεῖσε τῷ Τυδεῖ
φεύγοντι ἐκ Καλυδῶνος δι' ὃν εἰργάσατο φόνον, συνάπτει μάχην.
Γενομένης δὲ βοῆς, Ἄδραστος ἐπιφανεὶς τούτους διέλυσε. Καὶ
λογίου τινὸς ἀναμνησθεὶς λέγοντος αὐτῷ, κάπρῳ καὶ λέοντι τὰς B
θυγατέρας συζεῦξαι, ἀμφοτέρους εἵλετο νυμφίους. Εἶχον γὰρ
ἐπὶ τῶν ἀσπίδων, ὁ μὲν προτομὴν λέοντος, ὁ δὲ κάπρου. Ὑπέ-
σχετο οὖν καὶ ἀμφοτέρους εἰς τὰς ἰδίας ἀποκαταστῆσαι πατρίδας.
Καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας στρατεύει, ἔνθα τῶν ἀρίστων Ἀργείων
πεσόντων μόνος διέφυγεν Ἄδραστος. Τοὺς δὲ νεκροὺς αὐτῶν ἀτά- C
φους τῶν Θηβαίων ῥιψάντων καὶ μὴ διδόντων ταφῇ, οἱ τῶν ἀπο-
θανόντων παῖδες πρὸς τὸν τοῦ Ἐλέου καταφυγόντες βωμὸν τοὺς
νεκροὺς [c]ἐξήτουν. Ἀθηναίων δὲ στρατευσάντων, οἱ νεκροὶ δίδονται.
[v]Οτε καὶ Εὐάδνη ἡ τοῦ Καπάνεως γυνὴ ἑαυτὴν τῇ πυρᾷ βαλοῦσα
τῷ τοῦ ἀνδρὸς συγκατεκαύθη νεκρῷ. Μετὰ δὲ χρόνους οἱ τῶν D
ἀπωλομένων Ἀργείων [d]παῖδες ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσαντο, τὸν τῶν
πατρῶν θάνατον βουλόμενοι τιμωρήσασθαι. Τειρεσίου δὲ τοῦ
μάντεως θεσπίσαντος Θηβαίοις τὴν νίκην ἐπ' Ἀργείοις κεῖσθαι,
δρασμὸν ἐπενόησαν· καὶ στέλλουσι μὲν πρέσβεις πρὸς Ἀργείους,
αὐτοὶ δὲ νυκτὸς τὴν πόλιν καταλιπόντες, φυγάδες ᾤχοντο. Εἰ- E
σίασιν οὖν εἰς τὴν πόλιν Ἀργεῖοι, καὶ τὰ ταύτης τείχη καθελόν-
τες, τὴν λείαν συνήθροισαν. [v]Οθεν ἡ παροιμία προήχθη λέγεσθαι
ἐπὶ τῶν ἄδικα διαπραττομένων καὶ τὴν δίκην μὴ ἐκφευγόντων.

31 [e]Ἁρπαγὰ τὰ Κιννάρου: Ταύτης μὲν μέμνηται [f]Καλλίμα-

[c] ἐξήτουν] ἐξήτουν Heynius ad Apollod. p. 254. ἠξίου θάπτειν Apollod.

[d] παῖδες ἐπὶ Θήβας] Huc retraxi quæ vulgo leguntur infra VI. 15. ἐστρατεύσαντο, τὸν τῶν πατρῶν etc. deletis μίαν νίκην ἰδίαν etc. quæ non pertinent ad Ἀδράστεια Νέμεσις, sed ad Ἀρκάδας μιμούμενος II. 59.

[e] Ἁρπαγά] Chiliastes Eras. adagium sic concepit: Ἁρπαγὴ τῶν Κιννάρου. Neque Callimachi ille meminit: ut nec Suidas iamborum Callimachi, de quibus in placitis Philosophorum lib. primo Plutarchus; et Etymologista in voce Ἄλες laudat Callimachi χιλιάμβους. Vitiose autem Hesychius: Ἁρταγὴ τὰ κόρνα, &c. SCHOTT.

[f] Καλλίμαχος] Vid. Fragm. Bentl. n. 79.

χος ἐν ἰάμβοις. Τίμαιος δὲ ἔφη ὅτι Κίνναρος ἐγένετο πορνο- A
βοσκὸς Σελινούσιος. Πλουσιώτατος [g]γοῦν ἐκ τῆς ἐργασίας γε-
νόμενος, ζῶν μὲν ἐπηγγέλλετο τὴν οὐσίαν ἱερὰν τῇ Ἀφροδίτῃ
καταλεῖψαι, τελευτῶν δὲ τὰ ὄντα προὔθηκεν εἰς ἁρπαγήν.

32 [h]Ἀρχὴ Σκτρία: Παροιμία ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν [i]λυ-
σιτελὲς ἐχόντων· παρ' ὅσον πετρώδης καὶ λυπρὰ ἐστὶν ἡ Σκυρός. B

33 [j]Αἴθης πέπλος: Ἐπὶ τῶν ὑπεκκαιόντων καὶ φθειρόντων καὶ
διαβολὰς ποιούντων· [k]εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἡ Δηϊάνειρα πέπλον
ἔπεμψεν Ἡρακλεῖ, ὑφ' οὗ καυθεὶς ἐφθάρη.

[l]Ἡρακλέους γὰρ τοὺς Κενταύρους καταπολεμήσαντος, [m]εἷς ἐξ
αὐτῶν Νέσσος ὀνομαζόμενος διαφυγὼν ἦκεν ἐπὶ ποταμὸν Εὔηνον, C
ἐν ᾧ καθεζόμενος τοὺς παραπλέοντας διεπόρθμευεν. Ἀπερχόμενος
δὲ Ἡρακλῆς πρὸς Κήϋκα εἰς Τραχῖνα [n]ἦγε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ
Δηϊάνειραν. Αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διήει· Δηϊα-
νείρας δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, [o]ἐκέλευε Νέσσῳ διακομίζειν. Ὁ δὲ
διαπορθμεύων ἐπεχείρει βιάζεσθαι· τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθό- D
μενος Ἡρακλῆς ἐτόξευσε Νέσσον εἰς τὴν καρδίαν. Οὗτος δὲ
μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι
φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκί-
δος αἷμα ἐκμάξασθαι. Ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐφύλαττε παρ'
ἑαυτῇ. Ἀπελθὼν οὖν Ἡρακλῆς εἰς Τραχῖνα, κἀκεῖθεν στρατευ- E
σάμενος ἐπὶ τὴν Οἰχαλίαν, τὴν πόλιν αἱρεῖ. Καὶ λήσας ταύτην,
ἦγεν [p]Ἰολην αἰχμάλωτον. Μέλλων δὲ τῷ Διὶ χαριστήρια θύειν,

[g] γοῦν] οὖν P.

[h] Ἀρχὴ Σκυρία] Pluribus proverbii occasionem usumque commemorant, Suidas, eumque secutus Apostolius. Nisi quod λυπηρὰ tribus syllabis, pro λυπρὰ, *aspera* pro *sterili* habet. Julius Pollux lib. VIII. [81.] Σκυρίαν δίκην de *judicio severo ac rigido* interpretatur, meminitque ejus Suidas et Hesychius. SCHOTT.

[i] λυσιτελὲς] λυσιτελῶς P.

[j] Αἴθης] Sic Diogenianus legit. Apostolius αἴθεις ἐν πέπλῳ. Hen. Stephano cum Erasmo non convenit, qui *ardens vestis* reddiderat, ut et Gilb. Cognatus, cum αἴθης verbum sit, non autem participium aut nomen. Verti itaque *ardeas o tunica*. Mox pro ἦκε, omnino legendum est ἦγε. SCHOTT. Male Schottum vertisse docet Valesius ad Hesych.

[k] Εἴρηται] εἴρηται P.

[l] Ἡρακλέους γὰρ] Sumpta sunt seqq. ex Apollodoro II. 5, 4. 7, 6.

[m] εἷς αὐτῶν] εἷς ἐξ αὐτῶν P. qui mox καθεζόμενος pro καθιζόμενος.

[n] ἦκε] ἦγε Schottus. Apollodorus, ἄγων δὲ Δηϊάνειραν ἐπὶ ποταμὸν Εὔηνον ἦκεν.

[o] ἐκέλευσε] ἐκέλευε P.

ἔπεμψε πρὸς Δηϊάνειραν [P]λαμπρὰν ἐσθῆτα ζητῶν. Μαθοῦσα δὲ A Δηϊάνειρα τὰ περὶ τὴν Ἰόλην, καὶ δείσασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ ῥυὲν αἷμα Νέσσου, [PP]τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδυσάμενος οὖν Ἡρακλῆς, ἔθυεν. Ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τοῦ χρωτὸς καθήπτετο, τὸν χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ B σώματι, συναπεσπῶντο δὲ καὶ αἱ σάρκες αὐτοῦ. Τοιαύτῃ συμφορᾷ κατασχεθεὶς Ἡρακλῆς, εἰς Τραχῖνα πρὸς Δηϊάνειραν κομίζεται. Αὕτη μὲν οὖν αἰσθομένη τὸ γεγονὸς, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὕλλῳ, ὃς ἦν ἐκ Δηϊανείρας αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, Ἰόλην γῆμαι, παρεγένετο εἰς Οἴτην ὄρος, ἔνθα πυ- C ρὰν ἀνῆψεν, ἧς ἐπιβὰς, ὑφάπτειν ἐκέλευσε. Μηδενὸς δὲ τῶν σὺν ἐκείνῳ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, [q]Ποίας παριὼν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, τὴν πυρὰν ὑφῆψεν· καὶ τούτῳ τὰ τόξα Ἡρακλῆς ἐδωρήσατο. Καιομένης δὲ τῆς [r]πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. D

34 [s]Αἵματι κλαίειν: Κατὰ ὑπερβολὴν, οὐ δάκρυσιν ἀλλ' αἵμασι κλαίειν.

35 Αἰροῦντες ἡιρήμεθα: Ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων κρατεῖν τινῶν [t]καὶ ὑπ' ἐκείνων ἁλόντων.

36 Αἱ [u]Χάριτες γυμναί: [v]Ἤτοι, ὅτι δεῖ [v]ἀφειδῶς καὶ φανερῶς E χαρίζεσθαι· ἢ, ὅτι οἱ ἀχάριστοι τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφῄρηνται.

P λαμπρὰν ἐσθῆτα] Licham nominari video, qui Herculi a Deianira missam vestem tulerit, quem furens Herc. in mare projecit. Unde *rupes Licha* dicta. Meminit Festus Pompeius. Fabulam vero narrat copiose Naso, lib. IX. Metamorph. et in Hercule furente Seneca Tragicus, et Martinus Delrius noster, doctus interpres. SCHOTT.

PP τούτου] τούτῳ Apoll. qui mox ποιήσας rectius pro ἀνῆψεν.

q Ποίας] Philoctetæ hic pater fuit. Sagittas autem reliquisse Philoctetæ comiti Herculem Tragici memorant: qua in re a Petro Victorio lib. II. Variar. Lect. cap. 14. Benedictus Ægius Spoletinus, doctissimus Apollodori Bibliothecæ interpres, valde discedit, et Ioan. Brodæus lib. I. Miscellan. cap. 15. SCHOTT.

r πυρᾶς] τῆς πυρᾶς P.

s Αἵματα] Atticismus est, qualis Latinorum *sanguinem pluit*. Apostolius αἵματι κλαίειν. Diogen. vero multitudinis numero αἵμασι. Simile etiam adfert ille, αἵματι στένειν. SCHOTT. Dedi Αἵματι cum B.

t ὑπ' ἐκείνων] καὶ ὑπ' ἐ. P.

u Χάριτες γυμναί] Gratiæ cur nudæ pingerentur ac fingerentur,

37 [w]Αἱ Ἰβύκου γέρανοι: Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ἀφ' ὧν ἥμαρ- A
τον κολασθέντων. Ἴβυκος γὰρ ὑπὸ λῃστῶν ἀναιρούμενος, καὶ γεράνους [x]ὑπεριπταμένας ἰδὼν, ἐμαρτύρατο. Χρόνου δὲ προϊόντος οἱ λῃσταὶ ἐν θεάτρῳ θεώμενοι γεράνους ἱπταμένας, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, Αἱ Ἰβύκου γέρανοι. Εἶτα ἐκ τούτου ἁλόντες ἐκολάσθησαν. B

38 [y]Αἰγιαλῶι λαλεῖς: Ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων. Ὁμοία δὲ [z]αὕτη καὶ τῇ, Ἀνέμωι διαλέγηι.

39 [a]Αἰθέρα νήνεμον ἐρέσσειν: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

40 [b]Ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενοι: Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερὰ δρωμένων. Ἔθος γὰρ ἦν τῇ Ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ποι- C
εῖσθαι.

cur invicem implexæ, disputat lib. de Beneficiis primo L. Seneca cap. 2. et Horatii interpretes ad illud: *Gratia cum nymphis geminisque sororibus audet Ducere nuda choros.* SCHOTT.

[v] ἀφειδῶς] ἀφελῶς Suidas. Schol. Aristidis T. III. p. 55. ed. Dind. οἱ γραφεῖς τὰς Χάριτας γυμνὰς γράφουσιν αἰνιττόμενοι ὅτι δεῖ τὴν χάριν ἄδολον εἶναι· τὸ γὰρ γυμνὸν καὶ φανερὸν ἄδολον.

[w] Αἱ Ἰβύκου] Historiam hanc divinæ argumentum providentiæ etiam Christiani usurpant, Nemesius, aliique. Plutarchus quoque lib. περὶ ἀδολεσχίας [p. 509 F.] ubi a latronibus dictum legas, αἱ Ἰβύκου ἔκδικοι. Ausonius in Monosyllabis: *Ibycus ut periit, vindex fuit altivolans grus.* Itaque Statium emendat Epicedio in patrem Guil. Canterus lib. I. Novarum Lectionem c. 12. *volucrumque precator Ibycus.* Ubi male vulgo *oblitus* legitur. SCHOTT.

[x] ὑπεριπταμένας] ὑπεριπταμένους P.

[y] Αἰγιαλῷ] Affine est, *In vino scribere,* Platoni in Phædro, Tibullo, et Catullo: *In vento, et rapida scribere oportet aqua.* Quod de amantibus usurpatum discas ex Helladii Chrestomathia, in Photii nostri Bibliotheca, ex Sophocle, pag. 865. Ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω. SCHOTT.

[z] καὶ τῇ] αὕτη καὶ τῇ P.

[a] Αἰθέρα νήνεμον ἐρέσσειν] Erasmus, omisso Zenobio, Hermolai Barbari ex epistola ad Ang. Politianum locum adhibet: Καὶ τοῦ πνεύματος ἁμαρτὼν, φασὶν, ἐπὶ τὰς κώπας χώρει. Vaticanus autem codex ἐρέσσεις scriptum habuit. SCHOTT. Αἰθεράνεμον αἱρήσεις P.

[b] Ἀφ' Ἑστίας] Reddi etiam posset, *A Lare incipiens.* Est autem Aristophanis ἐν σφηξὶ [842.] quo et Plato in Euthyphrone utitur [p. 3 A.], Aristides in Pericle [v. Schol. T. III. p. 510.], et sæpe Plutarch. explanatque Eustathius in Homerum [Od. η'. p. 1579, 45.]. De Vesta vero eruditum exstat Σύνταγμα Justi Lipsii nostri. Similiter quoque παροιμιακῶς dixit Philo: Ἀφ' ἱερᾶς ἀρχόμενοι: *Ab anchora incipiens.* SCHOTT. Plutarchi loca collegit Wyttenbachius ad p. 93 D., qui omnino consulendus, necnon Heindorf. ad Platonis Crat. p. 62.

41 [c]Ἅϊδος κυνῆ: Πρὸς τοὺς ἐπικρύπτοντας ἑαυτοὺς διὰ τινῶν A
μηχανημάτων. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἅιδου κυνῆ, ᾗ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργόνα ἐδειροτόμησεν.

Ἡ δὲ ἱστορία ἔχει οὕτως. [d]Ἀκρισίῳ περὶ παίδων γενέσεως ἀρρένων χρηστηριαζομένῳ, ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτείνῃ. Δείσας δὲ ὁ Ἀκρίσιος, ὑπὸ γῆν B
θάλαμον χάλκεον κατασκευάσας, Δαναὴν τὴν αὑτοῦ θυγατέρα ἐφρούρει. Ταύτης ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς, καὶ εἰς χρυσὸν μεταμορφωθεὶς, διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τοὺς αὐτῆς κόλπους ἐρρύη. Αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀκρίσιος ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔρριψεν αὐτὴν εἰς [e]θάλασσαν. Προσενεχθεί- C
σης δὲ τῆς λάρνακος ἐν Σερίφῳ νήσῳ, Δίκτυς ἄρας ἀνέτρεφε Περσέα. Βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης ἀδελφὸς Δίκτυος, Δαναῆς ἐρασθεὶς, καὶ ἠνδρωμένου Περσέως μὴ δυνάμενος τελέσαι τὸν ἔρωτα, συνεκάλει τοὺς φίλους, μεθ' ὧν καὶ Περσέα,

[c] Ἅϊδος κυνῆ] Orci galea. Ita reddidi, et statim *Plutonis galeam*, repugnante licet Hygino Astronomico Poëtico lib. II. his verbis: *A Mercurio talaria et petasum accepit, præterea galeam, qua indutus ex adverso non poterat videri. Itaque Græci ἄϊδος galeam dixerunt esse, non ut quidam inscientissime interpretantur, eum Orci galea usum: quæ res nemini docto potest probari.* Natum ex Homero adagium Iliad. ε'. versu 845. αὐτὰρ Ἀθήνη Διῒ ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης. Ubi Scholiastes *Orci galeam* interpretatur νέφος τι καὶ ἀφανισίαν. Legendus et Apollonii Rhodii interpres, vel ἀπὸ κοινοῦ Scholiastes libro IV. Ἀργοναυτ. extremo. Hesych. sic interpretatur: Ἅϊδος κυνέη ἀθάνατόν τι νέφος, ὃ περιβάλλονται οἱ θεοὶ, ὅταν θέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γιγνώσκεσθαι, &c. Meminit Euseb. lib. III. Præp. Evang. [p. 109 D.] *Plutonis raptoris galea caput tegitur, quod occulti verticis symbolum est.* Adagium vero adhibet Greg. Nazianzenus priore στηλιτευτικῷ in Julianum [p. 93 A.] (post Platonem lib. X. de Republ. [p. 612 B.]) Οὐδὲ εἰ τὴν Ἅϊδος κυνέην, ἣ δὴ λέγεται, περιθέμενος, ἢ τῷ δακτυλίῳ Γύγου καὶ τῇ στροφῇ τῆς σφενδόνης χρησάμενος, ἑαυτὸν ἀποκλέψειε: et ibi Nonnus Græcus Scholiastes num. LII. Origines lib. I. [c. 66.] contra Celsum, declarans magis convenisse ut in Ægyptum Christus Herodis conspectum fugeret, Ἡ τὴν λεγομένην παρὰ τοῖς ποιηταῖς Ἅϊδος κυνέην, ᾗ τι παραπλήσιον ποιεῖν εἶναι περὶ τὸν Ἰησοῦν. Legat etiam, cui vacat, quæ philosophatur de Cimbris super hac re Ioannes Goropius Becanus lib. IV. Hermathenæ, et Gyraldum Deorum Syntagmate VI. SCHOTT.

[d] Ἀκρισίῳ περὶ παίδων] Ex Apollodoro II. 4.

[e] θάλασσαν] τὴν θάλασσαν P.

λέγων, ἔρανον συνάγειν ἐπὶ τοὺς Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γά- A
μους. Τοῦ δὲ Περσέως εἰπόντος καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γορ-
γόνος οὐκ [f]ἀντερεῖν, παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ᾔτησεν ἵππους, [g]παρὰ
δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους, ἐπέταξε τῆς Γοργόνος τὴν
κεφαλὴν κομίζειν. Ὁ δὲ Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηνᾶς προκαθηγουμένων
ἐπὶ τὰς Φόρκου [h]παραγίνεται θυγατέρας, [i]Ἐννὼ, [k]Μεμφήδην, B
καὶ Δεινώ. [l]Ἦσαν δὲ αὗται γραῖαι ἐκ γενετῆς, ἕνα τε ὀφθαλμὸν
αἱ τρεῖς καὶ ἕνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἀλλήλαις
ἤμειβον. [m]Ὧν κυριεύσας ὁ Περσεὺς, ὡς ἀπῄτουν, ἔφη δώσειν ἂν
ὑφηγήσωνται τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρουσαν. Αὗται δὲ
αἱ Νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέδιλα, [l]καὶ τὴν κίβισιν, ἣν φασὶν εἶναι C
πήραν· εἶχον δὲ καὶ τὴν Ἄϊδος κυνῆν, ἣν ὁ ἔχων οὓς μὲν ἤθελε
ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δὲ οὐχ ὁρᾶτο. Ἀπελθὼν οὖν ὁ Περσεὺς, καὶ
ἀναλαβόμενος ταῦτα, πτηνὸς διὰ τῶν πεδίλων πρὸς τὰς Γοργόνας
ἐφέρετο. [l]Ἦσαν δὲ αἱ Γοργόνες ἀδελφαὶ τρεῖς, [m]Εὐρυάλη,
[n]Σθενὼ, Μέδουσα· κεφαλὰς μὲν ἔχουσαι περιεσπειραμένας φο- D
λίσι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν, καὶ [o]χεῖρας καὶ
πτέρυγας δι' ὧν ἐφέροντο· τοὺς δὲ ἰδόντας, λίθους ἐποίουν. Μόνη
δὲ τῶν τριῶν θνητὴ ἦν ἡ Μέδουσα. Πρὸς ταύτην ὁ Περσεὺς
ἀπεστραμμένος, καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα
τῆς Γοργόνος ἔβλεπε, τὴν χεῖρα ἔτεινεν, Ἀθηνᾶς αὐτὴν κατευ- E
θυνούσης. Καὶ καρατομηθείσης τῆς Μεδούσης, αἱ ταύτης ἀδελφαὶ
ἀνεπτᾶσαι τὸν Περσέα ἐδίωκον. Συνιδεῖν δὲ αὐτὸν μὴ δυνάμεναι

[f] ἀνταίρειν] ἀντερεῖν Apollodorus.

[g] παρὰ δὲ τοῦ Περσέως, &c.] Hæc periodus abest in editione Aldina. SCHOTT. Habet F. in corrig.

[h] παραγίνεται] γίνεται P. cum Apollod.

[i] Ἐννὼ] Has tres Phorci filias aliter in Theogonia nominat Hesiodus. Lege Ovidium lib. IV. Metamorph. SCHOTT. ἐννὼ F.

[k] Μεμφήδην] Πεμφρηδὼ Apollod.

[l] καὶ τὴν κίβισιν] Male qui per η κίβησιν scribunt in Hesiodi Theogonia [Scut. 224.], contra metri legem. Est autem κίβισις Cypriis πήρα auctore Hesychio. Meminit et Etymologista. SCHOTT.

[m] Εὐρυάλη, Στενὼ] De his sororibus idem Hesiodus in Theogonia et in Herculis scuto, si modo ejus est: Palæphatus, et Lycophronis interpres. Item Orpheus in Hymnis, qui non a Perseo, sed ab ipsa Pallade truncatam refert Medusam. SCHOTT.

[n] Στενὼ] Σθενὼ P. F. cum Apollod.

[o] χεῖρας] Apollodorus, χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσᾶς.

διὰ τὴν κυνῆν, ὑπέστρεψαν. Περσεὺς δὲ παραγενόμενος εἰς Σέ- A
ριφον, καὶ καταλαβὼν Πολυδέκτην συγκαλέσαντα τοὺς φίλους
αὐτοῦ πρὸς τὰ [p]βασίλεια, [q]ἀπεστραμμένος τὴν κεφαλὴν τῆς Γορ-
γόνος ἔδειξε. Τῶν δὲ ἰδόντων ἕκαστος ἀπελιθώθη. Καὶ κατα-
στήσας τῆς [r]Σερίφου βασιλέα Δίκτυν, τὴν κεφαλὴν τῆς [s]Γορ-
γόνος Ἀθηνᾷ δίδωσι, τὴν δὲ κυνῆν Ἑρμῇ, ὡσαύτως [t]δὲ καὶ τὰ B
πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν, ὁ δὲ πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νύμφαις.
Ἀναλαβόμενος οὖν Περσεὺς τὴν μητέρα, πρὸς Ἄργος ἔσπευδεν,
ἵνα τὸν Ἀκρίσιον θεάσηται. Ὁ δὲ τοῦτο μαθὼν, καὶ δεδοικὼς τὸν
χρησμὸν, ἀπολιπὼν Ἄργος εἰς Λάρισσαν παραγίνεται. Τοῦ δὲ
τῶν Λαρισσαίων βασιλέως γυμνικὸν ἀγῶνα διατιθέντος ἐπὶ κατοι- C
χομένῳ τῷ πατρὶ, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεὺς ἀγωνίσασθαι θέλων.
Ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν [u]δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρισίου πόδα
βαλὼν ἀπέκτεινεν αὐτόν. Καὶ οὕτω πέρας εἴληφεν ὁ χρησμός.

42 Αἶξ οὔπω τέτοκεν, [x]ἔριφος [y]δ' ἐπὶ δώματα παίζει:
Ἐπὶ τῶν οὔπω τεχθέντων καὶ ὁμοίων λεγομένων. D

43 Αἰάντειος γέλως: Ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων. Ὁ
Αἴας γὰρ παραφροσύνην νοσήσας καὶ μανεὶς, διὰ τὸ προτιμη-
θῆναι τὸν Ὀδυσσέα εἰς τὴν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων κατοχὴν, κατὰ
τῶν Ἑλλήνων ξιφήρης ὥρμησε· καὶ κατὰ τῶν βοσκημάτων προ-
νοίᾳ θεῶν τραπεὶς, ὡς Ἀχαιοὺς ταῦτα φονεύει. Δύο δὲ [z]μεγί- E
στους κριοὺς κατασχὼν, ὡς Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον δεσμεύσας
ἐμάστιξε, καὶ κατεγέλα τούτων μαινόμενος. Ὕστερον δὲ σωφρο-
νήσας, ἑαυτὸν κτείνει.

p *βασίλεια*] τὰ *βασίλεια* P.

q *ἀπεστραμμένους*] *ἀπεστραμμένος* P. F. Apoll.

r *ἐπὶ Σερίφου*] *τῆς Σερίφου* P. Apoll.

s Γοργόνος] Γοργώνης P.

t δὲ καὶ] δὲ om. P.

u *δίσκον*] *τὸν δίσκον* P. Apollod.

x *ἔριφος ἐπὶ δώματος παίζει*] Emendavi Græcum versum numeris, et Suidæ *ἔριφος δ' ἐπὶ δώματα παίζει*. SCHOTT.

y δ' *ἐπὶ*] δ' om. P. edd. vett. Mox *δώματος* edd. vett. cum MSS. Diogeniani I. 40. Sic ut edidit Schottus exhibet Erasmus II. 6, 10.

z *Μεγίστους κριοὺς*] Non *sues*, ut Erasmus reddidit, sed *μεγίστους κριοὺς*, ut Sophocles diserte in Ajace *μαστιγοφόρῳ* [237.] cujus Scholiastes non Agamemnonem et Menelaum, sed Ulyssem, Nestorem, aut Menelaum cædi a se Ajacem putasse refert. SCHOTT. His similia dedit H. Steph. ad Erasmi I. 7, 46.

44 [a]Ἄχρι κόρου: Παροιμία ἦν, ὅτι ἄχρι κόρου ἐκεῖνος [b]ἀναί- A
σθητός ἐστιν· καὶ οὗτος ἄχρι κόρου ἐφενάκισεν.

45 [c]Ἄειδε τὰ Τέλληνος: [d]Ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν τίθεται ἡ πα-
ροιμία. [d]Τέλλην γὰρ αὐλητὴς ἐγένετο καὶ μελῶν ποιητὴς, παί-
γνιά τε κατέλιπεν εὐρυθμότατα, καὶ χάριν ἔχοντα πλείστην καὶ
σκώμματα κομψότατα. B

46 [e]Αἰθίοπα σμήχων: Ἐπὶ τῶν μάτην ἀνήνυτον ἔργον ἐπιτε-
λούντων.

47 Αἰσώπειον αἷμα: Ἐπὶ τῶν δυσαπονίπτοις ἐνείδεσι καὶ κα-
κοῖς συνεχομένων· [f]ἐπειδὴ τοῖς [g]Δελφοῖς ἀδίκως τὸν Αἴσωπον
ἀνελοῦσιν ὠργίσθη τὸ δαιμόνιον. Καὶ διὰ τοῦτο τὴν Πυθίαν C
φασὶν ἀνηρηκέναι αὐτοῖς, ἱλάσκεσθαι τὸ ἐπὶ Αἰσώπῳ μύσος.
Οὕτω γὰρ θεοφιλὴς ἐγένετο ὁ Αἴσωπος, ὡς μυθεύεται αὐτὸν ἀνα-
βιῶναι, ὡς [h]Τυνδάρεων, καὶ Ἡρακλῆν, καὶ Γλαῦκον.

[a] Ἄχρι κόρου] Suidas totidem verbis: sed nescio cur *ingurgitavit* ἐφενάκισεν hîc Cognatus reddidit, quod est *ludificari* atque *decipere*. Affine huic illud apud Julium Pollucem libro V. cap. 38. πέρα κόρου προελήλυθα, et ἄχρι χείλους. Ubi in textu γὰρ οὗτος, videtur scribendum ἢ οὗτος. SCHOTT.

[b] ἀναισθητός· ἔστιν γὰρ οὗτος ἄχρι κόρου] ἀναίσθητός ἐστι· καὶ οὗτος ἀ. κ. P. F. et sic voluisse videtur ed. Hag. sed compendio alieno usus est typographus.

[c] Ἄειδε τὰ Τέλληνος] Repetit Zenobius infra II. 15. Cujus etiam Diarchus Messenius meminerit. Meminit et in Apophthegmatis Epaminondæ Plutarch. [p. 193 F.] his verbis: Ἦν δὲ αὐλητὴς ὁ μὲν Τέλλις κάκιστος, ὁ δὲ Ἀντιγενίδας κάλλιστος. SCHOTT.

[d] Τέλλην] Vid. Ruhnkenii Ep. Crit. p. 118.

[e] Lucianus contra indoctum libris nimis tumentem sic adhibet [c. 28.] καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ. Et notus Æsopi Apologus. Nec dissimile proverbium Apostolii Αἰθίοψ οὐ λευκαίνεται. Diogenianus similia adfert, Χύτραν ποικίλλεις, καὶ οὐ τίλλεις. SCHOTT.

[f] Ἐπειδὴ τοῖς Δελφοῖς] Vocem Δελφοῖς fugitivam retraximus, et δυσαπορρύπτοις e Suida restituimus pro δυσαπονίπτοις: quod Gilbertus reddidit, *quæ facile elui non possunt*. De Æsopi excessu Plutarch. opusculo De sera numinis vindicta, [p. 557 A.] ubi et proverbium interpretatur, quoties sero sontes a numine corripiuntur. Plura Max. Planudes, et Joachim. Camerarius in Æsopi vita. SCHOTT.

[g] Δελφοῖς om. P. cum edd. vett.

[h] Τυνδάρεων] Pollucem accipio Tyndari filium creditum, et immortalem, qui et Castorem fratrem immortalem reddidisse fingitur. Virg. VI. Æn. ver. 121. *Si fratrem Pollux alterna morte redemit, Itque reditque viam toties.* Ubi et de Eurydice ab Orpheo reducta, ac de Hercule; de

48 [i]Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων. Οἱ γὰρ Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ νικήσαντες Αἰτωλοὺς, τὴν Πυθίαν ἐξηρώτων, τίνες εἰσὶ κρείττονες τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ εἶπεν, A

Τμεῖς δ' Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.

49 Ἀκαρπότερος εἶ [j]Ἀδώνιδος κήπων: Ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυναμένων εἴρηται ἡ παροιμία· μέμνηται αὐτῆς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ. Γίνονται δὲ οὗτοι οἱ κῆποι τοῦ Ἀδώνιδος εἰς ἀγγεῖα κεράμεια σπειρόμενοι, ἄχρι [k]χλόης μόνον· ἐκφέρονται δὲ ἅμα τελευτῶντι τῷ θεῷ, καὶ ῥιπτοῦνται εἰς κρήνας. B

50 Ἄκαιρος ἔννοια [l]οὐδὲν ἔχθροῦ διαφέρει: Ταύτην φασὶν Ἱππόλυτον εἰπεῖν πρὸς [m]Φαίδραν φάσκουσαν φιλεῖν τε καὶ στέργειν αὐτὸν μάλιστα ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους. C

51 [n]Ἀκάνθινος τέττιξ: Ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων λέγεται, παρ' ὅσον οἱ Ἀκάνθινοι τέττιγες οὐκ ᾄδουσιν.

quo Alcestidem Admeti conjugem ad superos retrahente supra diximus adag. 18. Porro *Tyndareum puerum* nominat διοσκούρους Valerius Flaccus libro I. Argonaut. et *Tyndareum* Ovid. in Epist. Hermiones. De *Glauco* vero mellis haustu ad vitam revocato Apostolius ex Palæphato περὶ ἀπίστων ad illud Γλαῦκος πιὼν μέλι ἀνέστη. Similia porro exempla de iis qui elati revixerint, colligit C. Plinius lib. VII. Natur. historiæ cap. 52. SCHOTT. De Tyndareo Apollodorus III. 10, 3. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. T. I. p. 236. Τυνδάρεον edd. vett. Τυνδάρεων P.

[i] Αἰγιεῖς] Quidam Megarensibus datum oraculum hoc scribunt: Τμεῖς ὦ Μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. Plura Suidas. Steph. in Αἴγιον narrat eadem. SCHOTT.

[j] Ἀδώνιδος κήπων] Platonis locum e Phædro [p. 276 B.] adscribam: Ὁ νοῦν ἔχων γεωργὸς, ὧν σπερμάτων κήδοιτο, καὶ ἔγκαρπα βούλοιτο γενέσθαι, πότερα σπουδῇ ἂν θέρους εἰς Ἀδώνιδος κήπους ἀρῶν χαίροι, θεωρῶν καλοὺς ἐν ἡμέραισιν ὀκτὼ γιγνομένους; ἢ ταῦτα μὲν δὴ παιδιᾶς τε καὶ ἑορτῆς χάριν δρᾴη ἄν, ὅτε καὶ τύχοι. SCHOTT.

[k] χλόαν] χλόης P.

[l] οὐδὲν ἐχθροῦ] Diogenianus et Apostolius ἔχθρας constanter præferunt. SCHOTT.

[m] Φαίδραν] Schol. Euripid. Hippol. 597. ad hæc poetæ verba, φίλως, καλῶς δ' οὐ τήνδ' ἰωμένη νόσον sic commentatur: προσφιλῶς μὲν ἐμοὶ πρᾶξαι βουλομένη, καὶ παντὶ τρόπῳ τοῦτο σκοποῦσα, οὐ μέντοι καλῶς, ἐπεὶ οὐκ ἐστοχάσατο τοῦ μέλλοντος τὸ τέλος, κατ' ἐννοίας μέν φησι, καὶ οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς. Καὶ ἔστιν ὁμοία τῇ παροιμίᾳ, εὔνοια ἄκαιρος οὐδὲν διαλλάσσει ἔχθρας. Barnesius in marg. "Lego: Εὔνοι' ἄκαιρος οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει." Vide Porsoni Præf. ad Eurip. Hec. p. xix.

[n] Ἀκάνθινος] Stephanus Byzantius *Acanthum* Ætoliæ opidum facit, mutasque ibidem cicadas. Plinius lib. VI. cap. 27. in agro Rhegino cicadas omnes silere

52 Ἀκεσίας ἰάσατο: Ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων. [o]Ὅλην A
δὲ [o]Ἀριστοφάνης ἐν τετραμέτροις ἐκφέρει, λέγων,

Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο.

[p]Ἀκεσίας γάρ τις ἐγένετο ἰατρὸς ἀφυὴς, ὃς τὸν πόδα τινὸς ἀλ-
γοῦντος κακῶς ἐθεράπευσεν.

53 Ἀκκώ: Ἐπὶ τῶν μωραινόντων. [r]Ἡ γὰρ Ἀκκὼ γυνὴ γέγονεν B
ἐπὶ μωρίᾳ διαβεβοημένη, ἣν φασὶν ἐσοπτριζομένην τῇ εἰκόνι
ὡς ἑτέρᾳ διαλέγεσθαι. [s]Ἔνθεν καὶ τὸ [q]Ἀκκίζεσθαι περὶ ταύτην
λελέχθαι.

54 [t]Ἄκοτε τοῦ τὰ τέσσαρα ἅτα ἔχοντος: Ἐπὶ τῶν [r]ἀπει-
θούντων. Χρησμὸς γὰρ ἐδόθη Ἐντίμῳ τῷ Κρητὶ καὶ Ἀντιφήμῳ C
τῷ Ῥοδίῳ, φυλάξασθαι τὸν τετράωτον. Ἦν δὲ οὗτος λῃστὴς
Φοῖνιξ. Οἱ δὲ τοῦ χρησμοῦ ἀμελήσαντες ἀπώλοντο. [u]Ἢ ἐπὶ
τοῦ πολλὰ ἰδόντος καὶ πολλὰ ἀκούσαντος, [s]ὡς Ἀριστοφάνης φη-
σίν. [u]Ἄλλοι δὲ, τὴν παροιμίαν παραγγέλλειν τῶν ἀληθευόντων
ἀκούειν. [t]Οὐδεὶς γὰρ ἀψευδέστερος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃν τε- D
τράχειρα καὶ τετράωτον ἱδρύσαντο Λακεδαιμόνιοι, ὥς φησι Σωσί-
βιος, ὅτι τοιοῦτος ὤφθη τοῖς περὶ Ἀμύκλαν μαχομένοις.

scribit, ultra flumen vero in Locris canere. Lege Pausaniam lib. II. Eliacorum [VI. 6.] et Strabonem lib. VI. Geographiæ [p. 374=399.] qui et de Eunomo Locrensi ac cicada sonitum fractæ chordæ supplente fabulam memorat. De qua pluribus nos ad Photii Bibliothecam in Cononis Narrat. 7. Adde Theophylacti Simocatæ Proœmium in Physica Problemata. SCHOTT.

[o] Ἀριστοφάνης ἐν τετραμέτροις] Suspicor reponendum Ἀρχίλοχος ἐν τετραμέτροις. Versus scilicet Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο prior est tome asynarteti, qualem ab Archilocho compositum tradit Hephæstio c. 6. et 15, 2.

[p] Ἀκεσίας γὰρ] Vatic. cod. aliter: Ἔοικε δὲ Ἀκεσίας πρὸς τὸ χεῖρον θεραπεῦσαι. SCHOTT.

[q] Ἀκκίζεσθαι] Usurpat verbum hoc sæpe Lucianus, sed alia notione pro *dissimulate recuso*, ut Chiliastes Erasmus et in Thesauro suo Henr. Stephanus observarunt. Sic M. Tullius lib. II. Epist. 19. ad Atticum: *Hoc, opinor, certi sumus periisse omnia: quid enim ἀκκιζόμεθα tam diu?* Plutarchus, περὶ Στωϊκῶν ἐναντιωμάτων [p. 1040 B.] notat *Acco* et *Alphito* mulieres fuisse terriculamenta, vel lamias ac lemures. Etymologista eadem cum Zenobio. SCHOTT.

[r] εὐπειθούντων] ἀπειθούντων P.

[s] ὡς Ἀριστοφάνης] Grammaticus scilicet, Erasmo interprete Chil. I. 2, 8.

[t] Οὐδεὶς ἀψευδέστερος] Nulla oracula veriora fuisse Apollinis, aliud adagium indicat, Τὰ ἐκ τρίποδος. SCHOTT.

55 [u] Ἀκίνητα κινεῖν : Καθ' ὑπερβολήν, ὅτι μὴ δεῖ κινεῖν μήτε A
βωμοὺς, μήτε τάφους, ἢ ῥᾳ̃α.

56 [v] Ἀκέσεως καὶ Ἐλικῶνος ἔργα : Ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων. Οὗτοι γὰρ πρῶτοι τὸν τῆς [w] Πολιάδος Ἀθηνᾶς πέπλον ἐδημιούργησαν· ὁ μὲν Ἀκεσεὺς γένος ὢν Παταρεὺς, ὁ δὲ Ἐλικὼν Καρύστιος. B

57 [x] Ἄκρον λάβε, καὶ μέσον ἕξεις : Ἐπὶ τῶν δυσφράστων καὶ δυσνοήτων. Οἱ γὰρ τὴν Αἴγιναν [x] νικήσαντες πολέμῳ, ἐκπεσόντες τῆς πατρίδος, ἐχρήσαντο τῷ θεῷ. Ὁ δὲ τὸ εἰρημένον αὐτοῖς ἀνεῖλεν. Οἱ δὲ συμβαλόντες τὸν χρησμὸν, ἀκρωτήριόν τι κατασχόντες [y] κατὰ μέσον ᾤκησαν. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς αἰτίας C
ὅταν τι δυσνόητον θέλωμεν αἰνίττεσθαι, χρώμεθα τῷ προειρημένῳ.

[u] Ἀκίνητα] Plato [Legg. p. 843 A.] et Plutarchus sæpe adhibent. Loca vide apud Erasmum. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 28. Wyttenbach. Ind. Plutarch. v. Ἀκίνητος. Heindorf. ad Platon. Theæt. p. 419.

[v] Ἀκέσεως καὶ Ἐλικῶνος] Athenæus II. p. 48 B. Ἤκμασε δὲ ἡ τῶν ποικίλων ὑφὴ, μάλιστα ἐντέχνων περὶ αὐτὰ γενομένων Ἀκεσᾶ καὶ Ἐλικῶνος τῶν Κυπρίων. Τφάνται δ' ἦσαν ἔνδοξοι· καὶ ἦν Ἐλικὼν υἱὸς Ἀκεσᾶ, ὅς φησιν Ἱερώνυμος. Vid. Junius in Catalogo Artificum p. 2.

[w] Πολιάδος] Sic dictæ quasi civilis aut urbanæ. Πόλις enim κατ' ἐξοχὴν, Byzantium dictum, et ἄστυ vocatæ *Athenæ*, ut *Urbs* pro Roma. Servius ad illud Virgilii : *an quo via ducit, in Urbem?* Et Donatus ad illud Comici in Eunucho : *An in astu venit?* De hac autem Pallade multa Pausanias in Atticis, et Strabo lib. IX. γεωγρ. [p. 572=604.] Meminit et Ælianus lib. II. ποικ. ἱστορ. cap. 9. Ὦ πολιὰς Ἀθηνᾶ, καὶ Ἐλευθέριε Ζεῦ. Male ergo in scriptis Diogeniani exemplaribus παλάδος Ἀθηνᾶς legebatur. SCHOTT.

[x] νικήσαντες πολέμῳ, ἐκπεσόντες τῆς π.] Corrigit Valckenærius, οἰκήσαντες, πολέμῳ ἐκπεσόντες τῆς π. qui monet νικήσεως et οἰκήσεως permutari infra V. 74.

[y] κατὰ μέσον ᾤκησαν] Pro habitarunt, ut veteres loquebantur. Platonis autem non dissimilis est locus initio lib. III. De legibus, de primis mortalibus montium cacumina inundationum metu incolentibus; post paulatim ad medium, hinc ad pedem, aquarum fontiumque causa migrantibus. Liceat etiam aptare adagium, hortando ad summa quisque ut contendat; sic enim futurum medium ut teneat. M. Tullius in Bruto : *Prima sequentem, honestum est in secundis tertiisque consistere.* Quo etiam pertinet illud : *Iniquum postula, ut æquum auferas.* Proverbium aliter paullo Apostolius habet, et concisius in scidis additamentorum e Vaticana. SCHOTT.

58 [z] Ἀκόνην σιτίζειν: Ἐπὶ τῶν τροφῇ μὲν πολλῇ χρωμένων, A
μηδὲν δὲ εἰς τὸ σῶμα ἐπιδόντων.

59 Ἀκέφαλος μῦθος: Ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων. [a] Πλάτων·
Ἐὰν μῦθον ἀκέφαλον [b] ἐκὼν καταλίπωμι.

60 Ἀκαρπότερος ἀγρίππου: Ἐπὶ τῶν πάνυ πενομένων εἴρηται.
Λάκωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν Ἄγριππον καλοῦσιν. B

61 [c] Ἄκροι ἅψασθαι τῶι δακτύλωι: Ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς
ἠσκημένων.
Οὐδὲ κατὰ τὴν παροιμίαν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ ἁψαμένων.

62 [d] Ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν: Ἐπειδὴ τοῖς κοινω-
νήσασι τούτων φίλοις χρῆσθαι δεῖ. C

63 Ἅλμη οὐκ ἔνεστ' αὐτῶι: Ἐπὶ τοῦ [e] ἁλυκοῦ καὶ ἀηδοῦς
κατ' εἰρωνείαν εἴρηται.

[z] Ἀκόνην] Totidem hæc verbis in Suida legi typographorum στέφανος, omissa tamen per incuriam librarii voce πολλῇ, adnotavit. SCHOTT.

[a] Πλάτων] Platonis locus lib. VI. De legibus [p. 752 A.]: Οὔκουν δήπου λέγων γε ἂν μῦθον ἀκέφαλον ἐκὼν καταλίποιμι. Unde in Zenobio pro εἰκὼν rescribendum ἐκὼν duxi. SCHOTT.

[b] εἰκὼν P. edd. vett.

[c] Ἄκρῳ ἅψασθαι] Utitur Lucianus in Demonactis vita [c. 4.] et in epistola quadam Basilius, locis ab Erasmo citatis. Eleganter vero Cicero in Cæliana, adjuncta item affini parœmia: *Multos et vidi in hac civitate et audivi, non modo qui primoribus labiis gustassent genus hoc vitæ, et extremis, ut dicitur, digitis attigissent; sed qui totam adolescentiam voluptatibus dedissent, emersisse aliquando, et se ad frugem bonam, ut dicitur, recepisse.* SCHOTT.

[d] Ἅλας καὶ τρ.] E Pythagoreo fluxisse præcepto apparet. Origenes lib. II. contra Celsum, Archilochum Parium iambographum adducit, qui Lycamben, quod salem ac mensam esset prætergressus, insectatus sit his verbis: Ὅρκον δὲ ἐνοσφίσθης μέγαν, ἅλας τε καὶ τράπεζαν. Aristot. lib. VIII. [c. 4.] Ethic. Nicomach. Κατὰ τὴν παροιμίαν γὰρ οὐκ ἐστὶν εἰδῆσαι ἀλλήλους πρὶν τοὺς λεγομένους ἅλας συναναλῶσαι. Demostheni etiam et Chrysostomo ἁλῶν κοινωνοῦντες, *sodales convictoresque* dicuntur. SCHOTT. Mox ἐπὶ F. pro ἐπειδή.

[e] ἁλικοῦ] Pro ἁλικοῦ, quæ hîc vox minime quadrat, quod *salsum* significet, Cod. Vatic. γλυκέος καὶ ἀηδοῦς. Rectius Suidas: ἐπὶ τοῦ ἀγλευκοῦς καὶ ἀηδοῦς. Diogenianus et Apostolius ἀναρτύτου. Catullus: *Nulla est in tanto corpore mica salis.* Quem locum Fabius lib. VI. Institut. Orat. excutit, certantque interpretes. Comicus in Eunucho: *Qui habet salem, qui in te est.* Et Cicero Philipp. 2. *Aliquid salis ab uxore mima trahere potuisti.* SCHOTT. ἁλυκοῦ P. F. Eustathius Od. τ'. p. 1859,

64 Ἀλλ' ὥσπερ ἥρως ἐν Ἀσπίδι ξενίσαι σε βούλομαι: Ἐπὶ A
τούτων εἴρηται, οἱ τοῖς αὐτῶν ἔργοις ἢ τέχναις χρώμενοι, τοὺς
φίλους εὐεργετοῦσι· παρ' ὅσον οἱ ἥρωες τὸ παλαιὸν ἔνοπλοι ὄντες
ἐξενίζοντο.

65 Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ἄναντο: Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα κλη-
ρονομησάντων τὰ ἀλλότρια. B

66 [f]Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ παρὰ τὸν βωμὸν [g]σε βουλεύειν: [h]Ὅτι
μὴ χρὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς [h]πράγμασι βουλεύεσθαι, ἀλλὰ πρὸ τῶν
πραγμάτων· παρ' ὅσον καὶ οἱ τὰ ἱερεῖα προσάγοντες, [i]πρὸ τοῦ
καλλιερῆσαι βουλεύονται.

67 [k]Ἀλλ' οὐκ ἀΐθις ἀλώπηξ: Πάγαις ἁλώσεται λείπει· παρ' C
ὅσον ἅπαξ διαφυγοῦσα πάγας, δεύτερον οὐκ ἐμπεσεῖται. Εἴ-
ρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρὸν συκοφάντην ἐκφευγόντων.

68 [l]Ἀλεκτρυόνων μέμφεσθαι κοιλίαν: Ἐπὶ τῶν περὶ τὸν
βίον πολυτελῶν καὶ ἁβροδιαίτων.

69 Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται: Ἐπὶ τῶν τοῖς D
κρείττοσιν ἐριζόντων· ἤτοι ἐπὶ τῶν ἄλλοις οὐ συμφωνούντων.

70 [m]Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα: Ἐπὶ τῶν ἐξαπα-
τᾶν ἐγχειρούντων τοὺς ὁμοίους.

52. καθὰ τῷ ἀπὸ δρυὸς ἡ πέτρης εἶναί τινα ἐστὶ παραχρήσασθαι παροιμιακῶς ἐπὶ ἀγριότητι, οὕτω καὶ τῷ ἀπὸ τῆς πικρᾶς ἀκράχολός τις ἄνθρωπος ἁλμὶν ἐσκόφθη, ἐκ δὲ τῆς νοστίμου, ἅλμην ἔχειν λέγεται ὁ ἡδὺς ἄνθρωπος. Iterum ad χ'. p. 1927, τὸ ἅλμην ἔχειν τῇ μὲν πικρὸν ἄνθρωπον σκώπτει, τῇ δὲ ἡδὺν παραθηλοῖ καὶ ὅ φασιν εὔνοστον.

[f] Ἀλλ' οὐδὲν] Legunt alii hexametron hoc modo: Ἀλλ' οὐδὲν περὶ τὸν βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας. Quod extremum displicet Hen. Stephano, [ad Erasmi Prov. III. 4, 28.] malitque βουλεύειν vel βουλεύεσθαι hinc mutuari. Mox etiam Aldina editio pro καλλιτρῆσαι, voce nihili, legit καλλιερῆσαι, optime. Unde et καλλιέρημα *sacra litata*. SCHOTT.

[g] σε βουλεύειν] βαστάζειν P. cum βουλεύειν a MS. in marg.

[h] ἔργοις] πράγμασι P.

[i] πρὸ τοῦ] μετὰ τὸ P. pr. m. πρὸ τοῦ corr. Tum βουλεύονται pr. ἐβουλεύοντο corr.

[k] Ἀλλ' οὐκ] In Græcis Plutarchi Collectaneis proverbiorum MSS. (quæ mihi videre nunc demum contigit) repperit hæc Desiderius: Ἀλώπηξ διαφυγοῦσα πάγας, οὐχ ἁλίσκεται. Male igitur πάσας olim operæ pro πάγας hîc excuderunt. SCHOTT.

[l] Ἀλεκτρυόνων] Aristophanes in Vespis [790.] et ex illo Suidas: Ἀλεκτρύονος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν· Ταχὺ γὰρ καταπέψει τ' ἄργυρον. SCHOTT.

[m] Ἀλωπεκίζειν *vulpinari* reddidi, a qua voce M. Varro Mysteriis,

71 Ἁλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται: Ἐπὶ τῶν οὐ ῥᾳδίως δώροις ἁλι- A
σκομένων.

72 Ἄλλως ἴδοις: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

73 Ἄλλοισι μὲν γαῦττα, ἄλλοισι δὲ [n]γόμφοι: Παρ' ὅσον οἱ μὲν λαλοί, οἱ δὲ φάγοι.

74 [o]Ἄλλα μὲν Λεύκων λέγει, ἄλλα δὲ Λεύκωνος ὄνος B
φέρει: Λέγεται μὲν ἐπὶ τῶν [p]ἀσυμφώνως τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους παρεχομένων. Λεύκων γάρ τις γεωργὸς μέλιτος ἀσκοὺς εἰς φορμὸν ἐμβαλὼν, ἐκόμιζεν Ἀθήναζε. Κριθὰς οὖν τοῖς φορμοῖς ἐμβαλὼν, ὡς ὑπὲρ κριθῶν ὀλίγον εἰσπραχθησόμενος [q]τέλος, ἐκόμιζε. Τοῦ δ' ὄνου πεσόντος, οἱ τελῶναι βοηθῆσαι βουλόμενοι, C
ἔμαθον ὅτι μέλι ἐστὶ, καὶ ἀπηνέγκαντο τὸ αὐτὸ ὡς ἀτελώνητον.

75 [r]Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπεισρέει: Ἐπὶ τῶν πονούντων, καὶ οὐδὲν πλέον ἀνυόντων. Ἐπειδὰν γὰρ τῆς νεὼς ῥεούσης ἐξαντλῶσι τὸ ἐν τῇ ἀντλίᾳ ὕδωρ, καὶ πλέον εἰσρέῃ, μάτην πονεῖν οἱ ναῦται δοκοῦσιν. D

76 [s]Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν: Ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ μεταβαινόντων.

77 [t]Ἀμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον: Ἐπὶ τῶν [u]ταχέως τε καὶ ὀξέως ἀνυομένων.

apud Nonium, non abhorruit: *Vulpinare, modo*, inquit, *et concursa qua libet, erras.* Senarius autem est: *Cum vulpe vulpinare tu quoque invicem.* SCHOTT.

[n] γόμφοι] Rectius B. γόμφιοι.

[o] Ἄλλα μὲν] Proverbium nude Suidas retulit, deestque τὰ λέγει, quod nec in Diogeniano reperias, qui totidem pæne verbis fabulam refert, Phrygis fabulatoris apologis non absimilem. Apostolii editio υἱὸς pro ὄνος sic præfert: Ἄλλα μὲν Λεύκων, ἄλλα δὲ Λεύκωνος υἱός. SCHOTT.

[p] ἀσυμφώνως] ἀσυμφώνους Dioge-nianus.

[q] τέλος ἐκόμιζε] ἐκόμιζε uncinis inclusit Schottus. vv. οὖν et ἐκόμιζε caret Diogenianus.

[r] Ἄλλην μὲν] Utitur hoc proverbio Lucianus Hermot. c. 61. ubi v. Schol.

[s] Ἀμεινόνων οἰωνῶν] Aves olim in auguriis et auspiciis *addicere* et *abdicere* dicebantur T. Livio ac Festo. Homerus Il. μ'. [243.] Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνασθαι περὶ πάτρης. SCHOTT.

[t] Ἀμ' ἔπος] Homericum est proverbium. Terentius: *dictum, factum.* Virgilius lib. I. [142.] *dicto citius tumida æquora placat.* Ex illoHomeri [Il. τ'. 242.] Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον. Et Hymno in Mercurium [ ] ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον. SCHOTT.

[u] ταχέως καὶ] ταχέως τε καὶ P.

78 [x] Ἀμελοῦς γωνία: Ἐπὶ τῶν ἀργῶς καὶ ῥαθύμως καθημένων. A
[v] Ἔστι δὲ καὶ χωρίον Λιβύης Ἀμελὴς γωνία καλούμενον.

79 Ἀμουσότερος Λειβηθρίων: Ἐπὶ τῶν ἀμούσων καὶ ἀπαιδεύτων. Λειβήθριοι γὰρ [y] ἔθνος Πιερικόν ἐστιν, οὔτε μέλους ἁπλῶς, οὔτε ποιήματος ἔννοιαν λαμβάνον. Λέγονται δὲ ἀμουσότατοι εἶναι, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς ὁ τοῦ Ὀρφέως ἐγένετο θάνατος. B

80 [z] Ammon metreîn: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνεφίκτων.

81 Ἂν' ἡλέηται, καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις: Ἐπὶ τῶν εὐεργετουμένων καὶ παραχρῆμα τῆς χάριτος ἐπιλανθανομένων.

82 [a] Ἄμμες [b] πότ' ἦμες: Λακωνικὴ ἡ παροιμία. Οἱ γὰρ πρεσβύτεροι ἐν Λακεδαίμονι χορεύοντες τοῦτο ἐπέλεγον, Ἄμμες πότ' C ἦμες· ἀντὶ τοῦ, Ἡμεῖς ποτὲ ἦμεν.

83 [c] Ἄμας ἀπήιτοτν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας: Ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτουμένων, ἄλλα [d] δὲ μὴ ἔχειν ἀρνουμένων.

[x] Ἀμελοῦς γωνία] Ἀμελοῦς χώρα Plutarch. II. p. 300 A. ubi v. Wyttenbach.

[y] ἔθνος Περσικόν] Corruptus videatur locus. Apud Thraces enim interfectus, non in Perside, *Orpheus*. Venit itaque in mentem parva litterarum commutatione Πιερικὸν reponendum. *Pierides* enim *Musæ* dictæ, ut et *Libethrides* Virgilio in Melibœo. Fontis meminit Strabo, Plinius, Solinus. De *Orphei* autem monumento a Libethriis violato multa in Bœoticis Pausanias, quem vide. SCHOTT. Πιερικὸν Diogenianus, et B. 107.

[z] Ἄμμων] Confine illi Κύματα μετρεῖν, et *Coræbo stultior*, qui undas numerare tentabat. SCHOTT.

[a] Ἄμμες] Laconicæ hujus cantionis in choreis celebratæ meminit Plutarchus libro, Quomodo se quis citra invidiam laudare possit [p. 544 E.] Διὸ καὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι χορῶν ᾄδουσιν, οἱ μὲν τῶν γερόντων, Ἄμες ποτ' ἦμεν ἄλκιμοι νεανίαι· οἱ δὲ τῶν παίδων, Ἄμες δέ γ' ἐσσόμεθα πολλῷ κάρρονες· οἱ δὲ τῶν νεανίσκων, Ἄμες δέ γ' εἰμέν· αἱ δὲ λῆς, αὐγάσδεο. Et disertius in Laconicis institutis [p. 238 A.] Τριῶν οὖν χορῶν ὄντων κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας, καὶ συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων, ἀρχόμενος ᾖδεν, Ἄμες ποτ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι. Εἶτα ὁ τῶν ἀκμαζόντων ἀνδρῶν ἀμειβόμενος, Ἄμες δέ γ' ἐσμέν· αἱ δὲ λῆς, αὐγάσδεο. Ὁ δὲ τρίτος ὁ τῶν παίδων, Ἄμες δέ γ' ἐσσόμεθα πολλῷ κάρρονες. Plura Politianus Miscell. cap. 88. et Eras. Chil. I. Cent. 9. ad illud Virg. 2. Æn. *Fuimus Troës, fuit Ilium et ingens Gloria Teucrorum*. SCHOTT.

[b] πότ' ἦμες] ποθ' ἧμες P. F.

[c] Ἄμας] Adagii principium adhibet Plutarchus lib. De garrulitate [immo totum adagium citat Plutarchus p. 512 E.] suadens respondenti mentem ut interrogantis accurate perdiscat, ne illud fiat, quod proverbio dici solet, Ἄμας ἀπήιτουν. Explicatque Joann. Tzetzes Variarum Historiar. Chil. VIII. [v. 20.] his versibus: Ἐν

84 [a]Ἂν μὴ παρῇ κρέας, [e]τάριχον στερκτέον: *Παρεγγυᾷ* A *ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.*

85 [f]Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται:

86 Ἀνὴρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον: *Ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἕκαστα πράττειν.*

87 Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματ' οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν B ἐπρίατο: *Ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων· παρ' ὅσον Κροῖσος πολέμιον ἑαυτοῦ ἐπεσπάσατο Κύρον.*

88 [g]Ἀντὶ πέρκης σκορπίον: *Ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων ἀντὶ βελτιόνων.*

89 [h]Ἀνεῳγμέναι Μοτσῶν θύραι: *Ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου λαμ-* C *βανόντων τὰ κάλλιστα τῶν ἐν παιδείᾳ.*

90 [i]Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι: *Ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδεμίαν εὑρισκόντων βοήθειαν φευγόντων τῶν φίλων.*

παροιμίαις Δίδυμος καὶ Ταρραῖος γράφουσι, Ἅμας ἀπῄτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας. Ἡ παροιμία προσφυὴς, ὑπάρχει δ' ἡ ῥηθεῖσα, Ὅτ' ἂν ζητῶν τις ἕτερον, ἕτερον τὶ λαμβάνῃ· Ἡ δίδωσι, ζητούμενος, ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου. Vide Hieronymum Elenum Belgam, Diatribarum Juris lib. II. ubi et Juvenalis locum Sat. XIV. ab interpretibus male intellectum explanat. Porro proverbio huic simile illud: Ἐγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δὲ κρόμμυ' ἀποκρίνεις. Pertinet huc et ἄγροικον illud ex Aristoph. prov. Τὴν σκάφην σκάφην λέγων. SCHOTT. Hoc prov. citat Schol. Aristoph. Pac. 288.

[d] δ' ἔχειν] δὲ μὴ ἔχειν B. recte.

[e] τάριχον] ταρίχει in hoc versu ubique reponendum monet Porsonus ad Suidam Addend. p. 4325. ed. Oxon.

[f] Ἀνάγκῃ] Explicat infra proverbium, Δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρότερον, et Suidas. Simonidis autem est non semel a Platone laudatum lib. De legibus V. [741 A. et Schol. p. 230.] et VII. [p. 818 B.] et eleganter T. Livius: *Pareatur necessitati, quam ne Dii quidem superant.* SCHOTT. Vid. Heindorf. ad Platon. Protag. p. 593.

[g] Ἀντὶ πέρκης] Lycophronis [476] illud huic geminum: Ὁ δ' ἀντὶ πιποῦς σκορπίον λαιμῷ σπάσας. Et Christi hoc Luc. xi. 11. Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὠόν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον. SCHOTT.

[h] Ἀνεῳγμέναι] Tale illud Diogeniani [III. 23.]: Ἄφθονοι Μουσῶν θύραι. SCHOTT.

[i] Ἀνδρὸς κακῶς] Usurpat Aristides in Panathenaico [vid. Dindorf. fr. Sophocl. 773.] Menandri hunc versum. Et decantatum illud, ut nihil perinde: *Amicus certus in re incerta cernitur.* Ut Theognidi, ut Ovidio; atque adeo Salomoni in proverbiis. Contrarium vero εὐτυχία πολύφιλος. Vide Chil. Eras. et Apostolium De varia notione Ἐμποδών. SCHOTT.

91 [k]Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως A
ὑπὸ ἀνθρώπου σωζομένων, καὶ διὰ τινὰ εὐδαιμονούντων.

92 [l]Ἄν οἶνον αἰτῇ, [m]κόνδαλον αἰτῶ δίδοτ: Ἐπὶ τῶν
[n]ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων. Ἡ δὲ ἱστορία
ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος, παρ' ὅσον αἰτήσας οἶνον τὸν Ὀδυσσέα, τῶν
ὀφθαλμῶν ἐστερήθη. Ὀδυσσέα γὰρ ἐν τῷ σπηλαίῳ κατασχὼν ὁ B
Κύκλωψ, καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ ἀρξάμενος κατεσθίειν, οἶνον παρ'
αὐτοῦ λαβὼν ἔπιε, καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν χάριν δίδωσιν, ὕστατον
αὐτὸν καταφαγεῖν. Μεθυσθεὶς δὲ μετὰ τὸ πιεῖν, καὶ ὑπνώττων,
παρ' ἐκείνου ἐξετυφλώθη.

93 [o]Ἄν ἡ λεοντῇ μὴ [p]ἐξίκηται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόσ- C
αφον: Ἂν μὴ φανερῶς δύνῃ βλάψαι, πανουργίᾳ χρῆσαι. [q]Ἂν
μὴ κατὰ ῥώμην τὸ προκείμενον ἐξανύοιτο, μηχανῇ καὶ τέχνῃ πε-
ραινέσθω τὸ λειπόμενον. Τάττεται ἡ παροιμία ἐφ' ὧν σοφίᾳ
μᾶλλον ἢ τῇ δυνάμει προσήκει χρῆσθαι, ὡς ὁ ποιητὴς φησὶ,

k Ἄνθρωπος] Plinii locus huc pertinet lib. II. [c. 7. (5.)] Natur. Historiæ: *Hic est vetustissimus referendi benemerentibus gratiam mos, ut tales numinibus adscribant. Quippe et omnium aliorum nomina Deorum et hominum nata sunt meritis.* Et Juvenalis [V. 132.]: *Quadringenta tibi si quis Deus, aut similis Diis Et melior fatis donaret homuncio.* SCHOTT.

l Ἄν οἶνον] De Cyclope Polyphemo Homerus Odyss. IX. et Maro III. Æneid. SCHOTT.

m κόνδυλον] κονδύλους Suidas.

n δεινὰ μὲν λαμβανόντων, ἀγαθὰ δὲ αἰτούντων] ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, δεινὰ δὲ λαμβανόντων P.

o Ἄν ἡ λεοντῇ] Desumptum e Lysandri Apophthegmate in ejus vita apud Plutarchum [p. 437 A.] qui et in Sulla [p. 469 E.] C. Carbonis dictum refert: Ὡς ἀλώπεκι καὶ λέοντι πολεμῶν, ἐν τῇ Σύλλα ψυχῇ κατοικοῦσιν, ὑπὸ τῆς ἀλώπεκος ἀνιῶτο μᾶλλον. Pro ἐξίκηται autem apud Suidam legitur præsens ἐξικνῆται, et πρόσαπτε. SCHOTT.

p ἐξίκηται] ἐξίκηται P. F.

q Ἂν μὴ κατὰ ῥώμην] Virgilius II. Æneidos: *dolus an virtus, quis in hoste requirat?* Thucydides lib. V. [9.] Καὶ τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει, ἃ τὸν πολέμιον μάλιστ' ἂν τις ἀπατήσας, τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν. Ceterum non novum est proverbium, (uti vulgo, novo initio hinc facto, inepte antea editum fuit) sed ἐπεξήγησις superioris in Diogeniano, Suida, et Apostolio, una et item altera voce immutata, ut et sequens eodem pertinere videatur. Versus autem Homeri (quem hîc κατ' ἐξοχὴν poëtam nominat Zenobius) hemistichia sunt, laudatque Suidas: Ἦ δόλῳ, ἠὲ βίηφι ex Odyss. ι'. ver. 146. alterum vero, Ἦ ἀμφαδὸν ἠὲ κρυφηδόν, ex Odyss. ξ'. 330. et τ'. 299. Cui simile illud Odyss. λ'. 119. Κτείνῃς ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξεῖ χαλκῷ. SCHOTT.

[r]Ἡ δίλῳ, ἢ βίηφι, ἢ ἀμφαδόν, ἢ κρυφηδόν. A

94 [s]Ἀντιπελαργεῖν: Ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀνταποδιδόντων. Λέγονται γὰρ οἱ πελαργοὶ γεγηρακότας τοὺς γονεῖς τρέφειν, καὶ μὴ δυναμένων ἵπτασθαι, φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων.

95 [t]Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ στέγος: Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικομένων. B

96 Ἀνδρὸς γέροντος [u]ἀσταφὶς τὸ κράνιον: Ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμευόντων, παρ' ὅσον ἅπαν τὸ σῶμα τῶν γερόντων ἀσθενές.

97 Ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' εἶς πτηνὴν ὁρᾶν: Ἐπὶ τῶν πρὸς ἕνια μὴ χρησίμων. C

98 [v]Ἀντλεῖν ἀμφοτέραις: Λείπει τὸ χερσίν. Ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούντων. Ὁμοία τῇ, "Πάντα κάλων σεῖε."

99 Ἀνέμοτς γεωργεῖς: Πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ μηδενὸς μεταλαγχάνοντας. Ἐπειδὴ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φύει καὶ αὔξει, οὐδενὸς δὲ τυγχάνει, ἢ μόνον ἄχνην ἀποφέρεται. D

[r] ἢ δίκῃ] ἠδὲ δίλῳ P. Qui mox *βίηφιν*.

[s] Ἀντιπελαργεῖν] Avis hujus pietas passim celebrata, præter Aristot. et Ælianum, ab Origene libro IV. contra Celsum, Basilio M. Homilia VIII. in Hexaëmeron, et Philone in Decalogi expositione. Plinius lib. X. cap. 23. Natur. Hist. *Ciconiæ*, inquit, *nidos eosdem repetunt. Genitricum senectam invicem educant.* Petronius Arbiter in Satyrico: *Ciconia etiam grata, peregrina, hospita, Pietaticultrix, gracilipes, crotalistria.* Aristophanes in Avibus [1353.] Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος Παλαιὸς, ἐν τοῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν· Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων, Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν. Atque hinc lex Romæ: *Liberi parentes alant, aut vinciantur.* De qua nos pluribus ad Controversiam primam M. Senecæ Rhetoris. Ceterum Horapollo libro I. Hieroglyph. cap. 55. Cucuphæ eadem omnino tribuit. SCHOTT.

[t] Ἀνίπτοις] Æneas Sophista in Epistola quadam: Οἱ μὲν πολλοὶ, τὸ δὴ λεγόμενον, ἀνίπτοις ποσὶν ἐπιπηδῶσι τοῖς ἱεροῖς. Sæpe Lucianus [Rhet. Præc. c. 14. Pseudol. c. 4.] aliique. Τέγος vel στέγος pro *tecto* et *domo ipsa* accipio. SCHOTT.

[u] ἀσταφὶς] Lucil. apud Nonium *passos* vocat *senes: Rugosi passique senes eadem omnia quærunt.* Vtitur Lucianus in Tyranno de senibus [c. 5.] Ἐπεὶ ἀσταφίδες γε πάντες ἤδη εἰσί. Et venuste Gregorius Palama Animam sic loquentem inducit: Ὅτε δὲ τὸ πρεσβυτικὸν ὑπανέχει κράνιον, μηδὲν ἀσταφίδος τὸ τῆς παροιμίας ἀπειοικὸς, ὡς νήπιον αὖθις λογίζομαι. SCHOTT.

[v] Ἀντλεῖν ἀμφοτέραις] Vide infra Centuria IV. adagio 61. Ubi plura notabimus. SCHOTT.

100 Ἀντὶ κακοῦ κτηνὸς [w]τὴν ἀπαιτεῖς: Ἐπὶ τῶν καλὰ ἀντὶ τῶν A
κακῶν ἀπαιτούντων.

II. 1 Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς [x]πέφτκεν: Ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων. Μέμνηται αὐτῆς Λουκιανός· "Τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκείνου, ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφυκε." Καὶ πάλιν, "Ἀνθρακάς μου τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας." B

2 [y]Ἄξιος τοῦ παντός: Ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.

3 Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος: Ἐπὶ τῶν αἰδημόνων καὶ εὐγενῶν. Παρ' ὅσον οἱ ἐν [z]Ἄργει ἀνύβριστοι παῖδες καὶ καθαροὶ κατά τι νόμιμον καὶ παλαιὸν γέρας τὰς ἀσπίδας φορεῦντες πομπεύουσιν. C

4 [a]Ἄξιοι τριχός: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων· παρ' ὅσον ἡ θρὶξ οὐδενὸς ἀξία.

5 Ἀπὸ βραδυτέλων ὄνων ἵππος ἄροτεν: Ἐπὶ τῶν ἀπὸ εὐτελῶν ἐπὶ τὰ μείζω μεταπηδώντων.

6 Ἄπληστος πίθος: Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθιόντων καὶ γαστρι- D
μαργούντων. Μετήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ μύθου τοῦ περὶ τὰς Δαναΐδας, καὶ τοῦ πίθου εἰς ὃν [b]ἀνιμῶσαι ὕδωρ βάλλουσι. Λέγεται

[w] σῦν] ὖν P. et sic Apostolii MS.

[x] πέφυκεν] Reponendum πέφηνεν ex Luciani locis Stephanus pridem observarat: qui Lucianus adhibet alias proverbium in Timone [c. 41.] Zeuxide [c. 2.] Navigio seu Votis [c. 26.] itemque in Hermotimo [c. 71.] ubi rectius quam in Zenobio μοὶ pro μοῦ legitur, itaque Diogenianus. Parœmiam etiam adhibet Phædrus Aug. libertus Fabularum Æsopicarum lib. IV. *Carbonem, ut aiunt, pro thesauro invenimus.* SCHOTT.

[y] Ἄξιος τοῦ παντός] Sic Terentius dixit, *hominem quantivis pretii.* Et in Sophista Plato [p. 216 C.] Τοῖς μὲν δικαίοις μηδενὸς τίμιοι, τοῖς δὲ ἄξιοι τοῦ παντός. SCHOTT.

[z] Ἄργει ἀσπίδος] Vide proverb. Zenobii ultimum: Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελὼν σεμνύνεται. SCHOTT.

[a] Ἄξιοι τριχός] Henricus Stephanus hîc negationem addi vult, οὐδὲ τριχὸς ἄξιοι, non necessario, nec mihi probat: ut et Latinis *Nauci*, et *Non nauci*; *Flocci*, et *Non flocci*, eodem recidunt. In sequenti vero adagio negationem addi facilius patiar, ut illud sit, quod hodieque vulgo usurpamus, *Lutetiam si quis asinum mittat, equum non redire.* SCHOTT.

[b] ἀνικῶσαι] Rectius Aldinus codex ἀνιμῶσαι, et inf. pro κατακύκισεν, κατῴκισεν. Danaidum vero fabula nota e Nasone libro IV. Metamorph. quam et Euripidis interpres refert. Tibullus lib. I. Eleg. 3. *Et Danai proles Veneris quod numina læsit, In cava*

γὰρ οὗτος ὁ πίθος ἐν Ἅιδου εἶναι οὐδέποτε πληρούμενος· πά- A
σχουσι δὲ περὶ αὐτὸν αἱ τῶν ἀμυήτων ψυχαὶ καὶ κόραι, ἃς Δα-
ναΐδας λέγουσιν, αἳ πληροῦσαι ἐν κατεαγόσιν ἀγγείοις ὕδωρ πρὸς
αὐτὸν φέρουσι τετρημένον. Δύναται δὲ ἡ παροιμία καὶ ἐπ' αὐτοῦ
λέγεσθαι τοῦ Ἅιδου, ὅτι πολλῶν πάντοτε θνησκόντων οὐδέποτε πλη-
ροῦται. B

Ἡ δὲ αἰτία, δι' ἣν αἱ Δαναΐδες κατεκρίθησαν τὴν τιμωρίαν
ταύτην, οὕτως ἔχει. [c]Αἴγυπτος καὶ Δαναὸς ἀδελφοὶ ὄντες τῆς
τῶν Μελαμπόδων ἐκράτουν γῆς, ἥτις νῦν Αἴγυπτος καλεῖται.
Σχόντος δὲ Δαναοῦ θυγατέρας πεντήκοντα, καὶ Αἰγύπτου υἱοὺς
πεντήκοντα, Δαναὸς τοὺς παῖδας τοῦ Αἰγύπτου δεδοικὼς στασιά- C
σαντας [cc]περὶ τῆς ἀρχῆς, ἀναλαβόμενος τὰς θυγατέρας εἰς Ἄργος
ἀφίκετο, κἀκεῖ κατώκισεν. Ὕστερον δὲ οἱ τοῦ Αἰγύπτου παῖδες
πρὸς Δαναὸν ἐλθόντες, τῆς τε ἔχθρας παύσασθαι παρεκάλουν, καὶ
τὰς θυγατέρας πρὸς γάμον λαβεῖν ἠξίουν. Ὁ δὲ μνησικακῶν
αὐτοῦ περὶ τῆς φυγῆς, ὁμολόγει τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς D
κόρας. Ὡς δὲ ἐκληρώσατο τοὺς γάμους, ἑστιάσας ἐγχειρίδια
δίδωσι ταῖς θυγατράσιν. Αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπ-
έκτειναν, πλὴν Ὑπερμνήστρας. Αὕτη γὰρ Λυγκέα διέσωσε,
παρθένον αὐτὴν φυλάξαντα. Λέγεται οὖν διὰ τοῦτο τὰς Δαναΐ-
δας, ἄνευ Ὑπερμνήστρας, ἐν Ἅιδου κατακριθῆναι εἰς τετρημένον E
πίθον ὕδωρ ἀντλεῖν.

7 Ἀπὸ βαλβίδος: Οἷον ἀπὸ [d]ἀρχῆς χρὴ ἀγαθὸν εἶναι, ἢ τεχνί-
την, ἢ κοινῶς ἐπὶ πάντων.

8 Ἀπήντησε [e]κεράμοτ βολὴ πρὸς ὑπέρτατον ἄθην: Ἐπὶ
τῶν πασχόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν. F

Letheas dolia portat aquas. T. Lucretius iis accommodat, qui vivere perpetuo student, lib. III. [1021.] *Hoc, ut opinor, id est, ævo florente puellas Quod memorant laticem pertusum congerere in vas, Quod tamen expleri nulla ratione potestur.* SCHOTT. *ἀνιμώσαι* F.

[c] Αἴγυπτος καὶ Δ.] Hæc sumpta sunt ex Apollodoro II. 1, 4. sq.

[cc] περὶ] ἐπὶ F.

[d] ἀρχῆς] ἀπὸ ἀρχῆς P. Vid. Aristoph. Vesp. 546. ubi ἀπὸ βαλβίδων.

[e] κεράμου] Aldina editio et Apostolius κακοῦ pro κεράμου præferunt: nec attigisse Erasmum equidem miror. Conjicit doctissimus Hœschelius de eo usurpatum, qui Ἄτης dictus, facinoris

9 Ἅπαντα τοῖς σοφοῖσιν εὔκολα: Ἐπὶ τῶν διὰ φρονήσεως καὶ τῶν δυσκόλων περιγινομένων. A

10 Ἀττικὸς εἰς λιμένα: Ἡ παροιμία ἐστὶ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς λιμέσι τὴν ἀνδρείαν ἐπιδεικνυμένων. Οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ναῦται ὁπότε καταπλέοιεν οἴκαδε, προθυμότερον ἤλαυνον τοῖς οἰκείοις ἐπιδεικνύμενοι. B

11 Ἀντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα [f]δῆσαν Ἀχαιοί: Αὕτη κατὰ τῶν ἀχαρίστων λέγεται. Φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ Μέσωνος τοῦ Μεγαρέως πεποιῆσθαι.

12 [g]Ἀλώνητον ἀνδράποδον: Ἴσον τῷ, βάρβαρον καὶ εὐτελές. Εἰς τὴν μεσόγειον γὰρ ἀναβάντες οἱ ἔμποροι ἐκόμιζον ἄλας, ἀνθ' C ὧν τοὺς οἰκέτας ἐλάμβανον. Ὅθεν καὶ ὁ κωμικὸς φησί·

Θρῇξ εὐγενὴς εἶ πρὸς ἅλας [h]ἠγορασμένος.

13 Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις: Ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων πολλά. Χάρης γὰρ ἐγένετο στρατηγὸς Ἀθηναῖος προθύμως ἐπαγγελλόμενος. D

14 Ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει: Αὕτη παραπλήσιόν τι λέγει τῷ,

[i]Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Ἁλιεὺς γὰρ, ὡς [k]φασὶ, τοὺς ἁλισκομένους ἐν τῷ λίνῳ ἰχθῦς μετεχειρίζετο, καὶ πληγεὶς ὑπὸ σκορπίου, ἔφη, Πληγεὶς νοῦν E

pœnam non effugerit, adeo ut summo ac remotissimo etiam loco haud ab ictu lapidis tutus esse potuerit. SCHOTT. κεραυνοῦ B. 137.

[f] δῆσαν] Suidas τῖσαν pro δῆσαν hîc legit, vertitque Chiliastes: *Pro meritis male tractarunt Agamemnona Graii.* Extrema illa de Mesone plerisque ignota. SCHOTT.

[g] Ἀλώνητον] Addit amplius Suidas, e comici forte versu: Καὶ οἱ Θρᾷκες ἀνδράποδα ἁλῶν ἀπεδίδοντο. *Et Thraces servum pro sale reddiderunt.* Comicum autem Menandrum nominat Diogenianus [I. 100.]: apud quem ὠνημένος legas, et ἀνώνητον pro ἀλώνητον. *Nequam* vero *servus frugi* ἀντιτίθεται M. Ciceroni. SCHOTT.

[h] ἠγορασμένος] ὠνημένος P. suprasc. Vid. Menandri fr. 214. ed. Meineke.

[i] Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω] Hemistichium est Homero familiare Iliad. π'. et ν'. *factum novit et excors.* Affine huic illud Hesiodi ἐν ἔργοις, ut multa habent illi principes poëtæ communia: παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω. Ceterum pro φησὶ, videtur legendum φασί. SCHOTT. Vid. Schol. Platonis p. 53. Aristidis T. III. p. 681.

[k] φησὶ] φασὶ P. H.

οἴσω, καὶ ταῖς χερσὶν οὐκέτι τῶν νεοθηρεύτων ἰχθύων ἥπτετο. A
Μέμνηται αὐτῆς [1]Σοφοκλῆς.

15 [m]Ἄειδε τὰ Τέλληνος: Οὗτος ὁ Τέλλην ἐγένετο αὐλητὴς, καὶ μελῶν ἀνυποτάκτων ποιητής. Μέμνηται αὐτοῦ Δι(καί)αρχος ὁ Μεσσήνιος.

16 Ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ: Ἐν [n]Κύκλωπι B
δράματι Πολύφημος οὕτως πρὸς Ὀδυσσέα λέγει, ὅθεν εἰς παροιμίαν περιέστη.

17 [o]Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ: Ταύτης μέμνηται Μένανδρος, καὶ Σώφρων, καὶ Ἄλεξις. Λέγουσι δὲ ὅτι οἱ Λοκροὶ οἱ

[1] Σοφοκλῆς] Fr. Amphiarai n. 118. ed. Dindorf.

[m] Ἄειδε τὰ Τέλληνος] Adagii hujus supra mentio Cent. I. adag. 45. Pro Δίαρχος, omnino Δικαίαρχος legendum, qui Messenius est; e Messana Siciliæ, de quo Suidas, advocatque non raro C. Plinius, et Athenæus; sed hic lib. XV. initio Milesium vitiose nominat, et De Divinat. M. Tullius. SCHOTT.

[n] Κύκλωπι] Cyclopis hujus dramatis auctor apud eumdem Suidam laudatur Aristius teste Chamæleonte in Satyris. Ulpianus apud Athenæum lib. VIII. [p. 362.] Δειπνοσοφ. Σὺ δὲ ἡμῖν ἐκ γῆς συβούρας ὄνομα πριάμενος ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ. *Tu nobis e terra suburra nomen parans, vinum infusa aqua perdidisti.* Barbare nimirum ut barbarus homo, etiam apud Homerum, Polyphemus, et immanis. SCHOTT.

[o] Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ] Σώφρων in Vatic. desideratur. Et mox historia concisius refertur: Οἱ δὲ ἀπείπαντο μὲν συμμαχίαν δώσειν, πέμψειν δὲ Διοσκούρους αὐτοῖς βοηθοὺς ὑπέσχοντο. Μάχης οὖν γενομένης ἐνίκησαν οἱ Λοκροὶ, τῶν Διοσκούρων συλλαβομένων. Μηδενὸς δὲ ἀπαγγείλαντος τὴν νίκην, εἰς Λακεδαίμονα ἡ φήμη ταύτην τῇ ἐν ᾗ γέγονεν ἡμέρᾳ διήγγειλεν. Εἴρηται γοῦν ἡ παροιμία, &c. Menandri autem locus est ἐν ἀνατιθεμένῃ, teste Apostolio. Proverbium commemorat M. Tullius lib. II. [c. 2.] et III. [c. 5.] De Natura Deorum: *De Sagra*, inquit, *Græcorum est vulgare proverbium, qui quæ affirmant, certiora esse dicunt, quam illa quæ apud Sagram.* De Græcis vero Strabo lib. VI. [p. 375=400.] in Calabriæ descriptione, qui et Corinthum et Olympiam quoque, ut Spartam, perlatam subito famam refert. Justinus etiam lib. XX. Philippicarum, tacito tamen pugnæ loco. Plutarchus ad hæc in Paullo Æmilio similia repentini nuntii atque ominis commemorans [p. 268 C.] Λέγεται δὲ καὶ τῆς ἐπὶ Σάγρᾳ ποταμῷ μάχης Ἰταλιωτῶν αὐθημερὸν ἐν Πελοποννήσῳ λόγον γενέσθαι, καὶ Πλαταιᾶσι τῆς ἐν Μυκάλῃ πρὸς Μήδους. Notandum et illud ex Eustathio in Bœotiam Homeri [p. 278, 5.] Suida atque Apostolio, dictum etiam de iis prover. qui vera quidem narrarent, fidem tamen non invenirent: quo modo et vetere verbo *Alexandræ* seu *Cassandræ oraculum* usurpatum. SCHOTT.

Ἐπιζεφύριοι πόλεμον ἔσχον πρὸς Κροτωνιάτας, καὶ ἔπεμψαν εἰς A
Λακεδαίμονα συμμαχίας δεόμενοι· οἱ δὲ ἀπεκρίναντο αὐτοῖς, ὅτι
δύναμιν μὲν οὐ δώσουσι, τοὺς δὲ Διοσκούρους αὐτοῖς ἐπιπέμψου-
σιν. Ἀναστρέψαντες δὲ οἱ Λοκροὶ, μάχης γενομένης, ἐνίκησαν
τοὺς Κροτωνιάτας, τῶν Διοσκούρων συλλαβομένων. Τὴν δὲ νί-
κην ἐκ τοῦ αὐτομάτου φήμη τὶς ἤνεγκεν εἰς τὴν Λακεδαίμονα, B
μηδενὸς ἀφιγμένου ἀγγέλου. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐλθόντες τινὲς
ἀπήγγειλαν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ γεγενῆσθαι τὴν μάχην καὶ τὴν νίκην.
Ἐπειδὴ οὖν τὰ παρὰ τῆς φήμης ἀγγελθέντα ὑπῆρχον ἀληθῆ, ἡ
παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν [p] πάνυ ἀληθῶν. Σάγρα δ' ἔστι τόπος,
ἐν ᾧ τὴν μάχην ἐνίκησαν οἱ Λοκροί. C

18 [q] Αἶξ Σκτρία: Χρύσιππος φησὶν ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας
ἀνατρεπόντων τετάχθαι τὴν παροιμίαν· ἐπειδὴ πολλάκις τὰ ἀγ-
γεῖα ἀνατρέπει ἡ αἶξ. Ἄλλοι δὲ φασὶν ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέ-
γεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας. Μέμνηται
Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος. D

19 [r] Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴενται: Οὕτως
Ἡράκλειτος ἐχρήσατο τῇ παροιμίᾳ, ὡς Ἡρακλέους ἐπιφοιτή-
σαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν [s] Κήϋκος τοῦ Τραχινίου, καὶ οὕτως εἰπόντος.
Εὔπολις δὲ ἐν [t] Χρυσῷ γένει ἑτέρως φησὶν ἔχειν τὴν παροιμίαν·

Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν. E

Καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῷ Συμποσίῳ οὕτως αὐτῷ ἐχρήσατο.

20 Ἀλῶν δὲ φόρτος [u] ἔνθεν ἦλθεν ἔνθ' ἔβη: Ἐπειδή τὶς,
ὡς φασὶν, ἔμπορος ἔπλει τὴν ναῦν ἁλῶν πληρώσας· ἀποκαθευδη-

[p] πάνυ ἀληθῶν] Ælian. N. A. XI. 10. ὡς εἶναι Σάγραν τὰ λεχθέντα.

[q] Pindari versum adfert Athenæus libro I. Δειπνοσοφ. Σκυρίας δ' ἐς ἄμελξιν γάλακτος αἶγες ἐξοχώτατοι. SCHOTT. Vid. Pindari Fr. 73. ed. Boeck.

[r] Platonis verba sunt in Symposio [p. 174 B.] Ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθείρωμεν μεταβαλόντες, ὡς ἄρα καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν αὐτόματοι ἀγαθοί. Eupolidis vero versum aliter Jos. Scaliger concinnat: Ἄκλητοι δειλοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασι. Quadratque illud Homeri de Menelao Il. β'. Αὐτόματος δ' οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. Ubi Scholiastæ consulendi et Athenæus libro I. atque Erasmus Chiliade I. Cent. 10. Vide infra, Ἄκλητι κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι. SCHOTT.

[s] Κήτους] Κήϋκος Schol. Platonis p. 44. Jacobs apud Schweighæuser. ad Athenæi V. p. 178 B.

[t] Χρυσογένει] Χρυσῷ γένει Schol. Plat.

[u] ὅθεν] ἔνθεν B.

σάντων δὲ τῶν ναυτῶν, ἐπεισελθοῦσα ἡ θάλασσα τούς τε ἄλας A
ἐξέτηξε, καὶ τὴν ναῦν κατεπόντισεν.

21 [x] Ἀνεπαρίασαν: Ἐπὶ τῶν μεταγινωσκόντων καὶ μετατρεπο-
μένων εἴρηται ἡ παροιμία. Ἐπειδὴ οἱ Πάριοι πολεμούμενοι ὑπὸ
[y] Ἀθηναίων, καὶ ἀνοχὰς παρ' αὐτῶν αἰτήσαντες, καὶ τυχόντες ἐπὶ
ὑποσχέσει τοῦ προδώσειν τὴν πόλιν, εἶτα προσδοκήσαντες συμμα- B
χίαν ἥξειν ποθὲν, ἔλυσαν τὰ ὁμολογούμενα.

22 [z] Ἀνθ' Ἑρμίονος: Εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν σωζόντων
τοὺς οἰκέτας· ἐπειδὴ ἐν Ἑρμιόνῃ τῆς Πελοποννήσου ἱερὸν ἦν
Κόρης καὶ Δήμητρος, ἀσφάλειαν παρέχον τοῖς καταφεύγουσιν.
Μέμνηται [a] ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. C

23 [b] Ἀνερίνεος εἶ: Τάττεται ἡ παροιμία παρ' Ἑρμίππῳ ἐν
Στρατιώταις. Φασὶ δὲ ὅτι ἐρινεοῦ τῆς ὀλυνθηφόρου ἐν τῷ καρπῷ
φύεται θηρία, ἃ προσαγορεύουσιν ψῆνας. Τούτων οἱ γεωργοὶ λα-
βόντες ἀφάπτουσιν τῶν κλάδων ταῖς συκαῖς, ὅπως αὐτῶν ὁ καρ-
πὸς μὴ ἀπορρέῃ. Ἐνδυόμενον γὰρ εἰς τοὺς σφῆνας τὸ θηρίδιον D
στερεοῖ τούτους καὶ πεπαίνει. Διόπερ ἐπὶ τῶν ἅπερ ἂν λάβωσι
μὴ διακρατούντων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

24 [c] Ἃ φιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν: Αὕτη

[x] Ἀνεπαρίασαν] Ficta vox (ut et Πριαμαθῆναι, *Priamizare* Eustathio et Suidæ) a Paro Cycladum una insula: qua de Stephanus Byzantius περὶ πόλεων, qui historiam aliter paulo refert de Miltiade, quo modo et Æmilius Probus, sive is potius Cornelius Nepos est, in Miltiade. Diogenianus [II. 35.] quoque pro *Thebanis, Athenienses* habet. SCHOTT.

[y] Θηβαίων] Dedi Ἀθηναίων cum Diogeniano et Suida. Sæpe commutantur hæ voces.

[z] Ἀνθ' Ἑρμίωνος] Hujus quoque urbis meminit Stephanus, efferturque bifariam Ἑρμίων καὶ Ἑρμιόνα. Suidas adagium habet, et copiosius de Cerere Hermionensi Ælianus, allato et Aristoclis carmine lib. II. Hist. Animalium cap. 4. Meminit et in Corinthiacis Pausanias. Hîc pro οἰκέτας, ἱκέτας emenda. SCHOTT.

[a] ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις] αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς βαβι. . H. Vid. Dindorf. n. 63.

[b] Ἀνερίνεος] Suidas aliter extulit, Ἀνερίναστος εἶ. De ἐρινέῳ et ψηνὶ lectorem legere jubeo quæ Aristot. lib. V. cap. 32. Histor. Animal. Theophrastus lib. II. de Plantis, et libro II. cap. 12. De causis plantarum, et Plinius lib. XV. cap. 19. notarunt: qui Plinius ψῆνας *culices* vertit; Gaza vero in Theophrasto *culices ficarios* reddit. SCHOTT.

[c] Ἃ φιλοχρηματία] Meminit et Plutarch. in Laconicis, [p. 239 E.] et Cicero II. Offic. [c. 22.] Simile illud Philippi Regis, apud

λέλεκται ἐπὶ τῶν ἐξ ἅπαντος κερδαίνειν προαιρουμένων. Μετενή- A
νεκται δὲ ἀπὸ χρησμοῦ δοθέντος Λακεδαιμονίοις, ἐν ᾧ ἔχρησε τότε
ὁ θεὸς ἀπολέσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον
τιμήσωσι. Μέμνηται τοῦ χρησμοῦ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λακεδαι-
μονίων πολιτείᾳ.

25 [d] ΑΘΗΝΑΙ ΤΟΝ ΑΙΛΟΤΡΟΝ: Ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ B
κρείττονα τοῖς ἥττοσι διὰ σμικρὰν ὁμοιότητα ἡ παροιμία
εἴρηται· ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τὸν αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾷ [e] συγ-
κρίνοι.

26 ΑΤΤΙΚΟΙ ΤΑ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ: Ἐλλείπει τὸ ΚΑΘ' ΕΑΥΤΟΥΣ. Λέγει
δὲ Δοῦρις ὅτι ὅταν [f] καθ' ἑαυτοὺς συλλεγέντες τινὲς πράττωσί τι, C
ἐπιλέγουσιν ἑαυτοῖς, Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.

27 ΑΥΤΩΙ ΜΕΛΗΤΕΟΝ, ΑΛΛ' ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ: Μέμνηται αὐτῆς
[g] Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς, καὶ [h] Πλάτων ὁ κωμικός. Ἦν δὲ
οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθουμένων.

28 [i] ΑΤΤΙΚΟΣ ΠΑΡΟΙΚΟΣ: Δοῦρις καὶ περὶ αὐτῆς λέγει· ὅτι D

eumdem lib. I. ad Atticum [16.] qui arcem nullam satis munitam diceret, quum auro onustus asellus ingredi posset: quæque de aureo in Danaës sinum delapso imbre poëtæ fabulantur. De utroque Horat. lib. III. Od. 16. et ibi interpretes. Simile etiam apud παροιμιογράφους, Diogenianum, Suidam, et Apostolium: Ἀργυρέαις λόγχῃσι μάχου, καὶ πάντα νικήσεις. Vide Joan. Brodæum libro II. Miscellan. cap. 12. SCHOTT.

[d] Ἀθηνᾷ] Glaucos oculos Palladi perpetuo tribuit Homerus, γλαυκῶπις Ἀθήνη. Vide Giraldum Syntagmate XI. De αἰλούρῳ animante domestico legendus Etymologista, derivans παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐράν. Suidæ σπατάλη est: Tzetzæ κατοικίδιος ἢ κατοίκιος γαλῆ, quem *felem* vulgo et *catum* nominamus. SCHOTT.

[e] *συγκρίνει*] l. *συγκρίνοι*.

[f] *καθ' ἑαυτόν*] Aldinus codex multitudinis numero *καθ' ἑαυτούς*. De Eleusiniis sacris Athenis in Cereris honorem non efferendis multi multa, et bis Diogenianus. Tu vide, si vacat, quæ ad Athenagoram Suffridus Petrus Frisius, familiaris olim, pag. 192. adnotavit, quæ non describo. Talia Romæ sacra erant *Bonæ Deæ* (quam *Fatuam* Lactantius nominat) viris interdicta. SCHOTT. Dedi utrobique *ἑαυτούς*. Vide Diogenianum II. 38.

[g] Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς] Num. 170. ed. Dindorf.

[h] Πλάτων ὁ Κωμικὸς] *Platonem Grammaticum* pro *Comicum* legisse hîc apparet Desiderium Chiliastem, qui et usum adagii explanat de iis, qui rebus alienis liberius utuntur, ut solent, qui in conducto habitant. SCHOTT.

[i] Ἀττικὸς π.] Adhibet proverb. Aristoteles libro Rhetor. [II.

ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι τοὺς περιοικοῦντας αὐτοῖς καὶ γειτνιῶντας ἐξέβα- A
λον, ἡ παροιμία ἐκράτησε. Κρατερὸς δὲ ἀπὸ τῶν [j]εἰς Σάμον
πεμφθέντων Ἀθήνηθεν [k]ἐποίει τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι. Ἀττικοὶ
γὰρ μεταπεμφθέντες εἰς Σάμον, κἀκεῖ κατοικήσαντες, τοὺς ἐγχω-
ρίους ἐξέωσαν.

29 [l]Αὐτοὶ χελώνας [m]ἐσθίετε, οἵπερ εἵλετε: Ἁλιεῖς ποτὲ B
χελώνας ἀνασπάσαντες διὰ τῶν δικτύων, διένειμον τοῖς [n]παριοῦ-
σιν. Οἱ δὲ μὴ βουλόμενοι λαμβάνειν, εἶπον τοῖς ἁλιεῦσιν,
Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε, οἵπερ εἵλετε. Ὅθεν εἰς παροιμίαν ὁ λόγος
περιέστη.

30 [o]Ἀσπένδιος κιθαριστής: Ζήνων ὁ Μύνδιος ἐπὶ τῶν φιλο- C
χρημάτων φησὶ τετάχθαι τὴν παροιμίαν, λέγων,

Καθάπερ οἱ Ἀσπένδιοι τῶν κιθαριστῶν Ῥοῦδεμίαν φορὰν ἔξω φέρουσι, πάσας
δὲ ἐν τῷ ὀργάνῳ· οὕτως καὶ ὁ φιλοχρήματος οὐδὲν τῶν πέλας ἕνεκα οἰκονομεῖ,
ἕλκει δὲ ἐφ' ἑαυτὸν πάντα.

31 [q]Αὐτῶι κανῶι: Αὕτη τάττεται κατὰ τῶν ἄρδην ὁτιοῦν λυμαι- D

21, 12.] ad Theodecten tertio: Ἔτι ἴδιαι τῶν παροιμιῶν καὶ γνῶμαι. Οἷον παροιμία, Ἀττικὸς πάροικος, ut Victorius quidem inibi legit. SCHOTT.

j εἰς Σάμον] Vid. Wesseling. ad Diod. Sic. xviii. 8.

k ἐποίει] ἐποίκων Valckenærius.

l Αὐτοὶ χελώνας] Diogenianus et Apostolius ex Apologo originem arcessunt, quasi Mercurius intervenerit, quem piscatores invitarint; recusarit tamen hoc dato responso. Aliter tamen Hesychius. De χελωνοφάγοις Plinius lib. IX. Natur. Hist. cap. 10. Solinus cap. 56. de Taprobane insula: *Maria quoque piscationibus inquietant, marinasque testudines capere gaudent; quarum tanta est magnitudo, ut superficies earum domum faciat, et numerosam familiam non arcte receptet.* SCHOTT.

m ἐσθίετε] ἔσθετε Hesychius.

n παριοῦσιν] παροῦσιν P. H. F. Hesych.

o Ἀσπένδιος κιθ.] Adagionem refert et M. Tullius Verrina tertia [I. 20.] *Atque etiam Aspendium citharistam, de quo sæpe audistis, (id quod est Græcis in Proverbio) quem omnia intus canere dicebant, sustulit et in intimis ædibus suis posuit.* Ibidemque Asconius Pædianus. Rursum in Rullum [Agr. II. 26.] *Intus canere* dixit: quod pro sinistra fides tangere quidam exponunt: alii vero, pro domi ac sibi canere. SCHOTT.

p οὐδεμίαν φορὰν] Altera voce caret Aldinus codex. SCHOTT.

q Αὐτῷ κανῷ] Ellipsis est Attica, et vel ἅμα vel σὺν exaudiendum, ut ex versu iambico Platonis liquet. Sic apud Suidam, Αὐτοῖς ταλάροις ἐσθίειν τὸν τυρόν. Ubi addendum censet doctiss. Hœschelius: Παροιμία ἐκ ἀδηφάγων. SCHOTT.

νομένων. Φησὶ γὰρ ὁ Δίδυμος ὅτι τὰ δεῖπνα ἐπὶ κανῶν ἐκομί- A
ζετο. Καθάπερ ἐν [r]κρυψίοις λέγεται Πλάτων·

'Ανηρπάκασ' ἁπαξάπαντ' αὐτῷ κανῷ.

32 [s]'Αφύας πῦρ: 'Επὶ τῶν τὸ τέλος ὀξὺ λαμβανόντων ἡ παροι-
μία, παρ' ὅσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι συμβαίνει μό-
νον ἰδοῦσαν τὸ πῦρ. B

33 [t]'Αφ' ἵππων ἐπ' ὄνοτς: Τὴν παροιμίαν ταύτην ἐροῦμεν ἐπὶ
τῶν ἀπὸ τῶν [u]σεμνῶν ἐπὶ τὰ ἄσεμνα ἡκόντων· οἷον ἀπὸ γραμματι-
κῶν ἐπὶ πραγματικὰ, ἢ εἰς ἄλλό τι τῶν ἀτιμοτάτων.

34 [x]'Ατρέως ὄμματα: Οἱονεὶ ἄτρεπτα καὶ σκληρά. Εἴρηται
ἀπὸ τῆς 'Ατρέως [y]παρανομίας, ὃς ὑπονοήσας ἐκ διαβολῆς τὸν C
ἀδελφὸν Θυέστην μοιχεύειν 'Αερόπην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ
τέκνα τοῦ Θυέστου συγκόψας καὶ ἑψήσας, δειπνοῦντι παρέθηκε τῷ
πατρὶ, αἴσθησιν παρασχὼν τῆς συμφορᾶς ἐκ τοῦ τελευταῖα τὰ
ἄκρα παραθεῖναι.

35 'Άφωνος 'Ιππαρχίων: Κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν δύο κι- D
θαρῳδοὶ διάσημοι ἐγένοντο, 'Ιππαρχίων καὶ 'Ρουφῖνος. Καὶ δὴ
ἀγῶνος ἐνστάντος [z]πενταετηρικοῦ ἀγομένου ἐν 'Ηλιουπόλει κατὰ
τὸ ἔθος, 'Ιππαρχίων ἀχανὴς ἔστη ταραχῇ τῇ περὶ τὸ θέατρον.

36 [a]"Αρκτοτ παροῦσης, ἴχνη μὴ ζήτει: 'Επὶ τῶν δειλῶν

[r] κρυψίοις] Fabricius, in indice Κρυφίοις. Forte leg. ἐν Κρυψίνοις λ. Πλάτων. VALCK. ἐν Γρυλλὶ λέγει καὶ Πλάτων. MEINEKE Quæst. Scen. II. p. 15.

[s] 'Αφύας πῦρ] Sic et Diogenianus proverbium extulit [II. 41.], et infra Zenobius IV. 25. exaudiendumque εἶδε. Sic enim Clearchus apud Athenæum libro VII. [p. 285 C.] Εἶδε πῦρ ἀφύα. Suidæ Collectanea, et Apostolius, 'Αφύα ἐς πῦρ. Simile illud Augusti apud Suetonium: *Velocius quam asparagi coquantur.* SCHOTT.

[t] 'Αφ' ἵππων] Aristophanes ἐν νεφέλαις [1275.] "Ιππους γ' ἔλαυνον ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς. Τί δῆτα λη-
ρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών; Vide et infra adagium 57. 'Απ' ὄνου καταπεσών. SCHOTT.

[u] σεμνῶν] τῶν σεμνῶν P. H.

[x] 'Ατρέως ὄμματα] Nota tragœdiis *Thyestea cena:* de qua et in Adagiorum Centuriis Hadrianus Junius. Totidem autem hæc verbis Suidas, et Apostolius. Diogenian. enim aliter paulo. SCHOTT.

[y] παρανομῆς] παρανομίας P. παρανομ, H.

[z] πενταετηρικοῦ] πενταετερικοῦ P. H. F. Aut ἐνστάντος aut ἀγομένου supervacaneum videtur.

[a] "Αρκτου] Simile de meticulosis venatoribus Luculli dictum apud Plutarch. in ejus vita [p. 496 E.] Οὐκ ἔφη δειλότερος εἶναι κυνηγῶν, ὥστε τὰ θηρία παρελθὼν ἐπὶ κενοὺς αὐτῶν φωλεοὺς βαδίζειν. SCHOTT.

κυνηγῶν εἴρηται ἡ παροιμία. Μέμνηται δὲ αὐτῆς Βακχυλίδης A ἐν Παιᾶσιν.

37 [a]Αἰδεῖς ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων: Ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου καὶ φιληδονοῦντος. Εὐχερὴς γὰρ ὁ πρὸς τὴν Δῆλον πλοῦς, καὶ οἱ ἐκεῖσε καταίροντες ἀφροντίστως πλέοντες ᾖδον.

38 [b]Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης: Παρ' ὅσον καὶ γηράσκων B ἀετὸς ἀμείνων ἐστὶ νεάζοντος ὄρνιθος. Λέγεται δὲ τὸν βίον ἀετὸς καταστρέφεσθαι, τῆς καμπῆς τοῦ ἄνω χείλους πρὸς τὸ κάτω [c]συγκαμψάσης.

39 [d]Ἀράβιος ἀϋπνότερος: Φασὶ τοὺς Ἀραβίους ἐν ταῖς νυκτεριναῖς φυλακαῖς κεχρῆσθαι αὐλῷ ἐπιμήκει· τὸν δὲ αὐλὸν τοῦτον C διαδέχεσθαι ἄλλον ἀπ' ἄλλου, καὶ αὐλεῖν, πῦρ ἀνακαίοντας, ἄχρις ἂν γένηται ἡμέρα.

40 [e]Ἅλις ἀρτός: Ἐπὶ τῶν ἐκ φαυλοτέρας διαίτης ἐρχομένων ἐπὶ βελτίονα εἴρηται ἡ παροιμία. Ἐπειδὴ τὸ ἀρχαῖον οἱ ἄνθρωποι βαλάνοις δρυὸς τρεφόμενοι, ὕστερον εὑρεθεῖσι τῆς Δήμητρος D καρποῖς ἐχρήσαντο.

41 [f]Ἄλλην ἀρτῖν βαλάνιζε: Ἐπὶ τῶν συνεχῶς αἰτούντων ἢ παρὰ τῶν αὐτῶν δανειζομένων εἴρηται ἡ παροιμία. Ἐπεὶ βαλά-

[b] Ἀετοῦ] Terent. Heautont. *Visa est, quod dici solet, aquilæ senectus.* Eurip. in Andromach. [765.] Πολλῶν νέων γὰρ κἂν γέρων εὔψυχος ᾖ Κρείσσων. Vide Plinium lib. X. cap. 3. Aristot. et Demetrium Phalereum Περὶ ἑρμηνείας. Eleganter B. Augustinus ad illud Psalmi CII. *Renovabitur ut aquilæ juventus tua: Dicitur aquila, dum senio gravatur, rostri immodice crescentis unco non posse os aperire, nec cibum capere: unde languescens naturæ vi collidit rostrum ad petram, cujus attritu excusso quod redundabat, ad cibum redit, atque ita reparatur, ut juvenescat omnino.* Porro Jos. Scaliger V. C. versum hunc ita constituebat: Ἀέτιον γῆρας κορύδου νεότητος ἄμεινον. SCHOTT.

[c] συγκαμψάσης] συγκαφθείσης B. Aristot. Hist. An. IX. 32. γηράσκουσι δὲ τῶν ἀετῶν τὸ ῥύγχος αὐξάνεται τὸ ἄνω γαμψούμενον ἀεὶ μᾶλλον, καὶ τέλος λιμῷ ἀποθνήσκουσιν.

[d] Ἀράβιος] Affinis parœmia hac ipsa Centuria, adag. 58. Ἀράβιος ἄγγελος. SCHOTT.

[e] Ἅλις] Utitur Cicero libro II. ad Atticum Epist. 19. ut Epist. 1. Ἅλις σπουδῆς. SCHOTT. Eustath. Od. τ'. p. 1859, 49. Ἅλις δρυὸς ἐπὶ τῶν δυσχερῶς φασι καὶ ἀηδῶς ἐσθιόντων, ὕστερον δὲ κάλλιόν τι εὑρόντων.

[f] Ἄλλην] Vide non dissimile Cent. III. adag. 58. Ἐμαυτῷ βαλανεύσω. SCHOTT. Eustath. Od. τ'. p. 1859, 51. Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε, ἄλλας ἐναλλαγὴν βίου δηλοῖ, οὐ μὴν τὴν ἐκ πάντῃ ἀγρίου εἰς ἥμερον.

νοις ἔζων τὸ πρὶν οἱ ἄνθρωποι· καὶ Βαλανιστὰς ἐκάλουν τοὺς μισθῷ τὸν καρπὸν τοῦτον συλλέγοντας. Πρὸς τοίνυν τοὺς τῆς συλλογῆς ἤδη πεπληρωμένης περισκοποῦντας εἴτινες εἶεν ἐν τῇ δρυῖ βάλανοι, οἱ παριόντες ἔλεγον σκώπτοντες, Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε. A

42 Ἀεί τις ἐν Κύδωνος: Ἐπὶ τῶν φιλοξένων, καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμων· παρ' ὅσον ὁ Κορίνθιος Κύδων φιλοξενώτατος ἐγένετο. B

43 [h] Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος: Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐλπίδι μὲν ἀεὶ τρεφομένων ἀπαλλάττεσθαι τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων. C

44 Ἀεὶ γὰρ ἐπ' πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι: Ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονούντων. Οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων.

45 [i] Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται, οὔτε φιλία: Ὁ Μύλων ὁ παροιμιογράφος Ἰβύκειον τὴν παροιμίαν ταύτην φησὶν, ὡς πρώτου χρησαμένου τοῦ Ἰβύκου. D

46 [k] Ἀκλητὶ κωμάζουσιν ἐς φίλων φίλοι: Παροιμία ὁμοία τῇ, Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν.

47 [l] Ἀεὶ κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἰζάνει: Ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις

ε ἐν Κύδωνος] Exaudiendum *domo*, ut illa Græcis familiaria ἐν ᾄδου, et Latinis *ad Dianæ*. Habent proverb. totidem verbis Suidæ collectanea et Aristophanis interpres. SCHOTT. Eustathius Od. γ'. p. 1468, 26. Κύδωνες δὲ Κρήτης ἔθνος—εἰ δὲ ἐκ τοῦ τοιούτου Κρητικοῦ τόπου καὶ τὰ κυδώνια παρωνόμασται μῆλα οὐκ ἔστι βεβαίως εἰπεῖν· ὁμοίως δὲ ἀβέβαιον καὶ τὸ φάναι ἀπὸ Κυδωνος αὐτοὺς ὠνομάσθαι τοῦ πάνυ φιλοξένου, περὶ οὗ παροιμία κεῖται τὸ Ἀεί τις ε. Κ. Idem ad Od. τ'. p. 1861, 9. Κύδωνες ἀπὸ Κύδωνος φασὶ τοῦ Ἀπόλλωνος—εἰ δ' οὗτός ἐστιν ὁ παροιμιαζόμενος κατὰ τὸ αἰεί τις ἐν Κύδωνος διὰ τὴν κατ' ἐκεῖνον φιλοξενίαν, οὐ πάνυ δῆλον.

h Ἀεὶ γεωργὸς] Tibull. II. Eleg. 7. huc respexit: *Spes alit agricolas: spes sulcis credit aratis Semina, quæ magno fœnore reddat ager.* SCHOTT.

i Ἀγὼν πρόφασιν] Suidas aliter etiam proverbium citat, Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις. Et, Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει. Aristophanes in Acharnensibus [391.] Ὡς σκῆψιν ἂν ἀγὼν οὗτος οὐκ ἐσδέξεται. Vide Pau. Leopardum lib. XIII. Miscell. c. 7. SCHOTT. Vid. Heindorf. ad Platon. Crat. p. 128.

k Ἀκλητὶ] Supra Cent. II. adag. 19. ubi plura. SCHOTT. Eustath. Il. β'. p. 247.

l Ἀεὶ κολοιὸς] Aristot. Ethic. Nicomach. lib. VIII. [c. 1.] Καὶ κολοιὸς ποτὶ κολοιόν. Et disertius idem aureum dicendi flumen (ut Cicero in Topicis nominat) libro Rhetoricorum primo, cap. 11. de

προσομιλούντων. Ἐπειδὴ οὐ μόνον ἐστὶ τὸ ζῶον φιλάλληλον καὶ A
συνδυαστικὸν καὶ ἀγεληδὸν πετόμενον, ἀλλὰ καὶ ἁλίσκεται διὰ
τὴν αὐτοῦ σκιὰν, προσερχόμενον αὐτῇ καὶ καθ' ὕδατος ὁραθείσῃ.

48 Ἀμαλθείας κέρας: Ἡ παροιμία αὕτη ὁμοία ἐστὶ τῇ, [m]Αἶξ
οὐρανία.

Εἴρηται δὲ ἐντεῦθεν. [n]Ἡ Ῥέα τὸν Δία τεκοῦσα ἐν Κρήτῃ, B
δίδωσι τοῦτον τρέφεσθαι ταῖς Μελισσέως παισὶ Νύμφαις Ἀδρα-
στείᾳ τε καὶ Ἰδῃ. Αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς
Ἀμαλθείας αἰγὸς γάλακτι· αὐξηθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς τὴν μὲν αἶγα
κατηστέρισεν, ὅθεν Αἶξ οὐρανία λέγεται, θάτερον δὲ τῶν ταύτης
κεράτων ταῖς Νύμφαις δίδωσι, δεδωκὼς αὐτῷ χάριν, ἵν' ὅπερ αἱ C
Νύμφαι θέλωσιν, αὐταῖς ἀναβλύζῃ. [o]Τοῦτο ὕστερον Ἀχελῶος
λαβὼν, Ἡρακλεῖ δέδωκεν ἀντίλυτρον περιάξαντι θάτερον τῶν κε-
ράτων αὐτῆς, ὅτε περὶ τοῦ γάμου τῆς Δηϊανείρας πρὸς ἀλλήλους

Jucundo agens: Ἐπεὶ τὸ κατὰ φύ-
σιν, ἡδύ· τὰ συγγενῆ δὲ κατὰ φύσιν
ἀλλήλοις ἐστὶν, ἅπαντα τὰ συγγενῆ
καὶ ὅμοια, ἡδέα ὡς ἐπιπολύ· οἷον ἄν-
θρωπος ἀνθρώπῳ, καὶ ἵππος ἵππῳ, καὶ
νέος νέῳ. Ὅθεν καὶ αἱ παροιμίαι εἴ-
ρηνται· ὡς ἥλιξ ἥλικα τέρπει, καὶ ὡς
ἀεὶ τῷ ὁμοίῳ φίλον τὸ ὅμοιον, καὶ
ἐγνώκει θὴρ θῆρα· καὶ ἀεὶ κολοιὸς πρὸς
κολοιόν, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα.
Quod de fera hîc ait philoso-
phus, idem Ethicis ad Eudemum
ita persequitur: Ὅθεν εἴρηται ὡς
ἀεὶ τὸ ὁμοῖον, &c. Καὶ κολοιὸς ποτὶ
κολοιὸν, ἔγγυς δὲ φώρ τε φῶρα, καὶ
λύκος λύκον. Gregorius Nazianz.
Epist. ad Eudoxium: Κολοιὸν δὲ
ποτὶ κολοιὸν ἵζάνει, καὶ τῆς παροιμίας
ἀκούεις. Varro etiam lib. III. De
re rust. *Graculos* quasi *gregaculos*, quod gregatim volent dictos autumat. Festus a gerendo: a sono autem vocis Quinctilianus. Varronis etymo favet Plutarchi illud Περὶ πολυφιλίας [p. 93 E.] Οὐκ ἀγελαῖόν ἐστιν οὐδὲ κολοιῶδες. Quod vero in aqua speculari se graculos Zenobius ait, itaque capi; Athenæus lib. IX. ex Clearcho, et Ælianus in Hist. Animal. et Ioan. Tzetzes Chil. IV. Hist. 109. in oleo, dum se immergunt, capi referunt. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 143. Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 93 E. Ceterum F. πὰρ κολοιῶ ἵζάνειν. et sic fere edd. al. Correxi cum B. 44.

[m] Αἶξ οὐρανία] De hoc proverbio supra I. 26. quibus adjice Francisc. Robortellium, qui lib. I. Annotation. cap. 3. *Copiæ cornu* ab *Amaltheæ* distinguit. Fides sit penes auctorem, si is modo fidem faciat. De Acheloo flumine aliter paulo alii fabulantur, Herculem Ætolis copiæ cornu donasse propter fluminis Acheloi coërcitum cornu. Vide Diodorum lib. V. Strabonem lib. X. Pro αὐτῆς autem rectius hîc forte αὐτοῦ, ut ad capram referas. SCHOTT.

[n] Ἡ Ῥέα—γαλακτὶ] Ex Apollodoro I. 1, 3.

[o] Τοῦτο ὕστερον] Vide Apollodor. II. 7, 5. Arg. Sophoclis Trachin.

ἐμάχοντο. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφθόνως τισὶ παρε- A
χομένων τὰς τοῦ πλουτεῖν ἀφορμάς· ἐπεὶ καὶ ὁ τὸ κέρας τῆς
Ἀμαλθείας ἔχων, πᾶν ὃ ἐβούλετο ἀφθόνως ἐλάμβανεν.

49 Ἀιετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις: Ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων δι-
δάσκειν τινὰς ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκειν.

50 [p] Ἀιετὸς ἐν νεφέλαις: Ἔστι μὲν οὖν χρησμός· εἴρηται δὲ B
ἐπὶ τῶν δυσαλώτων, παρ' ὅσον ὁ ἀετὸς ἐν νεφέλαις ὢν οὐχ ἁλίσκεται.

51 Ἀεὶ φέρει τὶ [q] Λιβύη κακόν: Ἐπὶ τῶν κακουργοτάτων, καὶ
ἀεὶ προσεξευρισκόντων νεώτερόν τι κακόν.

52 Ἀεί με τοιοῦτοι [r] πόλεμοι διώκοιεν: Ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων
καὶ μηδενὸς ἀξίων. C

53 Ἀετὸς θρίπας ὀρῶν: Ἐπὶ τοῦ ἀφροντιστοῦντος καὶ κατα-
φρονοῦντος τῶν μικρῶν.

54 [s] Ἀζάνεα κακά: Ἐπὶ τῶν κακοῖς προσπαλαιόντων. Ἀζάναι
γὰρ τόπος ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας λεπτόγεως, σκληρὸς, καὶ ἄκαρπος,
περὶ ὃν πονοῦντες γεωργοὶ οὐδὲν κομίζονται. D

55 [t] Ἀνάγυρον κινεῖν: Ἔστιν ὁ Ἀνάγυρος δῆμος Ἀττικὸς,
ἔνθα δυσῶδες φυτὸν φύεται, οὕτω καλούμενον Ἀνάγυρος. Εἴρηται
οὖν ἡ παροιμία ἐντεῦθεν ἐπὶ τῶν κινούντων τινὰ ἐπὶ κακῷ ἑαυτῶν.
Τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι [u] Ἀνάγυρος ἥρως γέγονεν, ὅστις τοὺς

p Ἀετὸς] Utitur Pindarus in Nemeis [III. 138.] Aristophan. in Equitibus [1010.] et Avibus [979.], ejusque interpres explicat de re longe ceteris antecellente, ut in Panathen. Aristides: Ἀετὸν ἐν νεφέλαις αὐτὰς ὁ θεὸς καλεῖ πρὸς τἆλλα πολίσματα. SCHOTT. Vid. Schol. Aristid. T. III. p. 341.

q Λιβύη κακόν] Ob varios ac multiformes animantium ac ferarum in Libya partus: unde etiam vulgare Græciæ dictum, teste Plinio lib. VIII. cap. 16. *Semper aliquid novi Africam afferre.* Quo et Anaxilæ versus pertinet apud Athenæum lib. XIV. Δειπνοσ. [p. 623 E.] Ἡ Μουσικὴ δ' ὥσπερ Λιβύη, πρὸς τῶν θεῶν, Ἀεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν θηρίον Τίκτει. Vitiose quoque hoc loco Obsopæi Zenobiana editio Λυκίη pro Λιβύη operarum vitio præfert. SCHOTT. Καινὸν pro κακὸν Aristot. H. A. VIII. 28.

r πόλεμοι] Sic Diogenianus, qui et similia adjicit. Suidas tamen πολέμιοι pro *hostibus* legit. SCHOTT.

s Ἀζάνεα] Proverbii hujus originem e fabula quam ex Hermogene Stephanus de urbibus refert [v. Ἀζανοὶ], et Erasmus Chil. II. Cent. 6. SCHOTT.

t Ἀριστοφάνης] Aristophanis locus sic habet [v. 62.] Πόθεν εἶσιν; Ἀναγυροντόθεν. Νὴ τὸν Δία Ὁ γοῦν Ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ. Affine huic, *Camarinam movere.* Desid. hîc leg. SCHOTT.

u ἄνθρωπος] Ἀνάγυρος Valckenær. Diatr. Eurip. p. 269. et sic B.

οἴκους τῶν γειτονούντων αὐτῷ ἐκ βάθρων ἀνέστρεψεν, ἐπειδὴ τὸ A
ἡρῷον αὐτοῦ ὑβρίσαι ἐπεχείρησαν. Μέμνηται ταύτης Ἀριστο-
φάνης ἐν Λυσιστράτῃ.

56 [x]Ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί: Παροιμία ἐπὶ τῶν
ὑπεναντίως λεγομένων ἢ γινομένων· οἷον εἰ ὁ πόρνος τὸν σώφρονα
ἔλεγε πόρνον. Ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν κάτω ῥέουσιν, οὐ κάτω- B
θεν ἄνω.

57 Ἀπὸ ὄνου καταπεσών: Ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μει-
ζόνων καὶ ἀδυνάτων· ὡς [y]Ἀριστοφάνης,

Ἀπὸ τύμβου πεσών.

Καὶ Εὔπολις, C

Ὥσπερ [z]ἀπὸ χοὸς πεσών.

58 [a]Ἀράβιος ἄγγελος: Παροιμία [b]παρὰ τὸ Ἀράβιος αὐλη-
τὴς παραλαμβανομένη ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων. Εἴρηται
δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀραβίου αὐλητοῦ, [c]ὡς ἠύλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ
τεττάρων. D

x Ἄνω] Sumtum proverbium ex Euripidis Medea [v. 410.] in qua Chorus: Ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί, Καὶ δίκη καὶ πάντα πάλιν στρέφεται. Usurpat Demosth. Orat. Περὶ παραπρεσβείας, et Cicero lib. X. ad Atticum, Epist. 4. et Julianus παραβάτης, ut ad Senecæ rhetoris Controversiam quinctam notabamus; præter ea quæ Desiderius Chiliastes e Luciano, [D. M. VI. 2.] Laërtio in Diogene Cynico, et Aristotele in Meteoris attulit. SCHOTT.

y Ἀριστοφάνης] Nub. 1276.

z ἀπὸ χοὸς] *Aggere delapsus.* Sic verti τοῦ χοὸς, non *congio*, ex Thucydide et Herodoto. Utitur Plato libro III. De legibus [p. 701 D.] viditque Suidas, et ex illo Erasmus, dicti leporem ἐν ἀμφιβολίᾳ consistere; ἀπὸ νοῦ pro ἀπὸ ὤνου, ut *mente decidere* dicamus, qui sibi excidat: ut Suetonius Augusto *mente lapsum*, et Ulpianus *facultatibus lapsos* dixit. Νοῦς etiam dictus Aristoteles, ut, cum schola abesset, mentem Plato abesse diceret. Νοῦς quoque fluvii nomen Suidæ in Κέσκος, ubi tamen vitiose ἄνους scriptum reperias pro νοῦς, ut ex Pausania in Arcadicis, et Eustathio in Odyss. α'. discas. SCHOTT. ἀπ' ὄχθου πεσών Hesychius.

a Ἀράβιος] Vide plura sup. adag. 39. et apud Suidam atque Apostolium, qui etiam Menandrum laudat in Messenia: Ἀράβιον ἆρ' ἐγὼ κεκίνηκα αὐλόν. Huc pertinet illud Flacci de Musicis: *Omnibus hoc vitium cantoribus, inter amicos Ut numquam inducant animum cantare rogati, Injussi numquam desistant.* SCHOTT.

b περὶ] Leg. παρά.

c ὡς ἠύλει μὲν δραχμῆς ἐπαύετο δὲ τεττάρων] Leg. ὃς δραχμῆς μὲν ἠύλει, τεττάρων δ' ἐπαύετο.

59 [d]Ἀρκάδας μιμούμενος: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούντων καὶ μοχθούντων. Οἱ γὰρ Ἀρκάδες πολλὰ πολεμήσαντες οὐδεμίαν νίκην ἰδίαν ἔσχον, ἀλλ' ἐπὶ μισθῷ ὑπὲρ ἀλλοτρίων ἐμάχοντο. A

60 [f]Βόκχορις: Οὗτος Αἰγύπτιος ὢν ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἐπινοίᾳ κρίσεων ἀπομνημονεύεται. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δικαιότατα καὶ [g]παρευρημένως κρινόντων. B

61 Βάλλ' εἰς Μακαρίαν: [h]Οἱ μὲν κατὰ εὐφημισμὸν [i]ἐξεδέξαντο λέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ, Βάλλε εἰς [k]δειλαιότητα. [l]Μακαρίαν γὰρ ἐν Ἅιδου χωρίον διατυποῦσιν. Οἱ δὲ τὴν Μακαρίαν θυγατέρα φασὶν Ἡρακλέους, [m]καὶ κατὰ χρησμὸν εἰς ἑκούσιον θάνατον ἑαυτὴν

[d] Ἀρκάδα μ.] Aliter paulo de Arcadibus hîc Suidas et Apostolius commemorant, ut locum in Zenobio mutilum esse nullus dubitem, et alterius hîc proverbii particulam appensam fuisse existimem. SCHOTT. Dedi Ἀρκάδας. Ceterum recte Schottus mutilum hunc locum esse suspicatus est; sed medicina in promptu est. Scilicet pro ὅσον οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς καταφεύγοντας εἰς Ταίναρον τῶν Εἱλώτων ἀπαγαγόντες ἀπέκτειναν, hic reponenda ex fine Adag. I. 30. μίαν νίκην ἰδίαν ἔσχον, ἀλλ' ἐπὶ μισθῷ ὑπὲρ ἀλλοτρίων ἐμάχοντο. Verba ὅσον οἱ—ἀπέκτειναν pertinent ad Ταινάριον κακόν. Vid. B. 902.

[f] Βάκχυρις] Βόκχορις hic etiam nominatur a Plutarcho in Demetrii vita [901 D.] ubi et fabellam judicii super meretrice, quæ pecuniam potius quam adolescentem, ut solent, deperibat, narrat. Idemque lib. Περὶ δυσωπίας [p. 529 E.] Βακχόριδι, inquit, φύσει χαλεπῷ γενομένῳ τὴν ἀσπίδα λέγουσιν ὑπὸ τῆς Ἴσιδος ἐπιπεμφθεῖσαν, καὶ τῇ κεφαλῇ περιελιχθεῖσαν, ἄνωθεν ἐπισκιάζειν ἵνα κρίνῃ δικαίως. Meminit proverbii et Suidas, in quo tamen etiam per primam vocalem Βάκχυρις appellatur. SCHOTT. Βόκχορις P. H. F.

[g] παρευρημένως] An παναρμονίως? VALCKEN.

[h] Hæc fere leguntur in Schol. Aristoph. Eq. 1148. Vid. et Schol. Platon. p. 134.

[i] ἐδέξαντο] ἐξεδέξαντο P.

[k] δειλαιότητα] An ἀειδιότητα? VALCKEN.

[l] Μακαρίαν γὰρ ἐν Ἅιδου] Pausanias in Atticis *Macariam* in Marathone paludem esse scribit, in qua magna vis Persarum perierit, ignoratione viarum in ipsam prolapsa. Hesychius (unde Suidas et Apostolius sunt mutuati:) Ἡρακλέους θυγάτηρ Μακαρία, ἣν λόγος κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ἐπιστρατείαν εἰς Ἀττικὴν ἐπιδοῦναι σφάγιον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. Explicat et Aristophanis interpres in Pluto [782.], et in Equitibus ad illud [1148.] Ἄταγ' ἐς Μακαρίαν ἐκπεδών. Similia sunt, Βάλλ' εἰς ὄλεθρον, ἢ, Βάλλ' εἰς κόρακας. SCHOTT. Vid. Heindorf. ad Platon. Hipp. Maj. p. 293 A.

[m] καὶ κατὰ χρησμὸν] ἦγε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας Εὐρυσθέως στρατείαν, τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς Ἡρακλείδας πρὸς τὸν τοῦ Ἐλέου βωμὸν καταφυγόντας, χρησμοῦ

ἐπιδοῦναι, κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν. A
[n]Μετὰ θάνατον γὰρ Ἡρακλέους, διώκοντος Εὐρυσθέως τοὺς ἐκείνου παῖδας, καὶ πρὸς τὸν τοῦ [o]Ἐλέου βωμὸν τῶν Ἡρακλειδῶν προσπεφευγότων, Ἀθηναῖοι μὴ ἐκδιδόντες αὐτοὺς, πρὸς Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν· (καὶ) χρησμοῦ δοθέντος, ἀπαλλαγήσεσθαι τῆς Εὐρυσθέως καταδρομῆς, εἴ τις τῶν Ἡρακλειδῶν πρὸς θανάτον ἑκούσιον ἐκδῷ ἑαυτὸν, ἡ Μακαρία πρὸς θάνατον ἑαυτὴν ἐξέδοτο, καὶ συμβαλόντες Ἀθηναῖοι νικῶσιν Εὐρυσθέα, καὶ πολλῶν πεσόντων, Εὐρυσθέα [p]Ὕλλος ἀπέκτεινε παῖς Ἡρακλέους, καὶ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πρὸς Ἀλκμήνην ἐκόμισεν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ. Τὸν οὖν τάφον τῆς Μακαρίας ἄνθεσι καὶ στε- B
φάνοις τιμῶντες οἱ Ἀθηναῖοι [q]ἐπέλεγον, Βάλλ' εἰς Μακαρίαν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπὶ τῶν κατ' ἀρετὴν διδόντων ἑαυτοὺς εἰς θάνατον ἡ παροιμία ἐλέγετο· ὕστερον δὲ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως.

62 [r]Βάκηλος εἶ: Ἐπὶ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάνδρων. Βάκηλος δὲ κυρίως λέγεται ὁ [r]ἀπόκοπος. D

63 [s]Βυζίνη παρρησία: Ἐπὶ τῶν σφόδρα πεπαρρησιασμένων. Ἀπὸ Βυζίνου τοῦ Ποσειδῶνος μετὰ παρρησίας ἀεὶ διαλεγομένου.

δοθέντος τοὺς Ἀθηναίους νικήσειν εἴ τις τῶν Ἡρακλειδῶν πρὸς θάνατον ἑκούσιον ἐκδῷ ἑαυτὸν, κατέσφαξεν ἑαυτὴν, ὡς ἐν Ἡρακλείδαις Εὐριπίδης. [n]Ἧς τὸν τάφον ἄνθεσι καὶ στεφάνοις τιμῶντες οἱ Ἀθηναῖοι, τῶν Ἀργείων ἡττηθέντων, ἐπέλεγον βάλλ' εἰς Μακαρίαν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπὶ τῶν κατ' ἀρετὴν διδόντων ἑαυτοὺς εἰς θάνατον ἡ παροιμία ἐλέγετο, ὕστερον δὲ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. Schol.

[n] Μετὰ θάνατον] Sequentia usque ad illa, τὸν οὖν τάφον, &c. in Vaticano desiderantur. SCHOTT. μετὰ θάνατον—ὑπέστησαν] Similia Apollodorus II. 8, 1. ubi etiam Ὕλλος—ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

[o] Ἐλέου βωμὸν] *Ara Misericordiæ* Athenis, de qua in Thebaide Statius Papinius, et Theophilus lib. I. Institutionum Juris. SCHOTT. Mox ante χρησμοῦ inserendum videtur καί.

[p] ὕστερον ἐπέλεγον] ὕστερον om. P. H. quos secutus delevi mox καταχρηστικῶς.

[q] Βάκηλος] Habent adagium omnes. Phrynichus quoque in vocibus Atticis pro castrato et Asiatico Gallo accipi notavit, extatque Antiphanis versus apud Athenæum lib. IV. [p. 134 B.] cujus hoc initium: οὐχ ὁρᾷς ἀρχούμενον Ταῖς χερσὶ τὸν βάκηλον. *Battalus* autem (quomodo et Demosthenes adolescens per contumeliam appellatus) de effeminatis quoque dictum, ut in Vitis Parallelis Aristot. ac Demost. Olymp. CI. anno 1. notabamus. SCHOTT.

[r] ἀπόκοπος] ἀπρόκοπος P. H. F.

[s] Βυζίνη] De Βυσσῷ gente, unde et Βύσσινον, Stephanus De Urbibus. SCHOTT.

64 Βίος ἐξηνταμένος: Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων· ἐκ μεταφορᾶς τῶν A
ἀχρείων αὐλῶν.

65 [t]Βοιώτιος νόμος: Ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρχὰς ἠρεμούντων, ὕστερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιτεινόντων, ὡς φησὶ [u]Σοφοκλῆς·

Ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον.

Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία, παρ' ὅσον Βοιωτοὶ πρότερον βίον [v]ἄλυπον B
καὶ ἤρεμον ἔχοντες, μετὰ τελευτὴν Λαΐου πολλοῖς κακοῖς περιέπεσον.

66 [x]Βοῦθος περιφοιτᾶι: Ταύτης μέμνηται Κρατῖνος ἐν Χείρωσι. Τέτακται δὲ ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων, ἀπό τινος Πυθιονίκου Βούθου μετενεχθεῖσα. C

67 [y]Βοῦνας δικάζει: Αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ἀναβαλλομένων ἀεὶ καὶ ὑπερτιθεμένων. Βούνας γὰρ Ἀθηναῖος ἐγένετο, ὥς φησι Μνασέας· τούτῳ δὲ Ἠλεῖοι πρὸς Καλυδωνίους διαφερόμενοι ἐπέτρεψαν τὴν δίκην, [z]νομίσαντες ἀναμένειν ἕως ἂν ἀποφήνηται. Γνοὺς δὲ ὁ [a]Βούνας τοῦτο, ἤκουσε μὲν ἀμφοτέρων, D
ἀνεβάλλετο δὲ μέχρι τελευτῆς τὴν ἀπόφασιν.

68 [b]Βοιώτια αἰνίγματα: Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων, ἐκ μεταφορᾶς τῆς Σφιγγός. Παρ' ὅσον Θηβαίοις ἡ Σφὶγξ αἰνίγματα προὔθηκεν· Τετράπους, δίπους, καὶ πάλιν τρίπους. Ὅπερ ἐφευρὼν Οἰδίπους, τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν εἴληφε, καὶ τὴν ἰδίαν μητέρα ἔγημεν E
ἀγνοῶν. Λαΐῳ γὰρ [c]τῷ Θηβῶν βασιλεῖ χρηστηριαζομένῳ περὶ γενέσεως ἀρρένων παίδων ἀνεῖλεν ὁ θεός·

[t] Βοιώτιος νόμος] Aristophanes in Acharnensibus [14.] effert de cantione rudi, et indocta: Δεξίθεος εἰσῆλθ' ᾄδόμενος Βοιώτιον. SCHOTT.

[u] Σοφοκλῆς] Fr. 858. Dind.

[v] ἄλυπον] ἄλυπον P. H.

[x] Βοῦθος] Meminit quoque hujus Hesychius, qui et Aristotelem laudat auctorem de hujus athletæ victoria. SCHOTT.

[y] Βούνας] Vide infra huic geminum adag. 86. Βουλίας δικάζει. SCHOTT.

[z] νομίσαντες] ὀμόσαντες Wyttenbach. ad Plutarchi Prov. Alex. 23.

[a] Βούνας] ὁ Βούνας P. Mox ἀπόφασιν F.

[b] Sphingis ænigma versibus adfert interpres Sophoclis in Œdipo Coloneo: Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τέτραπον, ᾧ μία φωνή, Καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν Ἕρπετὰ κινεῖται, ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον. Ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνῃ, Ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ. SCHOTT.

[c] τῶν Θηβῶν] τῷ Θηβῶν H. F.

[d] Λάϊε Λαβδακίδη A
μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ·
κτενεῖ γάρ σ' ὁ φύς.

[1]Επιλαθόμενος δὲ τοῦ χρησμοῦ Λάϊος συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ [1]Ιοκάστῃ. [1]Ως δὲ ἤσθετο παιδίον ἄρρεν ἐξ αὐτῆς γεννηθὲν, τὸν χρησμὸν ἐννοήσας, τὰ τούτου [e]σφυρὰ διέτρησε, καὶ εἰς ὄρος ἐξέ- B
θετο. Βουκόλος δέ τις παριὼν, καὶ τὸ βρέφος ἀνειληφὼς, τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἀπεκόμισεν. [1]Η δὲ τὰ σφυρὰ τοῦ παιδὸς θεραπεύσασα, Οἰδίπουν αὐτὸν καλεῖ· τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. Τελειωθεὶς δὲ Οἰδίπους, καὶ τῶν ἡλίκων ἐπὶ ῥώμῃ διαφέρων, κατὰ φθόνον ὠνειδίζετο ὑπόβλητος εἶναι. [1]Αφι- C
κόμενος οὖν εἰς Δελφοὺς [f]περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων, καὶ χρήσαντος τοῦ θεοῦ πρὸς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι, τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν τῇ [g]μητρὶ δὲ μιγήσεσθαι, νομίσας ἐξ ὧν [h]ἐλέγετο γεγεννῆσθαι, πρὸς Θήβας ἠπείγετο, καὶ συντυχὼν Λαΐῳ ἐφ' ἅρματος ὀχουμένῳ, κελεύοντος τοῦ κήρυκος [i]κοιράνοις D
ἐκποδὼν μεθίστασθαι, μὴ πειθόμενος παρὰ τοῦ ἡνιοχοῦντος τῷ πατρὶ ἐτύφθη· ὀργισθεὶς δὲ, καὶ τὸν ἡνίοχον καὶ τὸν Λάϊον [k]ὑπερμαχοῦντα τοῦ ἡνιόχου ἀπέκτεινεν. [1]Ελθὼν δὲ εἰς Θήβας, καὶ τὴν βασιλείαν ἐφευρὼν Λαΐου γέρας προκειμένην σὺν τῇ γυναικὶ [l][1]Ιοκάστῃ τῷ λύσοντι τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς, τοῦτο E
λύσας τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν παραλαμβάνει, καὶ τῇ μητρὶ

[d] Λάϊε Λαβ.] Oraculi hoc responsum refert Chalcidius et Diodorus Siculus lib. IV. Bibliothecæ. Interpres quoque Sophoclis in Œdipo Tyranno, atque Euripidis Scholiastes in Phœnissis. De Eteocle et Polynice sup. in [1]Αδράστεια Νέμεσις. SCHOTT. Λάϊε Λαβδακίδη—ὁ φύς] Sumpta sunt priora, ut videtur, ex Oraculo quod exhibet Arg. Euripid. Phœniss. posteriora ex Eurip. Phœn. 18. Conferantur seqq. cum Apollodoro III. 5, 7.

[e] σφυρὰ διέτρησε] Diodorus libro IV. [c. 64.] Biblioth. habet διαπερονήσας αὐτοῦ τὰ σφυρὰ σιδήρῳ, ἐξέθηκε τὸ βρέφος. Pastorem idem *Polybum* nominat. SCHOTT.

[f] περὶ] παρὰ P. H.

[g] δὲ μητρὶ] μητρὶ δὲ P. H.

[h] ἔλεγε] ἐλέγετο Valckenærius. Vulg. tamen Apollodorus ante Heynium.

[i] κοιράνοις ἐκποδὼν μεθίστασθαι] Eurip. Phœn. 40. ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο.

[k] ὑπερμαχοῦντα] ὑπερμαχοῦντας P. H.

[l] [1]Ιοκάστῃ] ϊοκάστῃ et mox ἑαυτὴ H.

προσομιλεῖ ἀγνοῶν, ἐξ ἧς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην ἐγέννησεν. A
Ὕστερον δὲ παρὰ τῆς μητρὸς ἀναγνωρισθεὶς, ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν·
Ἰοκάστη δὲ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

69 Βοῦς ἐφ' ἑαυτῷ [m] κονιεῖται: Ἐπὶ τῶν εὐχερῶς ἐπὶ κακῷ σφῶν ἑπομένων. Οἱ γὰρ βόες πρᾷοι ὄντες, ῥᾳδίως τοῖς δεσμοῖς ὑπακούουσι. Τινὲς δὲ, ἐπὶ τῶν εἰς προῦπτον κίνδυνον ἑαυτοὺς B ἐμβαλλόντων.

70 Βοῦς ἐπὶ γλώττης: Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι, ἤτοι διὰ τὸ ἄφωνον τοῦ ζώου, ἢ [n] διὰ τὸ, τὸ τῶν [o] Ἀθηναίων νόμισμα ἔχειν βοῦν ἐγκεχαραγμένον· ὅπερ [p] ἐκτίνειν ἔδει τοὺς πέρα τοῦ δέοντος παρρησιαζομένους. C

71 [q] Βαλὼν ἐκτήσεσθαι οἴει: Πρὸς τοὺς κακόν τι δράσαντας καὶ οἰομένους φυγεῖν.

[m] κονιεῖται] Sic Erasmum legisse video. Obsopæus edidit κωνιεῖται. Taurum etiam furibundum pulverem concitare Græcus poëta nescio quis, at vetus, dixit apud Ciceronem Epist. ad Atticum VIII. 5. Πολλὰ μάτην κεράεσσιν ἐς ἠέρα θυμήναντα. Et Catullus Ecl. De nuptiis Pelei et Thetidos, de tauro a Theseo prostrato: *Nequidquam vanis jactantem cornua ventis.* Et Virgilius XII. Æneid. v. 103. *Mugitus veluti cum prima in prælia taurus Terrificos ciet, atque irasci in cornua tentat, Arboris obnixus trunco, ventosque lacessit Ictibus, et sparsa ad pugnam proludit arena.* SCHOTT.

[n] διὰ τὸ τῶν] διὰ τὸ, τὸ τῶν P. F.

[o] Ἀθηναίων] Julius Pollux lib. IX. cap. 6. [61.] Ἔνιοι Δηλίων, οὐκ Ἀθηναίων, ἴδιον εἶναι νόμισμα τὸν βοῦν νομίζουσιν· ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι, Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ βέβηκεν, εἴ τις ἐπ' ἀργυρίῳ σιωπήσειεν. Interpres quoque Homeri ἄβηλος in Ἰλ. φ'. [79.] Οἱ παλαιοὶ πρὶν ἐπινοηθῆ τὰ νομίσματα, τὰς συναλλαγὰς ἐποιοῦντο διὰ τῶν τετραπόδων, ὅθεν ὕστερον ἐφευρεθέντων τῶν νομισμάτων βοῦν ἐπ' αὐτῶν ἐξετύπουν, ἐνδεικνύμενοι τὸ ἀρχαῖον ἔθος, καὶ παροιμία Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ, ὅ ἐστι, νόμισμα. Ἁρμόζει δὲ ἡ παροιμία αὕτη ἐπὶ τῶν ῥητόρων τῶν λαμβανόντων τὰ νομίσματα ὑπὲρ τοῦ μὴ κατασυνηγορῆσαί τινι, ἀλλὰ σιωπῆσαι. Utitur Theognis ver. 813. Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσης κρατερῷ κεδὶ λάξ ἐπιβαίνων, Ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον. Et Philostratus in vita Apollonii: Γλῶτταν τε ὡς πρῶτος ἀνθρώπων σύτισχε, βοῦν ἐπ' αὐτῇ σιωπῆς εὐρὼν δόγμα. Item in Scopeliani Sophistæ vita: Καὶ οὐ χρὴ θαυμάζειν εἰ πεπεδημένου τὴν γλῶτταν τινὲς καὶ βοῦν ἀφωνίας ἐπ' αὐτῇ βεβλημένου. Plura Erasmus prov. *Ululas Athenas.* Pro ἐκτίνειν, quod edimus, male Obsopæus edit κτείνειν. SCHOTT.

[p] ἐκτίνειν] ἐκτείνειν P. H. F.

[q] Βάλλων φεύξασθαι] Vatic. ita: Βαλὼν φεύξασθαι οἴει] Ἐπὶ τῶν κακόν τι πραττόντων, καὶ ἐκφυγεῖν οἰομένων. SCHOTT. Βαλὼν φεύξεσθαι Suid. Hoc item H. vid. ad Suid.

72 Βάλλ' εἰς ὕδωρ: Ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων· [r]οἷον, Καταπόντι- A
σον.

73 [s]Βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν: Ἐπὶ τῶν οὐ δυνα-
μένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι καλοῖς· παρ' ὅσον ἀσθενὴς ἡ βύβλος
πρὸς τὸ φέρειν σῖτον. Στάχυας γὰρ ἀνατέλλουσα οὐκ [t]ἐκτρέφει.

74 Βῶλος [u]ἄροτραν: Ἐπὶ τῶν μεγάλοις τὰ μικρὰ φιλοτιμου- B
μένων. [v]Ὁμοιόν ἐστιν εἴ τις θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ [x]ἐπεισά-
γει, καὶ χαρίζεσθαι δοκεῖ.

75 Βοῦς ἐπὶ σαρῶι: Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων.

76 [y]Βορβόρωι ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οἴποθ' εὑρήσεις πο-
τόν: Ἐπὶ τῶν κάλλιστα μιγνύντων τοῖς αἰσχίστοις. C

77 [z]Βάλλ' εἰς ὄλεθρον, ἢ, Βάλλ' εἰς κόρακας: Ἐπὶ τῶν
ὀλέθρου ἀξίων.

78 [a]Βατράχοις οἰνοχοεῖς: Πρὸς τοὺς ταῦτα παρέχοντας ὧν οὐ
χρῄζουσιν οἱ λαμβάνοντες.

[r] οἷον καταπόντ.] Vet. codex Vatican. Ἀντὶ τοῦ καταπόντισον. Horatius Carminum lib. III. Od. 24. *Vel nos in mare proximum Gemmas et lapides, aurum et inutile, Summam materiem mali Mittamus, scelerum si bene pœnitet.* SCHOTT.

[s] Βύβλου δὲ καρπὸν οὐ κρατεῖ στα-
χὺς] Aliter Suidas, nec recte legisse videtur: Βύβλου δὲ καρπὸς οὐκ αἰτεῖ στάχυν μέγαν. [Suidæ MSS. κρατεῖ.] Melius Æschylus in Supplicibus [768.] Βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν μέγαν. Atque hoc modo, omisso μέγαν, Gilb. Cognatus hîc edit; vertit tamen, e Suida opinor, *Papyri fructus non postulat magnam spicam.* Mox in Vatic. legitur: Παρ' ὅσον ἀσθ. ἄνωθεν ἡ βύβλος. SCHOTT. καρπὸς et στάχυν B.

[t] ἐντρέφει] ἐκτρέφει P.

[u] ἄρουραν] Rectius ἄρουραν, quam quod in Suida occurrit nominandi casu ἄρουρα, ut exaudias προτίθεται aut αὐξάνει, uti et Erasmus vidit. Et pro μεγάλοις Vatic. μεγίστοις præfert. Non dissimile: *Ligna in silvam ferre.* SCHOTT.

[x] ἐπεισάγει—δοκεῖ] Coislin. ἐπεισ-
άγοι—δοκοῖ.

[y] Βορβόρῳ] Ex Æschyl. Eum. 697.

[z] Βάλλ'] Hoc sæpe Aristophanes est usus in Nebulis [133.] et in Pluto [782.] ejusque Scholiastes: Ἔστι δὲ, inquit, τὸ βάλλ' ἐς κόρακας παρ' ὑπόνοιαν παραποιηθὲν ἐκ τοῦ βάλλ' ἐς Μακαρίαν· περὶ οὗ ἀλλαχοῦ δεδήλωται. Δηλοῖ δὲ ῥίψον ἑαυτὸν εἰς φθοράν. Diogenes Cynicus apud Laërtium: Κρεῖττόν ἐστιν ἐς κόρακας ἀπελθεῖν ἢ ἐς κόλακας. Quo respexit poëta vetus lib. I. Anthol. [c. 42.] Πῶ καὶ λάμβδα μόνον κόρακας κόλακάς τε διῖστᾷ· Οὐκοῦν ταυτὸ κόραξ βωμολόχος τε κόλαξ. Τούνεκά μοι βέλτιστε τόδε ζῶον πεφύλαξο, Εἰδὼς καὶ ζώντων τοὺς κόλακας κόρακας. Vide supra adagio 61. Βάλλ' εἰς Μακαρίαν. SCHOTT. Vid. Eustath. Il. μ'. p. 894, 46. Od. α'. p. 1405, 35.

[a] Βατράχοις] Pherecrates in Coriano apud Athenæum [X. p.

79 [b]Βατράχοι ὕδωρ: Ὡς Γαλῆι στέαρ. Ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες. Εἴρηται δὲ καὶ, Βοῦς εἰς ἄμητον, ἐπὶ τῶν μέγα ὠφελουμένων. A

80 [c]Βομβύλιος ἄνθρωπος: Ἐπὶ τοῦ ἀκάρπου· παρ' ὅσον ὁ βομβύλιος καρπὸν οὐ φέρει. Ἔστι δὲ μελίττης εἶδος ἐκ πηλοῦ τὰ κηρία πλαττούσης. B

81 Βοῦς ἀλλότριος τὰ πολλὰ ἔξω βλέπει: Ἐπὶ τῶν ἀμελουμένων παρ' ἀλλοτρίων, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τοὺς ἰδίους δεσπότας, ὡς ἐπιμελουμένους, ἀφορώντων.

82 [d]Βοῦς ἄμητον ἐπιτηροῦντες: Ἐπὶ τῶν μετὰ ὠφελείας καμνόντων. C

83 [e]Βοῦς ὁ Μολοττῶν: Αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων πράγματα καὶ κατακοπτομένων. Οἱ γὰρ Μολοττοὶ ἐν τοῖς ὁρκωμοσίοις κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τοὺς βοῦς, τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο.

84 [f]Βοιωτοῖς μαντεύσαιο: Αὕτη [g]κατάρα τίς ἐστιν. Ἡρα- D

430 E.] Ἔρρ' ἐς κόρακας, *βατράχοις οἰνοχοεῖν σε δεῖ*. Quibus et superius adagium adhibet, ut et Stratonicus citharœdus apud eumdem, lib. VIII. [p. 352 B.] in cantorem, Ψάλλε ἐς κόρακας, ambigue ac jocose pro *βάλλε*. SCHOTT.

[b] Βατράχῳ] Ranæ hæc parœmia cum superiore pugnat: et incertum γαλῇ ne *felem*, ait Tzetzes, an *mustelam* significet. Grammatici enim certant, et pingue utrique est gratum. Alterum vero de bove post non longe repetet Zenobius. Suidas ἀμητὸν ἑξυτόνως habet, sed utrumque verum, quod illud *messis fruges* hoc *messis tempus* designet, teste Ammonio. Male autem Cognatus hîc reddidit, *in eos qui multa debent*, pro, *qui magnum adferunt commodum*. SCHOTT. Βατράχου H.

[c] Βομβύλιος] A bombi sono ficta animanti vox. Hesychio enim *βομβαλεῖν*, *labiis tremere*, et *βομβυλιὸν* vel *βομβυλιὸς* poculi genus a murmure, quod edit. Pollux lib. X. cap. 19. et Athenæus lib. VI. ubi erudite Casaubonus cap. 18. Animadversionum. Hinc forte trajectis litteris *Bambalio*, quomodo M. Antonium nominat M. Tullius in Philipp. III. SCHOTT.

[d] Βοῦς εἰς ἄ. ἐ.] Supra concisius, *βοῦς εἰς ἄμητον*. Diogenianus singulari numero ἐπιτηρῶν. Pro μετ' ὠφελείας in Vatic. μετ' ἐπιμελείας legitur. SCHOTT.

[e] Βοῦς ὁ Μολ.] Ritus hic fœderum faciendorum explicatur a Luciano in Toxaride [c. 48.] Fugit autem Erasmum ejusque discipulum Gilbertum hîc ratio, dum *Homolottos* populos, qui nusquam sunt, comminiscuntur; ut ante Leopardum lib. V. cap. 19. Miscellan. vidit Ioannes Hartungus in Observationum Decuriis, et Hen. Stephanus Animadversionibus suis in Chiliadas. SCHOTT.

[f] Βοιωτοῖς] Abominantis sunt et illa, *Hostibus eveniant*. Et *Capiti*

κλείδης γὰρ φησὶ, μαντευομένοις τοῖς Θηβαίοις περὶ [h]τοῦ πολέ- A
μου ἀπεκρίνατο ἡ προφῆτις, ἡ ἐν Δωδώνῃ, νίκην αὐτοῖς ἀσεβήσα-
σιν ἔσεσθαι. Εἷς δὲ τῶν θεωρῶν ἁρπάσας Μυρτίλαν τὴν προφῆ-
τιν, ἐνέβαλεν εἰς θερμοῦ παρακείμενον λέβητα. Ἄλλοι δὲ φασὶν,
ὅτι Θηβαίοις πολεμοῦσι [i]Βόμβος μάντις πλείους ἔφη [k]νικήσειν,
εἰ προθύσαιεν τῶν ἡγεμόνων ἕνα. Οἱ δὲ ἀποκτείναντες τὸν Βόμ- B
βον, ἐνίκησαν.

85 [l]Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς [m]δύο καὶ τέτταρα: Τοῦτο Εὐ-
ριπίδου ἐστί. Καὶ Ἀριστόξενος δὲ φησὶν, ὅτι Εὐριπίδης διορθῶν
τὸν Τήλεφον ἐξεῖλε τὴν πεττείαν.

86 [n]Βουλίας δικάζει: Ἐπὶ τῶν τὰς κρίσεις ὑπερτιθεμένων δι- C
καστῶν, ἀπὸ Βουλίου τινὸς Ἀθηναίου· ὃς ἐπὶ τοσοῦτον ἀνεβάλλετο
τὴν δίκην, ὥστε φθάσαι τελευτῆσαι πρότερον ἢ τὴν δίκην ἀποφή-
νασθαι.

87 [o]Βελλεροφόντης τὰ γράμματα: Βελλεροφόντης ἀνελὼν
Βέλλερον, ἢ, ὥς τινες φασὶ, Πείρην, εἰς Τίρυνθα φυγὰς ἐξ Ἄρ- D
γους παραγίνεται πρὸς τὸν Προῖτον. Τούτου ἔρωτα ἴσχει Ἄντεια
ἡ τοῦ Προίτου γυνή· τοῦ δὲ ἀπαρνουμένου, λέγει πρὸς τὸν Προῖ-
τον, ὅτι Βελλεροφόντης ἐρωτικοὺς αὐτῇ προσεπέμψατο λόγους.
Προῖτος δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν αὐτῷ ἐπιστολὰς πρὸς Ἰοβάτην κο-
μίσαι· ἐν αἷς ἀνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτεῖναι. Ὁ δὲ E
ἀγνοῶν, τὰ γεγραμμένα καθ' ἑαυτοῦ [p]κομίζει. Ἰοβάτης δὲ ἀνα-
γνοὺς ἐπέταξεν αὐτῷ κτεῖναι τὴν πυρίπνουν Χίμαιραν, νομίζων αὐ-

cane talia demens Dardanio. Et *Suo capiti.* Aliaque id genus plura. SCHOTT.

g *καταρατικὴ*] Plutarch. Prov. n. 9. *κατάρα τις.*

h *τοῦ πολέμου*] τοῦ om. H.

i Βόμβος] Βόμβρος Plut. et infra.

k *νικήσειν*] *νικήσεσθαι* Plut.

l Βέβληκ'] Euripidis versum esse negat Aristophanis interpres in Ranis [1447.] apud quem comicum Bacchus usurpat in Æschylum victorem Euripidis. SCHOTT.

m δύο] Vulgo δύω. Vid. Fragm. Euripid. Teleph. n. 3. Dindorf.

n Βουλίας] Βούνας legendum censuit Erasmus, quomodo hac ipsa Centuria adag. 67. et paulo quidem copiosius legas in Vaticanis item additamentis. SCHOTT. Βουλείας H. et F. sed corr. in præf.

o Βελλεροφόντης] Nota ex Homero Ἰλ. ζ'. 155. historia ejusque interpretibus Græcis, Strabone item, et Hygino. Homeri, Hesiodi, et Orphei versus est, Πρόσθε λέων, μετόπισθε δράκων, μέσση δὲ Χίμαιρα. SCHOTT. Ex Apollodoro II. 3.

p *κομίζει*] *κομίζειν* H. F. mox *αὐτοῦ* H.

τὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρήσεσθαι. Τριῶν γὰρ ζώων εἶχε φύσιν A
σύνθετον, προτομὴν μὲν λέοντος, οὐρὰν δράκοντος, καὶ τρίτην κε-
φαλὴν μέσην αἰγὸς, δι' ἧς πῦρ ἀνίει. Ἀναβὰς οὖν ὁ Βελλερο-
φόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον πτηνὸν, κατετόξευσε τὴν
Χίμαιραν. Μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον [q]Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγω-
νίσασθαι, ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς τότε ῥώμῃ νεότητος B
διαφέροντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτεῖναι λοχήσαντας. Ὡς δὲ
καὶ τοῦτον ἐνίκησεν τὸν [r]ἀγῶνα, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ
Ἰοβάτης, τό τε γράμμα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἠξίωσε·
δοὺς δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα, καὶ τὴν βασιλείαν τελευτῶν κατέλιπεν.

88 ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΕἸ ἘΚ ΒΑΛΑΝΤΙΟΥ: Ἐπὶ τῶν διὰ τὸν πλοῦτον γεν- C
ναίων εἶναι δοκούντων.

89 ΓΑΛΗ̂Ν ἽΠΤΑΤΑΙ: [s]Ἡ πτῆσις τῆς γλαυκὸς νίκης σύμβολον
τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομίζετο.

90 [t]ΓΈΡΩΝ ΑΛΏΠΗΞ ΟὐΚ ΑΛΙΣΚΕΤΑΙ: Ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πλῆ-
θος οὐχ ἁμαρτανόντων. D

91 [u]ΓΛΑΥΚΟΥ ΤΈΧΝΗ: [v]Ἡ ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων, ἢ ἐπὶ
τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. [x]Ἵππασος γάρ
τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους [y]οὕτως· τὰς [z]μὲν
διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος

q Ἀμάζοσιν] Amazonas vicisse item et Solymos auctor Pindarus in Olympiis Εἰδ. ιγ'. Σὺν δ' ἱκείῳ καί ποτ' Ἀμαζονίδων αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμου τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατὸν, καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέουσαν, καὶ Σολύμους ἔπεφνε. SCHOTT.

r ἀγῶνα] τὸν ἀγῶνα P. H.

s Ἡ πτῆσις] Apostolius vitiose, Ἡ νίκη τῆς γλαυκὸς, pro ἡ πτῆσις. De noctuis Plutarchus in Pericle, deque Atheniensium ritu Erasmus in adagio, *Atheniensium inconsulta temeritas*. Et, *Ululas Athenas*. SCHOTT. Vid. Schol. Aristoph. Eq. 1091.

t Γέρων ἀλώπηξ] Codex Vatic. Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πάγῳ. SCHOTT.

u Γλαύκου τέχνη] Aliunde Suidas proverbii originem derivat a Glauco quodam Samio, qui primus ferrum conflare docuerit, quod Herodotus in Clio [c. 25.] Glauco Chio adscribit. Desiderius etiam Libyco cuidam, quem Hippasin Zenobius noster nominat, et δίσκους *cymbala* reddit. Corrupte rursum Apostolius cum negatione μὴ ῥᾳδίως; statimque lege, εἰρεσιδήρου κόλλησιν. SCHOTT. μὴ ῥᾳδίως item Schol. Platon. p. 12. Vid. Heindorf. ad Phæd. p. 225.

x Ἵππασις] Ἵππασος P. Schol. Plat.

y οὕτως] οὕτως ὥστε Schol. Plat.

z μὲν] μὲν εἶναι Schol. Plat.

ἐπίτριτον μὲν τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ A
τοῦ τετάρτου, [a]καὶ κρουομένους ἐπιτελεῖν συμφωνίαν τινά. Καὶ
λέγεται Γλαῦκον ἰδεῖν τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρῶτον.

92 [b]Γατκὲ [c]ἄγκών: Τὴν παροιμίαν φησὶν εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ λε-
γομένου μακροῦ ἀγκῶνος ἐν τῷ [d]Νείλῳ· κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ
τοῦ δυσχερής. B

93 [e]Γαλῆι χιτώνιον: Ὁμοία ἡ παροιμία αὕτη τῇ, Οὐ πρέπει
γαλῆι κροκωτόν. Ἐπειδὴ γαλὴ κατὰ πρόνοιαν Ἀφροδίτης
γυνὴ γενομένη, ἐν χιτῶνι κροκωτῷ οὖσα ἐπέδραμε μυΐ. Μέμνηται
ταύτης Στράτις.

94 [f]Γραῖ [g]Ἔριφος: Ἀπολλόδωρος φησὶν ὅτι ἔστι τὶς παροιμιώ- C

[a] καὶ κρουομένους etc.] Schol. Plat. κρουομένους δὲ τούτους ἐπιτελεῖν (MS. Clark. κριομένους δὲ ἀποτελεῖν) συμφωνίαν τινα· καὶ λέγεται Γλαῦκον ἰδόντα τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρῶτον ἐγχειρῆσαι δι' αὐτῶν χειρουργεῖν. ubi plura.

[b] Γλυκὺς ἀγκών] Platonis in Phædro [p. 257 D.] hîc verba agnosco: et forte librarii vitio, φησὶν ὁ Πλάτων, prætermissum; vitioseque hîc antea editum ἐν τῷ Ἴλλῳ pro ἐν τῷ Νείλῳ, et Cognatus ridicule *in illo* vertit. Sic igitur Plato: Γλυκὺς ἀγκών, ὦ Φαῖδρε, λέληθέ σε, ὅτι ἀπὸ τοῦ μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ τὸν Νεῖλον ἐκλήθη; Suidas, ex eoque Apostolius, sed mutile, a Platone comico mutuatum proverbium credunt, qui senem inducit tibicinæ amore captum: Ὦ χρυσοῦν ἀνάθημα, ὦ τοῖσιν ἐμοῖσι τρυφεροῖς τρόποις, ὦ γλυκὺς ἀγκών. Qui etsi πῆχυν interpretentur, Græcam tamen *anconis* vocem retinui, ut πολύσημον, qua de Athenæus lib. XII. [p. 516.] (ubi Animadv. cap. 3. Casaub. [cap. 11. p. 358. ed. Schw.] legi etiam ait ἀγών.) Hesychius, Etymologici auctor, idemque Suidas; quæ collegit Erasmus, ut *Nili vortex, carcer sit tyrannorum*: quo modo apud Senecam rhetorem *Lautumias* pro *Latumiis* dixit Senianus [Sabinus] Controv. XXVII. [IX. 4.] et Varro lib. IV. De Ling. Lat. SCHOTT. Vid. Schol. Platonis p. 63. Eustath. Il. κ'. p. 791, 13. Adde Eustath. Il. π'. p. 1082, 29. Schol. Hom. Il. π'. 702. Heindorf. ad Platonis Phædr. p. 286.

[c] ἀγκὼν] ἀγγὼν H. ἀγγῶν F. Hinc explicatur var. lect. ἀγών. Mox ἀγγῶνος F.

[d] Νείλῳ] Ἴλλῳ H.

[e] Γαλῆ] Apologus de fele est in Æsopicis Maximi Planudis, et apud Chiliastem adag. Πίθηκος ὁ πίθηκος κἂν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. Κροκωτὸς vero vestis proprie muliebris, quæ et hodie Gallis *Cota*, Latinis *Crocota* sequiore genere Nonio Marcello: et κροκωτοφόρος Hercules apud Omphalem irridetur salse a Luciano de historia scribenda [c. 10.], et a Plutarcho, libro An seni gerenda Resp. [p. 785 E.] SCHOTT.

[f] Γραῦς Ἔριφος constanter Zenobii editiones Aldina et Haganoënsis, ac Basileensis, itemque Hesychius, atque ita Erasmus, eumque secutus auditor Cognatus, qui *anum hœdum* reddunt: sed e Suida Σ addendum observat (ne quem sua fraudem laude)

δης λεγομένη [g]Σεριφία γραῦς, ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἀκρίδος· τὴν γὰρ [h]ἀρουραίαν ἀκρίδα, ὑπό τινων μάντιν λεγομένην, κατὰ Σικελίαν Γραῦν σέριφον καλεῖσθαι, ἢ Γραῦν σερίφην. [i]Λέγουσι δὲ, ὅτι [k]εἴ τινι ἐμβλέψειε ζῴῳ, κακόν τι ἐκείνῳ γίνεται. A

95 [l]Γυμνότερος λεβηρίδος: Ἀριστοφάνης φησὶ, Τυφλότερος λεβηρίδος. Λεβηρὶς δὲ ἐστὶ [m]τὸ σύφαρ καὶ ἔκδυμα τοῦ ὄφεως καὶ τοῦ τέττιγος. Κυρίως δὲ λεβηρὶς, ᾧ περιέχεται τὸ ἔμβρυον τοῦ βοὸς τελείως· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τυφλόν· τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. Τάττουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τέττιγος, καὶ συνόλως ἐπὶ τῶν ἀποδυομένων τὸ γῆρας. [n]Τριχῇ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν, καὶ οἱ μὲν, Τυφλότερος λεβηρίδος, οἱ δὲ [o]κενότερος, οἱ δὲ γυμνότερος. B C

eruditiss. Paulus Leopardus lib. V. Miscellan. cap. 21. qui plura e Plutarcho et Aristoph. interprete ibidem annotavit. De *rana* autem *Seriphia*, ut et de oculorum veneficio, atque fascinatione multi multa, qui hoc ævo *de Magia* diserte conscripserunt, ut tamen Martino Delrio nostræ societatis theologo nemo disertius. SCHOTT.

g Σεριφία] Ἐριφία P. F. Infra ἔριφον et ἐρίφην P. H. F.

h ἀρουραίαν ἀκρίδα] Vid. Schol. Theocriti X. 18.

i λέγουσι δὲ] Hoc dictum Aristarcho tribuit Scholiastes Theocriti.

k ἔν τινι] εἴ τινι P. H.

l Γυμνότερος λεβηρίδος] Vatican. cod. ita præfert: Λέγεται δὲ λεβηρὶς τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως ἀπὸ τῆς λεπίδος. Ἔστι δὲ τὸ σύφαρ καὶ ἔνδυμα τοῦ ὄφεως καὶ τοῦ τέττιγος περὶ τὴν λεπίδα. Κυρίως δὲ λεβηρὶς ᾧ περιέρχεται τὸ ἔμβρυον τοῦ βοός. Ἔστι δὲ τοῦτο τυφλόν. Τριχῇ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν, τυφλότερος, γυμνότερος, κενότερος. SCHOTT.

m τὸ σύφαρ] Pellem serpentis. Sic et Lycophron pro sene in Cassandra [793.] quem etiam locum laudat Etymologista: Σύφαρ θανεῖται πάντων φυγὼν σκέπας. Et Sophron in Mimis, quem totidem scatere adagiis quot versibus, auctor Demetrius Phalereus: Τὶ μὰν ξύσιλος, τὶ γὰρ σύφαρ ἀντ' ἀνδρός. Significat et σύφαρ, teste Hesychio, pelliculam quæ lacti superstat, τὸ ἐπὶ τοῦ γάλακτος τροφῶδες. Porro de serpentis exuvio Maro lib. III. Georg. post Lucretium lib. III. et IV. et Nicandrum in Theriacis: *Cum positis novus exuviis nitidusque juventa Volvitur, aut catulos tectis aut ova relinquens, Arduus ad solem et linguis micat ore trisulcis.* SCHOTT.

n Τριχῇ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν] Quartam etiam addas licet parœmiam, quæ est apud Athenæum lib. VIII. [362 B.] Κενώτερος λεβηρίδος: nec male quidam καινότερος, quod illi νεώτερος respondet. Ad Athenæi illud pertinet Josephi in Antiquit. Judaic. de Pontificis zona: Ζώνη διακένως ὑφασμένη ὥστε λεβηρίδα δοκεῖν ὄφεως. Plura apud Hesychium. SCHOTT.

o νεώτερος] κενότερος P. H.

96 [p]Γραῦς βακχεύει: Ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τὶ διαπραττομένων. A Ταῖς γὰρ νέαις πρέπει τὸ χορεύειν.

97 [q]Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισιν: Ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν τελευτησάντων.

98 Γυμνῇ φλακὴν ἐπιτάττεις: Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων [r]τὰ προστάγματα πληροῦν, διὰ τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸ γίνεσθαι. B

99 [s]Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ; πόλιν ὀρθώσοτσα καὶ [t]πόλιν καταστρέψοτσα: Ἐπὶ τῶν [u]διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.

100 [x]Γέλως στγκροτσιος: Ἄκοσμος καὶ ἄτακτος· παρ' ὅσον τινὲς γελῶντες τὰς χεῖρας ἢ τοὺς πόδας συγκρούουσιν. C

III. 1 [y]Γερόδρτον μεταφτετέειν: Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. Παρεγγυᾷ δὲ, ὅτι μὴ δεῖ τοὺς παρηβηκότας προάγειν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα.

2 Γόντ κνήμης ἔγγιον: Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον [z]τῶν ἑταί-

p Γραῦς] Affinia his *Anus saltat, hircissat,* item *cothonissat,* apud Erasmum. SCHOTT.

q Γέρων] Est et apud Diogenianum ac Suidam, nisi quod hic καθαρῶς pro καθ' ὥραν legisse videatur. SCHOTT.

r τὰ προστάγματα] Vatic. τὰ τεταγμένα. Adagii meminit et Suidas totidem pæne verbis. Hesychius ab utroque discrepat, loco tamen in Aldino depravato. Huic etiam attribuas licet, *Nudo custodiam apponere nihil necesse esse:* quo enim spolietur non habet. *Cantabit vacuus coram latrone viator,* ut ille ait. SCHOTT.

s Γλῶσσα] Salomon inter proverbia quoque retulit, *Mors et vita in manibus linguæ:* cap. 18. et B. Jacobus linguam clavo navis comparat cap. 3. quod cum his conferre licebit. Biantis quoque dictum extat apud Plutarch. lib. de audiendo [p. 38.], et de garrulitate [p. 503 F.] SCHOTT.

t πάλιν] πόλιν P.

u διὰ λόγων] διὰ λόγων P. διαλόγων H.

x Γέλως] Cachinnus vitio vertitur, et stultitiæ est argumentum, si nimius sit: quod Philostratus dixit, πλατὺ γελᾶν, et Synesius, πλατὺν γέλωτα. De *Sardonio risu* nos alibi, et multa Tzetzes in Hesiodum [Ἔργ. 59.] et de *Sarcasmo* ac *Mycterismo* Græci rhetores. SCHOTT.

y Γερόδρυον] hoc loco codex noster et γεράδρυον Apostolius nihili voces præferunt. Γεράνδρυον retineo e Suida et Diogeniano, quorum ille gemina habet; hic vero in eos dictum notat, quæ ætate provectis quid imperant. Seneca huc respexit Epist. LXXXVI. *Didici ab Ægialo diligentissimo patre-familias, quamvis vetus arbustum transferri posse.* Solatium ergo est senes etiam discere posse, ut Cato Græcas litteras sexagenarius, cum nulla sit ad discendum sera ætas. SCHOTT.

z Μετὰ τῶν ἑταίρων] Vaticanus

ρων ἀγαπώντων. Φασὶ γὰρ [a]ὅτι ἐν τῷ κατὰ Χαιρώνειαν πολέμῳ A
ἰδόντα τινὰ ἀνεψιὸν καὶ ἀδελφὸν καταπονουμένους, ὑπερασπίσαι
τὸν ἀδελφὸν, εἰπόντα τὸ προκείμενον.

3 [b]Γελλῶ παιδοφιλωτέρα: Ἐπὶ τῶν ἀώρως τελευτησάντων,
ἤτοι ἐπὶ τῶν φιλοτέκνων μὲν, τρυφῇ δὲ διαφθειρόντων αὐτά.
Γελλὼ γάρ τις ἦν παρθένος, καὶ ἐπειδὴ ἀώρως ἐτελεύτησε, φασὶν B
οἱ Λέσβιοι [c]αὐτῆς τὸ φάντασμα ἐπιφοιτᾶν ἐπὶ τὰ παιδία, καὶ
τοὺς τῶν ἀώρων θανάτους αὐτῇ ἀνατιθέασι. Μέμνηται ταύτης
[d]Σαπφώ.

4 [e]Γηράσκω δὲ ἀεὶ πολλὰ διδασκόμενος: Ἐπὶ τῶν διὰ τὸ
γῆρας ἐμπειροτέρων. Εἴλκυσται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων. C

5 [f]Γραῶν ἦθος: Ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.

6 [g]Γλαῦξ εἰς Ἀθήνας: Ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπορίας ἀγόν-
των, ἐπειδὴ τὸ [h]ζῶον πάνυ ἐπιχωριάζει τοῖς Ἀθηναίοις.

ἑτέρων, et ita Suidas. Mox pro φασὶ γὰρ οἱ ἐνωτοὶ κατὰ χρείαν, recte præfert idem MS. φασὶ γὰρ οἱ ἐν τῷ κατὰ χαιρώνειαν πολέμῳ. Adagium vero Plautus effinxit in Trinummo: *Tunica pallio propior.* Cicero Epist. XXIII. ad Tironem, et antea Aristoteles lib. IX. Ethicorum [c. 8.] similia congerens adagia. Theocritus quoque Idyllio Charites [18.] Ἀλλ' εἰθὺς μυθεῖται, ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα. SCHOTT.

[a] οἱ ἐνωτοὶ κατὰ χρείαν] Reposui ὅτι ἐν τῷ κατὰ Χαιρώνειαν ex vestigiis veteris scripturæ et codd. Vat. Bodl. Mox ἰδόντα pro ἰδόντες e cod. Bod.

[b] Γελλῶ] Γελλοῦς Suidas, qui et παιδοφιλωτέρα non παιδοφιλοτέρα.

[c] αὐτοῖς] αὐτῆς P.

[d] Σαπφώ] Vide Nevii fr. CXXII. p. 96.

[e] Γηράσκω] Soloni tribuit et Cicero in Catone Majore, et Plato lib. VII. de Repub. [p. 536 D.] et in Lachete [188 B.] Plutarchus in vita [p. 96 E.], et Valer. Maximus lib. VIII. cap. 7. addit, eum assidentibus supremo vitæ die amicis, et quadam de re sermonem inter se conferentibus, fatis pressum caput erexisse, interrogatumque quare id faceret, respondisse: *Ut cum istud, quidquid est, de quo disputatis, percepero, moriar.* SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 86.

[f] Γραῶν ἦθος] Huc pertinet illud Suidæ in διωλύγιον, e vetere aliquo scriptore: Ταῦτα οὐ διωλύγιος φλυαρία δόξειεν ἂν εἶναι, καὶ δικαίως οὐ κατὰ γραῶν ἦθον λεγόμενον, ἀλλὰ πέρα τοῦ μεγίστου φληνάφου. Clemens in Protrept. Γραϊκὸν ἦθον dixit. SCHOTT. Vid. Heindorf. ad Platon. Gorg. p. 276.

[g] Γλαῦξ] Cic. Torquato et Q. Fratri. Aristoph. in Avib. [302.] (ubi Ἀθήναζε legit. Eustath. in α'. Ἰλ.) Τί φής; τὶς γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἤγαγε; Usurpat et Lucianus, et explicat Epist. ad Nigrinum, init. Vide sup. Cent. 2. adag. 89. SCHOTT.

[h] ζῶον τοῦτο] τοῦτο om. P. H. F. Mox ἐπιχωριάζειν H.

7 [i]Δαιδάλεια ποιήματα: Οἱ μὲν ἐπὶ τῶν παραδόξων ἔργων, οἱ δὲ A
ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας φασὶν εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν· ἐπειδὴ τῶν παλαιῶν δημιουργῶν πλαττόντων τὰ ζῶα τυφλὰ, ὁ Δαίδαλος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῖς ἀνεπέτασεν, ὡς καὶ δόξαν κατασχεῖν ὅτι καὶ ἔμψυχά ἐστι, καὶ κινοῦνται, καὶ φθέγγονται. Φασὶ γοῦν τινὰ τῶν δαιδαλουργῶν ἀνδριάντων δεδέσθαι τοῦ ποδὸς, ὡς μὴ ἀποδράσοι. B

8 [k]Διομήδειος ἀνάγκη: [l]Ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκην τὶ πραττόντων. Μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης [l]ἐν Βατράχοις. [m]Ὅτε γὰρ λαβόντες τὸ Παλλάδιον Διομήδης καὶ [l]Ὀδυσσεὺς ἐκόμιζον ἐπὶ τὰς ναῦς, τότε βουλόμενος [l]Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ μόνου τὴν φιλοτιμίαν γενέσθαι, ἐπεχείρησε φονεῦσαι τὸν Διομήδην μετὰ τοῦ Παλλα- C
δίου προηγούμενον. Προϊδὼν δὲ ἐκεῖνος ὡς ἐν κατόπτρῳ ἀντιστίλβον τὸ ξίφος, καὶ συλλαβὼν αὐτὸν, καὶ δήσας τὰς χεῖρας, πλάτει τοῦ ξίφους ἀκολουθῶν ἔτυπτεν.

9 [m]Δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρότερον: Ἀνάγκη γὰρ καὶ

[i] Δαιδάλεια] Meminit proverbii Plato in Hippia [282 A.] et in Minoë [p. 97 D.] Aristoteles lib. I. Politicorum [c. 4.] et I. de Anima [c. 3.] Homerus quoque δαίδαλα vocat artificiosa [Il. ε'. 60.] ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα Τεύχειν. Et Maro *Dædalam Circen* lib. VII. Æneid. ver. 282. Platonis vero comici hæc citat Io. Tzetzes Chil. I. Hist. 19. Τὰ δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ, Βλέπει τ' ἀγάλματα. A quo et Euripidis in Hecuba hic locus laudatur [v. 836.] Εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι, Καὶ χερσὶ, καὶ κόμαισι, καὶ ποδῶν βάσει, Ἡ Δαιδάλου τέχναισιν, ἢ θεῶν τινος. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 132.

[k] Διομήδειος] Suidas ab altero etiam Diomede derivasse quosdam auctor est, qui Thraciæ tyrannus hospites equis objiceret, hoc est, filiabus deformibus constuprandis; unde poëtarum fabulæ de *Diomedis equis* homines vorantibus. De hoc vero Diomede et Ulysse Palladii raptoribus idem commemorat Conon Narratione 34. in Photii nostri Bibliotheca pag. 228. Adagii meminit in Concionatricibus Aristophanes [v. 1021.] et ibi vetus interpres, enarrans de Diomede Thracio, Plato item lib. VI. Polit. [p. 493 D.] SCHOTT. Similia Schol. Platon. p. 170. Conf. Eustath. Il. κ'. p. 822, 20.

[l] ἐν Βατράχοις] Eccles. 1021.

[m] Δεινῆς ἀνάγκης] Sumtum ex Euripidis Helena [520.] proverbium: Λόγος γάρ ἐστιν οὐκ ἐμὸς, σοφῶν δ' ἔπος, Δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον. Platonis vero locus est lib. V. De Legibus, [p. 741 A.] qui e Vatican. cod. hîc ita restituendus: Καὶ Πλάτων, ἀνάγκην δὲ οὐδὲ θεὸς δυνατός ἐστι βιάζεσθαι. Idemque Plato alias non semel adhibet libro De Leg. VII. [818 B.] et in Symposio [197 B.] Vide supra Centuria I. adag. 85. Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται. SCHOTT.

θεοὺς βιάζεται. Καὶ Πλάτων φησὶν, "ἀνάγκην δὲ οὐδὲ [n]θεός ἐστι A
δυνατὸς βιάζεσθαι."

10 [o]ΔΑΤΥΛΟΥ ΗΜΕΡΑ: Ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. Δάτυλος γάρ τις ἀνὴρ γέγονεν Ἀθηναῖος, μεγίστων λαχὼν τιμῶν.

11 [p]ΔΑΤΟΣ ΑΓΑΘΩΝ: Πόλεως ὄνομα ἦν ἀπῴκησαν Θάσιοι. Ἐφ' ᾗ καὶ παροιμία ἐλέχθη, Δάτος ἀγαθῶν, [pp]ὡς οὔσης καλλίστης· B
ἔστι δὲ καὶ χρύσεα μέταλλα, καὶ ἔστιν εὐδαίμων.

12 ΔΑΦΝΙΝΗΝ ΦΟΡΕΙ ΒΑΚΤΗΡΙΑΝ: Τοῦτο λέγειν εἰώθασιν οἱ ὑπό τινων ἐπιβουλευόμενοι· παρ' ὅσον ἀλεξιφάρμακον [q]ἡ δάφνη.

13 [r]Δι' ὀξείας ΑΡΑΜΕΙΝ: Ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. Ὀξεῖαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγχην. C

n θεοὺς—δυνατοὺς] θεὸς—δυνατὸς ex B.

o Δατύλου] Δακτύλου cum κ constanter in Diogeniano et Suida totidem quot in Zenobio verbis effertur, viditque typographorum στέφανος in Anacreonteis Scholiis, et ante illum Hadr. Junius Cent. IX. Adagiorum, respexisse ad Alexidis [Alcæi] versus: Πίνωμεν· τί τὸν λύχνον σβέννυμεν; δάκτυλος ἡμέρα. Ubi meo quidem sensu vita digito comparatur, qui pæne cum grano mensuræ principium efficit. Ἄθηλος quidam lib. VII. Antholog. sic ex Alcæo claudit Epigramma 189. Πίνωμεν Βάκχου ζωρὸν πέμα, δάκτυλος ἀώς· Ἢ πάλι κοιμιστὴν λύχνον ἰδεῖν μένομεν. Quod ita reddimus: *Pocula libemus Bacchi: nam dactylus ætas: Lumina num rursum extincta videre juvat.* Plura doctissimus Isaacus Casaubonus Animadversionum ad Athenæum libro XI. cap. 8. Nec abludit quod Diogenianus habet Σπιθαμὴ τοῦ βίου. Ibi vide. SCHOTT. Δατύλου — Δάτυλος] Δακτύλου et Δάκτυλος B. Vid. notata ad Hesych. v. Δατύλλου.

p Δάτος] Suspecta de mendo scriptura est. Erasmus Δάθος Thasiorum coloniam juxta Strymonem rescribit. At Varronianum illud adhibebo: *Cras credam, hodie nihil.* In prima enim littera peccatum esse non in altera syllaba vel ipse Zenobius ac Suidas evincent, qui infra Θάσος ἀγαθῶν, et eodem prope modo enarrant, unde *Thasii* dici potuerunt. Stephanus quidem Datum Thraciæ opidum tribuit, cujus tamen incolæ *Datenii* gentiles sint, non *Thasii*. *Thassus* quoque eidem Thraciæ insula. Celebrantur et ab Athenæo lib. II. et VII. Θάσιον βάμμα, et Θάσιαι βαφανίδες. Et a Suida Θάσιος οἶνος. SCHOTT. Vid. Excerpta ex Strabon. VII. p. 481=510.

pp ὡς οὔσης καλλίστης] Scribe e Vaticano: Ὡς ἐχούσης αὐτῆς χρύσεα μέταλλα καὶ εὐδαιμονίαν ἄλλην· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν μεγάλα ἀγαθὰ ἐπαγγελλομένων. SCHOTT.

q ἡ δάφνη] Tiberius Cæsar, teste Tranquillo cap. 69. numquam non coronam lauream cervice gestavit, quod fulmine afflari negetur id genus frondis. Vide Plinium lib. XV. cap. 30. et Tzetzem in Lycophronem initio. SCHOTT.

r Δι' ὀξείας] Depravatum et hoc, editumque antea διώξεις pro δι'

14 [s]Δαταΐαν κορώνην: Ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα. Δαυλία δὲ ἐλέχθη A διὰ τὸ τὰ περὶ τὸν Τηρέα ἐν [t]Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος συστῆναι· οἱ δὲ, ὅτι περὶ τὴν Δαυλίαν καταλαμβανόμεναι αἱ περὶ τὴν Πρόκνην, μετέβαλον εἰς ὄρνιθας· ἔνιοι δὲ τὴν δασεῖαν ἀκούουσι· δαυλὸν γάρ ἐστι τὸ δασύ. Τὰ δὲ περὶ τὸν Τηρέα καὶ τὴν Πρόκνην οὕτως ἔχει· Πανδίων θυγατέρας ἐσχηκὼς δύο, Πρόκνην B καὶ Φιλομήλαν, ἠγάγετο νυμφίον ἐπὶ τῇ Πρόκνῃ τὸν Τηρέα· ὁ δὲ τῆς Φιλομήλας ἐρασθεὶς, καὶ βιασάμενος αὐτὴν, ἵνα μή τινι τὸ γεγονὸς ἐξείπῃ, τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέτεμεν. [u]Ἐκείνη δὲ πέπλῳ ὑφάνασα γράμματα, διὰ τούτων ἐμήνυσε Πρόκνῃ τὰς ἰδίας συμφοράς. Μαθοῦσα τοίνυν ἡ Πρόκνη τὰ συμβάντα τῇ Φιλομήλᾳ, C [v]ἵτυν ἀπέκτεινεν, ὃν εἶχε παῖδα ἐκ Τηρέως, καὶ αὐτῷ παρατίθησι τὰ τοῦ παιδὸς μέλη εἰς βρῶσιν. Γνοὺς δὲ τὸ γεγονὸς ὁ Τηρεὺς, Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν ἀπ' αὐτοῦ φευγούσας ἐδίωκεν. Αἱ δὲ καταλαμβανόμεναι, ηὔξαντο ἀφανεῖς γενέσθαι, καὶ μετεβλήθησαν, Πρόκνη μὲν εἰς ἀηδόνα, Φιλομήλα δὲ εἰς χελιδόνα. [w]Ὅθεν ἔτι D

ἀξείας δραμεῖν. Et mox τὸν λόγον, pro τὴν λόγχην operarum vitio legebatur. SCHOTT. διώξειε et τὸν λόγον P. H. F. vid. B. 325.

[s] Δαυλίαν] Emendandus hinc Hesychius mutilus, legendumque: Δαυλίαν κορώνην, ἀντὶ τοῦ ἀηδόνα. Vulgo enim ἀντὶ τοῦ δᾶνα legitur depravate. Erasmus adagium esse negat, hoc nomine, quod poëtica sit narratio. Atqui plura id genus esse non animadvertit, ut supra in adag. *Bellerophontes litteras*, de *Sphinge*, de *Amaltheæ cornu*, de *Adrastea Nemesi*; nec vidit, qui Zenobium studiose ut fabulas colligentem reprehendit, (quo in genere et Apostolius multus est e Palæphati ἀπίστοις talia fere describens,) se hoc nomine in doctorum reprehensionem merito incurrere, quod γνώμας Symbolaque omnia Pythagoreorum in adagiorum censum retulerit, quo major millium numerus evaderet: quod et M. Antonium Muretum Variis Lectionibus admonere memini. Usus autem adagii hujus esse queat, ut per periphrasim Luscinia nominetur, notenturque casus pœnæ ac vindictæ adulterii, quo modo *Adrastea Nemesis* pro divina vindicta, et id genus complura adhibentur. Ceterum non in Phocide, sed ad Megaram contigisse hæc refert Thucydides, quæ et Ovidius lib. VI. Metamorph. decantat, et ad Aristophanem interpres, ac Pausanias, nisi quod Philomelam in sui nominis avem mutatam lusciniam, Procnen in hirundinem referant. Sed quis veritatem in fabulis quærat? Ityn quoque Itylum Homerus et Catullus nominant. Plura suppeditat Lævinus Torrentius noster ad Odam 12. lib. IV. Carminum Horatii. SCHOTT.

[t] Δαυλίδι τῆς Φωκίδος] Vid. Apollodor. III. 14, 8. unde reponendum Δαυλίᾳ.

καὶ νῦν αἱ χελιδόνες τετμημένας τὰς γλώσσας ἔχουσι· Τηρεὺς δὲ εἰς ἔποπα μεταβληθεὶς, Ἴτυν εἰς δεῦρο θρηνεῖ. A

15 [u]Δεττέρων ἀμεινόνων: Παροιμία ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερον ἱερὰ μὴ καυθῇ, καὶ ἐπὶ δεύτερα τραπῶσιν.

16 [v]Δικαιότερον σταχάνης: Ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων. B Σταχάνην γὰρ οἱ Δωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσιν, ἴσως παρὰ τὴν στάσιν.

17 Δικτύοι ἄνεμον θηρᾶις: Ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνυήτως τὶ ποιούντων.

18 [x]Διὰ δακτυλίοι δεῖ σε [y]εἰσελκυσθῆναι: Ἐπὶ τῶν διὰ C νόσον ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχνῶν γινομένων.

19 [z]Διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς [1]ῥίπτειν δεῖ: Ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων καὶ ῥιψοκίνδυνα ποιούντων.

[u] Δεττέρων] Affine proverbium Euripideo illi in Hippolyto Coronato [436] Αἱ δεύτεραι πῶς φρονοῦσι σοφώτεραι. Quod etiam Cicero in Philippicis, et Epist. 3. lib. I. ad Q. Fratrem adhibuit, miscetque Erasmus adagio, *Posteriora melioribus*, allatis Platonis libro de Legibus IV. [p. 723 D.] et Aristot. lib. I. [c. 2.] Metaphysicorum locis. Nostrum vero explanat Hesychius in Lexico. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 226.

[v] Δικαιότερον στ.] Jurisconsulti *æqua lance servare*, ut Modestinus lib. Pandect. XLII. Tit. de re judicata, et *una eademque lance trutinare*, ut Justinianus lib. V. Cod. Tit. de naturalibus liberis. *Stateram* quoque ac *trutinam* M. Tullius ac Vitruvius conjungunt. *Trutina* vero Latinorum, quæ hîc vitiose τρυτάνη pro τρυτάνη legebatur, sic ad Sat. 1. Persii exponit Cornutus, ut sit foramen, intra quod est lingua bilancis, ad quod est *examinatio*: quod aliis *æquamentum*, aliis *libramentum*, aliis *æquilibrium* vocatur. SCHOTT.

[x] Διὰ δακτυλίου] Aristophanis est in Pluto [v. 1037.] Διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμε γ' ἂν διελκύσαις. Duratque hodie apud nostrates proverbium, ad ea quæ e Plinio Desiderius collegit, ut exilia corpuscula per annulum trahi posse dicamus, quales sunt graciles Gallorum virgines, quæ ut in Eunucho Chærea ait, *curatura junceæ sunt, et vincto corpore ut graciles fiant.* Græci quoque λαγαρὸς ἀπὸ τῶν λαγόνων, a *macie et exilitate lumborum* dixerunt, ut Plautus in Menæchmis, *Formicinum puellarum gradum.* Et Synesius in Epistolis, Ὑπὲρ τοὺς μύρμηκας ἔντομον, ut Cent. 2. Adagiorum observat Junius. SCHOTT.

[y] εἰσελκυσθῆναι] ἑλκυσθῆναι Diogen. IV. 30.

[z] Διὰ μαχαιρῶν] Simile Aristophanicum in Lysistrata [133.] κἂν με χρὴ διὰ τοῦ πυρὸς Ἐθέλω βαδίζειν. Plutarchus ex Eupolide libello, An Principi cum Philo-

20 Δίκην τρέφει κἂν ὄνος ἀλκὴ κύνα: Ἐπὶ τῶν [a]ἐπὶ μι- A
κροῖς συκοφαντουμένων.

21 [b]Διὸς Κόρινθος: Παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ
πραττόντων.

22 [c]Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης: Ἐπὶ τῶν πάντα πρὸς τὸ
κρεῖττον ἐκδεχομένων. Ἀλήτην γὰρ φασὶ φεύγοντα κατελθεῖν B
βουλόμενον εἰς Κόρινθον, καὶ βουκόλου τινὸς ἀπαντήσαντος αἰτῆ-
σαι τροφήν· οὐκ ἔχειν δὲ φάσκοντος ἐκείνου, ἄραντος δὲ βῶλον,
δοῦναι αὐτῷ· τὸν δὲ λαβόντα φάναι,

Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.

23 [d]Διπλοῦς ἄνδρας: Τὰ δισύλλαβα ἀνδρῶν ὀνόμαια. [e]Ὅθεν C
ἐπίγραμμα,

sopho agendum, et De discrimine adulatoris et amici, de adulatoribus sic ait: Ὅτι οὐ πῦρ, οὐ σίδηρος, οὐδὲ χαλκὸς εἴργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον. Tale et Flacci illud de mercatore: *Per mare pauperiem fugiens, per saxa, per ignes.* Et Comici: *E flamma cibum petere.* Item Catulli, *rapere de rogo cenam.* Quod de feralibus cenis recte explicat Jo. Kirchmannus, libro IV. De funeribus Rom. cap. 5. SCHOTT. Vid. Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 50 D.

[a] ἐπὶ μικρὰ] Suid. rectius, Ἐπὶ μικροῖς. SCHOTT. Et sic B. 326.

[b] Διὸς Κόρινθος] Pindaricum est proverbium in Nemeis, et ibi Scholiastes originem commemorat, refertque ea quæ proxime Zenobius de Alete. Aristophanes quoque in Concionatricibus [823] Philostratus in Antipatro, et in Euthydemo Plato [p. 292 E.] Dictum apparet, quod pro concione frequenter nimis ac putide ad nauseam usque illud ingeminaretur, *Corinthus Jovis filius.* Unde et in eadem identidem ad fastidium repetentes torquetur. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 96. Heindorf. ad Euthyd. p. 369.

[c] Δέχεται] Historia est apud Pausaniam in Corinthiacis [c. 4.] Suidam, Apostolium, et Pindari interpretem in Nemeis extremo, ut jam admonui. Similem habet Plutarchus in Problematibus [p. 294 A.] recitatque Erasmus. SCHOTT.

[d] Διπλοῦς] Opinor pro ἀνδρῶν, ἀνδραπόδων scripsisse Zenobium, etsi eodem modo Hesychius. Mancipia enim ac servi vafro fere ac duplici ingenio, fures quoque habiti, ad quos refert Maronis illud Servius: *Quid domini facient, audent cum talia fures?* Et *trium litterarum homo* furax servus dictus Plauto in Aulularia. Vide prov. *Omnis servus hero monosyllabus;* et Casaubon. in Animadv. lib. II. cap. 1. Huc pertinet et Sallustianum illud: *Aliud ore, aliud pectore promtum gerere.* Homeri loca, quæ huc faciant, Erasmus [III. 1, 12.] attulit, ex quo poëta Iliad. IX. de Ulysse duplice (ut vocat Flaccus libro I.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα, A
χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.

24 Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς [f]ποτάτποτε πιλοτμένος: Ἐπὶ τῶν κολάσεως ἀξίων. Παρ' ὅσον ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις, πρὸς τὸ πίων γενέσθαι.

25 [g]Δίχολοι γνῶμαι: Παρὰ τὸ [h]διχῇ ἰδιότροποι, κατὰ μετάληψιν. Χόλος γὰρ ἡ ὀργὴ, ὀργὴ δὲ τρόπος. Βακχυλίδης, B

Ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαι.

26 [i]Δόρτ καὶ κηρτκιον: Παροιμία, ἣν ἔνιοι [k]πειθανάγκην λέ-

Od. 6.) Plato etiam in Hippia hoc laudat: Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ. SCHOTT.

[e] Ὅθεν—τρόποις om. P. H. Et fortasse huc intulit ed. F. ex Anthol. (Pal. X. 95.) Vid. Jacobsii Anim. T. I. par. 3. p. 247.

[f] πολύπους] πουλύπους Erasmus II. 5, 99. Vid. Athenæus VII. p. 316.

[g] Δίχολοι] Erasmus corrigendum censuit δίσχωλοι per ω, redditque cum Cognato, *utroque claudicantes sententiæ*, et exponit de hominibus lubricæ fidei et incertarum partium. Verum Henr. Stephano non probat, propterea quod subjungat Zenobius, παρὰ τὸ διχῇ ἰδιότροποι κατὰ μετάληψιν. Nodus itaque nondum sic expeditur. Ego vulgatam retineo; nam Hesychius δίχολοι, διάφοροι exponit: et de *duplicis sententiæ* viris accipio, ut paulo ante dictum est. SCHOTT. δισχο^λ H.

[h] διχῇ ἰδιότροποι] Hesychius δίχα, ἢ δίτροποι. Apostolius VII. 81. οἱονεὶ δίτροποι, cum Diogen. IV. 32.

[i] Δόρυ] Vitiosus hic locus ac mutilus, rescribendumque vidit Joan. Hartungus, homo doctissimus, Decuria secunda πειθανάγκην τῶν Ἀθηναίων λέγουσιν, ex Hesychii Lexico. Qua etiam voce utitur M. Tullius lib. IX. ad Atticum Epist. 13. *Ego non tam* γοητείαν *hujus timeo, quam* πειθανάγκην. Αἱ γὰρ τῶν τυράννων δεήσεις, *inquit Plato*, οἶσθ' ὅτι μεμιγμέναι ἀνάγκαις εἰσίν. Utitur et simili Θετταλικὴ πειθανάγκη Julianus Παραβάτης: et πειθὼ ἀναγκαία Dion Chrysostomus, ut vidit ad Erasmum H. Stephanus adag. *Armatæ preces.* Mox quoque e Suida παρακαλούντων reponendum, et supplendum, sic enim ille: Ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων, hoc est, qui simul vel pacem offerunt vel bellum minantur. Depravate quoque Apostolius δορύκειον pro δόρυ κηρύκειον: quo modo sine copula Suidas extulit, *Caduceum una cum hasta.* Nam Eustathius in Ιλ. ζ. [γ'. p. 408.] et Hesychius, ut noster, cum conjunctione. Huc autem pertinet B. Hieronymi locus Epist. ad Luciferianos: *Tu pacem cum scuto petis, et nos olivæ ramum gladio inserimus.* De quo altero supplicandi modo nos pluribus ad Procli Chrestomathiam. Respexisse vero B. Hieronymus ad alterum illud apud Suidam proverbium videatur: Ἐν μύρτου κλάδῳ τὸ ξίφος κρατήσω. SCHOTT.

[k] πειθανάγκην] τιθανάην P. H. edd. vett. Emendatum est ex Hesychio.

γουσιν. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἅμα [l]παρακαλούντων καὶ ἀπειλούν- A
των, ἀπὸ τοῦ δόρυ κατέχειν καὶ κηρύκιον.

27 [m]Δραχμὴ χαλαζῶσα: Ἐπὶ τῶν Διοφάντου τὸ θεωρικὸν ἐγέ-
νετο δραχμή. Ἐπεὶ δὲ ἔπεσε χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος, χα-
λαζῶσαν αὐτὴν ἐπέσκωπτον.

28 Δίκη δίκην ἔτικτε, καὶ [n]βλάβην βλάβη: Ἐπὶ τῶν φιλο- B
δίκων καὶ συνειρόντων δίκας δίκαις.

29 [o]Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίσχρον προσκρούειν λίθον: Ἐπὶ
τῶν δεύτερον τοῖς αὐτοῖς περιπιπτόντων.

30 Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκειν: Ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰ
παιδοτριβούντων, ἐν οἷς ἤσκηνται. C

31 [p]Δέδοται καὶ κακοῖς ἄγρα: Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὖ πραττόντων.

[l] παρακολουθούντων] Item ex Hesychio, παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων.

[m] Δραχμὴ] Fugit hîc Erasmum ratio, ut etiam vidit Henr. Stephanus. Non enim Zenobius ait ipsam grandinem appellatam *drachmam grandinantem*, ut ipse autumat, sed vice versa *drachmam* vocatam fuisse *grandinantem*, quod forte fortuna, dum ea in theatro distribueretur, grando e cælo cecidisset. Neque θεωρικὸν præmium theatrale, ut vult, drachma fuit, sed quod stipe collata in theatra ac spectacula conferebatur, ut e Libanii argumento in Olymthiacam primam discas. Hîc etiam τῶν articulum obelo fodimus. Edebatur enim ἐπὶ τῶν Διοφ. quo modo et Hesychius habet. Et in Suida ἐπέσχε pro ἔπεσε, item χαλαζῶν pro χαλαζῶσαν vitiose edi hinc observo. *Diophanti* autem Athenis prætoris meminit Diod. Siculus lib. XIV. Bibliothecæ, Olymp. 96. anno 2. Nominat et *Diophantum* Atheniensem cum Lamia lib. XVI. [48.] Ἐσχηκὼς γὰρ τοὺς τότε στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας καὶ διαφέροντας ἀρετῇ τε καὶ ἀγχινοίᾳ στρατηγικῇ Διόφαντον τὸν Ἀθηναῖον καὶ Λάμιον τὸν Σπαρτιάτην. SCHOTT. Ἐπὶ τῶν Διοφ. H. F.

[n] βλάβην βλάβη] βλάβη βλάβην H.

[o] Δὶς πρὸς] Nota tralatio ambulantium. Constabit senarius si εἰσκρούειν cum Erasmo legeris, ut in iambis Nazianzen. Δὶς ἐξαμαρτεῖν ταὐτὸν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ. Cicero lib. X. ep. 20. ad Fam. et 1. Offic. *Fortis viri esse tumultuantem de gradu non dejici, nec committere aliquid, ut aliquando dicendum sit, Non putaram.* Qua de voce Iphicratis et P. Scipionis disseruit Petrus Victorius libro V. Variarum lectionum, cap. 19. explicans illud e Polybio, Οὐκ ἂν φόμην, et amplius Bernardus Martini lib. II. Variar. cap. 13. SCHOTT.

[p] Δέδοται] Notum proverbium, simile illi, *Latere aliquando sub sordido pallio sapientiam.* Et: *Olitorem oportuna aliquando locu-*

32 [q]Δειλότερος εἰ τοῦ παρακύπτοντος: Ἐπὶ τῶν σφόδρα A
δειλῶν. Ἀνὴρ γάρ τις οὕτως ἐγένετο δειλὸς, ὥστε διὰ φόβον
Ἡρακλέους κατέδυ εἰς σπήλαιον, καὶ διὰ δειλίαν ἀπέθανε. Παρα-
κύψας γὰρ ἐκ τοῦ σπηλαίου, καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλέα, ἀπελιθώθη,
καὶ διέμεινεν ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος ἀνθρωποειδὴς, τὴν κεφαλὴν ὑπερ-
έχων τοῦ σπηλαίου. B

33 [r]Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν: Οὕτω χρὴ περὶ τῶν καλῶν πολλά-
κις λέγειν.

34 [s]Διωλύγιον κακόν: Ἐπὶ τῶν μέγα καὶ δεινὸν ὑφισταμένων.
Διωλύγιον γάρ ἐστι τὸ μέγα καὶ πολὺ διῆκον.

Οὕτως [t]οὐ μακρὰ καὶ διωλύγιος φλυαρία· C

Πλάτων.

35 [u]Δειλὸν ὁ Πλοῦτος: Παρ' ὅσον οἱ πλούσιοι τὰς οἰκίας

tum. Et: *In seditione vel Androcles ducem agit.* Trochaici initium concinnat Desiderius: Δέδοτο καὶ κακοῖσιν ἄγρα. SCHOTT.

[q] Δειλότερος] Habent eamdem fabulam Suidas et Apostolius, et innuit Ovidius lib. IX. Metamorph. de Licha ab Hercule in mare præcipitato, et in scopulum converso. SCHOTT.

[r] Δὶς καὶ τρὶς] Usurpat sæpe Plato in Philebo [p. 59 E.] Gorgia [p. 498 E.] et VII. de Legibus [p. 956 E.] eumque laudans Lucianus in Dipsadibus [ult.] Κόρος, inquit, οὐδεὶς τῶν καλῶν. *Rerum honestarum nulla satietas.* Nam pulcra, ut de poësi Flaccus canit, *si propius stes Te capient magis, ac decies repetita placebunt.* Et Maro: *Nec vidisse semel satis est, juvat usque morari.* SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 124.

[s] Διωλύγιον] Repetitur adagium infra Cent. V. num. 55. Hesychius διωλύγιον explicat μέγα καὶ σφοδρὸν διατεταμένον, *longe lateque se extendens.* Etymologista: Διωλύγια πράγματα τὰ μεγάλα καὶ χαλεπά. Quo modo et e Lysia Valerius Harpocration, laudatque Platonem, cujus in Theæteto locus est, [p. 162 A.] Chrysostomus Orat. II. contra Judæos sic ad vocem alludit, μέγα διωλύγιον ὀλολύξαντες. Et Philoni διωλύγιος ὕπνος. SCHOTT.

[t] ἡ μακρὰ] οὐ μακρὰ P. H. F.

[u] Δειλὸς] Divitias formidulosos reddere, nota nimis res vel e Plauti Aulularia, et Luciani Mycillo [Somnio] itemque Aristophane in Pluto, qui et cæcum facit, ubi ejus interpres ex Euripide desumtum proverbium innuit: Δειλόν θ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχων κακόν. Experimento denique quotidiano idem discimus. Scitum et illud Satyrici: *Pauca licet portes argenti vascula puri Nocte iter ingressus, gladium contumque timebis, Et motæ ad lunam trepidabis arundinis umbram. Cantabit vacuus coram latrone viator.* SCHOTT. Δειλὸν P. H. Euripid. Phœn. 600.

ἀσφαλίζονται, καὶ κύνας τρέφουσι, καὶ πολλὰς ἑαυτῶν ποιοῦνται A
φυλακάς.

36 [x]Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδόνιπτρον: [1]Ἐπὶ τῶν ἁρμοδίως τοῖς πράγμασι κεχρημένων.

37 [y]Δεινοὶ [z]πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι: [1]Ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργοτάτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. B

38 Δελφῖνα πρὸς τρίαιναν εἶς: [1]Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου διὰ τὸ εὐκίνητον εἶναι. Πρὸς τοὺς οὐ δυναμένους τηρεῖν τὰ διδόμενα ἢ ἔχειν.

39 [a]Δουλότερος [b]Μεσσήνης: [1]Ἐπειδὴ πολλάκις [c]ἀποστάντας τοὺς Μεσσηνίους ἐδουλώσαντο οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἐχρῶντο αὐ- C
τοῖς χαλεπώτερον ἢ τοῖς ἄλλοις δούλοις.

40 [d]Δοῖδυξ αὖ εἶ: [1]Ἐπὶ τῶν μὴ αὐξανομένων φησὶν ὁ Χρύσιπ-
πος, ἀλλὰ καὶ (ἐπὶ τῶν) μικρὸν μενόντων εἴρηται ἡ παροιμία. [1]Ὁ γὰρ δοῖδυξ μικρός ἐστι, καὶ στρογγύλος.

41 Διὸς ἐγκέφαλος: [1]Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων ἡ παροιμία τέ- D

[x] Δεξιὸν] Pythagoræ Symbolis hexametron hoc Jamblichus [Symb. 12. p. 338. ed. Kiessl.] annumerat, exponitque actiones honestas tamquam dexteriores primo loco collocandas esse; inutiles autem tamquam sinistras relinquendas et omnino abjiciendas esse. Suidas ex Aristophane, [vid. Dindorf. ad fr. 291.] sine comœdiæ nomine, desumtum ait. Helladius in Chrestom. et Didymus apud Photium nostrum p. 872. [1589.] ex Polemone citant. SCHOTT.

[y] Δεινοὶ] De Ægyptiorum moribus Herodotus libro II. De callidis eorum machinis, quibus hodieque male audiunt, vel unum instar omnium, quod in Exodo legimus Pharaonem Ægypti regem omnibus machinis et Israëliticum populum servitute pressisse, et dimittere vel plagis pluribus appetitum detrectasse. Diogenianus autem et Suidas dictionem dividunt leguntque, πλέκειν τὰς μηχανάς: Æschylus vero [Fr. 299. Dind.] πλέκειν τοὶ μηχανάς. Ideinque Suidas ab Ægyptiorum machinis Αἰγυπτιάζειν pro πανουργεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι exponit. SCHOTT.

[z] πλέκοιντο] πλέκειν τοι Suidas Eustath. Od. ϐ'. p. 1494, 10.

[a] Δουλότερος] Historia est apud Pausaniam Messenicis, et Justinum lib. III. SCHOTT.

[b] Μεσσήνης—Μεσσηνίους] Μεσήνης —Μεσηνίους P.

[c] ἀποστάντας] ἀποστάντες P.

[d] Δοῖδυξ] Eadem Aristophanis interpres in Equitibus [980.] ubi vitiose abest negatio μὴ hinc reponenda. In Eirene vero et Pluto ejusdem comici aperte constat δοῖδυξ pro *pistillo* dici, non pro *cochleari*, ut contra Erasmum evincit Henr. Stephanus. SCHOTT.

τακται. Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ [c]περὶ βίων φησὶ, τὰ πολυ- A
τελῆ βρώματα παρὰ τοῖς Πέρσαις Διὸς καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος
καλεῖσθαι.

42 [f]Δῶρον δ' ὅ τι δῶι τις ἐπαινεῖ: Αὕτη κομμα ἐστὶ χρησμοῦ
τοῦ δοθέντος Μουσκέλλῳ τῷ Ῥυπεῖ, καθ' ὃν δὴ χρόνον Κρότωνα
οὐκ ἐβούλετο οἰκίζειν [g]Σύβαρις, ὡς φησὶν [h]Ἱππεὺς ἐν τῷ περὶ B
χρόνων. Φησὶ δὲ οὕτως ἔχειν τὸν χρησμὸν,

Μούσκελλε βραχύνωτε, παρὲκ θεὸν ἄλλα [h]ματεύων
Οὔδαλα [i]θηρεύσεις· [k]δῶρον δ' ὅ τι δῷ τις, ἐπαίνει.

[c] περὶ βίων] Suspicor scriptum περὶ βασιλέων, ut ex compendiis, ut fit, natum sit mendum. Notum enim *reges κατ' ἐξοχὴν* et *magnos* Persarum reges vocari solitos. Quam in sententiam me Athenæus duxit, qui lib. XII. [p. 514 E.] Clearchi eadem verba commemorat: Κλέαρχος δὲ, inquit, περὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως διηγούμενος, ὅτι τοῖς αὐτῷ πορίσασιν ἡδύ τι βρῶμα ἄθλα ἐτίθει, νοῦν οὐκ ἔχων. Τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ λεγόμενος, οἶμαι, Διὸς καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος. Iterumque eodem libro XII. [p. 529 D.] et Q. Ennius apud Apuleium, Apologia de Magia: *Quid sacrum præterii, cerebrum Jovis pæne supremi, Nestoris ad patriam hic capitur magnusque bonusque.* Affine huic credidit Erasmus *Jovis lac*, depravata versus Euripidei in Cyclope lectione apud Athenæum lib. XIV. [658 C.] deceptus. Ubi non Διὸς γάλα sed βοὸς γάλα legi ibidem animadvertit doctissimus Casaubonus. SCHOTT.

[f] Δῶρον δ' ὅτι δότης] Mendum et hîc in proverbio sustuli, et interpunxi, δῶρον δ' ὅ τι δῷ τις, ἐπαίνει. Suidas enim ad eundem modum, nisi quod ὃ διδοῖ præfert. Strabo lib. VI. [p. 402=377.] Geogr. ut Zenobius, variat tamen in historia, ut et Ovidius lib. XV. Metamorph. atque in oraculi carmine. Cum Achivi jussi essent oraculo Crotonem concedere, missus est Myscellus quidam, qui civitatis futurum locum consideraret. Is cum jam Sybarim ædificatam cerneret, videreturque locus is magis idoneus, repetiit oraculum, num fas esset hanc cum illa condere. Cortina ad hunc respondit modum: Μύσκελλε βραχύνωτε παρὲς σέθεν ἄλλο ματεύων, Κλάσματα θηρεύεις· ὀρθὸν δ' ὅ τι δῷ τις, ἐπαίνει. Ματεύων autem metri necessitate recte Gul. Xylander reposuit, et οὔδαλα pro οὐκ ἄλλα in Zenobio rescribendum. Porro τῷ Ῥυπεῖ, *Rypensi* reddidi ejusdem Strabonis lib. VIII. [p. 561= 593.] auctoritate adductus. Denique affine huic proverbio Dionysii Catonis distichon 20. libri primi: *Exiguum munus cum dat, &c.* Quod felicius quam Planudes, Jos. Scaliger sic reddidit: Εἴ τι τοι ἀκτέανος φίλος εὐτελὲς ἔπασε δῶρον, Δέχνυσαι εὐμενέως, καὶ ἐπαίνεσον εὔφρονι θυμῷ. SCHOTT.

[g] Σύβαρις] Σύβαριν P. H.

[h] ματεύων] μαντεύων P. F.

[i] θηρεύσειν] θηρεύσεις H.

[k] δῶρον δ' ὅ τι δῷ τις] δῶρον τὸ δὴ δότης P. H. F.

43 [l] Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ [m] τὸν αὐτὸν ἔλκομεν ζυγόν: Ἐπὶ τῶν A
ὁμοία καὶ παραπλήσια πασχόντων.

44 Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι στκίνη ναῦς: Ἐπὶ τῶν παρὰ
ἐλπίδα καὶ ἀναξίως εὐπραγησάντων, εἶτα θρυπτομένων ἐπὶ τοῖς
παροῦσι. Ναύαρχος γὰρ ὁ [n] Μάνδρων ἐχειροτονήθη πρὸς τὰ ἐν
Ἑλλησπόντῳ [o] ἀνάξιος ὤν· [p] φασὶ δὲ καὶ συκίνης ἄρχειν νηὸς, B
τουτέστιν, εὐτελεστάτης. Τὰ γὰρ σύκινα ξύλα, εὐτελῆ καὶ
ἄχρηστα.

45 [q] Ἐν φρέατι κτνὶ μάχεσθαι: Ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς τινὶ προσ-
παλαιόντων, καὶ ἀποφυγεῖν μὴ δυναμένων.

46 [r] Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις: Ἐπὶ τῶν διακενῆς πονούντων. C

47 [s] Ἐκ τριχὸς κρέμαται: Ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόν-
των.

48 [t] Ἐκ λύκου στόματος: Ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως τὶ λαμβα-
νόντων.

[l] Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ] Utitur Plinius in Epistolis, *ex æquo jugum ducere.* Et Horat. libro I. Od. 35. *ferre jugum pariter dolosi.* SCHOTT.

[m] τὸν αὐτὸν] ταὐτὸν Suidas.

[n] Μάνδρων] Μάντωρ H.

[o] ἀνάξιος] ἀνάξιος P.

[p] φασὶ δὲ] φασὶ δὲ καὶ H. P.

[q] Ἐν φρέατι] Est et apud Suidam, cujus auctoritate negationem hîc adjeci, καὶ ἀποφυγεῖν μὴ δυναμένων. SCHOTT. Plato Theæt. p. 165 B. τί γὰρ χρήσῃ ἀφύλτῳ ἐρωτήματι, τὸ λεγόμενον, ἐν φρέατι συσχόμενος. His proverbiis carent P. H. h. l. sed 46 legitur post 59, tum 47 et 48 post 63, deinde 45 post 76.

[r] Εἰς οὐρανὸν τ.] Qui in cælum jacula torquent, suo capiti mala accersunt. Similia dixit Syracides cap. 27. ver. 28. Ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος, ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει· καὶ πληγὴ δολία διελεῖ τραύματα. Ὁ ὀρύσσων βόθρον, εἰς αὐτὸν ἐμπεσεῖται· καὶ ὁ ἱστῶν παγίδα, ἐν αὐτῇ ἁλώσεται. Et Psaltes regius Psalmo vii. 16. Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο. Tale illud: *In cælum spuere.* SCHOTT.

[s] Ἐκ τριχὸς] Simile *ex filo pendere,* ἀπὸ λεπτοῦ μίτου ἠρτῆσθαι, apud Plut. in Demosth. [p. 860 e. f.] et Synesium [Ep.]. Nota historia Damoclis, cujus capiti Dionysius tyrannus gladium e tolo, filo appensum pendere jussit, recitatque copiose M. Tullius Tusc. III. Horat. lib. III. Odarum, et Persius Sat. III. Idemque Cicero Tusc. V. [14.] Laconis illud Apophthegma apud Plutarch. in Laconicis [p. 234 F.] Οὐ προσέχω, ἔφη, τῇ εὐδαιμονίᾳ ἐκ σχοινίων ἠρτημένῃ, sic fere convertit: *Non optanda quidem fortuna rudentibus apta.* SCHOTT.

[t] Ἐκ λύκου] Horat. Epod. 11. *Vel agna festis cæsa Terminalibus, Vel hædus ereptus lupo.* SCHOTT.

49 [u]Εἰς θεῶν ἅτα ἧθεν: Ἐπὶ τῶν οὐ λανθανόντων ἐφ' οἷς A
ἔπραξαν.

50 Εἰς ἀρχαίας φάτνας: Ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεως τινὸς ἐκπεσόν-
των, εἶτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἐλθόντων δίαιταν.

51 [x]Εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνήρ: Παρ' ὅσον ὑπὸ ἑνὸς οὐδὲν κατορ-
θοῦται. B

52 Εἰς πάγας ὁ λύκος: [y]Ἀντὶ τοῦ, εἰς ἠκονημένας μαχαίρας.
Ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον προῦπτον ἡκόντων.

53 Εἰς μελίττας ἐκώμασας: Παροιμία ἐπὶ τῶν [z]παρὰ δόξαν
κακουμένων ἀθρόως.

54 Εἰ μὴ δύναιτο βοῦν, ἔλαυνε ὄνον: Ἐπὶ τῶν ὃ κατὰ δύνα- C
μιν ἔχουσι πράττειν παρεγγυωμένων.

55 [a]Εἰς ὕδωρ σπείρειν: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

56 Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν [b]ἐλήλυθα: Ἐπὶ τῶν [c]ὅμοια
καὶ παραπλήσια πασχόντων.

57 [d]Εἴη μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος: Ἐπὶ τῶν D
κάλλιστα καὶ λυσιτελέστατα ἑαυτοῖς εὐχομένων. Ἐπεὶ γὰρ
ἐστὶ τὰ μεταξὺ τούτων τῶν πόλεων εὐφορώτατα χωρία.

58 [e]Ἐμαυτῷ βαλανεύω: Παροιμία, οἱονεὶ ἐμαυτῷ διακονήσω.

[u] Εἰς θεῶν ἅτα] Idem Horatius lib. I. Epist. 19. *Et Jovis auribus ista Servas.* SCHOTT.

[x] Εἷς ἀνὴρ] Affine Euripideum illud: Εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ. Quod et Apostolius in adagiis numerat, nosque vulgo usurpamus, *Plura oculos quam oculum cernere.* SCHOTT. Vid. Eustath. Il. ζ'. p. 647, 20. Schol. Hom. Il. π'. 550.

[y] Ἀντὶ τοῦ] Supervacaneum hoc videatur, quando laqueis etiam strangulari constat lupos, ut agri ac pecoris vastatores; ac suspendi solitos. SCHOTT. *ἀντὶ—μαχαίρας* om. B.

[z] παρὰ δόξαν] παραδόξως Eustath. Il. μ'. p. 897, 57.

[a] Εἰς ὕδωρ] Adhibet in ingratos Theognis Gnomographus [v. 106.]: Ἴσον καὶ σπείρειν πόντον ἄλλῃς πολιῆς. Nec dissimile illud Scholiastæ Aristophanis, κατὰ θαλάττης σπείρεις. SCHOTT.

[b] ἐλήλυθα] ἐλήλυθεν H. F.

[c] τὰ ὅμοια] τὰ om. P. cum Suid.

[d] Εἴη μοι] Habet hoc, veluti oraculo pronuntiatum, Athenæus lib. V. Δειπνοσ. [p. 219 A.] Eustathius quoque in lib. II. Iliados, et Aristophanis interpres in Avib. [969.] Vatic. *εὐφορωτάτη χώρα.* SCHOTT. Vid. Schol. Il. β'. 572.

[e] Ἐμαυτῷ] Ambigua adagii interpretatio nata e vocum affinitate *βαλάνου*, qui *glans* est, et *βαλανείου*, quod *balneum* significat. Adhibet Aristophanes *ἐν εἰρήνῃ* [1103.] Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ

Λέγεται δὲ ὅταν ὁ βαλανεὺς ναθρεύηται, καὶ ἑαυτῷ τὶς λαμβάνῃ A
τὴν ἀρύταιναν καὶ διακονῇ· ἢ ἀπὸ τῶν τὰς βαλάνους ἐγκρυβόντων
εἰς πῦρ.

59 [f]Ἐν Καρὶ τὸν κίνατνον: Ἐπὶ τῶν εὐτελέσι τὰς πείρας
ποιουμένων. Κάρες γὰρ ἐμισθοφόρησαν πρῶτοι. Ἄλλοι τὴν
παροιμίαν ἐπὶ τῶν εὐκαταφρονήτων. Φασὶ γὰρ τοὺς Κάρας πρώ- B
τους ἀνθρώπων μισθοῦ στρατεύσασθαι. Τοὺς οὖν τὸ ἀργύριον δι-
δόντας προτάττειν τοὺς Κάρας ἑαυτῶν, ὡς μέλλοντας ἀποθνήσκειν
ὑπὲρ τῶν μισθουμένων. Εἴρηται οὖν διὰ τοῦτο ἡ παροιμία.

60 [g]Ἐν κοτύλαι φέρει: Παιδιᾶς εἶδος. Ὁ γὰρ φέρων τινὰ
ἐν κοτύλῃ, ἐποίει ὀπίσω τὰς χεῖρας, καὶ ὁ αἰρόμενος [h]*ἐνετίθει τὰ* C
γόνατα, καὶ οὕτως ἐβαστάζετο.

61 [i]Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται: Ἐπὶ τῶν ἀγελάστων καὶ
[k]*συνωφρυωμένων. Φασὶ γὰρ τοὺς* [l]*εἰς Τροφωνίου καταβαίνοντας*
ἀφαιρεῖσθαι τὸν γέλωτα.

ἑαυτῷ βαλανεύσει. Ubi enarrator Græcus bifariam quoque explicat. Suidas autem *τὴν βυταίνην*, ubi interpres Germanus, cetera eruditus, *scalprum* reddidit, et mox *ἐγκρυπτόντων*, idemque Scholiastes *κρυπτόντων*. Zenobius vero *ἐγκρυβόντων*, quod antique dictum a *κρύβω*, *ἀντὶ κρύπτω*. Sic et illud hîc erat vitiosum *ἀρυτάναν* [sic P.] pro *ἀρύταιναν*, quam in poculorum generibus cyatho adnumerat Athenæus lib. X. Vide supra Centuria II. adagio 41. *Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε*. SCHOTT.

[f] *Ἐν Καρὶ*] Usus frequens hujus adagii Platoni in Euthydemo, [p. 285 C.] et Lachete, [p. 187 B.] Aristidi in Panathenaica, aliis. *Cares* autem bellicosi, teste Mela, Strabone, ac Theocrito. Cicero quoque pro L. Flacco [c. 27.] *Quid*, inquit, *de tota Caria? nonne hoc vestra voce vulgatum est: si quid cum periculo experiri velis, in Caria potissimum esse faciendum?* ubi Erasmus *in Care* recte leg. vidit. Vat. *πράττειν* loco *προτάττειν* habet. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 93. Schol. Aristid. p. 244.

[g] *Ἐν κοτύλῃ*] Ludi hoc genus puerile *κοτύλης* copiose explicat Julius Pollux lib. IX. [122.] Athenæus libro XI. [p. 479 A.] Eustathius in Homerum [Il. ε'. p. 550.] Dictum videtur de iis qui aliena pascuntur liberalitate: quale illud: *Equus me portat, alit Rex.* SCHOTT.

[h] *ἐνετίθει*] *ἐτίθει* H.

[i] *Εἰς Τροφωνίου*] De hoc Trophonii specu multa Herodotus, et Aristophanis enarrator in Nubibus [v. 500.] quos diligenter Desiderius exscripsit. Meminit M. Tullius Tusculana prima, et De Natura Deorum lib. III. Adscribam Heliodori locum lib. II. Æthiop. *Καὶ ἐν Τροφωνείου λόγος θεοφωνεῖν τοὺς ὑπελθόντας.* Meminit et in *Νεκρικοῖς* Lucianus [3. T. I. p. 338.] SCHOTT.

[k] *συνωφρυωμένων*] *συνωφρυωμένων* H. P.

[l] *ἐν Τροφωνίου*] *εἰς Τροφωνίου* P.

62 Ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχεις: Ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου καθε- A
στώτων· οἷόν ἐστι καὶ τὸ, [m] Ἔξω βέλους.

63 [n] Ἐν ὅλμῳ ετνάσω: Οἱ μὲν ὅλμον μάντιν φασί· οἱ δὲ, τοὺς ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντας μαντικοὺς γίνεσθαι, ὡς καὶ παροιμίαν γενέσθαι. Καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς φησὶν, ὡς οἱ ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντες μαντικοί· καὶ τοὺς τρίποδας τοῦ Ἀπόλλωνος B
ὅλμους καλεῖσθαι, καὶ Ἀπόλλων ὑπὸ [o] Σοφοκλέους ἔνολμος.

64 [p] Ἐν πέντε κριτῶν γοίνασι κεῖται: Παροιμιῶδες, οἷον, ἐν ἀλλοτρίᾳ ἐξουσίᾳ εἰσίν. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία, παρ' ὅσον πέντε κριταὶ τοὺς κωμικοὺς ἔκρινον, ὡς φησὶν Ἐπίχαρμος. Σύγκειται οὖν παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν,

Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. C

Ἐπειδὴ οἱ κριταὶ ἐν τοῖς γόνασιν εἶχον, ἃ νῦν εἰς γραμματεῖα γράφεται.

65 [q] Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνω: Παροιμία ἐπὶ τῶν

[m] Ἔξω βέλους] De hoc infra adag. 89. Argutatur enim hîc H. Stephanus, dum simile esse negat. At non per omnia quadrare necesse est. SCHOTT.

[n] Ἐν ὅλμῳ] Meminit adagii et Suidas. De ὅλμῳ Aristophanis interpres initio Pluti, ubi de tripode Apollinis. Athenæo poculi genus est, alias mortarium. Ἐνόλμου meminit et Apollonius Rhodius. SCHOTT.

[o] Σοφοκλέους] Fr. n. 875. Dind.

[p] Ἐν πέντε] Plato lib. XI. De Legibus [p. 916C.] quinque viralis judicii sic meminit: Ἐν πέντε δὲ τῶν νομοφυλάκων τοῖς νεωτάτοις εἶναι τὴν κρίσιν. Hesychius: Πέντε κριταὶ, τοσοῦτοι τοῖς κωμικοῖς ἔκρινον, οὐ μόνον Ἀθήνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Σικελίᾳ. Sic enim locum corruptum emendavit Io. a Wouwere, Belga, Polymathiæ cap. 16. De tragicorum vero judicibus meminit Plutarchus in Cimone [p. 483 E.] quem vide, et Suidam atque Agellium libro X. cap. 18. et Sueton. Claudio cap. 11. item Scholiasten Horatii ad illud lib. I. Sat. x. *Certantia judice Tarpa.* SCHOTT.

[q] Ἐν πίθῳ] Ad priorem sensum Plato respexit in Lachete [p. 187 B.]: Σκοπεῖν χρὴ μὴ οὐ ἐν τῷ Καρὶ ἡμῖν ὁ κίνδυνος κινδυνεύηται, ἀλλ' ἐν τοῖς υἱέσι τε καὶ ἐν τοῖς τῶν φίλων παισὶ, καὶ ἀτεχνῶς τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν ἡμῖν συμβαίνῃ, ἐν πίθῳ ἡ κεραμεία. Ad Dicæarchi vero sensum Gregorius Theologus Apologia de fuga: [I. p. 20 D.] Ὡς τό γε παιδεύειν ἄλλους ἐπιχειρεῖν, πρὶν αὐτοὺς ἱκανῶς παιδευθῆναι, καὶ ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν, τὸ δὴ λεγόμενον, ἐν ταῖς τῶν ἄλλων ψυχαῖς ἐκμελετᾶν τὴν εὐσέβειαν, λίαν ἐμοὶ φαίνεται ἀνοήτων. Ut sit *Figulinam in dolio exercere*, simile illi proverbio: *Quam quisque norit artem in hac se exerceat.* Et, *Spartam quam nactus es, hanc orna.* Qui sensus magis etiam placuit Simplicio, Comment. in Epictetum, his verbis: Καὶ οὐ τῶν μικρῶν, ἀλλὰ τῶν μικροτάτων, ἵνα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἐν πίθῳ τὴν κερα-

τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἁπτομένων δὲ εὐθέως τῶν A
μειζόνων. Ὡς εἴ τις μανθάνων κεραμεύειν, πρὶν μαθεῖν πίνακας
ἢ ἄλλό τι τῶν μικρῶν πλάττειν, πίθῳ ἐγχειροίη. Δικαίαρχος δὲ
φησὶν ἕτερόν τι δηλοῦν τὴν παροιμίαν, οἱονεὶ τὴν μελέτην ἐν τοῖς
ὁμοίοις ποιεῖσθαι, ὡς κυβερνήτης ἐπὶ τῆς νηὸς, καὶ ἡνίοχος ἐπὶ
τῶν ἵππων. B

66 [r] Ἑλλάφειος ἀνήρ: Ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. Δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος.

67 Ἐλέφας μὴν οὐχ ἁλίσκει: Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπερορώντων.

68 Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν: Ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαι- C
ρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγαλοποιούντων. [s] Λουκιανὸς Μυίας ἐγκωμίῳ·
Μὴ καὶ δόξω, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐλέφαντας ἐκ μυίας ποιεῖν.

69 Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων: Ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων.

70 [t] Ἔνεστι κἂν μύρμηκι χολή: Παρεγγυᾷ μὴ δὲ τῶν μικρῶν D
καταφρονεῖν.

71 [u] Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι: Ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μοχθούντων, ὧν τὸ ἔργον ἀφανές.

72 Ἐν θέρει τὴν [x] χλαῖναν κατατρίβεις: Ἐπὶ τῶν μὴ καθ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων. E

μείαν μελετῶμεν. Et Theoni procœmio Progymnasmatum: Καὶ τὸ πάντων ἀγροικότατον, ὅτι οὐδὲ οἷς προσῆκόν ἐστιν ἐγγυμνασάμενοι ἐπὶ τὰς δικανικὰς καὶ δημηγορικὰς ἴενται ὑποθέσεις, τὸ δὴ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνοντες. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 94. Platonis Gorg. p. 514 E. c. n. Heindorfii. Eustath. Il. α'. p. 1167, 4.

[r] Ἑλάφειος] Homericum videatur adagium. Sic enim Achilles excandescens in Agamemnonem incurrit, Iliad. α'. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο. SCHOTT.

[s] Λουκιανὸς] c. ult.

[t] Ἔνεστι κἂν μύρμηκι] Suidas adjecit κἂν σίρφῳ, quem interpres Latine *culicem* vertit, Henr. Stephanus *cossum*. SCHOTT. Vid. Schol. Aristoph. Vesp. 351.

[u] Ἐν σκότῳ] Lucianus in Hermotimo [c. 49.] Ἐν σκοτῷ, φασὶν, ὀρχούμεθα. SCHOTT.

[x] χλαῖναν] *Lænam*, quam Græci χλαῖναν vocant, Nonius Marcellus vertit; *pœnulam* alii et *chlamydem*, quæ hiemis vestis est, et peregrinantium. Philemon Comicus apud Laërtium [VI. 87.] Crateti, quod æstate pallium crassum, hieme laceram gestaret tunicam, objecit. SCHOTT.

73 [v]Ἐνείσιν ἐν ἀειδοῖσι κἄνανδροι λόγοι: [v]Ὅτι φησὶ καὶ οἱ A
λόγοι ταῖς ψυχαῖς [y]συσχηματίζονται καὶ τυποῦνται.

74 [z]Ἐν ἄλλοι δρασκάζεις: Ἀντὶ τοῦ, ἐν ἄλῳ κρύπτῃ. Ἐπὶ
τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν, παρ' ὅσον περίοπτός ἐστιν ἡ ἅλως.

75 [a]Ἐνδέτεταί μοι τὴν λεοντήν: Ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐγχει-
ρούντων πράγμασιν. Ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Ἡρακλέους. B

76 [b]Ἐνδυμίωνος ὕπνος: Ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων. Ἐν-
δυμίωνος γὰρ [c]κάλλει διενεγκόντος ἠράσθη Σελήνη, καὶ Ζεὺς
αὐτῷ δίδωσι ταύτης αἰτησαμένης ὃ βούλεται ἑλέσθαι· ὁ δὲ αἱ-
ρεῖται κοιμᾶσθαι διαπαντὸς ἀθάνατος καὶ ἀγήρως μένων. Ἐκ
τούτου τὴν παροιμίαν γενέσθαι φασί. C

77 [d]Ἐν δὲ δικοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ: Ἐπὶ
τῶν εὐτελῶν τῶν διὰ περιπέτειαν τινὰ τιμῆς ἀξιουμένων. Τοιαύτη
δὲ ἔστι καὶ ἡ λέγουσα·

Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ καρκίνος ἔμμορε τιμῆς.
[e]ἐν δὲ δικοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς. D
[f]καὶ γὰρ ἐν ἀμούσοις καὶ κορυδὸς φθέγγεται.

[y] *συσχηματίζονται*] οὐ σχηματίζεται H.

[z] *Ἐν ἄλῳ δρασκάζεις*] Refert et Suidas, sed utrobique δρακάζεις vitiose scriptum cernas, pro δρασκάζεις, quod *occultari* est, et *latitare*. SCHOTT. δρακάζεις P. H. F. et 2 MSS. Suidæ.

[a] *Ἐνδύετε*] Ortum habet proverbium a Cumano asino, de quo lepidus apud Lucianum in Piscatore [c. 32.] apologus extat, qui et frequenter proverbium adhibet, in Pseudologista [c. 3.] et Philopseude [c. 5.] ut et Eusebius in Hieroclem. Nota et altera Herculis fabula, leonis pelle atque exuviis cum clava et arcu inferos, ut Cerberum educeret, petente. Quod ἐν Βατράχοις, in Baccho molli Deo irridet Aristophanes, et in Menippo suo idem Lucianus, Deorum hominumque irrisor. SCHOTT. v. Platon. Crat. p. 411 A. *Ἐνδύεται* B. cum Suida. Mox τοῦ om. H.

[b] *Ἐνδυμίωνος*] Diogenianus, Suidas, et Apostolius amplius habent, Ἐνδυμίωνος ὕπνου καθεύδεις. Utitur proverbio Aristoteles lib. X. [c. 8.] Ethic. Nicomach. et Cicero Tuscul. I. ac lib. V. De Finibus bon. et malorum. SCHOTT.

[c] *κάλλει—μένων*] Ex Apollodoro I. 7. 5.

[d] *Ἐν δὲ δικοστασίῃ*] Eadem Suidas, Diogenianus, Apostolius, Scaliger metri lege ut Suidas et Vatic. Ἀνδροκλέης. Diogen. vero et Apostolius Ἀνδροκλῆς. Qui Zenobio Ἀνδροκλείδης veluti patronymici forma est. SCHOTT. Zenobii MSS. Ἀνδροκλείδης, edidi tamen Ἀνδροκλέης cum B.

[e] *ἐν δὲ δικοστασίῃ*, &c.] Est apud Plutarch. in vita Niciæ [p. 530 C.] in comparatione Lysandri et Syllæ [p. 475 F.] et libello περὶ φιλαδελφίας [p. 479 A.] SCHOTT.

[f] *καὶ γὰρ ἐν ἀμουσίαις*] Corri-

78 g Ἐν τριόδοι εἰμί: Ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων. Ἐπειδὴ A
γὰρ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος, οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσεται ὁδῷ.

79 h Ἐντὸς ἑβδόμης: Ἀπείρητο Ἀθήνῃσι i στρατείαν ἐξάγειν
πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἑβδόμης.

80 k Ἐπακτὸς ὅρκος: Οὐκ ἐγχώριος, ἀλλ' ἀπὸ ξένης ἐπηγμέ-
νος· ἢ ὃν ἕτερος ἐπάγει, οὐκ αὐθαίρετος. B

81 Ἐπειοῖ δειλότερος: Οὕτως ἐλέγετο l Κρατῖνος ὁ κωμικός·
ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς καὶ δειλότερος φα-
νῆναι· καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν.

82 m Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου: Αὕτη τέτακται κατὰ τῶν ἐπὶ τὸ
χεῖρον προκοπτόντων ἀεί. Ὁ γὰρ Μανδράβολος οὗτος εὑρὼν ποτὲ C
θησαυρὸν ἐν Σάμῳ, [n πρῶτον] πρόβατον χρυσοῦν ἀνέθηκε τῇ Ἥρᾳ·
τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει ἀργυροῦν, καὶ τῷ τρίτῳ χαλκοῦν.

gend. καὶ, ἐν γὰρ ἀμούσοις Καὶ κέρυδος κύκνου φθέγγετ' ἀοιδότερος ex Anthol. II. 24, 5. v. Diogen. IV. 55, 56. VALCK. quem vid. ad Eurip. Hippol. 986. ἀμούσοις B. Suid.

g Ἐν τριόδῳ] Suidas λογισμῶν addit. Mercurius quoque *biceps et triceps* in biviis collocari solitus, ut viæ dux. Theognis ver. 907. Ἐν τριόδῳ δ' ἕστηκα, δύ' εἰσὶ δὲ πρόσθεν ὁδοί μοι· Φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω προτέρην. Plato lib. VII. de Legibus [p. 799 C.] Καθάπερ ἐν τριόδῳ γενόμενος. SCHOTT.

h Ἐντὸς ἑβδόμης] Suidas eadem et Hesychius. Erasmus affine videri putat ἕβδομος βοῦς. Tu vide Fabium Paulinum libro V. Hebdomadum, cap. 4. SCHOTT.

i στρατείαν] στρατιὰν Suid.

k Ἐπακτὸς] Eadem Diogenianus, Suidas, Hesychius, et Etymologicum. Tria quoque juramenti genera numerant jurisconsultorum filii: Ἐπώμοτον, κατώμοτον, ἐπακτόν. SCHOTT.

l Κρατῖνος] Vid. Runkelii vitam Cratini p. 2. Mox vulg. Οἰνεΐδος.

m Ἐπὶ Μανδραβόλου] Amplius Apostol. cum Vatic. Ἐπὶ Μανδραβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα; qui et Μανδράβολας per primam inflectit: hîc Μανδράβολος est, et paulo aliter rem commemorat, ut cum Diis anniversaria vovisset jurejurando sacra, primo anno decem boves mactarit, altero novem, deinde octo, et sic deinceps jurisjurandi violati reus sit factus. Ephorum etiam hujus auctorem facit, et γεωφάνιον cum Suida nominat, quem θησαυρὸν Zenobius. Et Diis non Junoni Samiæ dedicasse ovem auctor est Diogenianus. Junius Hadrianus ex Æliano lib. XII. Animalium, tertio pedatu proverbium explanat Centuria V. adag. 83. in eos qui inconsulta temeritate aliquid offerrent. Adhibet autem Lucianus lib. De mercede servientibus [c. 21.], et Alciphron in Epistolis [I. 9.] Simile illud Menedemi apud Plutarchum [II. p. 81 E.] qui diceret multos Athenas venire studii causa, principio sapientes, deinde philosophos, postea rhetoras, postremo idiotas evadere. SCHOTT. Ἐπὶ τὰ Μανδ. P. H.

n πρῶτον om. P. H. F.

83 [o] Ἐρεβίνθειος Διόντσος: Παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. A

84 [p] Ἐρήμη δίκη: Ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικασθῇ.

85 Ἑρμώνειος χάρις: Πελασγοὶ τινὲς τὴν Λῆμνον οἰκοῦντες ἦλθον ἐν ναυσὶν [q] εἰς Βραύρωνα τῆς Ἀττικῆς, καὶ τὰς γυναῖκας ἐκεῖθεν ἥρπασαν. Λοιμῷ δὲ περιπεσόντες προσετάχθησαν δίκας B διδόναι τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ οὕτως ἀπαλλαγήσεσθαι τοῦ λοιμοῦ. Κελευόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐκλιπεῖν τὴν Λῆμνον εἶπον οἱ Πελασγοὶ, Εἴ τις αὐθημερὸν Ἀθήνηθεν Βορέᾳ χρησάμενος καταπλεύσειεν εἰς τὴν Λῆμνον, ἐκστήσονται τῆς χώρας αὐτῶν. Ὕστερον δὲ Δαρείου τοῦ Πέρσου περὶ Θρᾴκην ὄντος, καὶ πάντα χειρουμένου C τὰ πέριξ, Μιλτιάδης Ἀθηναῖος ἐκ τῆς Χερρονήσου ἀφεὶς ἐς τὸ πέλαγος καταλαμβάνει τὴν Λῆμνον, καὶ πρὸς τοὺς Πελασγοὺς ἔφη, Βορέᾳ χρησάμενος αὐθημερὸν ἥκειν. Ἕρμων δὲ βασιλεύων τῶν Πελασγῶν ἐξέστη τῆς χώρας, τῇ μὲν ἀληθείᾳ τοῦ Δαρείου τὴν δύναμιν φοβηθείς, προσποιησάμενος δὲ ἑκὼν διδόναι τοῖς Ἀθη- D ναίοις τὴν χάριν. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκην τισὶ προσποιουμένων χαρίζεσθαι.

86 [r] Εἰς Μακάρων νήσους: Ὁ Ἡσίοδος φησὶ Μακάρων νήσους εἶναι περὶ τὸν Ὠκεανὸν, κἀκεῖ τοὺς εὐδαίμονας οἰκεῖν ὑπὸ Κρόνου βασιλευομένους. Ὅθεν ἐπὶ τῶν μακαρίων εἰρῆσθαι τὴν παροι- E μίαν.

o Ἐρεβίνθειος] De cerevisia Erasmus e Juliani Epigrammate exponit, qui Cerealis potius quam Bacchicus potus est. Adagii meminit Suidas et Hesychius. SCHOTT. Ἐρεβίνθινος Photius et Suidas, et sic ni fallor B.

p Ἐρήμη] Jurisconsulti composita dictione cum in Pandectis, tum in Codice Justinianeo, *Eremodicium* nominant, cum altera parte absente fertur sententia, ut in Pandectas Budæus annotat. et affini propemodum significatione *Prævaricari*, et illud infra ἑτερομάλως. Ἐρήμην vero hoc sensu extulit Plato in Apologia [p. 18 C.], et Lucianus in Toxaride, et Jove Tragœdo [c. 25.] De Promissione deserta disserit Alciatus lib. II. Parergon, cap. 27. SCHOTT.

q εἰς Βαίβρωνα] Herodotus lib. IV. *Brauronem* vocat Atticæ vicum. De Miltiade vero Probus Æmilius, seu potius Corn. Nepos, aliter paulo gestæ rei historiam commemorat: paucioribus vero Suid. et Hesych. SCHOTT. Restitui Βραύρωνα ex Herodot. VI. 138.

r Εἰς Μακάρων] Diverso ab hoc sensu supra, Βάλλ' ἐς μακαρίαν, pro in rem malam: quo et sequens pertinet proverbium. SCHOTT.

87 [s] Ἐς κόρακας: Ἐν Θεσσαλίᾳ τόπος ἐστὶ Κόρακες, ὅπου τοὺς A κακούργους ἔβαλλον· ὅθεν ἡ παροιμία. Μέμνηται δὲ ταύτης Μένανδρος συνεχῶς. Λέγουσι δὲ, ὅτι Βοιωτοῖς Ἄρνην ποτὲ διοικοῦσι προείρητο ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκπεσεῖσθαι τῆς χώρας λευκῶν κοράκων φανέντων. Νεανίσκοι δέ ποτε μεθυσθέντες, καὶ συλλαβόντες κόρακας, γυψώσαντες, ἀφῆκαν πέτεσθαι· ἰδόντες δὲ οἱ B Βοιωτοὶ ἐταράχθησαν, ὡς τῆς μαντείας λαβούσης τὸ τέλος. Καὶ φοβηθέντες οἱ νεανίσκοι τὸν θόρυβον, φυγόντες, ᾤκησαν τινὰ τόπον, ὃν ἐκάλεσαν Κόρακας. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκβαλόντες τοὺς Βοιωτοὺς οἱ Αἰολεῖς, ἔσχον τὴν Ἄρνην οἰκείαν οὖσαν, καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας μεθιστᾶσιν εἰς τοὺς Κόρακας καλουμένους. C

88 [t] Ἑτερομόλιος δίκη: Εἰς ἣν ἀντίδικοι οὐκ ἦλθον.

89 [u] Ἔξω βελῶν καθῆσθαι: Παροιμία παραινοῦσα μακρὰν ἑαυτὸν τῶν βελῶν τῶν ἐναντίων ποιεῖν.

90 [v] Ἔκητι Συλοσῶντος [x] εὐρυχωρίη: Συλοσῶν Σάμιος φίλος ἐγένετο Δαρείῳ τῷ Περσῶν βασιλεῖ, καὶ δι' αὐτοῦ τὴν ἐν Σάμῳ D δυναστείαν παρέλαβε, τελευτήσαντος Πολυκράτους. Ἐπεὶ δὲ

[s] Ἐς κόρακας] Affine huic adagium supra Cent. II. adag. Βάλλε εἰς κόρακας. Et inf. Σκορακίζειν. Aristophanes sæpe usurpat, in Pluto [782.] ac Nubibus [134.] ubi ejus enarrator paulo aliter hanc refert historiam. Fides penes auctorem esto. SCHOTT. Hunc ipsum locum affert Schol. ad Nub. a λέγουσι δὲ usque ad finem. Vid. Wessel. Diod. Sic. XIX. 53.

[t] Ἑτερομόλιος] Totidem hæc verbis Diogenianus et Suidas, nisi quod in Aldi editione λίκη pro δίκη hîc lego. In Hesychio vitiose ἑτερόμηνος δίκη, forte pro illo, quod apud eumdem est Suidam, ἑτεραλκὴς νίκη. Affine huic supra adag. 84. ἐρήμη δίκη. SCHOTT.

[u] Ἔξω βελῶν] Utuntur frequenter Græci, ἐντὸς τοῦ βέλους, καὶ ἔξω τῶν βελῶν. Lucianus adhibet frequenter, et Historici Latini, ut Q. Curtius: *Extra teli jactum esse aciem.* Homerus Ἰλ. ξ'. [130.] Ἐκ βελέων, μήπου τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται. Contrarium vero ἐντὸς τοῦ βέλους. Apud eundem Lucianum in Baccho, et Virg. XI. Æn. 608. *Jamque intra jactum teli progressus uterque.* Vatic. παραινεῖ ἔξω τῶν κακῶν γενέσθαι. SCHOTT.

[v] Ἔκητι Συλ.] Meminit historiæ et Strabo lib. XIV. Geographiæ, qui et alteram refert de chlamyde Dario oblata, quod et Herodotus narrat lib. III. et Ælianus lib. IV. Variæ historiæ cap. 5. ac de Latinis Val. Maximus lib. V. cap. 2. unde et alterum natum proverbium, ἡ Συλόσωντος χλαμὺς ἢ χλανὶς, apud Diogenianum, et in Plutarchi Collectan. SCHOTT.

[x] εὐρυχωρία] εὐρυχωρίη B. cum Strabone XIV. p. 945=915.

πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἦρχεν, ἐκλιπόντες τὴν νῆσον οἱ πλείους A
μετῴκησαν. Ὅθεν ἡ παροιμία.

91 Εἰς τὸ δέον: Περικλῆς, ὡς φασὶν, ἔδωκε χρήματα τῷ βα-
σιλεῖ τῶν Λακεδαιμονίων Πλειστοάνακτι, καὶ συνέπεισεν αὐτὸν
ἀναχωρῆσαι ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ πολέμῳ προαχθέντα. Διδοὺς οὖν
λόγον τῶν χρημάτων μετὰ ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ μὴ θελήσας B
φανερῶς λογίσασθαι, εἶπεν, Εἰς δέον ἀνήλωσα τοσάδε τάλαντα.

92 [z]Εἰς [a]Ἀφάννας: Συβαρίται νίκην τὸν θεὸν ᾐτοῦντο κατὰ
Κροτωνιατῶν, παρόντων ἐκείνων. Ἑνὸς δὲ τῶν Κροτωνιατῶν
χλευάσαντος, καὶ εἰπόντος, Ὅτι τεύξεσθε ταύτης ἐν Ἀφάνναις,
τὴν πρόρρησιν τοῦ θεοῦ ἐθαύμασαν. Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ C
τῶν δοκούντων ἀνυποστάτων εἶναι.

93 [b]Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου: Κόθορνός ἐστιν ὑποδήματος
εἶδος ἐφαρμόζοντος καὶ δεξιῷ καὶ ἀριστερῷ ποδὶ, ὅθεν καὶ Θηρα-
μένην, τὸν ἐπὶ τῶν λ', Κόθορνον ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐπὶ τῶν
συστρεφομένων οὖν συνεχῶς ἡ παροιμία εἴρηται. D

94 Ἔνιοτε ὁ σφάκτης: Αὕτη ἡ παροιμία προηνέχθη ἀπὸ τοῦ

[y] Πλειστιάνακτι verti ac reposui (quomodo et Gilb. Cognatum edidisse post comperi) pro illo corrupto ac mutilo Ἀστυανάκτῃ, ex Thucydide lib. V. Plutarcho in Pericle, [p. 164 C.] et Aristophanis enarratore ἐν Νεφέλαις, [857.] cujus verba cum quia Erasmi acumen fugerunt, tum quia lucem loco adferent, adscribere non pigebit: Περικλῆς τοῖς Ἐφόροις Λακεδαιμονίων Κλεάνδρῳ καὶ Πλειστιάνακτι χρήματα δέδωκεν ὑπὲρ προδόσεως. Καὶ τούτων ἀπαιτούμενος ὑπὸ τῆς πόλεως λόγον, οὐκ ἀξιῶν ἑαυτόν τε καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους καταισχύνειν, ἔλεγεν, Εἰς τὸ δέον ἀνήλωσα. Τοῦτο δὲ γνόντες Λακεδαιμόνιοι, τὸν μὲν Κλεανδρίδην ἐφώνευσαν, τὸν δὲ Πλειστιάνακτα δεκαπέντε τα-λάντοις ἐζημίωσαν, οἰηθέντες αὐτοὺς διὰ τὸ φείσασθαι τῆς λοιπῆς Ἀθηναίων γῆς δωροδοκήσαντας ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀνα-χωρῆσαι. SCHOTT. Ἀστυάνακτι P. ἀστυάνακτη H. Πλειστοάνακτι scripsi.

[z] Εἰς Ἀφάννας] Stephanus περὶ πόλεων aliter explicat. Aphannas enim Siciliæ locum esse obscurum ait, unde illi nomen, ductumque proverbium de re incerta, quæ non exsistat. SCHOTT.

[a] Ἀφάννας] Ἀφάνας H. et sic infra P. H.

[b] Εὐμεταβολώτερος] Usurpat Lucianus in Pseudologista [c. 16.] Aristænetus lib. I. Epist. ult. Τότε δὲ πάλιν, ὡς εὐμεταβολωτέρα κοθόρνου, ἀναίνεται σοβαρῶς, ὃν ἀρτίως ἐπόθει. De *Theramene* vero Atheniensi Oratore idem ἐν ἐρωτικοῖς Samosatensis, [c. 50.] et Plutarchus ἐν πολιτ. παραγγέλμασι, qui in Nicia eodem notatum inconstantiæ vitio, ut *Cothurnus* nominaretur, affirmat. Tales ævi nostri, quos *Politicos* nominant, qui religionem susque deque ferunt, imperent modo. SCHOTT.

Ὀρέστου, ὡς καὶ Ὅμηρος ἐδήλωσεν· ἀποκτείνας γὰρ τὴν μητέρα, περίδειπνον ἐποίησεν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως, ὃς Σεμέλην φονεύσας, τὰ ὀστᾶ αὐτῆς μετὰ πολλῆς φροντίδος ἔπεμψε τῇ μητρί. Ἔτι δὲ μᾶλλον ἀπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος· [c] τὴν γὰρ μητέρα [cc] Βερενίκην καθείρξας ἐν μεγάροις, καὶ παραδοὺς Σωσιβίῳ φυλάσσειν, ἡνίκα ἐκείνη οὐ φέρουσα τὴν κόλασιν ἔπιε θανάσιμον βοτάνην, καὶ τὸ φάρμακον πιοῦσα ἀπέθανε· διὰ τὰς [d] ἀπ' αὐτῶν τῶν ὀνείρων ταραχὰς ἐν μέσῃ τῇ πόλει μνῆμα οἰκοδομήσας, ὃ νῦν [dd] Σῆμα καλεῖται, πάντας ἐκεῖ τοὺς προπάτορας σὺν αὐτῇ κατέθετο, καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. Καὶ ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν δὲ ἱερὸν αὐτῇ ἱδρύσαντο, ὃ ἐκάλουν Βερενίκης σωζούσης.

95 [e] Ἐξάντης λεύσσω [f] τοὐμὸν κακὸν ἄλλον ἔχοντα: Τὸ Ἐξάντης τὸν ὑγιῆ δηλοῖ, καὶ τὸν ἔξω ἄτης, ὅ ἐστι βλάβης, ὡς Πλάτων φησί.

96 [g] Εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἴην Τενεάτης: Κώμη

[c] τὴν γὰρ μητέρα] Reponendum arbitror τὴν μητρυιάν. Noverca enim fuit Berenice Ptolemæi Philopatoris quarti regis Ægyptiorum, filii Ptolemæi Evergetæ, cujus Evergetæ uxor illa fuit. Filios habuit Magam et alios; ipsa quoque nata Mage Rege Cyrenarum. Meminit Polybius, Plutarchus, Justinus lib. XXVII. Suidas in Φύλαρχος, et Stephanus in *Berenicidæ*. Non recte igitur Erasmus, et Cognatus, Ptolemæi Philopatoris filium faciunt, qui Ptolemæus Epiphanes esset. Porro simile illud proverbium supra allatum, *Intempestiva benevolentia a simultate nihil differt:* et Ennianum apud Ciceronem Offic. libro II. *Benefacta male locata, malefacta arbitror.* SCHOTT. Vid. Clintoni Fast. Hellen. T. III. p. 382. et 384.

[cc] Βερενίκην] βερσενίκην F. et sic infra.

[d] ἐπ'] ἀπ' P. H.

[dd] Vid. Casaubon. ad Sueton. Aug. c. 18. Strabon. XVII. p. 1144=1126.

[e] Ἐξάντης] Suidas: ἐξάντης, ἔξω ἄτης καὶ βλάβης. Plato in Phædro [p. 244 E.] ἐξάντη ἐκάλεσε τὸν αὐτὴν ἔχοντα. Simile autem illud Lucretii libro IV. *Suave mari magno turbantibus æquora ventis, E terra magnum alterius spectare laborem.* Et Sophoc. apud Cic. lib. II. ad Att. ep. 7. *Cupio istorum naufragia ex terra intueri; cupio, ut ait tuus amicus Sophocles,* Καὶ ὑπὸ στέγη Πυκνᾶς ἀκοῦσαι ψακάδος εὐδούσης φρενί. Quem poëtæ versum non recte in Chiliad. Desiderius constituit, exstatque in Stobæo Λόγῳ νζ'. Περὶ ναυτιλίας καὶ ναυαγίων. SCHOTT.

[f] τοὐμὸν] τὸν ἐμὸν Valckenærius Diatr. Eurip. p. 193.

[g] Εὐδαίμων] Strabo lib. VIII. [p. 552=584.] Geogr. pro oraculo sic responsum fuisse scribit Asiano cuidam, et a quibusdam

ἐστὶ πλησίον τῆς Κορίνθου Τενέα, κατάφυτος. Ὡς οὖν ἐν τῇ A
κώμῃ ὁμολογούντων μὲν Κόρινθον εἶναι εὐδαίμονα, αἱρουμένων δὲ
ἥττονα κώμην ἔχειν, οὕτως εἴρηται.

97 [h] Ἐν ΝΤΕΤΙ ΒΟΤΑΗ: Ἡ παροιμία οὕτως εἴρηται, ἐπειδὴ
ἡσυχίαν ἔχει ἡ νὺξ, καὶ δίδωσι κατὰ σχολὴν λογισμοὺς τοῖς περὶ
τῶν ἀναγκαίων βουλευομένοις. B

98 Ἔφτγον ΚΑΚΟΝ, ΕΥΡΟΝ ΑΜΕΙΝΟΝ: Αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν
μεταβολὴν ἑαυτοῖς κρείττονα οἰωνιζομένων. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τοῖς
γάμοις ἔθος ἦν, [i] ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθας μετὰ δρυΐνων καρπῶν
στέφεσθαι, καὶ [k] λίκνιν ἄρτων πλῆρες περιφέροντα λέγειν,

Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. C

Ἐσήμαινον δὲ ὡς ἀπώσαντο μὲν τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δίαιταν,
εὑρήκασι δὲ τὴν ἥμερον τροφήν.

99 [l] Ἐκκέκοφθ' Ἡ ΜΟΤΣΙΚΗ: Φασὶν, ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς
συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσει χρωμένων, οἱ ὕστερον τὰς μου-
σουργοὺς καὶ κιθαρίστριας καὶ ὀρχήστριας ἐπεισήγαγον. D

perperam legi Τεγεάτης pro Τενεάτης. Affine huic Maronianum illud in re rustica videatur: *laudato ingentia rura, Exiguum colito.* SCHOTT. Vid. Steph. Byz. v. Γενεά.

[h] Ἐν νυκτὶ] Utitur et explicat Theon Sophista in Progymnasmatis. SCHOTT. in fin. βουλομένους F.

[i] ἀμφιθαλὴς παῖς pubes est, cui uterque superstes parens, quem Latini *patrimum matrimum* dicebant. Lege Jos. Scaligerum Notis in Catulli Epigr. 1. SCHOTT.

[k] λίκνον] Habet eumdem nuptiarum apud Athenienses ritum Suidas, qui rectius λίκνον pro *vanno* aut *sportula panaria* habet, quam Zenobius noster λίνον. Apostolius per diphthongum λείκνον non male præfert. Erasmus *cunas* cur reddiderit, et Io. Hartungus Decuria II. cap. 8. λύκνον nescio cur ediderit. Alterum porro sensum non in nuptiis, sed in omni vitæ commutatione adfert Diogenianus, et affine, quod supra explicui, ἅλις δρυὸς, *Satis quercus.* SCHOTT. λῖνον P. H. λίκνον Eustathius Od. μ'. p. 1726, 19. ex Pausaniæ lexico.

[l] Ἐκκέκοφθ'] Suidæ interpres Germanus *extirpatam musicam* reddit: inepte vero Gilbertus *approbatam.* De hoc autem priscorum more eadem Suidas, et ex eo Apostolius, adduntque quosdam novitatem istam accusantes hoc usos proverbio. Plato quoque musica mutata reip. pariter mores commutari docet lib. IV. de Rep. [p. 424 C.] Εἶδος καιρὸν μουσικῆς μεταβάλλειν εὐλαβητέον, ὡς ἐν ὅλῳ κινδυνεύοντα. οὐδαμοῦ γὰρ κινοῦνται μουσικῆς τρόποι ἄνευ πολιτικῶν νόμων τῶν μεγίστων. De Græcorum autem studio musicæ M. Cicero, M. Fabius, et Cornel. Nepos seu Æmilius Probus proloquio Excellentium Græciæ Impp. et de Græcis Athenæus lib. XIV. Δειπνοσ. SCHOTT.

100 Εἴποις τὰ τρία [m]παρὰ τῇι αὐλῇι: Τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀπα- A
γομένοις τὴν παρρησίαν ταύτην ἐδίδουν, ὥστε τροφῆς καὶ οἴνου
πληρωθεῖσι τρία λέγειν ἃ βούλονται. Μεθ' ἃ φιμωθέντες ἀπή-
γοντο πρὸς τὴν κόλασιν· τὸ δὲ νῦν [n]Ἀρχεῖον λεγόμενον αὐλὴ
ἐκαλεῖτο, ὅπου ἀπήγοντο, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ διαιτωμένους αὐλικοὺς
ὠνόμαζον. Ὡς ἐκ τούτου φανερὰν τὴν παροιμίαν εἶναι. B

IV. 1 Ἐπὶ σαττῶι τὴν σελήνην [o]καθελεῖς: Αἱ τὴν σελήνην
καθελοῦσαι [p]ἑταιρίδες λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν [q]παί-
δων στερίσκεσθαι. Εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ κακὰ ἐπι-
σπωμένων ἡ παροιμία.

2 [r]Εἴ τι κακὸν εἰς [s]Πυρράν: Φασὶν ὅτι οἱ Πυρραῖοι πρὸς C
τοὺς ὁμόρους πάντας ἀπεχθῶς εἶχον. Ἐκεῖνοι οὖν τὰ συμβαί-

[m] *παρὰ τῆς αὐλῆς*] Suidas melius dandi casu *παρὰ τῇ αὐλῇ*, *juxta curiam* aut *prætorium*, non *septum*, ut Erasmus vertit, quasi *ἑρκεῖον* legisset: qui iterum peccat cum pro *φιμωθέντες*, quod est *constricti* seu *ligati*, vertit *promulgata damnatione*, falsus, ni fallor, corrupta Zenobii lectione *φημωθέντες*. Melius tamen reddidisset, *muti abducebantur*, nam *φιμόω os obturo* sonat. SCHOTT. *φημωθέντες* P.H.

[n] *Ἀρχεῖον καὶ αὐλὴ*] *Aula* hodie Latinis non tam pro *tribunali*, *basilica*, aut *prætorio*, quam pro *Principum Regumque curia* in usu est; indeque *Aulici* dicti, qui *Palatini*, diversa paulum ab hac Zenobii significatione. SCHOTT.

[o] *καθελεῖς*] Multa hîc peccantur. Rectius fortasse Suidas et Apostolius *καθέλκεις* et *καθέλκουσαι*, nisi *μέλλον δεύτερον* dixeris a *καθαιρέω*. *Ἑτερίδες* quæ sint venefícæ equidem ignoro. *Ἑταιρίδες* legit Hartungus. Ceteri *Παροιμιογράφοι* constanter *Θετταλίδες* non male mea sententia præferunt: unde et adagium, *Thessala mulier*, ut magia infamis. Denique *τῶν παιδῶν*, pro *τῶν παίδων* iidem melius habent. Notum autem proverbium, *Lunam devocare*, et de Lamiis domi cæcis forisque oculos imponentibus nota in vulgus fabula. SCHOTT. Vid. Heindorf. ad Platonis Gorg. p. 228.

[p] *Ἑτερίδες*] *ἑταιρίδες* P. *καθαιρετίδες* Meziriacus ad Ovid. Ep. p. 606=T. II. p. 87.

[q] *παιδῶν*] *παίδων* P. H. Hanc lect. contra Schottum defendit Meziriacus l. c.

[r] *Εἴ τι κακὸν*] Affinia his proverbia, *Suo capiti*, *Hostibus eveniat*. Nasoni perfamiliare, quæ hîc colligit Desiderius, et Hadrianus Junius Centur. I. adagio 22. et Joan. Alexander Brassicanus in proverbiorum *Συμμίκτοις*. Adhibet hoc proverbium Plutarchus in septem Sapientum symposio [p. 146 E.] ubi tamen *εἰς πρώην* legitur, pro *εἰς Πυῤῥὰν*, nisi forte, quod Desiderio visum, studio mutavit respectu ad Biantem Prienensem habito. SCHOTT. Vid. B. 746.

[s] *Πυῤῥὰν*] *Πυρὰν* bis P. F. *πυρὰν* infra H.

νοντα αὐτοῖς κακὰ ἀποτροπιαζόμενοι, καὶ ἐκβάλλοντες εἰς τὴν A
Πυρραίων χώραν, ἐπεφώνουν, Εἴ τι κακὸν, εἰς Πυρράν.

3 Ἐτγενέστερος [t]Κόδροτ: Ὁ Κόδρος Μελάνθου υἱὸς ἦν· Μέλανθος δὲ ἕκτος ἀπὸ Νηλέως, οὗ καὶ Νέστωρ. Οὗτος ἐκπεσὼν τῆς [u]Μεσσήνης ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ μονομαχήσας πρὸς Ξάνθον τὸν Βοιωτὸν, βασιλεύοντα τῶν Ἀθηναίων, νικήσας B ἐβασίλευσε τῶν Ἀθηναίων, καὶ Κόδρῳ τῷ υἱῷ τελευτήσας τὴν βασιλείαν κατέλιπεν. Ὁ δὲ Κόδρος οὗτος ἐν τῷ πρὸς Δωριέας πολέμῳ ἑκὼν [x]ὑπὲρ τῆς χώρας ἀποθνήσκει. Προείρητο γὰρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς Ἀθηναίοις νικήσειν, εἴ γε τελευτήσειεν ὑπὸ τῶν Δωριέων ὁ βασιλεὺς αὐτῶν. Ἀποθανὼν δὲ ἐγκατέλιπε παῖδας δύο, C Μέντορα καὶ Νηλέα. Ὁ μὲν οὖν Μέντωρ ἀντ' αὐτοῦ ἐβασίλευσεν· ὁ δὲ Νηλεὺς, ἡγεμὼν τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀποικίας ἐγένετο.

4 [y]Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα [z]κοὐκ ὀνήσιμα: Μέμνηται τῆς παροιμίας ταύτης Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι μαστιγοφόρῳ. Λέγει δὲ καὶ D Εὐριπίδης ἐν τῇ [a]Μηδείᾳ,

Κακοῦ ἀνδρὸς δῶρον οὔτησιν οὐκ ἔχει.

5 [b]Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια: Παροιμία· παρ' ὅσον ὁ οἶνος τοὺς ἐμπιπλαμένους [c]αὐτοῦ ὁποῖοι εἰσὶ παραδείκνυσι.

[t] Κόδρου] De Codro, ejusque jurgio cum Doribus Maro Ecl. V. et Horat. lib. III. Carminum, Od. 19. Similis fere apud Romanos devotio pro patria P. Decii patris ac filii, a Livio, ceterisque commemoratur. Hunc Codrum Velleius Paterculus ultimum Atticorum regem fuisse putat; noster vero Zenob. Mentorem filium excepisse Codri imperium refert. SCHOTT. Vide Clintoni Fast. Hellen. T. I. p. 112.

[u] Μεσσήνης] Μεσήνης P. F.

[x] ὑπὲρ τῆς] ὑπὸ τῆς P. H.

[y] Ἐχθρῶν] Sophoclis locus est: [Aj. 665.] Ἀλλ' ἐστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία· Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κ' οὐκ ὀνήσιμα. Quo loco Græcus enarrator legendus, et Josephi Scaligeri interpretatio. Sumta autem origo creditur a donis Hectoris et Ajacis, utrique postea exitiosis, apud Homerum Ἰλ. ἡ'. Simile de gladio ab Ænea Didoni relicto apud Maronem Æneid. IV. Nam et ipsam in gladium, ut Ajacem, incubuisse fabulantur poetæ: *ensemque recludit Dardanium, non hos quæsitum munus in usus.* SCHOTT.

[z] οὐκ] κοὐκ P. F.

[a] Μηδείᾳ] v. 618.

[b] Ἐν οἴνῳ] Athenæus libro II. [p. 37 E] et in Artaxerxe Plutarch. [T. I. p. 1018 E] proverbium vinculo quodam efferunt, οἶνος καὶ ἀλήθεια. Decantata porro

6 [d] Ἐν παντὶ θυμῷ καὶ τὸ Δαιδάλου μῦσος: [e] Μίνως θυ- A
σίας τῷ Ποσειδῶνι ἐπιτελῶν, ἠύξατο αὐθημερὸν ἀναδοθῆναί τι
αὐτῷ ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ τοῦτο καταθῦσαι πάλιν ὑπέσχετο, ὃ
ἂν καὶ εἴη. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀναδόντος περικαλλῆ,
ἔπεμψε Μίνως εἰς τὰ βουφόρβια. Ὀργισθεὶς οὖν Ποσειδῶν,
[f] ἐνέβαλεν ἔρωτα τοῦ ταύρου Πασιφάῃ, τῇ τοῦ Μίνωος γυναικί. B
Ἡ δὲ πείθει Δαίδαλον, ξυλίνην βοῦν κατασκευάσαντα, εἰς αὐτὴν
ἐνθεῖναι, ἣν ἐπιβαίνων ὁ ταῦρος ὡς βοῦν, [g] ἔγκυον ἐποίησεν· ἐξ ἧς
ἐγεννήθη ὁ Μινώταυρος. [h] Μίνωος δὲ ὀργιζομένου Ἀθηναίοις διὰ
τὸν τοῦ Ἀνδρόγεω φόνον, ὃς ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήνῃσι νέων διὰ φθόνον
ἀνῃρέθη ἐν τοῖς Παναθηναίοις νικήσας πένταθλον, ἑπτὰ παρθένοι C
καὶ ἴσοι νέοι ἀκμαῖοι ἐξ Ἀθηνῶν ἐδασμολογοῦντο, κατ' ἐγκέλευσιν
αὐτοῦ, καὶ παρεβάλλοντο τῷ θηρίῳ. Ὡς οὖν τὸν Δαίδαλον ἀρχη-
γὸν τούτων τῶν κακῶν γενόμενον, διά τε τὸ [i] κατασκευακέναι τὴν

hodieque res, pueros, ebrios ac stultos verum profari. Et in Topicis M. Tullius fidem hinc etiam exsculpi colligit. Pleni sunt poetarum libri. Horatius: *Quid non ebrietas designat? operta recludit.* Et ad Lyæum Oda xxi. lib. III. Carm. *Tu lene tormentum ingenio admoves Plerumque duro.* Ubi nuperi multa congerunt interpretes. SCHOTT.

[c] αὐτοῦ] αὐτόν P. H.

[d] Ἐν παντὶ θυμῷ] Erasmus Suidam potius et Vaticani cod. scripturam, quam Zenobium secutus, legit ἐν παντὶ μύθῳ, *In ore omnium.* Nos Zenobii lectionem retinendam duximus. Dictum enim ea forma qua Maro: *Manet alta mente repostum Judicium Paridis.* Sic *Dædali execratio* omnium infixa mentibus proverbio locum dedit. Mox εἰς τὰ βουφόρμια vitiose scriptum erat librariorum vitio, pro βουφόρβια. Natum mendum affinitate scripturæ, litteræ secundæ μ, cui si ad sinistram appendatur cauda, μ dixeris. Sic apud Stephanum corrupte ἀμίδωνος, pro ἀβύδωνος. Et apud Aristot. in Problematis [IV. 26. ubi recte σκολύμῳ] ποιητὴς ἐν κολύμῳ, pro κολύβῳ. Intelligit enim secundum Hesiodi de Agricultura librum. Sic et apud Suidam pro ἀμυρτάκην, legitur ἀβυρτάκην. Porro fabula hæc commemoratur a Diodoro lib. IV. Bibliothecæ, et diverse nonnihil refert. Quin et taurum in obscenis hominis partibus numerari physici norunt cum poetis, et Petronius, ac Græci illud: *Taurum tollet, qui vitulum sustulerit.* In extremo proverbio amplius est in Vatic. Ὡς γεγονέναι ἐμυσάχθησαν, καὶ ταύτην τὴν παροιμίαν ἐξέθεντο. SCHOTT.

[e] Μίνως] His similia Apollodorus III. 1. 3. sq.

[f] ἐνέβαλλεν] ἐνέβαλεν H. F.

[g] ἔγκυον] ἔγγυον H.

[h] Μίνωος δὲ ὀργιζομένου] Vid. Apollodorus III. 14, 7.

[i] κατεσκευακέναι] κατασκευασθῆναι H.

ξυλίνην βοῦν, καὶ διὰ τὸ αἴτιον τῆς τοῦ θηρίου γενέσεως γεγονέ- A
ναι, ἐμυσάχθησαν.

7 Ἐκ παντὸς ξύλου [k] κίων ἂν γένηται : *Αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν κατὰ μὲν τὸ εἶδος εὐκαταφρονήτων, εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίας πιπτόντων. Μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἐπίχαρμος ἐν Τρωσίν.* B

8 [l] Εὐδόντων ἁλιευτικῶν κύρτων : *Εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄνευ πόνου κατεργαζομένων, ἐφ' ἃ ἂν ὁρμήσωσιν. Ἐπειδὴ κοιμωμένων τῶν ἁλίεων ὁ ἰχθὺς τῷ κύρτῳ εἰσδύεται.*

[k] *κίων*] Suspectum de mendo. Suidas enim *κοῦφον* habet, sed hæsitans interpres Germanus, addito asterisco, *leve* reddidit, alibi *curvam*, ut *κυφὸν* pro *κίον* legerit. Apostolius vero *κῦφον*, quod est *concavum*. Mihi *κίων* non displicet. Affine huic proverbium a pluribus decantatum, *non e quovis ligno Mercurium fieri*. Quod Pythagoræ tribuit in Apologia Apuleius, et Iamblichus libro I. cap. 34. Seneca Epist. LXXXV. *Non ex ebore tantum Phidias sciebat facere simulacra; faciebat ex ære. Si marmor illi, si adhuc viliorem materiam obtulisses, fecisset quale ex illa fieri optimum posset.* SCHOTT. *κίων ἂν γένηται*] Suidas habet *κοῦφον γένοιτ' ἄν*. Alibi legitur *κῦφον*. In Plutarcho Gronovii 93. *κυφὸν ἀνὴρ γένοιτο*. Suspicor duplex fuisse proverbium : vel, *ἐκ παντὸς ξύλου κύφων γένοιτ' ἂν* —vel etiam, *ἐκ παντὸς ξύλου* (Ἑρμῆς) *ἂν οὐ γένοιτο*. Hoc attigit T. Hemsterhus. ad Lucian. T. I. p. 18. VALCKEN.

[l] *Εὐδόντων—κύρτος*] Depravatus et hic haud dubie locus, pro *εὐδόντων ἁλιευτικῶν κύρτων*, vel *ἁλιέων κύρτος*. Diogenianus IV. 65. *εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ*. At in Vatic. Cod. *ζεύδου* legitur, et mox *ἃ ἂν τολμήσωσι*. Apostolius vero absque verbo *εὕδοντι, κύρτος*, de iis qui felicius quid quam prudentius gerunt. Quemadmodum apud Athenæum Eupolis exclamat [p. 425 B.] *ὦ πόλις, πόλις, Ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς*. Mihi sane ductum videatur a Timothei Cononis filii apophthegmate, de quo hîc Suidas copiose, et in Sullæ vita Plutarchus [p. 454 B.] *Ἀλλ' οὐκ ἔπαθε ταυτὸ Τιμοθέῳ τῷ τοῦ Κόνωνος, ὃς εἰς τὴν τύχην αὐτοῦ τὰ κατορθώματα τῶν ἐχθρῶν τιθεμένων ἐκεῖνον, τὴν δὲ τύχην δικτύῳ τὰς πόλεις περιβάλλουσαν*, &c. Idemque clarius in Apophthegmatis [p. 187 B.] *Τιμόθεος εὐτυχὴς ἐνομίζετο στρατηγὸς εἶναι. Καὶ φθονοῦντες αὐτῷ τινὲς ἔζωγράφουν τὰς πόλεις εἰς κύρτον αὐτομάτως ἐκείνου καθεύδοντος ἐνδυομένας. ἔλεγεν οὖν ὁ Τιμόθεος, Εἰ τηλικαύτας πόλεις λαμβάνω καθεύδων, τί με οἴεσθε ποιήσειν ἐγρηγορότα*; Respexisse et huc videatur M. Tullius Verrina ult. velut ad parœmiam tunc hodieque usitatam : *Non idem mihi licet, quod iis qui nobili genere nati sunt, quibus omnia populi Romani beneficia dormientibus deferuntur.* SCHOTT. Qui hæc pleraque sumpsit ab Erasmo I. 5, 82. Ceterum *εὕδου τῶν—κύρτων* P. H. *εὕδον τῶν—κύρτων* ed. Brub. Vid. B. 429. *ειδον τῶν* F.

9 [m]Ζωπύρου [n]τάλαντα: Ζώπυρος ὁ Πέρσης βασιλεῖ χαριζόμενος, μαστιγώσας ἑαυτὸν, καὶ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὤτων ἀφελόμενος, εἰσελθὼν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πιστευθεὶς [o]διὰ τὰ περὶ τὸ σῶμα, προύδωκε τὴν πόλιν. Ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἶπε, Τάλαντα καὶ ζυγὰ, οἱονεὶ ἔργα καὶ πράξεις. A

10 [p]Ζαλεύκου νόμος: Ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Ζάλευκος γὰρ Λοκροῖς τοῖς Ἐπιζεφυρίοις ὠμότερον ἐνομοθέτησεν. B

11 [q]Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας: Ὅτι οὐκ ἀπρονόητα κἂν βραδέως ἡ δίκη τοὺς πονηροὺς μέτεισι. Φασὶ γὰρ τὸν

[m] Ζωπύρου] Photius: Ζωπύρου τάλαντα: Ζώπυρος ὁ Πέρσης αἰκισάμενος ἑαυτὸν Δαρείῳ Βαβυλῶνα εἷλεν, ὡς Ἡρόδοτος ἐν γ̄, πιστευθεὶς ἀποστάτης εἶναι. Idem statim: Ζωπύρου τάλαντα: Κρατῖνες ἐν Πυλαίᾳ· τοῦτον φησὶ Θεόπομπος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον Πέρσην ὄντα ὑπὸ φιλοτιμίας χαριζόμενον βασιλεῖ μαστιγῶσαι ἑαυτόν· καὶ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὤτων ἀποστερήσαντα εἰσελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα· καὶ πιστευθέντα διὰ ταύτην τὴν κακουχίαν, καταλαβεῖν τὴν πόλιν. Ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἶπε τάλαντα καὶ ζυγὰ, οἱονεὶ ἔργα καὶ πράξεις.

[n] Τάλαντα] Τάλαντα male Erasmum *talenta* vertisse pridem a doctis est observatum, et vel ex Zenobio patet, qui in extremo, pro *rebus gestis* explanat. Pro *talento* tamen infra τάλαντα Ταντάλου dixit. Regem vero βασιλέα, κατ' ἐξοχὴν, pro Persarum rege Magno dici, vel e Xenophonte ac Terentio notum. Porro nota historia ex Herodoto lib. III. Plutarch. in Apophthegmatis [p. 173 A] et Justino libro XIII. Dicebat enim Darius se unum Zopyrum integrum malle, quam centum Babylonas capere: quemadmodum et Agamemnon decem Nestoris similes præ multis millibus optabat. Vatic. vero cod. ita legit: Μαστιγώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὰ ὦτα ἀφελόμενος. Moxque amplius: Προύδωκε τὴν πόλιν, ὕστερον δὲ Δαρεῖος ἰδὼν αὐτὸν εἶπεν· ἤθελον Ζώπυρον σῶον ἔχειν, ἢ μυρίας Βαβυλῶνας ὑπάρχειν. Ἐκ μεταφορῆς εἶπε τάλαντα οἱονεὶ ἔργα καὶ πράξεις. SCHOTT.

[o] διὰ τὰ] διὰ om. P. F. Brub.

[p] Ζαλεύκου] De Zaleuco exemplum refert Valer. Maximus lib. VI. cap. 5. Cicero de Legibus [c. 6.] et lib. VI. Epist. 1. ad Atticum. De Græcis vero meminerunt Strabo libro VI. [p. 373 =398] Geogr. Ælianus lib. II. cap. 37. Var. histor. et lib. XIII. cap. 24. Athenæus libro XI. et Laërtius in Pythagora, et infra Zenobius Cent. V. adag. 4. Tales et a Dracone Atheniensibus latæ leges, quas non atramento, sed sanguine scriptas dicere solebat Demades auctor in Solone Plutarch. SCHOTT.

[q] Ζεὺς κατεῖδε] Alibi de diphthera proverb. *Antiquiora Jovis diphthera.* SCHOTT. Schol. Ven. B. ad Il. α'. 175. Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας: ἐπὶ τῶν ποτε ἀμειβομένων ὑπὲρ ὧν πράττουσι καλῶν ἢ κακῶν, ὅτι οὐκ ἀπρονόητά φησι τὰ πάντα, ἀλλὰ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεσθαι καί ποτε ἐπεξέναι. Vid. Valcken. ad Herodot. V. 58. Diatrib. Euripid. p. 185.

Δία εἰς διφθέρας τίνας ἀπογράφεσθαι τὰ πραττόμενα τοῖς ἀν- A
θρώποις.

12 [r] Ζεῖ κύτρα, ζῇ φιλία: Ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ δείπνου συνειστιόν-
των εἰς φιλίαν.

13 [s] Ζητῶν γὰρ ὄνον θοιμάτιον ἀπώλεσα: Ἐπὶ τῶν ἀτυ-
χεστάτων. B

14 Ζωὴ πίθοι: Ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶς καὶ μετρίως ζώντων· ἀπὸ
Διογένους τοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἦν ἡ [t] ἠδίστη καταγωγὴ [u] καὶ
διατριβή.

15 Ζωὸς γενήσηι κρομμύοτ μόνον λαβών: Πρὸς τοὺς ἀπὸ
μικρᾶς αἰτίας μεγάλην δόξαν καρπουμένους. C

16 [x] Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα: Ἐπὶ
τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων. Κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν
Ἱππίᾳ.

17 [y] Ἦτοι τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα: Τῶν μετὰ Νικίου
στρατευσαμένων εἰς Σικελίαν, οἱ μὲν ἀπώλοντο, οἱ δὲ ἐλήφθησαν D
αἰχμάλωτοι, καὶ τοὺς Σικελιωτῶν παῖδας [y] ἐδίδασκον γράμματα.
Οἱ οὖν [z] διαφεύγοντες εἰς Ἀθήνας, καὶ ἐρωτώμενοι περὶ τῶν ἐν
Σικελίᾳ, ἔλεγον, [a] Ἦ τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα. Καὶ

[r] Ζεῖ] Vide prov. apud Erasmum, *Ollæ amicitia*. SCHOTT.

[s] Ζητῶν] Allusit Aristophanes [Nub. 854.] Διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας. SCHOTT.

[t] ἠδίστη] ἡ ἡδίστη P. H.

[u] καὶ διατριβή] Versabat enim dolium, interdum et in sole apricabatur, ut, quod Lucianus refert lib. de Historia [c. 3.] adventante Corinthum Philippo, trepidis omnibus varieque occupatis, Diogenes suum etiam dolium ultro citroque versabat per Craneum, id est scholam seu gymnasium, in quo degebat ante Corinthum, ut libro VI. [77.] Laërtius refert, Ἐτύγχανε μὲν οὖν διάγων ἐν τῷ Κρανείῳ πρὸ τῆς Κορίνθου γυμνασίῳ. SCHOTT.

[x] Ζῶμεν γὰρ] Platonis verba sunt [Hipp. Maj. p. 301 C.] Τοιαῦτα, ὦ Ἱππία, τὰ ἡμέτερά ἐστιν, οὐχ οἷα βούλεταί τις, φασὶν ἄνθρωποι ἑκάστοτε παροιμιαζόμενοι, ἀλλ' οἷα δύναται. Utitur et Terentius in Andria: *Ut quimus, aiunt, quando ut volumus non licet*. SCHOTT. vid. Heindorf. ad Platonis Crat. p. 140. Dedi Ἱππίᾳ pro ἱππείᾳ.

[y] ἐδίδασκον γράμματα] Confer Plutarchum in v. Niciæ p. 542 C.: Diodorus Sic. XIII. 33. οἱ δ' Ἀθηναῖοι παρεδόθησαν εἰς τὰς λατομίας, ὧν ὕστερον οἱ μὲν ἐπὶ πλεῖον παιδείας μετεσχηκότες ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἐξαρπαγέντες διεσώθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ σχεδὸν ἅπαντες ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κακούμενοι τὸν βίον οἰκτρῶς κατέστρεψαν.

[z] διαφεύγοντες] διαφυγόντες B.

οὕτως ὁ λόγος παροιμιώδης ἐγένετο. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀμφι- A
βόλως λαλούντων.

18 [f]Ἢ ΚΡΙΝΟΝ Ἢ ΚΟΛΟΚΥΝΤΗΝ: Τὸ τῆς κολοκύντης ἄνθος καλεῖται κρίνον· ἄβηλον δὲ, εἰ οἴσει καρπόν. [g]Ἑταττον οὖν τὸ μὲν κρίνον οἱ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος, τὴν δὲ κολοκύντην ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς. Μέμνηται ταύτης Δίφιλος λέγων, B

[a]Ἐν ἡμέραισιν [b]αὐτὸς ἑπτά σοι, [c]γέρον,
θέλω παρασχεῖν ἢ κολοκύντην ἢ κρίνον.

19 [d]Ἢ ΑΕΙ ΧΕΛΩΝΗΣ ΚΡΕΑ ΦΑΓΕΙΝ, Ἢ ΜΗ ΦΑΓΕΙΝ: Τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει. Ὅθεν ἡ παροιμία. Ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ὁρμᾶν ἐπί τι C
πρᾶγμα, [e]στραγγευομένων δέ. Φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίωνος εἶναι.

20 [f]Ἡ [f]ΑΜΕΑ ΤΗΝ ΑΖΗΣΙΑΝ ΜΕΤΗΛΘΕΝ: [f]Ἱστορεῖ Δίδυμος, ὅτι [f]Ἀμέα μὲν ἡ Δημήτηρ παρὰ Τροιζηνίοις προσαγορεύεται, [f]Ἀζησία δὲ ἡ Κόρη. [f]Ἀπὸ γοῦν τῆς ἱστορίας ἡ παροιμία προήχθη. Λέγε- D
ται δὲ ἐπὶ τῶν πολυχρονίῳ ζητήσει χρωμένων. Πλούτωνος γὰρ Περσεφόνην [g]ἁρπάσαντος, ἡ Δημήτηρ ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν περιῄει ταύτην ζητοῦσα.

21 [f]Ἡλιθιώτερος τοῦ [h]Πραξίλλης [f]Ἀδώνιδος: Πραξίλλα

[a] Ἐν ἡμέραισιν] Vulgo ἐν Ἡμέραισιν. Unde Diphileæ fabulæ titulum adscivit Fabricius. Sed vide Valckenærium Diatr. Eurip. p. 16. qui αὐτὸν pro αὐτὸς, et ἢ addidit ante κολοκύντην.

[b] αὐτὸς ἑπτά σοι] Diphili dicto affine illud apud Nonium Marcellum poetæ veteris: *Septem dies sunt vitæ, octavum Orco spondeo.* SCHOTT.

[c] γέρων] γέρον P. γερὸν H.

[d] Ἢ ΑΕΙ ΧΕΛΩΝΗΣ] Terpsionem quoque adagii auctorem laudat Dipnosophista apud Athenæum libro VIII. [p. 337 B.] ubi doctissimus Casaubonus animadvertit rescribendum hîc στραγγευομένων, pro στρατευομένων. Nam e duplici γ, τ a librariis factum. Suidæ itaque interpres frustra est, Ἐπὶ τῶν ἀποδύντων μὲν τὸ πρᾶγμα στρατευόντων δὲ, (quo modo et Apostolius habet) vertens, *alii accommodant ad eos, qui cum detrectent militiam, tamen militent.* Huc pertinet oraculum Crœso datum, apud Herodotum lib. I. Musarum cap. 47. et Suidam. Ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κρατερὴ οἷα χελώνης, Ἑψομένης ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοισι κρέεσσιν. SCHOTT.

[e] στρατευομένων P. H.

[f] Ἀμέα—Ἀζησίαν] Has Δαμίην καὶ Αὐξησίην vocat Herodotus V. 82. ubi v. Valcken. et Bähr.

[g] ἁρπάσαντος] Notissima Raptus hujus fabula vel e Claudiani poemate, et de Cerere filiam quærente supra Centur. I. adag. 7. Ἀγέλαστος πέτρα. SCHOTT.

[h] Πραξίλλης] Apostolius itaque

Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο, ὡς φησὶ Πολέμων. Αὕτη ἡ Πραξίλλα A
τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί
κάλλιστον καταλιπὼν ἥκει, ἀποκρίνασθαι, ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ
σικύους, καὶ μῆλα. Ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη ὁ λόγος. Ἡλί-
θιον γὰρ τὸ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σικύους.

22 Ἡρακλεία λίθος: Ταύτην [i]ἔνιοι μαγνῆτιν λέγουσι τὴν ἐπι- B
σπωμένην τὸν σίδηρον. [k]Ἡ δὲ ἑτέρα, παραπλήσιος ἀργύρῳ.
Κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ Ἡρακλείας, τῆς [l]ἐν Λυδίᾳ πόλεως.

23 Ἢ [m]τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς κύβοι: Ἡ παροιμία παρὰ Φερε-
κράτει ἐν τοῖς Μυρμηκανθρώποις. Κεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποκινδυ-
νευόντων. Τὸ μὲν γὰρ τρὶς ἓξ, τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ· τὸ δὲ C
τρεῖς κύβοι, τὴν ἥτταν. Πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς

male τοῦ Πραξιτέλους, qui sculptor fuit. Vide et in Ang. Politiani Nutricia Alex. Brassicanum. Variat autem in hujus explanatione Vatican. Ἡ Πραξίλλα Σικυωνία γε-λοποιὸς, ὑπὸ τῶν κάτω ἐρωτωμένη τί καταλιποῦσα ἄνω ἥκει, ἀπεκρίθη, ἥλιον, σελήνην, σικύους, καὶ μῆλα. Ἡλιθία δὲ ἐκρίθη τὸ τῷ ἡλίῳ τοὺς σικύους συν-αριθμεῖν, ἢ χρὴ τραγῳδεῖν πάντας, ἢ μελαγχολᾶν. Suidas infra Cent. VII. tantum, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. SCHOTT.

[i] ἔνιοι, etc.] Schol. Platonis p. 138. Διογενιανὸς δὲ Μάγνητιν μὲν πλανᾶν λέγει τὴν ὄψιν λίθον, ὡς εἴη ἀργύρῳ ἐμφερής· τὴν δὲ Ἡρακλεῶτιν ἐπισπᾶσθαι τὸν σίδηρον.

[k] Ἡ δὲ ἑτέρα] Vatican. Οἱ δὲ ἑτέραν ὁμοίαν ἀργύρῳ. SCHOTT.

[l] ἐν Λυδίᾳ] Hinc et *Lydius* dictus *lapis* aurum explorans. Fallunt vero ac falluntur, qui Herculeum aut Herculanum nominarunt; in quo et Politianum reprehensum memini a Bapt. Pio. De magnetis autem miraculis ii tractant, qui occulta naturæ arcana causasque rimantur Jo. Fernelius de Sympathia, et Lævinus Lemnius, Medicus Belga, lib. III. Occultor. Naturæ c. 4. et lib. IV. cap. 10. Hic autem lapis Clementi quoque Alexandrino Λίθος Ἡρακλεία est, et Ἡράκλειος, et Herodiano. SCHOTT.

[m] τρὶς ἓξ] Corrupte hîc τρεῖς semel iterumque excusum pro τρίς. Ter autem sex octodecim, quo in calculo aberravit Desiderius Chiliastes, qui novem supputat, ut ter tria concepisse animo videatur. Sed demus aliorum erratis veniam, ut nostris citius impetremus. Cubi autem uniones ὄνους vocari ab Ionibus (vitiose enim hîc οἴνους, ut et in Polluce non semel, quasi *vinum* editum erat) testis est idem Julius in Onomastico, et ex eo Junius Hadrianus libro II. Animadversor. cap. 4. et Adagiorum Centuria V. num. 62. Rectius vero Vatic. cod. οἴνας, et mox, ἐκφέρουσιν ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς οἴνας. Eamque lectionem confirmat his verbis Suidas: Οἴνας καλοῦσιν Ἴωνες τοὺς κύβους. Καὶ παροιμία, Ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς οἴνας. Meminit quoque adagii Eustathius in Ἰλ. π'. [p. 1083, 63.] SCHOTT. Τρεῖς P. H. hic et infra.

παιδιὰς κύβοις, καὶ οὐχ, ὡς οἱ νῦν, δύο. Ἔστι δὲ ὁμωνυμία. A
Κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτούμενον, ὅτε πλήρης ἐστὶ
καὶ μή. Τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοιούτους οἱ [u]Ἴωνες καλοῦσιν
[u]Οἴνας, καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν, [u]Ἡ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς
οἴναι.

24 [o]Ἡ Φανίοτ θύρα: Ὁ Φάνιος, ὡς φασὶν, ἐγένετο ὀβολοστά- B
της, [p]ἄλλοι δὲ τυφλός. Ὑπανοίγοντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ τὰ
ταμεῖα καὶ τὴν θύραν, ἣν ἐκεῖνος ἰσχυρὰν ἐνόμιζεν εἶναι, τὴν πα-
ροιμίαν εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων ἐν τῷ φυλάττειν.

25 [q]Ἡ ἀφύα πῦρ: Ἐπὶ τῶν ὀξὺ λαμβανόντων τέλος ἡ παροιμία
εἴρηται. Παρ' ὅσον ἡ ἀφύη (ἔστι δὲ ἰχθὺς) ἰδοῦσα τὸ πῦρ μόνον C
ἕψεται, οὕτως οὖσα τρυφερά.

26 [r]Ἡράκλειος νόσος: Δικαίαρχος φησὶ τὴν ἱερὰν νόσον Ἡρά-
κλειον ὀνομάζεσθαι. Εἰς ταύτην γὰρ ἐκ τῶν μακρῶν πόνων περι-
πεσεῖν φασὶ τὸν Ἡρακλέα.

[u] Ὄνους] οἴνους P. εἶνος H. F. εἶνας Schol. Platon. p. 245. qui in fine etiam αἶνας pro εἶναι. Vid. Jungerm. ad Polluc. VII. 204. eundem et Hemsterh. ad Poll. IX. 95.

[o] Ἡ Φανίου] Suidas, apud quem φάνου editur, alteram addit originem de mœcha uxore, quæ per tegulam adulteros admitteret, frustra confiso Phanio januæ obseratæ. Eustathius in Odyss. ω'. [p. 1959, 14.] derivat a Phania quodam, qui multam sibi opum vim reconditam domi finxerit, qualis ab Horatio amens Argivus quidam lib. II. Epistola ii. versu 128. sic inducitur: *Pol, me occidistis, amici, Non servastis, ait, cui sic extorta voluptas, Et demptus per vim mentis gratissimus error.* Talis quoque Thrasylaus Axonensis, Pythodori F. apud Athenæum lib. XII. extremo, ex Heraclide Pontico, et in Chiliaste Batavo, *In nihil sapiendo jucundissima vita*, ex Sophoclis Ajace μαστιγοφόρῳ [553.] Idem Aristoteles, sed Abydi contigisse commemorat. SCHOTT. φανοῦ Photius. Φανίου legerit Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 372.

[p] ἄλλοι] Lege ἄλλως ex Photio.

[q] Ἡ ἀφύα] Vide supra Cent. II. adag. 32. SCHOTT.

[r] Ἡράκλειος] De hoc morbo Aristoteles probl. I. sectione 30. Alexandro quoque Tralliano παιδικὴ καὶ Ἡρακλεία νόσος dicitur, sed Ἡρακλεία διὰ τὸ ἰσχυρὸν καὶ δυσμετάθετον τῆς νόσου. Forte quod validus sit ac vehemens, ut Hercules alter, ut a medicorum filiis expugnari vix possit. Apuleius in Apologia *Sacrum morbum* illum appellatum putat, quod animi partem rationalem, quæ longe sanctissima est, violet. Tu vide et Moschopulum in dict. Ἐπίληψις; et Hieronymum Mercurialem. SCHOTT.

27 [s]Θάμτρις μαίνεται: Ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παράλογα δο- A
κούντων πράττειν εἴρηται ἡ παροιμία.

[t]Ὁ Θάμυρις πολλοὺς ἐπὶ κάλλει διενεγκὼν, ἤρξατο πρῶτον ἐρᾶν ἀρρένων. Ἀσκήσας δὲ κιθαρῳδίαν, ταῖς Μούσαις ἤρισε, συνθέμενος πρότερον, εἰ μὲν κρείττων εὑρεθῇ, πλησιάσαι πάσαις· εἰ δ' ἡττηθῇ, στερηθήσεσθαι ὧν ἂν' ἐκεῖναι θέλωσιν. Ὑπέρτεραι B
δὲ αἱ Μοῦσαι γενόμεναι, καὶ τῶν ὀμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρῳδίας ἐστέρησαν.

28 Θᾶττον ἢ Βούτης: Τῶν ἐπὶ τῇ στοᾷ μαχομένων τὶς ἦν ᾧ ἐπεγέγραπτο Βούτης, οὗ ἐφαίνετο τὸ κράνος καὶ ὁ ὀφθαλμός· τὰ δὲ λοιπὰ μέρη ἐδόκει ὑπὸ τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἐβεβήκει, κρύπτεσθαι, C
διὰ τὸ προκεῖσθαι αὐτοῦ. Τάσσεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως συντελουμένων. Καὶ γὰρ ὁ Βούτης ῥᾳδίως [u]κατεσκευάσθη, ἅτε οὐχ ὁλοκλήρου τοῦ σώματος γεγραμμένου.

29 [v]Θετταλῶν σόφισμα: Παροιμία ἐπὶ τῶν σοφιζομένων λεγο-

[s] Θάμυρις] De hoc Thamyris cum Musis certamine in Bœotia Homerus Iliad. β'. pluribus fabulam exponit, ver. 594. Καὶ Πτελεὸν, καὶ Ἔλος, καὶ Δώριον, ἐνθά τε Μοῦσαι Ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρῇϊκα παῦσαν ἀοιδῆς, Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος· Στεῖτο γὰρ εἰχόμενος νικήσεμεν εἴπερ ἂν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν Θεσπέσιην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν. Quo in versu Θεσπεσίην malim legi. Latine vero si quis requirat, non apponam: ne perpetuo ignavos foveam transferendo. Ad hunc autem poëtæ locum Eustathius e Lexico Pausaniæ, diversam a Zenobio et Homero fabulam commemorat, de Amyri in Peloponnesum migrante, et pro insano a Sybaritis habito; cum tamen oraculo didicisset fore, ut Sybaritarum urbs funditus tum demum periret, cum homines præ diis honorarent, ut ibidem accidisset, ad Deorum asylum fugiente servo, indeque abstracto, ad Herois vero se recipiente, immuni servato. Suidas etiam et Diogenianus, atque Apostolius unam eamdemque de servo historiam parum, ni fallor, sibi constantes, et Amyri et Thamyri attribuunt. Placet autem ut nominibus, ita re gesta distinguendos videri, licet Erasmus *Thamyrin* non attigerit, et corrigendum Joannes Hartungus accuratæ vir diligentiæ Decuria I. cap. 11. censuerit. De *Thamyri* vero videndus Hesychius ac Phavorinus. SCHOTT.

[t] Ὁ Θάμυρις πολλοὺς] Ex Apollodoro I. 3. 3.

[u] κατεσκεύαστο] κατεσκευάσθη P. et sic B.

[v] Θετταλῶν] Vaticani codicis scripturam repræsentabo. Θετταλικὸν enim præfert, et explanat: Λόγιον ἐξέπεσε τῷ Θετταλῷ φυλάττεσθαι, &c. Νοήσας οὖν τὸ λόγιον,

μένη, [x]διὰ τὸ τῷ Θετταλῷ λόγιον ἐκπεσεῖν, φυλάττεσθαι μὴ A
ἕλωσιν αὐτὸν οἱ ἐξεναντίας εὐχῇ μείζονι καὶ λαμπροτέρᾳ κατ'
αὐτοῦ χρησάμενοι. Νοήσας οὖν τὸ λόγιον, καὶ πρὸς ὑπερβολὴν
τραπόμενος, ἑκατόμβην ἀνδρῶν ἠύξατο θυσίαν Ἀπόλλωνι [y]Κατα-
βασίῳ. Κατελθὼν οἶν ἐκεῖ, καὶ διαταξάμενος ἐφ' ἃ ὥρμησε, τὸ
περὶ τὴν θυσίαν καὶ τὴν εὐχὴν οὔτε ἱεροπρεπὲς εἶναι νομίσας, οὔτε B
ἄλλως εὐσεβὲς, ὑπερέθετο. Καὶ μέχρι νῦν Θετταλοὶ τὴν θυσίαν
Ἀπόλλωνι ὑπισχνοῦνται δι' ἔτους.

30 Θεῶν ἀγορά: Παροιμία ἐπὶ τῶν τολμώντων τὶ λέγειν ἐπὶ
τοῖς τοσοῦτον ὑπερέχουσιν, ὅσον οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τόπος
Ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ [yy]συναγερθῆναι προσαγορευθείς. C

31 [z]Θολερῶς προβαίνεις: Μὴ καθισταμένην καὶ ἀσφαλῆ πο-
ρείαν ἔχων, ἀλλ' ἀστάτως, καὶ τεταραγμένως προϊών.

32 [a]Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται: Ταύτης μέμνηται [b]Μέ-

καὶ πρὸς ὑπερβολὴν τραπόμενος, ἐφ' ἃ ὥρμησεν ὑπερέθετο. Ἐπισχοῦντι ταύτην Θετταλοὶ τὴν θυσίαν δι' ἔτους. Suidas quoque varie adhiberi solitum ait, de habitu, de impostura, quique ordinibus non recte pugnant, sed subdole agunt. Thessalum autem facit Aratum, et Thessalos latrociniis et perfidia nobiles: de quorum fraudibus et in Phœnissis Euripides [v. 1416.] et ibi Græcus enarrator: Καὶ τῶς νοήσας Ἐτεοκλῆς τὸ Θεσσαλῶν Εἰσήγαγε τὸ σόφισμ' ὁμιλίᾳ χθονός. Aristophanis Scholiastes ab Iasone proverbium derivat, quod Medeæ datam fidem non servarit, exstatque adagium in Chrestomathia libri I. Athenæi. Affine huic videatur proverb. *Thessalorum necessitas.* Quod proverbii specie in Chrysantho Eunapius Sardianus extulit. SCHOTT.

x διὰ τὸ τῷ Θετταλῷ] διὰ τὸ Ἀράτῳ τῷ Θ., vel διὰ τὸ Διοτίμῳ τῷ Θ. cum Burmanno in Jove Fulgerat. p. 331. Valckenærius ad Schol. Eurip. Phœn. p. 768.

y Καταιβασίῳ] Apollinis hoc cognomen tribuit et Jovi Phurnutus [c. 9.] et Pausanias in Eliacis [V. c. 14.] aramque illi esse in Olympia, ubi et Themidis fuit oraculum. Dictus etiam ἐπιβατήριος Phœbus et ἐμβάσιος, quasi *descensor*, Apollonii interpreti. Hoc item loco καταιβάσιος, quasi *prodigialem* dicas, uti Jovem Plautus nominat in Amphitruone. SCHOTT.

yy συνεργηθῆναι] συναγερθῆναι Hesych.

z Θολερῶς] Suidas hinc transcripsit, sed, verum ut fatear, phrasis potius quam proverbii ratione. SCHOTT.

a Θρᾷκες] De Thracum perfidia, et totidem pæne verbis quot Zenobius, Strabo [Suidas, ubi πρισβεύς τις ed. Bas. meliores libri cum Zenobio consentiunt.] nisi quod πρισβευτὴς, id est *legatus*, ibi legitur. Respexit et Maro III. Æneidos initio, de Polymnestore Thrace hospitii jus, jugulato Polydoro, violante, *fas omne abrumpit*, inquit. Ubi et interpretes

νανδρος ἐν τῇ πρώτῃ. Λέγει γὰρ, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ γῇ ὁ πρεσβύ- A
τατος ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ στήθους ἀπώλετο. Καὶ ἐντεῦθεν [a]Ἴωσι
καὶ Αἰολεῦσιν αἴνιγμα γέγονε, Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται.

33 [c]Θύραζε Κάρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια: Οἱ μὲν διὰ πλῆθος
οἰκετῶν Καρικῶν εἰρῆσθαι φασὶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις [d]εὐω-
χουμένων αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐργαζομένων. Τῆς οὖν ἑορτῆς τελε- B
σθείσης, λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτοὺς,

Θύραζε Κάρες, οὐκέτ' Ἀνθεστήρια ᾖ.

[e]Τινὲς δὲ οὕτω τὴν παροιμίαν φασὶν, ὅτι οἱ Κάρες ποτὲ μέρος τῆς
Ἀττικῆς κατέσχον· καὶ [f]εἴ ποτε τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀνθεστηρίων ἦγον
οἱ Ἀθηναῖοι, σπονδῶν αὐτοῖς μετεδίδοσαν, καὶ ἐδέχοντο τῷ ἄστει C
καὶ ταῖς οἰκίαις. Μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν, τινῶν [g]ὑποβεβλημένων

Lambertus Hortensius, et Germanus Pimpontius, homines eruditissimi. SCHOTT.

[b] Μένανδρος] *Menandri* comœdia advocatur concise ἐν τῇ πρώτῃ, quæ est Ἐπίκληρος πρώτη, ab Athenæo citata initio libri IX. Δειπνοσ. Vertendum itaque hîc, *in Hæretde prima*, non *in Comœdia prima*. Nec me fugit numerum addi interdum, ut ibidem Aristophanis Πλοῦτος δεύτερος, a Dipnosophista laudatur. SCHOTT. Vide not. ad Suidam p. 1908. Menandri Protectoris fragmentis h. l. inseruit Niebuhrius p. 439.

[c] Θύραζε] Suidas alium addit ut sensum, ita et lectionem: Θύραζε κῆρες, οὐκ ἔνι Ἀνθεστήρια. Quasi animæ Anthesteriis per urbem vagarentur. Athenienses quoque mensem sextum *Anthesteriona* nominarunt; quem Gaza *Novembri* respondere putat, παρὰ τὸ ἄνθος στερῶ, quod floribus prata priventur. Alii tamen Dionysii esse festa aiunt. Philostratus nominis causam refert ad ritum coronandi pueros triennes sertis floreis. De scriptura variante iterum. Membranæ Vaticanæ amplius: Τινὲς δὲ οὕτως φασὶ, Θύραζε Κῆρες, οὐκ ἔνι Ἀνθεστήρια. Variatque in sequentibus brevius quam vulgatus ad hanc diem Zenobius proverbium sic explanans: Οἱ μὲν διὰ πλήθους οἰκετῶν Καρικῶν. Φασὶ γὰρ ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐργαζομένων, ἐπεὶ τὰ τῆς ἑορτῆς τέλος ἐλάμβανεν, ἐπὶ τὰ ἔργα τούτους ἐξέπεμπον λέγοντες, Οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια. Οἱ δὲ φασὶ· Κάρες ποτὲ μέρη τῆς Ἀττικῆς γῆς κατέσχον, καὶ ἔκποτε τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀνθεστηρίων ἦγον οἱ Ἀθηναῖοι, σπονδῶν αὐτοῖς μεταδιδόντων. Ἐν ἄστει δὲ τὰς οἰκίας ἀπαντῶντες πρὸς τοὺς Κάρας, τὸ εἰρημένον παίζοντες ἔλεγον. SCHOTT.

[d] εὐωχουμένοις—ἐργαζομένοις] εὐωχουμένων αὐτῶν—ἐργαζομένων Photius, cum B. 503.

[e] τίνες δὲ οὕτω] Photius: τίνες δὲ οὕτως τὴν παροιμίαν φασὶ· Θύραζε κῆρες· οὐκ ἔνι Ἀνθεστήρια· ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς Ἀνθεστηρίοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων. Nec plura.

[f] ὅποτε] εἴ ποτε P. H.

[g] ὑποβεβλημένων] Valckenærius ὑπολελειμμένων.

ἐν ταῖς Ἀθήναις, οἱ ἀπαντῶντες πρὸς τοὺς Κάρας [h]παίζοντες A
ἔλεγον,

Θύραζε Κάρες, οὐκέτ' Ἀνθεστήρια.

Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ [i]ἐπιζητούντων πάντοτε λαμβάνειν.

34 [j]Θάσος ἀγαθῶν: Ἐπὶ τῶν εὐδαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδεῖξαί B
τινα ἐπαγγελλομένων ἡ παροιμία ἐστί. Καλλίστρατος γὰρ ὁ ῥήτωρ ἐκπεσὼν Ἀθήνηθεν ἔπεισε τοὺς Ἀθηναίους τὴν [k]ἀντίπεραν γῆν οἰκῆσαι, λέγων ὅτι καὶ χρυσᾶ μέταλλα ἔχει, καὶ γῆν ἄφθονον, καὶ ὅλην ἀρίστην, καὶ ὅλως Θάσον ἀγαθῶν τὸν τόπον ἐκάλει· ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν. C

35 Θᾶττον ὁ τόκος Ἡρακλείτῳ [l]Περινέῳ τρέχει: Ἡράκλειτος δρομεὺς ἐγένετο θαυμασθεὶς ἐπὶ τάχει. Εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δανειζομένων, ὡς τοῦ τόκου θᾶττον τρέχοντος ἢ Ἡράκλειτος ὁ δρομεύς. Ἐξήλλακται μέντοι Δωρικῶς, Ἡρακλείτῳ Περινέῳ, ἀντὶ τοῦ, Περινέου. D

36 [m]Θεὸς ἡ Ἀναίδεια: Αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν δι' ἀναισχυν-

γ″

[h] παίζοντες ἔλεγον] παίζοντες λε ἔλεγον P. H.

[i] ἐπιζητούντων] ζητούντων H.

[j] Θάσος] Θάσσος duplicis litteræ sibilo scribit Stephanus Byzantius Thraciæ insulam. Sup. vero Cent. III. adag. 11. vitiose, opinor, cum Suida Δάτος effertur, ut ibi monere memini. Callistrati autem hujus et supra Zenobius meminit. Affinia his plurima, Ἀγαθῶν ἀγαθίδες, Ἀγαθῶν μυρμηκία, &c. SCHOTT.

[k] ἀντίπερα] ἀντίπεραν B.

[l] Περινέῳ] *Perine* oppidi nomen arbitror, cursoris hujus patriam, Stephani auctoritate adductus, qui in Παρπάροις *Perinem* etiam dictam existimat Asiæ urbem. Etsi vero κότος hîc Vatican. habeat, retineo τόκος. Idemque θρυλληθεὶς pro θαυμασθεὶς præfert. Utrumque rectum. SCHOTT.

[m] Θεὸς ἡ Ἀναίδεια] Idem fortasse ex Theophrasto M. Tullius lib. de Legibus II. [c. 11.] *Illud*, inquit, *vitiosum Athenis, quod Cylonio scelere expiato, Epimenide Cretensi suadente, fecerunt Contumeliæ fanum, et Impudentiæ.* Et Menandri de hac Dea γνώμη circumfertur [ap. Stobæum XXXII. 7.] ὦ μεγίστη τῶν θεῶν Νῦν εὖσ' ἀναίδει', εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ. Δεῖ· τὸ κρατοῦν γὰρ νῦν νομίζεται θεός. Pausanias quoque in Atticis [c. 28.] hujus Deæ aræ meminit, qui et in Laconicis [c. 20.] *Pudori* positam ait, post Xenophontem in Symposio [8, 35.] Lactantius [I. 20. p. 87.] Porphyrius ac Servius cultos fuisse εἰδωλομανίᾳ Deos, partim ut prodessent, partim ne obessent: in his et *Febrim*; de qua Febri e Tullio, Valerio, Plinio, Livio, et Augustino observatum a Junio adversus Pintiani sententiam libro III. Animadversor. cap. 1. Hunc

τίαν τινὰ ὠφελουμένων. Φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Νόμων, A
[m]Ὕβρεως καὶ Ἀναιδείας παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις [n]εἶναι βωμούς.

37 [o]ΘΡΑΙΚΙΑ ΠΑΡΕΊΡΕΣΙΣ: Φασὶ τοὺς Θρᾷκας ἡττηθέντας ὑπὸ Βοιωτῶν, καὶ σπεισαμένους σπονδὰς πενθημέρους θέσθαι· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένους τοῖς Βοιωτοῖς, τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τοὺς δὲ ζωγρῆσαι. Ἀγανακτούντων δὲ τῶν Βοιωτῶν, εἰπεῖν τοὺς Θρᾷκας, ὅτι B
τὰς ἡμέρας οὐ τὰς νύκτας ἐσπείσαντο.

38 [p]ΙΝΟΤΣ ΑΧΗ: Ἰνὼ ἡ Κάδμου συνελθοῦσα Ἀθάμαντι, δύο ἐγέννησε παῖδας, Λέαρχον καὶ Μελικέρτην, καὶ θυγατέρα Εὐρύκλειαν. Οὗτοι ὑπὸ Ἀθάμαντος μανέντος κατετοξεύθησαν. Μετὰ δὲ Μελικέρτου ἡ Ἰνὼ ἔρριψεν ἑαυτὴν εἰς τὴν πρὸς τῷ Μολουρίῳ C
θάλατταν. Καὶ τὴν μὲν εἰς Μέγαρα προσβρασθεῖσαν Μεγαρεῖς ἀνελόμενοι, καὶ πολυτελῶς κηδεύσαντες, ἐκάλεσαν Λευκοθέαν· τὸν δὲ εἰς Κόρινθον Κορίνθιοι θάψαντες Μελικέρτην, καὶ ἄγουσιν ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα τὰ [q]Ἴσθμια. Διὰ δὴ ταῦτα εἴρηται Ἰνοῦς ἄχη. Ἄχος γὰρ ἡ λύπη, ἀχανεῖς ποιοῦσα τοὺς κακῶς παθόντας. Ταῦτα D
δὲ δηλώσει καὶ [q]Μενεκράτης ὁ Τύριος. Πέπονθε δὲ οὕτως Ἰνὼ

quoque respexisse cultum arbitror Maronem lib. IX. Æneidos ver. 186. *Diine hunc ardorem mentibus addunt Furyale? an sua cuique Deus fit dira cupido?* Plura id genus monstra ab Ethnicis culta dabit Gyraldus Syntagmate primo. Denique θεὸς sequiore hîc genere positum; qualia Nunnesius, homo doctissimus, ad Phrynichum De vocibus Atticis congessit. SCHOTT. Vid. Suid. p. 1869 B.

[n] εἶναι βωμούς] βωμὸς H.

[o] Θρᾳκία παρεύρεσις] Historiam commemorat lib. IX. Strabo [p. 583=616.] similiaque Cicero lib. I. Officiorum de Justitia disserens, tametsi quædam exemplaria antiqua his careant. Erasmus *decem dierum inducias* hîc vertit, quod μνημονικὸν ἁμάρτημα videatur: nam πενθημέρους σπονδὰς Zenobius habet. Membranæ vero Vaticanæ sic præferunt, indicato pugnæ loco: Θρήϊκια παρεύρεσις. Φασὶ τοὺς Θράκας ἡττηθέντας ὑπὸ Βοιωτῶν περὶ Κορωνείαν, καὶ σπονδὰς πενθαμέρους πεισαμένους ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς Βοιωτοῖς καὶ τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τοὺς δὲ ζωγρῆσαι. Ἀγανακτούντων δὲ τῶν Βοιωτῶν, ἡμέρας ἀλλὰ οὐ νύκτας ἔφασκον ἐπεισάμεθα. SCHOTT.

[p] Ἰνοῦς] *Leucotheam* dictam a Græcis, a Latinis *Matutam*, quæ prius *Ino*, Cicero Tusc. I. [c. 12.] refert, Ovidius IV. Metamorph. Hyginus, et Luctatius, Statii interpres. Vertit et nomen indiges factus *Melicerta*, dictusque *Portunus* a Latinis, et a Græcis *Palæmon*, iisdem auctoribus. SCHOTT.

[q] Μενεκράτης ὁ Τύριος] Erasmus edidit *Melicratem*, librariorum

δι' αἰτίαν τήνδε. [r]Ἀθάμας πρότερον γυναῖκα ἐσχηκὼς Νεφέλην, A
δύο παῖδας ἐκ ταύτης [s]Ἕλλην καὶ Φρίξον ἐγέννησεν. Ἀποθανούσης δὲ τῆς Νεφέλης, δευτέραν ἠγάγετο γυναῖκα Ἰνώ· ἥτις ἐπιβουλεύσασα τοῖς τῆς Νεφέλης παισὶ, παρέπεισε τὰς τῶν ἐγχωρίων γυναῖκας φρύγειν τὰ σπέρματα. Ἡ γῆ δὲ πεφρυγμένον τὸν σπόρον δεχομένη, καρποὺς ἐτησίους οὐκ [ss]ἀνεδίδου. Πέμψας B
οὖν εἰς Δελφοὺς ὁ Ἀθάμας, περὶ τῆς ἀφορίας ἐπυνθάνετο. Δώροις δὲ πείσασα Ἰνὼ τοὺς πεμφθέντας, ὑπέθετο αὐτοῖς εἰπεῖν ὑποστρέψασιν, ὡς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς, [v]Ἕλλην καὶ Φρίξον σφαγιασθῆναι, εἰ θέλοιεν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας ἔσεσθαι. Πεισθεὶς οὖν ὁ Ἀθάμας, [v]Ἕλλην καὶ Φρίξον τῷ βωμῷ παρέστησεν. Ἀλλ' ἐκεί- C
νους μὲν κατοικτείραντες οἱ θεοὶ διὰ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ ἐναερίους ἀφήρπασαν. [v]Οθεν [v]Ἕλλη μὲν ἀντέχειν μὴ δυναμένη, εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης κληθέντα [t]Ἑλλήσποντον καταπίπτει· Φρίξος δὲ εἰς τὴν Κολχικὴν διασώζεται γῆν. Ἀθάμαντι δὲ μανίαν ἐμβαλόντες, τὴν Ἰνὼ τοιαῦτα παθεῖν παρεσκεύασαν. D

39 [t]Ἰαλέμοτ ψυχρότερος: Παροιμία, ὡς εἴ τις εἴποι, Γυμνότερος τοῦ κακοδαίμονος· ἢ ὅτι οἱ θρηνοῦντες τῷ ἰαλέμῳ χρῶνται, ἐπιλέγοντες αὐτό. [v]Ἔνθεν καὶ τὸ θρηνεῖν, ἰαλεμίζειν λέγουσι. Λέγουσι δὲ τινὲς τὸν Ἴαλεμον υἱὸν Καλλιόπης, καθ' ὑπερβολὴν ψυχρὸν γεγονότα. E

opinor βαθυμίᾳ, qui paulo ante *Melicertam* transscripsissent. SCHOTT.

[r] Ἀθάμας πρότερον] Conferatur Apollodorus I. 9, 1.

[s] Ἕλλην καὶ Φρίξον] De Phrixo et Helle legendus Apollonii Rhodii enarrator in periocha Argonauticῶn, ut de aureo vellere Isacius Tzetzes in Lycophronis Cassandram. SCHOTT.

[ss] ἐνεδίδου] ἀνεδίδου Apollod.

[t] Ἴαλέμου] Euripides in Troadibus [600.] ἰάλεμον, pro *ejulatione* et *luctu* dixit: Οἷος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη Δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται Ἡμετέροισι δόμοισι; Et Menander Comicus [ap. Stob. LXIV. 18.] Ὅταν δ' ἐρῶντος τόλμαν ἀφέλῃς, οἴχεται, Εἰς τοὺς ἰαλέμους τε τοῦτον ἔγγραφε. Aristophanes quoque Grammaticus libro De vocibus Atticis apud Athenæum [XIV. p. 619 B.] Ἐν γάμοις ὑμέναιος, ἐν δὲ πένθεσιν ἰάλεμος. Hesychius proverbium sic extulit: Ἰαλέμου οἰκτρότερος. *Miserabilior ialemo.* Codex autem Vatic. hîc ψυχρότερος pro illo γυμνότερος, et mox: Λέγεται δὲ ὁ Ἰάλεμος υἱὸς εἶναι Καλλιόπης. Τίνες δὲ τὸν ὑστερούμενον καὶ ὀρφανόν· ἕτεροι δὲ τὸν οὐδενὸς ἄξιον. SCHOTT. Vid. Eustath. Il. ζ. p. 636, 60.

40 [u] Ἱερὸν ἡ συμβουλή ἐστιν: Παροιμία ἐπὶ τῶν δεινῶν καθαρῶς συμβουλεύειν. Μέμνηται ταύτης Ἐπίχαρμος. A

41 [v] Ἵπποι γηράσκοντι τὰ μείονα [x] κύκλ' ἐπίβαλλε: Ταύτης μέμνηται Κράτης ὁ κωμικὸς Σαμίοις. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν [y] διὰ γῆρας ῥαστώνης δεομένων τινὸς καὶ ἀναπαύλης. Εἴρηται δὲ ἀπὸ στρατιωτικῶν ἵππων, οἷς γηράσκουσιν ἐπέβαλλον τὸ καλούμενον [z] τρυσίππιον· ἔστι δὲ τοῦτο σιδηροῦς τροχίσκος, (οἱονεὶ δημόσιος ὡς χαρακτὴρ τροχίσκος,) ὃν ἐκπυροῦντες, ἐπέβαλον ταῖς σιαγόσι τῶν ἵππων. B

42 [a] Ἱππάρχων πίναξ: Ἐπεὶ παρὰ Συρακουσίοις οἱ ἵππαρχοι ἐν πίναξι τὰ ὀνόματα γράφοντες τῶν ἀτακτούντων παρεσημειοῦντο. C

43 Ἰλιὰς κακῶν: Ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν· παρ' ὅσον ἐν Ἰλίῳ [b] μυρία κακὰ συνέβη γενέσθαι.

[u] Ἱερὸν ἡ] Addit Vatican. initio: ὅτι δεῖ συμβουλεύεσθαι, παροιμία ἐστὶ, &c. Plato in Theage sic effert [p. 122 B.] Ἀλλὰ μὲν δὴ, ὦ Δημόδοκε, καὶ λέγεταί γε σύμβουλον ἱερὸν χρῆμα εἶναι. Iterumque epist. ad Perdiccam [p. 321 C.] Δίκαιος δέ εἰμι καὶ ξενικὴν καὶ ἱερὰν ξυμβουλὴν λεγομένην ξυμβουλεύειν. Utitur præterea Lucianus, ἐν ῥητόρων διδασκάλῳ. [c. 1.] Et Xenophon alibi. Extat et senarius ille apud Græcos: Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστὶν ἡ συμβουλία. Sed et hoc γνώμην potius quam παροιμίαν sapit. SCHOTT.

[x] κείκελ'] Vitiose hîc κείκελα excusum Desiderius monuit, pro quo rectius κύκλα Suidas et Favorinus habet, et diserte Vaticanæ membranæ, leguntque: Ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥαστώνης τινὸς, καὶ ἀναπαύλης. Quamobrem iisdem auctoribus, repone mox pro δι' ἄκρας, διὰ γῆρας. A Circensium autem equis dictum potius videatur, de quibus in Catone Majore Cicero: *Sicut fortis equus, spatio qui sæpe supremo Vicit Olympia: nunc senio confectu' quiescit.* Et Maro lib. III. Georg. vers. 96. de generoso equo: *Hunc quoque, ubi aut morbo gravis, aut jam segnior annis Deficit, abde domo; nec turpi ignosce senectæ.* Quem locum cetera eruditissimus Guliel. Canterus lib. VI. Novarum lect. cap. 8. Io. Aurato assensus, ita sollicitabat, reponens *et turpi.* Male. Servius enim *nec-turpi*, per ὑφ' ἓν dictum annotat, ut *Furtum nec-manifestum* in XII. Tabulis, et *nec-opinato:* et, *ne-intelligendo* Terentio, pro, *non intelligendo* antiquo more dictum. SCHOTT. κρίκελ' ἐπίβαλε P. Sed κύκλ' ἐπίβαλλε B.

[y] δι' ἄκρας] διὰ τὸ γῆρας B. Sed absque τὸ Suidas et Diogenianus.

[z] τρισίππιον] Leg. τρυσίππιον. Vid. Kuhn. et Jungerman. ad Polluc. VII. 186. Mox uncinulis interjeci (οἱονεὶ—τροχισκός.) Nescio an scribendum, τρυσίππιον, οἱονεὶ δημόσιον χαρακτῆρα. Ἔστι δ. τ. σ. τ. ὃν ἐ. ἐ. τ. σ. τ. ἴ.

[a] Ἱππάρχων] Hesychius a juvenum præfectis derivat, qui in tabula notabant eos, qui indecore quid fecissent. SCHOTT.

[b] μυρία κακὰ] Respexisse videtur ad exordium Iliados Home-

44 [c]Ἱστίαι θύει: Ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μηδενὶ ῥαδίως A
μεταδιδόντων. Διʼ ἔθους γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὁπότε ἔθυον Ἱστίᾳ, μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας. Μέμνηται ταύτης Θεόπομπος ἐν [d]Καπηλίσιν.

45 [e]Καδμεία νίκη: [f]Περὶ ταύτης τῆς παροιμίας ἄλλοι ἄλλως λέγουσιν. Ἀποδιδόασι δὲ ταύτην ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης, B
οἱ μὲν, ὅτι ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχοῦντες ἀμφότεροι ἀπώλοντο· οἱ δὲ, ὅτι Καδμεῖοι νικήσαντες τοὺς Ἀργείους, τοὺς μετὰ Ἀδράστου στρατεύσαντας, δίκην ἔδοσαν ἱκανὴν τοῖς ἀπογόνοις αὐτῶν· ἄλλοι, ὅτι τὸ Σφιγγὸς αἴνιγμα συνεὶς Οἰδίπους, καὶ νικήσας αὐτὴν, ἀγνοῶν ἔγημε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα· εἶτα C

ricæ: ἢ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε. Plutarchus in Conjugalibus præceptis, de Helena a Paride rapta [p. 140 F.] Ὁ δὲ ἐκείνων γάμος Ἰλιάδα κακῶν Ἕλλησι καὶ βαρβάροις ἐποίησεν. Utitur et Cicero Epist. 11. ad Atticum lib. VIII. et in Liciniana [Arch. c. 10.] *Nam nisi Ilias extitisset illa, idem tumulus qui corpus ejus contexerat, nomen etiam obruisset.* Ubi parentum memoria vitiose, memini, edebatur, *nisi illa ars extitisset.* Allusit huc B. Basilius epistola ad Trajanum, quæ est manuscripta apud Dav. Hœschelium virum eruditissimum: Ἠξίωσε δὲ δι' ἡμῶν ὡς ἐν κεφαλαίῳ φανερὰν γενέσθαι σοι τὴν περιστῶσαν αὐτῷ τῶν κακῶν Ἰλιάδα. Et Heliodorus, festivus sane scriptor, Æthiopic. lib. II. Ἰλιόθεν μὲ φέρεις ἀπεκρίνατο ὁ πρεσβύτης· καὶ σμῆνος κακῶν, καὶ τὸν ἐκ τούτων βόμβον, ἄπειρον ἐπὶ σεαυτὸν κινεῖς. SCHOTT. Vid. Schol. Aristid. T. III. p. 356. Eustath. Il. p. 444. med. 1175, 61.

[c] Ἴσεια θύεις] Sic ad hanc diem edebatur. Ex Vatic. cod. emendo: Ἱστίᾳ θύει. Explicatque ad hunc modum: Ἀπὸ τῶν μηδενὶ ῥᾳδίως μεταδιδόντων. Ἔθος γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς μηδὲν τῆς θυσίας μεταδιδόναι ὅποτε ἔθυον Ἱστίᾳ. SCHOTT. Vid. Eustath. ad Od. η'. p. 1579, 43. Mox μηδὲν H.

[d] Καπήλοισιν] Καπηλίσιν Meursius Bibl. Att. VI. in THEOPOMPUS. Conf. Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 435.

[e] Utitur Plato lib. I. de Legibus [p. 641 C.] Plutarchus Commentario De liberis educandis, [p. 10 A.] et De fratrum concordia [p. 488 A.] Aristides in Pericle, ibidemque paulo aliter Scholiastes: diversa quoque in Bœoticis Pausanias [IX. 9.], et Herodotus lib. I. [166.] De Eteocle et Polynice, ut et de Sphinge Zenobius supra. Legendus et Moschopulus in dict. Καδμεία νίκη. Qui etiam περὶ σχεδῶν, pag. 112. Λέγεται Καδμεία νίκη παροιμιωδῶς ἐπὶ τῶν κακῶς νικώντων. Vaticanus vero codex hîc suo more concisius explicat: Ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς νικώντων. Ἔνιοι ταύτην περὶ Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους φασὶν εἰρῆσθαι. Ἕτεροι δὲ περὶ Οἰδίποδος γνόντος τὸ τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα, καὶ διὰ τὸ ἑρμηνεῦσαι τοῦτο νικήσαντος. Ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν νικώντων μὲν τοὺς πολεμίους, πλείονας δὲ τῶν οἰκείων ἀποβάντων. SCHOTT. Vid. Strabo III. p. 200=223. Schol. Aristid. T. III. p. 497. Eustath. Il. β'. p. 361. et δ'. p. 490.

[f] Ἐπὶ] Περὶ H.

ἐξετύφλωσεν ἑαυτὸν, ὥστε μὴ λυσιτελῆσαι τὴν νίκην αὐτῷ· ἄλ- A
λοι δέ τινες, ὅτι τὰ ἐκ Φοινίκης γράμματα βουλόμενος διαδοθῆναι
τοῖς Ἕλλησι Κάδμος, ἀνεῖλε Λίνον καὶ αὐτὸν ἴδια γράμματα
ἐπιδεικνύμενον, ὃν ἀπεδίωξαν οἱ πολῖται. Διὰ τὸ μὴ λυσιτελῆσαι
τοίνυν αὐτῷ τὴν νίκην, λέγεσθαι τὴν τοιαύτην παροιμίαν.

46 [g]Κάθαμμα ἀτειξ: Παροιμία ἐπὶ τῶν δύσλυτόν τι λύειν ἐπι- B
χειρούντων. Λόγιον γὰρ τοῖς Φρυξὶν [h]ἐκπεπτώκει περὶ τῆς κομι-
σάσης τὸν Μίδαν ἁμάξης, εἴ τις ἐπιλύσειε τὸν δεσμὸν, τοῦτον τῆς
Ἀσίας ἄρξειν. Ἀλέξανδρος δὲ ἔλυσεν.

47 [i]Κάμπιος δρόμος: Δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπιοι, οὐκ εὐθεῖς
καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες. C

48 [k]Καρπάθιος τὸν [l]λαγών: Παροιμία, "Καρπάθιος τὸν λαγών."
Διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγὼς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτοί· καὶ
τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τὸν σῖτον καὶ τὰς ἀμπέλους αὐτῶν ὑπ'
αὐτῶν βλαβῆναι. Ὁ γοῦν Ἀρχίλοχος ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη.

49 [m]Κερκυραία μάστιξ: Περιττήν τινα κατασκευὴν εἶχον αἱ D
Κερκυραῖαι μάστιγες, διὸ καὶ εἰς παροιμίαν παρῆλθον. Οἱ δὲ
καὶ διπλᾶς αὐτὰς ἔφασαν εἶναι, εἶχον δὲ καὶ ἐλεφαντίνας κώπας,

g Κάθαμμα] Affinia sunt *Herculanus nodus*, et *Gordius* in Plutarcho De vita Alexandri [p. 674 B.] et Q. Curtio Rufo, principio lib. III. ubi eamdem de Alexandro, quam hîc Zenobius, historiam commemorat. SCHOTT.

h ἐκπεπτώκει] ἐκπεπτώκει Suidas.

i Κάμπιος] Talis apud Virgilium cursus lib. V. Æneidos: *Olli discurrere pares*, &c. SCHOTT.

k Καρπάθιος] Explicat Aristoteles III. [c. 11, 14.] Rhetoricorum, ibique interpretes, et Julius Pollux lib. V. Onomast. cap. 12. *Ithaca*, inquit, *sola insularum lepores non gignit. Carpathii autem cum leporibus ante carerent, par introducentes, multitudo propter fecunditatem exorta fructus perdidit. Ipsi vero in proverbium de spontaneum sibi malum concilianti-bus abiere:* ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών, *Carpathius leporem.* Ceterum de leporibus Hisp. insulas vastantibus Strab. lib. III. Geog. SCHOTT.

l λαγὼ bis] λαγὼν bis P. H. λαγῶν F. Mox τοσοῦτον P.

m Κερκυραία] Explicat et hoc Aristophanis interpres ἐν Ὄρνισι [1463.] et Hesychius. Scitum etiam Lycurgi oratoris dictum apud Plutarchum libello X. Oratorum [p. 842 D.] (si ejus modo est: Photius enim ἄδηλον in Bibliotheca facit:) Ὦ Κερκυραία μάστιξ, ὡς πολλῶν ταλάντων ἀξία εἶ; Ibi vero in Vat. Bibliothecæ Pontificiæ membranis amplius scriptum repperi: περιττῶς ἦσαν. Δοκεῖ δὲ αὕτη χαλεπωτάτη εἶναι κατὰ τῶν παιδευομένων. Ὑπερηφάνως γὰρ, &c. SCHOTT. Vid. Excerpta ex Strab. VII. p. 478=507. et Casaub. ad l. Κερκυρία F.

καὶ τῷ μεγέθει [n]περιτταὶ ἦσαν. Ὑπερηφάνους γὰρ εὐπραγοῦν- A
τας τοὺς Κερκυραίους φησὶν Ἀριστοτέλης γενέσθαι.

50 [o]Κερκωπίζειν: Ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν προσσαινόντων [p]τῇ κέρκῳ ζώων μετενήνεκται. Ἄμεινον δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων, οὓς περὶ τὴν Λυδίαν ἱστοροῦσιν ἀπατηλοὺς σφόδρα καὶ ἀηδεῖς γενέσθαι· παρ' ὃ καὶ ἀπολιθωθῆναι αὐτούς· καὶ Ἡρακλεῖ δὲ ἐνοχλή- B
σαντας, ὅτε παρ' Ὀμφάλῃ ἦν, κολασθῆναι.

51 [q]Κέσκον οἰκεῖς: Πόλις Παμφυλίας ἀνοήτων. [r]Ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε, Πόλις [r]Κέσκος νοῦν οὐκ ἔχουσα, ἐπὶ τῶν νοῦν μὴ ἐχόντων.

52 [s]Κεστρεὺς νηστεύει: Παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ λαιμάργων. C

[n] περιττῶς] περιτταὶ Coraius ad vitam Lycurgi p. 91. Et sic Hesych.

[o] Κερκωπίζειν] Suidas eadem pæne ad verbum, dict. Κέρκωπες, nisi quod τῇ κέρκῳ legat initio: quæ et Hadr. Junius diligenter collegit Centuria VII. adag. 38. usurpatumque proverb. ab Æschine in Demosthenem [Παραπ. p. 33, 24. ed. Steph.] Ὅ τι μὲν οὖν πάθ' ὁ Κέρκωψ, ἢ τὸ καλούμενον παιπάλημα, pro versuto ac versipelle. Quo etiam sensu usus Synesius lib. De Providentia Κερκώπειον παιπάλημα, itemque epist. 101. ad Philæmonem, Κέρκωπα τῷ ἐλευθέρῳ, *veteratorem ingenuo* opponit. Philo quoque Judæus inter epitheta voluptuarii hominis posuit. Latine autem Ammianus Marcellinus homo Græcus, libro XXII. *Delator*, ait, *ut Cercops, homo brevis, humeros extentans angustos*, &c. Extrema vero in Vatic. sic legebantur auctiora: Ὁ ἐν Ὀμφάλῃ ἦν κολασθῆναι ἀηδεῖς σφόδρα, καὶ εἰς πιθήκους δὲ αὐτοὺς μεταβάλλειν, ὁ Ξεναγόρας φησί. Vide supra, Ἀγορὰ Κερκώπων. SCHOTT.

[p] τὴν κέρκον] τῇ κέρκῳ B.

[q] Κέσκων] Habet et Suidas utrumque proverbium; sed Ciliciæ opidum facit *Cescum*, vitioseque ibidem scriptum pronuntiat Erasmus, reclamante tamen Manusc. nostro, Τοὺς νοῦς οὐκ ἔχοντας Κέσκον ἔχειν φάσιν. Putatque rescribendum Κέσκον οἰκεῖν. Sed non illud animadvertit depravate ibidem nominari fluvium Ἄνουν, qui Νοῦς est reponendus, auctoritate Eustathii ad Odyss. α'. [p. 1392, 19.] et Pausaniæ in Arcadicis [c 38], ut monuit olim Io. Hartungus, ne quem sua laude fraudasse videar, Decuria III. cap. 2. SCHOTT.

[r] Κέσκος νοῦν οὐκ ἔχουσα] Lege Κέσκον οὐκ ἔχουσα cum B.

[s] Κεστρεὺς] Adagium præter parœmiographos Athenæus copiose refert lib. VII. [p. 307.] e poëtis antiquis Diphilo et Anaxandride. Ultima vero rectius in Vaticano: Ἰλὺν γὰρ ἐσθίει μόνην κεστρεὺς, ὡς φησὶ Ἀριστοτέλης, ἀλλ' οὐκ ἀλληλοφαγεῖ ὥσπερ τὰ λοιπά. *Mugilem* autem Theod. Gaza convertit κεστρέα, apud Aristotelem libro V. Histor. Animal. cap. 11. Ceterum pisces minores a majoribus solemni ritu devorari ex Oppiano lib. II. ἁλιευτικῶν, et Homero Iliad. φ'. versu 22. docet M. Ant. Muretus lib. II. Variar. lect. c. 9.

Τοιοῦτον γάρ ἐστιν ἄπληστον ὁ κεστρεὺς, ὡς ἐκ τούτου τοὺς κε- A
χηνότας καὶ πίνοντας ΚΕΣΤΡΕΙΣ ἔλεγον, ὡς λαιμάργους. Ἄλλοι
δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μὲν, οὐδὲν δὲ
πλέον ἐκ τῆς δικαιοσύνης [t]ἀποφερομένων. Ὁ γὰρ κεστρεὺς, τῶν
ἄλλων ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων, μόνος ἀπέχεται τῆς σαρκοφα-
γίας· νέμεται δὲ τὴν ἰλὺν ταλαιπωρῶν, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης B
Περὶ ζώων.

53 [u]ΚΙΛΙΚΙΟΣ ὄΛΕΘΡΟΣ: Οἱ Κίλικες λῃστείαις χρώμενοι, ἐπ'
ὠμότητι διεβέβληντο. Καὶ οἱ Ἀττικοὶ δὲ τὰς πικρὰς τιμωρίας
ΚΙΛΙΚΙΟΤΣ καλοῦσιν.

54 [x]ΚΑΛΛΙΚΤΡΙΩΝ ΠΛΕΙΟΤΣ: Οὕτως ἐν Συρακούσαις ἐκλήθησαν C
οἱ ἐπεισελθόντες [y]γεωμόροις, Καλλικύριοι. Ἔνθεν παροιμιωδῶς
ἔλεγον, εἴ ποτε πλῆθος ἤθελον ἐμφῆναι, ὅτι πλείους ἦσαν τῶν
Καλλικυρίων. Δοῦλοι δὲ ἦσαν οὗτοι, καὶ τοὺς κυρίους ἐξέβαλον.
Ἡ δὲ αἰτία τῆς κλήσεως αὐτῶν, διὰ τὸ παντοδαπούς εἰς τοῦτο
συνελθεῖν, ὥστε [z]τοῖς κυρίοις ἐγκεῖσθαι. D

55 ΚΙΝΔΥΝΟΣ Ἡ ΕΝ ΠΡΩΡΑΙ ΣΕΛΙΣ: Παροιμιακόν. Οἱ γὰρ πο-
λέμιοι τὴν πρώραν εὐθέως [a]ἐφάλλοντες κατέχουσι. ΣΕΛΙΣ δὲ ἡ
καθέδρα.

56 ΚΟΡΑΞ [b]ΤΑΡΕΤΣΕΙ: Παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινὸς τυγχα-
νόντων. E

M. Terentius Varro Margopoli περὶ ἀρχῶν, apud Nonium Marcellum in dict. COMEST: *Natura humanis omnia sunt paria. Qui pote plus, urget. Pisces ut sæpe minutos Magnu' comest, ut aves enecat accipiter.* SCHOTT. Vid. Eustath. Il. τ'. p. 1178, 1.

t ὑποφερομένων] ἀποφερομένων P.

u Κιλίκιος] Hesychius meminit: et Jurisconsulti *Isauricum*, quod in Cilicia, pro immani et crudeli dicunt. Vatican. autem sic explicat: Πονηρός. Πονηροὶ γὰρ οἱ Κίλικες· ἢ ὅτι οἱ Κίλικες λῃστείαις, &c. SCHOTT.

x Καλλικυρίων] Hæc mancipia Syracusanorum similia Lacedæmoniorum Helotibus, (quos ab Erasmo *captivos* hîc reddi equidem miror) Thessalorum Penestis, Cretensium Clarotis fuisse Suidas docet. SCHOTT.

y γεώμοροι] γεωμόροις Valckenærius ad Herodot. VII. 155. ἐπεισελθόντες pro ὑπεισελθόντες Hesychius.

z τοὺς κυρίους] τοῖς κυρίοις Valckenærius l. c.

a ἐφάλλοντες κατέχουσι] Vaticanus interjicit, εἰς τὰ πλοῖα. SCHOTT. ἐφαλλόμενοι Valckenærius.

b ὑδρεύσει] Ceteri ὑδρεύει legunt, sed non in eo positæ, quod aiunt, fortunæ sunt Græciæ. Fabulam de corvo recitat Ælianus libro I. Histor. Animalium, et Hyginus,

57 Καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοις: Κόρκορον Πελοποννήσιοι φα- A
σὶν εἶναι λάχανόν [c]τι τῶν εὐτελῶν· διὸ καὶ ἡ παροιμία.

58 [d]Κοροίβοτ ἠλιθιώτερος: Εὐήθης καὶ μωρός. [1]Ἐπὶ γὰρ
τοῦ μωραίνοντος ἔταττον τὸν Κόροιβον ἀπό τινος Κοροίβου μω-
ροῦ, ὃν οἴονται τὸν [e]Μύγδονος εἶναι παῖδα τοῦ Φρυγὸς, κατὰ τὰ
Τρωϊκὰ γενόμενον. Τινὲς δὲ τοῦτον ἀναίσθητον φασὶ γεγόνεναι, B
ὡς καὶ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἀριθμεῖν.

59 [f]Κορταέως εἰδεχθέστερος: Οὗτος ὁ Κορυδεὺς ἐπὶ δυσμορφίᾳ
ἐκωμῳδεῖτο, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ. Ἕνα δὲ τῶν ἀρχαιοτάτων εἶναι
φασίν.

60 Κορώνη τὸν σκορπίον: Παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ C
βλαβεροῖς [g]ἐπιχειρούντων· ἐλλειπτικὴ δέ ἐστι· λείπει γὰρ τὸ,

itemque Ovidius libro II. Fastorum, quo refert adagium Erasmus. SCHOTT.

[c] τι τῶν εὐτελῶν] Addit Vatic. ἄγριον οὕτω φασί· διὸ καὶ ἡ παροιμία. Κόρκορος etiam per χ in secunda syllaba, dicta hæc herba: qua de Theophrastus lib. VII. cap. 7. Hist. plantarum. Plinius Alexandrinam facit. At apud Aristophan. ἐν Σφηξὶ [v. 239.] Κᾀθ' ἥψαμεν τοῦ κορχόρου. Piscis vilissimi nomen agnoscit interpres, uti et Suidas, atque Hesychius. Usum autem proverbii hoc loco quam Erasmus, felicius explicat Henricus Steph. quin et λαχάνοισιν legendo versum explebis anapæsticum dimetrum. SCHOTT.

[d] Κορύβου] Κόροιβος scribunt alii, in his Diogenianus cum diphthongo in secunda; quomodo et quemdam Maro nominat Æneid. II. ver. 341. ubi Servius Honoratus ab Euphorione poëta stultum inductum Corœbum scribit. Quod autem fluctus numerare conatus sit numerorum expers, auctor Lucianus in Amoribus, [c. 53.] et in Hermotimi extremo, et Eustathius Odyss. κ'. [p. 1669, 46.] Meminit Corœbi etiam in ποικίλῃ ἱστορ. Ælianus libro XIII. cap. 15. SCHOTT. Adde Lucian. Philopseud. c. 3. Κόρυβος scriptura ex prava pronuntiatione orta est.

[e] Μάγδωνος] Repone Μύγδονος. Euripid. Rhes. 539. Μύγδονος υἱὸν φασι Κόροιβον.

[f] Κορυθέως] Variant hîc quoque in scriptura parœmiographi. Κορύδου enim Diogenianus habet, Κορυδέος Mich. Apostolius. Recte Vatican. cod. Κορυδέως, ut hinc quoque rustici illius *Corydonis* manasse appellatio videatur. Mox etiam integre præfert: Ἐπὶ δυσμορφίᾳ ἐκωμῳδεῖτο καὶ οὗτος καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ὃν ἕνα Ἀρχίστρατον εἶναι φασίν: quod interpretando sequi placuit. SCHOTT. Κορυδεὺς Hesychius.

[g] ἐπιχειρούντων] Vatic. pro ἐπιχειρούντων, ἐγχειρούντων habet. Huc lepidum pertinet Archiæ poëtæ (quem M. Tullius defendit) Epigramma lib. I. Ἀνθολ. εἰς δίκην. Quod Latine apponere in Græcarum litterarum rudium gratiam placuit: *Olim cum liquido volitaret in æthere corvus, Scorpius e*

ἥρπασε. Καὶ γὰρ ἁρπασθεὶς ὁ σκορπίος, οὐκ ἔλαττον ἔδρασεν, A
ἐμβαλὼν τῷ κέντρῳ τὸν ἰὸν, ἥπερ ἔπαθε.

61 [h]Κοτρήτων στόμα: Ἐδόκουν γὰρ εἶναι οὗτοι μάντεις· οἷον, ΘΕΣΠΙΩΔΩΝ ΣΤΟΜΑ.

62 [i]Κρητίζειν: Ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν ἔταττον τὴν λέξιν, καὶ φασὶν ἀπὸ τοῦ Ἰδομενέως τοῦ Κρητὸς τὴν παροιμίαν B
διαδοθῆναι. [k]Λέγει γὰρ, διαφορᾶς ποτὲ γενομένης τοῖς ἐν Τροίᾳ
[v]Ἕλλησιν [l]περὶ τοῦ μείζονος, καὶ πάντων πριθυμουμένων τὸν συναχθέντα χαλκὸν ἐν τῶν λαφύρων πρὸς ἑαυτοὺς ἀποφέρεσθαι, γενόμενον κριτὴν τὸν Ἰδομενέα, [m]καὶ λαβόντα παρ' αὐτῶν τὰς ἐνδεχομένας πίστεις ἐφ' ᾧ κατακολουθῆσαι τοῖς κριθησομένοις, ἀντὶ C
πάντων τῶν ἀριστέων ἑαυτὸν προτάξαι. Διὸ λέγεσθαι τὸ ΚΡΗΤΙΖΕΙΝ.

63 [n]Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν: Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρί-

terra prosilit; ille notat. Devolat, ut rapiat: verum hic tellure ruenti Tela repente citus fixit acuta pedi: Et vita orbavit. Sic quam prior ille parabat Infelix alii, rettulit inde necem. SCHOTT.

[h] Κουρήτων] Adagii meminit et Hesychius Nota vel pueris Curetum Jovem in Creta educantium fabula. Mox legit Vatic. quasi alii adagium sic efferre sint soliti, Οἱ δὲ Θεσπιωδῶν στόμα. Suidas totidem verbis, sed Θεσπιωδὸν legit: *Vaticinum os.* SCHOTT.

[i] Κρητίζειν] Vatic. sic initio: Κρητίζειν ἐπὶ τῶν ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν εἰωθότων, &c. Affine huic, Πρὸς Κρῆτα κρητίζειν. Quo usus Plutarchus proverbio in vita Pauli Æmilii [p. 267 F.] iterumque in Lysandri [p. 444 D.] Πρὸς Κρῆτα δ' ἄρα, τὸ τοῦ λόγου, Κρητίζων ἠγνόει τὸν Φαρνάβαζον. Notus et Epimenidis Cretensis versus de Cretensibus, a sancto Paulo ad Titum Cretensium Episcopum cap. 1. ver. 12. citatus: Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. Cujus principium est apud Callimachum Hymno in Jovem: ubi interpres: Παροιμία, inquit, ἐστὶ τὸ Κρητίζειν, ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι, ἀπὸ Ἰδομενέως τοῦ Κρητὸς ῥηθεῖσα, &c. Naso: *non fingunt omnia Cretes.* Idomeneo vero, bello Trojano alia contentio cum Ajace Oileo, apud Homerum Iliados ψ. Rursum alia apud Maronem III. Æneid. v. 401. et XI. Æn. v. 265. SCHOTT.

[k] Λέγει] λ' i.e. λέγουσι, vel λέγεται.

[l] περὶ τοῦ μείζονος] Mendi quid videtur subesse.

[m] λαβόντα] καὶ λαβόντα P. H.

[n] Κριὸς τροφεῖα] Simile huic illud apud Suidam, Κριοῦ διακονία: apud quem eadem repperi quæ hoc loco Vatican. præfert codex: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. Καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτραφέντας κυρίττειν τοὺς θρεψαμένους· ὃ ἔστι κερατίζειν καὶ πλήττειν διὰ κεράτων. Καὶ ὅμοιον, Κριοῦ διακονία. Non dissimile quod de Aristotele erga Platonem præceptorem ingrato jactatum, ut Muli pullus diceretur, ex Æliani Variis lib. IV. cap. 9. Laërtio, Ammonio, et Helladio

στων, ἐπεὶ τὰς φάτνας πλήττουσιν οἱ κριοί. Λέγεται γὰρ ὡς A
εἴρηται ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων τοῖς εὖ προσδιατεθεῖσι, ΚΡΙΟῚΣ ΤᾺ
ΤΡΟΦΕΙ̂Α. Καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτραφέντας τύπτειν τοὺς θρέ-
ψαντας καὶ ἔτι τρέφοντας. Μέμνηται αὐτῆς Μένανδρος.

64 [o]ΚΊΣΣΑΜΙΣ ΚΩ̂ΟΣ: Οὗτος ἦν πολυθρέμματος· τούτῳ φασὶν
ἔγχελυν ἐπιφαινομένην κατ' ἔτος τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων B
ἁρπάζειν, καὶ τὸν Κίσσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν· φαινομένην δὲ αὐτῷ
κατ' ὄναρ, κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα,
παγγενεὶ ἀπολέσθαι.

65 [p]ΚΑΝΘΆΡΟΥ ΣΟΦΏΤΕΡΟΣ: Ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν πονη-
ρῶν καὶ κακούργων· ἐπειδὴ τὶς Ἀθήνῃσι κάπηλος Κάνθαρος καλού- C
μενος, ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ προδοσίᾳ θανάτου ἐζημιώθη.

66 [q]ΚΩΦΌΤΕΡΟΣ ΚΊΧΛΗΣ: Ταύτης Εὔβουλος ἐν Διονύσῳ μέμνη-
ται. Φασὶ γὰρ κωφεύειν τὸ ζῶον.

67 ΚΈΡΔΟΣ ΑἸΣΧΊΝΗΣ ἌΜΕΙΝΟΝ· ἜΛΚΕ ΜΟΙΧῸΝ [r]ΕἸΣ ΜΥΧΌΝ:
Ταύτης μέμνηται [s]Καλλίας ἐν Ἀταλάντῃ. D

retuli in Vitis Parallelis Aristotelis ac Demosthenis, Olympiade CVII. an. 4. SCHOTT. Vid. Valcken. ad Eurip. Phœn. 44.

[o] Κίσσαμις] Mutila hîc Erasmi interpretatio, neque integre hæc reddidit. Quamobrem quid mirum si Delio egere natatore pronuntiarit? Lego itaque: Κίσσαμις Κῶος, et ἔγχελυν, et infra παγγενεὶ, etsi παγγενῆ editum etiam in Thesauro Henr. Stephani, ut recte in vita Mosis est apud Greg. Nyssenum. Sic dicimus πανδημεὶ, πανοικεὶ, παιβιδεί: quorum exempla passim obvia. SCHOTT. Κρίσσαμις Photius, qui infra παγγενεί.

[p] Κανθάρου] Desiderius ab animante scarabæo adagii originem repetit, quem aquilæ avium reginæ sic infestum esse, ut ova nido excutiat, vel ex Æsopico apologo, et e physicis notum. Vaticanus autem liber habet, εἰς θάνατον ἐδικάσθη. SCHOTT.

[q] Κωφότερος] Suidas ex hoc ipso Eubulo legit ἀφώνοτερος κίχλης, quod verius putem, etsi garrula est avis et palato in deliciis. SCHOTT.

[r] εἰς μοιχὸν ἢ μυχόν] Locus haud dubie bis corruptus, ut nesciam quid in mentem Cognato venerit (Erasmus enim silentio talia præterit) reddenti: *Prodit mœchum et secessum.* SCHOTT. ἢ μύχον] ἐς μύχον Prov. Metr. v. 1217. εἰς μύχον Plutarchus n. 89. Et sic Valckenærius, et Meinekius Quæst. Scen. Sp. 2. p. 49. Qui Canterianum Ἀταλάντῃ probat. Ἀταλετῇ H.

[s] Καλλίας ἐν Ἀταλεστῇ] Theod. Canterus, homo doctissimus, tentabat ἐν Ἀταλάντῃ, sed quis Calliæ hoc drama laudet equidem ignoro. Veteris fortasse poetæ sit, quod huc minime pertineat, aut insignite depravatum sit necesse est. Παρανομασίαν in μοιχὸν καὶ μυχὸν agnosco. Refert quidem Diogenianus proverb. ut in

68 [t]Κωφότερος τοῦ Τορωναίου αιμένος: Λιμήν ἐστι [u]περὶ A
Τορώνην τῆς Θράκης· στενὰς δὲ ἔχει δύο μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους [v]κατάρσεις, ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον.

69 [w]Κρωβύλου ζεῦγος: Παροιμία ἐπὶ τοῖς ὑπερβαλούσῃ πονηρίᾳ κεχρημένοις ταττομένη. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ ὀρνοβοσκοῦ B
τινὸς Κρωβύλου, ἑταίρας κτησαμένου δύο, ὡς μὴ μόνον ἐπὶ ταύταις πολλοὺς τῶν νέων λυμαίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ἔκλεπτεν ἐλυμαίνετο. Τοὺς οὖν ἴσους τῇ ἐκείνου πονηρίᾳ ὡς δύνασθαι συζευχθῆναι αὐτῷ Κρωβύλου [x]ζεῦγος ἔλεγον. [y]Ἢ διὰ τὸ εἶναι δύο τὰς ἑταίρας. C

avaros impudentesque jactatum: et Suidas sollemne illud suum servat, ut veteris alicujus scriptoris verba, tacito tamen ejus nomine, adscribat, præterea nihil. Affine autem huic Vespasiani Aug. illud ad Titum: *Lucri bonus est odor ex re Qualibet*, a Satyrico etiam Juvenali relatum Sat. XIV. ver. 204. contra illud Hesiodeum: Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτῃσιν. Plutarch. lib. De audiendis Poetis, [p. 21 A.] poetæ veteris, sed ἀδήλου, in hanc sententiam versus citat, et Sophoclis illud: Τὸ κέρδος ἡδύ, κ'ἂν ἀπὸ ψευδῶν ἔῃ. Et Julii Cæsaris illud: *Si violandum est jus, regnandi causa violandum.* Denique Euripideum hoc in Hippolyto coronato [612.] Ἡ γλῶσσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. SCHOTT.

[t] Κωφότερον] Refert et Suidas utrumque proverbium, Κωφότερος κίχλης, et Κωφότερος τοῦ Τορωναίου λιμένος: sed interpres Germanus permiscendo turbavit. Simile de Nili catadupis seu catarrhactis refert in somnio Scipionis M. Tullius, accolas ejus sonitu obsurduisse. Vatic. autem amplius hoc loco: Παρὰ Τορώνην τῆς Θράκης καλεῖται τὶς κωφὸς λιμήν. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία παρ' ὅσον ὁ ἐν Τορώνῃ τῆς Θράκης λιμήν. Στενὰς δὲ, etc. Et statim κατάρσεις pro καταρρεύσεις, sed non placet. SCHOTT. Κωφότερος H.

[u] ἐπὶ Τορώνῃ] περὶ Τορώνην P. H.

[v] καταρρεύσεις] κατάρσεις B. cum Schotti Vaticano. καθαιρέσεις Plutarch. n. 91. Totum locum sic refingit Hemsterhusius ad Luciani Timon. T. I. p. 167. ταινίας δὲ ἔχει δύο μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους καταιρούσας, vel καθηκούσας, vel potius κατατεινούσας. De voce κατάρσεις vid. Wyttenbach. ad Plutarch. p. 162 A. Mox τοὺς edd.

[w] Κρωβύλου] Κρωβύζου in Suida constanter legas, nisi operarum σφάλμα est, interpretaturque ad eumdem prope modum, de scelere nimis arcte conjunctis. Vaticanæ vero membranæ Κροβύλλου, geminata λλ præferunt, adeo variatum sæpe in propriis nominibus. Additque idem codex: Ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλούσῃ πονηρία χρωμένων. Κρόβυλλος γὰρ ἑταίρας δύο κτησάμενος πολλοὺς τῶν νέων δι' αὐτῶν ἐλυμαίνετο. SCHOTT. Κρωβύλου B. cum Photio et Hesychio.

[x] ζυγὸς] ζεῦγος P.

70 [y]Κύδος: Λοιδορία, κακολογία. Καὶ ΚΥΔΑΖΕΙΝ, τὸ λοιδο- A
ρεῖν καὶ κακολογεῖν. Ἡ δὲ πρώτη συλλαβὴ βραχέως ἐκφέρε-
ται. Καὶ ὅταν λοιδορίαν ἐκτίσῃ τὶς ἐπὶ μηδενὶ ἀξίως συκοφαν-
τουμένοις, παροιμιωδῶς λέγεται ΚΥΔΟΤΣ ΕΚΤΕΤΙΚΕΝΑΙ.

71 [z]ΚΥΖΙΚΗΝΟΙ ΣΤΑΤΗΡΕΣ: Διεβεβόηντο οὗτοι ὡς εὖ κεχαραγ-
μένοι. Πρόσωπον δὲ ἦν γυναικεῖον ὁ τύπος Μητρὸς θεῶν· ἐπὶ δὲ B
θατέρου, προτομὴ λέοντος.

72 [a]ΚΥΘΩΝΥΜΟΥ ΑΙΣΧΟΣ: Αἶσχιον κλέος ἔχοντος ἢ οὗ ἄν τις ἐπι-
κρύψῃ τὸ ὄνομα διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς πράξεις, ἢ δυσωνύμου,
ἢ περιβοητοῦ περὶ τὰς πράξεις, ἢ ἀξίου κεκρύφθαι.

73 [b]ΚΥΩΝ ΕΠΙ ΔΕΣΜΑ: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις C
[c]ἐπιδιδόντων· καὶ, ΒΟΥΣ ΕΠΙ ΔΕΣΜΑ.

74 [d]ΚΩΟΣ ΧΙΩΙ: Ὁ Κῶος ἀστράγαλος ἠδύνατο ἔξ. Παροιμία δέ
ἐστι ΧΙΟΣ ΠΡΟΣ ΚΩΟΝ. Ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἠδύνατο ἓν, ὁ δὲ Κῶος, ἕξ.

75 [e]ΚΩΡΤΚΑΙΟΣ ΗΚΡΟΑΖΕΤΟ: Ταύτης [f]Μένανδρος μέμνηται ἐν

[y] Κύδος] Κύδος quoque Hesychio est κακολογία καὶ λοιδορία. Quidam accentu distinguunt κῦδος *gloriam*, et κύδος *convitium*. Aliter tamen Suidas. SCHOTT.

[z] Κυζικηνοὶ] Habet eadem Suidas, absunt tamen illa Μητρὸς θεῶν. SCHOTT.

[a] Κυθωνύμου] Hesych.: Κυθωνύμου: Αἴσχρὸν κλέος ἔχοντος, ἢ τοῦ ἄν τις ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα διὰ τὰς συμφορὰς (καὶ) τὰς πράξεις, ἢ ἀξίου κεκρύφθαι. Suidas: Κευθωνύμου κλέος ἢ αἶσχος: Ἐστὶ τῶν αἴσχιον κλέος ἐχόντων, ἢ ὃν ἄν τις ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα, ἢ δυσωνύμου.

[b] Κύων ἐπὶ δ.] Utrumque Hesychius adagium explicat. Vatic. autem habet codex: Εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. Ὅμοια τῇ, Βοῦς ἐπὶ δεσμά. SCHOTT.

[c] ἐπιδόντων] ἐπιδιδόντων H. Suid. Hesych.

[d] Κῶος Χίῳ] Habet Hesychius et Suidas, sed in hoc corrupte arbitror legi ἔνδον, et ἔξω, pro ἓν et ἕξ, nata e compendiis, ut fit, menda. Latini unionem *canem* nominabant quem et Iones ὄνον appellarunt, vel οἶνας potius: ut supra adag. 23. hujus Centuriæ vidimus, monetque Pollux, *Coum* vero ἑξίτην, vel senionem. Persius Sat. III. *quid dexter senio ferret Scire erat in votis, damnosa canicula quantum Raderet.* Martialis: *Senio nec nostrum cum cane quassat ebur.* SCHOTT.

[e] Κωκυραῖος] Strabo XIV. p. 923=954. φασὶ δὲ τὸν παράπλουν τοῦ Κωρύκου πάντα λῃστήριον ὑπάρξαι τῶν Κωρυκαίων καλουμένων, εὐραμένων τρόπον καινὸν τῆς ἐπιβουλῆς τῶν πλεόντων· κατεσπασμένους γὰρ ἐν τοῖς λιμέσι τοῖς καθορμιζομένοις ἐμπόροις προσφοιτᾶν, καὶ ὠτακουστεῖν τί φέροιεν, καὶ ποῦ πλέοιεν· εἶτα συνελθόντας ἀναχθεῖσι τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίθεσθαι καὶ καθαρπάζειν· ἀφ' οὗ δὴ παντὰ τὸν πολυπράγμονα, καὶ κατακούειν ἐπιχειροῦντα τῶν λάθρα καὶ ἐν ἀπορρήτῳ διαλεγομένων, Κωρυκαῖον κα-

τῷ Ἐγχειριδίῳ. Πειραταὶ γὰρ περὶ Κώρυκον τῆς Παμφυλίας A
ἦσαν, καί τινες τῶν ἐκ Κωρύκου συμπράττοντες αὐτοῖς περιειρ-
γάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία, καὶ τὸν καιρὸν καθ' ὃν μέλλοιεν
πλεῖν, καὶ τοῖς πειραταῖς ἐμήνυον. Τοῦτο μαθόντες οἱ ἔμποροι,
ἔκρυπτον τὰ πολλά. Ἐπεὶ δὲ καὶ οὕτω τοῖς πειραταῖς [g]ἐγεγό-
νει, ἐκράτησεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λάθρα πράτ- B
τεσθαι, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων.

76 [h]Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν: Πεισίστρατος, ὡς φα-
σὶν, ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργουμένων ἀπῄτει τοὺς Ἀθηναίους.
Παριὼν δέ ποτε, καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ
τόπους λιθώδεις, ἤρετο τὸν πρεσβύτην, τίνας ἐκ τῶν τόπων κομί- C
ζοιτο τοὺς καρπούς· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, Ὀδύνας καὶ σφακέλους, καὶ
τούτων δεκάτην Πεισίστρατος φέρει. Θαυμάσας δὲ ὁ Πεισί-

λοῦμεν· καὶ ἐν παροιμίᾳ φαμὲν, Τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο, ὅταν δοκῇ τις πράττειν δι' ἀπορρήτων ἢ λαλεῖν, μὴ λανθάνῃ δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας, καὶ φιλοπευστοῦντας τὰ μὴ προσήκοντα. Vid. Eustath. Od. ε'. p. 1534, 54.

[f] Μένανδρος] Hîc dubium Comicusne an Historicus laudetur. Equidem de hoc magis crediderim qui hæc narrarit. Suidas enim in Κώρυκος *Dexippum* utique historicum in *Thesauro*, et hîc in *Enchiridio Menandrum* citat. De loco *Coryci* varii varie. Strabo lib. XIV. Lydiæ montem facit, et proverbii meminit atque historiæ; sed cujus frustra lectionem Erasmus tentarit, tueturque H. Stephanus. Suidas cum Zenobio Pamphyliæ attribuit, sed promontorium ille, hic opidum portumque facit. Stephanus Byzantius περὶ πόλεων mire variat, montem, portum, insulam, et opidum, nunc Cretæ, nunc Ciliciæ agnoscens. Verum non procul Pamphylia Cilicia afuit. Affine autem huic adagium, quod Cebes Thebanus in humanæ vitæ Tabula extrema παροιμιωδῶς extulit, Τὸ Κωρύκιον ἄντρον ἔχει, *Corycium antrum incolit:* pro, Tutus non est a piratis, prædonibusque. Cum quibus enim Corycæi exploratores se conjunxerant spoliabantur a piratis, ipsi vero immunes abibant. Sed de hoc nos loco plura in libris *Observationum humanarum* disserimus, quæ hîc inculcari putidum foret. SCHOTT. Vid. Meinekii Fr. p. 56.

[g] ἐγεγόνει] Excidisse quid videtur. Fortasse φανερά.

[h] Καὶ σφάκελοι] Habet Suidas et Hesychius, quorum hic gravem quemvis dolorem σφάκελον significare ait. Medici vero Galenus, et Aëtius νέκρωσιν: ac de philosophis Theophrastus in Plantis *siderationem* facere videntur. Æschylus in Prometheo [877.] de gravi mentis emotione capit. Vatic. autem codex hîc legit: Καὶ δέποτε τόπους λιθώδεις, et statim, Πεισιστράτῳ φέρει. SCHOTT.

στρατος τὴν παρρησίαν αὐτοῦ τῆς δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. [i]Καὶ ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο. A

77 Κύρβεις κακῶν: (Κύρβεις) καλοῦνται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις [k]σανίδες τρίγωνοι, ἐν αἷς τοὺς νόμους ἀνέγραφον, καὶ τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων τιμωρίας. [l]Ἐπὶ τοίνυν τῶν σφόδρα πονηρευομένων ἡ παροιμία εἴρηται. B

78 [l]Κλαίει ὁ νικήσας, ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν: Αὕτη παρῆλθεν ἐκ χρησμοῦ Σιβύλλης τῆς Ἐρυθραϊκῆς. Περὶ γὰρ Φιλίππου μαντευομένη, μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, τὸ ἔπος εἶπεν. [l]Ἐπειδὴ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Θηβαῖοι ἡττηθέντες ἀπώλοντο, Φίλιππος δὲ νικήσας μετὰ τὴν μάχην, εὐθὺς ὑπὸ Παυσανίου διεφθάρη. C

79 [m]Κοινὰ τὰ φίλων: Τίμαιος φησὶν ὅτι προσιόντας Πυθα-

[i] ἐκ τούτου] καὶ ἐκ τούτου P. H. Iidem mox τὴν παροιμίαν.

[k] σανίδες τρίγωνοι] *Triquetræ tabulæ.* Sic et Suidas. Non recte igitur Erasmus *quadras* reddidit. Apollonii interpres in lib. IV. [280.] Argonaut. Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ἄξονας μὲν τετραγώνους λίθους, κύρβεις δὲ τριγώνους. De utrisque Plutarchus in Solone, ex Aristotele: et Pollux libro VIII. Onomastici, et de vocibus Atticis Thomas Magister in dict. ἄξονες. Geminum autem proverbium supra, Ἰλιὰς κακῶν, et infra, Λέρνη κακῶν. SCHOTT. Addidi κύρβεις cum B.

[l] Κλαίει] Diogenianus cum Zenobio consentit, et placet. Video tamen invertere Chiliastem Batavum ac Jos. Scaligerum: Κλαίει ὁ νικηθείς, ὁ δὲ νικήσας ἀπόλωλεν. De Philippi cæde nos pluribus in Vitis comparatis Aristot. et Demosth. ad Olymp. CXI. anno 1. ubi et de altero eidem ab Apolline dato oraculo, e Gemisto Plethone lib. II. extremo Ἑλληνικῶν: Ἕστηκεν μὲν ὁ ταῦρος, ἔχει τέλος, ἔστι δ' ὁ θύσων. Aliud item Apollinis Pythii oraculum huic non dissimile commemorat idem Pletho extr. lib. II. Παραλειπομένων: Τῆς ἐπὶ Θερμώδοντι μάχης ἀπάνευθε γενοίμην Αἰητὸς ἐν νεφέεσσι, καὶ ἠέρι θηήσασθαι. Κλαίει ὁ νικηθείς· ὁ δὲ νικήσας ἀπόλωλε. SCHOTT.

[m] Κοινὰ] Timæum citat et Laërtius auctorem, in Pythagora. Cicero quoque libro I. [c. 12.] de Legibus: *Unde,* inquit, *illa Pythagorica vox:* Τὰ τῶν φίλων κοινά? Amplius Agellius libro I. Noct. Attic. cap. 9. *Omnes,* inquit, *simul, qui a Pythagora in cohortem illam disciplinarum* (alii *discipulorum*; ego *disciplinæ* malim) *recepti erant, quod quisque familiæ pecuniæque habebant in medium dabant, et coibatur societas inseparabilis; tamquam illud fuerit antiquum consortium, quod in re* (leg. *jure*) *atque verbo Romano appellabatur* κοινόβιον. Porphyrius quoque Malchus in Pythagoræ vita de ejus auditoribus: Οὗτοι καὶ τὰς οὐσίας κοινὰς ἔθεντο. Et Iamblichus lib. I. cap. 30.

γόρᾳ μαθητὰς περὶ τὴν Ἰταλίαν ἔπειθεν ὁ φιλόσοφος κοινὰς τὰς A
οὐσίας ποιεῖσθαι. Ὅθεν εἰς παροιμίαν ἡ συμβουλὴ τοῦ Πυθα-
γόρα ἦλθεν.

80 ΚΕΛΜΙΣ ΕΝ ΣΙΔΗΡΩΙ: Αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν σφόδρα ἑαυτοῖς
πιστευσάντων, ὅτι ἰσχυροὶ καὶ δυσχείρωτοι πεφύκασι. Κέλμις
γὰρ [n]εἷς τῶν Ἰδαίων Δακτύλων τὴν μητέρα Ῥέαν ὑβρίσας, [o]καὶ B
μὴ ὑποδεξάμενος ὑπὸ τῶν [p]ἀδελφῶν [q]εὐμενῶς ἐν τῇ Ἴδῃ, ἀφ' οὗ
ὁ στερεώτατος ἐγένετο σίδηρος. Μέμνηται τῆς ἱστορίας Σοφο-
κλῆς [r]ἐν Σατύροις.

81 [s]ΚΑΚΙΟΝ ΒΑΒΥΣ ΑΥΛΕΙ: Τάττουσι ταύτην ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ

Κοινὰ γὰρ πᾶσι πάντα καὶ ταῦτα ἦν. Ἴδιον δὲ οὐδεὶς οὐδὲν ἐκέκτητο. Καὶ εἰ μὲν ἠρέσκετο τῇ κοινωνίᾳ, ἐχρῆτο τοῖς κοινοῖς κατὰ τὸ δικαιότατον. Id quoque, ut alia plurima, suum fecit Plato, qui et uxores voluit esse communes. Sed eam rerum omnium communionem refellit Lactantius Firmianus lib. III. a cap. 21. Fortunas etiam inter se communes habuisse Christianos initio nascentis ecclesiæ, cum Apostoli in commune conferrent omnia, Act. cap. ii. vers. 44. legimus. Adagium vero quis non habet? Plato lib. V. de Legibus [p. 739 C.] Aristoteles II. Polit. et IX. [8.] Ethicorum Nicom. Plutarchus περὶ φιλαδελφίας, [p. 490 E.] Euripides frequenter, Terentius in Adelphis, Cicero præterea I. Offic. et noto Epigrammate Martialis lib. II. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 68. Eustath. Il. ε'. p. 600. ι'. 778, 15.

[n] εἷς τῶν Ἰδαίων δακτύλων] Depravate hîc excusum erat, ut et apud Cognatum, εἷς τῶν Ἰουδαίων δακτύλῳ, pro Ἰδαίων δακτύλων, etsi Vatican. vitiose Ἰδέων. Et mox ἀδελφῶν reposui pro δελφῶν. Post paulo concinnius Vatic. Καὶ μὴ ὑποδεξάμενος εὐμενῶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἐν τῇ Ἴδῃ. *Idæos Dactylos* recenset Apollonii Argonaut. enarrator ex auctore Phoronidis, (non, ut Erasmus credidit, Phoronide auctore) quem Hellanicum fuisse ex eodem Scholiaste lib. III. item et Athenæo lib. IX. conjicere licet, *Curetasque* fuisse eosdem et *Corybantas*. A digitorum paritate dici auctor Diodorus lib. V. Biblioth. et Strabo libro X. ubi et Sophoclem laudat, pluraque commemorat, quæ uterque Cælius, Rodig. et Calcagn. in Adversaria retulit. SCHOTT. De Idæis Dactylis vid. Wyttenbach. ad Plutarch. p. 85 B.

[o] καὶ μὴ—σίδηρος] Hæc valde mihi videntur corrupta. Plutarchus n. 11. habet tantum hæc: Κέλμις γάρ τις ἐν Ἴδῃ στερρότατον σίδηρον ἐργαζόμενος.

[p] ἀδελφῶν] δελφῶν H. F. ed. Brub.

[q] εὐμερῶς] εὐμενῶς P. H. F.

[r] ἐν Σατύροις] Excidit nomen fabulæ. Vid. fragm. ed. Dind. p. 335.

[s] Κάκιον Βάβυς] Proverbium explicat et Athenæus lib. XIV. [p. 624 B.] Δειπνοσ. emendante Desiderio semel iterumque, ubi Καὶ Κίων ἡ Βάβυς αὐλεῖ, pro Κάκιον ὁ Βάβυς reponit, et pro τὸ Βάβυος

χεῖρον ἀσκούντων. Φασὶ δὲ ὅτι ὁ Βάβυς ἀδελφὸς ἦν Μαρσύου, A
ὃν Ἀπόλλων ὑπερτενῆ κρεμάσας ἐκ πίτυος ἐξέδειρεν, ἐρίσαντα
αὐτῷ περὶ μουσικῆς. Βουλόμενος δὲ καὶ τὸν Βάβυν ἀνελεῖν,
Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, ὡς ἀφυῶς τῷ αὐλῷ χρᾶται, ἀφῆκεν αὐτόν.
Ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη, ὅτι ΚΑΚΙΟΝ ΒΑΒΤΣ ΑΥΛΕΙ.

82 [t]ΚΑΚΟΥ ΚΟΡΑΚΟΣ ΚΑΚΟΝ ΩΟΝ: Τὴν παροιμίαν ταύτην οἱ μὲν B
ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ ζώου φασὶν εἰρῆσθαι, ὅτι οὔτε αὐτὸς βρωτὸς ἐστὶ,
οὔτε τὸ ᾠὸν [u]ὃ ἔχει. Οἱ δὲ, ἀπὸ Κόρακος τοῦ Συρακουσίου ῥή-
τορος, πρώτου διδάξαντος τέχνην ῥητορικήν. Ὑπὸ γὰρ τούτου,
ὡς φασὶ, μαθητὴς Τισίας ὀνόματι μισθὸν ἀπαιτούμενος, καὶ εἰσ-
αγόμενος εἰς τὸ δικαστήριον, εἶπε πρὸς τὸν Κόρακα, Εἰ μέν με C
νικήσειας, ὦ Κόραξ, οὐδὲν μεμάθηκα, καὶ οὐ λήψῃ τί· εἰ δ' ἡττη-
θήσῃ, οὐ κομιῇ τὸν μισθὸν ὡσαύτως. Θαυμάσαντες οὖν οἱ δικα-
σταὶ τὸ σόφισμα τοῦ νεανίσκου, ἐπεφώνησαν, ΚΑΚΟΥ ΚΟΡΑΚΟΣ
ΚΑΚΟΝ ΩΟΝ. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν πονηρὰ
ποιούντων. D

83 [x]ΚΤΗΝΩΔΕΙΣ ΣΤΜΦΟΡΑΙ: Τοῦτο εἰς παροιμίαν ἦλθε διὰ τὰ
Κυθνίοις συμβάντα. Φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης οὕτως [y]κακῶς αὐ-
τοὺς διατεθῆναι ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος, ὥστε τὰς μεγάλας συμφορὰς
Κυθνώδεις καλεῖσθαι.

84 [z]ΛΑΓΩΣ ΚΑΘΕΥΔΩΝ: Παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. E

χορὸν, τοῦ Βάβυος χεῖρον. De Marsya nota fabula ex Ovidii Metamor. Diodoro, Æliano, et aliis. Eumque de pinu ab Apolline suspensum auctor Apollodorus lib. I. et Longus scriptor Atticus ποιμενικῶν lib. IV. Κρεμᾷ γέροντα ἄνθρωπον ἐκ μιᾶς πίτυος ὡς Μαρσύαν. Ad quem locum notat eruditissimus Jungermannus, aliis ἐκ φηγοῦ suspensum Marsyam, ut Nonno Dionys. lib. I. et Agathiæ lib. IV. SCHOTT.

t Κακοῦ κόρακος] Commemorantur eadem in Hermogenis Προλεγομένοις. Coracis autem et Tisiæ Siculorum, ut Rhetoricæ scriptorum antiquissimorum meminit Fabius lib. III. cap. 1. De *Protagora et Euathlo* gemina historia apud Agellium libro V. Noctium Atticarum capite 10. et Apuleium in Floridis. SCHOTT.

u ὃ ἔχει] Sic P. H. F. ἔχει ed. Brub. Utrumque om. Schottus.

x Κυθνώδεις] Κύθνος Cycladum una est insula Stephano Byzantio, e qua natum proverbium. SCHOTT.

y κακῶς] κακῷ P.

z Λαγὼς] Patentibus oculis dormire leporem physici aiunt, in his et Plinius libro XI. cap. 37. Affine igitur et illud: *Non omnibus dormio.* SCHOTT.

85 [a]Λαγὼς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχων: Δειλὸν ἄγαν τὸ ζῷον· ὅθεν καὶ ὁ Ῥηγῖνος λαγὼς ἐλέχθη, καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνους ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῴδουν. Παροιμία δέ τις ἐστὶν, Ὁ λαγὼς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει, ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς, καὶ διὰ τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων, τασσομένη. A

86 [b]Λέρνη κακῶν: Παροιμία τίς ἐστιν Ἀργολικὴ, ἣν ἀποδιοπομπούμενοι ἔλεγον. Τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐνέβαλλον, διὰ τὸ σύμμικτον εἶναι καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν. Ἀκριβέστερον δ' ἄν τις τὴν παροιμίαν φαίη ἀπό τινος ἱστορίας [c]διαδεδόσθαι. Δαναὸς γὰρ ἱστορεῖται τὰς τῶν Αἰγυπτιαδῶν κεφαλὰς αὐτόθι καταθεῖναι· καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ παρανομήματος ἡ παροιμία ἐλέχθη. Ἴσως δὲ καὶ εἰς ὕβριν αὐτῶν ὁ Δαναὸς ἐκελεύσατο ἐκεῖ τὰ καθάρσια βάλλεσθαι. B C

87 [d]Λετκηπατίας: Κλέαρχος τῷ περὶ Βίων φησὶ συμβαίνειν τὶ περὶ τὸ ἧπαρ ἐπί τινων, ὃ δειλοὺς ποιεῖ· εἰρῆσθαι οὖν ἐπὶ [e]τῶν τοιούτων τὴν παροιμίαν. D

88 [f]Λεσβίων ἄξιαν: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

89 [g]Λευκὴ στλεθμη: Ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων ἡ παροιμία

[a] Λαγὼς τὸν περὶ] Allusit non raro Aristophanes: ut in Ranis [192.] δοῦλον οὐκ ἄγω Εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν. Plutarchus quoque de leporis tractat natura libro De terrestrium et marinorum animantium prudentia. Articulus autem τὸν hîc παρέλκει, nec in Suida comparet. SCHOTT. Vid. Valcken. ad Herodot. VII. 57. Dedi δειλίᾳ pro δειλίαν cum Suida.

[b] Λέρνη] Strabo lib. VIII. [p. 538=570.] Argivorum et Mycenæorum lacum *Lernam* facit. Hesychius etiam geminum proverbium recenset Λέρνη θεατῶν, indeque Apostolius. De Danai historia supra in adagio, Ἄπληστος πίθος. Vatican. autem hîc duo conjungit: Λερναῖα χολὴ, καὶ Λέρνη κακῶν. Διὰ τὸ τὸν Δαναὸν ἐκεῖ τὰς τῶν Αἰγυπτιάδων κεφαλὰς καταθέσθαι. Ἡ ἀπὸ τῆς ὕδρας τῆς πολυκεφάλου ἐν αὐτῇ γινομένης. SCHOTT.

[c] διαδεδόσθαι] διαδεδόσθαι P.

[d] Λευκηπαχίας] Sic mendose in Obsopœana editione legitur, nec melius in Aldina [et F.] λευτηπαχίας. Legendum λευκηπατίας ut Erasmus et Scaliger; vel λευχηπατίας ut Suidas, ἀπὸ τοῦ λευκοῦ καὶ ἥπατος. Μελέαρχος, sed vitiose pro Κλέαρχος, codex Vatican. rectius vero sequentia: Φησὶ περὶ τὸ ἧπαρ τὶ συμβαίνειν ἐπί τινων, ὃ δειλοὺς τούτους ποιεῖ. Ἐπὶ τῶν τοιούτων εἴρηται ἡ παροιμία. Clearchum autem ἐν τῷ περὶ τῶν βίων, sæpe advocat Athenæus libro XII. Δειπνοσοφ. aliique. SCHOTT.

[e] τῶν τοιούτων] τούτων H.

[f] Λεσβίων] Vatican. ita, Λεσβίων ἄξια, καὶ Λέσβιος δεξιὰ, ἐπὶ τῶν ἀπραξίων ἀμφότεραι. SCHOTT.

[g] Λευκὴ στ.] Affine huic, Κατὰ

ἐλέγετο, [1]Ἐν [b]λευκῶι (λίθωι) λευκὴ στάθμη. [1]Ἐν γὰρ τοῖς A
λευκοῖς λίθοις λευκαὶ στάθμαι οὐδὲν δύνανται δεικνύναι, καθάπερ ἡ
διὰ τῆς μίλτου. Στάθμη δὲ ἐστὶ σπάρτος τεκτονική.

90 [i]Λαίθαργος κύων: Ὁ προσσαίνων μὲν, λάθρα δὲ δάκνων. Καὶ
τῶν ἵππων οἱ νωθροὶ, λαίθαργοι. Καὶ πάθος τὶ σὺν πυρετῷ.

91 Λήμνιον κακόν: Παροιμία, ἣν διαδοθῆναι φασὶν ἀπὸ τῶν B
παρανομηθέντων εἰς τοὺς ἄνδρας ἐν Λήμνῳ ὑπὸ τῶν γυναικῶν.
[k]Ἢ διὰ τὸ τὰς ἁρπαγείσας ὑπὸ Πελασγῶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς

στάθμην, *Ad amussim*. Theocritus in Heraclidis [XXV. 194.] Αὐτὸς γὰρ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας. *Factus ad amussim jamdudum certior*. Quæ verba male vertit Eobanus Hessus: *Factus es ad stabulum jam dudum certior*. Deceptus credo affinitate vocis σταθμοῦ καὶ στάθμης. SCHOTT. Schol. Platonis p. 89. Παροιμία, ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλως σημειουμένων, καὶ τούτων μηδὲν συνιέντων. Ἡ γὰρ ἐν τοῖς λευκοῖς λίθοις σταθμὴ λευκὴ οὐδὲν δύναται δεικνύναι, διὰ τὸ μὴ παραλλάττειν, καθάπερ ἡ διὰ τῆς μίλτου γιγνομένη, ὡς Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι· Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι Οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη. Ἔστι δὲ στάθμη σπάρτος τεκτονική. Ita MS. Bodl. Eustath. Il. ε'. p. 1022. ult. Λευκὴ στάθμη, ἀντὶ τοῦ ἄδηλος στάθμη κατὰ Παυσανίαν. Οὐ γὰρ ἀκριβῶς διαφαίνει ὀρθότητα ἡ λευκὴ στάθμη. Διὸ κεῖσθαι ἡ παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν ἀδήλα ἀδήλοις σημειουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. Οἷον, τοῖς λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴν στάθμην. Καὶ ὅρα ὡς ὠ πάντη ἀσφαλῶς ἡ τοιαύτη γραφὴ ἔχει· ὡς γὰρ ἐν λευκῷ λίθῳ οὐκ ἂν τις τεκμήραιτο στάθμην λευκὴν, οὕτως οὐδ' ἐν μέλανι μέλαιναν ἢ ἐν ἐρυθρῷ ἐρυθρᾶν κ. τ. λ. Vid. Heindorf. ad Platonis Charm. p. 58.

[b] λευκῷ] Adde quod excidit λίθῳ. Deinde l. ἡ διὰ pro ὁ διά.

[i] Λαίθαργος] Apparet Zenobium λήθαργον pro *veterno* legisse, ex iis quæ de equo ignavo subjicit. Repperi et in Herodiani Grammatici Fragmentis selectorum nominum Atticorum, λήθαργος κύων, ὁ κρύφα δάκνων. Phrynichus vero pro oblivioso, quem Athenienses antiqui ἐπιλήσμονα vocant, ex Menandro. Suidas etiam in λήθαργος, ut Zenobius. Alibi tamen hunc veteris alicujus poëtæ versum proverbialem explicat: Σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ. Ubi per αι scribit, quemadmodum et Eustathius in Odyss. [δ'. p. 1492, 33.] Λαιθάργους δάκνοντας de obtrectatoribus. SCHOTT. λίθαργος P. hic et infra. λήθαργος F. Brub. et Suidas p. 2304 C. qui agnoscit Λαίθαργος p. 2276. cum Schol. Aristoph. Eq. 1028.

[k] ἢ διὰ τὸ τὰς] Priorem de Pelasgis historiam habes apud Herodotum in extrema Eratone [VI. 138.] et apud Euripidis Scholiastem in Hecuba [v. 887.] ubi et Didymum citat, ad illa tragici verba: Καὶ Λῆμνιαν ἄρδην ἀρσένων ἐξέκισαν. Meminit et Seneca tragicus in Agamemn. Ibidemque legendus Martinus Delrius noster. Alterum vero *Lemnia manu* totidem verbis Diogenianus recenset, atque Hesychius. Corrupta autem hîc quædam ac perturbata. Fuit cum ita tenta-

γυναῖκας, εἰς Λῆμνον ἀπαχθῆναι· ἃς ἀποτεκούσας, τρόπους τε Α
τῶν Ἀθηναίων διδάξαι τοὺς παῖδας καὶ γλῶτταν· τούτους δὲ τι-
μωρεῖν ἀλλήλοις, καὶ τῶν ἐκ τῶν Θρασσῶν γεγενημένων ἐπικρα-
τεῖν· τοὺς δὲ Πελασγοὺς ἐπὶ τούτῳ ἀχθομένους κτεῖναι αὐτοὺς
καὶ τὰς μητέρας αὐτῶν. [1a]Ἡ διὰ τὴν δυσωδίαν τῶν Λημνιάδων
γυναικῶν τὴν παροιμίαν διαδοθῆναι. Β

Λημνίαι χειρί: Ὠμῇ καὶ παρανόμῳ, ἀπὸ τῆς παροιμίας.

92 Λοΐσαιο τὸν Πελίαν: Αὕτη ἡ παροιμία προήχθη ἐκ τῶν
συμβεβηκότων τῷ Πελίᾳ· ὃν αἱ [m]θυγατέρες αὐτοῦ εἰς λέβητα
ζέοντα καθῆκαν, ἐξαπατηθεῖσαι ὑπὸ Μηδείας, ὡς νέον ποιήσουσαι,
καὶ οὕτως αὐτὸν δαπανηθέντα ἀπώλεσαν. Πελίας γὰρ Ἰωλκοῦ C
[n]ἐβασίλευσεν, ᾧ χρωμένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς
τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνόει τὸν
χρησμὸν, αὖθις δὲ ὕστερον ἐπέγνω. Τελῶν γὰρ τῷ Ποσειδῶνι
θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμ-
ψατο. Ὁ δὲ ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἔσπευδεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. D
Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἄναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον
ἀπολέσας ἐν τῷ ὕδατι πέδιλον. Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν,
καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλὼν, ἠρώτα προσελθὼν, Τί ἂν ἐποιήσας
ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν σοι πρός τινος φονευθήσεσθαι τῶν πο-
λιτῶν. Ὁ δὲ, Τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προσέταττον ἂν φέ- E
ρειν αὐτῷ. Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν

rem, nihil nos juvantibus membranis: ἀπὸ τῶν παρανομηθέντων τῶν ἀνδρῶν ἐν Λήμνῳ. [Frustra Schottum tentasse pronuntiat Albert. ad Hesych. Vide annotata ad Suidam.] Et statim pro ἐκ τῶν Θρασσῶν reponebam Πελασγῶν: [Πελασγίδων Herodot.] Sed eruditiores arbitrentur. Turbat certe Cognatus ita reddere conatus, *Manasse proverbium dicitur ab iis, qui maritos in Lemno a mulieribus abductos violaverant.* I nunc, et obviam esse facilemque omnem interpretandi rationem jacta. SCHOTT.

[1a] Ἡ διὰ τὴν δυσωδίαν] Vid. Apollodor. I. 9, 17.

[m] θυγατέρες] Peliæ filiæ *Asteropea* et *Antinoë* nominantur a Pausania. Tertiam addit *Alcestidem* Diodorus Siculus, lib. IV. Bibliothecæ quæ mortis paternæ conscia minime fuerit. Historiam universam verius et uberius narrat idem Diodorus, et Apollonii interpres in Argonauticῶn Periocha; item Ovidius lib. VII. Metamorph. et alii. Infra, pro ἠδικήθη μετῆλθεν ἐθέλων, legendum arbitror μετελθεῖν. SCHOTT.

[n] ἐβασίλευσεν] ἐβασίλευεν P. H. Sed aoristum habet Apollodorus I. 9, 16.

ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν Ἄρεϊ ἀνατεθειμένον· A
ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀΰπνου. [1]Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος
[1]Ἰάσων, ναῦν κατεσκεύασε πεντηκόντορον, τὴν οὕτω κληθεῖσαν
Ἀργὼ, ἀπὸ τοῦ ταύτην τεκτηναμένου [u]Ἄργου. Καὶ τοὺς ἀρίστους
τῆς [1]Ἑλλάδος συναθροίσας, ἀπέπλευσε. [o]Καταλαβὼν δὲ εἰς
Κόλχους Αἰήτην παρεκάλει τὸν τῆς Κολχικῆς βασιλεύοντα γῆς B
δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ. Τοῦ δὲ ἀπαρνουμένου τὴν δόσιν, Μήδεια
ἡ τούτου θυγάτηρ ἔρωτα ἴσχει [1]Ἰάσονος, καὶ αὐτῷ ἐπαγγέλλεται
τὸ δέρας ἐγχειρίσασθαι, εἰ ὁμόσει αὐτὴν ἕξειν γυναῖκα, καὶ εἰς
[1]Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγηται. [1]Ὁμόσαντος δὲ [1]Ἰάσονος, νυκτὸς
ἐπὶ τὸ δέρας Μήδεια τοῦτον ἤγαγε, καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα C
κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ [1]Ἰάσονος ἔχουσα τὸ δέρας
ἐπὶ τὴν Ἀργὼ παραγίνεται. Συνείπετο δὲ [p]αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς
[u]Ἄψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν. Αἰήτης δὲ
ἐπιγνοὺς τὰ τῇ Μηδείᾳ τετολμημένα, ὥρμησε τὴν ναῦν διώκειν.
[1]Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸν ἀδελφὸν φονεύει, καὶ D
μελίσασα, κατὰ τοῦ βυθοῦ ῥίπτει. Συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ
τοῦ παιδὸς μέλη τῆς διώξεως ὑστέρησεν. [q]Ὑποστρέψας οὖν ὁ
[1]Ἰάσων εἰς [1]Ἰωλκὸν, τὸ μὲν δέρας Πελίᾳ δίδωσι, περὶ ὧν δὲ ἠδι-
κήθη μετελθεῖν ἐθέλων, παρεκάλει Μήδειαν ὅπως Πελίας αὐτῷ
δίκας ὑφέξει. [1]Ἡ δὲ πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα E
καθεψῆσαι, ὑποσχομένη ποιῆσαι νέον. Καὶ τοῦ πιστεῦσαι χάριν,
κριὸν μελίσασα, καὶ καθεψήσασα, ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύ-
σασαι, τὸν πατέρα εἰς λέβητα ζέοντα ἐμβαλοῦσαι, καθέψουσιν.

[1]Ἐλούσαντο δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ κακῶς. [r]Μέγα μὲν γὰρ

[o] Καταλαβὼν] Vid. Apollod. I. 9, 23.

[p] αὐτῇ καὶ] καὶ αὐτῇ H.

[q] Ὑποστρέψας] Vid. Apollod. ib. s. 27.

[r] Μέγα μὲν γὰρ] Vestigia sunt depravati nominis, pro Μάγαν γάρ. Sic enim Ptolemæi Philopatoris frater dictus *Magas*, quem corporis obesitate periisse Athenæus [XII. p. 550 B.] ex Anacharside [Agatharchide] prodit. De *Theogo* vero, nisi vitiatum nomen, nihil dum comperi. De Philopatore vide quæ notabamus adag. 94. Centuria III. Εὖνους ὁ σφάκτης. De Dædalo et Icaro idem Naso lib. VIII. Transformationum, et Diodorus libro IV. Pausanias in Achaicis, Tzetzes in Chiliadibus, et Servius in VI. Æneidos. SCHOTT. An pro Θεόγος l. Σωσίβιος?

τὸν τοῦ Φιλοπάτορος ἀδελφὸν ὁ Θεόγος λουόμενον καθήψησε, A
[s]ζέοντα λέβητα ἐπικλύσας αὐτῷ. [t]Μίνωι δὲ τῷ Κρητῶν βασι-
λεῖ αἱ Κωκάλου θυγατέρες ἐπέχεαν ζέουσαν πίσσαν. Δαίδαλον
γὰρ σὺν Ἰκάρῳ τῷ παιδὶ καθεῖρξε Μίνως ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ, δι'
ὅπερ εἰργάσαντο [u]μύσος ἐπὶ τῷ τῆς Πασιφάης ἔρωτι τῷ πρὸς
τὸν ταῦρον. Ὁ δὲ πτερὰ κατασκευάσας ἑαυτῷ καὶ τῷ παιδὶ, B
ἐξῆλθε τοῦ Λαβυρίνθου, καὶ ἀναπτάμενος ἔφυγε σὺν Ἰκάρῳ. Ἰκά-
ρου μὲν οὖν μετεωρότερον φερομένου, καὶ τῆς κόλλης ὑπὸ τοῦ
ἡλίου τακείσης, αἱ πτέρυγες διελύθησαν. Καὶ οὗτος μὲν εἰς τὸ
ἀπ' ἐκείνου κληθὲν Ἰκάριον πέλαγος καταπίπτει, Δαίδαλος δὲ
διασώζεται. Ὁ Μίνως οὖν ἐδίωκε Δαίδαλον, καὶ καθ' ἑκάστην C
χώραν ἐρευνῶν [x]ἐκόμιζε κόχλον, καὶ πολὺν ὑπισχνεῖτο δοῦναι
μισθὸν τῷ διὰ τοῦ κοχλίου λίνον [y]διείραντι, διὰ τούτου νομίζων
εὑρήσειν Δαίδαλον. Ἐλθὼν δὲ εἰς Κώκαλον, παρ' ᾧ Δαίδαλος
ἐκρύπτετο, δείκνυσι τὸν κοχλίαν. Ὁ δὲ λαβὼν, ἐπηγγέλλετο
[z]διείρειν, καὶ Δαιδάλῳ δίδωσιν· ὁ δὲ ἐξάψας μύρμηκος λίνον, καὶ D
τρήσας τὸν κοχλίαν, εἴασε δι' αὐτοῦ διελθεῖν. Λαβὼν δὲ Μίνως
τὸν λίνον διειρμένον, ἤσθετο εἶναι παρ' ἐκείνῳ τὸν Δαίδαλον, καὶ
εὐθέως ἀπῄτει. Κώκαλος δὲ ὑποσχόμενος δώσειν, ἐξένισεν αὐτόν.
Ὁ δὲ λουσάμενος ὑπὸ τῶν Κωκάλου θυγατέρων ἀνῃρέθη, ζέουσαν
πίσσαν ἐπιχεαμένων αὐτῷ. E

93 Λιμοῦ πεδίον: Αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομέ-
νων πόλεων· τόπος γάρ ἐστιν οὕτω καλούμενος. Καὶ λέγουσιν
ὅτι λιμοῦ ποτὲ κατασχόντος, ἔχρησεν ὁ θεὸς [a]ἱκετηρίαν θέσθαι,

[s] ζέοντα λέβητα] ζεόντας λέβητας P.

[t] Μίνῳ] Vid. Casaub. ad Athen. I. p. 10 E.

[u] μίσος] μύσος P. v. supra n. 6. Tum rectius εἰργάσατο.

[x] ἐκόμιζε κόχλον] De hoc et quid sibi velit ampliandum censeo, et, Non liquere, mihi quidem, pronuntio. In fabulis enim poeticisque narrationibus nulla constantia. SCHOTT.

[y] διείξαντι] Corr. διείραντι. *Qui per cochleam filum lineum transjiceret—putans se ita deprehensurum Dædalum.* VALCK.

[z] διέρξειν] Leg. διείρειν. VALCK. Qui mox διειρμένον pro διειργασμένον.

[a] ἱκέτειαν] ἱκετείαν P. vocem om. H. Sed recte Valckenærius ἱκετηρίαν. Lex. Seg. apud Bekker. p. 278. Λιμοῦ πεδίον: ὄνομα τόπου. Ἡ δὲ ἱστορία αὕτη. Ἀφορίας γενομένης πεδίον κατὰ χρησμὸν ἀνέθεσαν

καὶ τὸν Λιμὸν ἐξιλεώσασθαι. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀνῆκαν αὐτῷ τὸ A
ὄπισθεν τοῦ πρυτανείου [b]πεδίον.

94 [c]Λιμῶι Μηλίοι: Παροιμία· ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μη-
λίους πολιορκοῦντες ἐν λιμῷ, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ ε.

95 Λίνδιοι τὴν θυσίαν: Παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφήμως ἱερουρ-
γούντων. Ἀπὸ Ἡρακλέους ἐν Λίνδῳ βοῦν [d]ἀποσπάσαντος γεωρ- B
γοῦ, καὶ θοινησαμένου, τοῦ δὲ γεωργοῦ [e]λοιδορουμένου αὐτόν.
Ὅθεν καὶ Λίνδιοι κατὰ χρησμὸν οὕτω θύουσιν Ἡρακλεῖ λοιδορού-
μενοι.

96 [f]Λίνον λίνωι στνάπτειν: Παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ
πρασσόντων. C

97 [g]Λοκρῶν στήνεημα: Παροιμία· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παρα-

τῇ εἰρεσιώνῃ, ὃν καταφεύγοντα ταῖς πλατάνοις ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λιμοῦ πεδίον ἐκάλεσαν. In his ὃν καταφεύγοντα etc. emendatione indigent.

[b] πεδίλου] Legisse Schottum πεδίον ex versione probabile est. Et sic citat Meursius Ath. Att. III. 7. p. 159. tanquam ex Apostolio.

[c] Λιμῷ Μηλίῳ] Suidas, λιμὸς Μηλιαῖος: aliamque habet de Nicia duce historiam, subjicitque et hanc Zenobii. Aristoph. in Avibus [186.] Τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ. Thucydides vero de legationibus ultro citroque missis lib. V. Adjicit vero Vatic. Οἱ δὲ Μήλιοι πολιορκούμενοι λιμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπιέσθησαν καὶ προδεδώκασιν ἑαυτούς. *Melus* autem una e Cycladibus Cretæ vicina, Diagoræ philosophi patria, teste Stephano. SCHOTT.

[d] ἀποσπάσαντος] ἐπισπάσαντος H.

[e] λοιδορουμένου αὐτὸν] Vatican. addit: ἔθος ἔσχαν Ἡρακλεῖ λοιδορεῖσθαι. Ὅθεν καὶ Λίνδιοι, &c. Historiam de Hercule Lindii agricolæ boves per nefas mactante refert diserte lib. I. Institut. divinarum Lactantius, Philostratus Iconum lib. II. et Conon apud Photium Narrat. XI. Allusit et Nazianzenus Invectiva in Julianum altera, interprete Billio: *Ubinam ut apud Lindios Buthœnam execrari ac diris devovere pium habetur: sicque Deus ille optime colitur, si convitia in eum et maledicta conjiciantur.* Ubi Elias Scholiastes Gr. *Buthœnam* Herculem exponit. SCHOTT.

[f] Λίνον λίνῳ] Suidas ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοια ἐπιμιγνύντων, *in eos qui similia commiscent.* Utitur Aristoteles lib. III. [c. 6.] Φυσικ. ἀκροάσεως, Plato in Euthydemo, [p. 298 C.] et in eum locum Proclus. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 98. Aristid. p. 501. Heindorf. ad Plat. Euthyd. p. 389.

[g] Λοκρῶν] Eadem Eustathius in Homeri Bœotiam [p. 275.] Historiam de Siculis et Locrensibus refert e Polybio, et Polyæno lib. VI. Paul. Leopardus Miscellan. lib. V. cap. 4. E Suida autem παρακρουομένων reposuimus. [Scil. παρακουομένων edd. F. Brub.] Illa vero ἀναβιβάζει δὲ τοὺς χρόνους, quasi huc minime pertinentia omisit Erasmus et Leopardus. Reddit Cognatus: *imponit vero temporibus.* Vide inf. Λοκροὶ τὰς συνθήκας. SCHOTT.

κρουομένων. Λοκροὶ γὰρ τὰς συνθήκας πρὸς [h]τοὺς Πελοποννησίους προδόντες, μετὰ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐγένοντο. Ἀναβιβάζει δὲ τοὺς χρόνους. Οἱ δὲ, ὅτι τοὺς Σικελοὺς ἠπάτησαν παραλογισάμενοι. A

98 [i]Λυδὸς τὴν θύραν [k]ἔκλεισεν: Παροιμία ἐπὶ τῶν μωροκλεπτῶν. B

99 [l]Λυκεῖον ποτόν: [m]Ἤτοι ἀπὸ κρήνης [m]τῆς ἀπὸ Ἀπόλλωνος ἐτίθει, καὶ τόπου. Προπερισπωμένως δέ. [n]Ἦσαν δὲ [n]αἱ ἀναδοθεῖσαι κρῆναι, ἡ μὲν οἴνου, ἡ δὲ μέλιτος, ἐν αἷς συνέβαινε τὰ πτηνὰ προσίζειν καὶ τοξεύεσθαι.

100 [o]Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσχολουμένων περί τι μάτην. Καὶ γὰρ ὁ λύκος ἄπρακτος περίεισιν, ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος δὲ πιεῖν, τὸ φρέαρ περιέρχεται. Ἀλλὰ καὶ διώκοντος αὐτοῦ τὶ, ἐὰν τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ, περίεισι καὶ τηνικαῦτα τὸ φρέαρ, μηδὲν ἀνύων. C

V. 1 [p]Λυδὸς καπηλεύει: Φασὶ[q] Κύρον περιγενόμενον τῶν Λυδῶν προστάξαι αὐτοῖς καπηλεύειν, καὶ μὴ κεκτῆσθαι ὅπλον, ἀλλὰ πο- D

[h] τοὺς Πελοπ.] τοὺς om. P.

[i] Λυδὸς τὴν] Eadem Hesychius. Verum suspecta mihi vox ἔκλεισεν: quo fit, ut Erasmo assentiar, qui Suidæ auctoritate tentat ἐνέγκλεισε, pro *movit* sive *tentavit*, quod furum proprium est, idemque aliam adagii originem comminiscitur. Adfert Plutarchus adversus Colotem [1108 D.] Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καθάπερ ὁ Λυδὸς ἐφ' αὑτὸν ἀνοίγειν οὐ θύραν μίαν, ἀλλὰ ταῖς πλείσταις τῶν ἀπορίῶν καὶ μεγίσταις περιβάλλειν τὸν Ἐπίκουρον. SCHOTT.

[k] ἔκλεισεν] ἐκίγκλισε Hesychius, cui hanc lect. acceptam refert Erasmus II. 7, 93. a Schotto compilatus.

[l] Λυκεῖον] Suidas hæc aliter exscripsit: Ἤτοι ἀπὸ κρήνης τῆς ἀπὸ Ἀπόλλωνος εὑρεθείσης ὑπὸ λύκων πωμένης, ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος. Idem tradit Λύκειον, prima acuta, gymnasium Athenis a Pisistrato vel Pericle constructum esse. SCHOTT.

[m] τῆς ἀπὸ Ἀπόλλωνος ἐτίθει] Hæc sensu carent. Supplendum forte et emendandum ex Hesychio et Suida, τῆς εὑρεθείσης ὑπὸ Ἀπόλλωνος ὑπὸ λύκων πωμένης. Quod si in ἐτίθει latet ἐπίθετον, pergendum forte cum B. 612. ἢ Λύκειος Ἀπόλλωνος ἐπίθετον, καὶ τόπος etc.

[n] ἀναδοθεῖσαι] αἱ ἀναδ. P.

[o] Λύκος περὶ] Adhibet Plutarchus libro Quomodo possit adulator ab amico discerni [p. 68 A.] Refert Diogenianus et Suidas. SCHOTT.

[p] Λυδὸς καπηλεύει] Herodotus lib. I. [c. 94. quem perperam cepit Schottus] Lydos principes caupones fuisse refert, et Hesychius *ludos* Romæ a *Lydis* dictos. Suidas etiam λυδιάζειν, *Lydorum more vivere* dixit. Extremo adjicit Vatic. εἰς στρατείαν εἶεν ἄχρηστοι. SCHOTT.

[q] Κύρον] Ex Crœsi scil. consilio. Vid. Herodot. I. 155.

δῆρεις ἀμφιέννυσθαι χιτῶνας· καὶ οὕτως εἰς θῆλυ μᾶλλον μεταρ- A
ρυθμισθέντας τοὺς Λυδοὺς, ἀγοραίους γενέσθαι καπήλους.

2 [r]Λύκοτ δεκάς: Παροιμιῶδες. [s]Ἐπειδὴ Λύκος ὁ ἥρως πρὸς τοῖς ἐν Ἀθηναίοις δικαστηρίοις ἵδρυτο, τοῦ θηρίου τὴν μορφὴν ἔχων. [t]Ἔνθα οἱ δωροδοκοῦντες [s]καὶ συκοφάνται κατὰ δέκα γενόμενοι συνεστρέφοντο. Ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας. B

3 Λυδῶν καρύκας: Παροιμία,

Μήτε [t]μοι Λυδῶν καρύκας, μήτε μαστίγων ψόφους.

[u]Ἔστι δὲ ἡ καρύκη βρῶμα Λύδιον ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων συνεστὸς καὶ αἵματος. Ὡς Φερεκράτης,

[u]Ἀβυρτάκην τρίψαντα καὶ Λυδίαν καρύκην. C

4 [x]Λοκροὶ τὰς στηθήκας: Παρὰ Λοκροῖς τοῖς Ἐπιζεφυρίοις, ὡς φασὶν, ἐγένετο Ζάλευκος νομοθέτης· ὃς νόμον ἔθηκε, συγγραφὴν ἐπὶ τῶν δανεισμάτων μὴ γίνεσθαι. [w]Ὅθεν πολλῶν ἀρνουμένων τὰ συναλλάγματα, ἐπὶ τῶν ψευδομένων ἡ παροιμία ἐκράτησεν.

5 [y]Λοκρικὸς βοῦς: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν ἡ παροιμία τέτακται. D
Οἱ Λοκροὶ γὰρ ἀποροῦντες ποτὲ βοὸς πρὸς δημοτελῆ θυσίαν, σικύοις ὑποθέντες ξύλα μικρὰ, καὶ σχηματίσαντες βοῦν, οὕτω τὸ θεῖον ἐθεράπευσαν.

6 [z]Λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται: Ὁ Ἑρμόδωρος

[r] Λύκου δεκὰς] Meminit Aristophanes *ἐν Σφηξί·* [815.] Θηρῶν εἴ πως ἐκκομίσας τὸ τοῦ Λύκου. Hesych. quoque, et bis Suidas continenter. SCHOTT. Schol. Aristoph. Vesp. 388. Παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τὸ τοῦ Λύκου ἱερὸν ἦν καὶ ἡρῷον. Ὅθεν φασὶν εἰρῆσθαι Λύκου δεκάς.—Λύκου ἡρῷον πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ἦν, ᾧ ἐμέριζον, ὅτε δικαστήρια ἦν, τὸν παρὰ τοῖς λαχοῦσι τῶν Ἀθηναίων δικάζειν δικαστικὸν μισθὸν τριάβολον. Zenobius sua hausit ex Eratosthene. Vid. Harpocrat. v. Δεκάζων.

[s] καὶ] *οἱ* P. F. Brub.

[t] μοι adscivi ex B. mox συνεστὸς F.

[u] ἀβυρτάκην] Vitiose et hîc ἀμυρτάκην editum erat. Rectius in Suidæ Collectaneis ἀβυρτάκην. Ansa mendi librario objecta ex affinitate veteris scripturæ litteræ *α* et *μ*. quomodo loca depravata plurima supra admonere memini. Atque hinc factum arbitror, extrema hæc ut corrupta ab Erasmo esse prætermissa. De *Carycis* pro juglandum ac nucum genere nos in Humanarum Observ. libris. SCHOTT. ἀβυρτάκην B.

[x] Λοκροὶ] Affine huic supra adag. 97. Λοκρῶν σύνθημα. De Zaleuco eadem sup. Cent. IV. adag. 10. Ζαλεύκου νόμος. Et Val. Maximus lib. VI. cap. 5. SCHOTT.

[y] Λοκρικὸς] Est et apud Diogenianum. SCHOTT. Mox ἀποθέντες vulg.

[z] Λόγους] Respexit huc Cicero lib. XIII. Epistola 21. ad Atti-

ἀκροατὴς γέγονε Πλάτωνος, καὶ τοὺς ὑπ' [a]αὐτοῦ συντεθειμένους A
λογισμοὺς κομίζων εἰς Σικελίαν, ἐπώλει. Εἴρηται οὖν διὰ τοῦτο
ἡ παροιμία.

7 ΜΑΣΧΑΛΗΝ ΑΪΡΕΙΝ: Ἀντὶ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ πίνειν.
[b]Κρατῖνος,

Ὡς ἄνω τὴν [c]μασχάλην αἴρειν B

καταμωκωμένους ταῖς χερσίν. Οἷόν ἐστι τὸ παρ' Ὁμήρῳ,

Χεῖρας ἀνασχόμενοι.

8 [d]ΜΕΓΑΡΕΩΝ ΑΛΚΡΤΑ: Αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν πρὸς βίαν δα-
κρυόντων, καὶ μὴ ἐπὶ οἰκείῳ πάθει. Λέγουσι γὰρ, [e]Βάκχιον τινὰ
Κορίνθιον γῆμαι τὴν Κλυτίου τοῦ Μεγαρέων βασιλέως θυγατέρα· C
ἧς ἀποθανούσης, ἀναγκασθῆναι τοὺς Μεγαρέας ὑπὸ τοῦ Κλυτίου
[f]πέμπειν(ῦ) παρθένους καὶ ἠϊθέους εἰς Κόρινθον τοὺς μέλλοντας
αὐτοῦ τὴν θυγατέρα καταθρηνήσειν. Οἱ δὲ φασὶν, ὅτι πλεῖστα
δοκεῖ φύεσθαι ἐν τῇ Μεγαρέων σκόροδα· ἔνθεν τὴν παροιμίαν εἰ-
ρῆσθαι ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων, παρ' ὅσον οἱ ἐμπιπλάμε- D
νοι τῶν σκορόδων ἀποδακρύουσι συνεχῶς ὑπὸ τῆς δριμύτητος.

cum: *Dic mihi, placetne tibi primum edere injussu meo? Hoc ne Hermodorus quidem faciebat, is qui Platonis libros solitus est divulgare, ex quo* λόγοισιν Ἑρμόδωρος. Suidas Zenobium iterum exscripsit. SCHOTT. λόγοισιν B.

[a] αὐτῷ] αὐτοῦ P.

[b] Κρατῖνος] Vid. Fragm. apud Runkel. n. 45. p. 82.

[c] Μασχάλην] Rectius Vaticanæ membranæ: Κρατῖνος, ἄνω τὴν μασχάλην αἴρεις, ἀντὶ τοῦ κωθωνίζῃ. Proverbium habet Julius Pollux libro VI. Onomastici cap. iii. Suidas, et Hesychius, qui Cratini hunc versum ἄδηλον citat, sed aliter paulo: Ὡς ἄνω τὴν μασχάλην αἴρωμεν ἐμπεπτωκότες [ἐμπεπωκότες]. Additque fere: Ἐν τῷ μεθύειν αἴρειν ἄνω τὴν μασχάλην ἔθος τοὺς κωθωνιζόντας, καὶ καταμωκωμένους ταῖς χερσίν. Homeri locus est Odyss. σ'. vers. 99. Χεῖρας ἀνασχόμενοι, γέλῳ ἔκθανον. Male vero apud Pollucem Χεῖρας ἀνίσχοντες. Stratonicus citharœdus apud Athenæum libro VIII. [p. 351 C.] Βυζάντιον μασχάλην τῆς Ἑλλάδος nominat, quia emporium Græciæ. Nam de voce μασχάλῃ Hesychius et alii. Aliam etiam originem adfert Michaël Apostolius proverb. Μασχαλισθήσῃ ποτέ; ex Suida dict. μασχαλίσματα. SCHOTT.

[d] Μεγαρέων] Priorem proverbii originem, etsi aliter paulo, Diogenianus quoque commemorat. Alteram vero de alliis Suidas: quo pertineat et illud, Κρόμμυα ἐσθίειν, *cepas edere*. De quo Biantis dictum apud Laërtium. SCHOTT.

[e] Βάκχιον] Lex. Seg. p. 281. βασιλεὺς ἀπὸ τῶν Βακχιαδῶν.

[f] πέμπειν] Adde ῦ. Lex. Seg. πεντήκοντα κοῦροι καὶ κοῦραι.

Ὅθεν τὰ μὴ ἐκ παθῶν, μὴ δὲ ἐκ βάθους δάκρυα, ἀλλ' ἐξ ἐπιπο- A
λῆς, Μεγαρέων δάκρυα ἔλεγον.

9 [g]Μετὰ Λέσβιον [h]ᾠδόν: Παροιμία ταττομένη [i]ἐπὶ τοῖς τὰ δεύτερα φερομένοις, ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε· Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες μετεπέμψαντο κατὰ χρησμὸν τοῦ θεοῦ ἐκ Λέσβου τὸν μουσικὸν Τέρπανδρον. Ἐλθὼν δὲ ἐκεῖνος, καὶ τῇ μουσικῇ χρώμενος, B
ἥρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. Εἴ ποτε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικοῦ τινὸς ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεφώνουν,

Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν.

Μέμνηται τῆς παροιμίας ταύτης Κρατῖνος ἐν [j]Χείρωνι.

10 [k]Μὴ σύ γε μελαμπύγου τύχοις: Μή τινος ἀνδρείου καὶ C

[g] Μετὰ Λέσβιον ᾠδὴν] Suidas, ex eoque Erasmus, *μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν* legit. Malui *ἀοιδὸν*, ut et scriptus præfert Apostolius. Adhibet et Plutarchus De sera numinis vindicta [p. 558 A.] Vaticanus amplius hoc loco: Τὸν Μουσικὸν Τέρπανδρον διὰ πολλῆς ἄγοντες τιμῆς, τοὺς ἐξ ἐκείνου πρώτους εἰς τὸν μουσικὸν ἀγῶνα εἰσῆγον, εἶτα τοὺς λοιποὺς. Ἐλθὼν δὲ, &c. SCHOTT.

[h] ᾠδὸν Apostolii MS. Bodl.

[i] *ἐπὶ τοῖς—φερομένοις*] *ἐπὶ τῶν—φερομένων* Photius.

[j] *Χείρωνι*] n. 19. p. 67. apud Runkel.

[k] *Μὴ σύ γε μελαμπύγου*] Filii Theiæ Nymphæ, quæ *Limne* Apostolio, Suidæ *Memnonis* aut *Sennonis* dicta, *Perperi* appellati, sive *Cercopes:* a Jove post in simias transformati, unde Pithecusis insulis datum nomen. Naso lib. XIV. Transformationum. Nomina vero singulatim *Passalus* et *Achemon*, sive *Achmon:* aliis *Candalus* et *Atlas:* aliis *Olus* et *Eurybatus:* de quibus erudite Ia. Parrhasius ad lib. III. Claudiani, et Nazianzeni Enarratores Græci, et Suidas in dict. Μελαμπύγου τύχοις, e quo Apostolius descripsit, nisi quod Λίμνης, ut dixi, pro Μεμνονίδος habet. Utitur proverbio Plutarch. Περὶ παίδων ἀγωγῆς [p. 12 D.], ac De discrimine amici et adulatoris [p. 60 C.], ubi et historiæ meminit post Herodotum lib. VII. [216.] pervertente ibi Valla. Philostratus lib. II. vitæ Apollonii: Καὶ τοῦτο ἴσως ἦν τὸ Μελαμπύγου τυχεῖν. (quod ibi Aldus Manutius Præfat. reddidit: *atque hoc fortassis fuerit in clunatum incidere.* Suidæ Germanus interpres *δασύπρωκτον* retinet.) et Lycophronis enarrator Tzetzes, Μελαμπύγῳ τετύχηκας, dixit. Θεία autem (ut eodem redeam) ex Hyperione Solis mater poëtis credita, Hesiodo in Theogonia, et in Apollonii Rhodii eruditis Argonauticῶν scholiis. Aliis rursum non Oceani filia, ut hîc Zenobius autumat, sed conjunx prodita: sed hæc *Tethys* fuit: et filia ex Nereo *Thetis:* quæ Peleo nupta Achillis est mater. Sed qui in genealogiis poëticisque narrationibus fidem constantiamque requirat, næ ille, quod aiunt, in scirpo nodum quærat. SCHOTT. Μή τε μελαμπ. B. Archilochus in Schol. Ven. Il. ω'. 315. ἤ τεν μελαμπύγου τύχῃς. Casaub. ad Athen. p. 108 A. citat μὴ τῷ μελαμπύγῳ περιτύχοις.

ἰσχυροῦ τύχοις. Παροιμία δέ ἐστιν ἐντεῦθεν· [l]Θείας τῆς Ὠκεα- A
νοῦ θυγατρὸς ἐγένοντο παῖδες δύο. Οὗτοι τοὺς παριόντας βιαζό-
μενοι ἠδίκουν. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῖς παρῄνει μηδὲν ἄδικον ποιεῖν,
ἵνα μή τινος μελαμπύγου τυχόντες δίκην δώσουσιν. Ἐφίσταται
οὖν αὐτοῖς Ἡρακλῆς, καὶ τοὺς ποδας αὐτῶν συνδήσας πρὸς ἀλλή-
λους, καὶ τῆς λεοντῆς ἐξαρτήσας κάτω ἄρας [m]ἐπέθηκε τοῖς ὤμοις B
αὐτοῦ. Οἱ δὲ δασύτητα περὶ τὴν πυγὴν τοῦ Ἡρακλέους ὁρῶντες
ἐγέλων, ἀναμνησθέντες τῆς μητρός. Πυθόμενος δὲ Ἡρακλῆς τὴν
αἰτίαν τοῦ γέλωτος, ἤσθη, καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

11 [n]Μία λόχμη οἱ τρέφει ἀϝὸ ἐριθάκοτς: Ἐπὶ τῶν ἐκ μι-
κροῦ τινὸς κερδαίνειν σπουδαζόντων. Ἐρίθακος δέ ἐστιν ὄρνεον C
μονῆρες καὶ μονότροπον.

12 [o]Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ: Παροιμιωδῶς τοῦτο, ὅτι
Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.

Βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι μία ἡμέρα οὐκ ἐᾷ εἰς γνῶσιν ἐμβαλεῖν, ἢ
εἰς ἀμαθίαν. D

13 Μωρότερος εἶ Μορύχοτ: Αὕτη ἡ παροιμία λέγεται παρὰ
τοῖς Σικελιώταις, ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπρασσομένων, ὡς φησὶ
[p]Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Διόφιλον ἐπιστολῇ. Λέγεται δὲ οὕτως,
Μωρότερος εἶ [q]Μορύχου, ὃς τὰ ἔνδον ἀφεὶς, ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται.

[l] Θείας] Τηθύος B.

[m] ἐπέθηκε] ἀπέθηκε H.

[n] Μία λόχμη] Allusit Aristophanes in Vespis [922.] Οὐ γὰρ ἄν ποτε Τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχμη κλέπτα δύω. SCHOTT.

[o] Μία χελιδὼν] Respexit huc Aristoteles lib. I. Ethic. [c. 6.] Τὸ γὰρ ἔαρ οὔτε μία χελιδὼν ποιεῖ, οὔτε μία ἡμέρα. De veris nuntia hirundine Aristophanis interpres extrema Avium proverbii sensum præferre ait [1417.] Δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων. Postrema clarius effert Suidas: Βούλεται δέ τι εἰπεῖν, μία ἡμέρα οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβαλεῖν, καὶ δυσημερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν. Addit autem hîc Vatic. Καὶ μία μέλισσα μέλι οὐ ποιεῖ. Παροιμιωδῶς, &c. SCHOTT.

[p] Πολέμων] Vid. Athen. III. p. 109 A.

[q] Μορύχου] *Morychum* ut Bacchum perstringit in Ranis Aristophanes. Fœcibus autem os ejus oblinebant, ut musto ac ficis, quæ duæ stirpes a Baccho inventæ, teste Athenæo lib. II. Suidas iisdem pæne verbis adagium extulit, poëtamque tragicum hoc nomine celebrat. Desiderius vero transmarinam Venerem, qua se simiæ ritu jactabat, Io. Bapt. Pium hîc opinor lepide perstringit; quem et Franc. Floridus Sabinus accepit, ut dignus est, in Subsecivis lectionibus. SCHOTT.

Μόρυχος δὲ Διονύσου ἐπίθετον, ἀπὸ τοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μολύ- A
νεσθαι, ἐπειδὰν τρυγῶσι, τῷ ἀπὸ τῶν βοτρύων γλεύκει καὶ τοῖς
χλωροῖς σύκοις. Μορύξαι γὰρ τὸ μολύναι. Καταγνωσθῆναι δὲ
αὐτοῦ εὐήθειαν, παρ' ὅσον ἔξω τοῦ νεὼ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἐστὶ
παρὰ τὴν εἴσοδον ἐν ὑπαίθρῳ. Κατεσκεύασται δὲ ἀπὸ Ψέλλα
καλουμένου λίθου ὑπὸ Σιμμίου τοῦ Εὐπαλάμου. B

14 [r]Μῦλος πάντα ἀκοῦων: Αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν κωφότητα
προσποιουμένων, καὶ πάντα ἀκουόντων. Μέμνηται αὐτῆς Κρατῖνος
ἐν Κλεοβουλίναις. [v]Ἐστι δὲ καὶ κωμῳδιῶν ποιητὴς Μύλος.

15 [s]Μυσῶν ἀρία: Παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων. Οἱ
γὰρ περίοικοι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐληΐζοντο, ἕως C
ἂν ἦσαν ἄναρχοι. [t]Ἐκεῖθεν οὖν ἐλέγετο ἡ Μυσῶν λεία.

16 [t]Μᾶλλον ὁ Φρύξ: Συναγαγὼν ὁ Κροῖσος, ὡς φασὶ, τοὺς
σοφοὺς, ἠρώτα, τίνα [u]εἰδεῖεν εὐδαιμονέστατον. Ἄλλου δὲ ἄλλον
λέγοντος, Αἴσωπος ὁ Φρὺξ, ὁ μυθοποιὸς, τοσοῦτον ἔφη τὸν Κροῖσον
τῶν ἄλλων, ὅσον καὶ τὴν θάλατταν τῶν ποταμῶν, προέχειν. Ἀκού- D
σας δὲ ὁ Κροῖσος, εἶπε, Μᾶλλον ὁ Φρύξ.

17 [x]Μία Μύκονος: Νηλεὺς προσέταξε τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν,

[r] Μῦλος] Comicum *Mylum* agnoscit et Hesychius. *Myllum* vero hîc geminata ll littera Vaticanus. Comœdiam autem *Cleobulinam* Cratini laudat etiam Athenæus libro II. Δειπνοσοφ. Fuit et hoc nomine poëtria, Cleobuli unius in septem Græciæ Sapientibus filia. Adagium vero alii a mola, unde specularentur, derivant, quæ et Græcis μύλος. SCHOTT.

[s] Μυσῶν] Utitur Demosthenes Orat. περὶ στεφάνου [p. 248, 23.] Aristoteles Rhetor. lib. I. [c. 12.] Regem Mysorum *Telephum* fuisse refert hîc Suidas, et ex Demone paroemiographo Harpocration in Lexico. Plura ad Diogenianum notabam. SCHOTT. Vid. Heindorf. ad Platonis Gorg. p. 256.

[t] Μᾶλλον ὁ Φρὺξ] Suidas, et hinc Apostolius, amplius addunt, feras sapientibus nonnullis antecellere Crœso visas, quod libertatis nomine mortem oppeterent; quibusdam ciconias, quod citra legem, naturæ ductu justitiam colerent; Solone interim neminem ante obitum felicem pronuntiante. Historiam Plutarchus in Solone refert [p. 93.] meminitque Æsopici dicti, cum regibus δεῖν ὡς ἥκιστα, ἢ ὡς ἥδιστα ὁμιλεῖν, corrigente Solone, ὡς ἥκιστα, ἢ ὡς ἄριστα. SCHOTT.

[u] εἰδεῖεν] εἰδοῖεν P. H.

[x] Μία Μύκονος] Stephanus περὶ πόλεων, Μύκονον nominat per ο μικρὸν, ut et Strab. lib. X. [712= 746.] quem Byzantius falso citat e libro tertio, ut vulgo editur, depravatusque locus e Strabone instaurandus. Aliam uterque proverbii originem a gigantibus ab

Ἡγήτορι καὶ Ἱπποκλεῖ, τὰς νήσους καταστρέψασθαι. Χειρω- A
σαμένου δὲ πολλὰς τοῦ Ἡγήτορος, Ἱπποκλέους δὲ μίαν τὴν
Μύκονον, βουλομένου δὲ πασῶν ἔχειν τὸ μέρος, πέμψαντες, ἠρώ-
τησαν κοινῇ τὸν θεὸν, τίνες [y] εἶεν τοῦ Ἡγήτορος νῆσοι· ὁ δὲ εἶπε,
Μία Μύκονος.

18 Μὴ κίνει Καμαρίναν: Φασὶν [z] εἶναι λίμνην τῇ πόλει τῇ B
Καμαρίνῃ, ὁμώνυμον ταύτῃ, ἣν οἱ [a] Καμαριναῖοι μετοχετεῦσαι εἰς
τὸ πεδίον βουλόμενοι, ἐχρήσαντο τῷ θεῷ· ὁ δὲ εἶπε, Μὴ κίνει
Καμαρίναν. Οἱ δὲ παρακούσαντες τοῦ χρησμοῦ, [b] ἐβλάβησαν.
Κἀκεῖθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν βλαβερῶς τὶ ποιεῖν ἑαυτοῖς
μελλόντων. Τινὲς δὲ φασὶ φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν Καμαρίναν· C
οὗ τοὺς κλάδους διασειομένους ἀηδέστερον ὄζειν.

19 [c] Μέτρωι ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρίη δὲ μάζαν ἔδοντες: Οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἔκ τινος χρησμοῦ, ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις· ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες, καὶ ἀμετροπόται,

Hercule interemptis, et sub Mycono sepultis, adducit. Adhibet Plutarchus I. Sympos. [p. 616 B.] Μίαν Μύκονον ἀποφήνας τὸ συμπόσιον: *unam Myconum faciens symposium.* Porro Erasmus, et ejus æmulus Gil. Cognatus in Zenobio reddunt, *quænam insulæ Hippocli cederent,* pro *Hegetori, μνημονικῷ ἁμαρτήματι.* Vide infra adagio 21. Μυκώνειος γείτων. SCHOTT. Ubique reposui Μύκονος cum ε. Hoc proverbium egregie illustrat Hemsterhus. ad Lucian. D. M. I. 3. p. 334.

[y] ἦεν] L. εἶεν. Mox μίαν μύκωνος F.

[z] δὲ] εἶναι P. H. F.

[a] Καμαρινοὶ] Leg. Καμαριναῖοι.

[b] ἐβλάβησαν] Pro ἐβλάβησαν, rectius forte sit ἐβλαβήθησαν. Concisius vero hæc Vaticanus explanat: Οἱ μὲν λίμνην φασὶν, οἱ δὲ φυτὸν δυσῶδες, οὗ τοὺς κλάδους σειομένους ἀηδέστερον. Ἐπὶ τῶν βλαβερῶς τὶ ποιεῖν μελλόντων. Oraculum verisimile carmine pronuntiatum fuisse: versibus enim oracula dari solita. Adfert autem hoc Stephanus Byzantius: Μὴ κίνει Καμαρίναν· ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων. Utitur Maro III. Æneid. [700.] *et fatis numquam concessa moveri Apparet Camarina procul.* Ad quem locum eadem Servius, quæ hîc Zenobius ac Suidas. Maronem quoque secutus Silius Italicus lib. XIV. [198.] *Et cui non licitum fatis Camarina moveri.* Utitur et Lucianus de Apophrade [Pseudol. c. 32.] Ὁρᾷς ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀκίνητον τὴν Καμαρίναν ἐᾶν. SCHOTT.

[c] Μέτρῳ] Carmen hexametri lege constitui sublatis particulis μὲν et δὲ; et ἀμέτρως legendo, pro ἀμετρίῃ: quod et Erasmo in mentem venit: quem vide adagio, *Sybaritica mensa:* itaque membranæ Vatican. et exponunt: Συβαρίταις ὑβρισταῖς οὖσιν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς τὸ παρὸν ὑπὸ Κροτωνιατῶν διαφθαρεῖσιν. SCHOTT. Μέτρῳ μὲν—ἀμετρίῃ δὲ P. H. F. Brub. Legendum ἀμετρὶ δέ.

ἀπώλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν. Τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως A
ἐχρήσθη.

20 [d] ΜΕΓΑ ΦΡΟΝΕΙ ΜΑΛΛΟΝ, Ἢ ΠΗΛΕΥΣ ΕΠΙ ΤΗΙ ΜΑΧΑΙΡΑΙ: Μέμνηται ταύτης Ἀνακρέων, καὶ Πίνδαρος ἐν [e] Νεμεονικαῖς. Φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ Ἡφαίστου γενομένην δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα παρὰ θεῶν δοθῆναι, ᾗ χρώμενος πάντα κατώρθου, καὶ B
ἐν ταῖς μάχαις, καὶ ἐν ταῖς θήραις.

21 [f] ΜΤΚΩΝΙΟΣ ΓΕΙΤΩΝ: Αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ [g] σμικρότητι καὶ μικροπρεπείᾳ, παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς Μύκωνος νήσου καὶ εὐτέλειαν.

22 [h] ΜΗΛΟΝ ΗΡΑΚΛΗΣ: Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν, ὅτι C
θύεται Ἀθήναις Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκῳ ἰδιάζουσά τις θυσία. Τοῦ γὰρ βοὸς ποτὲ ἐκφυγόντος, ὃν ἔμελλον τῷ Ἡρακλεῖ προσάξαι, μῆλον λαβόντας, καὶ κλάδους ὑποθέντας, τέσσαρας μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, σχηματίσαι τὸν βοῦν, καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι. D

23 [i] ΜΕΡΙΣ ΟΥ̓ ΠΝΙΓΕΙ: Δικαίαρχος φησὶν ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἑλλάδος ἐν τοῖς δείπνοις μὴ εἶναι σύνηθες τοῖς ἀρχαίοις διανέμειν

[d] Μέγα] Suidas hinc ad verbum prope descripsit. Plura longe varieque Aristophanis enarrator ἐν νεφέλαις, ad illa verba [v. 1059.] Ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν. Pindari autem ἐπιγραφὴ mendo non vacat, Νεμεονικαῖς forte reponendum, aut Ἰσθμιονικαῖς. Sic enim prisci et Etymologus citare soliti, παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὀλυμπιονίκῃ, ut et alios alibi observasse comperi. Vaticanus autem codex sic: φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ Ἡφαίστου χαλκευθῆναι, δῶρον σωφροσύνης Πηλεῖ δοθῆναι, ᾗ χρώμενος, &c. SCHOTT.

[e] Εὐμεονικαῖς] Ἐν Νεμεονικαῖς. Scil. IV. 95 seqq.

[f] Μυκώνιος] Meminit Suidas, et Athenæus [p. 7. F.] citans hunc Archilochi versum: Ὡς ἄκλητον εἰς πλείοντα εἰς τὰ συμπόσια Μυκωνίων δίκα. Vide et sup. paulo, Μία Μύκωνος. Exemplar autem Vatic. hîc: Ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ μικροπρεπῶν· ἀπὸ εὐτελείας τῆς νήσου Μύκωνος. SCHOTT. Ita Athenæus: Ὅτι περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος, ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια, Μυκονίων δίκην. Δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν, ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι. Retinui Μυκόνιος cum Suida et Photio in literarum serie. Alibi Photius: Μυκόνιον: τὸν γλισχρόν· πλεονέκται γὰρ ἐν μικροῖς οἱ Μυκόνιοι. Ἢ διὰ τὸ λυπρὰν εἶναι τὴν Μύκωνον.

[g] σμικρότητι] Leg. γλισχρότητι cum Photio et Suida.

[h] Μῆλον] Suidas Μήλιος Ἡρακλῆς. Erasmus *Pomarius Hercules*, e Polluce paulo aliter historiam referente. Non dissimilis victima lignea, qua de supra in Λοκρικὸς βοῦς, Cent. V. adagio 5. SCHOTT.

[i] Μερὶς οὐ πνίγει] Suidas μερὶς οὐ

μερίδας· διὰ δὲ προφάσεις τινὰς ἐνδεεστέρων γενομένων τῶν A
ἐδεσμάτων, κρατῆσαι τὸ ἔθος τῶν μερίδων, καὶ διὰ τοῦτο τὴν
παροιμίαν εἰρῆσθαι. Τῶν γὰρ ἐδεσμάτων κοινῇ καὶ μὴ κατὰ
μέρος τιθεμένων, τὸ πρότερον οἱ δυνατώτεροι τὰς τροφὰς τῶν
ἀσθενῶν ἥρπαζον, καὶ συνέβαινε τούτους ἀποπνίγεσθαι, μὴ [k]δυνα-
μένους ἑαυτοῖς βοηθεῖν. Διὰ τοῦτο οὖν ὁ μερισμὸς ἐπενοήθη. B

24 [l]Νάηρα καὶ Χαρμιόνη: Τούτων ἡ μὲν τῶν τριχῶν ἐπιμέ-
λειαν ἐποιεῖτο Κλεοπάτρας τῆς βασιλίσσης· ἡ δὲ, τῶν ὀνύχων·
παρέμειναν δ' αὐτῇ καὶ μέχρι θανάτου, καὶ ἀποθανοῦσαι πολυτε-
λοῦς ταφῆς ἠξιώθησαν, καὶ τιμῆς ἔτυχον. Κλεοπάτραν γὰρ
[m]Καῖσαρ ὁ Αὔγουστος χειρωσάμενος, ἐβουλήθη τὸ βασιλικὸν C
αὐτῆς περιελεῖν διάδημα, καὶ θρίαμβον ἀγαγεῖν ἐπὶ μέσου τῆς
πόλεως. Ἡ δὲ Κλεοπάτρα αἱρουμένη μᾶλλον ἐντίμως ἀποθανεῖν,
ἢ ἐν ἰδιωτικῇ τάξει ἐπὶ θεάτρου ἀτιμασθῆναι, ἀνελεῖν ἑαυτὴν
[n]ἐμέλλησεν. Ἀπόπειραν δὲ τῆς σκήψεως ποιουμένη, ἐπέτρεψεν
Ναήρᾳ καὶ Χαρμιόνῃ ἐχίδνας παρ' ἑκατέρῳ τῶν μαζῶν ἐπιθέσθαι· D
αἱ δὲ τοῦτο ποιήσασαι, ἀνῃρέθησαν. Εἶθ' οὕτως καὶ Κλεοπάτρα
βασιλικῶς ἑαυτὴν περιστείλασα, ἔχιδναν ἐπέθηκε τῷ μαζῷ, καὶ
ὑπ' αὐτῷ ἀνῃρέθη. Ἀνδριάντες οὖν χάλκεοι πρὸ τοῦ [o]βήματος
τῆς Κλεοπάτρας, ὃ καλεῖται Μαυσώλιον, [p]Ναήρᾳ καὶ Χαρμιόνῃ

πνὶξ habet, notatque et πνίγει alibi legi; quo modo fere Apostolius. SCHOTT.

[k] δυνάμενοι] δυναμένους P.

[l] Νάηρα] Assentior Desiderio, qui historiam potius et Zenobii officinæ existimat, quam ut proverbii speciem præ se ferat. Historiam commemorat et Plutarchus in M. Antonio, nisi quod ibi Εἴρας, (vel verius in calamo exaratis libris Καὶ εἴρας, corrupte ex Ναίειρα) quæ hîc Νάηρα; ibi Χάρμιον (vel, ut membranæ habent, Χαρμίων) quæ hîc Χαρμιόνη est, ut et in Mich. Glyca Ecclesiastic. hist. [p. 59. ed. Par.] Plutarchi verba apponam [p. 954 F.] Τῶν δὲ γυναικῶν ἡ μὲν Εἴρας λεγομένη, πρὸς τοῖς ποσὶν ἀπέθνησκεν, ἡ δὲ Χάρμιον ἤδη σφαλλομένη καὶ καρηβαροῦσα κατεκόσμει τὸ διάδημα περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, &c. A Galeno autem medicorum principe lib. De Theriaca pedisequæ istæ Νάειρα καὶ Καρμιόνη dictæ [T. II. p. 460.]: Joanni Tzetzæ historia [VI. 44. v. 281.] corrupte haud dubio, Τάειρα καὶ Χαρμιονώ. Addam et illud, Neæram ancillam, ἡ τῶν τριχῶν ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο, ab eodem Chæronensi [p. 943.] κουρεύτριαν appellatam. SCHOTT.

[m] Καῖσαρ ὁ Αὔγουστος] ὁ Ἀντώνιος P.

[n] ἐμέλησεν] ἐθέλησεν Valckenærius. Dedi ἐμέλλησεν.

[o] βήματος] σήματος (v. III. 94.) vel μνήματος Valckenærius.

[p] Ναήρα] Νεαίρα Valckenærius.

ἀνετέθησαν, διὰ τὸ καὶ μέχρι θανάτου αὐτῇ παραμεῖναι. Εἴρη- A
ται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μέχρι θανάτου τοῖς εὐεργέταις συγκιν-
δυνεύοντων.

25 [q]Νόμος καὶ χώρα: Ἡ παροιμία αὕτη λέγεται διὰ τὸ ἕκα-
στον ἔθνος ἰδίοις νόμοις [r]χρῆσθαι. [s]Πέρσαι μὲν γὰρ μεθύοντες
βουλεύονται, καὶ τοὺς βασιλεῖς [t]αὐτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ B
οἱ μὲν ἴσοι ἀλλήλους καταφιλοῦσιν, οἱ δὲ ταπεινότεροι τῶν παρειῶν
τῶν μειζόνων μόνων [u]τυγχάνουσι· τὰ δὲ γεννηθέντα αὐτοῖς παιδία
μετὰ τετραετίαν βλέπουσι. Καὶ ἄλλα εἰσὶ [x]παρ' αὐτοῖς, οἷς
μόνοι κατὰ ἴδιον ἔθος χρῶνται.

[y]Γόρδιοι τὸν [z]παχύτατον ἑαυτῶν βασιλέα αἱροῦνται. C

[a]Σύρρακοι τὸ διάδημα ἀκροτάτῳ διδόασιν. Ὡς δέ τινες φασὶ,
τῷ μακροτάτην ἔχοντι τὴν κεφαλήν.

[b]Στυμφαλοὶ τιμῶσι γυναῖκα τὴν πλείοσιν ἀνδράσι προσομιλή-
σασαν.

[c]Ὅριοι Μασσαγέται ἐν ταῖς ὁδοῖς πλησιάζουσι. D

Vid. Schæfer. ad Plutarch. Vit. T. IV. p. 428. Et sic Clericus ad Erasmi III. 6, 36.

[q] Νόμος] De variarum gentium moribus ac ritibus Heraclides Ponticus ac Nicolaus Damascenus scripserat: ut de recentioribus Alexander Sardus Ferrariensis, et Joannes Bohemus. Νόμιμα etiam βαρβαρικὰ apud Varronem lib. VI. De lingua Lat. et Apollonii Scholiasten reliquit Aristoteles. Item Τυρρηνικὰ apud Athenæum lib. XII. aliique quos enumerat litteris hisce interioribus excellens Joan. a Wouwere de Polymathia cap. 9. SCHOTT.

[r] χρῆσθαι] χρᾶσθαι P. H.

[s] Πέρσαι] De Persarum moribus multa Strabo XV. Ælianus in Variis, Joan. Drusius libro XII. Observationum, Petrus Bizarrus Ligur, et Barnabas Brissonius Gallus in Sarracenicis, sed quæ immatura oppressus morte absolvere non potuerit. Lucianus in Nigrino tangit hunc morem, οὐ πόρρωθεν οὐδ' ὡς Πέρσαις νόμος. SCHOTT.

[t] ἑαυτῶν] αὐτῶν P.

[u] τυγχάνουσι] θιγγάνουσι Hemsterhus. ad Lucian. Nig. c. 21.

[x] παρ' αὐτοῖς] παρ' ἄλλοις Valckenærius.

[y] Γόρδιοι] Γορδυαῖοι Valckenærius.

[z] παχύτατον] f. ταχύτατον. Sic certe de Aliterniis Nicolaus Valesii p. 521. VALCKEN.

[a] Σύρρακοι] In Vaticano cod. non Σύρρακοι, sed Συρακούσιοι est, ad hunc modum: Συρακούσιοι τὸ διάδημα μακροτάτῳ διδόασιν, ἢ τῷ μακροτάτην ἔχοντι κεφαλήν. SCHOTT. Suspicor leg. Τρκανοὶ τ. δ. τῷ μακροτάτῳ. VALCKEN. διαδημακροτάτῳ P.

[b] Στυμφαλοὶ] Στάφυλοι eædem membranæ præferunt, et pro προσομιλήσασαν habent γαμηθεῖσαν. SCHOTT.

[c] Ὅριοι Μασσαγέται ἐν ταῖς ὁδοῖς πλησιάζουσι] Ὅριοι Μασσαγέται ταῖς ᾠδαῖς πλησιάζουσιν Vat. SCHOTT.

Σαυρομάται περὶ πότον τὰς θυγατέρας πιπράσκουσι. A

[d]Μαζούσιος δὲ γυναικὶ οὐ μίγνυται, εἰ μὴ πολεμίαν ἕλῃ.

[e]Τιβαρηνοὶ, τῶν γυναικῶν τεκουσῶν, αὐτοὶ τὰς κεφαλὰς δέονται καὶ κατακλίνονται.

[f]Παρὰ τοῖς [g]Κεκερταίοις οἱ ἐργάται τὰ φορτία βαστάζουσιν, ἄχρις οὗ τὶς αὐτὰ ὠνήσεται. B

[h]Οἱ Σιδῶνες τοὺς γονεῖς ἐσθίουσι, χωρὶς τῆς κεφαλῆς· τὴν δὲ κεφαλὴν χρυσοῦσι.

[i]Καυσίαι ἐπὶ γεννωμένοις δακρύουσιν, ἐπεὶ δὲ ἀποθνήσκουσι, χαίρουσι.

[k]Βακχείριοι, ἐὰν ἀπὸ νόσου σωθῶσι, κυσὶν ἑαυτοὺς παραβάλ- C λουσιν.

[l]Ὀργεμπέοι οἰκίας οὐκ ἔχουσιν, οὐδὲ ἔμψυχόν τι σιτοῦνται. [m]Εἰ(σι) δὲ καὶ σὺν γυναιξὶ φαλακροὶ διὰ φύσιν [n]ὕδατος οὐ πίνουσι.

[d] Μαζούσιος] Μαζούσιος quoque redditur a Desiderio Batavo; aliter tamen in Vaticano: παρ' Ἀμαζόσιν οὐδεμία γαμεῖται, ἐὰν μὴ πολέμιον ἀνέλῃ. SCHOTT.

[e] De Tibarenis eadem Apollonii interpres libro II. Ἐν δὲ τῇ τῶν Τιβαρήνων γῇ αἱ γυναῖκες, ὅταν τέκωσι, τημελοῦσι τοὺς ἄνδρας ὥσπερ λέχους, ὡς ἱστορεῖ ὁ Νυμφόδωρος ἔν τισι νόμοις. Ubi legendum, ut id ἐν παρόδῳ moneam, νομίμοις. Nymphodori enim Νόμιμα βαρβαρικὰ Clemens citat in Protreptico, ac rursum ejusdem nominat νόμιμα Ἀσίας lib. I. Stromateon. Ex Apollonio Valerius Flaccus lib. V. Argonaut. emendante Politiano lib. I. Epist. 16. (ubi tamen *Tisinomis* pro τισὶ νόμοις excuditur) *Inde Genetæi ripem Jovis, hinc Tibarenum Dant virides post terga lacus ubi deside mitra Fœta ligat, partuque virum fovet ipsa soluta.* Tibarenorum et alii mores. Dionysius Afer lib. I. *Pastores ovium* nominat. Eusebius vero viros seniores præcipitare solitos ait libro I. Præpar. Evang. cap. 3. SCHOTT.

[f] Παρὰ Κεκερταίοις in Vatican. est Παραδεδορκότες καὶ οἱ ἐργάται, etc. SCHOTT.

[g] Κεκερταίοις] An Κερκέταις, qui memorantur Nicolao Valesii p. 517. VALCKEN.

[h] Quod autem hîc de Sidoniibus ait parentum capita inaurare solitis, idem fere de Panebis Libyæ populis Stobæus commemorat, qui regum corpus sepeliebant, caput vero abscissum et inauratum in templo suspendebant ac consecrabant. SCHOTT.

[i] Καυσίαι ἐπὶ γενομένοις] Vatic. aliter: Καυσιακαὶ ἐπὶ μὲν τοῖς γενομένοις δακρύουσιν. Ἐπὶ δὲ, etc. SCHOTT. Καυσίαι P.

[k] Pro Βακχείριοι, Βακχόριοι in Vat. legitur. SCHOTT. Βέχειροι Vossius ad P. Melam I. 19, 79. p. 661. Mox ἑαυτὸν F.

[l] Statim cum diphth. αι 'Οργεμπαῖοι, etsi *Orgempeos* Erasmus nominet. SCHOTT.

[m] Εἰ δὲ καὶ σὺν γυναιξὶ] Locum

[o]Θυέσται τοῖς θεοῖς τὰ ὀστᾶ θύουσιν, αὐτοὶ τὰς σάρκας A
ἐσθίοντες.

[p]Ταυροσκύθαι ἀνθρώπους θύουσι.

Βυζωνοὶ μεσόγειοι βοῦς ἀμέλγοντες, μόνῃ ταύτῃ τροφῇ
χρῶνται.

Οἱ κατὰ τὴν ἡμετέραν οἰκουμένην [q]Ἴβηρες κυνῶν ἀγέλην τρέ- B
φουσιν ἀντὶ προβάτων.

Αἰθίοπες δὲ οἱ λεγόμενοι Κολχεῖς, ὑαίνας. Διὰ ταῦτα ἡ πα-
ροιμία εἴρηται.

26 ΞΕΝΟΣ ΕΛΘΟΙ ΟΣΤΙΣ ΟΝΗΣΕΙ: Ταύτην φησὶ Θεόπομπος ὑπὸ
Φιλίππου πρῶτον λεχθῆναι. Θετταλῶν γὰρ καταστρεψάμενος C
πόλιν, καὶ τοὺς αὐτόθι ξένους πωλήσας, χλευάζων εἶπεν, [r]ΕΛΘΟΙ
ΞΕΝΟΣ ΟΣΤΙΣ ΟΝΗΣΕΙ.

27 [r]ΞΑΙΝΕΙΣ ΕΙΣ ΠΥΡ: Λέγεται ἡ παροιμία αὕτη ἐπὶ τῶν μάτην
κακοπαθούντων.

28 [s]ΟΥΚ ΕΠΑΙΝΕΘΕΙΣ ΟΥΤΑ ΕΝ ΠΕΡΙΔΕΙΠΝΟΙ: [t]Ἐπὶ τῶν σφόδρα D

hunc de mendo suspectum videri ad oram editi libri pridem adnotaram; et sunt sane trajecta. Recte vero in membranis: *εἰσὶ δὲ φαλακροὶ διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος οὗ πίνουσι καὶ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν.* SCHOTT.

[n] *τοῦ ὕδατος*] τοῦ om. P. H. F. τὴν item om. iidem ante *φύσιν*.

[o] *Θυέσται τὰ ὀστᾶ τοῖς θεοῖς ἐπιθύουσιν*, Vat. pro illis editis: *Θυσέται τοῖς θεοῖς*. SCHOTT. *Θυσέται* P.

[p] *Ταυροσκύθαι ἀνθρωποτυθοῦσι*] Tentabat nuper eruditissimus Wouwerius, Notis ad Minucii Felicis Octavium: *Ταυρίῃ Σκύθαι ἀνθρώπῳ θύουσι*, hoc est, *Tauricæ Dianæ hominem Scythæ immolant*. Scriptum tamen in Vatic. *Ταυροσκύθαι ἀνθρώπους ἐσθίουσιν*. De crudeli autem in Tauris sacrificio Tertullianus in Apologetico, Eusebius lib. IX. Præparat. Evang. aliique. SCHOTT. Dedi *ἀνθρώπους θύουσι* cum B.

[q] Aliter Vatic. ut sues alant pro ovibus Hiberes: *Ἴβηρες ὑῶν ἀγέλας ἀντὶ προβάτων τρέφουσι. Διὰ ταῦτα ἡ παροιμία*. SCHOTT.

[r] *Ξαίνεις*] Plato usurpavit lib. de Legibus VI. [p. 780 C.] *Ὀλίγου δὲ ποιεῖν τὸν νομοθέτην τὸ τῶν παιζόντων εἰς πῦρ ξαίνειν*. Affine illud ejusdem in Eryxia [p. 405 C.] *Καταμαθεῖν δὲ αὐτὸν ἐγὼ, ὅτι ἴσων εἴη πεῖσαι, ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον λίθον ἐψῆσαι*. Ad quæ Platonis loca respexit Aristides Apologia quattuor Rhetorum [p. 377. ed. Cant.] *Ἐλελήθεις δὲ ἅρα σαυτὸν ἀπάσαις ταῖς παροιμίαις ἐνεχόμενος, εἰς πῦρ ξαίνων, καὶ λίθον ἕψων, καὶ σπείρων τὰς πέτρας*. Cognatum huic est symbolum Pythagoricum: *Ignem gladio ne fodito*. SCHOTT.

[s] *Οὐκ ἐπαινεθείης*] Ad hunc funeris ritum respexit M. Tullius lib. II. de Legibus [c. 63.] *Sequebantur epulæ, quas inirent propinqui coronati: apud quas de mortui laude, cum quid veri erat, prædicatum. Nam mentiri nefas*

πονηρῶν ἡ παροιμία [t]λέγεται, καὶ μηδὲ τοῦ τυχόντος ἐπαίνου A
ἀξίων. Εἰώθασι γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, [u]καὶ εἰ φαῦλος ἦν.

29 [w]Οἰνόη τὴν χαράδραν: Ἡ παροιμία αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακόν τι ἐφελκομένων. Οἰνόη γὰρ δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς· οἱ δὲ οἰκοῦντες αὐτόθι χαράδραν ὑπὲρ αὐτῶν φερομένην B
[x]παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. Πολλὴ δὲ γενομένη ἡ χαράδρα ἐλυμήνατο αὐτῶν τὰ γεώργια, καὶ τὰς οἰκίας μετέβαλεν.

30 [y]Ὁ Κρὴς τὴν θάλατταν: Ἐπὶ τῶν ἐν οἷς διαφέρουσι ταῦτα φεύγειν προσποιουμένων ἡ παροιμία ἐστίν· ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ C
Κρῆτες ἐγένοντο. Μέμνηται ταύτης Ἀλκαῖος.

31 [z]Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδηι: Ἱπποκλείδης μετὰ καὶ ἄλλων

habebatur. Idemque in Bruto, qui de claris est Oratoribus, laudatione funebri factam queritur historiam mendosiorem; quod et in T. Livio extremo libro VIII. reperias. Rursus idem Cicero II. de Legib. [c. 24.] *circumpotationem* vocare videtur, quam Græci περίδειπνον, antiquitus etiam *silicernium*, et *exequium* auctore Festo. Etymologista: περιδεῖπνον, ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσι γινομένη ἑστίασις. SCHOTT.

t λέλεκται] λέγεται P.

u καὶ εἰ] Hanc lect. contra Davisium ad Ciceron. Legg. p. 177. defendit Schæfer. ad Longum p. 355.

w Οἰνόη] Proverbii meminit Hesychius ex Demone parœmiographo vetere, a Suida etiam laudato non raro. Strabo quoque libro VIII. [p. 545=577. (ubi Οἰνώνη)] Geogr. qui et duplicem Οἰνόην nominat; unam Eleutheris finitimam, alteram apud Marathonem. Stephanus unam ponit in Icaria, gentiles derivans Οἰναίους. Οἰναίους alii scribunt, ut Suidas, ex eoque Apostolius. Post τῆς Ἀττικῆς addit Vatican. ὁμοίᾳ τῇ, Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών. Et pro παρέγραψαν, παρέτρεψαν, ut et κατέστρεψεν, pro quo μετέβαλεν editum. SCHOTT.

x παρέγραψαν] Sic etiam Suidæ ms. vet. sed leg. παρέτρεψαν cum B. Mox pro μετέβαλεν malim κατέβαλεν. Suidas καθεῖλεν.

y Ὁ Κρὴς] Meminit et Strabo, et explicat proverbium lib. x. [p. 702=737.] Adhibet etiam Aristides in Pericle [p. 229 Cant.] Ὁ Κρὴς τὸν πόντον. Ubi et Scholiastes Cretenses navigandi peritos facit, et affine esse, Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν, de quo infra adagio 15. SCHOTT.

z Οὐ φροντὶς] Historiam refert Herodotus in Eratone [VI. 129.] meminitque proverbii Eustathius in primum Iliad. [p. 159.] Lucianus in Apologia [Pro merc. ult.] et in Hercule [c. 8.], Plutarchus etiam lib. in Herodotum, Suidas ex Hermippo ἐν δημόταις. Usurpat et Phrynichus in Ecloga nominum Atticorum edente Petro Nunnesio, homine doctissimo, longe quam antea co-

πολλῶν ἐμνηστεύσατο τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα. A
Τοῦ δὲ Κλεισθένους ἐν ἐνιαυτῷ ὅλῳ δοκιμάζοντος τοὺς μνηστῆρας, ὁ
Ἱπποκλείδης ἐν συμποσίῳ ἐπὶ [a]κεφαλὴν κυβιστήσας, ἄνω περιῆγε
τοὺς πόδας. Τοῦ δὲ Κλεισθένους εἰπόντος, "Ἐξορχήσω τὸν γά-
μον" ὁ Ἱπποκλείδης ἔφη, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδαι.

32 Οὐ ντκτιπλοεῖς: Ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς τὶ ποιούντων. [b]Ἡ B
γὰρ νὺξ ἀκριβεστέρα τῆς ἡμέρας τοῖς [c]πελαγοδραμοῦσι, διὰ τὰς
τῶν ἄστρων σημειώσεις. Ὁ δὲ Χρύσιππος ἀφελὼν τὴν οὐ ἀπό-
φασιν, Ντκτιπλοεῖς εἶπεν.

33 [d]Οὐκ ἄνετ γε Θησέως: Θησεὺς πολλοῖς ἀριστεῦσι συνηγω-
νίσατο. Τῷ γὰρ Μελεάγρῳ συνήργησε πρὸς τὴν τοῦ Καλυδωνίου C
κάπρου θήραν, τῷ Πειρίθῳ συνεμάχησε κατὰ τῶν Κενταύρων, καὶ
Ἡρακλεῖ πρὸς τὰς Ἀμαζόνας. Ὅταν οὖν θαυμαστόν τι πραχθῇ
οὐχ ὑπὸ μόνου τινὸς, εἰώθαμεν λέγειν αὐτῷ, Οὐκ ἄνετ γε Θησέως.

[e]Ἡ δὲ περὶ τοῦ Μελεάγρου ἱστορία καὶ τοῦ [f]Καλυδωνίου
συὸς οὕτως ἔχει· Μελεάγρου γεννηθέντος φασὶ τὰς Μοίρας

piosius, in dict. Κολλάβους. Thomas vero Magister re male intellecta dict. Ἐνεχυριμαῖα Hippoclidi verbum ἐνεχυριμαῖον non adagium tribuit. Vaticanam nunc scripturam apponam: Τοῦ δὲ Κλεισθένους ἐνιαυτὸν ὅλον δοκιμάζοντος τοὺς μνηστῆρας, ὁ Ἱπποκλείδης συμποσίῳ παρ' ᾧ ἔμενε γαμβρὸς ἀναγορεύεσθαι ἐπὶ κεφαλὴν κυβιστήσας, ἄνω περιῆγε τοὺς πόδας. Pedes attollere quod explicat ad Cicer. Pet. Victorius. Hîc quoque ἐξορχήσου leg. non ἐξορχήσω. SCHOTT.

[a] κρέας] κεφαλὴν P.H. κρὰς Wesseling. ad Herodot. VI. 129.

[b] Ἡ γὰρ νὺξ ἀκριβεστέρα τῆς νυκτὸς] Rescribendum arbitror potius τῆς ἡμέρας, ut converti. Chrysippum sensu eodem extulisse, etsi negatione sublata vult Erasmus: mihi contra videtur. Significat enim philosophus majori in periculo noctu versari, ne in scopulos ad insulas impingens, navem frangat, quam qui interdiu naviget. SCHOTT. ἡμέρας B.

[c] πελαγοδραμοῦσι] πελαγοδρομοῦσι P.

[d] Οὐκ ἄνευ] Vid. Eustath. Il. σ'. p. 1129, 53. Mox ὑπὸ μόνου F.

[e] Ἡ δὲ περὶ] Seqq. sumpta videntur ex Apollodoro I. 8, 2. seqq.

[f] Καλυδωνίου συὸς] De apri Calydonii venatione res trita. Legendus tamen Diodorus Siculus libro IV. Bibliothecæ, etsi Thesei nulla ibi mentio; Ovidius lib. VIII. Metamorph. Utitur proverbio Aristides ad Thebanos de auxiliis [v. Symmach. 1. p. 238. ed. Cant.] Plutarchus etiam in Theseo [p. 13 F.] (addens et illud proverbium, *Alter Hercules*) his verbis: Ἕτεροι δὲ καὶ μετ' Ἰάσονος ἐν Κόλχοις γενέσθαι, καὶ Μελεάγρῳ συνεξελεῖν τὸν κάπρον. Καὶ διὰ τοῦτο παροιμίαν εἶναι τὴν, Οὐκ ἄνευ Θησέως. Αὐτὸν μέντοι μηδενὸς συμμάχου διηθέντα, πολλοὺς καὶ καλοὺς ἆθλους κατεργάσασθαι. Καὶ τὸν, Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς, λόγον ἐπ' ἐκείνου κρατῆσαι. SCHOTT.

παραγενομένας εἰπεῖν, Τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὁ καιό- A
μενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. Τοῦτο ἀκούσασα ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ Ἀλθαία, τὸν δαλὸν ἀνείλετο, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα.
Μελέαγρος δὲ ἀνὴρ γενναῖος γενόμενος, τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύ-
τησεν. Οἰνεὺς ὁ τούτου πατὴρ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἐτησίων καρπῶν
τοῖς θεοῖς θύων, τῆς Ἀρτέμιδος ἐπελάθετο. Ἡ δὲ ὀργισθεῖσα, B
κάπρον ἐφῆκεν ἄγριον, μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ ἔξοχον, ὃς τὴν γῆν
τῶν Καλυδωνίων διέφθειρε, καὶ τοὺς καρποὺς ἐλυμαίνετο. Ἐπὶ
τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ [g]τῆς Ἑλλάδος πάντας συν-
εκάλεσεν· καὶ τῷ κτείνοντι τὸν θῆρα τὴν δορὰν δώσειν ἀριστεῖον
ἐπηγγείλατο. Πολλῶν οὖν συνελθόντων, καὶ ὁ Μελέαγρος ἐπὶ C
τὴν [h]θήραν ἐξῆλθε, σύμμαχον προσκαλεσάμενος τὸν Θησέα.
Συνελθούσης δὲ μετὰ τῶν ἀριστέων καὶ Ἀταλάντης τῆς θυγατρὸς
τοῦ Σχοινέως, κοινῇ τὸν κάπρον περιέστησαν ἅπαντες. Πρώτη
μὲν οὖν Ἀταλάντη τὸν κάπρον εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε· Μελέαγρος
δὲ κατὰ τοῦ κενεῶνος πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας, D
Ἀταλάντῃ χαριζόμενος ἔδωκε. Παρόντων δὲ ἐκεῖσε καὶ τῶν Θε-
στίου παίδων, τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἀλθαίας, καὶ ἀδοξούντων εἰ τὰ
ἀριστεῖα γυνὴ λήψεται, τὸ δέρας [i]ἐξ Ἀταλάντης ἀφείλοντο,
λέγοντες, κατὰ γένος [j]αὐτῆς διαφέρειν, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν
μὴ προαιροῖτο. Ὀργισθεὶς δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θεστίου E
παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας Ἀταλάντῃ δέδωκεν. Ἀλθαία δὲ
λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ, τὸν δαλὸν ἀνῆψεν, καὶ ὁ
Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανε.

Συνεμάχησε δὲ τῷ Πειρίθῳ Θησεὺς, ὅτε κατὰ τῶν Κενταύρων
συνεστήσατο πόλεμον. Πειρίθους γὰρ Ἱπποδάμειαν μνηστευό- F
μενος, εἱστία Κενταύρους ὡς συγγενεῖς ὄντας αὐτῇ. Ἀσυνήθως
δὲ ἔχοντες οἴνου, ἀφειδῶς ἐμφορησάμενοι ἐμέθυον, καὶ εἰσαγομένην
τὴν νύμφην ἐπεχείρουν βιάζεσθαι. Ὁ δὲ Πειρίθους μετὰ Θη-
σέως καθοπλισάμενος, μάχην συνῆψε. Καὶ πολλοὺς ὁ Θησεὺς
ἀπ' αὐτῶν ἀνεῖλεν. G

Ἀπῆλθε δὲ Θησεὺς καὶ μετὰ Ἡρακλέους πρὸς Ἀμαζόνας.

[g] τῶν] τῆς P. Apollod. Mox συνεκάλεσαν F.

[h] θύραν] θήραν P.

[i] ἐξ forte delend.

[j] αὐτῆς] αὐτοῖς P. αὐτοῖς προσήκειν Apollod.

Εὐρυσθέως γὰρ [k]ἐπιτάξαντος Ἡρακλεῖ κομίσαι τὸν Ἱππολύτης A
ζωστῆρα, τῆς τῶν Ἀμαζόνων βασιλίσσης, ἀπελθὼν Ἡρακλῆς
ἐζήτει τοῦτον. Τῆς δὲ συνθεμένης δοῦναι, Ἥρα μανίαν φυλάτ-
τουσα πρὸς αὐτὸν, εἰκασθεῖσα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων περιήει πάσαις
λέγουσα, ὅτι ὁ παραβαλὼν ξένος τὴν βασιλίδα βιάζεται, καὶ
ταύτης τὸν ζωστῆρα, ὃν ἐξ Ἄρεος εἰς δεῖγμα τῆς βασιλείας εἴ- B
ληφεν, ἀφελέσθαι βούλεται. Τοῦτο ἀκούσασαι Ἀμαζόνες, ἀφω-
πλισμέναι κατὰ τοῦ Ἡρακλέους ἐξήεσαν. Νομίσας δὲ Ἡρακλῆς
ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἱππολύτην κτείνας τὸν ζω-
στῆρα ἀφαιρεῖτο, πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ.
Διὰ τοῦτο ὕστερον βουλόμενος Ἡρακλῆς Ἀμαζόνας ἀμύνασθαι, C
ἐστράτευσε κατ' αὐτῶν, συμπαραλαβὼν καὶ Θησέα εἰς συμμα-
χίαν, ᾧ καὶ κατεπολέμησε παρ' αὐτοῦ συμμαχούμενος.

34 [l]Οὐδὲ πυρφόρος ἔλειφθη: Ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρη-
ται ἡ παροιμία· ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς παρασκευῆς ἔδει τὸν
μάντιν ἡγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδον καὶ στέμματα· καὶ τού- D
του νόμος ἦν μόνου φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. [m]Ἐπὶ τοίνυν τῶν
πανωλεθρίᾳ διεφθαρμένων καιρὸν ἔσχεν ἡ παροιμία.

35 [n]Ὁ σκνὶν ἐν χώραι: Ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπηδώντων ἡ

k ἐπιτάξαντος] ὑποτάξαντος H.

l Οὐδὲ πυρφόρος] Suidas bis adagium adfert, et concise, Οὐδὲ πυρφόρος, ex eoque Apostolius, et productius, Οὐδὲ πυρφόρος ἐπελείφθη, additque et facem præferri solitam. Mos enim erat ignem summo imperatori in pompis bellicisque apparatibus præferri, ut ex Herodiano lib. II. et VII. aliisque observatum. Facere non possum quin elegantem enarratoris Euripidis in Phœnissis [v. 1386.] locum adscribam: Ἐχρῶντο οὖν κατὰ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σαλπιγκτῶν πυρφόροις. Οὗτοι δὲ ἱεροὶ ἦσαν Ἄρεως ἑκατέρας στρατιᾶς προηγούμενοι μετὰ λαμπάδος, ἣν ἀφιέντες εἰς τὸ μεταίχμιον ἀνεχώρουν ἀκίνδυνοι. Καὶ οὕτως συνέβαλλον αἱ στρατιαί. Ἐσώζοντο δὲ πυρφόροι, ὡς ἱεροὶ τοῦ θεοῦ, εἰ καὶ πάντες ἀπώλοντο. Ὅθεν παροιμία ἐπὶ τῶν ἅρδην ἀπολλυμένων, Οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη. Simile est illud: Οὐδὲ ἄγγελος ὑπολέλειπται, apud Eustathium in Iliados μ'. [p. 893, 11. paullo aliter] quod et apud historicos Latinos non raro occurrit, tantam fuisse stragem internecionemque, ut ne cladis quidem nuntius superfuerit. SCHOTT. Vid. Baehr. ad Herodot. VIII. 6.

m Ἐπὶ τοίνυν τῶν] ἐπὶ τῶν αὐτῶν H.

n Ὁ σκνὶψ] Κνὶψ alii absque σ legunt, alii ἐκ χώρας. De hoc vero verme, an teredo sit necne, hîc Erasmus quærit. Suidas ait κωνωποειδές, ut Orus definit, id est simile culici; adjungit et parvum esse animalculum quod lignum rodit, ex hoc Zenobio fortasse.

παροιμία εἴρηται. Σκνὶψ γάρ ἐστι θηρίδιον ξυλοφάγον, [o]ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταπηδῶν. Μέμνηται ταύτης [p]Στράτις. A

36 [q]Οἶδε Πυλαία ταῦτα καὶ Τυττιγίας: Ὁ Τυττυγίας ἀνδραποδιστὴς ἦν· ἐπώλει δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ τὰ [r]ἀλλότρια. Τάττεται δὲ ἡ παροιμία κατὰ τῶν ἀλλότρια ἁρπαζόντων καὶ πωλούντων.

37 [s]Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς: [t]Κόρινθος πολλὰς εἶχεν ἑταίρας καὶ πολυτελεῖς, αἳ τοὺς ἀφικομένους τῶν ξένων ἐδασμολόγουν, τὰ ἐφόδια αὐτῶν ἀναλαμβάνουσαι. Διὰ γοῦν τοῦτο ἐπὶ τῶν τρυφᾶν βουλομένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν. B

38 [u]Ὄνοτ πόκοτς ζητεῖς: [v]Ἐπὶ τῶν ἀνυπόστατα ζητούντων. Παρ' ὅσον τὴν ὄνον οὔτε πέξαι τὶς δύναται, οὔτε κάρσαι. Λέγεται δὲ καὶ [w]Ὄνον κείρεις, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτοις ἐπιχειρούντων. C

De vocis etymo, inflexione, ac scriptura multa Etymologus et Phrynichus de Atticis vocibus: Σκνιφὸς κατὰ διαφθορὰν οἱ πολλοὶ λέγουσιν τὸν ψλίσχρον καὶ μικροπρεπῆ περὶ τὰ ἀναλώματα. Οἱ δὲ ἀρχαῖοι σκνῖπα καλοῦσιν, ἀπὸ τοῦ θηριδίου τοῦ ἐν τοῖς ξύλοις κατὰ βραχὺ κατεσθίοντος. Ad quem locum plura doctiss. interpres Io. Nunnesius, Valentinus, multis mihi nominibus in Hiberia carissimus, cultusque ob singularem doctrinam. De Strattide autem Comico Suidas, et in Prolegomenis Aristoph. et Lilius Giraldus. SCHOTT.

o ἀπὸ τοῦ] τοῦ om. P. H.

p Στράττις] Στράτις P. F. Brub.

q Οἶδε] Plutarch. (n. 105.) οὐδέν. Leg. suspicor, Οὐ δὴ Πυλαία ταῦτα καὶ Τυττυγίας. VALCKEN.

r ἀλλότρια] ἀλλοτρίων H.

s Οὐ παντὸς] Strabo lib. VIII. [p. 549=581.] et Agellius Noct. Att. I. c. 8. his consentanea de proverbii origine, ut de Laide a Demosthene μυρίας δραχμὰς ἢ τάλαντον, sui ut copiam faceret, poscente. At ille vere, inquit, Οὐκ ὠνοῦμαι μυρίων δραχμῶν μεταμέλειαν. Alteram quoque causam Suidas adfert, quod periculosa esset Corinthum navigatio, statioque infida: quod nec Strabo inficiatur. Legendus in Plutum Aristophanis enarrator [v. 149.] et Eustathius in Iliad. β'. [p. 290.] qui addit proverbium ex hoc versu Sophoclis in Philocteta mutuatum videri: Οὐκ ἐνθάδ' εἰ πλοῦ τοῖσι σώφροσι βροτῶν. SCHOTT.

t Ἡ Κόρινθος] Ἡ om. P. F.

u Ὄνου πόκους] Aliter paulo Vatican. cod. Ὄνου πόκας. Ἀριστοφάνης Χωρίον ἐν ᾧδου τετύτκεν ὄνου πόκας. Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ ἀτελῶν, ὅτι καὶ ὄνος οὔτε κείρεται, οὔτε ἐξ αὐτοῦ πόκος γίνεται. Locus autem Aristophanis hic ἐν βατράχοις extat [188.] Τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον, τίς εἰς ὄνου πόκας; ad quem locum eadem Aristophanis enarrator, et Suidas, qui vitiose tamen ἀνοήτων, pro ἀνηνύτων præfert, aitque Aristarchum ex Cratino derivare proverbium; quod finxerit quemdam apud inferos funiculum plicantem, quem asinus devoret, perinde ac si tonderet. Eustathius [Il. ε'. p. 531, 9.] ad hæc usurpari scribit proverbium ἐπὶ τῶν ἀκερδῶν καὶ ἀλυσιτελῶν. SCHOTT. Conf. Eustath. Il. κ'. p. 787, 10.

39 [x]Ὄνου παρακύψεως: Μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Ἰε- A
ρείᾳ. Λέγουσι δὲ, ὅτι κεραμεύς τις ἔτρεφε πολλὰς ὄρνιθας ἐν τῷ
ἐργαστηρίῳ· ὄνος δὲ παριὼν, ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὀνηλάτου,
παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος ἀνεσόβησε τὰς ὄρνιθας, καὶ τὰ ἐν τῷ
ἐργαστηρίῳ συνέτριψαν σκεύη. Ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου
ἐπὶ κρίσιν ἦγε τὸν ὀνηλάτην. Ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν B
[y]ἀπαν(τών)των, τίνος κρίνοιτο, ἔλεγε, Παρακύψεως ὄνου. Ἐπὶ τῶν
καταγελάστως οἴων συκοφαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία.

40 Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόντιον: Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προσήκοντα
τοῖς ὑποκειμένοις [z]λεγόντων ἡ παροιμία εἴρηται. Ἐπειδὴ τῶν

[x] Ὄνου παρακύψεως] Lucianus in Asino [c. 45.] (sive is Lucius Patrensis est, de quo in Bibliotheca Photius noster) lepidam hanc fabulam enarrat, sibique vindicat, ex quo Apuleius transtulit lib. IX. Metamorph. seu Milesiarum: *Summo risu de meo prospectu cavillari non desinunt. Unde et de prospectu et umbra asini natum est frequens proverbium.* Suidas in textoris prospexisse officinam, telamque a gallinis diruptam fabulatur. Mire variat et hoc loco Vatican. Οἱ μὲν ἐπὶ κεραμέως· οἱ δὲ ἐπὶ κορσπλάθου· ἄλλοι δὲ ἀφ' ἱστοῦ. Ὀρνίθων γὰρ παρατρεφομένων ἐν ἐργαστηρίῳ πολλῶν, ὄνον διὰ τῆς παραθύρου παρακύψαι ὑπανέντος αὐτοῦ τὸν ἀγωγέα τοῦ ὀνηλάτου. Τὰς δὲ ὄρνεις ἐκπλαγείσας καὶ φοβηθείσας ὑπὸ τῆς ὄψεως, ἤτοι τὰ τοῦ κεραμέως σκεύη, ἢ τὰς τοῦ κορσπλάθου νύμφας, ἢ τὸν ἱστὸν συντρίψαι· ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου εἰς κρίσιν εἰσάγων τὸν ὀνηλάτην. Ἐρωτώμενος τοίνυν τίνος κρίνοιτο, ἔλεγεν, Ὄνου παρακύψεως. Εἴρηται τοίνυν ἐπὶ τῶν καταγελάστως συκοφαντουμένων. SCHOTT.

[y] ἀπάντων] Leg. ἀπαντόντων. Recte Schottus vertit *ab occursantibus.* τοὺς ἀπαντῶντας Vat. App. IV. 9. [B. 897.] VALCKEN. ἀπάντων F.

[z] λεγόντων] In Vaticano scriptum φλυαρούντων. Verum alii alias hujus proverbii origines adferunt. Strabo lib. VIII. [p. 552=584.] Geogr. ex Polybio de vasis Corinthiis Bacchum præferentibus, quibus Romani milites capta Corintho illuserint. Suidas et hanc ipsam Zenobii adfert, et aliam de Parrhasii tabula, ac de Epigene Sicyonio, qui in Bacchum scripserit tragœdiam, nec placuerit. Effertur et una voce ἀπροσδιόνυσον apud Plutarch. lib. I. [p. 615 A.] et IV. Sympos. et Ciceronem lib. XVI. ad Atticum: ubi tamen quidam ἀπροσδόκητον legendum contendunt. Utitur proverbio in Baccho Lucianus, ac venustus scriptor Heliodorus lib. II. Ἐπεισόδιον δὴ τοῦτο οὐδὲν φασι πρὸς τὸν Διόνυσον ἐπεισκύκλησας. Observa autem duplicem adagii sensum; primum, cum ad rem nihil attinere, et ἄτοπα vitiose adferri significamus; alterum vero, cum pulcerrimæ rei fit cum minus pulcra comparatio, ut si dicas, *Nihil ad Venerem Coam, aut Phidiæ opus.* Ut Comicus ait: *Nihil ad illam quam paro.* Priori sensui respondeat illud, Οὐδὲν πρὸς ἔπος, aliaque id genus. Huic vero aptanda historia de Parrhasii Baccho affabre picto, quam ex Theæteti

χορῶν ἐξ ἀρχῆς εἰθισμένων διθύραμβον ᾄδειν εἰς τὸν Διόνυσον, οἱ ποιηταὶ ὕστερον ἐκβάντες τὴν συνήθειαν ταύτην, Αἴαντας καὶ Κενταύρους γράφειν ἐπεχείρουν. Ὅθεν οἱ θεώμενοι σκώπτοντες ἔλεγον, Οἰδὲν πρὸς τὸν Διόντιον. Διὰ γοῦν τοῦτο τοὺς Σατύρους ὕστερον ἔδοξεν αὐτοῖς προεισάγειν, ἵνα μὴ δοκῶσιν ἐπιλανθάνεσθαι τοῦ θεοῦ. A B

41 Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ: [a]Τελχίνων φύσει βασκάνων ὄντων, (καὶ γὰρ τῷ τῆς Στυγὸς ὕδατι τὴν γῆν [b]καταρραίνοντες [c]ἄγονον ἐποίουν,) δύο ἐγένοντο ἡγεμόνες, Σίμων καὶ Νίκων. Ὑπερίσχνε δὲ ὁ Σίμων κακοτροπώτατος ὤν, ὥστε τὴν ἐπὶ Νίκωνι [d]φήμην ἀπαλεῖψαι. Διόπερ οἱ παροιμιαζόμενοι μόνον τὸν Σίμωνα ὀνομάζουσι. Λεχθείη δ' ἂν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων. C

42 [e]Ὄνωι τὶς ἔλεγε μῦθον· ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει: Εἰς ἀναισθησίαν τινῶν ἡ παροιμία εἴρηται κατ' ἀμφότερα. Τό τε γὰρ ζῶον ναχελὲς ἐπὶ τὰ ἔργα, καὶ τὰ ὦτα κινεῖ, οἱονεὶ πρὸ τοῦ τινὰ λαλῆσαι πάντα ἀκήκοεν· ὅπερ ἐστὶ καὶ αὐτὸ ἀναισθησίας. Πῶς γὰρ [f]ἂν δύναιτό τις ἐγνωκέναι τὰ μὴ λαληθέντα αὐτῷ, κἂν ὦτα μεγάλα ὥσπερ ὄνος ἔχῃ; D

43 [g]Οἰδίποδος ἀρά: Ταύτης μέμνηται Αἰσχύλος ἐν τοῖς [h]Ἑπτὰ

libro Παροιμιῶν hîc Suidas commemorat. SCHOTT.

[a] Τελχίνων] De *Telchinis* Strabo lib. X. Etymologicus Cretenses sic nominat. Utitur divus Chrysostomus Homilia in Babylam: [Libanius ap. Chrys. T. II. p. 569A.] Ὡς δεξιᾶς Τελχῖνος. SCHOTT.

[b] καταρρέοντες] καταρραίνοντες B. Vid. n. ad Suidam p. 1853 G.

[c] ἄρνων] Rectius Vatican. Ἄγονον ἐποίουν. Desiderius vulgatum secutus exemplar reddidit: *Inducta in terram aqua Stygia, Arnon ædificarunt.* Placet et illud monere, in iisdem esse membranis pro κακοτροπώτατος, κακοτροπώτερος. Sed tanti non est. SCHOTT.

[d] φήμην addidi ex P. H.

[e] Ὄνῳ τις] Utitur venuste Galenus medicorum coryphæus lib. II. De different. pulsuum: Ἐπὶ τούτοις ὁ μὲν γέρων, ὥσπερ ὄνος, ἔσειεν ἤδη τὰ ὦτα. Idemque περὶ φυσικῶν δυνάμεων: Τοῖς δ' ἄλλοις οὕτω γενήσεται τὸ γράμμα περιττὸν, ὡς εἰ καὶ μῦθον ὄνῳ τὶς λέγει. Quomodo et Lucianus in eum qui librorum copia sibi placebat, jactabatque, *Asinus*, inquit, *es ad lyram, aures motitans.* Sumtum id ex Æsopi apologo. SCHOTT.

[f] ἂν accessit ex P. H.

[g] Οἰδίποδος ἀρὰ] De Thebanis nota historia, vel e Statii Thebaide, et supra adag. 68. Centuria II. Euripides in Phœnissis, et Sophocles in Œdipo Coloneo copiosius Œdipum imprecantem liberis inducunt, recitatque loca

ἐπὶ [h]Θήβας. Ἱστορεῖται δὲ, ὅτι [i]Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, δι' A
ἔθους ἔχοντες πέμπειν τῷ Οἰδίποδι ἑκάστου ἱερείου τὸν ὦμον, ἐπι-
λαθόμενοι [i]ἰσχίον ἔπεμψαν· ὁ δὲ νομίσας ὑβρίσθαι, κατηρά-
σατο αὐτοῖς. [m]Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι μετὰ τὸ ἀναγνωρισθῆναι
Οἰδίπους τῇ μητρὶ αὐτοῦ [i]Ἰοκάστῃ, τὰς ἰδίας ὄψεις ἐτύφλωσεν.
Γνόντων δὲ τῶν ἐγχωρίων τὸ γενόμενον μύσος, καὶ τῶν Θηβῶν B
Οἰδίπουν ἐξελαυνόντων, τοῖς παισὶ κατηράσατο, ἐπεὶ διωκομένῳ
τῆς πόλεως οὐκ ἐπήμυναν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπ' ἀλλήλων ὕστερον
ἀνῃρέθησαν.

44 [k]Οἰταῖος δαίμων: Κλέαρχος φησὶν, ὅτι δαίμων τὶς Οἰταῖος
ἐπωνομάσθη, ὃς ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν πάνυ ἐμίσησεν. C

45 Οἴοι με ὁ δαίμων τέρατι στιγκαθεῖρξεν: [i]Ἐπὶ τῶν
δυσανασχετούντων ἐπί τινι δυσχερεῖ πράγματι λέγεται ἡ παροι-
μία. Κύκλωψ γάρ ἐστι δρᾶμα [l]Φιλοξένου τοῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧ ὁ
[i]Ὀδυσσεὺς περισχεθεὶς [m]τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ λέγει,

Οἴῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι [n]συγκαθεῖρξεν. D

46 [o]Ὅσα Μῦς ἐν Πίσσῃ: Αὕτη ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν

Erasmus. Diogenes Cynicus apud Laërtium Diogenem Τραγικὰς ἀρὰς hinc etiam extulit. SCHOTT.

[h] Θήβας] Θήβαις H. qui mox om. ὅτι.

[i] ἰσχίαν] ἰσχία P. Leg. ἰσχίον. Vid. Schol. Soph. Œd. Col. 1375.

[k] Οἰταῖος] Eadem pæne Diogenianus refert. Herculem autem significari arbitror, qui et Œtæus teste Diodoro, Ovidio, et Seneca Tragico dictus, et auctore Q. Flacco in deos relatus est, Heros effectus Oda. SCHOTT.

[l] Φιλοξένου] *Philoxeni* drama *Galatea* fuit, quam amicam Cyclops, hoc est, Dionysius tyrannus adamarit, e quo versus Athenæus citat. Historiam e Suida de Latomiis commemorat Chiliastes in adagio, [II. 1, 31.] *Lapidicinas me abducito*, et Junius in adag. *Philoxeni libellus*, Giraldus in ejus vita, Dialogo IX. Histor. poetarum. Vatic. autem hoc loco legit: ἐν ᾧ Ὀδυσσεὺς λέγει τὸ τοιοῦτον, ceteris prætermissis. SCHOTT.

[m] τῷ] τῷ τοῦ P.

[n] συγκαθεῖρξεν] Valckenærius ad Eurip. Hippol. 1389. malit συγκατέφκισεν.

[o] Ὅσα Μῦς] Eadem Suidas, addens Olympiade centesima semel dumtaxat vicisse, neque de animali in pice sermonem ait, de quo aliud, μῦς ἄρτι πίσσης γευόμενος. Male itaque utrobique πίσσῃ pro Πίσῃ legitur. Diversum ab hoc proverbium in Jure Pontificio, *Mus in pera*. cap. Etsi. De Judæis. De his autem certaminibus Plutarchus V. Symposiac. Phlegon Trallianus in Olympicis, etiam in Photii Bibliotheca, et in Agonisticis Petrus Faber, in Gymnasticis Hieron. Mercurialis, in Saturnalibus denique Lipsius noster. SCHOTT.

νεικηκότων τοὺς ἀνταγωνιστὰς διὰ πολλοῦ πόνου· Μῦς γὰρ Τα- A
ραντῖνος πύκτης ἐν Πίσσῃ ἀγωνιζόμενος, καὶ πρὸς πολλοὺς ἔχων
ἀντιμάχους, πολλὰς πληγὰς λαβὼν, μόλις ἐνίκησεν.

47 ρΟὐδὲν ἱερὸν ὑπάρχειν: Κλέαρχος φησὶν, ὅτι Ἡρακλῆς
ἰδὼν τὸν Ἄδωνιν ἱδρυμένον, ἔφη, Οὐδὲν ἱερόν. Εἴρηται οὖν ἡ
παροιμία ἐπὶ τῶν παντελῶς εὐτελῶν καὶ ἀχρήστων. B

48 qΟὗτος ἄλλος Ἡρακλῆς: Κλέαρχος ἐξηγούμενος τὴν παροι-
μίαν φησὶ τὸν Βριαρέω καλούμενον Ἡρακλέα ἐλθεῖν εἰς Δελφοὺς,
καὶ λαβόντα τι τῶν ἐκεῖ κειμηλίων, κατά τι παλαιὸν ἔθος, ὁρμῆ-
σαι ἐπὶ τὰς Ἡρακλέους στήλας καλουμένας, καὶ τῶν ἐκεῖ περι-
γενέσθαι. Χρόνῳ δὲ ὕστερον τὸν Τύριον Ἡρακλέα ἐλθεῖν εἰς C
Δελφοὺς χρησόμενον τῷ μαντείῳ· τὸν δὲ θεὸν προσειπεῖν αὐτὸν
ἄλλον Ἡρακλέα· καὶ οὕτω τὴν παροιμίαν κρατῆσαι.

49 rΟὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς ἀτό: Φασὶν Ἡρακλέα θέντα τὸν
Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πιστεύσαντά τε τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει, τῇ

p Οὐδὲν ἱερὸν] Theocritus in Hodœporicis: [V. 21.] Ἀλλ' οὐν αἴ κα λῇς ἔριφον θέμεν, ἔντι μὲν οὐδὲν Ἱερόν. Ad quem Scholiastes locum *Cleandrum* nominat, depravate ut opinor, qui hîc *Clearchus* est etiam in proximo proverbio. Addit Suidas ideo Adonidem simulacro indignum Herculi visum, vel quod non nisi bene de hominibus meritis statui solerent, vel quod ad ejus statuam confugientibus, ut alias semper, non pateret asylum. SCHOTT.

q Οὗτος ἄλλος] Utitur Aristoteles Ethic. Eudemiorum lib. VII. [c. 12.] Ὁ γὰρ φίλος βούλεται εἶναι, ὥσπερ ἡ παροιμία φησὶν, Ἄλλος Ἡρακλῆς, ἄλλος οὗτος. Plutarchi Thesea locum attuli ad V. 33. proverb. Οὐκ ἄνευ γε Θησέως. M. Terentius Varro Menippæam Satyram hac ἐπιγραφῇ ornavit, teste Macrobio, refertque ab illo numeratos tres et quadraginta. Vide Lilii Gyraldi de Hercule Syntagma, et Erasmum Chil. I. Centuria 7. Ad eumdem modum Aristides de Græcorum oratorum principe Demosthene *Mercurium alterum* dixit. SCHOTT.

r Οὐδὲ Ἡρακλῆς] Vatican. his verbis explicat: Ἡρακλῆς τῇ ἑαυτοῦ πιστεύσας δυνάμει κατὰ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα εἰσῆλθε πρὸς δύο πυκτεύσων τῇ δευτέρᾳ πανταετηρίδι· ἠττήθη δὲ τῇ πρωτέρᾳ δύο ἀπεκτείνας, καὶ Εὔρυτον καὶ Κλέατον. Suidas eadem prope commemorat, nisi quod Τέατος alter nominetur, qui hîc Κτέατος est. Plato vero in Euthydemo [p. 297 C.] ad fabulam retulit venuste, quod cum hydra et cancro certarit Hercules, victusque Iolai implorarit auxilium. Idem utitur adagio lib. De legibus secundo [XI. p. 919 B.] et in Phædone [p. 89 C.] Homerus vero non raro, quod Catullus in Epithalamio dixit: *noli pugnare duobus.* SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 11. Schol. Aristid. T. III. p. 429.

δευτέρᾳ πενταετηρίδι πρὸς δύο πυκτεύσαντα ἡττηθῆναι. Λέγουσι δὲ τούτους εἶναι οἱ μὲν, Λάϊον καὶ Φέρανδρον· οἱ δὲ, Κτέατον καὶ Εὔρυτον. A

50 Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν: Ἀγαμέμνων, ὡς φασὶ, χειμασθεὶς κατηνέχθη εἰς Κρήτην, καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ [a]Πολυρρήνιον, θυσίαν ἐπετέλει. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν· οὗ B ἀπαγγελθέντος αὐτῷ, μεσούσης τῆς θυσίας, τὸ μὲν καιόμενον ἱερεῖον καταλιπεῖν λέγεται, ἐλθεῖν δὲ πρὸς θάλασσαν, ταραχθέντα, καὶ μίαν μόλις εὑρόντα ναῦν, ἐπ' αὐτῆς ἀναχθῆναι, πολλὰ καταρασάμενον τοῖς τὴν [b]χώραν οἰκοῦσιν. Ὅθεν εἴ ποτε ταραχώδης θυσία [c]γένοιτο, Κρητικὴν καλεῖσθαι. C

51 [x]Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν: Σικελὸς, φασὶν, ἔμπορος σῦκα ἄγων ἐναυάγησεν· εἶτα ἐπὶ τῆς πέτρας καθήμενος, καὶ ὁρῶν τὴν θάλασσαν ἐν γαλήνῃ, ἔφη, Οἶδα ὃ θέλει, σῦκα θέλει.

52 [y]Ὅποτ' αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν: Ὁ Δήμων

[a] Πολυρρήνιον] Sic Cretæ opidum dictum ab ovium copia, teste Stephano. Falluntque hîc operæ adagiorum Erasmi, qui pro *incensis navibus, conscensis* vitiose hactenus ediderunt. Sic enim Græce, Ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν. Vatican. aliter rursum explicat: Ἀγαμέμνων εἰς Κρήτην καταχθεὶς καὶ θύων, ἐπειδὴ ἤκουσεν ἑαυτοῦ τὰς ναῦς ἐμπρῆσαι τοὺς αἰχμαλώτους, τὴν θυσίαν ἀτέλιπε, καὶ κατελθὼν μίαν εὗρε ναῦν σῶαν· εἰς ἣν ἀναχθεὶς κατηράσατο τοῖς τὴν πόλιν οἰκοῦσιν. Ὅθεν ἐπὶ τῶν ταραχωδῶν θυσιῶν ἡ παροιμία. SCHOTT.

[b] χώραν] πόλιν H.

[c] γένοιτο] γένοιτο P. H.

[x] Ὁ Σικελὸς] Suidas eadem et Diogenianus. Affine huic videatur illud infra, Σῦκον αἰτεῖς, adag. 92. Maris γαλήνη seu tranquillitas Græca etiam voce *malacia* appellatur a Julio Cæsare, lib. III. [c. 15.] De bello Gallico: *Conversis in eam partem navibus, quo ventus ferebat, tanta subito malacia ac tranquillitas extitit.* Quod Græcus interpres, quisquis est, a Gothof. Jungermanno editus, reddidit τοσαύτη εὐθὺς γαλήνη συνέβη, &c. Senecæ etiam Epistola LXVIII. amplius est *malacia* quam *tranquillitas.* Festus Pompeius: *Flustra dicuntur, cum in mari fluctus non movetur, quam Græci μαλακίαν vocant.* Simili modo *pellaciam* a pelliciendo T. Lucretius dixit lib. II. *Subdola cum ridet placidi pellacia ponti.* Et lib. V. *Nec poterat quemquam placidi pellacia ponti Subdola pellicere in fraudem ridentibus undis.* SCHOTT.

[y] Ὅπου αἱ ἔλαφοι] Aristoteles lib. IX. De Hist. Animal. cap. 6. ubi et proverbii hujus meminit, ait sinistrum cornu ceu medicamento præditum numquam visum. E quo descripsit Plinius lib. VIII. cap. 32. nisi quod ἀριστερὸν κέρας, *dextrum cornu* pervertit, quod *sinistrum* est. Plutarchus de Pythiis, Proclo ty-

φησὶν ἐν τοῖς τραχέσι καὶ δυσβάτοις τόποις τοὺς ἐλάφους προσ- A
τρίβοντας τὰ κέρατα πρὸς [z]τὰς θάμνους, ἀποβάλλειν αὐτά. [y]Ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

53 [a]Οὔθ' ὕεται, οὔθ' ἡλιοῦται: Ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ἑστώτων, τουτέστιν, Οὔτε βρέχεται, οὔτε B [b]ἡλιοβολεῖται.

54 [c]Οὐδὲ τὸ Δίωνος γρτ: Οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, διαβόητος δὲ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ, ἔχων ἀδελφὸν παλαίστην, Τόψιον ἐπικαλούμενον. [d]Λοιδορούμενος δὲ ὑπό τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ, καὶ ἀκούων ῥητὰ καὶ ἄρρητα, καίτοι πολλοῦ C ὄχλου ἐπακολουθοῦντος, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο, [e]κατεσταλμένον τὸ τῆς φιλοσοφίας παράγγελμα τηρῶν· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου

ranno datum hoc oracului auctor est, meminitque Sympos. libro VII. Quæst. 2. [p. 700 D.] Τὸ *κατορυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐλάφων κέρας.* SCHOTT.

[z] τὰς θάμνους] τοὺς θάμνους H.

[a] Οὔθ' ὕεται] Agricolæ, milites, mercatores, ac peregrinantes, cæli injuriis obnoxii sunt. Eosque qui in sole ambulant colorari solere M. Tullius ait. Diversum ab hoc de Fortunæ vicissitudine Theocriteum illud in Batto [IV. 43.] Ὁ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὗει. Cui affine illud Theognidis [25.] οὔτε γὰρ ὁ Ζεὺς Οὔθ' ὕων πάντας ἀνδάνει, οὔτ' ἀνέχων. SCHOTT.

[b] ἡλιοβολεῖται] ἡλιοῦται H.

[c] Οὐδὲ τὸ Δίωνος] Absque negatione Vatican. Τὸ Δίωνος γρύ. Δίων ὁ Ἀλεξανδρεὺς γέγονεν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ διαβόητος. Λοιδορούμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Διονυσίου, ὃν Ψιόνιον ἐκάλουν, καὶ ἀκούων ῥητὰ καὶ ἄρρητα, καί τοι πολλοῦ παρακολουθοῦντος ὄχλου, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο, τὸ τῆς σοφίας παράγγελμα τηρῶν· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος, &c. Ubi illud observa *Psionium* nominari athletam, qui hîc articulo una coalescente *Topsius* appellatur. Pulcrum autem hoc est tolerantiæ exemplum. Γρὺ quid sit, docet Joan. Tzetzes Chil. IV. [887.] quem vide. Γρύταρια non dissimile Latinorum *scrutario* videatur, ut et γρυτοπώλης, quod est *scrutariam facere*, a scrutis. Lucilius apud Agellium lib. III. c. 14. *Quid ni? et scruta quidem ut vendat, scrutariu' laudat.* Horat. lib. I. Epist. 7. *Vilia vendentem tunicato scruta popello.* Qua de voce Politianus Miscellan. cap. 30. et in Quinquagena cap. 36. Ant. Nebrissensis, itemque Jacobus Durantius libro I. Variarum cap. 11. Varinus in Lexico: Γρύτη τὰ λεπτὰ σκεύη, καὶ γρυτοπώλης, ὅπερ οὐκ εἴρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ῥυπαπώλης καὶ γρυτάρης, &c. SCHOTT.

[d] λοιδορούμενον] λοιδορούμενος B. Vat. Et sic Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 10 C.

[e] κατεσταλμένον τὸ] κατεσταλμένον αὐτὸν κατὰ τὸ Wyttenbach. l. c.

πυλῶνος γένομενος, καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑποφήνας, εἶπε πρὸς τὸν A
νεανίαν οὐδὲ ΓΡΤ΄. Ὁ δὲ ἀθυμήσας, ἀπήγξατο.

Εἴρηται δὲ καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ ΓΡΤ΄ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος. Καὶ γὰρ τὸν ἐν τοῖς ὄνυξι ῥύπον λέγουσι ΓΡΤ΄, καὶ ΓΡΤΤΆΡΙΑ τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν λεπτὰ σκευάρια, καὶ ΓΡΤΤΟΠΩΛΗΝ τὸν τὰ σκευάρια πωλοῦντα. B

55 [f]Οὐδ' ἴκταρ ΒΆΛΛΕΙΝ: Τὸ ἴκταρ σημαίνει ἐγγύς. Τοῦτέστιν, οὐδὲ ἐγγύς ἐστιν. Εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν, ὥσπερ τὸ "Διωλύγιον κακὸν" σημαίνει τὸ μέγα. Μέμνηται δὲ ἀμφοτέρων ὁ Πλάτων· τοῦ μὲν "Διωλυγίου," ἐν Θεαιτήτῳ· τοῦ δ' "Ἴκταρ βάλλειν," ἐν Πολιτείᾳ. C

56 Ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλῆν τὸν καρτερόν: Αὕτη παρ' οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων ἐστί· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν σωζομένων [g]ἀφ' ὧν οὐκ ἤλπισαν. Φησὶ δὲ Εὔδοξος Ἡρακλέα τὸν Τύριον ὑπὸ Τυφῶνος διαφθαρῆναι· τὸν [h]Ἰόλαον δὲ ἅπαντα πράττοντα διὰ τὸ ἀναστῆσαι τὸν Ἡρακλέα, τὸν ὄρτυγα, ᾧ ἔχαιρεν Ἡρακλῆς, ζῶντα D
καῦσαι· ἐκ δὲ τῆς κνίσσης μεταβιῶναι τὸν Ἡρακλέα.

[f] Οὐδ' ἴκταρ] Locus Platonis est lib. IX. de Repub. [p. 575.] Καὶ ταῦτα δὴ πάντα πρὸς τύραννον πονηρία τε καὶ ἀθλιότητι πόλεως παραβαλλόμενα, τὸ λεγόμενον οὐδ' ἴκταρ βάλλει. Alter vero in Theæteto: [p. 162 A.] Οὐ μακρὰ μὲν καὶ διωλύγιος φλυαρία. De quo adagio dictum supra Cent. III. adag. 34. Simile est Luciani Dialogo περὶ εἰκόνων [c. 10.] Μὴ εἶναι τηλικούτων ἀξίαν, μηδὲ ἐγγύς. Et Aristidis in Miltiade: Οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐδὲ ἐγγύς. Affine et Nazianzeni in Monodia, Ἔξω σκοποῦ βάλλειν. Ceterum de voce ἴκταρ legendus Thomas Magister, de Atticis nominibus. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 190. Eustath. Od. ψ'. p. 1936, 12.

[g] ἀφ' ὧν οὐκ ἤλπισαν] Vaticanus aliter: Παρ' ὧν οὐκ ἤλπισαν. Φασὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα ὑπὸ Τυφῶνος διαφθαρέντα, πράττειν ὁ λαὸς ὑπὲρ τούτων ἀναστῆναι. Ὄρτυγα ᾧ ἔχαιρε ζῶντα κατέκαυσεν. Ἐκ δὲ τῆς κοίτης αὐτὸς ἀνέβιω. Ubi ἀνέβη rescribendum arbitror. Diogenianus quoque adagium habet, qui hîc senarius est iambicus, etsi apud neminem veterum reperisse se testetur Zenobius. Athenæus quoque lib. IX. δειπνοσ. [p. 392 D.] Eudoxum et ipse laudans lib. I. Periodi, Εὔδοξος, inquit, ὁ Κνίδιος ἐν πρώτῳ γῆς περιόδου, τοὺς Φοίνικας λέγει θύειν τῷ Ἡρακλεῖ ὄρτυγας, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τὸν Ἀστερίας καὶ Διὸς πορευόμενον εἰς Λιβύην ἀναιρεθῆναι μὲν ὑπὸ Τυφῶνος, Ἰολάου δ' αὐτῷ προσενέγκαντος ὄρτυγα καὶ προσαγαγόντος ἐσφραυθέντα ἀναβιῶναι. In quo (ut id per viam moneam) illud, καὶ προσαγαγόντος, ut glossema obelo fodiendum censeo. SCHOTT.

[h] λαὸν] Ἰόλαον reponendum ex Athenæo.

57 Οἶκοι τὰ Μιλήσια: Ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ A
προσήκει τὴν [i]τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων. Ἀρισταγόρας γὰρ ὁ Μι-
λήσιος ἐλθὼν ποτὲ εἰς Λακεδαίμονα ἠξίου βοηθεῖν τοῖς [ii]Ἴωσι πολε-
μουμένοις ὑπὸ Περσῶν· ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ, καὶ
τὴν ἄλλην τρυφὴν τὴν Ἰωνικήν. Εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν
Ἐφόρων, [k]Οἶκοι τὰ Μιλήσια. B

58 [l]Ὁ παῖς τὸν κρίστταλλον: Ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυνα-
μένων μήτε [m]μεθεῖναι βουλομένων ἡ παροιμία εἴρηται. Μέμνηται
αὐτῆς Σοφοκλῆς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς.

59 [n]Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον: Ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων,
φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυόντων αὐτό, εἴρηται ἡ παροι- C
μία. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πίνδαρος λέγων,

[o]Ἄνδρες τινὲς ἀγαζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέουσι λόγῳ κτάμενον ἐν
φασὶ· κρύφα δὲ σκολιὸς γένυσιν [p]ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

[i] τρυφὴν] τροφὴν P. H. hic et infra.

[k] Οἶκοι] Eadem ad verbum hinc Suidas transscripsit. Athenæus vero libro XII. [p. 524 B.] aliam adagionis causam commemorat, itaque effert, Οἶκοι τὰ Μιλήσια κάπιχώρια, καὶ μὴ ἐν μέσῳ. De luxu autem Milesiorum, Milesiaque fabula, qualis illa Apuleii Metamorphosis est asini aurei, quando hîc affatim Erasmus colligit, supersedebo. Vatic. autem ita legit: εἶπεν οὖν τις αὐτῷ τῶν Ἐφόρων, etc. SCHOTT. Conf. Herodot. V. 50.

[l] Ὁ παῖς] Est in Diogeniano, Suida, Apostolio: utiturque Plutarchus περὶ ἀδολεσχίας [p. 508 C.] Extat et in re dissimili Cæsaris Germanici venustum epigramma, de puero in glacie ludente: *Thrax puer astricto glacie dum ludit in Hebro, Frigore concretas pondere rupit aquas. Dumque imæ partes rapido traherentur ab amne, Abscidit heu tenerum lubrica testa caput. Orba quod inventum mater dum conderet urna: Hoc peperi flammis, cetera, dixit, aquis.* Vaticanus autem codex ita præfert: Ἐπὶ τῶν μὴ κατέχειν δυναμένων, ἃ κατέχουσιν. SCHOTT.

[m] μεταθῆναι] μεθῆναι P. H. μεθεῖναι tacite Brunckius ad Frag. Soph. cum Apostol. XV. 72.

[n] Ὁ Σκύθης] Affine huic adagium, Σκύθης ὄνον ὁρᾷ. De quo Suidas in Ἀκκιζόμενος Σκύθης τὸν ὄνον, et ex eo Erasmus proverb. *Scytha accissans asinum*; et Junius adagio, *Equum Scytha*, e Clemente Alexandrino [Pæd. III. p. 267. Pott.] Tu adde Hesychium, et Eustathium in primum Iliados, [p. 2.] ac denique Turnebum lib. XVIII. Adversar. cap. 9. Pindari autem locus rectius apud Diogenianum, ut ibidem monebamus, legitur. SCHOTT.

[o] Ἄνδρες] Pindari verbis sensus inerit sic scriptis: Ἀτιζόμενοι Σκύθαι ἵππον στυγέουσι λόγῳ κτάμενοι (ἐν φασὶ vide quid ponendum) κρύφα δὲ σκολιὸς γένυσιν ἀναδέρουσι

60 [q]Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων: Αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν A βουλομένων εὖ ποιεῖν. Οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἕτοιμοι μᾶλλον, ἢ εὐεργετεῖν· ὡς φησὶ καὶ [r]Μένανδρος ἐν Συνεφήβοις.

61 [s]Πιτάνη εἰμί: Αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται. Λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς περιπιπτόντων ἅμα καὶ εὐπραγίαις. Παρ' ὅσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ B [t]Ἑλλάνικος μέμνηται. Φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι, καὶ πάλιν ὑπὸ [u]Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

62 [v]Πάντα κάλων σεῖε: Παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. Παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἅρμενα [w]χαλώντων.

63 [x]Πάντα λίθον κίνει: Παροιμία. [y]Ὅτε γὰρ Ξέρξης ἐπὶ C τοὺς [y]Ἕλληνας ἐπεστράτευσεν, ἡττηθεὶς περὶ Σαλαμῖνα, αὐτὸς μὲν ἀνέζευξε, Μαρδόνιον δὲ κατέλιπε [z]πολεμήσοντα τοῖς [y]Ἑλλη-

πίδας ἠδὲ κεφαλάς. VALCKEN. Boeckius ita ad Fr. 217. Ἀ. τ. ἀκκιζόμενοι Σκύθαι ν. ἴ. στυγέοισιν λ. κτ. ἐν φάει· κ. δ. σ. γ. ἀνδέρεσιν π. η. κ.

[p] ἀναδέρρουσι P. H. F.

[q] Οὐκ εἰμὶ] Hinc forte conformatum simile proverbium, *Heroum filii noxæ*. SCHOTT.

[r] Μένανδρος] Vide quæ congessit Meinekius p. 158.

[s] Πιτάνη] In Suida vitiose Πιτυάνη editur, quæ Πιτάνη est. Meminitque Ovidius libro VII. Metamorph. vers. 358. quodque Æolidis esset, *Æoliam* nominat: *Æoliam Pitanen a læva parte reliquit*. SCHOTT.

[t] Πάντα κάλων] Utitur adag. Aristoph. in Equitibus [753.] quem locum hîc felicius, quam Erasmus, reddidit Hen. Stephanus. Plato item [Protag. p. 338 A.] Lucianus, [Scyth. extr.] Apollonius epist. ad Euphratem, et Pollux lib. I. denique Moschopulus in dict. κάλως, emendante doctiss. Leopardo lib. X. cap. 8. Emendat. ubi et plurima SS. Patrum in eodem adagio depravata restituit. Hîc quoque Vaticanus pro λαχόντων rectius profert χαλώντων. Est enim τὰ ἅρμενα χαλᾶν *remittere ac laxare vela*. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 249.

[u] λαχόντων] χαλώντων B.

[x] Πάντα λίθον] Utitur Basilius Orat. ad nepotes De utilitate e Gentium scriptis capienda. Et Plinius junior: *Omnia pertento, omnia experior, πάντα denique λίθον κινῶ*. Affine illud Euripidis in Heraclidis [1002.] Πάντα κινῆσαι πέτρον, quod et Diogenianus ac Suidas in adagiis numerant: hic etiam de Mardonio eadem narrat. Addit et aliam originem, ab iis ductum videri adagium, qui cancros venantur. Heliodorus quoque huc allusit lib. II. Æthiop. Ὡς οὖν μεγάλων καὶ πολλῶν τῶν ἐπ' αὐτῇ προσδοκωμένων χρημάτων ἐστερημένος, πᾶσαν ἐγείρει καὶ κίνει μηχανήν. Hîc pro ἐπέρανε in Suida et Vat. ἐπέραινε legitur. SCHOTT. In F. ι extritum videtur.

[y] πολεμήσοντα] πολεμήσαντα H.

σιν. Ἡττηθέντος δὲ τούτου τὴν ἐν Πλαταίαις μάχην, φήμη τὶς A
κατέσχεν, ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς ὁ Μαρδόνιος θησαυρὸν
καταλέλοιπε. Πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ Θηβαῖος τὸν τόπον,
χρόνον μὲν πολὺν ἐζήτει τὸν θησαυρόν· ὡς δ' οὐδὲν ἐπέρανε, πέμ-
ψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα, πῶς ἂν εὕροι τὰ χρήματα. Τὸν δὲ
Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαι φασὶ, Πάντα λίθον κίνει. Ὅθεν ἡ B
παροιμία ἐκράτησεν.

64 [z]Πολυκράτης μητέρα νέμει: Μέμνηται ταύτης Δοῦρις.
Λέγει δὲ ὅτι Πολυκράτης ὁ Σάμιος τῶν ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόν-
των τὰς μητέρας συναγαγὼν, δέδωκε τοῖς πλουσίοις τῶν πολιτῶν
τρέφειν, πρὸς ἕκαστον λέγων ὅτι, Μητέρα σοι ταύτην δίδωμι. C
Ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν.

65 [a]Παρεξηυλημένον: Ὑπὸ γήρως τὸν νοῦν παρεξηυλημένον
ἔχων, ἀμυδρὸν, ἢ διεφθορότα. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσι-
δίων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. Οἱ γὰρ κατατετριμμένοι [b]ἐξηυλῆ-
σθαι λέγονται. D

66 Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται: Τοῦτο παρὰ Καλλιμάχῳ
ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται πτωχῶν.

67 [c]Πόλεις παίζειν: Μέμνηται ταύτης Κρατῖνος ἐν [d]Δραπέ-
τισιν. Ἡ δὲ Πόλις εἶδος ἐστὶ παιδιᾶς πεττευτικῆς. Καὶ

[z] Πολυκράτης] Suspicor multitudinis numero μητέρας νέμει efferri proverb. debere. SCHOTT.

[a] Παρεξηυλημένον] Hesychius pro inutili et inepto adhibet, ducta a tibiis attritis tralatione, quæ ἐξηύλισες dicantur; itaque et magnum Etymologicum. Diogen. τὸν νοῦν addit. Legendus Eustath. in penult. Iliad. [p. 1330, 12.] ubi Romana editio vitiose παρεξηβλημένοι edit, e depravata fortasse pronuntiatione τοῦ β nato mendo. Utitur præter Synesium in Dione, quem adfert Junius Cent. V. Aristoph. ἐν Ἀχαρνεῦσι [680.] Ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους. Ubi Scholiastes: Παρεξηυλεῖσθαι λέγομεν αὐλοὺς, τοὺς τὰς γλωσσίδας διερρηγμένους. Membranæ autem Rom. hoc loco legunt: Παρεξηυλημένοι τὸν νοῦν. Οἷον ἀμυδρὸν ἢ διεφθαρμένον ὑπὸ γήρως ἔχων τὸν νοῦν. Μετήνεκται ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. Οἱ γὰρ κατατετρημένοι ἐξηυλῆσθαι λέγεται. Οἷόν τι καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐκτετοξεύεσθαι τὸν βίον φασί. SCHOTT.

[b] Ἐξηυλῆσθαι] ἐξηυλίσθαι P. H.

[c] Πόλεις παίζειν] Ludum explicat diserte Julius Pollux lib. IX. Allusit Plato lib. IV. de Repub. [p. 422 E.] Ἑκάστη γὰρ αὐτῶν πόλεις εἰσὶ πάμπολλαι, ἀλλ' οὐ πόλις, τὰ τῶν παιζόντων. Vaticanus autem ita legit: Πόλεια παίζειν. Εἶδός ἐστι παιδείας πετευκτικῆς. SCHOTT.

[d] Δραπέτησιν] Leg. Δραπέτισιν.

δοκεῖ [e] μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν ταῖς ψήφοις παιζόντων, ταῖς λεγο- A
μέναις νῦν ΧΑΡΑΙΣ, τότε δὲ ΠΟΛΕΣΙΝ.

68 [f] Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα: Μέμνηται ταύτης Ἀρχίλοχος ἐν Ἐπῳδῇ. Γράφει δὲ καὶ [g] Ὅμηρος τὸν στίχον. Φησὶ δὲ καὶ [h] Ἴων ὁ τραγικὸς,

'Αλλ' [g] ἕν τε χέρσῳ τὰς λέοντος ἥνεσα B
καὶ τὰς ἐχίνου μᾶλλον οἴζυρὰς τέχνας·
ὃς εἴτ' ἂν ἄλλων θηρίων [h] ὀσμὴν λάβῃ,
[i] στρόβιλος ἀμφ' ἄκανθαν εἱλίξας δέμας,
κεῖται [k] θίγειν τε καὶ δακεῖν ἀμήχανος.

Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν [l] πανουργοτάτων.

69 [m] Πῦρ ἐπὶ πῦρ: Παροιμία, ἧς μέμνηται Πλάτων. Καὶ C
ΚΑΚΟΝ ἐπὶ ΚΑΚΟΙΣΙ.

70 [n] Πρὸς ΚΕΝΤΡΑ ΛΑΚΤΙΖΕΙΝ: Παροιμία, ἧς μέμνηται Εὐρι-πίδης,

[e] μετενηνέχθαι] μετενήνεκται H. F.

[f] Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ] Quod Homeri versum frustra quæram, reponam Oppiani Cilicis hæc e libro II. Cynegeticῶν extremo: Οὐκ ἐρέω κρυερὸν γένος ὀκριόεντος ἐχίνου Μείζονος· ἀμφίδυμοι γὰρ ἐχίνοις ὀξυκόμοισιν Ἀργαλέαι μορφαί· κρυερόν τε περίδρομον ἔρκος. Οἱ μὲν γὰρ βαιοί τε καὶ οὐτιδανοὶ τελέθουσι Τυτθῇσι φρίσσωτες ἐπὶ προβολῇσιν ἀκάνθαις, Οἱ δ' ἄρα καὶ μεγέθει πολὺ μείζονες, ἤδ' ἑκάτερθεν Ὀξέα πεφρίκασιν ἀρειοτέρῃσιν ἀκωκαῖς. De vulpe idem poëta libro proximo: Ναὶ μὴν αἰολόβουλος ἐπὶ ἀγραύλοισι μάλιστα Θηρσὶ πέλει κερδώ, μάλ' ἀρῄϊος ἐν πραπίδεσσι, etc. Ionis autem Tragici in Phœnice versus extremos adfert Plutarchus commentario Utra animantia plus rationis habent terrestria an aquatilia [p. 971 E.] et integros pauloque diversos Athenæus [III. p. 91 D.] quo modo etiam hîc edendos numeris constitutis curavimus. SCHOTT. v. Schol. Aristoph. Eq. 1065.

[g] ἕν τε] ἐν τῇ P. Brub. Mox ἢ τὰς Athen.

[h] ὃς μὴν μάθῃ] ὀσμὴν λάβῃ H. ὀσμὴν λάθῃ P. ὃς μὴν λάθῃ F. κρειττόνων ὁρμὴν μάθῃ Athenæus.

[i] Στρόβιλος] στρόβυλος P. H. F. et mox ἑλίξας.

[k] θίγειν] γήθειν P. H. F.

[l] πανουργοτάτων] πάνυ ὀργητάτων H.

[m] Πῦρ] Etsi Suidas totidem verbis descripsit, negationem tamen addendam arbitror, quo modo Plato extremo libro II. de Legibus extulit, itemque Plutarchus in Præceptis connubialibus [p. 143 F.] ac De tuenda valetudine [p. 123 E.] et Diogenianus, quem vide adagio, Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ. Pythagoricum quid redolere videtur, qui et *gladio ignem fodere* Symbolo vetuit. SCHOTT. Plura congessit Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 61 A.

[n] Πρὸς κέντρα] Proverbium est apud Plautum in Rudente, et Terentium in Phorm. atque adeo in Actis Apost. cap. 9. ver. 5. Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. SCHOTT.

Πρὸς κέντρα °λακτίζοι(μι) θνητὸς ὢν θεῷ. A

Καὶ Αἰσχύλος δὲ ταύτης μέμνηται.

71 PΠολλὰ μεταξὺ ᵠπέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου: Παροιμία λεχθεῖσα ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Ἀγκαῖος παῖς Ποσειδῶνος φυτεύων ἀμπελῶνα, βαρέως ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. Εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ μεταλήψεσθαι τὸν ʳδεσπότην τοῦ καρποῦ. B Ὁ δὲ Ἀγκαῖος, ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐφθάκει, καὶ χαίρων ἐτρύφα, καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ. Μέλλων δὲ τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ λόγου· ὁ δὲ ἔφη τὸν εἰρημένον στίχον. ˢΤούτων δὲ λεγομένων, οἰκέτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων, ὡς ὑπερμεγέθης σῦς τὸν ὄρχατον λυμαίνεται. Ὁ C δὲ Ἀγκαῖος ἀποβαλὼν τὴν πόσιν, ἐπὶ τὸν σῦν ὥρμησε, καὶ πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησεν. Ὅθεν ἡ παροιμία. Διονύσιος δὲ φησὶν εἰρῆσθαι αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἀντινόου μνηστευσαμένου τὴν Πηνελόπην συμφορᾶς. Προσαγόμενος γὰρ τὸ ἔκπωμα, ἐτελεύτησε, τοξευθεὶς παρὰ τοῦ Ὀδυσσέως.

° λακτίζοι] λακτίζειν H. λακτίζοιμι Stanleius ad Æschyl. Prom. 323. ut Eurip. Bacch. 794. ubi v. Elmsleius

P Πολλὰ μεταξὺ] In Vaticano erat non recte, extra carminis legem: Πολλὰ μεθύσας πέλει κύλικος καὶ χεῖλος ἄκρου. Mox pro τούτων λεγομένων, ibidem lego καὶ τοῦτον λέγοντος. Sequitur deinde ἀποβαλὼν τὴν πόσιν, pro quo idem præfert ἀποτρίψας τὴν πόσιν. Male quoque pro his πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησεν, scriptum ibidem erat πλησίασαν ἐτελεύτησεν, ceteris omissis. Proverbium autem est in Agellio lib. XIII. cap. 17. eodem fere modo explicatum, habetque Lycophronis interpres Isaacius Tzetzes [488.] ex Aristotele, quem etiam laudat una cum hoc Dionysio Thrace ἐν ταῖς μελέταις Didymus, seu quis alius est auctor, in Odysseam Homeri χ'. [9.] quem lege. Lycophron tamen a Zenobio diversus abit, qui ad alterum Ancæum proverbium retorsit, Lycurgi nimirum et Antinoes filium, Iasonis in aurei velleris expeditione comitem, qui post reditum ab apro Calydonio necatus sit: de quo in Arcadicis Pausanias, et Apollonii Rhodii interpres. Hic autem Ancæus Neptuno et Astypalea Phœnicis filia editus. Adeo variatum in fabulis, affinitate, ut fit, nominis. Et apri dente uterque periit. SCHOTT.

ᵠ πέλει] Olim πέτει scriptum fuisse putat H. Steph. 3 Sched. 31. Verbum quidem priscum fuisse videtur, sed libris nostris antiquius. Scribi tantum debet cum πίπτει corripiendum est πιτνεῖ vel πίτνει. VALCKEN. Πέλει recte defendit Gronovius ad Gellium XIII. 17.

ʳ δεσπότην] τὸν δεσπότην P. H.

ˢ τούτων] τούτων δὲ P.

72 [t]Πενία δὲ [u]σοφίην ἔλαχε: Κομματικῶς τοῦτο ἐκ τῶν A
[x]Εὐριπίδου εἴλκυσται· παρ' ὅσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπι-
τηδεύουσιν.

73 [y]Πάντα χναύματα: Λέγουσι τὰ ἀποβραύσματα τῶν ἰτρίων
καὶ πλακούντων. Τὸ οὖν Πᾶν χναῦμα σημαίνει, οἷον, πᾶν
πρᾶγμα. B

74 Πᾶσα γὴ πατρίς: Τοῦτο μέρος ἐστὶ χρησμοῦ, ὃν ἀνεῖλεν ὁ
θεὸς Μελεῷ τῷ Πελασγῷ [z]περὶ οἰκήσεως μαντευομένῳ. Μέμνηται
τοῦ χρησμοῦ καὶ Μνασέας καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεύς.

75 [a]Πολλοὶ θριοβόλοι, πατροὶ δέ τε μάντιες ἄνδρες:
Φιλόχορος φησὶν ὅτι Νύμφαι κατεῖχον τὸν Παρνασὸν τροφοὶ C
Ἀπόλλωνος τρεῖς, καλούμεναι Θρίαι, ἀφ' ὧν αἵ τε [b]μαντικαὶ
ψῆφοι θρίαι καλοῦνται, [c]καὶ τὸ μαντεύεσθαι θριᾶσθαι. Ἄλλοι
δὲ λέγουσι τὴν Ἀθηνᾶν εὑρεῖν τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικήν· ἧς
εὐδοκιμούσης μᾶλλον τῶν Δελφικῶν χρησμῶν, τὸν Δία χαριζό-
μενον τῷ Ἀπόλλωνι ψευδῆ καταστῆσαι τὴν διὰ τῶν ψήφων μαν- D
τικήν. Πάλιν οὖν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τοὺς Δελφικοὺς ἐρχομένων
χρησμούς, τὴν Πυθίαν εἰπεῖν,

[t] Πενία δὲ] Alii non Euripidi, sed Aristoni id tribuunt. Res nota ac decantata Theocrito in Piscatoribus, Virgilio ac Persio. Plautus in Sticho de paupertate: *Illa omnes artes perdocet, ubi quemque attigit.* Apuleius in Apologia multis prædicans paupertatem: *Paupertas,* inquit, *prisca apud sæcula omnium civitatum conditrix, omnium artium repertrix,* etc. SCHOTT.

[u] σοφίην] σοφίαν B.

[x] Εὐριπίδου] Polyid. fr. 10.

[y] Πάντα χναύματα] Hesychius χναύματα exponit τὰ βρώματα, καὶ τὰ τῶν κρεῶν ἀπανθρακίσματα. Vide Pollucem lib. VI. cap. 9. Aristophanes quoque apud Athenæum [IX. p. 368 E.] ὑποκοριστικῶν adhibet, χναυμάτια πτερίεντα. Aliter autem hîc Vatic. præfert codex: Πᾶν χναῦμα. Χναῦμα λέγεται τὰ ἀποβραύσματα τῶν πλακούντων. Λέγεται γοῦν ἀντὶ τοῦ πᾶν πρᾶγμα. SCHOTT.

[z] περὶ οἰκήσεως χρωμένῳ] Sic reposui e Vatic. lib. pro illis editis, περὶ νικήσεως μαντευομένῳ. Affine huic Teucri illud apud Tullium V. Tuscul. *Patria est ubicumque bene.* De quo Muretus in Variis lib. II. cap. 3. Adhibet Aristoph. in Pluto, et ἄδηλος: Τοῖς γὰρ καλῶς πράσσουσι πᾶσα γῆ πατρίς. SCHOTT. οἰκήσεως P. H.

[a] Πολλοὶ θριοβόλοι] Oraculi mentio apud Stephanum ethnographum in dict. Θριαί. Affine, quod sequitur 77. Πολλοί τει ναοθηκοφόροι, παῦροι δέ τε Βάκχοι. SCHOTT.

[b] μαντικαὶ] μαντικοὶ H.

[c] καὶ—θριᾶσθαι ex P. addita. Spatium vacuum in H. F. Θριάσαι Suid.

Πολλοὶ θριαβόλοι, ταῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες. A

76 [d]Πεύκης τρόπον: Αὕτη τάττεται κατὰ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων· παρ' ὅσον ἡ πεύκη κοπεῖσα οὐκέτι φύεται. Μέμνηται δὲ αὐτῆς Στάφυλος ὁ Ναυκρατίτης.

77 [e]Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, πατροι δέ τε Βάκχοι: Παροιμία ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων. B

78 [f]Πάντα ὀκτώ: Εὔανδρος ἔφη ὀκτὼ τοὺς πάντων εἶναι κρατοῦντας θεούς, Πῦρ, Ὕδωρ, Γῆν, Οὐρανόν, Σελήνην, Ἥλιον, Μίθραν, Νύκτα. Ἄλλοι δὲ φασὶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὰ πάντα εἶναι ἀγωνίσματα ὀκτὼ, Στάδιον, Δίαυλον, Ὁπλίτην, Πυγμὴν, Παγκράτιον, καὶ τὰ λοιπά· ἀφ' ὧν εἰρῆσθαι πάντα ὀκτώ. C

79 Πτραΐστοτ μόρος: Πτηνόν ἐστι ζωΰφιον, ὃ προσιπτάμενον τοῖς λύχνοις, καὶ δοκοῦν ἅπτεσθαι τοῦ πυρὸς, κατακαίεται. Μέμνηται καὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος εἰπὼν,

[g]Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον.

Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς προξενούντων ἀπώλειαν. D

80 [h]Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: Φασὶ τοὺς Κάρας

[d] Πεύκης τρόπον] Vid. Herodot. VI. 37. et notata ib. Πεύκη P. Mox Ναυκράτης H. F.

[e] Πολλοί τοι] Usurpat Plato in Phædone [p. 69 C.] allusitque adversus Colotem Plutarch. [p. 1107E.] Erasmum vid. SCHOTT.

[f] Πάντα ὀκτώ] Suidas a Stesichori monumento adagium derivat, cujus et Pollux lib. IX. [100.] meminit: vel ab Halete, qui octo Corinthi tribus constituit. Desiderius ab ara in Delo constituta, et ab Ægyptiis duplicata fluxisse divinat e Plutarcho de Deo Socratis [p. 579 B.]· Sic et Aristoteles initio de Cælo *tria esse omnia* dixit proverbii specie, a tribus quantitatis dimensionibus, recto, obliquo, et circulari. Mithram autem et Solem Persæ eumdem faciunt, de quo varii pluribus. SCHOTT.

[g] Δέδοικα] Citat et hunc Æschyli versum Ælianus libro XIII. Histor. Animal. ubi de pyrausta agit, ut de Latinis Plinius lib. XI. cap. 36. SCHOTT. Fr. 289. Vid. Eustath. Od. ε'. p. 1547, ult. σ'. p. 1848, 37.

[h] Πάλαι ποτ'] Plures adagii origines colligit Aristophanis interpres in Pluto [v. 1003.] quas et Erasmus descripsit, et aliter paulo Michaël Apostolius. Allusit et idem comicus in Vespis, [1055.] utiturque Synesius Epistola 81. ad Philosopham. Politianus vero ad Milesiorum mollitiem referendum censuit, secutus Athenæum libro XII. [p. 523 E.] Porro Anacreontem quoque laudat comici Aristophanis interpres: cujus de ætate Eusebius in Chronico Olymp. 61. Anno mundi in Scalig. editione M. CCCC. XXXV. floruisse ait. Suidas etiam sub Polycrate Samiorum tyranno viguisse putat. Zenobius

πολεμουμένους ὑπὸ Δαρείου τοῦ Πέρσου, κατά τινα παλαιὰν μαν- A
τείαν εἰρημένην αὐτοῖς τοὺς ἀλκιμωτάτους προσθέσθαι συμμά-
χους, ἐλθεῖν εἰς Βραγχίδας, καὶ τὸν ἐκεῖ θεὸν ἐρωτῆσαι, εἰ Μιλη-
σίους πρόσθοιντο συμμάχους· τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι,

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Οὗτος δὲ ὁ στίχος εἴρηται τὸ πρότερον παρὰ Ἀνακρέοντι, ὃς B
ἤκμασε μάλιστα κατὰ Κῦρον τὸν Πέρσην. Τρίτος δέ ἐστιν ἀπὸ
Κύρου Δαρεῖος.

81 [i]Ῥαδαμάνθυος ὅρκος: Κρατῖνος φησὶν, ἐπὶ τῷ χηνὶ καὶ
τῷ κυνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκον Ῥαδαμάνθυϊ ἀνατιθέασιν· ὡς
καὶ [k]Σω(σι)κράτης ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν· ἵνα μὴ θεοὺς ὀμνύωσιν. C
82 Ῥαμνοτσία [l]Νέμεσις: Ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως ἵδρυται

vero ἀναχρονισμὸν oraculi arguere videtur, quod sub Dario, tertio post Cyrum Persarum Rege, Caribus datum. SCHOTT.

[i] Ῥαδαμάνθυος] Eadem de jurejurando Suidas, qui Cratinum in Chironibus laudat. Apostolius vero Socratis eum jurandi morem fuisse ait, ut per bruta jurans a diis abstineret, quos plures esse negaret, quamobrem et cicutam Athenis obducere coactus est. Illud sane ἐν τῷ δευτέρῳ Κτητικῶν mihi de mendo suspectum, (nihil enim nobis hoc quidem loco Vaticanæ membranæ opis tulerunt) et Erasmum aliter legisse comperi. Quid si κτητικῶν inscripserit Cratinus, sive alius auctor? nam Socratem ne litteram quidem scriptam reliquisse ferunt. Pythagoræos quoque sollemni ritu per τετρακτὺν jurare solitos ait Iamblichus cap. 28. et 29. et in vita Pythagoræ Porphyrius pag. 14. Macrobius in Somnium Scipionis cap. 6. et Suidas in Ἀριθμῷ. Formula autem in Aureis exstat versibus, varie tamen a variis allata: Ναὶ μὰ τὸν ἁμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν Παγὰν ἀενάου φύσεος ῥιζώματ' ἔχουσαν. Greg. Nazianzenus Homil. in Pentecosten jurisjurandi hujus sic meminit: Τὴν ἑβδομάδα τιμῶσιν Ἑβραίων παῖδες ἐκ τῆς Μωυσέως νομοθεσίας, ὥσπερ οἱ Πυθαγορικοὶ τὴν τετρακτὺν ὕστερον, ἣν δὲ καὶ ὅρκον πεποίηνται. Ad quem locum et Nicetæ legenda paraphrasis. SCHOTT. Sed vide ne interciderit quale apud Grammaticos legitur, τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι. Hinc forte nata confusio vv. Σωκράτης et Σωσικράτης. Sosicratis verba servavit Schol. Aristoph. Av. 521.

[k] Σωκράτης—Κτητικῶν] Σωσικράτης—Κρητικῶν Kusterus ad Suid. v. Ῥαδαμάνθυος, tamen post Meursium in Creta p. 195.

[l] Νέμεσις] De Nemesi etiam Adrastia supra Zenobius Centuria I. initio, et e variis Erasmus, ejusque accentor Hen. Stephanus, ac doctissimus Casaubonus ad Herodis Magni inscriptionem nostra memoria via Appia repertam et explanatam. Pro ἐξηρτῆσθαι erat in Vatican. scriptum ἀπηρτῆσθαι: et mox: εἰκὸς οὖν καὶ τὸν Φειδίαν. Verti autem FACIEBAT. Et scripsisse suspicor Zenobium ἐποίει.

ἄγαλμα δεκάπηχυ, ὁλόλιθον, ἔργον Φειδίου, ἔχει δὲ ἐν τῇ χειρὶ A
μηλέας κλάδον· ἐξ οὗ φησὶν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος πτύχιόν τι
μικρὸν ἐξηρτῆσθαι τὴν ἐπιγραφὴν [m]ἔχον, ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ ΠΑΡΙΟΣ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ. Οὐ θαυμαστὸν δέ· καὶ ἄλλοι γὰρ πολλοὶ ἐπὶ τῶν
οἰκείων ἔργων ἕτερον ἐπιγεγράφασιν ὄνομα. Εἰκὸς οὖν καὶ [n]τὸν
Φειδίαν τῷ Ἀγορακρίτῳ συγκεχωρηκέναι· ἦν γὰρ αὐτοῦ ἐρώμενος, B
καὶ ἄλλως ἐπτόηται περὶ τὰ παιδικά.

83 ΡΗΓΙΝΩΝ ΔΕΙΛΟΤΕΡΟΣ: Τοὺς δειλοὺς Ῥηγίνους ἔλεγον. Ξέναρχος γὰρ ὁ Σώφρονος υἱὸς εἰς δειλίαν [o]ἐκωμῴδησε τοὺς Ῥηγίνους.

84 [p]ΣΙΚΕΛΟΣ ΟΜΦΑΚΙΖΕΤΑΙ: Ἐπὶ τῶν τὰ μηδενὸς ἄξια κλεπτόν- C
των λέγεται ἡ παροιμία. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν Σικελῶν, τὰς
ἀβρώτους ὄμφακας κλεπτόντων. Μέμνηται ταύτης Ἐπίχαρμος.

85 [q]ΣΑΡΔΟΝΙΟΣ ΓΕΛΩΣ: [r]Αἰσχύλος ἐν τοῖς Περὶ παροιμιῶν περὶ

Sic enim pendenti titulo quasi inabsolutum opus relictum, statuas artifices ornare soliti. Plinius Præfat. ad Vespas. *Absoluta opera, et illa quoque quæ mirando non satiamur pendenti titulo inscripsisse: ut,* APELLES FACIEBAT, *aut* POLYCLETUS. Et Basilius M. de utilitate ex gentium scriptis capienda. SCHOTT.

m ἔχον] ἔχων P. H.

n τῷ Φειδίᾳ] Malim τὸν Φειδίαν cum B. et Vat.

o ἐκωμῴδησε τοὺς Ῥηγίνους] Addit Suidas Dionysii id tyranni jussu accidisse, ut Rheginos tamquam vecordes comœdia notaret. Xenarchus, Sophronis F. ejus qui mimographus fuerit, non ut Erasmus e Suida corrupto legit μητρογράφου. Nam ipse Suidas Sophrona μίμους ἀνδρείους scripsisse auctor est. *Xenarchi* autem hîc in Vaticano cod. nulla mentio. Sic enim præfert: Καὶ εἰς δειλίαν κωμῳδοῦνται οἱ Ῥηγῖνοι. Ceterum *Xenarchi* comici hæc citat Athenæus, *Pentathli, Purpura, Scythæ, et Somnus.* Meminit etiam Suidas. SCHOTT.

p Σικελὸς] Meminit et Suidas, additque dici etiam posse ἐπὶ τῶν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων. SCHOTT.

q Σαρδόνιος] Varie adagium hoc a variis explanatum. De Græcis extra Suidam et Apostolium, ab Eustathio in Odyss. ν'. [p. 1893, 4.] Ioan. Tzetze in Hesiodum [Opp. 59.] et Isacio Tzetza in Lycophronem [796.] Utuntur vero plurimi; in his Cicero lib. VII. ad Fam. ad Fabium Gallum: *Videris mihi vereri, ne, si istum habuerimus, rideamus* γέλωτα Σαρδόνιον. Plato lib. I. de Republ. [p. 337 B.] Lucianus in Asino, et alibi, Plutarch. περὶ δεισιδαιμονίας [169 D.] et in Gracchis [p. 840 C.] Denique Nonnus Panop. Dionysiacῶν libro XX. vers. 309. Σαρδόνιον γελόων φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν. SCHOTT.

r Αἰσχύλος] Quisnam fuerit non decernit Fabricius B. G. T. I. p. 601=II. p. 164.

τούτου φησὶν οὕτως· "[s]Οἱ τὴν Σαρδὼ κατοικοῦντες, Καρχηδονίων A
" ὄντες ἄποικοι, τοὺς ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας τῷ
" Κρόνῳ ἔθυον γελῶντες καὶ ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους· αἰσχρὸν
" γὰρ ἡγοῦντο δακρύειν καὶ θρηνεῖν. Τὸν οὖν προσποίητον γέ-
" λωτα Σαρδόνιον κληθῆναι."

[t]Τίμαιος δέ φησιν αὐτοὺς ἱστάντας τοὺς γονεῖς ἐν οἷς μέλλουσι B
βάλλεσθαι βόθροις, παίειν σχίζαις καὶ κατακρημνίζειν· φθειρο-
μένους δὲ αὐτοὺς γελᾶν, διὰ τὴν ἀπὸ τῶν τέκνων ἀδικίαν, καὶ
δόξαν τοῦ μακαρίως καὶ καλῶς τελευτᾶν.

[u]Τινὲς δὲ ἀπὸ [x]Σαρδόνος τῆς νήσου. Φύεται γάρ [y]τις βοτάνη C
ἐνταῦθα, ἧς οἱ γευσάμενοι μετὰ σπασμοῦ καὶ γέλωτος ἀποθνή-
σκουσιν.

[s] Οἱ τὴν Σαρδὼ] De Carthaginiensium ritu filios Saturno immolandi Plutarchus in Apophthegm. [p. 175 A.] itemque *Clitarchus* apud Suidam, quem *Clearchum* vocat Erasmus. Quo respexisse crediderim Plautum in Amphitr. *ut sit Saturni hostia.* Nunc de scriptura videamus codicis Vaticani, ubi lego: Φύεται γάρ τις βοτάνη σελίνῳ παρομοία ἐν ταύτῃ, ἧς οἱ γευόμενοι δοκοῦσι μὲν γελᾶν, σπασμῷ δὲ ἀπόλλυνται. SCHOTT.

[t] Τίμαιος] Eadem Hesiodi interpres his versibus, quo modo Erasmus reddidit: *Ceterum sunt qui ferant, Gentem esse quandam Sardanorum barbaram, Ætate qui fessos parentes in loca Prærupta raptos deferant, atque ibi neci Saxisque fustibusque dent miserrimos, Ex arduis subinde præcipitent petris. Atque inter hæc impiis rident jocis; Luduntque temere parricidis lusibus. Aliis probatur magis hæc sententia: Ridere eos qui sic necantur, quippe qui Spectent suorum pignorum vesaniam Citasque rerum et æstuarias vices.* SCHOTT.

[u] Τινὲς δὲ] Sic Tarrhæus ap. Schol. Platon. p. 145.

[x] Σαρδόος] Σαρδόνος P. H.

[y] τις βοτάνη] De hac herba Solinus cap. 10. Polyhistoris, Plinius lib. XXV. extremo, Dioscorides lib. VI. Servius in Ecl. VII. ad illud: *Immo ego Sardoum videar tibi amarior herbis.* Et apud Servium Sallustius: Tzetzes item uterque in Hesiodum ac Lycophronem. Latinus Drepanius in Panegyr. *Serenos ergo vultus induebamus, et ad illorum vicem, qui degustato Sardorum graminum succo feruntur in morte ridere, imitabamur læta, mœrentes.* Et pulcre Salvianus Massiliensis presbyter, elegans scriptor, lib. VII. de Providentia: *Sardonicis quodammodo herbis omnem Romanorum populum putes saturatum: moritur et ridet.* Eusebius Gallicanus Episcopus (vulgo falso Eusebius dictus Emissenus) Homilia de SS. Epipodio et Alexandro: *Similes illis, qui forte sumentes exitiabiles herbarum succos cum risu perire dicuntur.* Apii autem genus hanc fuisse herbam notat eruditissimus Torrentius ad Horatii Odam 11. libro IV. Carminum. SCHOTT.

Ἄλλοι δὲ τὸν καθ' ὑπόκρισιν γέλωτα γινόμενον Σαρδόνιον κα- A
λεῖσθαι λέγουσιν, [z]ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσι.

Σιμωνίδης δὲ φησὶ τὸν Ταλὼ πρὸ τῆς εἰς Κρήτην ἀφίξεως
οἰκῆσαι τὴν Σαρδώ, καὶ πολλοὺς τῶν ἐν ταύτῃ διαφθεῖραι· οὓς
τελευτῶντας σεσηρέναι, καὶ ἐκ τούτου ὁ Σαρδόνιος γέλως.

[a]Περὶ δὲ τοῦ [b]Ταλὼ τοιόνδε μυθολογεῖται· φασὶν αὐτὸν τοῦ B
χαλκικοῦ γένους εἶναι· δοθῆναι δὲ Μίνωϊ παρ' Ἡφαίστου εἰς φυ-
λακὴν τῆς νήσου Κρήτης. Οὗτος φλέβα μίαν εἶχεν ἀπὸ αὐχέ-
νος ἄχρι σφυρῶν κατατείνουσαν· κατὰ δὲ τὸ δέρμα τῆς φλεβὸς
ἦλος διήρειστο χαλκοῦς. Τρὶς δὲ ἑκάστης ἡμέρας τὴν νῆσον περι-
ερχόμενος ὁ Ταλὼς ἐτήρει. Διὸ καὶ προσπλέουσαν τὴν Ἀργὼ C
μετὰ Ἰάσονος, ὑποστρέφοντος ἀπὸ Κόλχων, ἐκώλυε τῇ νήσῳ
προσορμισθῆναι. Ἀπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας ἀπέθανεν, ὡς μὲν
ἔνιοι λέγουσι, διὰ φαρμάκων αὐτῆς μανίαν ἐμβαλούσης· ὡς δέ
τινες, ὑποσχομένης ποιήσειν ἀθάνατον, καὶ τὸν ἦλον ἐξελούσης,
διαρρυέντος τοῦ ἰχῶρος σὺν ὅλῳ τῷ αἵματι, οὕτως αὐτὸν τεθνάναι. D
Τινὲς δὲ αὐτὸν τελευτῆσαι λέγουσιν ὑπὸ Ποίαντος εἰς τὸ σφυρὸν
τοξευθέντα.

86 ΣΑΡΠΗΔΟΝΙΑ ΑΚΤΗ: Τόπος οὗτος Θρᾴκης, ἀεὶ κλύδωνας
ἔχων καὶ κυματιζόμενος, ἱερὸν Ποσειδῶνος. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα
Σαρπηδονία περὶ Κιλικίαν· καὶ ἄλλη πρὸς τῷ ὠκεανῷ, Γοργόνων E
οἰκητήριον.

87 [c]ΣΥΒΑΡΙΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: Ἀντὶ τοῦ ἐν πολυτελείᾳ. [d]Τρυφη-
ταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται.

[z] ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι] Talis rictus canum et equorum; unde et *Renidere* dixerunt Latini, et Appul. *Restrictis si forte labellis riseris.* SCHOTT.

[a] Περὶ δὲ τοῦ Ταλὼ] Seqq. ex Apollodoro I. 9, 26.

[b] Ταλὼ] De Talo Cretensi Catullus, et nos pluribus ad Pomp. Melam De Situ Orbis, itemque Janus Parrhasius in Epistolicis Quæstionibus. SCHOTT.

[c] Συβαριτικὴ] De Sybaritarum luxu multa Athenæus, et Animadversionibus eruditissimis in eumdem Isa. Casaubonus. Ælianus libro I. cap. 19. ποικίλ. ἱστορίας. Suidas item, ac de neotericis Politianus Miscellan. capite 16. et Desiderius. Hinc Συβαρίζειν dixit Aristoph. ἐν εἰρήνῃ [343.] et ad eam formam Ἀλκινόου τράπεζαν Nazianzenus Epist. ad Basilium. Vide et mox adag. *Syracusia mensa.* Vatic. autem sic præfert: ἀντὶ τοῦ, ἡ πολυτελής. Τρυφηλοὶ γὰρ οἱ Σιβαρῖται. SCHOTT.

[d] Τρυφηταὶ] τρυφηταὶ B. Phot.

88 [e]Συβαρῖται διὰ πλατείας: Παροιμία ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πο- A
ρευομένων.

89 [f]Σικελὸς στρατιώτης: Παροιμιῶδες. [g]Ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώταις ὡς ἐπὶ πολὺ οἱ ὑπὸ [h]Ἱέρωνα.

90 [g]Σκορακίζειν: Ἀντὶ τοῦ, Εἰς κόρακας πέμπειν, ἐκφαυλίζειν. B

91 [h]Σῦκον αἰτεῖς: Αὕτη λέγεται κατὰ τῶν κολακευόντων. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργοὺς, βουλόμενοι παρ' αὐτῶν λαμβάνειν τὰ πρώϊμα σῦκα· οἰωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νεώτα.

92 [i]Σῦκον ἐφ' [j]Ἑρμῆι: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐκκειμένων ἐπ' ὠφέ- C
λειαν τοῖς βουλομένοις. Εἴ ποτε γὰρ φανείη σῦκον, τοῦτο τῷ Ἑρμῇ ἀνατιθέασι· τοῦτο δὲ οἱ βουλόμενοι ἀνελάμβανον.

93 [j]Σὺν Ἀθηνᾶι καὶ χεῖρα κίνει: Παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. Τίθεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ γυναικῶν [k]μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι· [l]ἡ γὰρ D

[e] Συβαρῖται] Ad Sybariticum gradum respexit Sextus Africanus libro, qui Κέστος inscribitur: *Sed enim Sybaritæ fastu præturgidi*, &c. apud Erasmum. SCHOTT.

[f] Σικελὸς] De Caribus supra idem Zenobius semel iterumque retulit, stipendia aliis facere solitis. SCHOTT.

[g] Σκορακίζειν] Vide supra Ἐς κόρακας Centuria III. adag. 87. Suidas: Σκορακίζειν, οἷον Ἐς κόρακας ἀποπέμπειν, ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται. Vide Hesychium, et Etymologum. SCHOTT.

[h] Σῦκον αἰτεῖς] Est Aristophanis in Vespis [301.] allusisse hoc proverbium videtur H. Stephano cum enarratore, quasi lautos cibos peteret ab eo, cui ne quotidianus quidem suppeteret: Σὺ δὲ νῦν σῦκά μ' αἰτεῖς. Affine et huic quod supra allatum Centur. V. adag. 51. Ὁ Σικελὸς θάλασσαν, de mercatore naufrago, fracta ficuum plena navi. Vatic. autem hîc legit: οἰωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς, pro quo editum ἑαυτὸν, [ἑαυτὰν F.]recte ut τοῖς γεωργοῖς exaudias. SCHOTT. Dedi αὐτοῖς cum B. et Suida.

[i] Σῦκον] Vid. Eustath. Od. η'. p. 1572, 57.

[j] Σὺν Ἀθηνᾷ] Ex Homerico Ὄφρα ἴδητ' αἴκ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων traductum monet Eustathius Il. δ'. p. 469.

[k] καὶ μάλιστα] καὶ om. P. H. F. Brub.

[l] ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ ἐργάνη] Addit Vatican. ὁμοία τῇ, Αὐτός τι νῦν δρῶν, εἶτα τοὺς θεοὺς κάλει. Εἴρηται δὲ, &c. Sequitur mox in eodem: Ὁ δὲ δέον διὰ χειρῶν βοηθεῖν ἐπεκαλεῖτο τὸν Ἡρακλέα. Ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν. Μέμνηται, &c. Commemorat et Suidas addito illo veteris poëtæ ἀδήλου: Αὐτός τι νῦν δρῶν, εἶτα τοὺς θεοῦς κάλει. Affine et illud Varronianum, *Dii facientes adjuvant.*

Ἀθηνᾶ ἐργάνη. Εἴρηται δὲ ἀπὸ ὀνηλάτου, οὗ ὁ μὲν ὄνος εἰς A
πηλὸν ἐπεπτώκει· ὁ δὲ, δέον βοηθεῖν, ἐπεκαλεῖτο τὸν Ἡρακλέα. Μέμνηται [ταύτης τῆς παροιμίας] [m] Εὐριπίδης. Ἕτεροι δέ φασιν ὅτι μέλλων τὶς ἀγωνίσασθαι, χρησμὸν παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς εἴληφεν, ὅτι νικήσει· ἐνστάντος δὲ τοῦ ἀγῶνος εἰσελθὼν εἰς τὸ θέατρον, καὶ κάτω βαλὼν τὰς χεῖρας εἱστήκει, ἕως τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ ἀντα- B
γωνιστοῦ ἐνικήθη.

94 [n] ΣΥΡΑΚΟΤΣΊΑ ΤΡΆΠΕΖΑ: Ἡ πολυτελής. Ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων.

95 [o] ΣΤΕΤΟΜΏΤΕΡΟΣ ΣΚΆΦΗΣ: Παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς σκάφας φερόντων μετοίκων, διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον, οἷς οὐδὲ χανεῖν ἐφεῖτο. C
Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι· ἐπειδὴ οἱ μέτοικοι σκάφας ἔφερον ἐν ταῖς πομπαῖς. Μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν [p] τοῖς Εὐνούχοις.

96 [q] ΣΧΙΝΟΝ ΔΙΑΤΡΏΓΕΙΝ: Εἰώθασι τὸν σχῖνον τρώγειν οἱ καλλω-

Quod tamen de sacrificantibus non-nemo interpretatur. Palladem artificiosis mulierum operibus præfuisse auctor Hesiodus lib. I. ἔργων [63.] αὐτὰρ Ἀθήνη Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν. SCHOTT.

m Εὐριπίδης] v. Temenid. fr. 3. ταύτης τῆς παροιμίας om P. H.

n Συρακουσία] De Syracusanorum luxu ac mensa non pauciora Athenæus, quam de Sybaritica, quæ Erasmus congessit Chil. II. Centur. ii. Plato lib. III. de Republ. [p. 404 D.] Συρακουσίαν δὲ, ὦ φίλε, τράπεζαν, καὶ Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψων, ὡς ἔοικας, οὐκ αἰνεῖς. Aristophanes ἐν Δαιταλεῦσι: Ἀλλ' οὐ γὰρ ἐμάθετε ταῦτα ἐμοῦ πέμποντος, Ἀλλὰ μᾶλλον πίνειν, ἔπειτ' ᾄδειν κακῶς Συρακουσίων τράπεζαν, Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας. SCHOTT.

o Συστομώτερος] Suidas in eos dictum ait, qui ob degenerem animum et metus causa tacent, ex Theophrasto de Legib. Erasmus etiam συντομώτερος σκάφης legisse se affirmat, nec damnat. Simile huic; *Mutus magis quam piscis.* Vaticanus autem codex hîc μεταφερόντων, pro φερόντων. Et λέγεται ἐπὶ τῶν, pro τάττεται. Denique ἐπὶ ταῖς πομπαῖς, non ἐν. SCHOTT. Εὐστομώτερος, ni fallor, Wyttenbachius Ind. Plutarch. v. Εὔστομος.

p τοῖς Εὐνούχοις] Rectius in singulari τῷ Εὐνούχῳ.

q Σχῖνον] Dentifricia e lentisco quondam, hodieque in usu sunt scalpendis dentibus ac mundandis. De quo in Apophoretis Martialis, *Lentiscum melius*, etc. Et lib. I. Dioscorides. Hujus etiam criminis accusatus Appuleius, qui Apologia respondit ad hæc, Celtiberos dentes urina mundare solitos, ut antea Catullus ad Egnatium retulerat: *Celtiberia in terra Quod quisque minxit, hoc sibi solet mane Dentem atque rufam defricare gingivam.* SCHOTT.

πιζόμενοι, ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· παρ' ὃ καὶ τοὺς τοιού- A
τους ΣΧΙΝΟΤΡΩΚΤΑΣ λέγουσιν.

97 [r]ΣΕΙΡΗΝ ΜΕΝ ΦΙΛΟΝ ΑΓΓΕΛΛΕΙ, ΞΕΙΝΟΝ ΔΕ ΜΕΛΙΣΣΑ: Σειρῆνα λέγει οὐ τῶν ἀδίκων παρθένων μίαν, ἀλλὰ ζῶον ὑπόπτερον μελίσσῃ ἐοικὸς, ὡς φησὶν [s]Ἀριστοτέλης.

98 [t]ΣΟΦΟΙ ΤΥΡΑΝΝΟΙ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ ΣΤΝΟΤΣΙΑΙ: Τοῦτο Σοφοκλέους B
ἐστιν ἐξ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ· Πλάτων δὲ Εὐριπίδου φησὶν εἶναι τὸ ἰαμβεῖον. Καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· συμπίπτουσι γὰρ ἀλλήλοις οἱ ποιηταί.

99 [u]ΣΤΝ ΔΕ ΘΕΟΙ ΜΑΚΑΡΕΣ: Τοῦτο ἐπιλέγουσιν οἱ ῥαψῳδοί. Ὡς καὶ οἱ κιθαρῳδοὶ, Ἀλλ' ἄναξ μάλα χαῖρε. C

100 [v]ΣΑΥΤΗΝ ΕΠΑΙΝΕΙΣ: Αὕτη τῶν κατ' ἔλλειψιν λεγομένων ἐστί. Τὸ δὲ πλῆρες ἔχει οὕτως,

[r] Σειρὴν] Versum suis restituimus numeris: Σειρὴν ἀγγέλλει φίλον, ξεῖνον δὲ μέλισσα. Recenset Apostolius et Suidas proverbium, additque, *σειρὴν ζῷόν ἐστι κηροποιόν*. In Hesychio *σείρη* pro *σειρὴν* legitur, nisi mendosus codex est. De Sirenibus vero virginibus multa præclare Lævinus Torrentius ad Ep. ii. lib. I. Horatii. SCHOTT.

[s] Ἀριστοτέλης] Vid. Hist. An. IX. 40.

[t] Σοφοὶ] Vidit hoc et Agellius lib. XIII. Noctium Attic. cap. 17. quæ eadem Sophocles et Euripides extulerint. Est autem hic senarius Euripidis nomine apud Platonem libro VIII. de Rep. [p. 568 B.] et in Theage [p. 125 B.] Vitiose itaque in Agellio hodieque excuditur in *Theæteto* pro in *Theage*, ut recte monuit Erasmus. Non dissimile est illud Euripidis in Rheso consilium: Σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν. Et singularis Plutarchi Commentarius, ὅτι μάλιστα τοῖς ἡγεμόσι δεῖ τὸν φιλόσοφον διηγεῖσθαι. Reposui autem hîc *συνουσίᾳ*, pro quo Haganoæ *συνουσίαν* editum. SCHOTT. Mox dedi ἰαμβεῖον pro ἰάμβιον.

[u] Σὺν δὲ θεῷ] Vitiose antehac editum Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες. Nos θεῷ restituimus. Et in iisdem membranis Romanis *μέγα χαῖρε* legebatur, ut Plato πολλὰ εἰπεῖν χαίρειν. Lucianus vero *μάκραν χαίρειν λέγειν* dixit. SCHOTT. θεοὶ P. H. edd. vett. cum Suida.

[v] Σαυτὴν ἐπαινεῖς] Suidas, et ex eo Apostolius integre adagium attulit, et arrogantis inscriptionis, ideoque repudiatæ, hosce versus: Εἶθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν, Οἱ γλώσσης τερτνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν. Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος· Νὺν δὲ χρόνῳ παρέχουσ' οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται. Adjicit Apostolius *Philemonem* iis comicis, qui hujus arrogantiam in scena irriserint. Adhibet Julianus Imp. Epist. ad Basilium: Ἐπήνεσα γὰρ ἐμαυτὸν ὡς Ἀστυδάμας. Vatic. hîc εἴρηται præfert, pro λεγομένων ἐστί. Et mox ita sanat locum: γράψας οὖν ἐπίγραμμα ὁ Ἀστυδάμας ἔπαινον ἔχον ἑαυτοῦ ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν βουλήν. SCHOTT. vid. Meinek. ad Philemon. p. 425.

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας, γύναι. A

Ἀστυδάμας γὰρ ὁ Μορσίμου εὐημερήσας ἐν τῇ ὑποκρίσει Παρθενοπαίου, ἐψηφίσθη εἰκόνος ἐν τῷ θεάτρῳ ἀξιωθῆναι. Γράψας οὖν αὐτὸς ἐπίγραμμα ὁ Ἀστυδάμας ἔπαινον ἑαυτοῦ [x] *ἔχον ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν βουλήν· οἱ δὲ ἐψηφίσαντο ὡς ἐπαχθὲς αὐτὸ* [y] *μηκέτι ἐπιγραφῆναι. Διὸ καὶ σκώπτοντες αὐτὸν οἱ ποιηταὶ ἔλεγον,* B

Σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας, γύναι.

VI. 1 [z] *Στρβήνης χορός*: *Αὕτη τέτακται κατὰ τῶν ἀτάκτων χορῶν, ἀπὸ τοῦ τινὰς τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνεῖν Στρβας. Στρβην δὲ τὸν τάραχον ἔλεγον.*

2 [a] *Σκύτη βλέπει*: *Μέμνηται αὐτῆς Εὔπολις ἐν* [b] *Χρυσῷ γένει.* C *Φησὶ γὰρ,*

Ἀτεχνῶς μὲν οὖν τὸ λεγόμενον σκύτη βλέπει.

Εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῖς ὑποψιαστικῶς διακειμένοις πρὸς τὰ μέλλοντα κακά.

3 *Τὰ ἀπὸ* [c] *τρίποδος*: *Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων,* D

[x] *ἔχον*] *ἔπαινον ἑαυτοῦ ἔχον* P.

[y] *μηκέτι*] *μὴ καὶ τι* H.

[z] *Συρβήνης*] De *Σύρβῃ* Hesychius, et pluribus Athenæus lib. XV. [p. 697 E.] Etymologus: *Συρβηνέων χορὸς, ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης, ἀπὸ τοῦ τοῖς κυσὶν ἐπιφωνουμένου.* SCHOTT. Mox *σύβας* P. H.

[a] *Σκύτη*] Erasmus in adagio: *Mens est in tergoribus*; vertit, *de tergoribus boum*, Hen. Stephanus accepit *de loris ac scuticis*, quibus servi a dominis cæduntur. Aristoph. in Vespis [641.] *Ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.* Athenæus libro XIII. quem locum idem typographus sic emendabat [p. 568 E.] *ὄντως γὰρ ἄριστα χωλὸς οἰφᾷς τοῦ κρηπιδοποιοῦ πατρὸς οὐ πολλά σε σωφρονίσαντος καὶ διδάξαντος σκύτη βλέπειν.* Ubi antea πρὸς conjicit per compendia scriptum, pro *πατρός*. Quod mendum frequenter in Apostolii parœmiis typis evulgatis commissum observavi. Diversum ab hoc, quod *ἀπὸ τοῦ σκυθρωποῦ molesto, σκυθρωπὸν* Græci dicunt pro *tetrico* ac *vultuoso*. Vitiose autem hîc *στύτη βλέπει* excusum erat pro *σκύτη*. Sic Maro Ecl. III. ver. 8. *transversa tuentibus hircis*. Et Græci, *βλέπειν ἔρημον καὶ Τιτανῶδες βλέπειν*. Et id genus alia. SCHOTT. Vid. Schol. Aristoph. Pac. 668.

[b] *Χρυσογενεῖ*] *Χρυσῷ γένει* cum Schol. Aristoph. Vesp. 641.

[c] *τρίποδος*] De tripode Apollinis Athenæus libro II. [p. 37 F.] Strabo lib. IX. [607=641.] et Eustathius Ιλ. ι'. [740, 12.] ac de recentioribus Hadrianus Junius in Animadversis lib. II. cap. 3. Ob. Gifanius in Lucretium, et Joach. Camerarius in Problematum decuriis, de utroque tripodum genere cum militari, tum oraculorum. De origine tripodis Suidas, quem vide. *Πυθίου* autem emendandum censui e depravato

ἤτοι ἀπὸ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος, ἢ ἀπὸ τοῦ [d]Πυθαγορικοῦ. Τινὶ A
γὰρ πονηρῷ χρωμένῳ πολλὰ ἄτοπα ὁ θεὸς ἀνεῖλε, καὶ τέλος
[e]ἐπεῖπε,

Ταῦτά τοι ἐκ τρίποδος Δελφικοῦ ἐφράσατο Φοῖβος.

4 [f]Τάλαντα Ταντάλου: Διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ,
ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι. Διπλῆν δὲ συμβέβηκεν εἶναι B
τὴν παροιμίαν, καὶ τὴν μὲν, Ταντάλου τάλαντα ταλαντίζεται·
τὴν δὲ, Ταντάλου τάλαντα.

5 Τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον: Κεῖται παρὰ Μενάνδρῳ [g]ἐν τῷ
[h]Ἀρρηφόρῳ. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων, καὶ μὴ δια-
λειπόντων. Φασὶ γὰρ ἐν Δωδώνῃ χαλκεῖον ἐπὶ κίονος ἐν μετεώρῳ C
κεῖσθαι· ἐπὶ δὲ ἑτέρου πλησίον κίονος ἑστάναι τὸν παῖδα ἐξηρτη-
μένον μάστιγα χαλκῆν· πνεύματος δὲ κινηθέντος μεγάλου, τὴν
μάστιγα πολλάκις εἰς τὸν λέβητα ἐκπίπτειν, καὶ ἠχεῖν οὕτω τὸν
λέβητα ἐπὶ χρόνον πολύν.

6 [i]Τερμέρια κακά: Τὰ μεγάλα. Καὶ παροιμία ἐντεῦθεν. D

per compendium Πυθαγόρου: et, qui turbat versus, ita forte constabit si Δελφῶν pro Δελφικοῦ legeris. SCHOTT.

[d] Πυθίου] Πυθαγορικοῦ P. H. edd. vett.

[e] ἐπεῖπε] ἀπεῖπε H.

[f] Τάλαντα] Τάλαντα Zenobius alibi *facta* exponit, quod Erasmum fugerat adag. Ζωπύρου τάλαντα. Usi vero hoc adagio Anacreon, et Epicharmus apud Suidam, et Plato in Euthyphrone [p. 11 D.] Antiphanes apud Athenæum [p. 230 E.] Οἷαν ποτ' ἔσχε καὶ Θίβρων, ὁ Ταντάλου Μαλακὸν ταλάντοις ἐκταλαντωθεὶς ἀνήρ. SCHOTT.

[g] ἐν τῷ] ἐν τῇ Meinek. fr. Menand. p. 27. ἐν τῷ ἀρηφο. F.

[h] Ἀρηφόρῳ] Ἀρρηφόρῳ lego, quæ comœdia Menandri est, Athenæi auctoritate. Suidas habet Αὐλητρίδι, quæ eadem est. Non dissimulandum tamen alia longe significatione quam pro *tibicina* sumsisse Hesychium, aliosque Lexicographos, nimirum pro μυσταγωγῷ. Demon parœmiographus apud eumdem Suidam aliam adagii originem adfert, quam tamen rejicit, commemoratque et hanc Zenobii. Lege et in *Dodona* Stephanum περὶ πόλεων. Respexit huc Juvenalis Sat. VI. ver. 441. *Tot pariter pelves, tot tintinnabula credas Pulsari.* Vaticanus aliter paulo exponit adagium: Ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων, καὶ μὴ διαλειπόντων· ἐν Δωδώνῃ γὰρ ἐπὶ κίονος χαλκεῖον ἵστατο, ἐπὶ δ' αὐτοῦ πλησίον παῖς ἐξηρτημένος μάστιγα χαλκὴν πνεύματος κινοῦντος εἰς τὸν λέβητα ταύτην ἐνέβαλεν, καὶ οὕτως ἦχος ἀπετελεῖτο μέγας. SCHOTT. Vid. Excerpta e Strabon. VII. p. 478=507. Eustath. Il. p. 335, 336.

[i] Τερμέρια] Mutilus hîc Zenobius videatur, quod adagii originem exponere voluerit, non ab-

7 [k]ΤΕΤΡΆΔΙ ΓΈΓΟΝΑΣ: Παροιμία· τὸν Ἡρακλέα γὰρ φασὶ τε- A
τράδι γεννηθῆναι, καὶ ἔνδοξον ὄντα καὶ ἐπιφανέστατον ἄλλῳ ταλαι-
πωρεῖν. [v]Ἐστιν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. Μέμ-
νηται ταύτης Πλάτων ὁ κωμικός. Φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ τετράδι
θεὸν νομισθῆναι.

8 [l]ΤΡΤΓΌΝΟΣ ΛΑΛΙΣΤΕΡΟΣ: Μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν B
Πλοκίῳ. [t]Ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ
τοῖς ὀπισθίοις μέλεσιν ἠχοῦσι. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν πολλὰ λα-
λούντων.

9 [m]ΤΕΝΈΔΙΟΣ ἌΝΘΡΩΠΟΣ: Τένης ὁ Κύκνου διαβληθεὶς [n]ὑπὸ
τῆς μητρυίας ὡς πειράσας αὐτὴν καὶ ἐμβληθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς C
εἰς λάρνακα, ἐσώθη διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Τένεδον τὴν νῆσον.
[t]Ἐνομοθέτησεν οὖν, ἐπὶ τῶν δικῶν ἵστασθαι ἄνθρωπον πέλεκυν

solverit. Suidas supplebit, qui a loco in Caria *Termerio* derivat, ubi tyrannorum carcer. Melius tamen in Theseo Plutarchus [p. 513.] de *Termero* humana capita crudelem in modum confringente, eademque pœna ab Hercule affecto. Simile ab Erasmo allatum exemplum de Gallieno Imp. sed obscure, perspicue magis Trebellius Pollio, et Cœlius Rhodiginus lib. XI. Antiqu. Lectionum cap. 7. SCHOTT. Vid. Schol. MS. Vat. in Euripid. Rhes. 505.

[k] *Τετράδι*] Vatic. ita extulit, *Τετράδι μὲν γέγονας τοίχου*. Eadem sed uberius Suidas, et Eustathius in Iliad. *β'*. Sic et apud L. Florum Pyrrhus Epirota *Herculis se sidere natum, repullulantibus prœliis* queritur. SCHOTT. Eustath. Il. *β'*. p. 302. *ω'*. 1353, 6. Od. *ε'*. 1534, 34. Dedi *φασὶ* cum B. pro *φησί*.

[l] *Τρυγόνος*] Ælianus proverbium adfert, eademque de turture libro XII. Animal. cap. 10. quasi utrimque sonet, forte quod toto corporis motu. *Gemitus* autem propria ejus vox. Hinc Maro: *Nec gemere aëria cessabit turtur ab ulmo.* De feminis loquacibus etiam Theocritus in Syracusanis [XV. 88.] *Τρυγόνες ἱκναισῶντι πλατυάσδοισαι ἅπαντα.* Plocii porro nomine Satyram quoque Menippæam togatorum doctissimus M. Varro apud Nonium inscripsit. SCHOTT. Vid. Schol. Cod. Lips. ad Il. *ι'*. 311. Eustath. p. 751, 13.

[m] *Τενέδιος*] Suidas singulatim hæc uberiusque commemorat, ut Cycni fabulam, ac de Hemithea Tenes sorore cistæ una imposita; a quo et diversus abit in Phocicis Pausan. Legendus et Stephanus, qui de nummo securi impresso eadem quæ Suidas refert. Varia hinc ducta proverbia: *Tenedius homo, patronus, bipennis, tibicen, tegula.* Cicero lib. II. Epist. ad Q. Fratrem: *Tenediorum libertas Tenedia securi præcisa est.* De Tenedo vero insula Maronis interpretes ad illud: *Tenedos notissima fama insula.* SCHOTT. Vid. Conon. Narr. 28.

[n] *ὑπὸ τῆς—ἐμβληθεὶς* accesserunt ex P.

ἔχοντα κατὰ νῶτα τοῦ κρίνοντος καὶ τοῦ κρινομένου, ἵνα ὁ ἁλοὺς A
εὐθὺς τῷ πελέκει πληγεὶς ἀποθάνῃ. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία καὶ
ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις· ὁ γὰρ τὸν πέλεκυν ἔχων φοβερὸς
ἐφειστήκει. Μέμνηται ταύτης ἐν Ἐφεσίῳ Μένανδρος.

10 [o]Τὰ Ναννάκοτ: Εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων
ἐν παλαιότητι, ἢ ἐπὶ τῶν πολλὰ θρηνούντων. Νάννακος γὰρ ἐγέ- B
νετο Φρυγῶν βασιλεύς, ὡς φησὶν Ἑρμογένης [p]ἐν τοῖς Φρυγίοις,
πρὸ τῶν Δευκαλίωνος νόμων· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατα-
κλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὰ ἱερὰ μετὰ δακρύων ἱκέτευεν.
Ἡρώδης δὲ ὁ ἰαμβοποιὸς φησὶν,

Ἵνα τὰ Ναννάκου κλαύσω. C

11 [q]Τὰ τρία τῶν εἰς τὸν θάνατον: Μέμνηται ταύτης [r]Ἀλέ-
ξανδρος ἐν Αἰπόλοις. [s]Ἀριστείδης μὲν οὖν φησὶν, ὅτι ὁ μαν-
τευόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένον ἐλάμβανε τὸν χρησμόν· καὶ
προείρηται αὐτῷ, εἰ λύσει πρὸ τῆς νενομισμένης ἡμέρας, ἕξει μίαν
τῶν τριῶν· ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς D
χειρὸς, ἢ τῆς γλώττης. Ἄλλοι δέ φασιν ὅτι τῷ καταγινωσκομένῳ
θάνατον τρία προσεφέρετο, ξίφος, βρόχος, κώνειον.

o Τὰ Ναννάκου] Mire hîc a scriptoribus variatum. Suidas cum Zenobio *Nannacam* nominat, quem Stephanus πολυγράφος [v. Ἰκόνιον] (qui et in fabula mire variat) *Annacum* prima a capite N littera extrita. Erasmus *Cannacam* nescio quid secutus Chil. II. Cent. 8. [19.] Post tamen Chil. IV. Cent. 1. [46.] *Nannacum* appellat. Pro ἵνα τὰ Ναννάκου apparet legisse Stephanum ἐπὶ Ναννάκου κλαύσειν. Vatican. vero cod. τὰ ἀπὸ Ναννάκου κλαύσι, et pro τῶν Δευκαλίωνος νόμων, longe malim χρόνων rescribi, si faveant membranæ, nisi si reddas *ante Deucalionem*. SCHOTT. χρόνων Suidas p. 3483 B. Mox Νάννακας F.

p ἐν τοῖς Φρυγίοις] Hermogenem ἐν τῷ περὶ Φρυγίας citat Schol. Apoll. Rhod. II. 724. Eundem librum respexisse videtur Steph. Byz. v. Ἀζανοί.

q Τὰ τρία] Suidas eadem narrat copiosius Centur. XIII. admiscens et illud hîc prover. τὰ τρία παρὰ τῇ αὐλῇ. Suspecta vero mihi lectio: Ἀλέξανδρος ἐν Αἰπόλοις. Theodorus Canterus calamitate mihi carior, tentarat olim ὁ Αἰτωλός. Sed propius factum est nihil, quam ut Ἄλεξιν substituerem, comicum laudatum a Suida, et plurimas ejus fabulas Dipnosophista recenset; verum nihil mutandum a libris defectus censeo. SCHOTT.

r Ἀλέξανδρος] Nomen Anaxandridis hic restituerit Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 324. Sed vid. Meinekii Quæst. Scen. III. p. 25. Ἄλεξις Suidas p. 3503 A.

s Ἀριστείδης] An parœmiographus, cujus librum tertium citat Athenæus XIV. p. 641 A.?

12 [t]Τὸ περὶ Δρῦν σκότος: Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῇ Σαμίων A
πολιτείᾳ, Πριηνέας πολλοὺς ὑπὸ Μιλησίων ἀναιρεθῆναι περὶ τὴν
καλουμένην Δρῦν· ὅθεν καὶ τὰς [u]Πριηνέας γυναῖκας ὀμνύναι τὸ
ΠΕΡΙ ΔΡΥΝ ΣΚΟΤΟΣ.

13 [x]Τὰς ἐν ταῖ φαρέτραι ψηφῖδας: [y]Φύλαρχος φησὶ τοὺς
Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύ- B
πως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διάγοντες, καθίεναι εἰς τὴν φαρέ-
τραν ψηφῖδα λευκήν· εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. Ἐπὶ τοίνυν τῶν
ἀποθνησκόντων ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας, καὶ ἀριθμεῖν τὰς ψήφους·
καὶ εἰ εὑρεθείησαν πλείους αἱ λευκαὶ, εὐδαιμονίζειν τὸν ἀπογενό-

[t] Τὸ περὶ δρῦν] Eamdem historiam uberius Plutarchus in Problematis [p. 295 F.] commemorat, ut Prienensium uxores obtestari ac jurare per Quercum consueverint. Illum adi. Nec dissimile quod in Sacris litteris legimus, imprecatum monti Gelboë, quo Saul cecidisset, 2 Reg. i. ver. 21. Ὄρη τὰ ἐν Γελβουὲ μὴ καταβάτω δρόσος, καὶ μὴ ᾖ ὑετὸς ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν, ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν, θυρεὸς Σαοὺλ, οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ. Vaticanus autem liber hoc loco, τὸ παρὰ Δρῦν σκότος, non περί. SCHOTT.

[u] Πριηνέας] Πριηνέων vel Πριηνείας Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 295 F.

[x] Τὰς ἐν τῇ φαρέτρᾳ] Erasmus adagium ab extremis hisce Zenobii verbis sic conformabat, Ἀγαθὴ ἐκ τῆς φαρέτρας ἡμέρα; quem vide et adag. *Creta notare*, et, *Album calculum addere*. Junius vero similia profert de *candida die*, et *faba* e Plutarcho in Pericle Centuria III. adagio 59. Quibus adde ex eodem Plutarcho Ἀγαθὸν φῶς, ominari in aurora solitos veteres. Hesychius: λευκὴ ἡμέρα, ἀγαθή. Phrynichus in vocibus Atticis: Λευκὴν ἡμέραν διαγαγεῖν, τὴν ἡδεῖαν καὶ ἱλαράν. Catullus: *Fulsere vere candidi tibi soles*. Et iterum: *Fulsere quondam candidi tibi soles*. Mox lego et verto ἐκφέρειν τὴν φαρέτραν, non multitudinis numero τὰς φαρέτρας. Nunc etiam Vaticani cod. breviorem explanationem repræsentabo. Sic enim ille concise: Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν. Φίλαρχος φασὶ τοὺς Σκύθας ἁλύπως τὴν ἡμέραν διαγαγόντας ψῆφον ἐμβάλλειν εἰς τὴν φαρέτραν λευκήν· ὀχληρῶς δὲ μέλαιναν. Ἐπὶ τῶν ἀποθνησκόντων τοίνυν ἀριθμεῖν τὰς ψήφους· καὶ εἰ πλείους αἱ λευκαὶ ηὑρίσκοντο, ηὐδαιμόνιζον τὸν ἀπογενόμενον· ὅθεν παροιμιαθῆναι τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν συνέβη λεγόντων τῶν ἐκ τῆς φαρέτρας ὑπάρχειν. Καὶ Μένανδρος τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν φησιν ἐν Λευκάδι. Illud etiam incertum an Φύλαρχος per υ historicus ille nominandus, ut Athenæus persæpe advocat: de quo et Suidas scripsisse de Inventis; an Φίλαρχος per ι, ut Plutarchus nominat in vita Camilli, Pyrrhi, et Arati: itemque Hyginus. SCHOTT.

[y] Φίλαρχος] Φύλαρχος P. H. Vid. Bentleium ad Horat. Carm. I. 36, 10.

μενον. [v]Ὅθεν παροιμιασθῆναι, τὴν ἀγαθὴν ἡμῶν ἡμέραν λεγόντων A
ἐκ τῆς φαρέτρας εἶναι. Καὶ Μένανδρος δὲ φησὶν ἐν [z]Λευκαδίᾳ,
τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν καλεῖσθαι.

14 Τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν; Τὸ κεκιθάρικεν, οἷον,
ἐμαντεύσατο· ὡς φησὶν [a]Αἰσχύλος ἐν Αἴαντι Λοκρῷ.

15 Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια: [t]Ἡ παροιμία εἴρηται B
ἐπὶ τῶν ὕστατα καὶ τελευταῖα ποιούντων. Μέμνηται δὲ αὐτῆς
Μένανδρος. Φασὶ δὲ, ὅτι Πολυκράτης [b]ὁ Σαμίων * * *

16 [c]Τάδε Μῆδος οἴ φταλάξει: Δικαίαρχος φησὶν, ὅτι μελλού-
σης τῆς Ξέρξου στρατείας γίνεσθαι, οἱ [v]Ἕλληνες ἀπογνόντες τῆς
[d]σωτηρίας, τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀνήλισκον, ἐπιλέγοντες, Τάδε C
Μῆδος οἴ φταλάξει.

17 Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένηι; Ταύτης

[z] Λευκαδίᾳ—φησὶν—καλεῖσθαι] Λευκαδίᾳ—φασι—καλεῖ Meinekius F. Menand. p. 107.

[a] Αἰσχύλος] Sophoclis eadem tragœdia supra laudata Cent. V. adag. 98. Sed hi tragici et sententias, ut diximus, et titulos sæpe communes habuerunt. SCHOTT. Σοφοκλῆς ap. Dindorf. n. 18.

[b] ὁ Σαμίων] Nisi quid judicans fallor, nihil hîc opis adferente Vaticano, aut insignite corruptus hic locus est, aut certe turbatus ac mutilus, ut quæ uncis inclusimus, et asteriscis signavimus, ea alterius esse proverbii existimem. Suidas enim in Πύθια καὶ Δήλια alia adfert de Polycrate ludos faciente, quæ et Apostolius est mutuatus [XVII. 95.] adduntque Epicurum Epistola ad Idomeneum hoc usum adagio, quod tamen non reperias in ea quam lib. X. Laërtius recitat. Erasmus Suidam secutus in dict. Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια. Chil. II. Cent. VI. adag. 80. sic ait: *Natum aiunt ab oraculo quodam reddito Polycrati Samiorum tyranno. Nam is posteaquam Rheneam insulam cepisset, eamque consecrasset Apollini, constitutis apud Delum ludis pulcerrimis, Delphos misit, consulturos, utrum oporteret eos ludos Delos an Pythios appellare. Respondit oraculum,* Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια, *futurum innuens, ut propediem excederet e vita: idque evenit.* SCHOTT. Post Σαμίων folium vel amissum vel transpositum. Nam quæ edd. statim exhibent, ea proculdubio ad I. 30. pertinent, quo, sententia poscente, relegavimus. Vid. B. 894. In P. H. h. l. continuo sequuntur II. 37—59.

[c] Τάδε Μῆδος] Vereor ne ἀνιστορησία sit: Herodotus enim, Plutarchus, Aristoteles, et Maximus Tyrius, oraculum datum aiunt, ut ligneis se mœnibus cingerent Athenienses, quod Themistocles de triremibus dictum persuasit, et ad Trœzenem ac Salaminem cum conjugibus concesserunt. Auctor Cicero, ac Nepos Cornelius. SCHOTT.

[d] ἑαυτῶν σωτηρίας τὰς οὐσίας] σωτηρίας, τὰς οὐσίας αὐτῶν P. F. et ni fallor H.

[e]Πλάτων ἐν Μενέλεῳ μέμνηται. Φασὶ δὲ, ὅτι ἐν Θήβαις οἱ A ἑαυτοὺς ἀναιροῦντες οὐδεμιᾶς τιμῆς μετεῖχον. Καὶ Ἀριστοτέλης δέ φησι περὶ Θηβαίων τὸ αὐτὸ τοῦτο, ὅτι τοὺς αὐτόχειρας ἑαυτῶν γινομένους οὐκ ἐτίμων. Τὸ οὖν, [v]ΙΝΑ ΗΡΩΣ ΓΕΝΗΙ, κατ' εὐφημισμὸν εἴρηται.

18 [f]ΤΙΘΩΝΟΥ ΓΗΡΑΣ: Ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάττεται. [h]Ἱστορεῖται δὲ, ὅτι Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος τέττιξ ἐγένετο, ὡς φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ βίων. B

19 ΤΟ ΘΕΡΜΟΝ ΤΟΥ ΟΒΕΛΟΥ: Ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων εἴρηται ἡ παροιμία. Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. C Μέμνηται ταύτης [g]Σοφοκλῆς.

20 [h]ΥΠΟ ΠΑΝΤΙ ΛΙΘΩΙ: Παροιμία,

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος καθεύδει.

21 [i]ΥΛΑΝ [k]ΚΡΑΤΑΖΕΙΝ: Ἐπὶ τῶν μάτην βοώντων ἡ παροιμία

[e] Πλάτων ἐν Μενέλεῳ] Suidas hîc Platonem *in Menelao* et sæpius advocat, addita amplius syllaba, non *in Meneo*; comicum accipiens, non philosophum. Idem παρὰ τὴν ἱστορίαν dictum proverbium notat; noster vero κατ' εὐφημισμόν; quod schema boni ominis in contrarium vertit sinistra. Ut *Abire* et *Vixisse*, pro, *mortuum esse*. Mortis enim scævum nomen erat. Erasmus Zenobium sequitur, Chil. II. Cent. VIII. adag. 15. vertitque sic Cognatus: *Quid non detrectas, ut heros Thebis fias?* SCHOTT. Μενέῳ P. edd. vett.

[f] Τιθωνοῦ] Suidas hoc loco et in καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθύτερον fabulæ etiam meminit, quam copiose poëtæ, Homerus, Naso, et Lycophronis interpres ac Diodorus narrant. Horat. lib. II. Oda 15. *Longa Tithonum minuit senectus.* Utitur adagio Lucianus [D. Mort. VII. 1.] Καὶ ὑπὲρ Τιθωνὸν ἔζη ὁ γέρων. SCHOTT.

[g] Σοφοκλῆς] Fr. 949.

[h] Ὑπὸ παντὶ] Usum adagii, quia præterit Zenobius, hunc tribuit Hen. Stephanus, sequius quam Erasmus, ut hoc significet, inter omnes homines, insidiosos et fallaces quosdam reperiri. Nicandri interpres [Ther. 19.] et Suidas e Sophoclis Captivis hæc adfert: Ἐν παντὶ γάρ τε σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ. Aristoph. in Thesmoph. [535.] Τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ Τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ Παντί που χρὴ Μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν. Legiturque integre in Scholiaste, et Athenæi illo fragmento, quod doctissimus Canterus in Novis evulgavit lectionibus. Vaticanus autem lib. ita explanat: Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. Ἐλλείπει τὸ ὑπέστιν. Ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐριστικῶν. Παραινεῖ δὲ μὴ προτελῶς λαλεῖν τοῦ μὴ δηχθῆναι. SCHOTT.

[i] Ὕλαν] De Hyla trita jam fabula vel ex Theocriti Idyllio XIII. quod *Hylas* inscribitur. Sic enim ibi [v. 58.] Τρὶς μὲν Ὕλαν

εἴρηται. Ἐπειδὴ τὸν Ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον ὁ Ἡρακλῆς ἀποβὰς A
τῆς Ἀργοῦς, καὶ μετὰ κραυγῆς πολλὰ ζητήσας, οὐχ εὗρεν.

[l] Ἱστορεῖται δὲ περὶ τοῦ Ὕλα, ὅτι ἡρπάγη [m] παρὰ τῶν Νηρηΐδων
διὰ κάλλος. Φασὶ γάρ τινες, καὶ τὸν Ἡρακλέα σύμπλουν
γενέσθαι τῷ Ἰάσονι μετὰ καὶ τοῦ Ὕλα, διὰ δὲ τὴν τούτου
ἀπώλειαν λυπηθέντα τὸν Ἡρακλέα εἰς Μυσίαν ἀπολειφθῆναι. B
Ἐκεῖσε γὰρ οἱ Ἀργοναῦται προσχόντες, τὸν Ὕλαν Ἡρακλέους
ἐρώμενον πρὸς θήραν πέμπουσιν· ὁ δὲ διὰ κάλλος ὑπὸ Νηρηΐδων
ἁρπαγεὶς ἀνεβόησε. Καὶ Πολύφημος ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαν-
τος, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐδίωκεν, ὑπὸ λῃστῶν ἄγεσθαι νομίζων,
καὶ δηλοῖ περὶ τούτου Ἡρακλεῖ· [mm] ζητήσαντος δὲ πολλὰ τὸν Ὕλαν C
Ἡρακλέους, καὶ μὴ ὑποστρέψαντος διὰ λύπην, ἐπεὶ τὸν ζητού-
μενον οὐχ εὗρεν, ἡ ναῦς ἀνήχθη. Καὶ Ἡρακλῆς πρὸς Ἄργος
ὑπέστρεψεν.

22 [n] Ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν [o] τέκοις: Τοῦτο
Δημητρίου τοῦ Ἀλικαρνασέως φασὶν εἶναι λέγοντος, D

Οἶνος τοῦ χάριέν τι φέρειν ταχὺς ἵππος ἀοιδῶν·
ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις.

ἄῦσεν ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός, &c. Quem ita Maro, ut alias semper, expressit Ecl. VII. *His adjungat Hylam, nautæ quo fonte relictum Clamassent, ut littus Hyla, Hyla omne sonaret.* Ubi Servius legendus, et Apollonius, ejusque interpres copiose, Strabo item, et Suidas, qui ἐξελθεῖν ὑδρευόμενον, *aquatum ivisse*, ait, non, ut noster, πρὸς θήραν *venatum*, fortasse, quod *Nereïdes æquoreæ* sint Catullo, ac *pelagi Nymphæ* Nasoni, ut *Hamadryades* silvarum. SCHOTT.

[k] κραυγάζειν] κραυγάζεις P.

[l] ἱστορεῖται δὲ] Vid. Apollodor. I. 9, 19.

[m] παρὰ τῶν Νηρηΐδων] Leg. ὑπὸ τῶν Κρηνίδων, et mox. VALCK.

[mm] ζητήσαντι] corr. ζητήσαντος cum Heynio ad Apollod.

[n] Ὕδωρ δὲ] Demetrii hoc vini elogium Nicerato attribui video lib. I. Ἀνθολ. εἰς οἶνον, et ἄδηλον refertur apud Athenæum initio lib. II. [p. 39 C.] at aliter paulo: Ο. τοι χαρίεντι τέλει μέγας ἵππος ἀοιδῷ. In Cratinum autem comicum, qui et κάδων pro re vilissima, dictus est, scriptum hoc epigramma testantur, de quo et Horatius Flaccus lib. I. Epist. 19. *Prisco si credis, Mæcenas docte, Cratino, Nulla placere diu nec vivere carmina possunt Quæ scribuntur aquæ potoribus*, &c. Et Epist. 5. *Fœcundi calices quem non fecere disertum.* Idem et *Ennium vinosum* facit, atque *Homerum. Æschylum* item nisi potum tragœdias scripsisse auctor est in Sympos. Plutarchus. Quod et acino sit uvæ passæ extinctus Anacreon, testis C. Plinius libro VII. cap. 7. Ebriosum etiam fuisse poemata ejus clamant. SCHOTT.

[o] τέκῃς] τέκοις hic et infra P. H.

23 [p]Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα: [q]Φάϋλλος ἐγένετο πένταθλος Πόν- A
τιος, ὃς ἐδόκει μέγιστα δισκεύειν καὶ ἅλλεσθαι· ἐπειδὴ [r]οὖν ὑπὲρ
τοὺς ἐσκαμμένους πεντήκοντα πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἥλατο, τὸ
συμβὰν εἰς παροιμίαν περιέστη.

24 [t]Ταῦρ παραρρέει: Αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν [s]ἐκ παντὸς ἔργου
ἐπαγγελλομένων καταπράξασθαι τὸ προκείμενον. Μετενήνεκται B
δὲ ἀπὸ τῶν ὑπὸ σπουδῆς εἰς ῥέοντα πλοῖα εἰσβαινόντων, καὶ παρα-
βαλλομένων τῷ κινδύνῳ. Μέμνηται αὐτῆς Κρατῖνος ἐν [t]Δρα-
πέτισιν.

25 [u]Ὑπέροτ περιτροπή: Αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν πάντα ποι-
ούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. Μέμνηται [x]αὐτῆς Φιλήμων ἐν C
[y]Ἥρωσιν.

26 [y]Ταραν τέμνεις: Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται ἡ παροιμία·

p Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα] Vaticanus codex: Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν. Ἀπὸ Φαύλλου τοῦ πεντάθλου. Τὰ δὲ εἰς ὃν ἐπιγέγραπται· πέντε πεντήκοντα πόδας πήδησε Φαῦλλος. Ἐπεὶ γὰρ ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους πεντήκοντα πόδας, ἑτέρους πέντε εἰς ὕστερον, εἰς παροιμίαν περιέστη. Sic et Lucianus addit πηδᾶν, et Basilius M. Homilia VI. in Hexaëmeron, et Chrysost. alibi, Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἐπιχειρεῖν. Suidas non *Opuntium*, sed *Crotoniatam* facit, ac depravate hîc Φύλλος editum repperi, et Πόντιος, melius Ὀπούντιος in Basilien. editione. Meminit et Pollux lib. III. Onomastici. [s. 151.] Utitur autem Plato in Cratylo [p. 413 A.] et Lucianus in Somnio [c. 6.] Divus item Chrysostomus in Epist. II. ad Corinth. 3. cap. Hinc ductum, quod cancellis ac fossis stadia circumscriberentur, indeque alia nata proverb. *De scammate egredi*, apud Hieronymum: *Ad scamma producere*, apud Tertullianum lib. ad Martyres: aliaque de *scammate* a doctis hominibus observata, ut Paulo Leopardo Belga lib. I. Miscellan. capite 22. et Hœschelio Notis ad Photii Græc. Bibliothecam. SCHOTT. Vid. Schol. Platon. p. 15.

q Φύλλος] Φάϋλλος leg.

r οὖ] οὖν P. H.

s παντὸς] ἐκ παντὸς P. H.

t Δραπέτησιν] Leg. Δραπέτισιν.

u Ὑπέρου ἐπιτροπή] Vatican. Ὑπέρου περίτροφον. Ἐπὶ τῶν πάντα τὰ αὐτὰ ποιούντων, καὶ μηδὲν περαινόντων. Plutarcho περιτροπὴ est, Hesychio περιστροφή. Hesychius similiter explicat de iis qui faciunt, non proficiunt tamen. Suidas bis continenter attulit, nunc περιτροπὴν, nunc περίτροφον apponens. Et Platonis comici hæc ex Adonide: Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γέγηται. Utitur et Plato philosophus in Theæteto, [p. 209 E.] et adversus Stoicos Plutarchus [p. 1072 B.] SCHOTT. Vide Schol. Platon. p. 33. Dedi περιτροπὴ pro ἐπιτροπή.

x αὐτῆς] ταύτης H.

y Ταραν] Utitur Plato lib. IV. [p. 426 E.] de Rep. Lucianus in Amoribus [ ] et Plutarchus de Alexandri fortuna [p. 341 F.] Ταραν τέμνων ἀεί τισι πολέμους ἀνα-

διὰ τὰς τῆς Ὕδρας κεφαλὰς, ἃς τέμνων ὁ Ἡρακλῆς οὐδὲν μᾶλ- A
λον ἐκράτει τῆς Ὕδρας, ἀναδιδούσης ἄλλας ἀντὶ τῶν κοπτομένων κεφαλάς.

[z] Ἡ δὲ Ὕδρα θηρίον ἦν μέγιστον, ἐν τῇ Λέρνῃ τρεφόμενον, κεφαλὰς ἔχουσα ὀκτὼ, μίαν μέσην ἀθάνατον. Ταύτην κατ' ἐπι- ταγὴν Εὐρυσθέως ὁ Ἡρακλῆς ἔκτεινεν. Ἅρματα γὰρ ἐπιβὰς, B ἡνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς Λέρνην, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, καὶ βάλλων βέλεσιν ἠνάγκασεν αὐτὴν ἐξελθεῖν, καὶ κρατήσας τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμνεν. Ἀλλ' οὐδὲν ἀνύειν ἠδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης, δύο ἀνεφύοντο. Προσκαλεσάμενος οὖν βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, [a] ἐπέταξεν αὐτῷ μέρος τι καταπρῆσαι τῆς C ἐγγὺς ὕλης, καὶ τοῖς δαλοῖς ἐπικαίειν τοὺς τόπους τῶν τετμημέ- νων κεφαλῶν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἰολάου κωλύοντος τὰς [b] ἀνα- φυομένας κεφαλὰς, Ἡρακλῆς περιγίνεται τὴν ἀθάνατον ἀποκό- ψας, τὸ σῶμα δὲ τῆς Ὕδρας ἀνασχίσας, καὶ τῇ χολῇ ταύτης τοὺς ὀϊστοὺς βάψας, θανατηφόρους εἰργάσατο. D

27 [c] Τγιέστερος κρότωνος: Ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων ἡ παροιμία, ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρότωνος. Λεῖον γάρ ἐστιν ὅλον, καὶ χωρὶς ἀμυχῆς, καὶ μηδὲν ἔχων σίνος. Μέμνηται [d] τούτου Μένανδρος ἐν Λοκροῖς.

28 [e] Τπὲρ ὄνου σκιᾶς: Μέμνηται ταύτης ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ E Μένανδρος.

βλαστάνουσαν. Horat. lib. IV. Oda 4. *Non hydra secto corpore firmior Vinci dolentem crevit in Herculem.* Nota in vulgus fabula in duodecim Herculis laboribus ex Diodoro, et Pausania in Corinthiacis, qui unum tantum caput agnoscit, Suidas novem, uti et Zenobius, Alcæus quinquaginta, Simonides nonaginta, Diodorus centum. Vide Servium in VI. Æneid. ad illud: *ac bellua Lernæ.* SCHOTT. Vide Schol. Plat. p. 159.

[z] Ἡ δὲ Ὕδρα] Vid. Apollodor. II. 4, 2.

[a] ἐπέταξεν] ἔταξεν H.

[b] ἀναφυομένας] τὰς ἀναφυομένας κεφαλὰς P. et nisi fallor H.

[c] Τγιέστερος κρότωνος] *Croton ricinum* est Hermolao Barbaro, Gazæ vero *redivum.* Suidas rursum eadem. Aliter de Crotoniatarum salubritate Strabo lib. VI. [p. 378=403.] quem vide, et hîc Chiliastem Batavum. SCHOTT.

[d] τούτου] ταύτης Meinekius ad Menand. p. 107. Nescio an κρότωνος habendum pro antecedente.

[e] Τπὲρ ὄνου σκιᾶς] Fabulam Plutarchus aliter paulo recitat in Demosthene, et iisdem, quibus Zenobius, verbis Aristophanis interpres in Vespis [191.] Suidas

Λέγουσι δὲ ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος A
κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ
ἄνδρες, διηγήματος τερπνοῦ· Νεανίσκος ποτὲ ὄνον ἐμισθώσατο
Ἀθήνηθεν Μεγάραδε· μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, καταλύσας
τὸν γόμον, [f]ὑπῆλθε τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. Ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ
τοῦ ὀνηλάτου, πρὸς βίαν διεφέρετο, μεμισθωκέναι καὶ τὴν σκιὰν B
λέγων· ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ [g]ὀνηλάτου, καὶ φάσκοντος τὸν ὄνον
μεμισθωκέναι, εἰς δικαστήριον εἰσῆλθον ἀμφότεροι. Εἰπὼν δὲ
ταῦτα ὁ Δημοσθένης κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. Ἀξιούντων δὲ
τῶν δικαστῶν τῆς δίκης τὸ τέλος μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ
τοῦ βήματος· Ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθυ- C
μεῖτε· ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς οὐδὲ τῆς φωνῆς
ἀνέχεσθε;

Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς τὸν ὄνον ἐμισ-
θώσατο. Ὅθεν, φασὶ, καὶ αὐτὸς ὁ Δημοσθένης περὶ τῆς ἐν
Δελφοῖς σκιᾶς φησὶ, καὶ ὁ Πλάτων δὲ, καὶ ἄλλοι πολλοί. Καὶ D
Ἀρχίππῳ δὲ κωμῳδία γέγονεν, Ὄνοτ σκιά. Τάττεται δὲ ἐπὶ
τῶν περὶ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων.

29 [h]Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτοτς: Κλέαρχος φησὶν, ὅτι Καλλι-
κράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος. Εἴ ποτε οὖν ἐθαύ-
μαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῷ, ἔλεγον, Ὑπὲρ E
τὰ Καλλικράτοτς. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων
πολιτείᾳ, Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τῶν [i]δικαστῶν τοὺς μισθοὺς
εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

Sophoclem citat in Cedalione, et Aristophanem in Dædalo, Aristotelem item ἐν διδασκαλίαις, qui et illam fortasse Archippi comœdiæ ἐπιγραφὴν laudarit. Platonis vero locus in Phædro sic habet [p. 260 C.] Μὴ περὶ ὄνου σκιᾶς ὡς ἔπος, τὸν ἔπαινον ποιούμενος, ἀλλὰ περὶ κακοῦ, ὡς ἀγαθοῦ. Adhibent præterea adagium Lucianus in Sectis [c. 71.] Procopius in Epistola quadam, et Origenes libro III. contra Celsum initio. Apuleius non a Demosthene, sed ex se natam fabulam jocatur. Non dissimile illud: *Grammatici certant de lana sæpe caprina.* Nunc Vaticani accipite codicis scripturam: sic enim ibi: ὑπῆλθεν εἰς τὴν σκιὰν, pro ἀπῆλθε, et μεμισθῶσθαι, non μεμισθωκέναι. Mox, ἐπὶ τὸ βῆμα, et, ὃ δικασταὶ ἐπιθυμεῖται. SCHOTT.

[f] ἀπῆλθε εἰς] ὑπῆλθε P.

[g] ὀνηλάτου] τοῦ ὀνηλάτου P. H.

[h] Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους] Desumtum et hoc e Zenobio a Suida. SCHOTT.

[i] δικαστῶν] τῶν δικ. P. H.

30 [k]Ὑπερβεταῖα: Ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται. [l]Παρὰ A γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ Ὑπερβεταῖος ἀνεγράφη.

31 Φόνοτ πτερόν: Τὸν διὰ τῶν ὀϊστῶν, πτερόεντα, ἢ ταχύν. Βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

32 [m]Φροτρεῖν ἢ πλοττεῖν: Ἐπὶ τῶν ἀναλισκόντων ἐκ τῶν B ἀλλοτρίων ἡ παροιμία εἴρηται. Ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας, μισθοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάττουσιν ὑπ' αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν.

33 [n]Φροτρῆσαι ἐν Νατπάκτωι: Φιλίππου Ναύπακτον ἑλόντος Ἀχαιοὶ τοὺς φρούρους [o]ἀπέσφαξαν, καὶ Παυσανίαν τὸν ἄρχοντα C τῆς φρουρᾶς ἀπέκτειναν, ὡς φησὶ Θεόπομπος.

34 Φιλίπποτ Ἀλεκτρτών: Αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων. Ἀλεκτρυὼν γάρ τις ἐγένετο Φιλίππου στρατηγὸς, ὃν ἀπέκτεινεν, ὡς φασὶ, Χάρης ὁ Ἀθηναῖος. Μέμνηται δὲ αὐτοῦ [oo]Ἡρακλείδης ὁ κωμικὸς, καὶ Ἀντιφάνης. D

35 [p]Φωκαέων ἀρά: Οἱ Φωκαεῖς ποτὲ τῆς αὐτῶν ἐκπεσόντες

[k] Ὑπερβεταῖα] Eadem rursus Suidas, sollenne illud suum servans, nisi quod Octobrem mensem non Decembrem sic nominatum tradat, ut et Canon Apostol. 38. Hîc autem Ὑπερβεταῖος προσαγορεύεται in Vatic. legi, pro ἀνεγράφη. SCHOTT.

[l] Παρὰ] περὶ P. mox ἐνιαυτοῦ om. H. cum lacuna.

[m] Φρουρεῖν ἢ] Eadem mente Suidas. Erasmus tamen quasi insulanorum sint opera usi Athenienses in præsidiis, hæc reddidit, eumque secutus religiose Cognatus. SCHOTT.

[n] Φρουρῆσαι] φρουρήσαιο P. φρουρήσεις Suid.

[o] ἀπέσφαξαν] Turbat hîc lectio, et ab historiæ discedit fide. Deesse enim videtur φρουροὺς præsidiarios, post ἀπέσφαξαν. Sic enim fere Suidas, et Apostolius, ex Achivorum sententia Philippum præsidia jugulasse. Altera quoque Erasmi hîc βαθυμία est. Constat namque Philippum ipsum a Pausania interfectum. SCHOTT. τοὺς φρούρους addidi cum P. Est lacuna in H. F.

[oo] Ἡρακλείδης] Vid. Athenæus XII. p. 532 E.

[p] Φωκαέων] Refert et Strabo lib. IX. [ ] post Herodotum, qu in Clione [165.] narrat, validis se imprecationibus devinxisse, projecta in mare massa ferrea, non prius se domum reversuros, quam illa e fundo exstiterit, quod ἀδύνατον videbatur. Horatius quoque diserte eadem Od. XVI. Epod. commemorat, et ibidem interpretes, Lambinus, Torrentius, et alii. Profecti vero in Galliam, Massiliam coloniam deduxerunt, teste ex Aristotele Athenæo lib. XIII. et Isocrate in Archidamo. Diversi, ne quis erret, ab his *Pho-*

Λέγουσι δὲ ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος A
κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ
ἄνδρες, διηγήματος τερπνοῦ· Νεανίσκος ποτὲ ὄνον ἐμισθώσατο
Ἀθήνηθεν Μεγάραδε· μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, καταλύσας
τὸν γόμον, [f]ὑπῆλθε τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. Ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ
τοῦ ὀνηλάτου, πρὸς βίαν διεφέρετο, μεμισθωκέναι καὶ τὴν σκιὰν B
λέγων· ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ [g]ὀνηλάτου, καὶ φάσκοντος τὸν ὄνον
μεμισθωκέναι, εἰς δικαστήριον εἰσῆλθον ἀμφότεροι. Εἰπὼν δὲ
ταῦτα ὁ Δημοσθένης κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. Ἀξιούντων δὲ
τῶν δικαστῶν τῆς δίκης τὸ τέλος μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ
τοῦ βήματος· Ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθυ- C
μεῖτε· ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς οὐδὲ τῆς φωνῆς
ἀνέχεσθε;

Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς τὸν ὄνον ἐμισ-
θώσατο. Ὅθεν, φασὶ, καὶ αὐτὸς ὁ Δημοσθένης περὶ τῆς ἐν
Δελφοῖς σκιᾶς φησὶ, καὶ ὁ Πλάτων δὲ, καὶ ἄλλοι πολλοί. Καὶ D
Ἀρχίππῳ δὲ κωμῳδία γέγονεν, Ὄνοτ σκιά. Τάττεται δὲ ἐπὶ
τῶν περὶ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων.

29 [h]Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτοτς: Κλέαρχος φησὶν, ὅτι Καλλι-
κράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος. Εἴ ποτε οὖν ἐθαύ-
μαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῷ, ἔλεγον, Ὑπὲρ E
τὰ Καλλικράτοτς. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων
πολιτείᾳ, Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τῶν [i]δικαστῶν τοὺς μισθοὺς
εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

Sophoclem citat in Cedalione, et Aristophanem in Dædalo, Aristotelem item ἐν διδασκαλίαις, qui et illam fortasse Archippi comœdiæ ἐπιγραφὴν laudarit. Platonis vero locus in Phædro sic habet [p. 260 C.] Μὴ περὶ ὄνου σκιᾶς ὡς ἔπους, τὸν ἔπαινον ποιούμενος, ἀλλὰ περὶ κακοῦ, ὡς ἀγαθοῦ. Adhibent præterea adagium Lucianus in Sectis [c. 71.] Procopius in Epistola quadam, et Origenes libro III. contra Celsum initio. Apuleius non a Demosthene, sed ex se natam fabulam jocatur. Non dissimile illud: *Grammatici certant de lana sæpe caprina.* Nunc Vaticani accipite codicis scripturam: sic enim ibi: ὑπῆλθεν εἰς τὴν σκιὰν, pro ἀπῆλθε, et μεμισθῶσθαι, non μεμισθωκέναι. Mox, ἐπὶ τὸ βῆμα, et, ἃ δικασταὶ ἐπιθυμεῖται. SCHOTT.

[f] ἀπῆλθε εἰς] ὑπῆλθε P.

[g] ὀνηλάτου] τοῦ ὀνηλάτου P. H.

[h] Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους] Desumtum et hoc e Zenobio a Suida. SCHOTT.

[i] δικαστῶν] τῶν δικ. P. H.

30 [k] Ὑπερβεταῖα: Ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται. [l] Παρὰ A
γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ Ὑπερβεταῖος
ἀνεγράφη.

31 Φόνοτ πτερόν: Τὸν διὰ τῶν ὀϊστῶν, πτερόεντα, ἢ ταχύν.
Βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

32 [m] Φροτρεῖν ἢ πλοττεῖν: Ἐπὶ τῶν ἀναλισκόντων ἐκ τῶν B
ἀλλοτρίων ἡ παροιμία εἴρηται. Ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλα-
βόντες τοὺς νησιώτας, μισθοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάτ-
τουσιν ὑπ' αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν.

33 [n] Φροτρῆσαι ἐν Ναυπάκτωι: Φιλίππου Ναύπακτον ἑλόντος
Ἀχαιοὶ τοὺς φρούρους [o] ἀπέσφαξαν, καὶ Παυσανίαν τὸν ἄρχοντα C
τῆς φρουρᾶς ἀπέκτειναν, ὡς φησὶ Θεόπομπος.

34 Φιλίππου Ἀλεκτρτών: Αὕτη τάττεται ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς
κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων. Ἀλεκτρυὼν γάρ τις ἐγένετο Φι-
λίππου στρατηγὸς, ὃν ἀπέκτεινεν, ὡς φασὶ, Χάρης ὁ Ἀθηναῖος.
Μέμνηται δὲ αὐτοῦ [oo] Ἡρακλείδης ὁ κωμικὸς, καὶ Ἀντιφάνης. D

35 [p] Φωκαέων ἀρά: Οἱ Φωκαεῖς ποτὲ τῆς αὐτῶν ἐκπεσόντες

[k] Ὑπερβεταῖα] Eadem rursus Suidas, sollenne illud suum servans, nisi quod Octobrem mensem non Decembrem sic nominatum tradat, ut et Canon Apostol. 38. Hîc autem Ὑπερβεταῖος προσαγορεύεται in Vatic. legi, pro ἀνεγράφη. SCHOTT.

[l] Παρὰ] περὶ P. mox ἐνιαυτοῦ om. H. cum lacuna.

[m] Φρουρεῖν ἢ] Eadem mente Suidas. Erasmus tamen quasi insulanorum sint opera usi Athenienses in præsidiis, hæc reddidit, eumque secutus religiose Cognatus. SCHOTT.

[n] Φρουρῆσαι] φρουρήσαιο P. φρουρήσεις Suid.

[o] ἀπέσφαξαν] Turbat hîc lectio, et ab historiæ discedit fide. Deesse enim videtur φρουροὺς præsidiarios, post ἀπέσφαξαν. Sic enim fere Suidas, et Apostolius, ex Achivorum sententia Philippum præsidia jugulasse. Altera quoque Erasmi hîc βαθυμία est. Constat namque Philippum ipsum a Pausania interfectum. SCHOTT. τοὺς φρούρους addidi cum P. Est lacuna in H. F.

[oo] Ἡρακλείδης] Vid. Athenæus XII. p. 532 E.

[p] Φωκαέων] Refert et Strabo lib. IX. [ ] post Herodotum, qu in Clione [165.] narrat, validis se imprecationibus devinxisse, projecta in mare massa ferrea, non prius se domum reversuros, quam illa e fundo exstiterit, quod ἀδύνατον videbatur. Horatius quoque diserte eadem Od. XVI. Epod. commemorat, et ibidem interpretes, Lambinus, Torrentius, et alii. Profecti vero in Galliam, Massiliam coloniam deduxerunt, teste ex Aristotele Athenæo lib. XIII. et Isocrate in Archidamo. Diversi, ne quis erret, ab his *Pho-*

ἐπηράσαντο μηδέποτε κατελθεῖν εἰς αὐτήν. Μέμνηται ταύτης A
[b]Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ.

36 [q]ΦΑΣΗΛΙΤΩΝ ΘΥΜΑ: [r]Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναίμων λέγεται. Φασὶ γὰρ τοὺς Φασηλίτας [r]ταρίχους τοῖς θεοῖς θύειν.

37 [s]ΦΩΚΟΥ ΕΡΑΝΟΣ: Αὕτη λέγεται κατὰ τῶν εὐωχίας συναγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων [t]ἐπί- B
γαμον, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνους συνῆγε, καὶ ἑστιῶν τοὺς μνηστῆρας, ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. [u]Ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι, ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον.

38 [u]ΧΑΛΕΠΑ ΤΑ ΚΑΛΑ: Παροιμία, ἧς μέμνηται καὶ Πλάτων. [x]Ἐλέχθη δὲ ἐντεῦθεν· Περίανδρον τὸν Κορίνθιον κατ' [x]ἀρχὰς μὲν C
εἶναι δημοτικὸν, ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλεῖν, καὶ τυραννικὸν ἀπὸ δημοτικοῦ γενέσθαι· καὶ ταῦτα Πιττακὸν πυθόμενον

cæis aut *Phocæensibus* sunt *Phocici* ac *Phocenses*, de quibus singulari libro Pausanias, indeque alterum ductum. Rectius vero hîc Vatic. membranæ legunt: Οἱ Φωκαεῖς ποτὲ τῆς ἑαυτῶν γῆς ἐκπεσόντες, &c. SCHOTT.

[q] *Φασηλιτῶν*] Suidas eadem, nisi quod e Callimacho Nomimis Barbaricis salsamenta Calabro, nescio cui, offerre solitos Phaselitas ait, quem Erasmus *Caprodeum* nominat, nisi si mendosus utrimque codex est. In Vatic. enim ita scriptum est: Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ Καλαβρῷ θύειν. Ἄφενε τῶν Φασηλιτῶν ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας. SCHOTT. Ultima sunt Aristoph. Pac. 1144. ubi *φασήλων*.

[r] *ταρίχους*] τάριχος A. τάριχον Phot. Suid.

[s] *Φώκου*] Eadem iterum Suidas. Plutarchus in ἐρωτικοῖς [p. 774 D.] rem aliter paulo narrat. De triplici autem conviviorum genere Eustathius ad Homeri Odyss. α'. et λ'. Ἡ γάμφ, ἢ ἐράνῳ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ. Eustathius, ἔρανος λέγεται τὸ ἐκ συμβολῆς γινόμενον δεῖπνον. *Symbolum* Latini reddiderunt, vel potius *symbolam*, ut in Plauto et Terentio doctiss. Turnebus legendum censuit. Sed hîc *γάμον* potius quam ἔρανον dixisse oportuit, pro nuptiali convivio, nisi si symbolis collatis ac fraudatis Phocus procos circumscripsit, ac veluti corvos delusit hiantes. SCHOTT.

[t] *ἐπὶ γάμου*] ἐπὶ γάμον H. ἐπίγαμον Diogenian. VIII. 66. Mox αὐτὴν om. H.

[u] Χαλεπὰ] Plato frequenter hoc utitur lib. IV. [p. 435 C.] VI. [p. 497 D.] et VII. Politicorum, initio item Cratyli [p. 384 A.] et in Hippia majore extremo [p. 304 E.] Plutarchus περὶ παίδων ἀγωγῆς [p. 6 C.] Lucianus, et alii. De aspera calle virtutis Hesiodus in ἔργοις, quem locum ad verbum ut ediscat Leptæ suadet M. Tullius lib. VI. ad Fam. Epist. 18. Codex autem Vaticanus brevius: Τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου· ἀδύνατον οὖν εἶναι ἐφ' ἅπαντα ἀγαθόν. Cetera desiderantur. SCHOTT. Schol. Platon. p. 14. et 135.

[x] ἀρχὰς μὲν] μὲν om. H.

τὸν Μιτυληναῖον, καὶ δείσαντα περὶ [y]τῆς αὐτῆς γνώμης, φυγεῖν A
τότε τυραννοῦντα Μιτυληναίων. Ἀλλὰ πυνθανομένων δι' ἣν αἰ-
τίαν ἀφίστατο τῆς ἐξουσίας, εἰπεῖν τὸν Πιττακὸν,

Ὡς ἄρα χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι·

νομίσαντα διὰ τὰ συμβάντα τῷ Περιάνδρῳ δυσχερέστατον εἶναι
τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. Σόλωνα δὲ ταῦτα πυνθανόμενον B
εἰπεῖν, ΧΑΛΕΠΑ ΤΑ ΚΑΛΑ· καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν.
Ἄλλοι δὲ τὸ ΧΑΛΕΠΟΝ ἀκούουσιν ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. Ἀδύνατον
οὖν εἶναι ἐφ' ἅπαντα ἀγαθόν.

39 [z]ΧΑΡΑΔΡΑΙΟΣ ΛΕΩΝ: Ὁ παρὰ ταῖς Χαράδραις, εἰ [a]μὴ τὸν
Θεσπιακὸν λέγει, ὃν πρῶτον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς ἐν Θεσπίαις. C
Χαράδρα δὲ καλεῖται ὁ τόπος.

40 [c]ΧΑΡΑΞ ΤΗΝ ΑΜΠΕΛΟΝ: Παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος
τὸ σωζόμενον πάθῃ. Ἀναγράφει δὲ αὐτὴν κακῶς Ἀριστο-
φάνης,

Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. D

41 [d]ΧΑΡΩΝΙΟΣ ΘΥΡΑ: Μία τοῦ νομοφυλακίου θύρα, δι' ἧς οἱ
κατάδικοι τὴν ἐπὶ θανάτου ἐξάγονται.

42 [e]ΧΑΙΡΕ ΦΙΛΟΝ ΦΩΣ: Γραῦς θέλουσα ἀκολασταίνειν γυμνὴ, ἵνα

[y] τῆς αὐτῆς] ταύτης τῆς H. τῆς ἑαυτοῦ Schol. Platon.

[z] Χαραδραῖος] An a torrente dictus hic leo, quem et *Nemeæum* et *Cleonæum* poëtæ appellant, unum in XII. Herculis laboribus? an a *Charadrio* ave, quam *rupicem* Gaza reddidit, cujus aspectus icterim tollere putatur. Vide adag. χαραδριὸν μιμούμενος, apud Suidam, et Erasm. item χαραδριοῦ βίος apud Junium Hadrianum Cent. 3. adag. 8. SCHOTT.

[a] μὴ ἄρα] ἄρα om. P. H. Uterque mox om. Χαράδραις post Θεσπίαις. Neque habet Suidas.

[c] Χάραξ quid, Phrynichus, Suidas, Etymologus, Eustathius in Homerum, et interpres Aristoph. [Vesp. 1282.] Cur autem male dicat a comico ἀναγράφειν proverbium, non video, nisi, ut suspicor, mendo non vacat locus, aut καλῶς rescribendum. Adagium vero Thomas Magister in Lexico interpretatur: Ἡ χάραξ ἐπὶ ἀμπέλου, ὡς παροιμία. Ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον ἐλυμήνατο, ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν εἰσαγόντων βοηθούς. SCHOTT.

[d] Χαρώνιος] Habet Hesychius, Pollux, ac Suidas. Nota de Charonte inferorum portitore fabula. Vatic. autem præfert Χαρώνειος θύρα, et pro ἐξάγονται, ἐξήγοντο ibi legas. SCHOTT.

[e] Χαῖρε] Plutarchus lib. VII. Sympos. [p. 705 C.] aliter narrat, et in ebrii ore collocat. Idemque alibi φῶς ἀγαθὸν dici a Græcis solitum boni ominis gratia, cum lumen vesperi inferretur: quod et Varro tradit, unde etiam *Mane* derivat, quod *Manum, bonum* sit. SCHOTT.

μὴ τὴν ῥάκωσιν τοῦ σώματος ἐλέγξῃ, τὸν λύχνον ἀποσβέσασα A
εἶπε, ΧΑΊΡΕ ΦΊΛΩΝ ΦΩΣ.

43 [f]ΧΡΉΜΑΤ' ἈΝΉΡ: Αὕτη ἀποφθεγματικὴ ἐστὶν, ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν. Μέμνηται αὐτῆς Πίνδαρος. Ἀλκαῖος δὲ ὁ ποιητὴς ὑπὸ Ἀριστοδήμου τοῦ Λακεδαιμονίου εἰρῆσθαι ταύτην φησίν. H

44 ΧΕΙΡΟΒΡΩΤΙ ΔΕΣΜΩΙ: Τοῖς [g]πυκτικοῖς ἱμᾶσι. Διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν. Βέλτιον δὲ τὸν [h]δεσμὸν ἀκούειν, τὸν ἀποβιβρώσκοντα τὸ χεῖρε. [i]Ἐδεήθη γὰρ ἔν τινι πεταλίῳ Στησίχορος εὐναρχεῖν τῶν ἐπὶ [i]Πελίαν ἄθλων.

45 [k]ΧΘΟΝΙΑ ΛΟΥΤΡΆ: Τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. [l]Ἐκομίζετο γὰρ ἐπὶ τοὺς τάφους λουτρά. C

46 [l]ΧΕΙΡΩΝΕΙΟΝ ἜΛΚΟΣ: Τὸ ἀπὸ πολλῆς στάσεως ἐν τοῖς ποσὶ

[f] Χρήματ'] Apophthegma hoc Thaleti tribuit Laërtius, Aristodemo ut hîc Zenobius, Pindari Scholiastes, sed Chrysippi, non Alcæi auctoritate, ad illa in Isthmiacis, Oda 2. Νῦν δ' ἐφίητι τωργείου φυλάξαι Ῥῆμα, τῆς ἀληθείας ἄγχιστα βαῖνον, Χρήματα, χρήματ' ἀνήρ. Huc illud Flacci pertinet, Pindari æmuli: *Nil satis est, inquit, qui tanti quantum habeas, sis.* Nec illud ejusdem abludit: *quærenda pecunia primum, Virtus post nummos.* SCHOTT.

[g] πυκτικοῖς εἴμασι] Mendosus nimis hic locus et truncatus, a quo idcirco plerique manus abstinuerunt, forte quod depositum existimarent. Erasmus, ne nihil dicere videretur, *Ponticarum vestium* nescio quas manicas excogitavit, ut Ποντικοῖς legisse credas, pro vulgato illo πυκτικοῖς. Joannes Hartungus κοπτικοῖς, pro *scindentibus vinculis*, id est arctis, tentabat Decuria prima, cap. 2. Locorum, itaque Gilb. Cognatus edidit. Paulus vero Leopardus tertio pedatu longe felicius ex Hesychio, et Varino, πυκτικοῖς ἱμᾶσιν pro *pugilum cæstibus* lib. V. Miscellan. cap. 20. quomodo et in Vaticanis scriptum membranis invenimus. Sequentia haud scio huc pertineant, an assuta sint. Suidas nihil hîc opis attulit, nisi quod χειροβρῶτα δεσμὸν ait esse ὁ ἀποβρώσκων τῶ χεῖρε. SCHOTT. πυκτικοῖς ἱμᾶσι A. cum Hesychio.

[h] δεσμὸν] δὲ τὸν δεσμὸν A.

[i] Πελίαν] Πελία H. Postrema saltim ingeniose corrigit Schneidewinus ad Ibyci fragm. p. 169. ὡς Στησίχορος ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπὶ Πελίᾳ ἄθλων.

[k] Χθόνια] Tale aquæ lavacrum mortuis allatum *arferial* nominabant, auctore Festo Pompeio, ac Glossario vetere: quod observavit, ne describere cogar, ex Hesychio, Valerio Harpocratione, ac Suida, Io. Meursius De Funeribus Rom. cap. 14. et Ioan. Kirchmannus lib. IV. cap. 4. SCHOTT.

[l] Χειρώνειον] Paulus Ægineta, et Eustathius ejusmodi ulcera nominant, ut Chirone medicinæ peritissimo indigentia. Galenus περὶ θεραπευτικῶν μεθόδου inde dicta ait, quod talia primus ulcera Chi-

γινόμενον τραῦμα, καὶ διηνεκῶς ἰχῶρας ἐκκρίνον. [m]Τοξευθεὶς A
γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους ὁ Χείρων, μάχην πρὸς Κενταύρους ἐνστησα-
μένου, ἀνίατον ἔσχεν ἕλκος περὶ τὸν πόδα· δι' οὗ καὶ ἀπέθανεν.
Ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνιάτων προήχθη τραυμάτων.

47 Χρτσὸς ὁ Κολοφώνιος: Μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν
[n]Κωκάλῳ. Εἴρηται δὲ, παρ' ὅσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον B
χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται. Καὶ Ἡρόδοτος δὲ Κολοφώνιον
καλεῖ τὸν ἄριστον χρυσόν.

48 [o]Χαμαὶ ἀνταεῖς, Πλίνθον πατνεις, Φακὸν κόπτεις: Αὗται πᾶσαι ἐπὶ τῶν τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων εἴρηνται.

49 Ψώρα Ἡράκλειος: Ἡ τῶν Ἡρακλείων λουτρῶν δεομένη C
πρὸς θεραπείαν. Ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ τῷ Ἡρακλεῖ ἀνῆκε πολλαχοῦ
θερμὰ λουτρὰ πρὸς ἀνάπαυλαν τῶν πόνων, ὡς φησὶ καὶ [p]Πίνδαρος
ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους.

50 Ὥσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡμῖν γυνή: Ταύτης Πολύ-
ζηλος μέμνηται ἐν Μουσῶν γοναῖς, ἐπί τινος πολλὰς θυγατέρας D
ἀπογεννώσης· ἐπειδὴ Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας πόλιν [q]φασὶ ποτὲ
[r]ἀνθῆσαι δόρασί τε καὶ πλήθει τετρώρων ἁρμάτων. Οἱ δὲ φασὶν
οὐ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ἡρωΐδα [s]Χαλκίδα εἰρῆσθαι. Κομβὴν γὰρ
φασὶ, τὴν ἐπικληθεῖσαν Χαλκίδα, ἐπειδὴ ὅπλα χαλκᾶ ἐποιήσατο,
πρώτην συνοικήσασαν ἀνδρὶ ἑκατὸν παίδων γενέσθαι μητέρα, ὡς E
ἱστοροῦσιν οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ συγγράψαντες, καὶ Ἄριστος ὁ Σαλα-
μίνιος.

ron curarit. Diodorus vero Siculus de hoc vulnere aliter lib. IV. Bibliothecæ. Herculis telum unum in pedem Chironis decidisse refert, itaque Chironem interfecisse. In Virgilianis Catalectis legitur: *Vivit pectore sub dolente vulnus Quod Chironia nec manus levaret.* SCHOTT.

[m] Τοξευθὲν] τοξευθεὶς P.

[n] Κωκάλῳ] Fr. 131.

[o] χαμαὶ] Theocritus in Charitibus: Καὶ ὕδατι νίζειν θολερὰν λοετδεῖ πλίνθον. Terentius in Phorm. *Loquarne? incendam. Taceam? instigem. Purgem me? laterem lavem.* SCHOTT.

[p] Πίνδαρος] Πείσανδρος Ruhnkenius apud Heynium Excurs. I. ad Virg. Æn. II. coll. Schol. Aristoph. Nub. 1047.

[q] φασὶ ποτὲ ἐν θησαιδόρασι] Rectius forte Vaticanæ membranæ: *φασὶ ποτὲ ἀνθῆσαι φορὰ καὶ πλήθει.* SCHOTT.

[r] ἐνθῆσαι] ἀνθῆσαι A. cum Vat. Hoc vel εἰθηνῆσαι Valckenærius. εὐθηνῆσαι item manus ignota in marg. ed. Ald. in Bibl. Bodl.

[s] Χαλκίδα] καλχίδα P. καλκίδα F.

51 Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος: *Ταύτης μέμνηται* A
Μένανδρος ἐν [t] *Ὀλυνθίᾳ.*

52 Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελὼν [u] σεμνύνεται: *Οἱ*
μὲν ἱερὰν φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει ἀσπίδα [x] *καθηλουμένην ὀχυρὰν*
καὶ δυσκαθαίρετον. Οἱ δὲ λόχον φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει τῶν πάνυ
ἀκμαζόντων νεανίσκων, ὃν Ἀσπίδα καλεῖσθαι. B

[t] Ὀλυνθίᾳ] Pro *Olynthia*, quam Menandri agnoscit nemo, vereor ne Περινθίᾳ reponandum. Citat Suidas e Thersita Chæremonis. Recte Cicero Tusc. V. *Accipere quam facere præstat injuriam.* Quod dictum Phocioni Plutarch. tribuit; et Ælian. lib. II. ποικίλ. ἱστορ. cap. 16. Vaticanus autem codex ἐχυρὰν καὶ δυσκαθαίρετον præfert; expungendumque censeo λόγον, λόχον reponendo, ejusdem libri auctoritate. SCHOTT.

[u] σεμνύνεται] σεμνήνεσθαι H. qui mox ἱερά.

[x] καθελουμένην] καθηλουμένην Meursius, καλουμένην A.

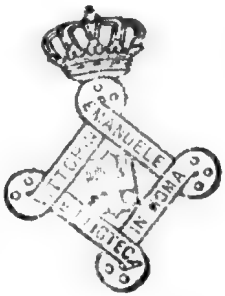

INDEX PROVERBIORUM,

NECNON

VOCABULORUM NOTATU DIGNIORUM.

N. B. B *significat Proverbia e cod. Bodleiano,* C *Proverbia e cod. Coislin.* D *Diogenianum,* Z *Zenobium,* Plut. *Plutarchi Proverb. edit. Wyttenbach.* Hes. *Hesychium ed. J. Alberti,* S *Suidam,* Ph. *Photium.*

Ἄβρωνες βίος B 2. Z 1, 4. D 1, 2. S.
Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα B 1. Z 1, 1. D 1, 1. S. Hes. 26.
Ἀβυδηνῶν φλυαρία S.
Ἄβυδον μὴ εἰκῇ B 658.
Ἄβυδος S.
ἀβυρτάκην B 617. Z 5, 3.
Ἀγαθὰ Κιλίκων B 10. Z 1, 3. D 1, 9. S.
Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον B 4. Z 1, 12. D 1, 4. S.
Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες B 13. Z 1, 14. S.
Ἀγαθῶν ἀγαθίδες S. B 677. C 240.
Ἀγαθῶν θάλασσα B 11. Z 1, 9. D 1, 10.
Ἀγαθῶν μυρμηκία B 12. Z 1, 11. D 1, 10.
Ἀγαθῶν σωρός B 12. Z 1, 10. D 1, 10. S.
Ἀγαθώνειος αὔλησις B 7. Z 1, 2. D 1, 7. S. Hes. 31.
Ἀγάλματα Ἑκάτης B 162. Hes. 28. 1126.
Ἀγαμέμνονος θυσία B 5. Z 1, 13. D 1, 6.
Ἀγαμεμνόνεια φρέατα B 6. Z 1, 6. Hes. 32.
ἀγέλαστει B 368.
Ἀγέλαστος πέτρα B 8. Z 1, 7. D 1, 8. Hes. 41.
ἄγκυλον ξύλον D 6, 92.
ἄγκυρα ἱερὰ B 513.
Ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενοι S.
ἀγκὼν γλυκὺς Z 2, 92.
Ἀγναμπτότατος βάτος αὖος (-ερος βάτου αὔου) B 17. Z 1, 16. D 1, 13. S.
Ἀγνὴ γάμων B 163. D 2, 46.
Ἀγνοεῖ ἀράχχη παῖδας ὡς παιδεύεται B 174. S.
Ἀγνότερος παιδαλίου D 1, 11. S.
Ἀγόμενος διὰ φρατόρων κύων B 162. D 2, 45.
Ἀγορὰ Κερκώπων B 3. Z 1, 5. D 1, 3. S. Hes. 61.
Ἀγορὰ Λύκιος (Λύκειος) B 167. D 2, 49.
Ἀγοραῖος νοῦς S.
Ἀγοράσω ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι S.
Ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται S.
Ἀγραφίου δίκη B 9. Hes. 65.
Ἀγρία μέλιττα S.
Ἀγρίου βέβρωκας B 14. Z 1, 8. Hes. 68.
ἀγρίπταν ἀγρίαν ἐλαίαν Λάκωνες B 193. ἄγριππον Z 1, 60. ἄγριππος D 2, 63.
Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος B 16. Z 1, 15. D 1, 12. S.
Ἀγρὸς ἡ πόλις B 164. D 2, 47.
Ἀγροῦ πηγὴ (πυγὴ) B 15. Hes. 70.
Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις S.
Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται B 41. Z 2, 45. S.
Ἄδακρυς πόλεμος B 31. Z 1, 28. D 1, 53. Plut. 49.
Ἀδδηφάγων ἅρμα B 35. D 1, 55.
Ἀδεὲς δέος B 20. D 1, 16.
Ἄιδειν κελεύουθ' ὥσπερεὶ τέττιγας ἐστιῶνταS.
Ἄιδειν πρὸς μυρρίνην Z 1, 19. Hes. 143.
Ἄιδεις ὥστερ εἰς Δῆλον πλέων B 34. Z 2, 37. D 1, 22. S.
Ἄιδεις ἔχων B 21. Hes. 144.
Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη D 3, 29.
ἀδιεξέταστοι B 850. ἀδιεξόδευτοι Suid.
Ἀδμήτου μέλος καὶ Ἁρμοδίου B 19. 199. Z 1, 18. D 2, 68. S. Hes. 97.

Ἄιδου πρωκτῷ περιπέσοις D 2, 43.
Ἀδραστεία Νέμεσις B 33. Z 1, 30. D 1, 54. S.
Ἀδύνατα θηρᾷς B 32. Z 1, 29. S.
Ἀδώνιδος κῆποι B 18. Z 1, 49. D 1, 14. S. Hes. 103.
Ἄιδων τὴν σπιθαμὴν τοῦ βίου πρὸς ἄνηθον S.
Ἄιειδε τὰ Τέλληνος Z 1, 45. 2, 15. D 1, 44. Plut. 27.
Ἀεὶ vid. infra Αἰεί.
Ἀεὶ γεωργὸς (γεώμορος) εἰς νέωτα πλούσιος B 40. Z 2, 43. S.
Ἀεὶ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι Z 2, 44. D 1, 58. S.
Ἀεὶ κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἴζάνει B 44. Z 2, 47. D 1, 61. Plut. 66.
Ἀεὶ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς κρατῆρας B 168. D 2, 50.
Ἀεί με τοιοῦτοι [πόλεμοι] πολέμιοι διώκοιεν B 53. Z 2, 52. D 1, 70. S.
Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω B 175. D 2, 54.
Ἀεί τις ἐν Κύδωνος B 39. Z 2, 42. Plut. 129. S.
Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακὸν B 51. Z 2, 51. D 1, 68. S.
Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις B 49. Z 2, 49. D 1, 65. S.
Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύεται B 159. Z 1, 20. D 2, 44. S. Hes. 149.
Ἀετὸς ἐν νεφέλαις B 50. Z 2, 50. D 1, 67. S.
Ἀετὸς θρίπας ὁρῶν B 54. Z 2, 53. D 1, 71.
Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης B 36. Z 2, 38. D 1, 56. S.
Ἀζαναῖα (Ἀζανέα) κακὰ B 55. Z 2, 54. D 1, 24.
Ἀηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι B 165. D 2, 48.
Ἀθηνᾷ τὴν αἴλουραν B 153. Z 2, 25. D 2, 37. S. Plut. 45.
Ἀθηνᾶς ἄγαλμα S.
Ἀθηναίων δυσβουλία S.
Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Δημνίας βοός B 166. S.
Αἰάντειος γέλως B 71. 160. Z 1, 43. D 1, 41. S.
Αἰγαίαν ἐμβολὴν B 78.
Αἰγείρου θέα S.
Αἰγιαλῷ λαλεῖς B 66. Z 1, 38. D 1, 37. S.
Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι B 79. Z 1, 48. D 1, 47.
(Αἰγιναίαν ἐμπολὴν) B 78.
(Αἰγὶς) περὶ πόλιν B 177. 377.
Αἰγὸς τρόπον S.
Αἰγῶν ὀνόματα B 178. S.
Αἰγυπτιάζειν S.
Αἰγύπτου γάμος B 176. D 2, 55.
Αἰγυπτία κληματὶς S.
Αἶδος κυνῆ B 69. Z 1, 41. D 1, 39. S. Hes. 143.
Αἶδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτη B 173. S.
Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς B 172. 206. S.
Αἰεί vid. supra Ἀεί.
Αἰεὶ γέροντι νέαν ἐπιβάλλειν κούρην D 2, 72. S.
Αἰθέρα νήνεμον ἐρέσσειν B 67. Z 1, 39. D 1, 38.
Αἴθης πέπλος B 62. Z 1, 33. D 1, 31. Hes. 152.
Αἰθίοπα σμήχειν B 76. Z 1, 46. D 1, 45. S.
Αἰθυίης ὑπὸ πτερύγεσσιν ἔλυσαν πείσματα νηὸς S.
Αἰθὼν λιμὸς S.
Αἱ Ἰβύκου γέρανοι B 65. Z 1, 37. D 1, 35.
Αἱ λαχάνων προσθῆκαι B 170. D 2, 52. S.
αἴλουρον Ἀθηνᾷ D 2, 37. Z 2, 25.
Αἵματα (Αἵματι Αἵμασι) κλαίειν B 63. Z 1, 34. D 1, 32.
Αἶξ οὔπω τέτοκεν ἔριφος δ' ἐπὶ δώματος παίζει B 70. Z 1, 42. D 1, 40.
Αἶξ οὐρανία B 28. Z 1, 26. S. Hes. 164. t. 2, 818.
Αἶξ Σκυρία B 149. Z 2, 18. D 2, 33. S.
Αἶξ τὴν μάχαιραν B 29. Z 1, 27. D 1, 52. Hes. 164. Ph. 61. Marcell. præf. p. xxiii.
Αἰξωνεύεσθαι S.
Αἱ Οἰδίποδος ἀραί B 169. C 1. D 2, 51. S.
Αἴπολος ἐν καύματι S.
Αἶρε δάκτυλον S.
Αἶρε πλῆκτρον S.
Αἴρειν μασχάλην B 37. Hes. 169. S.
Αἰρεῖν ἔξω πέδα πηλοῦ S.
Αἴρησω τάχα S.
Αἱρεῦντες ἥρήμεθα Z 1, 35. D 1, 33. S.
Αἰσχύνομαι τὴν φιλότητα κ. τ. λ. B 171. D 2, 53. S.
Αἰσώπειον αἷμα B 77. Z 1, 47. D 1, 46. S.
Αἰτναῖος κάνθαρος D 1, 59. Hes. 177.
Αἱ Χάριτος ὑποσχέσεις B 145. Z 2, 13. D 2, 1. Plut. 2. S.

Αἱ Χάριτες γυμναὶ B 64. Z 1, 36. D 1, 34.
Ἄκαιρος εὔνοια οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει B 80. Z 1, 50. D 1, 48.
Ἀκάνθιος κύων B 42.
Ἀκάνθιος τέττιξ B 81. Z 1, 51. D 1, 49. S.
Ἀκαρπότερος ἀγρίππου B 193. Z 1, 60. D 2, 63. S.
Ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κήπων Z 1, 76.
Ἀκεσίας ἰάσατο B 82. Z 1, 52. D 2, 3. S. Plut. 98.
Ἀκεσέως (Ἀκεσαίου) καὶ Ἑλικῶνος ἔργα Z 1, 56. D 2, 7. B 86.
Ἀκεσσαίου σελήνη D 1, 57. 6, 30. Ph. 585.
Ἀκέφαλος μῦθος B 89. Z 1, 59. D 2, 9. S.
Ἀκίνητα κινεῖν B 85. C 5. D 2, 6. S. Z 1, 55.
Ἄκις ποταμὸς D 2, 74.
Ἀκκίζεσθαι D 2, 4. Z 1, 53. B 83.
Ἀκκιζόμενος Σκύθης τὸν ὄνον S.
Ἀκκὼ B 83. Z 1, 53. D 2, 4. S. Plut. 65.
Ἀκλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλων φίλοι B 43. Z 2, 46. D 1, 60. S.
Ἄκλητος ὁ θεὸς καὶ καλούμενος πάρεσται S.
Ἀκόλῳ τὰ χείλη οὐ σύκῳ βῦσαι S. (Ἀκόλλητα—βύσεις) B 186.
Ἀκόνην σιτίζεις B 88. Z 1, 58. D 2, 8. 6, 31.
Ἀ Κορινθία (Ἀκροκορινθία) ἔοικας χοιροπωλήσειν B 195. C 6. Plut. 92. S.
Ἄκουε δὴ κακοῦ λόγου B 185.
Ἄκουε τὰ ἀπὸ καρδίας B 184. D 2, 59.
Ἄκουε τοῦ τὰ τέσσαρα ὦτα ἔχοντος B 84. C 7. Z 1, 54. D 2, 5.
Ἀκραίᾳ Ἥρᾳ Z 1, 27.
ἀκρὶς δυσκίνητος B 202.
Ἀκροθίνια Πυγμαίων κ. τ. λ. S.
Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἕξεις B 87. 207. C 2. Z 1, 57. S.
Ἄκρῳ ἅψασθαι τῷ δακτύλῳ B 90. Z 1, 61. D 2, 10.
Ἄκων μὲν ὡς Ζεὺς εἶδεν D 2, 82.
Ἄλα καὶ κύαμον B 27. Z 1, 25. D 1, 50.
Ἄλας ἄγων καθεύδεις B. 25. Z 1, 23. D 1, 21. S.
Ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν B 91. C 3. Z 1, 62. D 2, 11.
Ἄλασιν ὕει S.
Ἀλεκτρύονός μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν S.
Ἀλεκτρυόνων μέμφεσθαι κοιλίαν B 96. Z 1, 68.
Ἄλευ' ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς B 179. C 8. D 2, 56. S.
Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ B 148. Z 2, 17. S.
Ἀληλεσμένην βίον B 22. 259. Z 1, 21. D 1, 17. Plut. 108. C 9. S.
ἀλήτης Z 3, 22.
Ἁλιεὺς πλησίος νοῦν ὦσει B 147. Z 2, 14. D 2, 31. S.
Ἅλις δὲ δρυόχων B 191.
Ἅλις δρυὸς B 45. Z 2, 40. D 1, 62. S. Hes. 235. Marcell. præf. p. xxiii.
Ἀλκυονίδες ἡμέραι S. Hes. 238.
Ἀλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες B 187. S.
Ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλὰ S.
Ἄλλα μαρτυρεῖ τρία καὶ ἄλλα λήψει τρία B 180. C 4.
Ἄλλα μὲν ὁ Λεύκωνος ὄνος, ἄλλα δὲ Λεύκων φέρει B 102. C 20. Z 1, 74. D 2, 21.
Ἀλλ' ἀντέτεινεν S.
Ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν S.
Ἀλλ' εἰ λύκος καλεῖ τὰς αἶγας μολών B 189.
Ἀλλ' ἔπου χώρας τρόποις S.
Ἄλλη τορέλλη B 182. D 2, 58.
Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε B 23. Z 2, 41. D 1, 19. S.
Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν ἡ δ' ἐπεισρέει B 103. Z 1, 75. D 2, 22. S.
Ἄλλο γένος κώπης B 181. D 2, 57.
Ἄλλο γλαὺξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται B 97. C 11. Z 1, 69. D 2, 16. S.
Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὤναντο B 93. Z 1, 65. D 2, 13. S.
Ἄλλοι μὲν σπείρουσιν, ἄλλοι δὲ ἀμήσουσι C 13. D 2, 62.
Ἄλλοισι μὲν γλῶττα, ἄλλοις δὲ γόμφιοι B 101. Z 1, 73. D 2, 20. S.
Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα B 24. Z 1, 22. D 1, 20. S.
Ἄλλος ἔχθρος πολέμιος, καὶ ἄλλη γυνὴ ἡ πολεμία C 14.
Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς B 46. D 1, 63. S. Hes. 243.
Ἄλλος που χώρας τρόπος B 190. v. Ἀλλ' ἔπου.
Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι B 26. C 18. Z 1, 24. D 1, 23.
Ἄλλοτε μητρυιὴ τέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ D 2, 76. S.
Ἀλλότρια βάλλειν B 183. C 19. D 2, 60. S.
Ἀλλότριον ἀμᾶς θέρος C 10. D 2, 75. S.
Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ παρὰ τὸν βωμὸν σε βουλεύειν

(τὰς ἐπινοίας) B 94. C 16. Z 1, 66. D 2, 14.
Ἀλλ' οὐ διὰ τὴν S.
Ἀλλ' οὐ θέμις S.
Ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ B 95. C 12. Z 1, 67. D 2, 15. S.
Ἀλλ' οὐκ ἔστι συκοφάντου δήγματος C 15.
Ἀλλ' ὥσπερ ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι σε βούλομαι Z 1, 64.
Ἄλλως ᾄδεις B 100. Z 1, 72. D 2, 19. S.
Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ B 188. C 17. D 2, 61. S.
Ἅλμη ἰχθύων κρεῶν δὲ ζωμὸς B 192.
Ἅλμη οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ B 92. Z 1, 63. D 2, 12. S.
Ἀλογίου δίκη B 47. Hes. 245.
Ἀλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν ἔνθ' ἔβη B 151. C 21. Z 2, 20. D 2, 34. S.
Ἀλώνιτον ἀνδράποδον B 144. Z 2, 12. D 1, 100. S. Hes. 255.
ἀλωπεκῆν Z 1, 93. D 1, 83.
Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα B 98. Z 1, 70. D 2, 17.
ἀλώπηξ Z 1, 67.
Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται B 99. Z 1, 71. D 2, 18. S.
Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει D 2, 73. S.
Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε D 2, 77. S.
Ἅμα κνέφας ἅμ' ὄρθρος C 22.
Ἀμαλθείας κέρας B 48. Z 2, 48. C 23. D 1, 64. S. Plut. 127. Hes. 258.
Ἅμαξα τὸν βοῦν ἕλκει C 24. D 3, 30. S.
Ἁμαξιαῖα κομπάσματα D 3, 41.
ἁμαξῶν (τὰ ἐκ τῶν) B 897.
Ἅμας ἀπῆτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας B 110. Z 1, 83. D 1, 72. S.
ἡ Ἀμέα τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν Z 4, 20. S.
ἀμεινόνων δευτέρων B 324.
Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν B 104. Z 1, 76. D 2, 23.
Ἀμελοῦς γωνία B 106. Z 1, 78. D 2, 25. Plut. 119. Hes. 271.
Ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον B 105. Z 1, 77. D 2, 24. S.
Ἅμες πόχ' ἅμες C 25.
ἀμετροπόται Z 5, 19.
Ἃ μὴ κατέθου μὴ ἀνέλῃ C 26.
Ἅμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις B 109. Z 1, 81. D 2, 29. S.
ἅμμα Κασσιωτικὸν D 5, 44. B 527.
Ἅμμες ποτ' ἦμες Z 1, 82. D 2, 30.
Ἅμμων μετρεῖν B 108. Z 1, 80. D 2, 27. S.
Ἀμνία θερίζειν D 1, 69.
Ἀμνοὶ τοὺς τρόπους S.
Ἀμουσότερος Ἀκανθίου τέττιγος B 81.
Ἀμουσότερος Λειβηθρίων B 107. C 27. Z 1, 79. D 2, 26. 7, 14.
ἀμίητος Ἑρμῆς B 428. D 4, 63.
Ἀμύνει ὡς ἔοικεν ἡ πάγη C 28.
ἀμυήτων B 748.
Ἄμυρις μαίνεται B 52. C 29. D 3, 26. S.
ἀμφιθαλῆ παῖδα Z 3, 98.
ἀμφωτίδων B 651.
ἀναβαστοῖς B 958.
Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται B 112. Z 1, 85. S. ἀνάγκη B 323.
Ἀναγυράσιος δαίμων C 30. D 3, 31.
Ἀνάγυρον κινεῖν B 56. C 31. Z 2, 55. D 1, 25. 52. S.
ἀναίδεια θεὸς C 256. Z 4, 36. D 5, 25.
ἀνακροτήσασα γραῦς D 3, 97.
Ἀνδραποδώδης θρὶξ B 113. D 1, 73. S.
Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματ' οὐκ ἦν, ὁ δ' ἐξελθὼν ἐπρίατο B 115. C 32. Z 1, 87. D 1, 75. S.
Ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφὶς τὸ κράνιον B 125. Z 1, 96. D 1, 85. S.
Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία D 1, 78. S.
Ἀνδρὸς γέροντος μήπετ' εἰς πυγὴν ὁρᾶν B 118. Z 1, 97. D 1, 86. S.
Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκπεδὰν φίλοι B 119. Z 1, 90. D 1, 79. S.
Ἀνέμου πεδίον B 122. 205. D, 1, 82. S.
Ἀνέμους γεωργεῖς B 127. Z 1, 99. D 1, 88. S.
Ἀνέμους θηρᾶν ἐν δικτύοις D 2, 28.
Ἀνέμῳ διαλέγῃ B 66. Z 1, 39. S.
ἀνεμώνῃ B 829.
Ἀνεδεὴς ὁ Θεὸς Z 1, 17. vide Suicer. Thesaur. T. I. p. 334.
Ἀνεπαρίασαν Z 2, 21. D 2, 35. S.
Ἀνερίνεος (Ἀνερίναστος) εἶ Z 2, 23. Hes. 377. S.
Ἀνερρίφθω κύβος B 74. S.
Ἀνεφγμέναι Μουσῶν θύραι B 117. Z 1, 89. D 1, 77. S.
Ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκηται (ἐξικνῆται, ἐφικνεῖται Plutarch. II. p. 190 E.) τὴν ἀλωπεκῆν πρόσαψον Z 1, 93. D 1, 83. S.
Ἀνὴρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον B 114. Z 1, 86. D 1, 74. S.
Ἀνὴρ ἔοικε ναῦς ἱκετεύειν πέτραν D 6, 79. S.
Ἀνθ' Ἑρμίωνος Z 2, 22. C 33.

Ἀνθεστήρια Z 4, 33. D 5, 24. B 503. C 263.

Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς B 129. Z 2, 1. D 1, 90. S.

ἀνθρωποειδὴς Z 3, 32.

Ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον B 120. Z 1, 91. D 1, 80. S.

Ἄνθρωπος Εὔριπος D 3, 39. S.

Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ στέγος B 124. Z 1, 95. D 1, 43.

Ἀνίπτοις χερσὶν B 75.

Ἂν μὴ παρῇ κρέας ταρίχῳ στερκτέον B 111. Z 1, 84. D 1, 5. S.

Ἄννας κρίβανος B 158. Ἄννος κρίβανον S.

Ἂν οἶνον αἰτῇ κονδύλους αὐτῷ δίδου B 121. Z 1, 92. D 1, 81. S.

Ἀντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοὶ B 143. Z 2, 11. D 1, 99. S.

ἀντιθύσῃ C 125. B 456.

Ἀντὶ κακοῦ κυνὸς ἴν ἀπαιτεῖς B 128. Z 1, 100. D 1, 89. S.

ἀντιξύειν D 8, 48.

Ἀντιπελαργεῖν B 123. Z 1, 94. D 1, 84. S.

Ἀντὶ πέρκης σκορπίον B 116. Z 1, 88. D 1, 76. S.

Ἀντ' ἰσχάδος C. 34.

Ἀντλεῖν ἀμφοτέραις B 126. Z 1, 98. D 1, 87. S.

Ἀντρώνιος ὄνος B 57. D 1, 26. S.

ἀντῳδὴν ἠχὼ C 362.

Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι παγαὶ B 58. C 35. Z 2, 56. D 1, 27. S.

Ἀξία ἡ κύων τοῦ θρόνου D 2, 78. (βρώματος) S.

Ἄξιοι τριχὸς B 132. Z 2, 4. D 1, 93. S.

Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος B 131. Z 2, 3. D 1, 92. 4, 84. Plut. 44.

Ἄξιος ὀβελίσκου καὶ ἀπὸ ὀβελίσκου C. 36. S.

Ἄξιος τοῦ παντὸς B 130. C 36. Z 2, 2. D 1, 91. S.

Ἀοῖ C 182.

Ἄπαγε μόθωνα ἀπὸ κώπης D 3, 27. S.

Ἀπαλοὶ θερμολουσίαις C 37. S.

Ἅπαντα τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσι πρέπει D 3, 28.

Ἅπαντα τοῖς σοφοῖσιν (οὐκ) εὔκολα B 138. Z 2, 9. D 1, 97.

Ἅπας ἐχῖνος τραχὺς D 2, 87. S.

Ἀπέδυ τὸν κροκωτὸν ἡ γαλῆ C 64.

ἀπένθητος βοῦς C 74. D 4, 11. Z 2, 97.

Ἅπερ οἱ γῦπες D 2, 88.

Ἅπερ τὴν γλαῦκα θηρᾶν B 139.

Ἀπήντησε κεράμου (κεραυνοῦ) βολὴ πρὸς ὑπέρτατον ἄτην B 137. Z 2, 8.

Ἄπληστος πίθος Z 2, 6. D 1, 95. 7, 27. S. B 748.

Ἁπλοῦν θύλακον πάτει B 141 S.

Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ D 2, 85.

Ἀπὸ βαλβῖδος B 136. Z 2, 7. S.

Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος ὤρουσεν B 133. Z 2, 5. D 1, 94. S.

Ἀπὸ γράμμης αὐτῆς D 2, 83. S.

ἀποθραύσματα B. 770.

Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα B 204. D 1, 98.

Ἀπόλογος Ἀλκινόου D 2, 86. S.

ἀπομετρῶν μεδίμνῳ (Xenoph. Hellen. III. 2, 27.) B 657.

Ἀπὸ μηχάνης θεὸς D 2, 84.

Ἀπὸ Ναυπάκου B 140. S.

Ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖν D 1, 9.

Ἀπ' ὄνου (ἀπὸ νοῦ) καταπεσὼν B 161. C 39. Z 2, 57. S. Hes. 475.

Ἀπορραγήσεται τειλόμενον τὸ καλώδιον D 2, 89.

ἀπορρήτου καὶ ἀφανοῦς μούσης C 388.

Ἀπὸ τῆς κώπης ἐπὶ τὸ βῆμα B 204.

Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα D 3, 32. S.

ἀποτροπιαζόμενοι B 746.

Ἀπὸ χοέως σπάσον D 4, 80. v. n. ad 2, 83.

ἀπραξίας B 788. D 7, 59.

Ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ Z 2, 16. D 2, 32. S.

Ἀράβιος ἄγγελος B 59. Z 2, 58. Hes. 508.

Ἀράβιος αὐλήτης B 59. C 40. Z 2, 39. D 1, 28. S.

Ἀρᾶς ἱερὸν D 2, 92.

Ἀργαλέον φρονέοντα D 2, 90. S.

Ἀργεία φορὰ D 2, 79. (σφύρα) Hes. 514. Ἀργεῖοι φῶρες S.

Ἀργείους ὁρᾶς B 585. S.

[Ἄργος γυνία] B 106.

Ἀργούντων χορὸς D 3, 6.

Ἄργους λόφος D 3, 10.

Ἀργυραῖς λόγχαις μάχου καὶ πάντων κρατήσεις D 2, 81. S.

Ἀργυρὰν λιμὸν B 146.

Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν D 2, 93. S.

Ἀρεοπαγίτης D 2, 91. S.

Ἄρης τύραννος S. Hes. 526.

Ἄριστα χωλὸς ὑφεῖ (οἰφεῖ) D 2, 2. C 41. S. Plut. 15.

Ἀρκάδας μιμούμενοι B 60. Z 2, 59. D 1, 29. S. Hes. 537.

Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς; μέγα μ' αἰτεῖς· οὔ τοι δώσω B 200. D 2, 69. S.

Ἀρκάδιον βλάστημα D 3, 42.
Ἄρκτου παρούσης ἴχνη ζητεῖς (μὴ ζήτει) B 201. Z 2, 36. D 2, 70. S. Plut. 94.
Ἁρμοδίου μέλος B 199. D 2, 68. S. Hes. 541.
Ἅρνα προβάλλει D 2, 96.
ἀρνίον B 883. D 8, 30.
Ἀρότρῳ ἀκεντίζεις D 3, 33.
Ἀρουραία μάντις B 202. S.
Ἁρπαγὰ τὰ Κινάρου Z 1, 31. Plut. 78.
Ἄρτι μῦς πίττης γεύεται B 194. D 2, 64. S.
ἀρτοξύει Κῶνος B 565.
ἀρχαίας φάτνας B 387. C 136. Z 3, 50.
Ἀρχαϊκὰ φρονεῖν D 3, 40.
Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις D 3, 2. S.
Ἀρχαιότερος Ἰβύκου B 203. D 2, 71.
ἀρχεῖον Z 3, 100.
Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν D 2, 94. S.
Ἀρχὴ ἥμισυ παντὸς D 2, 97. S.
Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι D 3, 4. S.
Ἀρχὴ πολέμων D. 3, 5.
Ἀρχὴ Σκυρία B 61. Z 1, 32. D 1, 30. S. Hes. 563.
Ἀρχιλόχου πατρὶς (Ἀρχίλοχον πατεῖς) D 2, 95. S.
Ἀρχύτου πλαταγὴ D 2, 98. S.
Ἄρχων ἄκουε καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως D 2, 98.
Ἀσεβέστερος Ἱππομένους D 3, 1.
ἀσελγόκερως κριὸς B 555. D 5, 61.
ἀσκίῳ B 715.
Ἀσκὸν δέρειν, τίλλειν D 1, 45. (δαίρεις) 3, 3. S.
Ἄσκῳ μορμολύττεσθαι B 196. D 2, 65. S.
Ἀσκῷ (ν. οὐκ ἀσκίῳ) φλαυρίζεις D 2, 100.
ἀσπάλακος τυφλότερος B 870.
Ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα D 1, 18.
Ἀσπένδιος κιθαριστὴς Z 2, 30. Plut. 120.
ἀσπίδα ἐν Ἄργει B 959. Z 6, 52. ἀσπίδος ἐν Ἄργει D 1, 92. Z. 2, 3.
ἀσπίδι ξενίσαι D 8, 73. Z 1, 64.
ἀσταφὶς B 125. D 1, 85. Z 1, 96.
Ἀστράπη ἐκ πυελίου D 3, 7. S.
Ἄστροις σημαίνεσθαι, τεκμαίρεσθαι B 197. D 2, 66. S. Hes. 587.
ἄστρων σημειώσεις B 741. Z 5, 32.
Ἀτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχύρων τετρύγηκας σῖτον D 3, 13.
Ἀτενὴς ὁρᾷς D 3, 8.
Ἄτλας τὸν οὐρανὸν B 198. D 2, 67.
Ἀτρέμας βοῦς D 3, 9.
Ἀτρέως ὅμματα B 157. Z 2, 34. D 2, 42. S.
Ἀττικὴ πίστις D 2, 80. S.
Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια B 154. Z 2, 26. D 1, 51. 2, 38. Plut. 50.
Ἀττικὸς εἰς λιμένα B 142. Z 2, 10. D 1, 66. Ph. 22.
Ἀττικὸς μάρτυς D 3, 11. S.
Ἀττικὸς πάροικος Z 2, 28. Plut. 59.
Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθησκων D 3, 12.
Αὖθις αὖ Πυθῶδ' ὁδὸς D 3, 34. Hes. 1078.
αὐλὴ Z 3, 100.
αὐλητὴν B. 879.
Αὐλητοῦ βίον ζῇς D 3, 14. S.
αὐλικοὺς Z 3, 100.
Αὐλὸν σάλπιγγι συγκρίνεις D 1, 15.
Αὐτὰ δι' αὐτῶν D 3, 21.
Αὐτὴ κάμινος S. Hes. 622.
Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασε D 3, 35. S.
Αὕτη τοι δίκη ἐστι θεῶν D 3, 20.
Αὐτὸ δείξει S. Hes. 624.
Αὐτοὶ χελώνας ἔσθετ' οἵπερ εἵλετε Z 2, 29. D 1, 36. Hes. 625.
Αὐτόματα ὁ θεὸς ἀνίησι τὰ ἀγαθὰ D 3, 15.
Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἵενται B 150. Z 2, 19.
Αὐτὸν κέκρυκας τὸν βατῆρα τῆς θύρας D 3, 38, S. C 48.
Αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφεις D 3, 17. S.
Αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ D 3, 16. S.
Αὐτὸς εὗρε τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν D 3, 18. 5, 99. S.
Αὐτὸς ἔφα D 3, 19. S.
Αὐτῷ καν῀ῳ Z 2, 31. D 3, 39. B 155.
Αὐτῷ κρητῆρι γίνῃ κακὰ D 3, 22.
Αὐτῷ μελητέον ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον Z 2, 27.
Ἀφαιρεῖν κροκύδας C 42. S.
ἀφανοῦς μούσης C 388.
ἀφειδώλως B 64.
Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενοι B 68. Z 1, 40. D 2, 40. Hes. 640.
Ἄφθονοι Μουσῶν θύραι D 3, 23.
Ἀφ' ἱερᾶς D 3, 36. Hes. T. I. 643. II. 1400.
Ἃ φιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδὲν B 152. Z 2, 24. D 2, 36. Plut. 43.
Ἀφ' ἵππων ἐς' ὄνους Z 2, 33. D 1, 96.
Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος D 3, 37. S. Hes. 650.
ἀφύα Z 4, 25. ἀφύη B 487. C 265.
Ἀφύας πῦρ B 156. Z 2, 32. D 2, 41. S. Plut. 128.
Ἀφ' ὑψηλοῦ μοῦ καταγελᾶς D 3, 24. S.

Ἀφυῶν τιμὴ D 1, 42.
Ἄφωνος Ἱπταρχίων Z 2, 35.
ἀχανὴς B 255.
Ἀχαρνικοὶ ὄνοι D 1, 26. Hes. 657.
Ἄχνη πυρὸς—ὕπνου—λιμοῦ—Λυδῆς κερκίδος B 72. Hes. 661.
Ἀχνυμένη σκυτάλη D 3, 25.
Ἄχρι κόρυ ἐκεῖνος ἀναίσθητός ἐστι B 73. Z 1, 44. S.
Βαβαὶ Μύξος B 249. D 3, 65. S.
Βάβυς χορὸς B 245. C 43.
Βάκηλος εἶ B 208. Z 2, 62. D 3, 45. S.
Βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβώνιον B 233. S.
βακχεύει γραῦς Z 2, 96.
Βάκχης τρόπον D 3, 43. S.
Βάκχυρις B 209. Z 2, 60. S.
Βαλανεὺς εἶ B 247. D 3, 64. S.
βαλανεύσω ἐμαυτῷ Z 3, 58. B 397.
βαλανηφαγίας B 45.
βαλάνιζε ἄλλην δρῦν Z 2, 41. B 23.
βαλανιστὰς Z 2, 41.
βαλαντίου Z 2, 88.
βαλβῖδος Z 2, 7.
Βάλλειν μήλοις B 246. D 3, 63. S.
Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην B 234. D 3, 56. S.
Βάλλ' εἰς κόρακας Z 2, 77. C 44. S.
Βάλλ' εἰς Μακαρίαν B 256. C 45. Z 2, 61. S. Hes. 685.
Βάλλ' εἰς ὄλεθρον B 232. Z 2, 77.
Βάλλ' εἰς ὕδωρ B 226. Z 2, 72. D 3, 51.
Βάλλ' ἐς φθόρον B 262.
Βαλὼν φεύξεσθαι οἴει B 225. Z 2, 71. S.
Βάσανος λίθος C 46.
βασιλικὸν βοίδιον B 907.
Βάτα Κάρας B 242. C 47. Hes. 703.
Βατὴρ C 48.
Βατράχοις οἰνοχοεῖς B 235. Z 2, 78. D 3, 57. S.
Βάτραχος Σερίφιος B 248. D 1, 49. 3, 44. S.
Βατράχῳ ὕδωρ, ὡς γαλῇ στέαρ B 236. Z 2, 79. D 3, 58. S.
Βατταρίζεις B 257. D 3, 68.
Βάττου σίλφιον B 258. 837. C 49. Hes. 708. S.
Βδελύττομαι τὸν λεπρὸν ἀπὸ Μελανθίου C 50.
Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα B 260. Z 2, 85.
Βελλεροφόντης τὰ γράμματα Z 2, 87.
Βέμβικος δίκην B 215.
Βὴξ ἀντὶ πορδῆς D 3, 62. S.
Βησᾶς ἔστηκας B 255.
Βίος ἀληλεσμένος B 259. S.
Βίος ἐξηυλημένος B 211. Z 2, 64. S.
Βίος μεμαγμένος B 259. C 51. D 3, 69. S.
Βλίτυρι καὶ σκινδαψὸς B 237. Hes. 737.
Βοΐδιον Μολοττικὸν B 252. βασιλικὸν B. 907.
Βοιώτια αἰνίγματα B 219. Z 2, 68. D 3, 47.
Βοιωτία ὗς B 212. S.
Βοιώτιον οὖς B 212. D 3, 46.
Βοιώτιος νόμος B 214. Z 2, 65. S. Plut. 77.
Βοιωτεῖς μαντεύσαιο (μαντεύσειας, μαντεύσαις) B 632. Z 2, 84. Plut. 9.
Βόκχορις Z 2, 60.
Βολίτου δίκην B 253. S.
βόλου ὄνομα Μίδας B 642.
Βομβύλιος ἄνθρωπος B 238. Z 2, 80. S.
Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων εὖπαθ' εὑρήσεις ποτόν B 231. Z 2, 76. D 3, 55. S.
Βόσκουσι τοὺς κάμνοντας B 218.
Βότρυς πρὸς βότρυν πεπαίνεται C 52. S.
Βουδόρῳ νόμῳ B 251. D 3, 66. S.
Βουζύγης B 250. Hes. 748.
Βοῦθος περιφοιτᾷ B 216. Z 2, 66. Plut. 33. Hes. 748. S.
Βουλήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται B 243. C 53.
Βουμύκου νῆες B 244.
Βοῦνας (Βουλίας) δικάζει B 217. C 54. Z 2, 67. 86. Plut. 23.
Βοῦς ἀλλότριος τὰ πολλὰ ἔξω βλέπει Z 2, 81.
Βοῦς ἄμητον ἐπιτηρῶν (ἐπιτηροῦντες) B 239. Z 2, 82. D 3, 59.
Βοῦς ἑβδόμος D 3, 50. S. B. 223. Hes. 754.
Βοῦς εἰς ἄμητον B 236. S.
Βοῦς ἐνάλιος C 55.
Βοῦς ἐν αὐλῇ κάθη (γέρων) B 261. C 56. D 3, 70. S. Hes. 753.
Βοῦς ἐν πόλει B 254. C 59. D 3, 67. Hes. 754.
Βοῦς ἐπέβη B 241. D 3, 61. (ἐμβαίνῃ) Hes. 754.
Βοῦς ἐπὶ γλώττης B 221. Z 2, 70. D 3, 48. S. Hes. 753.—ἐπὶ δεσμὰ Hes. 754.
Βοῦς ἐφ' ἑαυτῷ κοπεῖται B 220. Z 2, 69.
Βοῦς ἐπὶ (ὑπὸ) ζυγὸν B 230. D 3, 54. S.
Βοῦς ἐπὶ σωρῷ Z 2, 75. D 3, 53. S.

Βοῦς ἐπὶ φάτνην C 58. Hes. 754.
Βοῦς Κύπριος B 222. 579. D 3, 49. S. Hes. 754.
Βοῦς ὁ Μολοττῶν B. 240. C 57. Z 2, 83. D 3, 60. S.
Βούτην Μήκων (Νίκων, Μίκων) ἔγραψεν B 224. C 60. vid. Θᾶττων ἢ Βούτης.
Βύας ὤφθη C 61. S.
Βύβλινον τοὐμὸν μέθυ C 62.
Βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν B 227. Z 2, 73. S.
Βυζίνη παρρησία B 210. Z 2, 63.
βύρσης (ἐπὶ) C 207.
Βῶλος ἄρουραν B 228. Z 2, 74. D 3, 52. S. Βώλοις C 63.
Γάλα ὀρνίθων B 291. D 3, 92. S.
Γαλῆ κροκωτὸν Z 2, 97. D 6, 98. S.
Γαλῆ στέαρ B 279. C 66. D 3, 83.
Γαλὴ Ταρτησία B 263. D 3, 71. S. Hes. 795.
Γαλῆ χιτώνιον B 277. Z 2, 93. D 3, 82. C 64. S. Plut. 101.
Γαλῆν ἔχεις C 65. D 3, 84.
Γάλλους (Γάλλοισί τε) τεμεῖν B 280. C 67. S.
Γάστερά μοι προφέρεις B 281. D 3, 85. S.
Γελοιότερον ἀπεργάζῃ κ. τ. λ. C. 69.
Γελοιότερον Μελιτίδου C 70. S.
Γελλοῦς (Γελλὼ) παιδοφιλωτέρα C 68. Z. 3, 3. S. Hes. 812.
γέλως Αἰάντειος Z 1, 43.
Γέλως Ἰωνικὸς B 283. D 3, 87.
Γέλως Μεγαρικὸς B 285. C 71. D 3, 88. S. Hes. 813.
Γέλως συγκρούσιος (συγκροτούσιος) B 271. C 72. Z 2, 100. D 3, 76. S.
Γέλως Χῖος B 283. D 1, 45. 3, 87.
Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου B 311. Z 2, 88. D 4, 6. S.
Γέραιρε σαυτὸν B 284. S.
Γεράνδρυον (Γερανδρῦν, Γερόδρυον) μεταφυτεύειν B 272. Z 3, 1. D 3, 77. S.
Γέρανοι λίθους φέρουσιν C 73. S.
Γέροντες εἰς ἄχυρον ἀποδεδρακότες B 287.
Γέροντι μηδὲν μηδέποτε χρηστὸν ποιεῖ B 286. D 3, 89. S.
Γέρρα Νάξια B 278.
Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ B 312. Z 2, 90. D 3, 7. S.
Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισιν B 317. C 74. Z 2, 97. D 4, 11. S.
Γέρων ὁ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοΐ C 75. (v. Γηρᾷ).
Γέρων ἔριπος εὐφραίνει τοὺς γείτονας C 76.
γεωφάνιον C 211.
Γῆ θάλατταν συναμείγνυσιν B 289. S.
Γηράσκω δ' ἀεὶ πολλὰ διδασκόμενος B 274. Z 3, 4. D 3, 80. S.
Γῆρα βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοΐ B 282. D 3, 86. (v. Γέρων).
Γῆς βάρος B 288. D 3, 90. S.
Γῆς ἕντερα B 290. C 77. D 3, 91. S.
γίγαρτα D 3, 32.
Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας B 276. C 78. Z 3, 6. D 3, 81. S. Hes. 834.
Γλαῦκες Λαυριωτικαὶ B 297. Hes. 834. S.
γλαῦκες ἔξω C 198.
Γλαύκου τέχνη B 313. C 80. Z 2, 91. D 4, 7. S. Hes. 834. Marcell. præf. p. xxiii.
Γλαὺξ διέπτατο B 292. D 3, 93.
Γλαὺξ ἐν πόλει B 264. Hes. 834.
Γλαὺξ ἵπταται B 265. C 79. Z 2, 89. D 3, 72. Hes. 834. S.
Γλυκεῖ' ὄπωρα φύλακος ἐκλελοιπότος D 3, 95. S. B 295.
Γλυκὺ μέλι καὶ πνιξάτω C 81. S.
Γλυκὺς ἀγκὼν B 314. C 82. Z 2, 92. S. Hes. 839.
Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος B 293. C 83 D 3, 94. S.
Γλῶσσα γὰρ οἰκεῖ ὅπου ὁ κουρεύς B 294.
Γλῶσσα τοῖ τορεύει κ. τ. λ. B 315. C 84. Z 2, 99. D 4, 9. S.
Γλώττης δ' ἔνεστι καὶ παρ' αὐληταῖς ψόφος B 296. C 85.
Γνῶθι σαυτόν B 266. S.
γνῶμαι δίχολοι Z 3, 25.
Γόνυ κνήμης ἔγγιον B 273. C 86. Z 3, 2. D 3, 78. S.
Γραίας ἐρείκης (θωμὸν) ἅψαντες πυρὶ B 298.
γράμματα Ἐφέσια B 447.
Γραῦς ἀναθυᾷ D 4, 10.
Γραῦς ἀνακρετήσασα πολὺν κωμορτὸν ἐγείρει B 299. D 3, 97. S.
Γραῦς βακχεύει B 269. Z 2, 96. D 3, 74.
Γραῦς ἔριφος (Σέριφος) B 267. Z 2, 94. S. Hes. 857.
Γραῦς ὥς τις ἵππος τὸν χαραδραῖον τάφον ἕξεις D 3, 96. S.
Γραῶν ἔθλος B 275. Z 3, 5. D 3, 79. S.
Γραφή τε καὶ Λευκαῖος οὐ ταὐτόν C 87. S.
γρὶ—γρυτάρια—γρύπωλον—γρυτοπώλου B 908. Z 5, 54.
Γρὺ τὸ Δίωνος Z 5, 54. S.

Γύγου δακτύλιος B 301. D 3, 99. S.
Γύης οὐκ ἔνεστ' αὐτῷ C 88. S.
Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας B 306. C 90. D 4, 2.
Γυμνότερος ἰαλέμου B 316. S.—λεβηρίδος B 268. C 89. Z 2, 95. D 3, 73. S. Hes. 866.—παττάλου B 300. D 3, 98. S.
Γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττεις B 270. C 91. D 3, 75. Z 2, 98. S. Hes. 866.
Γυναικὶ μὴ πίστευε μηδ' ἂν ἀπεθάνῃ B 310. C 93. D 4, 4.
Γυναικὸς πυγὴ B 303. C 92. S.
Γυναικὸς φρένες B 307. D 4, 3.
Γυναικῶν ὄλεθροι B 309. D 4, 5. S.
Γυνὴ εἰς Ἡρακλέους οὐ φοιτᾷ B 304. C 95. S.
Γυνὴ στρατηγεῖ καὶ γυνὴ στρατεύεται B 305. C 94. D 4, 1. S.
Γυπὸς σκιὰ B 302. D 3, 100. S. Hes. 868.
Γύργαθον φυσᾷς B 308. S.
Γὺψ κόρακα ἐγγυᾶται B 318.
Δαιδάλεια ποιήματα Z 3, 7.
Δαιδάλου ποιήματος B 335. C 96. S.
Δαιδάλου πτερὰ C 97. D 4, 25. S.
Δακτύλου ἡμέρα B 320. Z 3, 10. D 4, 13. S. Hes. 893.
Δαλὸς εἰς πῦρ C 275.
Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ B 319. D 4, 12. S.
Δατὸς ἀγαθῶν B 321. Z 3, 11. S.
Δατύλου. v. Δακτύλου.
Δαυλίαν κορώνη Z 3, 14. Hes. 894.
δάφνη ἀλεξιφάρμακον B 322. Z 3, 12.
δάφνης χλωρᾶς καιομένης B 655.
Δαφνίνην φορεῖ βακτηρίαν B 322. Z 3, 12. D 4, 14. S.
Δεδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρα B 349. Z 3, 31. D 4, 34. S.
δείλιᾳ (δειλαῖαι) D 5, 89.
Δειλὸν ὁ πλοῦτος B 331. Z 3, 35.
Δειλότερος εἶ τοῦ παρακύπτοντος B 339. C 98. Z 3, 32. S. Plut. 75.
Δεινὰ τὰ δεινὰ καὶ δεινότερα τῶν Δεινίου C 99.
Δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρότερον (ἰσχύει πλέον) B 323. C 99. Z 3, 9. S.
Δεινοὶ πλέκειν δὲ μηχανὰς Αἰγύπτιοι B 351. Z 3, 37. D 4, 35. S.
Δέκα ἡ κύων τέκοι καὶ πάντα λευκὰ C 102.
Δέκα τοῦ ὀβολοῦ C 101.
Δελφικὴ μάχαιρα C 105. Hes. 912.
Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις B 49. 348. C 104. Z 3, 30. D 4, 33. S.
Δελφῖνα πρὸς τοὺραῖον δεῖς B 352. Z 3, 38. D 4, 37. S.
Δελφοῖσι θύσας αὐτὸς οὐ φαγῇ κρέας C 106.
Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει δίψει δ' ἀπόλωλεν B 337. C 103. D 4, 26. S.
Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς πυδόνιπτρον B 332. Z 3, 36. S.
δέρμα Ἐπιμενίδειον C 209.
Δεσμοὶ Τύρρηνοι C 107. S. Hes. 920.
Δευτέρων ἀμεινόνων B 324. Z 3, 15. D 4, 15. Hes. 923.
Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης Z 3, 22. D 1, 4. 4, 27. Plut. 48.
Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἑλκυσθῆναι Z 3, 18. D 4, 30. S.
Διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ B 343. Z 3, 19. S.
Διὰ παλαιᾶς ἡμέρας D 4, 38.
Δι' ἄρματος Hes. 964.
διασαλεύωσιν D 2, 98.
Διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν B 342. D 4, 31.
διατρώγειν σχῖνον B 851.
Διὰ φρατόρων κύων C 108.
Δίζεσθαι βιοτὴν ἀρετὴν δ' ὅταν ᾖ βίος D 4, 39.
διθύραμβον Z 5, 40. -βου C 283. -βος D 7, 39.
Δικαιότερος σταχάνης B 340. Z 3, 16. D 4, 28. S.
Δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην B 347. Z 3, 28. S.
δίκη Πτολεμαΐς B 783.
Δίκην ὑφέξει κἂν ὄνος δάκῃ κύνα B 326. C 109. Z 3, 20. D 4, 17. S.
Δίκης δικαιότερος B 333. D 4, 22. S.
Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς B 341. Z 3, 17. D 4, 29. S.
Διομήδειος ἀνάγκη B 338. Z 3, 8. Hes. 999. S.
Δι' ἐξείας δραμεῖν B 325. Z 3, 13. D 4, 16.
Διὸς ἐγκέφαλος B 336. Z 3, 41. D 4, 24. Plut. 63. Hes. 1004.
Διὸς Κόρινθος B 344. 699. Z 3, 21. Hes. 1004. S.
Διὸς κύβοι D 1, 58.
Διὸς κώδιον S. Hes. 1005.
Διὸς ψῆφος D 4, 36.
Διπλοῦς ἄνδρας Z 3, 23.
Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς τολύπους πιλούμενος B 345. Z 3, 24. S.
Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλὸν Z 3, 33. D 4, 20. S.

Δὶς παῖδες οἱ γέροντες B 327. D 4, 18. S.
Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον B 328. Z 3, 29. D 4, 19. S.
διφθέρα Ζηνὸς D 3, 2. –ραι C 234. –ρας B 460. Z 4, 11.
Δίχολοι γνῶμαι Z 3, 15. D 4, 32. Hes. 1011.
διχοστασίη C 185.
Διωλύγιον κακὸν B 350. Z 3, 34. 5, 55.
Δοίδυκος σκιὰ C 110.
Δοῖδυξ αὔξει C 111. Z 3, 40. D 4, 23.
Δόρυ καὶ κηρύκειον B 346. C 112. Z 3, 26. S. Hes. 1024.
Δοῦλε δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κἄδικα C 114.
Δοῦλον οὐκ ἄγω εἰ μὴ νεναυμάχηκε περὶ τῶν κρεῶν C 111. Plut. 107.
Δουλήτερος Μεσσήνης B 334. C 113. Z 3, 39.
Δούλων πόλις B 675. C 214. Plut. 22. S. Hes. 1026.
δρασκάζεις B 417. Z 3, 74.
Δραχμὴ χαλαζῶσα Z 3, 27. Hes. 1032. S.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται B 334.
δρυόχων ἅλις B 191.
δρῦς δαμάζεται B 808.
Δύνασαι σιωπᾶν Hes. 1041.
Δύο τοίχους ἀλείφεις B 353. S.
δυσαπονίπτοις Z 1, 47.
δυσεκνίπτοις B 877.
Δωδωναῖον χαλκεῖον C 116. Z 6, 5. D 8, 32. S.
Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας B 330. C 117. D 4, 21. Δῶρα καὶ σοφοὺς (θεοὺς) παρήπαφεν C 117.
Δῶρον δ' ὅ τι δῷ τις ἐπαίνει C 118. Z 3, 42.
Ἔαρος χρῄζει ἐπειδὴ παλαιὸν χιτῶνα ἔχει C 119. S.
Ἑαυτῷ νουμηνίας κηρύττει C 120.
ἑβδόμης ἐντὸς Z 3, 79.
Ἔγγυα παρὰ δ' ἄτα C 121.
Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι συκίνη ναῦς B 382. Z 3, 44. S.
Ἐγένοντο καὶ φίλοι ἐχθροὶ C 122.
ἐγκέφαλος Διὸς Z 3, 41.
Ἐγκιλικίζεται B 384. Hes. 1070.
Ἔγκλητοι εἶκαι B 433.
ἐγκρατέστερος Ζήνωνος C 236.
ἐγκώμιον D 7, 56.
Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταυτὸν ἕλκομεν ζύγον B 383. Z 3, 43. S.
Ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον B 364. C 124. S.
Ἐγὼ πολλῶν θηρίων (θρίων) ψόφους ἀκήκοα D 1, 70.
Ἐγώ τοι πάντα ποιήσω θέρος C 123.
Ἔθυσας; ἀντιθύῃ B 456. C 125.
εἰδιεχθέστερος Κορυδέως B 350. Z 4, 59. D 5, 57.
Εἴη μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος B 396. Z 3, 57.
Εἰ καὶ λίθον εἶχες C 126.
Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης D 4, 64. S.
εἰκαίου B 579.
Εἰκῇ τὴν Ἄβυδον C 128. S.
Εἰκῇ τῷ Ἡρακλεῖ B 371. C 127. Plut. 80.
Εἰ μὴ βύναιο βοῦν ἔλαυνε δ' ὄνον B 393. C 129. Z 3, 54. S.
Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα B 443. C 130. D 4, 75.
Εἰ μὴ ταχέως ἀπολοίμεθα οὐκ ἂν ἐσώθημεν C 131. S.
Εἰ πάθοι τά γ' ἔρεξε δίκη δ' ἰθεῖα γένοιτο C 132.
Εἴπερ ἐκ πεύκης κἀγὼ κἀκ ξύλων ἐπηγνύμην C 134.
Εἴποις τὰ τρία παρὰ τῇ αὐλῇ B 381. C 135. Z 3, 100. S.
Εἰπὼν ἃ θέλεις ἀντάκου' ἃ μὴ θέλεις C 133.
Εἰρὰς καὶ Χαρίμη B 379.
Εἰς ἀγρὸν Μάνης B 385. Hes. 1116. S.
Εἷς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνὴρ B 388. Z 3, 51. S.
Εἰς ἀρχαίας φάτνας B 387. C 136. Z 3, 50.
Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενὴς ἐλήλυθα B 395. Z 3, 56. S.
Εἰς Ἀφάνας B 439. Z 3, 92.
Εἰς βόλον ἐλθεῖν C 137.
Εἰς θεῶν ὧτα ἦλθεν B 386. Z 3, 49. S.
Εἰς ἴχνια κυνῶν C 138.
Εἰς Κέσκον C 143.
Εἰς κάλπιν πτύειν B 453. C 140. D 4, 82. S.
Εἰς κόπρον θυμιᾷς C 141. S.
Εἰς Κορυβάντιον C 144.
Εἰς Κυνόσαργες C 141. D 4, 86. S.
Εἰς κυνὸς πυγὴν C 145.
Εἰς λατομίας C 146.
Εἰς Μακάρων νήσους B 360. Z 3, 86.
Εἰς Μασσαλίαν πλεύσειας B 369. C 147.
Εἰς μελίττας ἐκόμασας B 390. Z 3, 53. S. Hes. 1121.
Εἴ σοι Μυσὸν ἥδιον καλεῖν C 150.
Εἰς ὄνου πόκους C 149.

Εἰς οὐρανὸν τοξεύειν B 398. 446. C 148. Z 3, 46. S.
Εἰς πάγας ὁ λύκος B 389. Z 3, 52. S.
Εἰς πῦρ ξαίνεις B 398. C 151. S.
Εἰς Σκῦλον μήτ' αὐτὸς ἴμεν μήτ' ἄλλῳ ἕπεσθαι D 4, 93.
Εἰς τέφραν γράφειν C 152.
Εἰς τὴν ἀμίδα ἀπουρεῖν C 158.
Εἰς τὴν Ἡροδότου σκιὰν C 157.
Εἰς τὴν πυγὴν ἐξερρύηκε ἡ σοφία C 159.
Εἰς τὸ δέον B 438. C 153. Z 3, 91. S.
Εἰς τὸν ἄγρον ἀποβλέπει C 154.
Εἰς τὸν λιμένα B 448. D 4, 79. Hes. 1470.
Εἰς Τροιζῆνα δεῖ σε βαδίζειν B 400. S.
Εἰς Τροφωνίου μεμάντευμαι Z 3, 61. B 368. C 156. Plat. 51.
Εἰς ὕδωρ γράφεις B 394.
Εἰς ὕδωρ σπείρειν Z 3, 55.
Εἶτ' ἐφ' ὕδωρ κακὸς B 376. Plut. 117. S.
Εἴ τι κακὸν εἰς Πύρραν Z 4, 2. C 161. Plut. 109.
Εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ C 160.
Εἴ τις περὶ πόλιν B 377. Plut. 121.
Εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος S. v. Z 3, 57.
Ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ ὀβελίσκον τρέφει C 162.
Ἑκάτης ἀγάλματα B 162.
Ἐκ βορβόρου φιλολογεῖς C 163.
Ἐκ γεύματος γινώσκω D 4, 92. 5, 16. S.
Ἐκδεδαρμένον δέρεις B 403. S.
ἐκδυμία C 89. ἔκδυμα Z 2, 95.
Ἐκ δυοῖν τρία βλέπεις B 391. S. Hes. 1131.
Ἑκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρίη B 437. Z 3, 90.
Ἐκκέκοφθ' ἡ (ἐκκεκόφθω) μουσικὴ B 445. C 164. Z 3, 99. Plut. 38. S.
Ἔκκλητοι v. Ἔγκλητοι.
Ἐκ κοινοῦ πλείστη χάρις δαπάνη τ' ὀλιγίστη C 165.
Ἐκ λύκου στόματος B 404. Z 3, 48. D 4, 42.
Ἐκ μητρὸς αὐλεῖς C 166.
ἐκπαιδεύθην D 6, 56.
Ἐκ παντὸς ξύλου κύφων (κλῶος, κίων, κάπνος) γένοιτ' ἂν B 372. C 168. Z 4, 7. Plut. 93. S.
Ἐκ παντὸς πρόφασις C 169.
Ἐκπερδικῆσαι B 392. Hes. 1146.
Ἐκ πόντου κόνιν κυλινδεῖς C 171.
Ἐκποτέον τὴν τούτου C 170. τὴν τρύγα C 172.
ἐκτενῶς (s. ἀτενῶς) B 585. v. Suid. p. 543 C.
ἐκτετικέναι Z 4, 70.
Ἔκ τε φέρει γενέη τ' ἀγαθὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα C 173.
Ἐκ τῆς αὐτῆς ψιάθου γεγονὼς C 175.
Ἐκ τῆς πληρεστάτης εἰς τὴν κενοτέραν C 174.
Ἕκτη ἡμέρα C 176.
Ἑκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν B 401. Z 3, 62. S.
Ἐκ τοῦ βοὸς ἡ μάστιξ C 178.
Ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον D 5, 16.
Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα δείκνυται D 5, 16.
Ἐκ τοῦ ὁρᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν B 416. C 177. D 4, 49.
Ἐκ τριχὸς κρέμαται B 402. Z 3, 47. D 4, 41. S.
Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα D 5, 16.
Ἐκ τῶν περιττῶν καὶ ἵπποι ἐμπίπλανται C 179.
ἐκώμασας εἰς μελίττας B 390. Z 3, 51.
Ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ C 167.
Ἐλάφειος ἀνὴρ B 408. Z 3, 66. S.
Ἐλευθέραι αἶγες ἀρότρων B 411. Z 3, 69. D 4, 47. S. Hes. 1173.
Ἐλευθεριώτερος Σπάρτης D 4, 87.
Ἐλέφαντα ἐκ μυιᾶς ποιεῖν B 410. Z 3, 68. D 4, 46. S.
Ἐλέφαντος διαφέρεις οὐδέν B 405. D 4, 43. S.
Ἐλέφας μῦν οὐχ ἁλίσκει B 409. Z 3, 67. D 4, 45.
Ἔλθοι ξένος ὅστις ὀνήσει B 441. D 4, 73.
Ἔλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὥστε καικίας νέφη B 430. D 4, 66.
Ἐμαυτῷ βαλανεύσω B 397. Z 3, 58. S. Hes. 1188.
Ἔμβαρός εἰμι B 357. S.
Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις B 361. C 180. S.
Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρὶ C 181.
Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα D 4, 77. S.
Ἐν ἄλῳ δρασκάζεις B 417. Z 3, 74. S.
Ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται B 421. Z 3, 81. D 4, 56. S.
Ἑν ἀνθ' ἑνὸς C 183.
Ἐν ἀοῖ τὰ σπουδαῖα C 182.
Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ καρκίνος ἔμμορε τιμῆς B 421. Z 3, 77. D 4, 55. S.

'Εν γῇ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν B 454. C 184. D 4, 83. S.

'Εν δὲ δικροστασίῃ καὶ 'Ανδρακλέης πολεμαρχεῖ B 421. C 185. Z 3, 77. D 4, 55. S.—καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς ib.

ἐνδυσίμου αὐλητικοῦ B 874.

'Ενδύεταί μοι τὴν λεοντῆν B 419. Z 3, 75. D 4, 54.

'Ενδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις B 358. Z 3, 76. D 4, 40.—ὕπνος B 367.

Ἔνεισιν ἐν δειλοῖσι κἀνανδροι λόγοι Z 3, 73.

Ἔνεστι κἀν μύρμηκι χολή B 412. Z 3. 70. D 4, 48. S.

Ἔνθ' ἂν οἱ πόδες φέρωσιν ἔκεισ' ἄπιμεν C 186.

'Εν θέρει χλαῖναν κατατρίβεις B 414. Z 2, 72. D 4, 51. S.

Ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ D 4, 88. S.

'Εν Καρὶ τὸν κίνδυνον B 356. Z 3, 59. S. Hes. 1246.

'Εν Καρὸς μοίρᾳ C 187. Hes. 1246.

'Εν Κέῳ τίς ἡμέρα B 365. Hes. 1246.

'Εν κοτύλῃ φέρῃ Z 3, 60. Hes. 1247.

'Εν λευκῷ λευκὴ στάθμη Z 4, 89.

'Εν λευκώμασιν ἐγράφης B 399. Hes. 1248.

'Εν μέλιτι σαῦτον καταπάττεις B 418. D 4, 53.

'Εν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος κρατήσω C 186.

ἐνεακαιδεκαετηρὶς Μέτωνος B 672.

'Εν νυκτὶ βουλὴ B 359. Z 3, 97. D 5, 95. S.

'Εν οἴνῳ ἀλήθεια B 451. Z 4, 5. D 4, 81.

ἔνομος 'Απόλλων Z 3, 63.

'Εν ὅλμῳ εὐνάσω Z 3, 63. B. 375. Hes. 1253. ἐκοιμήθη Plut. 114. S.

'Εν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Δαιδάλου μύσος B 378. Z 4, 6. S. πέρδικος σκέλος C 189.

'Εν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται B 370. Z 3, 64. Plut. 76. S. Hes. 1255.

'Εν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν B 406. Z 3, 65. D 4, 44. S. Plut. 112. Hes. 1255.

'Εν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι B 407. C 190. S. Hes. 1256.

'Εν πυρὶ βέβηκας B 415. D 4, 52. S.

'Εν Σάμῳ κομήτης B 422. D 4, 58. Plut. 108. Hes. 1256.

'Εν σκότῳ ὀρχεῖσθαι B 413. Z 3, 71. D 4, 50. S.

'Εν Τεμέσῃ ἥρως Plut. 131.

'Εντὸς ἑβδόμης Z 3, 79. Hes. 1262.

'Εν τριόδῳ εἰμι B 423. C 191. Z 3, 78. D 4, 59. S. Hes. 1263.

ἐνύπνιον ἱερείας C 267.

'Εν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι B 420. Z 3, 45. S. Hes. 1266.

'Εξάντης λεύσσω τοὐμὸν κακὸν ἄλλων ἔχοντα C 192. Z 3, 95. Hes. 1274.

'Εξ ἀξίου τοῦ ξύλευ κἀν ἀπάγξασθαι C 193.

'Εξ ἑνὸς πηλοῦ C 195.

'Εξ ἑνὸς τὰ πάνθ' ὁρᾶν C 194.

'Εξηκεστίδης εἰς ὁδὸν C 196.

'Εξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον B 455. S.

ἐξηυλημένος βίος B 211. Z 2, 64.

ἐξηυλῆσθαι Z 5, 65.

'Εξ ὀνύχων λέοντα C 197.

Ἔξω βελῶν καθῆσθαι B 436. Z 3, 89. D 4, 71. S.

Ἔξω γλαῦκε C 198. Hes. 1300. S.

ἐξωλέστατοι D 6, 24.

Ἔξω πηλοῦ τὸν πόδα ἔχει C 199.

Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μαλεῖν C 200.

Ἐοίκασι τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς C 201.

Ἔοικα τῷ τοὺς ἅλας καὶ τὸ ἕλος πριαμένῳ C 202.

'Εορτὴ πολλὰ (πόδας) ἔχουσα B 362. C 204. S.

'Εορτῆς κάτοπιν ἡδύσματα φέρει C 203.

Ἔπακτος ὅρκος Z 3, 80. D 4, 60. S. Hes. 1308.

'Επ' ἀμφότερα καθεύδει τὰ ὦτα C 205.

'Επειοῦ δειλότερος B 424. Z 3, 81. D 4, 61. S. Hes. 1322.

Ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι C 206.

'Επὶ βύρσης ἐκαθέζετο B 355. C 207. S.

'Επὶ βωμὸν Plut. 70.

ἐπιγλωττήσομαι B 716.

'Επὶ κνάφου ἕλκων B 425. C 208. Hes. 1359.

'Επιμενίδειον δέρμα B 875. C 209. D 8, 28. S.

'Επὶ ξυροῦ ἵσταται B 402. C 210.

'Επὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθαίρεις B 374. καθελεῖς Z 4, 1. Plut. 113. καθέλκεις S.

'Επὶ σπείρας σχοίνιον B 373. Plut. 100. S.

'Επὶ τὰ Μανδραβόλου B 426. C 211. Z 3, 82. D 4, 62. S. Hes. 1393.

ἐπιτάττεις φυλακὴν γυμνῷ Z 2, 98.

Ἐπὶ Χαριξένης B 427. Hes. 1400.
Ἐπιχώριοι οὖρον ἴασαι D 4, 80. Ἐπιχώριον οὖρον ἴασι B 450.
ἐποίκων εἰς Σάμον Ἀθήνηθεν Z 2, 28.
Ἐπ' ὄνου πόκος D 4, 85.
Ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεθα C 212.
Ἐρεβίνθινος Διόνυσος B 431. Hes. 1420. Ἐρεβίνθειος Z 3, 83. Ph. 12.
Ἐρείκη B 298.
Ἐρετριέων βῶ D 4, 57. Hes. 1424.
Ἐρήμη δίκη B 432. Z 3, 84. D 4, 67. S.
ἐριθακὸς B 631. Z 5, 11.
ἐρίνυες κυνῶν C 139.
ἐρινὸς C 76.
Ἔριφος γραῦς B 267. Z 2, 94.
Ἑρμῆς ἀμύητος B 428. D 4, 63.
Ἑρμάνιος χάρις Z 3, 85. S. Hes. 1440.
Ἔρρει τὰ καλὰ D 4, 89.
Ἐς ἀνηλίου πύλας D 4, 86.
Ἐς κόρακας B 366. C 142. Z 3, 87. S.
Ἐς Κυνόσαργες D 4, 86.
Ἐς Μασσαλίαν πλεύσειας Plut. 60. S.
Ἑστίᾳ θύει C 213. D 2, 40. 4, 68. Plut. 46. Hes. 1469.
Ἔστι καὶ δούλων πόλις C 214.
Ἐς Τροφωνίου μεμάντευται B 368.
ἑστῶσιν ὠσὶν D 8, 74. B 955.
Ἔσχατος Μυσῶν πλεῖ B 363. C 215. Hes. 1475. S. Ph. 23.
ἑταιρίδες Z 4, 1.
Ἑτερομόλιος δίκη B 434. Z 3, 88. D 4, 69. S.
Εὐγενέστερος Κόδρου C 216. Z 4, 3. D 4, 84. S.
Εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἴην Τενεάτης C 217. Z 3, 96. Plut. 4. S.
Εὔδοντι κύρτος αἴρεῖ B 429. C 218. Hes. 1496. D 4, 65. Ph. 28.
Εὐδόντων ἁλιευτικῶν κύρτων Z 4, 8.
Εὔδουσι λαγὼ C 219.
Εὖ κείμενον κακὸν κινεῖς D 1, 52.
Εὖ μὲν ἀλλ' οὐδὲν πρὸς τὴν Παρμένοντος ὄν C 220.
Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου B 440. Z 3, 93. D 4, 72. S.
Εὖνους ὁ σφάκτης B 380. Z 3, 94. S.
Εὐναῦχος παλλάκην B 939.
Εὐορκέτερος Τελεάτου ἢ Γενιάτου C 221.
Εὖ (εἰ)πεῖν θάλατταν C 222.
Εὖ πράττε τὰ φίλων etc. C 223.
Εὕρηκα ὃ οὐκ ἐζήτουν D 4, 90.
Εὐριπίδειος ὅρκος C 224.
Εὔριπος C 225. D 3, 39.
Εὐρυβατεύεσθαι D 4, 76. B 444. S.
Εὐρυκλῆς μαντεύεται C 226.
Εὔρυμνος Plut. 74.
εὐρυχωρίη B 437. Z 3, 90.
Ἐφ' αὑτὸν ἕλκων ὥστε Καικίας νέφος D 4, 66.
Ἐφέσια γράμματα B 447. D 4, 78. S.
Ἔφεσις B 435. D 4, 70
Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον B 442. Z 3, 98. D 4, 74. S. Plut. 16. Hes. 1557.
Ἐφ' ὕδωρ ἕλαχεν C 227.
Ἐχενηΐς C 228.
Ἐχθρὸς δὲ κἂν καλὰ ποιήσῃ κακά ἐστιν C 230.
Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα B 452. Z 4, 4. D 4, 82. C 229. S.
Ἐχῖνος ἐν χειμῶνι C 231.
Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει D 4, 91. S. Hes. 1597.
Ἔχω τὸ σχῆμα τοῦ τεθνεῶτος C 232.
Ζαλεύκου νόμος (νόμοι) Z 4, 10. D 4, 94. B 459.
Ζεῖ χύτρα ζῇ φιλία Z 4, 12. D 4, 96. C 233, 237. B 461.
ζεύγος Κρωβύλου B 560.
Ζεύδου τῶν ἁλιευτικῶν κύρτων B 458.
Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας B 460. C 234. Z 4, 11. D 4, 95.
Ζῇ καῖε πῦρ B 463. C 235.
Ζήνωνος ἐγκρατέστερος C 236.
Ζητῶν γὰρ ὄψον θυμάτιον ἀπώλεσα B 462. Z 4, 13. D 4, 97.
Ζωὴ πίθου B 464. Z 4, 14. D 4, 98. S.
Ζῶμεν οὐχ ὡς θέλομεν ἀλλ' ὡς δυνάμεθα B 466. Z 4, 16. D 4, 100. S.
Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μόνου λαβών B 465. Z 4, 15. D 4, 99. S.
Ζωπύρου τάλαντα B 457. Z 4, 9. Hes. 1593. S.
Ἡ Ἀμέα τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν B 478. Z 4, 20. Plut. 41. S.
Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις B 479. D 5, 11. Plut. 62. S.
Ἡ ἀφύη (ἀφύα) πῦρ B 487. Z 4, 25.
Ἡ γὰρ τυραννὶς B 477.
Ἡ γλῶσσα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται C. 238.
Ἡ γλῶττ' ἀνέγνωκ' ἡ δὲ φρὴν οὐ μανθάνει C 239.
Ἡ γραῦς τὰς ἀγαθίδας—τὸ ἄροτρον ἐκτίνουσα C 240.
Ἦ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν

B 467. Z 4, 19. D 5, 1. S. Hes. 1602. Ph. 60.
Ἡ δ' ὃς B 489.
Ἡ ἐν Ἄργει ἀσπὶς Plut. 44.
Ἡ Θράττα ἐπὶ τῷ ταρίχει C 241.
Ἤθη φίλων γίνωσκε μιμήσῃ δὲ μὴ C 242.
Ἡ κάμηλος ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία C 243.
Ἡ Καυνία βοῦς C 244.
Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ B 486. D 5, 15.
ἠκρατισμένον ὄξος C 375.
Ἢ κρίνον ἢ κολοκύντην B 476. Z 4, 18. D 5, 10.
Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ B 468. S. Hes. 1617. Ph. 65.
Ἢ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον ἢ σιγὴν ἔχε C 245.
Ἡλιάδων δάκρυα C 246.
Ἡλίβατον κακὸν C 249.
Ἡλιθιώτερος λευκολόφου C 247.
——— Πραξίλλης Ἀδώνιδος B 480. C 248. Plut. 118. Z 4, 21. D 5, 12. S.
Ἥλιξ ἥλικα τέρπει D 5, 17. B 486. C 250.
ἡλιοβολεῖται Z 5, 53.
ἡλιοῦται Z 5, 53. B 722.
Ἥλῳ τὸν ἥλον ἐκκρούει B 488. C 251. D 5, 17.
Ἡμεῖς δέκα Ῥόδιοι, δέκα νῆες D 5, 19.
Ἡμέτη πελειὰς B 469. C 252. S. Hes. 1630. Ph. 68.
Ἡ μὲν κλέος, ἠδὲ καὶ ἦσθα S. Hes. 1630. Ph. 68.
Ἡμιωβέλιον Πάσητος D 8, 40. S.
Ἡ μωρία μάλιστα B 477.
Ἢν μὴ καθάρῃς κἀλέσῃς, οὐ μὴ φάγῃς D 5, 18.
Ἡ παναγαία (Περγαία Suid. Περγέα Hes. II. 918) Ἄρτεμις D 5, 6.
Ἡρακλεία λίθος B 471. Z 4, 22. D 5, 2. Hes. 1648. et t. II. 521.
Ἡράκλεια λοῦτρα Hes. 1649.
Ἡράκλειος νόσος Z 4, 26. D 5, 8. Plut. 36.
Ἡράκλειος ψώρα B 474. D 5, 7. Plut. 21. S.
Ἡρακλέους θυσίαι B 470. Hes. 1649.
ἥρωες Z 1, 64. 5, 60. B 729.
ἥρως et Κρῆς confus. B 56.
Ἧσαν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι B 472. D 5, 3. S. Hes. 1660. Ph. 76.
Ἡσιόδειον γῆρας B 884. S.
Ἡ συκάμινος συκαμίνῳ ῥίπτεται B 485. S.
Ἡ Συλόσωντος χλαμὺς B 484. D 5, 14.
Ἡ Συρακουσῶν δεκάτη B 483. S.
Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς Hes. 1663.
Ἤτοι B 490. Ἤτοι κρίνων ἢ κολοκύντη C 253. Ἤτοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα B 475. Z 4, 17. D 5, 9. Marcell. præf. p. 22.
Ἡ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι B 473. Z 4, 23. D 5, 4. S. Hes. 1665.
Ἡφαίστειος δεσμὸς C 255. S.
Ἡφαιστότευκτος B 761.
Ἡ Φάνου θύρα C 254. Z 4, 24. D 5, 5. S.
Ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον Z 6, 40. Hes. 1667. S.
Ἡ χρὴ τραγῳδεῖν πάντας ἢ μελαγχολᾶν B 481. D 4, 13.
Ἡ ψιλὴ οὐ πεττεύω (πιττεύω) B 482. S.
Θάλασσαν ἀντλεῖς B 780.
Θάμυρις μαίνεται B 491. Z 4, 27. D 5, 20. S.
Θάσος ἀγαθῶν B 498. Z 4, 34. S.
Θᾶττον ἢ Βούτης B 492. Z 4, 28. S. Hes. 755. 1682.
Θᾶττον τόκος Ἡρακλείτῳ Περινέῳ τρέχει B 499. Z 4, 35. S.
Θεοὶ Μολοττικοὶ C 258. Hes. 1694.
Θεὸς ἐκ μηχανῆς C 257.
Θεὸς ἡ ἀναίδεια B 400. C 256. Z 4, 36. D 5, 25. Plut. 25.
θερμολουσίαις C 37.
Θερσίτειον βλέμμα C 259.
Θεσπιῳδὸν στόμα Z 4, 61.
Θεσσαλῶν σόφισμα B 494. Z 4, 29. S. Hes. 1704. 1706. νόμισμα Ph. 88.
Θετταλικὰ πτερὰ B 493. D 5, 21. S.
Θετταλικὸν σόφισμα C 260. S.
Θεῶν ἀγορὰ B 495. 521. Z 4, 30. D 5, 22. S. Hes. 61. 1706.
θηρᾷς ἀδύνατα B 32.
Θολερῶς προβαίνεις Z 4, 31. Hes. 1723. S.
Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται B 502. C 261. Z 4, 32. D 5, 25. S. Ph. 93.
Θρᾳκία παρεύρεσις Z 4, 37. S. (Θρηκία) B 501. C 262.
θρίαι B 772. Z 5, 75.
θριᾶσθαι Z 5, 75.
θριοβόλοι B 772.
θρίον D 8, 55.
θρῖπας Z 2, 53. θρίπες B 576.
θῦμα Φασηλιτῶν B 934. Z 6, 36.
Θυμόσοφος B 496.
Θυννάζοντες B 497.
Θυννίζειν D 5, 23.

θυρα Χαρώνιος B 943. Z 6, 41.
Θύραζε Κᾶρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια Z 4, 33. D 5, 24. S. B 503. C 263. Hes. 1747. Ph. 97.
Θύραθεν C 263.
Ἰαλεμίζειν B 504. Z 4, 39.
Ἴάλεμος C 264. B 504.
Ἰαλέμου ψυχρότερος B 504. Z 4, 39. S. Hes. 6.
Ἰαλεμώδη C 264.
Ἴδ' ἀφύη πῦρ B 510. Hes. 18. Ἴδε πῦρ ἰδ' ἀφύη C 265.
Ἱερὰ ἄγκυρα B 513. 912. C 266. D 5, 29. S.
Ἱερείας ἐνύπνιον C 267. S.
Ἱερὸν ἡ συμβουλὴ B 505. C 268. Z 4, 40. S. Hes. 27.
Ἴθι ὀρθὸς C 269.
Ἴκταρ B 724. Z 5, 55.
Ἰλιὰς κακῶν B 507. Z 4, 43. D 1, 10. 5, 26. 6, 7. S. Ph. 106.
Ἰμεραίας ἐνύπνιον C 267.
Ἵνα δέος ἔνθα καὶ αἰδὼς D 5, 30.
Ἵνα μὴ φάγῃς σκόροδα μηδὲ κυάμους C 270.
Ἴνους ἄχη Z 4, 38. S.
Ἴπες B 576.
Ἵππαρχοι παρὰ Συρακουσίοις B 506.
Ἱππάρχου (–χων) πίναξ B 506. Z 4, 42. S. Hes. 61.
Ἱππάρχου τείχιον B 511.
Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ B 512. C 271. D 5, 28. S.
Ἱππεῖς ἐν Θετταλίᾳ καὶ Θράκῃ C 272.
Ἱππικοῦ δρόμου B 735. D 7, 17.
Ἱππόλυτον μιμήσομαι D 5, 32. S.
Ἵππος εἰς πεδίον C 275.
Ἵππος με φέρει, βασιλεύς με τρέφει D 5, 31. C 273.
Ἵππου γῆρας C 274.
Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε B 508. Z 4, 41. D 5, 27. Plut. 13. S.
Ἴσα πόλεμον οὐ ποιεῖ C 276.
Ἴσαι ψῆφοι B 532. C 277. Hes. 71.
Ἰσθμιάζειν S. Hes. 73.
Ἰστίᾳ θύει B 509. Z 4, 44.
Ἰσότης φιλότης C 276.
Ἰσχὰς εὐτελέστατον C 34.
Ἰχθῦν νήχεσθαι διδάσκεις D 5, 33. S.
Κάβος κάβου C 278.
Καδμεία νίκη B 517. C 279. D 5, 34. Z 4, 45. S. Hes. 99. Ph. 120.
Κάθαμμα λύεις B 530. Z 4, 46. D 5, 43. S. Hes. 101.
Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης B 528. D 5, 45. S.
Καθ' ἑαυτοῦ τὴν κόνιν ἀμᾶται B 580.
Καθ' ὕδατος γράφειν B 582. D 5, 83.
Καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρᾷς B 585.
Καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ B 521. S.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ C 281.
καικίας D 4, 66.
Καὶ κόρχορος ἐν λαχάνοισι B 548. Z 4, 57.
Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν B 568. Z 4, 76. S.
Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις C 280.
Καὶ χερσὶ καὶ κύμασι C 282.
Κακὰ κακῶν C 283.
Κακὰ μὲν θρίπες κακὰ δὲ ἴπες B 576. D 5, 78.
Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλίᾳ (δειλαῖαι) φρένες D 5, 89. S. Ph. 124.
Κακὴ πρόδοσις B 572. D 5, 74.
Κάκιον Βάβυς αὐλεῖ Z 4, 81. Plut. 26.
κακογενειῶν B 400.
Κακοὶ πίνουσιν τῆς τιμωρίας τὴν ὀμίχλην D 5, 99. S.
κακὸν εὖ κείμενον B 659. D 6, 54.
κακοτροπώτερος B 747.
Κακοῦ κόρακος κακὸν ὠὸν B 519. C 284. D 5, 39. Z 4, 82.
καλάποδον C 336.
Καλλικυρίων πλείους B 542. C 286. Z 4, 54. Plut. 10.
Καλλίου C 285.
Κάμηλος καὶ ψωριῶσα etc. D 5, 81. C 243.
Κάμπιος δρόμος B 531. Z 4, 47. S.
Κἂν αἶξ δάκῃ ἄνδρα ποιητὴν D 5, 87.
Κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρειν B 584. D 5, 84.
κάνης C 360.
καυθαρὶς D 6, 49.
κάνθαρος B 520. Z 1, 20. μαιεύεται ἀετὸν D 2, 44. Αἴτναιος D 1, 59.
Καυθάρου μελάντερος C 288. Ph. 130.
Καυθάρου σκιαὶ D 5, 88. Hes. 137.
Καυθάρου σοφώτερος B 520. C 288. Z 4, 65. D 5, 40. S.
Κἂν ἴσαι ψῆφοι γένωνται B 532. Hes. 137.
Κἂν μύρμηκι χολὴ D 1, 12.
καπηλεύει D 6, 3. Z 5, 1.
Καπηλίας ποιητὴς B 533.
Καπνὸν φεύγων etc. D 8, 45.
καπνὸς ἐκ παντὸς ξύλου C 168.
Καπνοῦ σκιὰ C 289. S.
καρίζεις D 7, 65.
Καρικὴ Μοῦσα D 5, 86. S.

Καρικὸν θῦμα B 523. Plut. 73. S.
Καρικὸς τράγος B 534. D 5, 48.
Καρκίνος λαγωὸν αἱρεῖ D 5, 96. S.
Καρκίνου πορεία C 290. S.
Καρπάθιος τὸν λαγῶ B 701. Z 4, 48. Hes. 152.
καρύκας B 617. Z 5, 3.
Κασιωτικὸν ἄμμα B 527. D 5, 44.
Κατὰ βοὸς εὖχου D 5, 90. 6, 55. B 660. Hes. 163.
Κατ' αἶγας ἀγρίας B 535. D 5, 49. Hes. 168. S.
Κατὰ πετρῶν σπείρεις B 398.
Κατὰ ποδὸς βάσιν D 6, 95.
Κατὰ ῥοῦν φέρεται B 581. D 5, 82.
κατάρσεις et καταρρεύσεις confus. Z 4, 68.
Κατὰ σαυτὸν ἔλαυνε D 8, 46.
κατατετρημένοι (κατατετριμμένοι) B 759.
κατατρίβεις χλαίναν Z 3, 72.
κατὰ τριγόνα ψάλλεις D 7, 71.
κατοικίδιοι μύες B 645.
κατολιγωρούντων D 2, 75.
Κατόπιν ἑορτῆς C 203. D 5, 73. S.
Κάτοπτρον ὁ τυφλὸς B 939.
Καύνιος ἔρως B 569. D 5, 71. S. Hes. 211.
κεκιθάρικεν Z 6, 14.
Κέλμις ἐν σιδήρῳ B 575. Z 4, 80. Plut. 11.
Κενοὶ κενὰ βουλεύονται D 5, 100. –λογίζονται C 291.
Κενταύροις B 679. D 6, 84.
Κεραμεὺς ἄνθρωπος D 5, 98.
Κεραμέως πλοῦτος D 5, 97. S.
κεράμου (κεραυνοῦ B 137.) βολὴ Z 2, 8.
κερδογαμεῖς D 6, 22.
Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον Z 4, 67. D 5, 42. S. Plut. 89.
Κερκυραία μάστιξ Z 4, 49. D 5, 50. B 536. Plut. 12. Hes. 235. 320.
Κερκωπίζειν B 537. Z 4, 50. D 5, 51.
Κέσκον οἰκεῖς Z 4, 51. S.
Κέσκος B 538. C 143.
Κέσκων πόλις D 5, 52.
Κεστρεὺς νηστεύει B 539. C 292. Z 4, 52. D 5, 53. Plut. 8. Ph. 158.
κέφαλος, κεστρεὺς C 292.
Κήρινος θάνατος B. 577.
κηρύκιον Z 3, 26. C 112. –κειον B 346.
κιθαριστὴς Ἀσπένδιος Z 2, 30.
κιθαρῳδοὶ B 854 Z 5, 99.
Κιλίκιοι τράγοι B 540. D 5, 54. Hes. 258. S.
Κιλίκιος ὅλεθρος B 541. Z 4, 53. Hes. 1070. t. II. 259.
Κίνδυνος ἡ ἐν πρώρᾳ σελὶς B 543. Z 4, 55. D 5, 55. Hes.
Κινεῖς τὸν Ἀνάγυρον S. Hes. 318.
Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς B 522. D 5, 41. Plut. 67. S.
Κίσσαμις (l. Κρίσσαμις) Κῶος Z 4, 64. Hes. 350.
κίχλης κωφότερος Z 4, 66.
Κλαίει ὁ νικήσας, ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλλυσιν B 586. Z 4, 78. D 5, 75.
Κλειτοριάζειν B 574. D 5, 77. Plut. 6.
κνάφου C 208. κνάφος B 425.
Κνὶψ ἐκ χώρας D 5, 91. 7, 25.
Κόγχην διαλεῖν B 544. Hes. 290. S.
κόθορνος B 440. Z 3, 93.
Κοινὰ τὰ τῶν φίλων B 573. C 293. Z 4, 79. D 5, 76. Ph. 174.
Κοινὸς Ἑρμῆς B 518. D 5, 38. Hes. 295. S.
κοίτη C 360.
κολοκύνταις λημᾶν B 624.
κολοκύντην D 5, 10.
κολοκύντης ἄνθος κρίνου B 476. Z 4, 18.
Κολοφωνία ὕβρις B 578. D 5, 79.
κομήτης ἐν Σάμῳ D 4, 58.
Κομπὰς (Κοπὰς) Μάξιμος B 529. D 5, 46.
κονιεῖται Z 2, 69.
κόνιν C 171.
Κόννου ψῆφον Hes. 313. S.
Κόντῳ πλεῖν B 545. Hes. 313. S.
κοπᾶς, κομπὰς, κόμπος B 529. D 5, 46.
κοπροφάγου B 579.
Κόραξ ὑδρεύει B 546. Z 4, 56. S. Hes. 317.
κορδύλη B 525.
Κορδύλης οὐκ ἄξιος B 525.
Κορίνθιος ξένος B 547. Hes. 319.
κόρκορος Z 4, 57.
Κόροιβος Hes. 320.—Κοροίβου ἠλιθιώτερος B 549. Z 4, 58. D 5, 56.
Κορυδέως εἰδεχθέστερος B 550. D 5, 57. Z 4, 59. Hes. 323.
κόρυδος D 6, 50. κορύδου Z 2, 38.
Κόρχορος ἐν λαχάνοις B 548. Z 4, 57. D 5, 36. S.
κορώνη Z 1, 69.
Κορώνη τὸν σκορπίον B 551. Z 4, 60. D 1, 52. 5, 59. Hes. 326. S.
κοσκίνῳ B 873.
κοτύλη Z 3, 60.
κουρεὺς B 294.
Κουρήτων στόμα B 552. Z 4, 61. D 5, 60. S.

Κράδης βαγείσης B 515. Plut. 116.
κραυγάζειν Z 6, 21.
Κρέας B 553.
Κρὴς πρὸς Αἰγινήτην D 5, 92.
Κρητίζειν B 554. 860. Z 4, 62. D 5, 58. S.
κρίνον κολοκύντης ἄνθος B 476. Z 4, 18.
Κριὸς ἀσελγόκερως B 555. D 5, 61. Hes. 350. S.
Κριὸς τὰ τροφεῖα ἀπέτισε B 556. Z 4, 63. D 5, 62. S. Ph. 179.
Κριοῦ διακωλία Hes. 350. S. Ph. 179.
Κρονικαὶ λῆμαι B 557. D 5, 63. Hes. 353.
Κρόνου πυγὴ (πηγὴ) B 558. C 294. D 5, 64. S. Hes. 353.
Κρότωνος ὑγιέστερος B 559. C 295. Z 6, 27. S.
κρύσταλλον Z 5, 58. B 727.
Κρωβύλου ζεῦγος B 560. Z 4, 69. D 1, 3. 5, 65. S. Hes. 358.
κύαμον καὶ ἅλας Z 1, 25.
κύβοι Διὸς Z 2, 44. D 1, 58.
κύβον Z 4, 23.
κυδάζειν, λοιδορεῖν B 561. Z 4, 70.
Κύδος Z 4, 70.—Κύδους ἐκτετικέναι B 561. Z 4, 70. S. Ph. 184.
κύδος, λοιδορία B 561.
Κυζικηνοὶ στατῆρες B 562. Z 4, 71. D 5, 66. Hes. 369.
Κυθνώδεις (-ώλεις) συμφοραὶ Z 4, 83. Hes. 370.
Κυθνώμου αἶσχος Z 4, 72. Hes. 370.
κύκλα μείονα Z 4, 41.
Κύκλωπος D 1, 81. Z 1, 92.
Κύκνειον ᾆσμα B 516. D 5, 37.
κυλινδεῖς κόνιν ἐκ πόντου C 171.
Κύλλου πῆρα B 571. Hes. 374. Ph. 195.
Κύνα δέρειν δεδαρμένην C 296. D 5, 85. S.
αἱ Κύνες τὴν δέσποιναν μιμούμεναι D 5, 93.
Κυνόσαργες D 5, 94.
Κύπριος βοῦς B 579. D 5, 80. Hes. 384.
Κύρβεις κακῶν B 570. Z 4, 77. D 5, 72. S.
Κυρνία γῆ B 514. D 5, 35. Plut. 90.
κύρτος B 429.
Κύων ἀκαλανθὶς B 583. cf. 42.
Κύων ἐν προθύρῳ C 297. ἐν ῥόδοις C 298.
κυνὸς οὐχ ἅπτεται C 299.
Κύων ἐπὶ δεσμὰ B 564. Z 4, 73. D 5, 68. S. Hes. 393.
Κύων ἐπὶ σῖτον Hes. 754. ἐπὶ φάτνῃ S. Ph. 195.
Κύων παρ' ἑτέροις B 563. D 5, 67. S. Hes. 393. Ph. 195.
Κωδάλου χοίνιξ B 565. D 5, 69. Hes. 393.
κωθωνίζεσθαι D 6, 33.
κωμικῶν B 753.
Κῷος πρὸς Χῖον (vel Χίῳ) B 566. Z 4, 74. D 5, 70. S. Hes. 401.
Κωρυκαῖος ἠκροάζετο B 567. Z 4, 75. S. Hes. 402. Ph. 201.
κώρυκον B 784. D 7, 54.
Κωφὸς αὐλητὴν B 939.
Κωφότερος κίχλης B 524. Z 4, 66. S.
Κωφότερος τοῦ Τορωναίου (Τορωνέων) λιμένος B 526. Z 4, 68. D 5, 43. S. Plut. 91.
Λάβρακας Μιλησίους C 300.
Λαγὼς καθεύδων B 587. Z 4, 84. D 6, 1. Hes. 409. S. Ph. 201.
Λαγὼς τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει B 592. C 301. Z 4, 85. D 6, 5. S. Hes. 409. Ph. 201.
Λαίθαργος κύων Z 4, 90.
Λακιάδαι Hes. 417. v. Ὦ, et Πλακιάδαι.
Λακωνικὰς σελήνας D 6, 30.
Λακωνικὰν τρόπον περαίνειν S. Hes. 419.
λαλίστερος τρυγόνος B 892.
λατομίας C 146.
λαύρα Σαμικὴ B 859.
λαχανοπωλητρίας B 842.
λαχάνων προσθῆκαι D 2, 52.
Λεβηρίδος τυφλότερος B 593. S.
λεβηρὶς B 268. C 89. Z 2, 95.
λεῖα Μυσῶν Z 5, 15.
Λέοντα νύσσειν D 1, 52.
Λέοντα ξυρεῖς (ξυρᾷς) B 623. D 6, 25. S. Ph. 214.
λεοντῆ Z 1, 93. D 1, 83.—ῆν Z 3, 75.
Λεπτὴν πλέκειν B 594. S.
Λερναία χολὴ B 595.
Λέρνη θεατῶν Hes. 452.
Λέρνη κακῶν B 595. Z 4, 86. D 6, 7. Hes. 452.
Λεσβιάζειν B 860.
Λέσβιος δεξιὰ B 603. v. C 302.
Λέσβιος πρύλις Plut. 42.
Λέσβιος φδὸς B 596. Hes. 453.
Λεσβίων ἄξια B 603. Z 4, 88. C 302. Ph. 215.
λέσχαις ἐγκαθήμεναι ἀηδόνες D 2, 48.
Λευκὴ ἡμέρα C 303.
Λευκιππατίας B 591. Z 4, 87. Plut. 64. S.
Λευκὴ στάθμη B 597. Z 4 8 9. D 6, 8. Plut. 39. Hes. 456.
Λευκὴ ψῆφος B 598. C. 306. D 6, 9. S. Hes. 457.

Λευκὴν μᾶζαν φυρῶ σοι B 604. C 307. D 6, 12. S. Hes. 456. Ph. 217.
Λευκοὶ τοὺς δειλούς C 305.
λευκολόφου C 247.
Λευκὸν ἀγαθὸν C 303.
Λευκόπτυγος C 304.
Λευκώλενον λίνου κερδεγαμεῖς (κερδῶν γαμεῖς) B 619. D 6, 22.
λευκώμασιν B 399.
λευκῶν ἀνδρῶν C 382.
Λεχὼ λέαιναν καὶ κακὸς κύων φοβεῖ C 308.
Λέων ξίφος ἔχων C 309.
Λήθαργος κύων B 599. Z 4, 90. C 310. Hes. 461.
Λημᾶν χύτραις ἢ κολοκύνταις B 624. Hes. 464.
Λημνίᾳ χειρὶ B 600. Z 4, 91. D 6, 10. Hes. 465.
Λήμνιον βλέπει B 601. C 311. Ph. 220.
Λήμνιον κακὸν B 588. C 311. Z 4, 91. D 6, 2. S. Hes. 465.
Λιβυκὸν θηρίον B 602. D 6, 11. Hes. 472.
Λίβυσσ' ἀηδών Hes. 472.
Λίθον ἔψεις B 605. Hes. 477. Ph. 223.
Λίθῳ λαλεῖς C 312.
Λίθων χοαὶ B 606.
Λιμοδωριεῖς Plut. 34. Hes. 481.
Λιμοῦ πεδίον Z 4, 93. D 6, 13. Plut. 30. Hes. 481.
Λιμῷ Μηλίῳ Z 4, 94. D 6, 14. Hes. 481. λιμὸς Μηλιαίους C 313. S. Ph. 212. 224.
Λίνδιοι τὴν θυσίαν Z 4, 95. D 6, 15. B 607. Hes. 482.
Λίνον λίνῳ συνάπτεις B 608. Z. 4, 96. D 6, 16. S. Hes. 483.
Λιπαρώτερος λύχνου, ληκυθίου D 6, 31.
Λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται B 621. Z 5, 6. S.
Λοκρικὸς βοῦς B 620. C. 314. Z 5, 5. D 6, 23. Plut. 24.
Λοκροὶ τὰς συνθήκας B 618. Z 5, 4.
Λοκρῶν σύνθημα B 609. C. 315. Z 4, 97. D 6, 17. Hes. 496. Ph. 230.
Λούσαιο τὸν Πελίαν Z 4, 92. D. 6, 6.
Λυγκέως ὄμμος B 622.
Λυγκέως ὀξύτερον βλέπει C. 316.
παρὰ Λύδιον ἄρμα D 6, 28.
Λυδίῳ νόμῳ D 6, 29. Hes. 505.
Λυδοὶ κυνηροὶ etc. D 6, 24.
Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει B 610. D. 6, 18. Plut. 103. S. Hes. 505.
Λυδὸς καπηλεύει B 589. Z 5, 1. D 6, 3.
Λυδὸς τὴν θύραν ἔκλεισεν B 611. Z 4, 98. Hes. 505.
Λυδῶν καμύκας Z 5, 3. B 617.
Λυκεῖον ποτὸν B 612. C 317. Z 4, 99. Hes. 507.
Λύκος αἰτὸν φεύγει B 613. Hes. 509. D 6, 19. S. Ph. 235.
Λύκος αἴγας ἐκκαλῶν C 325.
λύκος εἰς πάγας B 389.
Λύκος ἐν αἰτίᾳ C 323.
Λύκος ἔχανεν B 614. C 318. D 6, 20. Ph. 235. Hes. 509. S. χανὼν C 319.
Λύκος κρέας νέμει C 324.
Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει B 615. Z 4, 100. D 6, 21. S. Hes. 509.
Λύκος πρὸ βοῆς σπεύδει D 6, 26.
Λύκου δεκάς B 616. C 100. 320. D 1, 3, 6. Z 5, 2. S. Hes. 509. Ph. 67. 235.
Λύκου πτερὰ B 590. D 6, 4. S.
Λύκου ῥήματα C 326.
λύκου στόματος B 404. Z 3, 48.
Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτεις D 6, 27. S.
Λύω λέσχας D 6, 32.
μαγῆτιν B 471.
μᾶζα μεμαγμένη B 650.
Μαῖς καὶ Θίμβις B 647.
Μακάρων νήσους B 360. Z 3, 86.
Μᾶλλον ὁ Φρὶξ B 638. Z 5, 16. S. Ph. 245.
Μανίαι οὐ πᾶσιν ὅμοιαι B 646. D 6, 47.
μαντεύεται Εὐρυκλῆς C 226.
Μαντικὴ ψυχὴ C 327.
Μασχάλην αἴρειν B 625. Z 5, 7. D 6, 33. S. Hes. 547.
Μεγαρέων δάκρυα B 626. Z 5, 8. D 6, 34. S. Hes. 554. Ph. 251.
Μεγαρικαὶ σφίγγες D 6, 35. C. 328.
Μέγα τοι ἄγγελος ἐσθλός B 654. S.
Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ B 649. C 329. D 6, 48. S. Plut. 79.
Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ B 641. Z 5, 20. D 6, 44. S.
Μέδιμνον B 633. Μεδίμνῳ ἀπομετρῶν παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον B 657. S.
Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης D 6, 52. B 655. S.
Μελαμπύγου τύχοις C 330. Z 5, 10. D 6, 38. B 629 -γος C 304.
Μελάντερος ζόφου—πίσσης B 674.
Μελίπηκτα κίνες C 331.
μέλισσα Z 5, 97.
Μέλιτος μυελὸς B 653. D 6, 51. S.
μελιττοῦσθαι C 374.

Μεμαγμένη μάζα B 650. S. μεμαγμένον βίον B 22. 259.
μεμαλαγμένον, μεμαγμένον Z 1, 21.
Μέμς οὐ πνίγει (πνίξ) B 644. C 332. Z 5, 23. Plut. 35.
μέρεσιν μέλεσιν confus. B 892. Z 6, 8.
μέσης (χορδῆς) B 681.
Μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν B 596. 627. C 333. Z 5, 9. D 6, 36. S. Plut. 110. Hes. 583. Ph. 261.
Μετὰ Μουσῶν κόρυδος B 652. D 6, 50. S.
Μετὰ νοσούντων καὶ τὸ μαίνεσθαι καλὸν B 656. S.
μεταφυτεύειν γεράνδρυον, γερύδριον, D 3, 77. Z 3, 1.
Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες ἀμέτρως μάζαν ἔδοντες B 640. Z 5, 19. D 6, 43. S. Ph. 265.
Μέτωνος ἐνιαυτὸς B 672. C 334.
Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων B 651. S.
Μὴ δ' ἄκανθα ἀμύξῃ C 337. D 6, 69.
Μηδὲ κάρφος κινεῖν D 6, 67. S.
Μηδὲ μέλι μηδὲ μελίσσας B 663. C 335. D 6, 58. S.
Μηδὲν μέγα εἴπῃς πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς D 6, 70.
Μηδὲν κατὰ βοὸς εὔξῃ B 660. D 6, 55, S.
Μηδὲν ὑπὲρ τὰ καλάποδα C 336.
Μηδὲ πατέρα γέροντα, etc. B. 667.
Μηδέποτε μηδεὶς γένοιτο Μεγαρέων σοφώτερος B 662. D 6, 57.
Μηδέποτ' εὖ ἔρδειν γυναῖκα, μηδὲ γείτονος κύνα D 6, 61.
Μηδικὴ τράπεζα B 628. D 6, 37.
Μηδῶν ἀμελῶ B 665.
Μὴ εἰκῇ τὴν Ἄβυδον B 658. D 6, 53. S.
Μὴ ἔνι δούλων πόλις B 675.
Μὴ κίνει Καμαρίναν B 639. Z 5, 18. S.
Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον B 659. D 6, 54.
μήκωνος χλόην B 686.
Μηλιακὸν πλοῦν D 8, 31. B 885.
Μήλειος Ἡρακλῆς C 338.
Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων D 6, 60. S.
Μῆλον Ἡρακλῆς Z 5, 22. Hes. 593.
Μήλῳ βάλλειν D 6, 63.
Μὴ μάστιξι (v. Μία) B 671.
Μὴ μάχαιραν αἴρει θῆλυ D 6, 72.
Μὴ μέγα λέγε D 6, 70.
Μὴ παιδὶ μάχαιραν B 648. D 6, 46. S.
Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης B 664. D. 6, 59. S.
Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα D 6, 70. S.
Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ D 6, 71.
Μὴ σύγε μελαμπύγου τύχῃς B 629. Z 5, 10. D 6, 38 S. v. Μὴ τεῦ.
Μήτ' ἄκανθα ἀμύξῃ D 6, 69.
Μήτε Λυδῶν καρύκας μήτε μαστίγων ψόφους Z 5, 3.
Μήτε νεῖν μήτε γράμματα B 661. C 339. D 6, 56.
Μὴ τεῦ μελαμπύγου τ. Hes. 597.
Μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς τὴν ἀνθρακιὰν ἐμπέσῃς D 6, 68.
Μητίχου τέμενος B. 630. Hes. 598.
Μὴ ὥσπερ ἀπὸ λύκου θήρας B 666.
Μία ἡμέρα σοφὸν οὐ ποιεῖ C 341.
Μία λόχμη οὐ τρέφει δύο ἐριθάκους B 631. Z 5, 11. D 6, 39. Hes. 599. Ph. 269.
Μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει B 671. D 6, 65. S.
Μία μέλισσα μέλι οὐ ποιεῖ C 340.
Μία Μύκονος Z 4, 17.
Μίασμα δρυὸς B 632.
Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ B 634. C 340. Z 5, 12. Hes. 600. Ph. 269.
Μίδας ἐν κύβοις εὐβολώτατος B 642. S.
Μίδας ὄνου ὦτα ἔχων D 6, 72. S.
Μικρὸν κακὸν μέγα ἀγαθὸν B 668. D 6, 62. S.
Μικρὸς ὄνος ἀεὶ πῶλος C 342. μ. ὁ σὸς ἀεὶ πῶλος B 570. D 6, 64.
Μιχθοφορῶν (v. Φάων) Plut. 29.
μόθωνα D 3, 27.
μορμολύττεσθαι ἀσκῷ D 2, 65.
μορύξαι Z 5, 13.
Μοῦσα Καρικὴ D 5, 86.
μουσουργοὺς B 445. Z 3, 99.
Μουσῶν θύραι D 1, 77. 3, 23.
Μουσῶν μέτα B. 652.
Μόχθος οἱ τηλοῦ φίλοι C. 343.
μυελὸς μέλιτος B 653. D 6, 51.
Μυκώνιος (Μυκόνιος) γείτων B 643. Z 5, 21. S. Ph. 279.
μύλοι θεῶν C 396.
Μύλος (Μύλλος) πάντα ἀκούει B 635. Z 5, 14. D 6, 40. S. Hes. 632.
Μυὸς ὄλεθρος D 6, 66. B 673.
μυρμηκία D 1, 10. Z 1, 11.
μυρρίνην Z 1, 19.
μυρρίνου B 953.
Μῦς πίττης γεύεται B 636. C 344. D 2, 64. 6, 41. Hes. 639. S.
Μυσὶ κανθαρὶς D 6, 49. Plut. 88. S.
Μυσίκαρφι Hes. 638.
Μῦς λευκὸς D 6, 45. B 645. S. Hes. 639. Ph. 282.

Μυσῶν λεία B 637. Z 5, 15. D 6, 42. Ph. 283.
Μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται B 243. C 345. D 6, 74. Hes. t. 2. p. 1209.
μωροκλεπτῶν B 611. Z 4, 98.
Μωρότερος Μορύχου Z 5, 13. Plut. 40. S. Ph. 284.
μωροῦ σοφία B 850.
Νάηρα καὶ Χαρμόνη Z 5, 24.
Ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην B 686.
Ναννάκου παλαιότερος C 346.
ναυκρατεῖ Ναύσων B 677.
ναυκράτης C 228.
Ναῦς ἱκετεύει (ἱκέτευε) πέτρας D 6, 79. B 687. S.
Ναῦς παλαιὰ πόντου οὐχὶ πλωσίμη B 685. D 6, 78. S.
Ναύσων ναυκρατεῖ B 677. Hes. 659. S.
Ναύφραχτον βλέπει B 684. C 347.
Νέα χελιδὼν C 348.
Νεάτη ἡ ἰσχάτη καὶ ἡ νήτη B 681. Hes. 661.
Νεβρῷ ἵππευει B 689.
Νεκρῷ λέγων μύθους εἰς οὖς B 691. D 6, 82. S.
Νεμέας αὐλητρίδος—σέλινα C 349.
Νέμεσις παρὰ πόδας βαίνει B 688. D 6, 80. S.
Νέοις μὲν ἔργα βουλαὶ δὲ γεραιτέροις B 690.
Νεύρῳ (v. Νεβρῷ) ἵππευει D 6, 81.
Νεφέλας ξαίνεις B 692. D 6, 83. S.
νέωτα Z 2, 43.
Νήπιοι οὐδ' ἴασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός B 683.
νήτη B 681.
Νηφάλια ξύλα B 678. D 6, 76. Hes. 681.
Νικᾷ τὸν ὀνηλάτην C 350.
νικητήριος βόλος B 869.
νόμος Βοιώτιος Z 2, 65.
Νόμος καὶ χώρα B 680. Z 5, 25. D 6, 77. S.
νουμηνίας C 120.
Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροισι B 679. 694. D 6, 84. S. Ph. 303.
Νοῦς (Νοῦν) τὸν ξένον B 693. D 6, 85. S.
Νύκτα δασεῖαν B 682.
νυκτιπλοεῖς (νυκτὶ πλοεῖς) B 741. Z 5, 32. D 7, 20.
Νῦν γένοιτο σωθῆναι D 6, 90.
Νῦν εἰς χώραν ἦλθον B 695. D 6, 86. S. χορὸν C 351.
Νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες B 697. D 6, 88. Hes. 693." Νῦν οἱ θεοὶ μ. C 352.
Νῦν ὀσπρίων ἄμητος B 696. D 6, 87. S.
Νῦν σωθείην, ἵνα ᾖ μοι διδάγματα ταῦτα λοιτοῦ χρόνου C 353.
Νὺξ ὑγρὰ B 698. D 6, 89.
Νῷ πείθου B 676. C 354. D 6, 75.
Ξαίνεις εἰς πῦρ Z 5, 27. C 151.
ξενίσαι ἀστίδι Z 1, 64. D 8, 73.
Ξένος ἔλθοι ὅστις ὀνήσει Z 5, 26.
Ξυγγνώμη πρωτοπείρῳ D 6, 93. S.
ξύλα νηφάλια B 678.
Ξύλον ἄγκυλον οὐδέποτ' ὀρθὸν D 6, 92. C 355.
ξυλοχίσδεται B 354.
ξυρεῖς λέοντα B 623.
Ξυρὸς εἰς εἰκόνην D 6, 91. C 356.
ξυροῦ ἐπὶ C 210.
Ὁ ἄπληστος πίθος B 748. D 7, 27.
ὀβελοῦ Z 6, 19.
Ὄβολον εὗρε Παρνύτης B 753.
Ὁ Διὸς Κόρινθος B 699. S.
Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἄτραπον μὴ ζήτει C 357.
Ὁ ἐν Πάρῳ βωμὸς C 358.
Ὁ ἠπειρώτης κώπην B 939.
Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ B 747. Z 5, 41. D 7, 26. S.
Οἶδεν Πυλαῖα ταῦτα καὶ Τυττιγίας Z 5, 36. Plut. 105.
Οἰδίκοδος ἀρά Z 5, 43.
Οἴκοθεν ὁ μάρτυς B 752. D 7, 29. S.
Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα D 7, 35.
Οἴκοι τὰ Μιλήσια B 726. Z 5, 57. S. Plut. 1.
Οἶκος φίλος οἶκος ἄριστος B 750.
οἶνας Z 4, 23. B 473.
Οἰνόη τὴν χαράδραν B 701. Z 5, 29. S. (Οἰναῖοι τ. χ.) C 359. Hes. 728.
Οἶνος καὶ ἀλήθεια B 751. D 7, 28. Ph. 321.
οἰνοχοεῖς Z 2, 78.
Ὅις τὴν μάχαιραν B 723.
Οἰταῖος δαίμων Z 5, 44. D 7, 23. Plut. 69.
Οἱ φῶρες τὴν βοῦν D 7, 36.
Οἵῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκατεῖρξεν B 737. Z 5, 45. D 7, 19.
Ὁ κάνης τῆς τύχης (κοίτης) ὑπερέχει C. 360. S.
Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών B 730. S.
Ὁ Κερκυραῖος μαστιγούμενος Plut. 12.
Ὁ Κεὶψ ἐν χώρᾳ D 7, 25. Plut. 102.

Ὁ Κρῆς τὴν θάλατταν B 702. Z 5, 30. Hes. 738. S. Ph. 326.
Ὁ Κρῆς τὸν Κρῆτα D 7, 31.
Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν B 719. Z 5, 50. D 7, 5. S.
Ὁ κυβερνήτης ἄροτρον B 939.
Ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται B 703. D 6, 96.
Ὁ Λέσβιος πρύλις Plut. 42.
ὕλμον Z 3, 63.
Ὁ Λυδὸς τὸν ὄνον ἐλαύνει C 361.
Ὀλυμπικὴ στοὰ C 362.
ὀλυνθιαφόρου ἐρινεοῦ Z 2, 23.
ὁμίχλην τιμαρίας D 5, 99.
Ὁμοιότερος σύκου D 7, 37.
Ὄμπνιος χεὶρ B 704. καρπὸς B 710. D 6, 97.
Ὀμφακας βλέπει C 363.
ὀμφακίζεται Z 5, 84.
Ὄνον κείρεις Z 5, 38.
Ὄνος ἄγει μυστήρια B 706. D 6, 98. S. Hes. 763. Ph. 336.
Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος C 364. Ph. 337.
Ὄνος Ἀντρώνιος B 705. Hes. 763.
Ὄνος εἰς Ἀθήνας C 368.
Ὄνος εἰς ἄχυρα D 6, 91. B 287. C 366. Ph. 337.
Ὄνος ἐν μελίσσαις D 7, 32. C 365. Ph. 337.
—— ἐν μύροις C 367. ἐν πιθήκοις C 370.
Ὄνος λύρας ἤκουσε καὶ σάλπιγγος ὅς D 7, 33. Ph. 337. ὃ. λ. οὐκ ἐπαΐει, οὐδὲ σάλπιγγα ὅς C 364.
Ὄνος τὰ Μελιταῖα C 369.
Ὄνου γνάθος B 707. D 6, 100. Ph. 337.
Ὄνου παρακύψεως B 740. Z 5, 39. C 371. Ph. 338.
Ὄνου πόκοι (πόκας, πόκαι) D 6, 99. B 708. C 372. Hes. 764. S. Ph. 337. 338. πόκους ζητεῖς Z 5, 38.
Ὄνου σκιὰ B 709. 711. D 7, 1. Hes. 764. S. Ph. 338.
Ὄνῳ τὶς ἔλεγε μῦθον ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει B 749. Z 5, 42. D 7, 30.
ὀξεῖαν λόγχην D 4, 16. Z 3, 13.
Ὀξηρὸν ἄγγος οὐ μελιττοῦσθαι πρέπει C 374.
Ὄξος Σφήττιον B 712. Hes. 765.
—— ἠκρατισμένον C 375.
Ὀξύτερον οἱ γείτονες βλέπουσι τῶν ἀλωπέκων C 376.
——— Λυγκέως βλέπει C 377.
Ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον B 727. Z 5, 58. D 7, 11. S. Plut. 19.
Ὁ περιφόρητος Ἄρτεμων B 739. Hes. 934.
Ὀπισάμβων B 754. Plut. 3.
Ὅπου μὴ ἐφικνεῖται ἡ λεοντῆ προσραπτέον τὴν ἀλωπεκῆν Z 1, 93. D 1, 83. S.
Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι B 721. Z 5, 52. D 7, 7. S.
ὀργὴ Z 3, 25.
Ὅρκος Ἀφροδίσιος συγγινώσκεται C 378.
Ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλῆν τὸν κάρτερον B 725. Z 5, 56. D 7, 10.
Ὅσα Μῦς ἐν Πίσῃ B 636. 738. Z 5, 46. S.
Ὃς αὐτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει D 7, 34.
Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν B 720. C 379. Z 5, 51. D 7, 6.
Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον Z 5, 59. Plut. 20. B 728. D 7, 12. S.
Ὁ σκνὶψ ἐν χώρᾳ B 745. Z 5, 35. S.
ὀσπρίων ἄμυητος B 696. D 6, 87.
Ὀστράκου περιστροφὴ C 380. D 6, 95. S. Ph. 353.
Ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγῃ τί δεῖ ἐπινίγειν C. 381.
Ὅτ τι κακὸν εἰς Πύρραν B 746.
Οὐ γὰρ ἄκανθαι Hes. 802. S.
Οὐδ' ἄλα δοίης Hes. 803.
Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο B 713. Z 5, 49. D 7, 2. S.
Οὐδὲν ἀνδρῶν λευκῶν ὄφελος ἢ σκυτοτομεῖν C 382.
Οὐδὲν ἀρχαῖον ποιεῖ C 385.
Οὐδὲν ἐγγὺς ἱππικοῦ δρόμου B 735. D 5, 17.
Οὐδὲν ἦν τἆλλα πάντα πλὴν ὁ χρυσὸς B 700. D 6, 94. Plut. 96.
Οὐδὲν ἱερὸν Z 5, 47. D 7, 13. S. Hes. 804.
Οὐδὲν ὄφελος ἀπορρήτου καὶ ἀφανοῦς μούσης C 388.
Οὐδὲν πέπονθας δεινὸν ἂν μὴ προσποιῇ D 7, 38. v. Lucian. Jov. Trag. fin.
Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον B 736. Z 5, 40. D 7, 18. C 383. S. Ph. 357.
Οὐδ' ἐν σελίνοις B 714. Hes. 805. S. Ph. 357.
Οὐδ' ἐν τοῖς (Οὐδ' ἐντὸς) Ἰώρου B 718. S.
Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη B 733. Z 5, 34. D 7, 15. S.
Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις B 732. C 384. D 7, 14.
Οὐδὲ τὸ Δίωνος γρῦ Z 5, 54.
Οὐδ' ἵκταρ βάλλειν B 724. Z 5, 55. Hes. 39.
Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνεῖ C 389.
οὐθενείας C 273.

Οὔθ' ὕεται οὔθ' ἡλιοῦται B 722. Z 5, 53. D 7, 8. S.
Οὐκ ἀγαπᾷ γραῦς θανοῦσα, ἀλλὰ καὶ προσεκφέρειν κελεύει C 393.
Οὐ καὶ χελῶναι διὰ μιᾶς πᾶσαι πλέαι C 391.
Οὐκ ἄνευ γε Θησέως B 371. S. Z 5, 33.
Οὐκ ἄξιον τὸ πρᾶγμα τῆς ἀγρυπνίας C 390.
Οὐκ ἀπείρῳ προσέβαλες C 392.
Οὐκ ἄσκων B 715. Hes. 808.
Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων B 729. Z 5, 60. Plut. 32. S.
Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδ' ἐν περιδείπνῳ B 744. Z 5, 28. D 7, 24. Plut. 86. S. Ph. 359.
Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι B 716. D 7, 3.
Οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαιρέτω D 7, 9.
Οὐκ ἔστι διθύραμβος ἂν ὕδωρ πίνῃ D 7, 39.
οὖλαι πτωχοῦ B 781.
Οὐ μάλα κυκᾷς D 7, 4. Plut. 104. Hes. 814. Ph. 360.
Οὐ μία λόχμη τρέφοιτ' ἂν ἐριθάκους δύο Z 5, 11. S.
Οὐ νυκτικλοεῖς B 741. Z 5, 32. D 7, 20.
Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς B 734. C 394. D 7, 16. Z 5, 37. Hes. 816. S. Ph. 360.
Οὐ πατρικὰ αὐλεῖ μέλη D 7, 40.
Οὐ πρέπει γαλῇ κρόκωτος C 64. S.
Οὔτε γῆς οὔτε οὐρανοῦ ἅπτεται C 386.
Οὗτος ἄλλος Ἡρακλῆς Z 5, 48.
Οὐφελλίας ὁ ἄγων D 7, 41.
Οὐ φρόντις Ἱπποκλείδῃ B 742. C 395. Z 5, 31. D 7, 21. Hes. 823. Ph. 363.
Οὐχ ἅμμα λύεις D 5, 47.
Οὐχὶ Γλαύκου τέχνη Plut. 125. S.
Οὐχ ἱππολέκτας περισσὰς πλῶμες Plut. 81.
Ὁ φάλλος τῷ θεῷ B 743. D 7, 22.
Ὀψὲ θεῶν ἀλέουσι μύλαι, ἀλέουσι δὲ λεπτά C 396.
Ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς τὸν Κόλωνον ἵεσο B 717. C 397. Hes. 305. 832. Ph. 367.
Ὄψις ἀδήλων τὰ φαινόμενα C 398.
Παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω B 147.
παιδοφιλωτέρα Z 3, 3.
Παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον B 699.
Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι B 776. Z 5, 80. S.
παλεῦσαι B 469. C 252.
παλευτρίας B 469. C 252.
Παλλάδιον B 338. Z 3, 8.
Πάνθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλὴ B 817. S.
Πάντα κάλων σεῖε (κινεῖν) B 756. C 287. Z 5, 62. S. Hes. 854. Ph. 378.
Πάντα κινήσω πέτρον B 755. D 7, 42.
Πάντα λίθον κίνει B 755. 757. Z 5, 63. D 7, 42. Hes. 854.
Πάντα ὀκτώ B 774. Z 5, 78. S.
Πᾶν χναῦμα B 770. Πάντα χναίματα Z 5, 73.
παρακύπτοντος C 98. Z 3, 32. —πτων B 339.
παρακύψει, ὄνου B 740. C 371. Z 5, 39.
Παρὰ κωφῷ ἀποπέρδειν (κωφὸν ἀποπαρδεῖν) D 7, 43. S. Hes. 864. Ph. 385.
Παραλύομαι (Παραλοῦμαι) B 758. Hes. 865. Ph. 387.
παραρρέει ὕδωρ B 925.
Παρασάγγης B 764.
Παρεξηυλημένων Z 5, 65. D 7, 44. (παρεξηυλημένος τὸν νοῦν) B 759. Hes. 877.
Πάρες τὸν μάντιν D 7, 90.
παρεύρεσις Θρᾳκία Z 4, 37.
παρευρημένως Z 2, 60.
Παρθένος τὰ πατρῷα D 7, 88.
Πάρνου σκαφίδιον D 8, 27. B 872.
Πᾶσα γῆ πατρὶς B 771. Z 5, 74. D 7, 48.
Πάσητος ἡμιώβολον D 8, 40.
παταγώδης B 255.
Πάτροκλος πρόφασις D 7, 47.
Πάτταλος ἐξέκρουσε πάτταλον B 488.
παττάλου γυμνότερος D 3, 98.
πειθανάγκην Z 3, 36.
Πεινῶσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέρχεται D 7, 91.
πελαγοδραμοῦσι Z 5, 32.
πελαργοὶ Z 1, 94.
Πέμπε εἰς ἔσχατον τὴν ἐπιστήμην D 7, 85.
Πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε B 769. Z 5, 72. S.
πεποσωμένον ὕδωρ C 17.
Πέρδικος καπηλεῖον B 760. Hes. 919.
Πέρδικος σκέλος B 815. Hes. 248. C 189. Plut. 124.
πέρδιξ ζῷον πανοῦργον B 392.
περιδείπνῳ Z 5, 28. D 7, 24.
περίοικοι B 746. Z 5, 15.
περιστροφὴ ὀστράκου C 380. D 6, 95.
περὶ τὸ δεῖπνον (περιδείπνῳ) B 744.
περιτροπὴ ὑπέρου Z 6, 25.
περιφοιτᾷ Z 2, 66.
περιφόρητος B 739.

πέρυσι (τὰ) B 175.
πεττεύω B 482.
Πεύκης τρόπον B 773. Z 5, 76. D 7, 49. S. Plut. 31.
πηδαλίου D 1, 11.
Πήλεως μάχαιραν B 761. Hes. 955. Ph. 428.
πηλοῦ ἐκτὸς Z 3, 62.
πήρα πτωχεῦ B 781.
πιθήκεις C 370.
Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ D 6, 99. 7, 94.
πίθος ἄπληστος Z 2, 6. πίθου ζωὴ Z 4, 14. D 4, 98.
πιλούμενος B 345. Z 3, 24.
πίναξ ἱππάρχων Z 4, 42.
πίστεως ἱερὸν D 2, 180.
Πιτάνη εἰμι B 778. Z 5, 61. Plut. 55. S.
πιτύαν D 3, 18. 5, 99.
Πλακιάδαι καὶ στειλεόν B 777.
πλαταγὴ Ἀρχύτου D 2, 98.
Πλείους τῶν Καλλικυρίων Plut. 10.
Πλίνθους πλύνεις B 780. Z 6, 48. D 7, 50. S.
πνίξ C 332.
ποδόνιπτρον Z 3, 36.
ποιήσεως ἐκ διθυράμβου C 383.
Ποικιλώτερος ὕδρας B 800. D 7, 69. S.
πόκαι ὄιων C 372.
Πόλεις παίζειν B 762. Z 5, 67. Plut. 14. Hes. 992.
Πόλεμος δὲ Κύπρωι μελήσει B 805. D 7, 75.—γλυκὺς ἀπείρῳ B 293.
πολιάδος Ἀθηνᾶς D 2, 7. Z 1, 56.
πόλις εἶδος παιδιᾶς B 762. Z 5, 67.
Πόλις Κέσκιον οὐκ ἔχουσα B 538. Hes. 238.
Πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου B 811. D 7, 80. S.
Πολλά κεν εἰδείης οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσαις D 1, 70. 7, 78. S.
Πολλάκι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε B 812. D 7, 81.
Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου B 768. Z 5, 71. D 7, 46. S.
Πολλαὶ κυνὸς ἄρσενος εὐναί B 810. D 7, 79.
Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς δαμάζεται B 808. D 1, 70. 7, 77. S.
Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα B 816. Z 5, 68. S. Ph. 439.
Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες B 772. Z 5, 75. S.
Πολλοὶ ναρθηκοφόροι παῦροι δέ τε Βάκχοι Z 5, 77. D 7, 86.
Πολλοί σε μισήσουσιν ἢν σαυτὸν φιλῇς B 807. S.
Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν B 801. D 7, 72. S.
Πολλῶν ἐγὼ θηρίων (θρίων) ψώφους ἀκήκοα D 1, 70. 7, 92.
Πολυκράτης μητέρα νέμει B 779. Z 5, 64. Plut. 58.
Πολύποδος δίκην αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγὼν S. Hes. 1013.
Πολύποδος κεφαλὴ etc. D 7, 76. v. Πουλύπου.
Πολύποδος ὁμοιότης (ὁμοιότερος) B 802. D 7, 73. S.
πολύπους πιλούμενος πληγαῖς B 345. Z 3, 24.
Πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις B 799. D 7, 71. S.
πονηρῶν πόλιν B 675.
Πόντον σπείρειν B 797. D 7, 67.
πόντος Ῥέας B 821.
Πόνῳ πονηρὸς B 804. Hes. 1006.
Ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζεις B 803. D 7, 74. S.
Ποταμὸς τὰ πόρρω D 7, 70.
Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις B 798. D 7, 68. S.
Πότερον ὁ τὸν τράγον D 7, 95.
Πουλύπου ἐν κεφαλῇ ἕνι μὲν κακὸν, ἐν δὲ καὶ ἐσθλόν B 806. D 7, 76.
Πράγματ' ἐξ ἀπραξίας B 788. D 7, 59. S.
Πρᾴτερος περιστερᾶς B 793. D 7, 64.
Πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐράτων δέδεται βαλάντιον B 796. S.
Πρεσβύτερος Κόδρου B 763. D 7, 45. S. Hes. 1018. Ph. 448.
Πριηνέων δεκάτην B 911.
Πρίν κε δύο ἐχῖνοι εἰς φιλίαν ἔλθητον B 789. D 7, 61.
Πρίν κε λύκος ὄϊν ποιμανεύσῃ B 792. D 7, 63. S.
Πρὶν τοὺς ἰχθύας ἑλεῖν τὴν ἁλμὴν κυκᾶς D 7, 93. Ph. 448.
Προβαλόντες κυσὶν ἄρνας B 791. D 7, 62. S.
Προβάτων οὐδὲν ὄφελος ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ B 787. D 7, 58. S.
πρόδοσις κακὴ B 572.
προήβης D 1, 14.
Πρόκριδος ἄκουτα D 7, 55. S.
πρόμαντις ψυχὴ B 954.
Προμέρου κύνες B 782. D 7, 52. S.

προξένων λύπης πραγμάτων B 8.
προσεκφέρειν C 393.
προσεξευρισκόντων B 51.
Πρὸς ἐρρωγυῖαν ᾄδεις B. 790.
Πρὸς Κάρα καρίζεις B 794. D 7, 65. S.
Πρὸς κενὴν (κενὴν) ψάλλεις D 7, 60. B 790.
Πρὸς κέντρα λακτίζεις Z 5, 70. D 7, 84. S. Hes. 1048.
Πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι B 784. D 7, 54. S.
προσομάλῳ τόπῳ D 1, 65.
Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίειν B 795. D 6, 34. 7, 66. S.
Πρόσω καὶ χελιδὼν ὀλοσχοίνους παρεῖται Plut. 85.
Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα B 786. D 7, 57. S.
Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ᾄδεις B 785. D 7, 56.
Πρὸ τούτου σε ᾤμην κέρατα ἔχειν D 7, 89.
Προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία B 814. D 7, 87.
πρόφασις ἐκ παντὸς C 169.
Πρωκτὸς λούτρου περιγίνεται B 765. S. Hes. 1067. Ph. 468.
πρωκτῷ Ἅϊδου D 2, 43.
πρωτοπείρῳ D 6, 93.
πτερύγια B 493.
Πτολεμαΐς ἡ δίκη B 783. D 7, 53.
πτύειν εἰς κόλπον B 453.
Πτωχοῦ αὐλαὶ ἀεὶ κεναὶ B 781. S.
Πτωχοῦ πήρα B 781. Z 5, 66. D 7, 51. S.
πυγὴ γέροντος Z 1, 97. D 1, 86. γυναικὸς C 92. Κρόνου C 294. B 558. κυνὸς C 145.
Πύθια καὶ Δήλια Z 6, 15. 19. D 8, 35. S.
Πύθου χελιδόνος B 766. Hes. 1078. Ph. 473.
Πυθῶδε ὁδὸς Hes. 1078. Ph. 473.
Πυραύστου μόρος B 775. Z 5, 79. S.
Πῦρ ἐπὶ δαλὸν (δαλῷ) ἐλθὸν B 813. D 7, 82.
Πῦρ ἐπὶ πῦρ B 767. D 6, 71. Z 5, 69. S. Hes. 1085. Ph. 476.
Πῦρ ὑπ' ἀκάνθαις D 7, 83.
πυρφόρος B 733. D 7, 15. Z 5, 34.
πῶλος μικρὸς B 670.
Ῥαδαμάνθυος κρίσις B 823. D 7, 98. S.
Ῥαδαμάνθυος ὅρκος B 818. Z 5, 81. S. Hes. 1095.
ῥακίωσιν D 8, 70. ῥάκωσιν Z 6, 42.
Ῥαμνουσία Νέμεσις B 819. Z 5, 82. S. Hes. 1101.
Ῥᾷον ἢ τὸ Ὄνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοὶ B 825.
Ῥαχίας λαλίστερος B 824. D 7, 99. S.
ῥαψῳδοὶ Z 5, 99.
Ῥέας πόντος B 821. Hes. 1105.
Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω B 826. S.
Ῥηγαὶ κακῶς ἀριστῆας D 7, 96. v. Ῥηγοῖ.
Ῥηγῖνος λαγὼς Z 4, 85.
Ῥηγίνων δειλότερος B 819. D 7, 97. Z 5, 83.
Ῥήγματα ἀντὶ σχημάτων B 827.
Ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων B 828. D 7, 100. S.
Ῥιγοῖ κακῶς ἀριστήσας B 822.
Ῥόδιοι τὴν θυσίαν D 7, 96. Hes. 1129.
Ῥοδίων χρησμὸς B 832. D 8, 4. Ph. 489.
Ῥόδου ἀνεμώνη συγκρίνεις B 829. D 8, 1. S.
Ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν B 830. D 8, 2. S.
ῥῶ Ἐρετριέων D 4, 57.
Ῥωπικὸν ὄνιον B 831. D 8, 3.
ῥῶπος B 831.
Σαμικὴ λαύρα B 859.
Σαμίων ἄνθη B 858. Plut. 61. S.
Σαρδώνιος γέλως B 833. Z 5, 85. D 8, 5. S. Ph. 500.
Σαρπηδονία ἀκτὴ B 834. Z 5, 86. Hes. 1156.
Σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτὲ B 855. Z 5, 100. S. Ph. 503.
Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖναν δὲ μέλισσα Z 5, 97. B 852.
σελήνας Λακωνικὰς D 6, 30.
Σελήνη Z 3, 76.
σελήνη Ἀκεσσαίου D 6, 30.
σελίνους B 714.
σελίνου D 8, 57.
σελλὸς B 543. Z 4, 55.
σῆμα Z 3, 94.
σημαίνεσθαι ἄστρῳ D 2, 66.
σημειώσεις ἄστρων B 741. Z 5, 32.
Σικελικὴ τράπεζα B 836. D 1, 2. 8, 7. S.
Σικελὸς θάλασσαν Z 5, 51.
Σικελὸς ὀμφακίζεται Z 5, 84. D 8, 15. Plut. 95. S. Ph. 511.
Σικελὸς στρατιώτης Z 5, 89. B 835. D 8, 6. Hes. 1184.
σίλφιον B 258.
Σιλφίου λειμών B 837. Hes. 1187.
Σινδαρωνεύεσθαι B 861.

Σινωπίσαι B 840.
σιτίζειν ἀκόνην Z 1, 58.
Σιφνιάζειν B 860. S. Hes. 1197.
σκαλικὸν ξύλον B 881.
σκανδικοπώλης B 842. σκανδοπώλης D 8, 20.
Σκάνδιξ B 842. D 8, 20.
σκάφης συστομώτερος D 8, 12. Z 5, 95.
Σκιαὶ καυθάρου D 5, 88.
σκινδαψὸς B 237.
Σκιὴν ἐν χώρᾳ (ἐκ χώρας) Z 5, 35. S. B 745. Ph. 522.
Σκορακίζειν B 838. Z 5, 90. Ph. 524.
Σκορπίων ὀκτάπους ἀνειγείρεις D 8, 8. Hes. 1219. Ph. 326.
σκορπίων D 1, 76. Z 1, 88. –ος D 8, 59.
Σκύθης τὸν ὄνον B 841. S. Σκ. ὄνειον δαῖτα Hes. 1221.
Σκυθῶν ἐρημία B 843. Hes. 1223.
σκυτάλη D 3, 25.
Σκύτη βλέπει Z 6, 2.
σκυτοτομεῖν C 382.
σορέλλη B 182.
Σοφία μωροῦ B 850.
σόφισμα Θετταλῶν Z 4, 29.
Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ B 853. Z 5, 98.
σπανοπωγώνων B 400.
Σπάρταν ἔλαχες, κείναν κόσμει D 8, 16. 46.
σπεῖραι B 373.
Σπιθαμὴ τοῦ βίου D 8, 17.
σπουδαῖα C 182.
στάθμη B 597. Z 4, 89.
στατῆρες Z 4, 71.
σταχάνην B 340. Z 3, 16. D 4, 28.
στέαρ γαλῇ B 279.
στοὰ Ὀλυμπικὴ C 362.
στόμα ἐναυτοῦ B 649. C 329. D 6, 48.
Στύπτιναν γεράντιον D 8, 14.
Συβαριτικὴ τράπεζα B 844. Z 5, 87. D 1, 2.
Συβαρῖται διὰ πλατείας B 845. Z 5, 88. D 8, 10. S. Hes. 1285.
συγκρούσιος γέλως Z 2, 100. D 3, 76. B 271.
συκάμινος B 485.
συκίνη ναῦς B 382. Z 3, 44.
Σῦκον αἰτεῖν B 839. Z 5, 91. D 8, 9. Plut. 87. S.
Σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ B 846. Z 5, 92. S. Hes. 1291.
Συμβαλούμενος B 856.
συμβουλὴ ἱερὸν C 268. Z 4, 40.
Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει B 847. Z 5, 93. D 8, 11.
Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες B 854. Z 5, 99.
Συνῆλθον Ἀτταβᾶς καὶ Νουμήνιος D 8, 18.
συνωφρυωμένων Z 3, 61.
Συρακουσία τράπεζα B 848. Z 5, 94. S.
Συρακουσίοις ὑπαρχοι Z 4, 42.
σῦρβας, σύρβην B 857. Z 6, 1.
Συρβήνης χορὸς B 857. Z 6, 1. S.
Σύροι πρὸς Φοίνικας D 8, 19.
Συστομώτερος σκάφης B 849. Z 5, 95. D 8, 12. S. Hes. 1319.
σύφαρ C 89. Z 2, 95.
συφορβίου B 916.
σφάκτης εὔνους B 380. Z 3, 94.
Σφὶγξ Z 2, 68.
Σχῖνον διατρώγειν B 851. Z 5, 96. D 8, 13. S. Hes. 1332.
σχινοτράκτας B 851. Z 5, 96.
σωρῷ Z 2, 75.
Τὰ ἀπὸ Ναννάκου B 140. Z 6, 10. S.
Τὰ ἀπὸ τρίποδος B 863. Z 6, 3. D 8, 21. Hes. 1338. S.
Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει Z 6, 16. Plut. 37.
Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν B 897. S.
Τὰ ἐκ παλαιοῦ B 904.
Ταινάριον κακὸν B 900. Plut. 54.
τάλαντα B 457. Z 4, 9.
Τἄλλα φιλώμεθα D 8, 50.
Τὰ μηδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον B 909.
Ταντάλου τάλαντα ταλαντίζεται B 864. Z 6, 4. S. Ph. 570. v. D 8, 23.
Τὰ πολλὰ πράττειν οὐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίῳ B 896.
Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγινα τρέφει B 902. D 8, 38. Plut. 106. S. Ph. 569.
Τὰ Σαμίων ὑποπτεύσεις B 876. Ph. 570.
Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας B 905. D 8, 39. S.
Τὰς ἐν τῇ φαρέτρᾳ ψηφῖδας Z 6, 13.
Τάτη Plut. 99. v. Τρίτη.
Τὰ τρία τῶν εἰς τὸν θάνατον B 893. Z 6, 11. S. v. Εἴποις τὰ τρ.
τὰ τρία Στησιχόρου C 384.
Ταῦτα σοὶ καὶ Πύθια καὶ Δήλια B 894. D 8, 35.
Ταχυβάμονας ὅρκους B 865. Hes. 1355. Ph. 572.
Ταχύτερον ὁ Μάνδρης κρητίνας ἀπεπέρασε Plut. 57.
Τέλος ὅρα βίου D 8, 51.
Τενέδιος ἄνθρωπος B 890. Z 6, 9. S. Ph. 576. –πέλεκυς D 8, 58.
——— ξυνήγορος Hes. 1364. S. Ph. 576.

Τερμέρια κακὰ B 866. Z 6, 6. D 8, 24. Hes. 1367.
Τετράδι γέγονας B 867. Z 6, 7. S. Ph. 579.
τετράχειρα B 84. Z 1, 54.
τετράωτον B 84. Z 1, 54. C 7.
τετρημένον (τετριμμένον) πίθον B 449. Z 2, 6. C 155.
Τέττιγι μέλιτταν συγκρίνεις D 1, 15.
τέττιξ ἀκάνθινος Z 1, 51.
τέφραν—εἰς τ. γράφειν C 152.
Τήνελλα B 874. Hes. 1382.
Τὴν θύραν ἔχει τετριμμένην ὥσπερ αἱ πόρναι D 8, 56. S.
Τὴν ἱερὰν ἄγκυραν B 912.
Τὴν Συρακουσίων δεκάτην B 911.
Τιθώνου γῆρας Z 6, 18. D 8, 37. Plut. 68. S.
Τίκτει τοι κόρος ὕβριν ὅταν κακῷ ἀνδρὶ παρείη B 862. D 8, 22.
Τί δὲ γένηαι ἰὼν εἰς Ἀρβέλας B 903. Plut. 130.
Τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβῃσιν ἥρως γένῃ Z 6, 17. Plut. 47. S.
Τί πρὸς τὸν Ἑρμῆν D 8, 52.
Τίς ἐν Κύδωνος B 910. D 8, 42.
Τίς πατέρ' αἰνήσει εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα D 8, 46. S.
Τίς τρόπος ἵππων B 901. Plut. 83. S. Hes. 1392. Ph. 591.
Τί σοι Ἀπόλλων κεκιθάρικεν Z 6, 14. S. Plut. 7.
Τιτᾶνας καλεῖν D 8, 47.
Τὸ Αἰσώπειον αἷμα B 877.
Τὸ βασιλικὸν βοίδιον B 907. D 8, 41. S.
Τὸ ἄρνιόν σοι λελάληκεν B 883. D 8, 30.
Τὸ δέ τοι κλέος ἐσσομένοισι B 898. Erasm. III. 10, 96. citat ex Plutarchi Collectaneis. Suspicabar aliquando versum depravatum esse ex Homerico τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί περ. Il. ρ'. 232.
Τὸ Δίωνος γρὺ B 908. S.
Τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον B 887. Z 6, 5. D 8, 32.
Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος B 913. D 8, 43.
Τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα B 875. D 8, 28.
Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας B 884. S.
Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ Z 6, 19. Plut. 97. Ph. 593.
Τὸ Θετταλὸν σόφισμα B 889.
τόκον φαέθοντα B 938.
Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον B 885. D 8, 31.
Τὸν αὐλητὴν αὐλεῖν B 879.
Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης Plut. 20.
Τὸν καπνὸν φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσον B 915. D 8, 45.
Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν B 578. 899. D 8. 36. S.
Τὸν Μίδα πλοῦτον D 8, 53.
Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν D 8, 48. S.
Τὸν Ὕλαν κραυγάζειν B 888. D 8, 33. S.
τοξεύειν εἰς οὐρανὸν Z 3, 46.
Τὸ Οὐ Φιλοξένου D 8, 54.
Τὸ Πάρνου σκαφίον B 872. D 8, 27.
Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν S. Hes. 1401. Ph. 595.
Τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον B 906. D 8, 40. S.
Τὸ πέλαγος πρότερον οἴσει ἀμπέλους B 914. D 8, 44.
Τὸ περὶ (παρὰ) δρῦν σκότος B 880. Z 6, 12.
τορέλλη B 182. D 2, 58.
Τὸ σκαμβὸν (σκαλικὸν) ξύλον οὐδέποτ' ὀρθὸν B 881. Plut. 18. S.
Τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο B 891. S.
Τοῦ σελίνου δεῖται D 8, 57. S.
Τοὺς Κόσσα λόγους B 878.
Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρραψε μὲν Ἰστιαῖος D 8, 49.
Τὸ Φρυνίχου πάλαισμα B 882. D 8, 29. S.
τραγικαῖς μηχαναῖς B 515.
Τραγικὸς πίθηκος B 868. Hes. 1405. S. Ph. 598.
τράγων ἀμέλγων D 7, 95.
τράπεζα Μηδικὴ B 628.
τραυλίζειν D 3, 68.
Τρία Θηραμένους Hes. 1412.
τριακάδας Ἅιδου B 905. D 8, 39.
τριόβῳ B 423. Z 3, 78. C 191.
Τρὶς ἐξ νικητήριος βόλος B 869. Hes. 1419.
Τρίτῃ κεφάλῃ καὶ τρίτῳ ἐγκεφάλῳ Plut. 99. vid. Erasm. III. 7, 90.
τροφεῖα κριὸς D 5, 62.
τρυγόνα (κατὰ) B 799.
Τρυγόνος λαλίστερος B 892. Z 6, 8. D 8, 34. S.
τρυσίππιον Z 4, 41.
Τυδεὺς ἐκ συφορβίου B 916. Plut. 5.
Τυφλότερος λεβηρίδος B. 268.—ἀσπάλακος B 870. D 8, 25. Hes. 1437.
Τυφλῶν ὀνείρων B 871. D 8, 26.
Τῷ θρίῳ τὴν ἐγχέλυν D 8, 55. S.
Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν B 895.

Τῶν ἐπὶ κοσκίνῳ, ἀπὸ τρίποδος, ἀπὸ δάφνης B 873.
Τῶν τριῶν ἓν Hes. 1440. Ph. 613.
Τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα B 886.
ὕβρεως βωμὸς Z 4, 36.
ὕβρις Κολοφωνία B 578.
Ὑγιέστερος Κρότωνος Z 6, 27. S.—Ζήνωνος C 236.—ὄμφακος Fh. 614.
Ὕδραν τέμνειν B 927. Z 6, 26. D 8, 61.
Ὕδωρ δὲ πίνων Z 6, 22.
Ὕδωρ παραρρέει B 925. Z 6, 24. Plut. 28. S.
ὕθλοι γραῶν D 3, 79. -λος Z. 3, 5.
Ὗλαν κραυγάζειν Z 6, 21. D 8, 33. S. Ph. 617.
ὑπάτης B 681.
Ὑπερβερεταῖος B 928. Z 6, 30. D 8, 63.
Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς B 926. Z 6, 28.
Ὑπερον κοσμεῖς B 922.
Ὑπέρου περιστροφὴ Z 6, 25. B 923. Hes. 1462. Ph. 623.
Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα B 924. Z 6, 23. S.
Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους Z 6, 29. D 8, 62. Plut. 111. S. Ph. 623.
ὑπνοῦ ὅσον ἀηδόνες C 389.
Ὕπνος B 358. D 4, 40. Ἐπιμενίδειος C 209.
Ὕπνος δ' ἀπίστῳ γλυκύθυμος ὀμμάτων B 917. S.
ὑπόδημα Z 3, 36.
ὑπόμωρος B 255.
Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εἶδει Z 6, 20. D 8, 59. S. Hes. 1474.
ὑποπτεύσεις B 877.
ὑποσχέσεις Χάρητος Z 2, 13.
Ὑς ἐκόμασεν B 919. D 8, 60. S. Hes. 1480.
Ὑς ἐπὶ δεσμὰ Hes. 754.
Ὑς ὀρίνει D 8, 64.
Ὑς ὑπὲρ ὅπλον δραμεῖται B 920.
Ὑς ὑπὸ ῥόπαλον B 918. S. Hes. 1482. Ph. 635.
Ὕφαλος φάτις B 921. S.
Φαέθοντα τόκον B 938. Hes. 1487.
Φακὸν κόπτεις B 780. 930. Z 6, 48. S.
Φακοῦ γωνίαν B 929. S.
Φαλακρὸς κτένα B 931.
Φαλάριδος ἀρχὴ (ἀρχαὶ) B 937. D 8, 65.
Φαλλὸς τῷ θεῷ Plut. 52. D 7, 22. B 743.
φαρέτρα ψηφῖδας Z 6, 13.
Φασηλιτῶν θῦμα B 934. Z 6, 36. Plut. 72. S.
φάτνας ἀρχαίας B 387.
Φάων Plut. 29. S.
Φιλίππου Ἀλεκτρυών Z 6, 34. S.
φιλολογεῖς ἐκ βορβόρου C 163.
φιλολόγοις ζητήσεσι B 445.
Φιλοξένου γραμμάτιον D 8, 54. S.
Φιλοξένου λόγον τέτειχεν B. 933.
φιλοχρηματία Z 2, 24. D 2, 36.
φλαυρίζεις ἀσκῷ D 2, 100.
φρατόρων D 2, 45.
Φοινίκων συνθῆκαι B 935. D 8, 67.
Φόνου πτερὸν Z 6, 31.
Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν B 931. Z 6, 32. S.
Φρουρῆσαι ἐν Ναυπάκτῳ B 932. Z 6, 33. S.
Φρυνίχου πάλαισμα D 8, 29. Hes. 1527. S.
Φωκαέων ἀρὰ B 936. Z 6, 35. S. Plut. 71.
Φώκου ἔρανος Z 6, 37. D. 8, 66. Plut. 123. S.
Χαῖρε φίλων φῶς Z 6, 42. D 8, 7. S.
Χαίρειν ἐπιστολαῖς B 945. Hes. 1535.
χαλαζῶσα δραχμὴ Z 3, 27.
χαλεπὰ τὰ καλὰ B 940. Z 6, 38. S. Hes. 1536.
Χαλεπὸν χορίων κύνα γεύειν B 950. S.
Χαλκεῖον Δωδωναῖον C 116.
Χαλκιδίζειν B 949. Plut. 84. S.
Χαμαὶ ἀντλεῖς B 780. Z 6, 48. S. Plut. 82.
χαραδραῖον τάφον D 3, 96.
Χαραδραῖος λέων Z 6, 39. B 941.
Χάραξ τὴν ἄμπελον B 942. Z 6, 40. S. Hes. 1543.
Χάρις Ἑρμώνειος Z 3, 85.
Χαρμιόνη Z 5, 24.
Χαρώνειος θύρα B 943. Z 6, 41. D 8, 68. Hes. 1544. S.
Χειροβρῶτι δεσμῷ Z 6, 44. B 944.
Χειρώνειον ἕλκος Z 6, 46. S.
χελώνας Z 2, 29. -νης Z 4, 19.
Χθόνια λουτρὰ Z 6, 45. D 8, 69.
Χῖος παραστὰς Κῶον οὐκ ἐᾷ λέγειν B 946.
χιτώνιον γαλῇ Z 2, 93.
χλωρᾶς δάφνης D 6, 52.
χναῦμα Z 5, 73. B 770.
χόριον B 950.
χόλος Z 3, 25.
χοῖνιξ Κωδάλου B 365.
Χορὸν δίδωμι B 947. Hes. 1562.
Χρήματα ἀνὴρ B 951. Z 6, 43. S.
Χρυσὸς Κολοφώνιος Z 6, 47. Plut. 115. S.
Χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις B 557. 624. 948. Hes. 1569. S.

Χύτραν ποικίλλειν B 76. D 1, 45.
χώρᾳ ἕπεσθαι B 26. Z 1, 24.
χώραις=πόλεσιν Z 5, 67.
Ψεκάς D 8, 71. S.
Ψέλλα καλουμένου λίθου Z 5, 13. (v. Silling. Catal. Artif. p. 420.)
ψελλὴ B 482.
ψῆνας Z 2, 23.
ψῆφος λευκὴ B 598.
ψιάθου C 175.
Ψύρα τὸν Διόνυσον B 952. S. Ph. 656.
Ψυχὴ πρόμαντις B 954.
ψυχοπομποὶ C 258.
ψυχρὸν παραγκάλισμα C 82.
Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ ωυρρίνου B 953. Ph. 657.
Ψώρα Ἡράκλειος B 474. Z 6, 49. D 5, 7.
ψωριῶσα καμηλὰς C 243.
Ὠγύγια κακὰ B 957. S.
Ὦδινεν ὄρος εἶτα μῦν ἀπέτεκεν D 8, 75.
ᾠδὸν Λέσβιαν Z 5, 9. C 333. -ος B 596. 627.
Ὦ Λακιάδαι B 958.
ὤνιον ῥωπικὸν B 831.
Ὡσὶν ἑστῶσιν B 955. D 8, 74.
Ὡς μήτε κρῦσαι, μήθ' ὑπὲρ χείλος βαλεῖν Hes. 1598.
Ὡς οὐχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρούμενος Z 6, 51. S.
Ὥσπερ ἥρως ἐν ἀσπίδι D 8, 73. Z 1, 64.
Ὥσπερ Χαλκιδικὴ τέτοκεν ἡμῖν ἡ γυνὴ B 956. Z 6, 50.
Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελὼν σεμνύνεται B 959. Z 6, 52. D 8, 72. Plut. 126. S.
Ὥσπερ παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταὶ D 8, 76.
Ὦι τὸ ἱερὸν πῦρ D 8, 72.

463,475

INDEX NOMINUM.

Ἄβρων B 1.
Ἀβυδηνοκόμον B 1.
Ἀβυδηνοκώμην Z 1, 1.
Ἄβυδον D 6, 53.
Ἀγάθωνος αὐλητοῦ Z 1, 2.
Ἀγαμέμνων B 719. Z 5, 50. –ονα Z 2, 11.
Ἀγαπίδους B 368.
Ἀγγαῖος, Ἀγκαῖος B 768. D 7, 46. Z 5, 71.
Ἀγοράκριτος Πάριος B 819. Z 5, 82.
Ἀδρίαν B 821.
Ἀδώνιδος Πραξίλλης B 480. C 248.
Ἄδωνιν Z 5, 47. D 7, 13.
Ἀερόπην B 157. Z 2, 34.
Ἀζάνας Z 2, 54.
Ἀζησία B 478. Z 4, 20.
Ἀθάμαντι Z 4, 38.
Ἀθηνᾷ B 905. Z 5, 93. D 8, 39.
Ἀθηναῖοι B 931.
Ἀθηναίους βοῦν ἐν νομίσματι B 241.
Αἴαντας Z 5, 40.
Αἰγιαλεὺς Ἀδράστου B 33.
Αἴγινα B 902. D 8, 38. –ναν Z 1, 57.
Αἰγινήτην D 5, 92.
Αἰγυπτιαδῶν Z 4, 86. B 595.
Αἰγύπτιοι B 351. 883. Z 3, 37.
Αἴδου τριακάδας B 905.
Αἰήτης Z 4, 92.
Αἰθίοπες Κολχεῖς Z 5, 25.
Αἰθίοπας C 173.
Αἰολεῖς B 366. Z 3, 87.
Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφ. C 277.
Αἰσχύλος B 775. Z 5, 79. (Ἀγαμ. 1635.) Z 5, 70. Αἴαντι Λοκρῷ Z 6, 14. Ἑπτὰ ἐπὶ Θ. Z 5, 43.
— περὶ παροιμιῶν Z 5, 85.
— et Σοφοκλῆς confus. Z 6, 14.
Αἰσώπειον αἷμα B 877.
Αἴσωπος B 638. Z 1, 47. 5, 16. –που B 77.
Αἴτνης κρατῆρας B 168.
Αἰτωλοὺς B 78.
Ἀκαδημίαν B 511.
Ἀκεσεὺς Παταρεὺς B 86. Z 1, 56.
Ἀκεσίας B 82. D 2, 3. Z 1, 52.
Ἀκεσσαίου σελήνη D 6, 30.
Ἀκρισίᾳ Z 1, 41.
Ἀλεκτρύων Φιλίππου στρατηγὸς Z 6, 34.
Ἀλέξανδρος B 856. (Mac.) B 530. 904. Z 4. 46. –ον Z 3, 94.
— ἐν ᾱ περὶ τῶν συνηθέντων ἐν Δελφοῖς ἀναθημάτων B 207.
— (f. Ἄλεξις) ἐν Αἰτώλοις Z 6, 11.
Ἄλεξις B 148. Z 2, 17.
Ἀλήτην D 4, 27.
Ἁλικαρνασσοῦ B 801.
Ἀλκαῖος Z 2, 18. 5, 30. 6, 43. –ῳ Z 5, 61.
Ἄλκηστις Z 1, 18.
Ἀλκιβιάδην B 882.
Ἀλκινόου ἀπόλογος D 2, 86.
Ἀλκμαίωνα B 585.
Ἀμάζονες D 2, 2. –νας Z 5, 33. –σιν B 680. Z 2, 87. –νων B 731.
Ἀμαλθίαν B 28. –θείαν Z 1, 26.
Ἀμέα B 478. Z 4, 20.
Ἀμισόδαρον B 528.
Ἄμμωνα C 49.
[illegible]ραν Z 1, 54.
[illegible]et Θάμυρις confus. D 5, 20.
[illegible]ον Z 5, 20. –οντος B 776. –οντι [illegible] 80.
[illegible]ρὸν Z 4, 92.
[illegible]οκλέης B 421. C 185. Z 3, 77. –κλῆς D 4, 55.
Ἄνναν Αἰγυπτίαν B 158.
Ἄντεια Z 2, 87.
Ἀντιάνειρα C 41.
Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος B 819. Z 5, 82.
——νου βασιλέως B 380. Z 3, 94.
Ἀντίμαχος D 8, 71.
Ἀντινόου Z 5, 71.
Ἀντιφάνης Z 6, 34.
Ἀντιφήμῳ τῷ Ῥοδίῳ Z 1, 54. C 7.
Ἀντρῶνι B 705.
Ἀπελλαῖοι B 207.

Ἀπολλόδωρος Z 2, 94.—ἐν τοῖς περὶ θεῶν (T. I. p. 395. Heyn.) Z 5, 22.
Ἀπόλλων B 146. Z 1, 18. 4, 81.—ἔνολμος Z 3, 63. —να τετράχειρα καὶ τετράωτον B 84. —νι τῷ Δηλίῳ B. 894. —καταιβασίῳ Z 4, 29. —νος Z 1, 54. Τενεάτου C 217. ἐπίθετον Λύκειος B 612.
Ἀράτιος ὁ ἐκ Θετταλίας C 260.
Ἀρβέλα πόλισμα Σικελῶν B 903.
Ἀργανθώνιος B 263.
Ἄργει ἀσπίδα Z 6, 52. —δος Z 2, 3. D 1, 92.
Ἀργεῖοι B 585.—φιλόδικοι D 2, 79. —ους B 595.
Ἀργινουσαις C 91.
Ἀρισταγόρας B 726. D 8, 49. Z 5, 57.
Ἀρίσταρχος B 865. C 372.
Ἀριστείδης Z 6, 11.
Ἀριστογείτων C 188.
Ἀριστοδήμου Z 6, 43.
Ἀριστόξενος B 260. Z 2, 85.
Ἄριστος ὁ Σαλαμίνιος Z 6, 50.
Ἀριστοτέλης B 539. 885. C 116. Z 4, 49. 5, 97. 6, 17. Ἀθηναίων πολιτείᾳ Z 6, 29. (Κυθνίων πολιτείᾳ) Z 4, 83. Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ Z 2, 24. Ὀρχομενίων πολιτείᾳ B 884. Σαμίων πολιτείᾳ B 880. Z 6, 12. περὶ ζώων Z 4, 52. (Eth. N. VII. 2.) C 381. (Rhet. II. 23, 15.) C 202.
Ἀριστοφάνης B 1. 161. 268. 375. 708. 759. 942. 945. D 2, 3. 3, 74. Z 1, 1.
— Βαβυλωνίοις Z 2, 22.
— Βατράχοις (192.) B 553. (falso cit. pro Eccl. 1021.) B 338. Z 3, 8.
— Γεωργοῖς Z 2, 27.
— Ἱππεῦσι (960.) B 953. (1307.) C 134.
— Κωκάλῳ Z 6, 47.
— Λυσιστράτῃ (37.) D 7, 3. (62.) Z 2, 55.
— Νεφ. (1276.) Z 2, 57.
— Πλούτῳ (308.) C 206.
— (Σφηξὶ 1282.) Z 6, 40.
— ἐν τετραμέτροις (f. leg. Ἀρχίλοχος) B 82. Z 1, 52.
— Grammaticus Z 1, 54. 3, 63.
Ἀρκάδας πολεμοῦσι Λακεδαιμονίοις B 31.
Ἀρκάδες B 60.
Ἁρμόδιος C 188.
Ἄρην B 366. Z 3, 87.
Ἀρταξέρξῃ B 889.
Ἀρτεμίδωρος B 675.
Ἄρτεμις B 905. D 8, 39. —δος ἱερεὺς B 675.
Ἀρτέμων B 739.
Ἀρχέστρατον B 550.
Ἀρχίας C 182.
Ἀρχίλοχος D 2, 95. Z 4, 48.—Ἐπῳδῇ Z 5, 68. (f. ἐν τετραμέτροις Z 1, 52.)
Ἀρχίππου Ὄνου σκιὰ Z 6, 28.
Ἀρχύτας D 2, 98.
Ἀσκληπιάδης B 374.
Ἀσκληπιὸς Z 1, 18.
Ἀστυδάμας B 855. Z 5, 100.
Ἀταλάντην B 246. D 3, 63.
Ἀτταβᾶς D 8, 18.
Ἀττικοὶ B 553. C 285.
Αὐγόου B 368.
Αὐλίδα Z 1, 6.
Ἀφάνας, Ἀφάννας B 439. Z 3, 92.
Ἀχαιοὶ B 932. Z 6, 33.
Ἄχυρον B 287.
Βάβυς Z 4, 81.
Βακχείριοι Z 5, 25.
Βάκχιον Z 5, 8.
Βακχυλίδης Z 3, 25. Παιᾶσιν Z 2, 36.
Βαττιάδων B 258.
Βάττου B 257.
Βέλλερον Z 2, 87.
Βελλεροφόντης B 528. D 5, 45.
Βερενίκην Z 3, 94.
Βιβλὶς B 569.
Βοιωτοὶ Z 3, 87.—τοῖς Ἄρην διοικοῦσι B 366.—τῶν περὶ Χερώνειαν C 262.
Βακχόριοι B 680.
Βόμβος μάντες Z 2, 84.
Βόσπορος B 821.
Βοϊθου Πυθιονίκου B 216.
Βουλίας C 54. —ίου Z 2, 86.
Βούτης B 492. Z 4, 28.
Βραγχίδας B 776. Z 5, 80.
Βραύρωνα Z 3, 85.
Βριαρέω Z 5, 48.
Βυζίνου τοῦ Ποσειδῶνος B 210. Z 2, 63.
Βυζωνοὶ B 680. Z 5, 25.
Γάλλοι οἱ ἀποτετμημένοι B 280.
Γαλλοῦ ποταμοῦ B 280. C 67.
Γελλὼ C 68.
Γενεάτου C 221.
Γεφυραῖοι C 112.
Γλαῦκον B 77. Z 1, 47.
Γοργόνης Z 1, 18. —νην B 69.
Γοργόνων οἰκητήριον Z 5, 86.
Γοργὼ D 1, 39.

Γόρδιοι Z 5, 25. B 680.
Γύγης D 3, 99.
Δαίδαλος Z 3, 7. –λον Z 4, 92. –λου μύσος B 378. Z 4, 6.
Δάκτυλός τις Ἀθήνησι B 320.
Δαναΐδας B 748. D 1, 95. Z 2, 6. –δων πίθος B 134.
Δαναὸς Z 4, 86. –ὸν B 595.
Δαρεῖος B 457. Z 5, 80. –ου B 776. Z 3, 85. 5, 80. –ῳ B 437.
Δάτυλος Z 3, 10.
Δαυλία Z 3, 14.
Δεινολόχῳ B 918.
Δελφικοῦ τρίποδος B 863. Z 6, 3.
Δελφοῖς D 1, 46. –φοὶ C 105. –φῶν C 180. –φοὺς B 361.
Δευκαλίωνος D 4, 84. –νόμων Z 6, 10.
Δηϊάνειρα B 62. D 1, 31. Z 1, 33.
Δήλια B 894. D 8, 35.
Δῆλον Z 2, 37.
Δήμητρα D 5, 18. ὀμπνία B 710. –τρας B 45.
Δημήτηρ B 8. 478. D 1, 8. Z 1, 7. 4, 20.
Δημητριακοὶ καρποὶ B 710.
Δημητρίου Ἁλικαρνασέως Z 6, 22.
Δημοσθένης Z 6, 28. B 926. –νει B 867.
Δήμων Z 5, 52. B 911.
Δίδυμος Z 2, 31. 4, 20.
Δικαίαρχος B 474. Z 3, 65. 4, 26. 5, 23. 6, 16. ὁ Μεσσήνιος B 75. Z 2, 15.
Διογένους Z 4, 14. D 4, 98. τοῦ κυνικοῦ B 464.
Διομήδης Z 3, 8. –δους B 338.
Διονυσίοις B 175. 897.
Διονύσιος (ὁ Θρᾷξ Schol. Homer. Od. χ'. 9.) Z 5, 71. ὁ Χαλκιδεὺς Z 5, 74. –σίου τοῦ τυράννου B 933. παλαιστοῦ B 908.
Διόνυσος B 45. –σον D 7, 18. –σος ἐρεβίνθινος B 431. –θειος Z 2, 83.
Διοσκούρους Z 2, 17.
Διοφάντου Z 3, 27.
Δίφιλος Z 4, 18.
Δίων Ἀλεξανδρεὺς B 908. –νος γρὺ Z 5, 54.
Δοῦρις B 374. Z 2, 26. 28. 5, 64.
Δρῦν B 880. Z 6, 12.
Δωδωναῖος B 31. –ον χαλκεῖον B 887. D 8, 32. Z 6, 5.
Δωδώνη C 116. μαντεῖον B 632.
Εἰρὰς B 379.
Ἑκάτην D 8, 39. τριτογενῆ B 905.
Ἐλευσῖνα B 706.
Ἐλευσίνια Z 2, 26. D 1, 51. 2, 38.
Ἑλικὼν Καρύστιος B 86. Z 1, 56. –νος ἔργα D 2, 7.
Ἑλλάνικος Z 5, 61.
Ἕλλην Z 4, 38.
Ἑλλησπόντῳ (τὰ ἐν) B 382.
Ἔμβαρος B 357.
Ἐντίμῳ τῷ Κρητὶ Z 1, 54. (κριτῇ) C 7.
Ἐπειὸς D 4, 61.
Ἐπιγένης ὁ Σικυώνιος C 383.
Ἐπιγόνων C 279.
Ἐπιζεφυρίοις Λοκροῖς B 459.
Ἐπιμενίδειαν δέρμα B 875. D 8, 28.
Ἐπίχαρμος B 164. D 2, 47. Z. 3, 64. 4, 40. 5, 84.—Τρωσὶν Z 4, 7.
Ἐριθείας D 2, 57.
Ἐριφύλη B 585.
Ἑρμῇ Z 5, 92. –μῆν D 8, 52. –μῆς κοινὸς B 518.
Ἑρμιονέων Z 1, 7.
Ἑρμιόνῃ τῆς Πελοποννήσου Z 2, 22.
Ἑρμίππῳ Στρατιώταις Z 2, 23.
Ἑρμίων C 33. –νος Z 2, 22.
Ἑρμογένης Φρυγίοις Z 6, 10.
Ἑρμόδωρος B 621. Z 5, 6.
Ἕρμων Z 3, 85.
Ἐρυθίᾳ B 181.
Ἐρυθραίων Z 5, 61.
Ἑστίᾳ B 68. Z 1, 40.
Ἑτεοκλῆς Z 1, 30. 4, 45. 5, 43. –έους B 517.
Ἑτεονίκου C 91.
Εὔανδρος B 774. D 7, 28. Z 5, 78.
Εὐβοϊκὰ (οἱ συγγράψαντες τὰ) Z 6, 50.
Εὔβουλος ἐν Διονύσῳ Z 4, 66. Κυβευταῖς B 642.
Εὔδοξος B 222. Z 5, 56.—Ὑποβολιμαίῳ B 1. Z 1, 1.
Εὐεμετίδην B 596.
Εὐήμερος ἐν ἱερῷ λόγῳ B 198.
Εὐμόλπου C 112.
Εὔπολις Z 2, 57. Χρυσῷ γένει 2, 19. 6, 2.
Εὐριπίδης B 606. D 8, 20. Z 5, 93. –δην D 7, 52. B 782. –δου Z 5, 98. (Bacch. 794.) Z 5, 70. Ἐρεχθεῖ B 632. Μηδείᾳ (618.) Z 4, 4. B 452. Τήλεφος B 260. Z 2, 85. (Polyid. fr. 10.) Z 5, 72.
Εὐρύβατος D 4, 76. –τον B 444.

Εὐρύκλειαν Z 4, 38.
Εὐρυσθεὺς C 45. –έως στρατεία B 256.
Εὔρυτον Z 5, 49. B 713.
Ἐφέσῳ B 3. Ἀρτέμιδος ἐν B 249.
Ζάλευκος B 459. Z 5, 4.
Ζήνων Μύνδιος Z 2, 30.
Ζώπυρος B 457.
Ἡγεμὼν C 189.
Ἡγήτορι Z 5, 17.
Ἠλεῖοι Z 2, 67. –ων B 217.
Ἠλιουπόλει Z 2, 35.
Ἠπείρῳ βόες B 252.
Ἥρα B 426. –ρᾳ Z 1, 27. ἀκραίᾳ B 29.
Ἡραίῳ τῷ Σαμίῳ B 242. C 47.
Ἡρακλείας πόλεως ἐν Λυδίᾳ Z 4, 22.
Ἡρακλείδης Z 2, 84. ὁ κωμικὸς Z 6, 34.
Ἡρακλειδῶν B 609. Z 4, 97.
Ἡράκλειος ψώρα Z 6, 49. –ων λουτρῶν D 5, 7.
Ἡράκλειτος Z 2, 19. ὁ δρομεὺς Z 4, 35. –του Περινέω (ναίω) B 499. Z 4, 35.
Ἡρακλῆς B 304. 371. 629. 713. 888. 927. 941. C 330. D 2, 57. 6, 15. Z 1, 33. 5, 10. 47. 48. 49. 6, 26. 39. ἄλλος D 1, 63. Μήλειος C 338. -έους B 419. 607. Z 3, 32. 4, 95. 6, 46. ἱερὸν C 95. -κλεῖ B 62. 731. Z 4, 50. 5, 33. εἰκῇ C 128. –κλέα B 339. τὸν Τύριον Z 5, 56. περαιούμενον ἐν λέβητι B 181. –κλῆν B 77. Z 1, 47. 5, 56. -κλῆ B 725.
Ἡρόδοτος B 479. 817. Z 6, 47. ἐν ᾧ B 936. Z 6, 35. -του σκιὰν C 157.
Ἡρῴδης ἰαμβοποιὸς Z 6, 10.
Ἡσιόδειον γῆρας B 884.
Ἡσίοδος B 360. Z 3, 86. (Opp. 721.) C 165.
Ἡσιόδου D 2, 97.
Ἡσιόδῳ D 2, 31.
Ἡφαίστου B 641.
Θάλου B 266.
Θάσιοι B 321. Z 3, 11.
Θείας τῆς Ὠκεανοῦ C 330. Z 5, 10.
Θέμιν C 3.
Θεόγος (?) Z 4, 92.
Θεόπομπος B 875. 932. Z 5, 26. 6, 33. Καπηλίσιν Z 4, 44.
Θεόφραστος περὶ νόμων Z 4, 36.
Θερσίτης C 259.
Θεσπιακὸν B 941. — λέοντα Z 6, 39.
Θετταλὰς B 374.
Θετταλικὰς χλαμύδας B 493.
Θετταλὸν σάφισμα B 889.
Θετταλῷ B 494.
Θηβαῖοι C 279.
Θήβησιν ἥρως Z 6, 17.
Θηραμένους B 946.
Θησεὺς B 741. Z 5, 33. -σεῖ B 46.
Θίμβις B 647.
Θουκυδίδης B 882. ἐν ᾧ C 313. Z 4, 94.
Θουρίας B 577.
Θρᾷκες C 262.
Θρᾴκης B 834.
Θράττα C 241.
Θυέσται B 680. Z 5, 25.
Θυέστην B 157. Z 2, 34.
Θυέστης D 2, 42.
Ἰάλεμον υἱὸν Καλλιόπης Z 4, 39.
Ἰάσονα Z 4, 92. τὸν Θετταλίας τύραννον C 180.
Ἴβηρες B 680. Z 5, 25.
Ἰβύκειον παροιμίαν Z 2, 45.
Ἴβυκος B 65. 203. D 1, 35. Z 1, 37. -κου B 41. ἀρχαιότερος D 2, 71.
Ἰδαίων Δακτύλων B 575. Z 4, 80.
Ἰδομενέως τοῦ Κρητὸς Z 4, 62.
Ἱέρωνα B 835. Z 5, 89.
Ἰκάρῳ Z 4, 92.
Ἰνὼ Z 4, 38.
Ἰόβας B 237.
Ἰοβάτης B 237.
Ἰοκάστη Z 2, 68.
Ἴόλαος B 725. -ῳ Z 5, 56.
Ἰόνιος κόλπος B 821.
Ἱππαρχίων Z 2, 35.
Ἵππαρχον τὸν τύραννον C 188.
Ἵππασος Z 2, 91.
Ἱππεὺς (Ἵππυς vel Ἵππυς) περὶ χρόνων Z 3, 42.
Ἱπποκλεῖ Z 5, 17.
Ἱπποκλείδης B 742. C 395. D 7, 21. Z 5, 31.
Ἱπποκράτης B 72. D 4, 89.
Ἱππόλυτον B 80. D 1, 48. Z 1, 50.
Ἱππομένης B 246. D 3, 1. -ους D 3, 63.
Ἱπποῦδου B 916.
Ἱππότην B 885.
Ἰστιαῖος D 8, 49.
Ἶτυν Z 3, 14.
Ἴων ὁ τραγικὸς B 816. Z 5, 68.
Ἴωνες B 283. Z 4, 23.
Ἰωνικὴν τρυφὴν B 726.
Ἰωνικὸς γέλως B 283. D 3, 87.

Ἰώρου B 718.
Κάδμον τὸν Ὠγύγου B 957.
Καικίας B 430.
Καινίας B 577.
Καῖσαρ Αὔγουστος Z 5, 24. Ἰούλιος B 529.
Καλλίας ἐν Ἀταλάντῃ Z 4, 67.
Καλλικράτης Z 6, 29. -τους D 8. 62.
Καλλίμαχος ἰάμβοις Z 1, 31. -χῳ Z 5, 66.
Καλλιόπης C 264.
Καλλίστρατος B 498. 753. Z 4, 34.
Καλυδωνίους Z 2, 67. -ων B 217. -ου κάπρου Z 5, 33.
Καμαρίναν B 639. Z 5, 18.
Κάνθαρος κάπηλος Z 4, 65. C 288.
Κάρας ὁ υἱὸς τοῦ Βάτα B 242. C 47.
Κάρες B 358. 503. 523. 776. D 6, 24. -ρας Z 5, 80. -ρι B 356. -ρος μοίρᾳ B 356.
Καρίαν B 801. D 7, 72.
Καρικῶν οἰκετῶν Z 4, 33.
Καρπάθιος B 730.
Κασιωτῶν ἐν Πηλουσίῳ B 527.
Καυνία βοῦς C 244.
Καῦνος B 569.
Καυσίαι Z 5, 25.
Καυσιάκαι B 680.
Κεκερταίοις Z 5, 25.
Κενταύρων B 731. Z 5, 33. -ρους Z 5, 40. 6, 46. -ροισιν B 694.
Κέρκωπες B 1. D 1, 3. C 330. Z 1, 5. -πων B 537. D 4, 76. Z 4, 50.
Κέσκος πόλις C 143.
Κέῳ ἡμέρα B 365.
Κήϋκα Z 2, 19. -κος Z 1, 33.
Κιανοὺς B 888.
Κίλικες B 384. 541.
Κιλικία B 540. D 5, 54.
Κιλικίους Z 4, 53.
Κιλίκων Z 1, 3. D 1, 9. Μιλήσιος B 10.
Κίνναρος Z 1, 31.
Κλέαρχος B 591. Z 5, 44. 47. 48. 6, 29. περὶ βίων Z 4, 87. 6, 18. ἓ βίων Z 3, 41.
Κλεισθένους B 742. Σικυωνίου Z 5, 31.
Κλεόπατραν Z 5, 24. -τρας βασιλίσσης B 379.
Κλέων C 201.
Κλυτίου Z 5, 8.
Κοδριδῶν D 3, 1.
Κόδρος Z 4, 3. -ρου D 4, 84. 7, 45. πρεσβύτερος B 763. εὐγενέστερος C 216.
Κολοφῶνα B 899. D 8, 36.
Κολοφώνιοι Z 6, 47.
Κολχεῖς Z 5, 25.
Κολωνὸν B 717. C 397.
Κομβῆν Z 6, 50.
Κόνωνι B 805. D 7, 75.
Κόρακας B 366. -κες τόπος Z 3, 87.
Κόρακος Συρακουσίου Z 4, 82.
Κόρης καὶ Δημητρὸς ἱερὸν Z 2, 22.
Κορίνθιοι D 1, 52.
Κόρινθος B 734. C 217. D 7, 16. Z 3, 96. 5, 37. Διὸς Z 3, 21. -θου B 29. 396. Z 3, 57. θων C 394.
Κορραῖον D 5, 31.
Κορυβάντιον C 144.
Κορώνειαν B 501.
Κόσσας B 878.
Κρατερὸς Z 2, 28.
Κράτης B 489. κωμικὸς Z 4, 41. Ἥρωσιν B 715.
Κρατῖνος B 28. 429. 625. 818. Z 1, 26. 3, 81. 5, 7. 81. -νου C 372. Δραπέτισιν Z 5, 67. 6, 24. Κλεοβουλίναις Z 5, 14. Χείρωνι Z 5, 9. Χείρωσι Z 2, 66.
Κρὴς B 702. Z 5, 30. confus. cum ἥρως B 56.
Κρῆτες B 719. D 7, 5.
Κρήτην Z 5, 50.
Κροῖσος B 115. 425. 638. D 1, 75. Z 5, 16. -σου B 444. D 8, 53. -σῳ D 8, 51.
Κρόνου Z 3, 86. -νῳ B 833.
Κρότων C 295. -νι B 577. -να Z 3, 42.
Κροτωνιάτας B 148. Z 2, 17. -τῶν B 439. Z 3, 92.
Κτέατον B 713. Z 5, 49.
Κύδων Κορίνθιος B 39. Z 2, 42. -νος B 910. D 8, 42.
Κύκλωψ B 456. -πος B 121. D 7, 19. -πας Z 1, 18. — Φιλοξένου Z 5, 45. δράματι Z 2, 16. D 2, 32.
Κύκνου Τένης Z 6, 9.
Κυνήρου (Κινύρου) D 8, 53.
Κύπριος βοῦς B 222. D 3, 49.
Κυρηναίους ναῦς B 244.
Κύρνος B 513.
Κῦρος B 589. -ρον B 115. D 1, 75. 6, 3. -ρῳ νεωτέρῳ B 889.
Κωκάλου Z 4, 92.
Κωμικὸς (Menander) B 144. Z 2, 12.

Κῶος Z 4, 74. -ωι B 916.
Κωρυκαῖος B 891.
Λάϊος Z 2, 68. -ον Z 5, 49. -ου Z 2, 65.
Λακεδαιμόνιοι B 627.
Λακεδαιμόνιοι Μεσηνίους ἐδουλώσαντο B 334.
Λακιάδαι B 777. 958.
Λάκαινες Z 1, 60. B 193.
Λακωνικῇ B 707. — παραβολή D 2, 30. -κοῖς C 201.
Λαυρίῳ τῆς Ἀττικῆς B 297.
Λαυριωτικαὶ γλαῦκες B 297.
Λίαρχον Z 4, 38.
Λειβήθριον D 2, 26. -οι B 107. Z, 1 79.
Λεοντῖνοι B 168. D 2, 50.
Λέσβιοι Z 3, 3.
Λέσβιον ᾠδὸν B 627. Z 5, 9.
Λευκαῖος C 87.
Λεύκων B 102. D 2, 21. Z 1, 74. -νος λευκότερος B 677.
Λῆμνον Z 3, 85. -νῳ βοῦς B 166.
Λιβύη B 51.
Λινδίᾳ Ἀθηνᾷ B 832.
Λίνδῳ B 607.
Λίνον Z 4, 45.
Λοκροὶ B 620. Z 2, 17. Ἐπιζεφύριοι B 148. Z 4, 10. 5, 4.
Λουκιανὸς B 129. 410. D 1, 90. 2, 89. 5, 23. Z 2, 1. Μνίας ἐγκωμίῳ Z 3, 68.
Λυγκεὺς C 316.
Λύδιον ἅρμα D 6, 28.
Λυδὸς C 361.
Λύκειος ἀγορὰ B 167. Λύκιος D 2, 49.
Λύκος ὁ ἥρως B 616.
Λυσανίας C 59.
Λυσίας (fr. ξ'.) D 4, 77.
Λυσίας (Λυσανίας C 59.) B 254.
Μαγνῆτιν Z 4, 22. D 5, 2.
Μαζούσιος Z 5, 25.
Μαιάνδρῳ B 245.
Μάϊς (s. Μάνης) B 647.
Μακαρία C 45. -αν θυγατέρα Ἡρακλέους B 256. χωρίον ἐν Ἅιδου ib. Z 2, 61.
Μακεδονικὰ B 175. D 2, 54.
Μακεδόσιν B 928.
Μανδράβολος Z 3, 82. D 4, 62. B 426. -οβούλου C 211.
Μάνδρων B 382. Z 3, 44.
Μάνης B 385.
Μάξιμος B 529. D 5, 46.
Μαρδόνιον B 757. Z 5, 63.
Μαρσύας B 245. -ου Z 4, 81.
Μασσαγέται ὄρειοι Z 5, 25. B 68.
Μασσάλειαν C 147.
Μασσαλιῶται B 369.
Μαυσώλειον B 379. -λιον Z 5, 24.
Μέγα (Μάγαν) Z 4, 92.
Μεγαρέων B 79. D 6, 57. σοφώτερος B 662.
Μεγαρίδι B 626.
Μεγαρικὴ κωμῳδία B 285. D 3, 88. -κὸς γέλως C 71.
Μελάνθιος C 50.
Μέλανθος Z 4, 3.
Μελεάγρῳ Z 5, 33. B 731.
Μελέῳ τῷ Πελασγῷ B 771. Z 5, 74.
Μελικέρτην Z 4, 38.
Μελιταῖα C 369.
Μελιτίδου γελοιότερον C 70.
Μένανδρος B 148. 363. 647. C 40. 253. 293. D 1, 100. Z 2, 17. 3, 87. 4, 63. 6, 15.
— Ἀρρηφόρῳ Z 6, 5.
— Ἐγχειριδίῳ Z 4, 75. 6, 28.
— Εὐνούχοις Z 5, 95.
— Ἐφεσίῳ Z 6, 9.
— Ἱερείᾳ Z 5, 39.
— Λευκάδι B 895. Λευκαδίῳ Z 6, 13.
— Λοκροῖς Z 6, 27.
— Ὀλυνθίᾳ Z 6, 51.
— Πλοκίῳ B 892. Z 6, 8.
— Συνεφήβοις Z 5, 60.
— ἐν τῇ πρώτῃ Z 4, 32.
Μενεκράτης ὁ Τύριος Z 4, 38.
Μέντορα Z 4, 3.
Μένανος B 889.
Μεσσήνης δουλότερος B 334. C 113. Z 3, 39.
Μέσωνος τοῦ Μεγαρέως B 143. Z 2, 11.
Μέτων ἀστρολόγος B 672.
Μήδεια B 723. -ας Z 1, 27. 4, 92. (Μήδας) B 29.
Μῆδος Z 6, 16.
Μήκων (Μίκων) B 224.
Μηλιακὸν πλοῖον B 885. D 8, 31.
Μηλίοις B 886. D 6, 14.
Μηλίῳ λιμῷ Z 4, 94.
Μητίχιον B 630.
Μίδα D 8, 53. -δαν B 530. Z 4, 46.
Μιλήσιοι B 776. D 5, 3. Z 5, 80. -σια Z 5, 57. B 726. -σιν B 880. -σίους λάβρακας C 300.
Μιλτιάδης Z 3, 85.

Μίλων B 41.
Μινδάρῳ D 4, 89.
Μίνως Z 4, 6. –ωος B 378. –ῳ Z 4, 92.
Μινώταυρος B 378.
Μνασέας C 214. Z 2, 67. 5, 74. Πατρεὺς B 675.
Μολοττικοὶ θεοὶ C 258.
Μολοττικὸν βοίδιον B 252.
Μολοττοὶ C 57. D 3, 60.
Μολοττῶν βοῦς Z 2, 83. B 240.
Μολουρίῳ Z 4, 38.
Μορσίμου B 855.
Μόρυχος Z 5, 13. –χου Z 5, 13.
Μουνυχίᾳ Ἀρτέμιδι B 357.
Μουσκέλλῳ τῷ Ῥυπεῖ Z 3, 42.
Μουσῶν θύραι Z 1, 89.
Μύγδονος παῖδα Κόροιβον Z 4, 58.
Μέκωνος Z 5, 17. Μύκωνος B 643.
Μύλος (Μύλλος) κωμῳδίας ποιητὴς B 635. D 6, 40. Z 5, 14.
Μύλων παροιμιογράφος Z 2, 45.
Μύξος B 249. D 3, 65.
Μυρμηκίδης C 69.
Μύρριχον C 336.
Μυρτίλαν Z 2, 84.
Μῦσος μυσὸς C 150.
Μῦς Ταραντῖνος πύκτης B 194. 738. Z 5, 46.
Μυσῶν ἔσχατος B 363. C 215.
Νάνακος Z 6, 10. –κου B 139.
Νάξια γέρρα B 278.
Νάξῳ Σικελικῇ B 278.
Νάρκισσον B 807.
Ναύκρατιν B 817.
Ναύπακτον Z 6, 33. –τῳ B 932.
Νείλῳ Z 2, 92.
Νέμεσις Ἀδραστεία Z 1, 30. D 1, 54. Ῥαμνουσία B 819. Z 5, 82.
Νέστωρ Z 4, 3.
Νεφέλην Z 4, 38.
Νηλεὺς Z 5, 17. –έως Z 4, 3.
Νικίου B 475. Z 4, 17.
Νικόστρατος τραγικὸς ὑποκριτὴς B 364. C 124.
Νίκων B 747. C 60. D 7, 26. Z 5, 41.
Νουμήνιος D 8, 18.
Νοῦς ποταμὸς C 143.
Νύμφαι Z 5, 75. –φας B 807.
Ξάνθον τὸν Βοιωτὸν Z 4, 3.
Ξεναγόρας B 537.
Ξέναρχος Σώφρονος Z 5, 83.
Ξέρξης B 757. Z 5, 63. –ξου Z 6, 16.
Ὀδυσσεὺς B 338. Z 3, 8. 5, 45. –έα B. 121. 456.
Οἰδίπους Z 4, 45. –οδος ἀραὶ B 169. C 1. D 2, 51.
Οἰνεὺς B 916.
Οἰνηΐδος φυλῆς Z 3, 81.
Ὄλμον μάντιν B 375.
Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα B 713.
Ὅμηρος B 490. Z 5, 68. (Od. γ'. 309.) Z 3, 94. (Od. σ'. 99.) Z 5, 7. (Il. ρ'. 514.) Z 3, 64.
Ὀμφάλῃ B 304. 537. Z 4, 50.
Ὄνειον B 825.
Ὀργεμπέοι (Ὀργεμπαῖοι) B 580. Z 5, 25.
Ὀρέστου Z 3, 94. B 380.
Ὄριοι (Ὀρειοι) Μασσαγέται B 680. Z 5, 25.
Ὀροίτης B 894.
Ὀρφέως θάνατον B 107.
Παναθηναίοις Z 4, 6.
Πανδίων Z 3, 14.
Πανιώνιον B 578. 899.
Παρθενοπαίου Z 5, 100. B 855.
Πάριοι D 2, 35. Z 2, 20.
Παρμένοντος ὗν C 220.
Πάρνος B 872. D 8, 27.
Παρνύτης B 753.
Πάρῳ C 358.
Πάσης D 8, 40. –ητος ἡμιοβόλιον B 906.
Πασιφάη Z 4, 6. –ης Z 4, 92. –ην B 378.
Παυσανίου B 586. Z 4, 78. –ίαν Z 6, 33.
Πείρην Z 2, 87. –ῆνα B 528.
Πειρίθῳ B 731. Z 5, 33.
Πείσανδρος et Πίνδαρος confus. Z 6, 49.
Πεισίστρατος B 407. 568. C 190. Z 4, 76.
Πελανεὺς (Πελληνεὺς) B 878.
Πελασγοὶ Z 3, 85. –γῶν Z 4, 91. 5, 61.
Πελίας Z 4, 92. –αν D 6, 6.
Πελοποννήσιοι B 548.
Πέρδιξ B 760. 815. C 189.
Περίανδρον τὸν Κορίνθιον Z 6, 38.
Περίβοιαν B 916.
Περικλῆς B 438. Z 3, 91. –έους B 739.
Πέρσαι B 680. Z 5, 25.
Περσεὺς B 69. D 1, 39. Z 1, 41.
Περσεφόνην Z 4, 20. –ης Z 1, 7.
Πήγασον Z 2, 87.
Πηλεὺς B 641. D 6, 44. Z 5, 20.
Πηλουσίῳ B 527.
Πίνδαρος B 951. D 7, 12. Z 2, 18. 5, 59. 6, 43. Νεμεονικαῖς Z 5, 20. et Πείσανδρος confus. Z 6, 49.

Πίσσῃ B 194. Z 5, 46. (πίττῃ B. 738.)
Πιττακὸν Z 6, 38.
Πλακιάδαι (ὦ Λακιάδαι) B 777.
Πλαταίαις Z 5, 63.
Πλάτων B 89. 113. 323. 350. 426. 767. 826. C 39. 250. D 1, 73. 2, 9. 6, 32. Z 2, 31. 3, 9. 5, 98. 6, 28. 38.
— Ἱππίᾳ Z 4, 16.
— Θεαιτήτῳ (162 a) Z 3, 34. 5, 55.
— (Legg. p. 666 a) Z 5, 69. (752 a) Z 1, 59.
— Πολιτείᾳ (p. 575) Z 5, 55.
— Συμποσίῳ (174 B.) Z 2, 19. (175 D.) C 174.
— Φαίδρῳ B 646. C 327. Z 1, 49. B 30. C 192. (244 E.) Z 3, 95.
Πλάτων ὁ Κωμικὸς B 155. 555. Z 2, 27. 6, 7. Μενέλεῳ Z 6, 17.
Πλάτωνος ἀκροατὴς Ἑρμόδωρος B 621. Z 5, 6.
Πλειστοάνακτι Z 3, 91.
Πλοῦτος B 331. Z 3, 35.
Πλούτων Z 1, 7. —νος Z 4, 20.
Ποίαντος Z 5, 85.
Πολέμων Z 4, 21. Ἐπιστολῇ πρὸς Διόφιλον Z 5, 13.
Πολύζηλος Μουσῶν γοναῖς B 956. Z 6, 50.
Πολυκράτης B 757. 894. Z 6, 15. —τευς Z 3, 90. —της Θηβαῖος Z 5, 63.
Πολυνείκης Z 1, 30. 4, 45. 5, 43. —κους B 517. —κην B 169.
Πολυρρήνιον Z 5, 50.
Πολύφημος Z 2, 16.
Πομπηΐου ὕπαρχος B 529.
Ποσειδὼν Z 4, 6. —ῶνος B 768.
Πράξιλλα B 480. Z 4, 21. C 248. —λης D 5, 12. Ἀδώνιδος Z 4, 21.
Πριηνέας γυναῖκας B 880. Z 6, 12. Πριηνέων δεκάτην B 911.
Προῖτον B 528. Z 2, 87.
Πρόκνη Z 3, 14.
Πρόκρις D 7, 55.
Προμηθέα C 255.
Πτολεμαίου Φιλοπάτορος Z 3, 94. τοῦ νέου Διονύσου B 907. τοῦ νέου D 8, 41.
Πυθαγόρας B 573. —ρου C 293. τὰ —ρου μυθολογούντων C 387. —ρᾳ Z 4, 79. —ρας πύκτης Σάμιος B 422.
Πυθαγορικοῦ τρίποδος B 863. Z 6, 3.
Πυθέρμωνι (Πυθέρμῳ) B 700.
Πύθια B 894. C 215. D 8, 35. —ίαν B 77.
Πυθιονίκου Βούθου B 216. Z 2, 66.
Πυθίῳ C 190. ναὸν B 407.
Πυλαία Z 5, 36.
Πύλος C 201.
Πύρραν, Πυρραῖοι B 746. C 161. Z 4, 2.
Πωγὼν λιμὴν Τροιζήνιος B 400.
Ῥέα B 48. —αν B 575. Z 4, 80.
Ῥηγῖνος λαγὼς Z 4, 85.
Ῥηνίαν B 894.
Ῥόδιοι D 5, 19.
Ῥοδῶπις B 817.
Ῥουφῖνος Z 2, 35.
Σάγρα B 148. Z 2, 17.
Σαλαμῖνα B 757.
Σαλαμῖνι γλαῦξ B 292.
Σαλαμινίους B 878.
Σαμίαν B 876.
Σάμον D 7, 34.
Σάμῳ B 426. 437. ἐν Ἡραίῳ C 47. κομήτης B 422.
Σαπφὼ Z 3, 3. C 68. B 817.
Σατύρους Z 5, 40.
Σαυρομάται B 680. Z 5, 25.
Σεμέλην B 380. Z 3, 94.
Σερίφιος βάτραχος D 1, 49. 3, 44.
Σερίφῳ B 248.
Σιβύλλης Ἐρυθραικῆς B 586. Z 4, 78.
Σίδωνες Z 5, 25.
Σικελιῶται Z 5, 94.
Σικελοὶ B 278.
Σικελὸς B 720. C 379. D 7, 6. Z 5, 51.
Σικυῶνος B 396. Z 3, 57.
Σιμμίου τοῦ εὐπαλάμου Z 5, 13.
Σίμων B 747. D 7, 26. Z 5, 41.
Σιμωνίδης Z 5, 85. Ἐπινικίῳ εἰς Ὄρίλλαν præf. p. v.
Σκύθαι D 2, 2.
Σκύθαις B 355.
Σκύθης B 728. Z 6, 13.
Σκυθῶν ῥῆσις B 479. D 5, 11.
Σκυρία αἶξ Z 2, 18. —ἀρχὴ Z 1, 32.
Σκῦρον B 248.
Σκῦρος D 1, 30. —λυπρώδης B 61.
Σκῶλος D 4, 93.
Σμύρναν B 578.
Σόλων D 8, 51. —νος B 266. —να Z 6, 38.—ἄξοσιν B 253.—ἐλεγείων D 2, 99. Z 3, 4.
Σοφοκλῆς B 575. 585. 945. Z 2, 14. 65. (Aj. 665.) D 4, 82. (Aj. 665.) Z 4, 4. (Aj. 665.) B 452. Αἴαντος

τοῦ Λοκροῦ Z 5, 98. B 853. Ἀντιγόνη (755) B 443. D 4, 75. (650) C 82. Ἀχιλλέως ἐρασταῖς Z 5, 58. Ἰφιγενεια C 374. Σατύροις Z 4, 80. (fr. 875.) Z 3, 63. (fr. 921.) B 754. (fr. 949.) Z 6, 19.
Σοφοκλῆς et Αἰσχύλος confus. Z 6, 14.
Στάφυλοι B 680.
Στάφυλος ὁ Ναυκρατίτης Z 5, 76.
Στησίχορος Z 6, 44. –ρου B 732. C 384. D 7, 14.
Στράτις Z 2, 93. 5, 35.
Στυμφαλοὶ Z 5, 25.
Σύβαρις Z 3, 42.
Συβαρῖται B 439. 844. Z 3, 92. –ταις B 640.
Συλοσῶν B 437. 484. Z 3, 90. –ῶντος D 5, 14.
Συρακούσαις B 542.
Συρακουσίου ῥήτορος B 519.
Σύρρακοι Z 5, 25.
Συρρακούσιοι B 680. –ίων δεκάτη B 483. 911.
Σφακτηρίας C 201.
Σφήττιοι ὀξεῖς B 712. –εν ὄξος B 712.
Σφίγγες Μεγαρικαὶ C 328.
Σωσίβιος B 84. Z 1, 54. –ίῳ Z 3, 94.
Σωσικράτης β Κρητικῶν Z 5, 81.
Σώφρων Z 2, 17.
Ταλὼ Z 5, 85.
Τάνταλος B 864. –λου τάλαντα Z 6, 4.
Τάραντι τῆς Ἰταλίας B 933.
Ταρτησὸς B 263. –σία γαλῆ D 3, 71.
Ταυροσκύθαι B 680. Z 5, 25.
Τεγέας C 215.
Τελεάτου C 221.
Τέλλην B 75. Z 1, 45. 2, 15. D 1, 44.
Τελχίνων B 747. Z 5, 41.
Τενεάτης Z 3, 96. –ήτης C 217.
Τένης ὁ Κύκνου Z 6, 9.
Τέρπανδρος C 81. –ον B 596. 627. C 333. Z 5, 9.
Τερψίωνος Z 4, 19.
Τευθρανίαν B 363. C 215.
Τήλεφος B 363. C 215.
Τηλέφου C 344.
Τηθύος B 629.
Τηρεὺς Z 3, 14.
Τιβαρηνοὶ B 680. Z 5, 25.
Τιβία Φρυγία B 647.
Τίμαιος Z 1, 31. 4, 79. 5, 85.
Τιμοκρέων ἐν μέλεσι præf. p. v.
Τίρυνθα B 528.
Τισίας Z 4, 82.
Τορωναίων λιμὴν B 526. D 5, 43. Z 4, 68.
Τόψιον Z 5, 54.
Τριπτόλεμον D 5, 18.
Τροιζῆνα B 400.
Τροιζηνίοις B 478.
Τροφωνίου B 368. C 156. Z 3, 61.
Τυνδάρεων B 77. Z 1, 47.
Τύρου παλαιοῦ B 904.
Τυττυγίας Z 5, 36.
Τυφῶνος B 725.
Ὕλαν B 888. D 8, 33.
Φαέθοντα C 246.
Φαίδου (Φειδίου) B 263.
Φαίδραν B 80. D 1, 48. Z 1, 50.
Φάλαρις B 168. D 2, 50.
Φάνιος D 5, 5. Z 4, 24.
Φάνου θύρα C 254.
Φάϋλλος Z 6, 23. –λου B 924.
Φειδίας C 69. –ίου B 819. Z 5, 82.
Φέρανδρον Z 5, 49.
Φερεκράτης B 861. D 1, 26. Z 5, 3. –τους C 296. ἐν Ἀγρίοις B 57. Μυρμηκανθρώποις Z 4, 23.
Φερσεφόνεια B 905.
Φιλήμων Ἥρωσιν Z 6, 25.
Φίλιππος B 441. 675. D 4, 73. 5, 75. –που B 586. 932. Z 4, 78. 5, 26. 6, 33. –πον D 5, 31. –πῳ D 2, 81.
Φιλομήλαν Z 3, 14.
Φιλόξενος ὁ Κυθήριος B 933. διθυραμβοποιὸς C 146. –νου D 8, 54. Κύκλωψ B 737. Z 5, 45.
Φιλοπάτορος Z 4, 92.
Φιλόχορος Z 5, 75.
Φοινίκης γράμματα Z 4, 45.
Φοῖνιξ λῃστὴς Z 1, 54.
Φρίξον Z 4, 38.
Φρύγιον νόμον B 245.
Φρύγιν B 596.
Φρυνίχου B 882. πάλαισμα D 8, 29.
Φρὺξ Z 5, 16. –μᾶλλον B 638.
Φρυξὶν B 530.
Φύλαρχος B 895. Z 6, 13.
Χαιρωνείᾳ B 586. Z 4, 78. –αν Z 3, 2.
Χαλκίδα Εὐβοίας Z 6, 50.
Χαλκιδεῖς ἐν Εὐβοίᾳ B 949.
Χαλκιδικὴ γυνὴ B 956.
Χαράδραις Θεσπίαις B 941.
Χάρης B 145. D 2, 1. Z 2, 13. 6, 34.
Χαρίμη B 379.

Χαριξένης B 427.
Χαρμιόνη Z 5, 24.
Χείρων Z 6, 46. –νος Z 1, 18.
Χερρονήσου Z 3, 85.
Χίμαιραν Z 2, 87.
Χῖος B 946. Z 4, 74. ἀστράγαλος B 566. γέλως B 283.
Χρησμὸς Ῥοδίων B 832.
Χρύσιππος B 149. 754. Z 2, 18. 3, 40. 5, 32.
Ψιόνιον B 908.
Ψυρὰ νησιδιον B 952.
Ὠκεανοῦ B 629.

CORRIGENDA ET ADDENDA.

B 15. Vid. Hesych. p. 70.
B 35. Vid. Hesych. p. 92.
B 37. εὐωχεῖσθαι] Hesych. p. 169. ὀρχήσασθαι.
B 56. Κρὴς] Aperte l. ἥρως. Sed diserte cum B concordat A.
B 78. Vid. Strabo VIII. p. 376. Hesych. v. Αἰγίναια et v. Αἰγυπτία ἐμπολή. H. Steph. Append. T. L. G. p. 301.
B 106. [ΑΡΓΟΣ ΓΩΝΙΑ] L. [ΑΜΕΛΟΥΣ ΓΩΝΙΑ]
B 169. Οἰδιπόδι] L. Οἰδίποδι.
B 195 ΑΚΡΟΚΟΡΙΝΘΙΑ] L. Α ΚΟΡΙΝΘΙΑ.
B 237. Vid. Etymol. M. p. 201.
B 242. ΒΑΤΑ] Βάστα Hesych.
B 250. βιὸν] L. βίον.
B 377. Αἰγὶς λέγεται] Suspicor hæc verba nihil aliud exprimere quam correctionem pravæ lectionis Εἴ τις. Vid. supra n. 177. Scripserat librarius Εἴ τις περὶ πόλιν, tum nescio quis in margine apposuit Αἰγὶς λ^ε, i. e. λεκτέον. Pro ἀναίδην Plutarchus recte ἀνέδην.
B 385. Παραβολὴ] Hesych. p. 1116. παροιμία.
B 404. μύθου] Vid. Æsop. Fab. 94. 102. ed. Fur.
B 425. Vid. Herodot. I. 92.
B 513. τελευταῖος] Leg. τελευταίαν. Nescio an hic locus debeatur Scholiastæ Luciani T. II. p. 698. quem statim apponam: Ἄγκυρά ἐστιν ἐν τῇ νηῒ τῇ μεγίστῃ (l. τῇ νηῒ μεγίστῃ) ἣν καλοῦσιν ἱεράν. αὕτη δὲ ὅτε μέγας καταλάβοι κίνδυνος τελευταίᾳ βάλλεται. Εἶπεν οὖν τοῦτο, ὡς μέλλων τελευταῖον εἰπεῖν ἐπιχειρημάτων τὸ πάντων μέγιστον. Conf. Schol. Aristid. p. 30. ed. Frommel.
p. 60. n. d. Diogenianus] Non exstat apud Diogenianum. Voluit forte *Apostolius*, quem vide XIX. 29.
B 581. Vid. Schol. Lucian. T. II. p. 698.
B 585. ἐκτενῶς] ἀτενῶς Suid. p. 543. C.
B 629. Μὴ τεῦ μελαμπ. diserte Hesychius, T. II. p. 597.
B 630. Μητίχιον] Μητιχεῖον MS. Par. ap. Bast. Ep. Crit. p. 158. sed qui Μητίχειον habet in adversariis. Idem mox om. ἐν.
B 646. Rectius Diogenianus Μανίαι—ὄμοιαι. Tum αἱρεταὶ Suidas pro δ' ἀρετῆς.
B 739. Vid. Hesych. T. II. p. 933.
B 745 Σκὶψ] L. Σκνίψ.

B 752. Vid. Schol. Luciani T. II. p. 680.
B 804. Vid. Aristoph. Vesp. 464. Lys. 350.
B 835. ΣΙΚΕΛΙΚΟΣ] L. Σικελός.
ὑπὸ Ἱέρωνα] περὶ Ἱέρωνα Hesych.
B 837. n. [n]. βοτάνης adjeci] Vid. Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 320.
B 867. ΜΕΝ ΓΕΓΟΝΑΣ τοίχου] Hesychius T. II. p. 1372. μέν τ' οἴχου.
B 874. Vid. Hesych. T. II. p. 1382.
B 877. Αἰσωπεῖων] L. Αἰσώπειον.
B 896. ΤΑ ΠΟΛΛΑ] ΤΟ ΠΟΛΛΑ ni fallor A.
B 937. Φαλαρίδος] L. Φαλάριδος.
B 938. τὴν πρόσψιν] τῇ προσόψει Hesych.
B 952. Vid. Schol. Homer. Od. γ'. 171.
C 157. ΤΟΝ] L. ΤΗΝ.
C 198. Γλαῦκες] Γλαῦκε Hes. Suid. Apostol. 8, 69.
C 204. Vid. Erasmus III. 10, 84.
C 220. Vid. Plutarch. Symp. V. 1. p. 674. B. Erasmus I. 1, 10.
C 258. ψυχοπομπαὶ] Hesych. ψυχοπομπεῖόν ἐστιν ἐν Μολόττοις.
C 276. Vid. Plutarch. Solon. p. 85. D.
D 2, 83. Vid. Schol. Aristid. p. 227. ed. Fromm.
D 2, 97. τῆς defendit Schæfer. ad Gregor. p. 14.
D 4, 95. Vid. Plutarch. II. p. 752 A.
D 4, 77. Ἀνσίας] Fr. ξ'. Bekker.
D 5, 20. εἰς τὸν Ἄμυρων] Scil. III. 26.
D 6, 74. Vid. Hesych. v. Σκιαγραφίαν.
D 7, 9. ΟΥΚΕΤ'] L. Οὐκ ἔστ'.
D 8, 18. Vid. not. ad Hesych. v. Νουμήνιος, Kuster. ad Suid. in Ἀτταγᾶς Νουμηνίῳ.
D 8, 74. Vid. Schol. Aristid. p. 354. ed. Fromm.
D 8. 75. Vid. Athen. XIV. p. 616 D.
D 8, 76. Plato Phædr. p. 241 D.
Z 1, 27. Ἀκραίᾳ] Vid. Hesych. in Ἀκρία.
Z 1, 30. Hesych. p. 99.
Z 1, 54. τετράχειρα] Vid. Hesych. in Κυνακίας.
Z 1, 57. n. [x]. *Adde*, Apostol. II. 26. οἰκοῦντες, ἐκπεσόντες αὐτῆς διὰ πόλεμον.
Z 1, 77. n. [t]. Mercurium] *Adde*, v. 46.
Z 1, 79. n. [y]. *Adde*, v. ad Hesych. T. II. p. 440.
Z 1, 93. n. p. *Adde*, ἐξικνῆται Diogen. I. 83. ἐφικνεῖται Plutarch. II. p. 190 E. Apostol. XIV. 35.
Z 1, 94. Vid. Hesych. in Πελαργικοὶ νόμοι.
Z 2, 23. σφῆνας] ψῆνας Schæfer. ad Gregor. Dial. Ion. CII. p. 508. εἰς τοὺς ὀλύνθους ὁ ψὴν Valckenær. Herodot. I. 193. Vid. Hesych. in Ἀνηρίναστος.
Z 2, 28. ἐποίει] ἐποίκων Plutarch. pr. 59.
Z 2, 55. [t] ΑΝΑΓΤΡΟΝ] Del. [t], et pon. ante Ἀριστοφάνης in proxima p.
Z 2, 59. ἄλλως] L. ἄλλοις. Vid. Eustath. Il. β'. p. 302=228, ult. Hesych. p. 537. In not. [d] fin. pro 902. l. 900.
Z 2, 84. μαντεύσαιο] μαντεύσειας Plutarch. μαντεύσαις B 632.
Z 3, 14, n. [t]. *Adde*, v. Thucyd. II. 29.
Z 3, 51. v. Schol. Aristid. p. 82. ed. Fromm.
Z 3, 62. Vid. Brodæus et Elmsleius ad Eurip. Heracl. 110.
Z 3, 63. Vid. Etymol. M. p. 344, 37. ib. ad n. [n]. Apollonius Rhodius] Non invenio apud Apollonium. Hausit forte Schottus ex H. Stephani Indice ubi legimus, "Ἐνόλμος ὁ dicitur esse divinus vates apud Apoll." vel ex Constantino, qui paullo plenius, "Ἐνόλμος divinus vates, Apollon."

Z 3, 77. Ἀνδροκλέα perstrinxit Cratinus in Seriphiis. Vid. Hesych. p. 1001.
Z 3, 83. Ἐρεβίνθιος Hesychius.
Z 3, 92. Hesych. p. 635.
Z 3, 94. Ὅμηρος] Od. γ'. 309.
Z 3, 98. ἀκάνθας] ἀκάνθαις Hesych.
Z 4, 8. ἁλίεων] L. ἁλιέων.
Z 4, 22. Plenius Hesychius: quem et v. T. II. p. 521.
Z 4, 40. ἐπὶ τῶν δεινῶν] Hesychius ἐπὶ τοῦ ὅτι δεῖ, ubi τοῦ δεῖν conj. Alberti.
Z 4, 41. τρυσίππιον] v. Hesych. in Ἵππου τροχὸς, T. II. p. 68.
In n. [u]. σύμβουλον] L. συμβουλή.
Z 4, 51. n. [r]. *Adde*, et Hesych.
Z 4, 55. πρώρᾳ] πρώραις Hesych. qui mox ἐφάλλονται pro ἐφάλλοντες κατέχουσι.
Z 4, 58. Μύγδονος] Sic Hesych. T. II p. 320.
Z 4, 64. κατ' ὄναρ] Dele κατ' cum Hes. Suid. Phot. Hesychius item Κρίσσαμις.
Z 4, 83. Κυθνώλης Hesych. et sic scribendum præcipit Helladius apud Photium Bibl. c. 279. p. 1588.
Z 5, 21. v. Hesych. in Μυκόνιον.
Z 5, 26. v. Wyttenbach. ad Plutarch. p. 178 C.
Z 5, 34. v. Schol. Aristid. p. 241.
Z 5, 60. v. Hesych. in Κρείττονας.
Z 5, 85. n. [r]. *Adde*, His similia Demoni tribuit Schol. Hom. Od. υ'. 302.
Z 5, 86. Vid. Hesych. p. 1156. Rittershus. ad Oppian. Hal. III. 207.
Z 5, 89. οἱ ὑπὸ Ἱέρωνα] Hesychius probabiliter emendatus, οἱ περὶ Ἱέρωνα τὸν τύραννον, ὡς διωθουμένων αὐτῶν τὸν μισθὸν, μηδενὸς ἀποδιδόντος.
Z 5, 99. Hesych. p. 238. T. II. p. 693.
Z 6, 11. v. Suid. p. 3600 C.
Z 6, 21. v. Hesych. in Ἐπιβοᾷ τὸ Μύσιον.
Z 6, 26. v. Schol. Aristid. p. 181. Fromm.
Z 6, 52. Ἄργει ἀσπίδα] v. Schol. Pindar. Ol. 7, 152. Hesych. in Ἀγὼν χαλκεῖος.

58,475

Digitized by Google

Digitized by Google